ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΤΡΙΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1856.

002
ΠΡΒ
ΠΡΒ·Δ
ΣΥΝ. Γ
1855-1856
Τ. 1

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Γ'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Δ'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.
Τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1855.

Συνελθόντων τῶν ΚΚ. βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ κατὰ τὴν 10 π. μ., ὥραν προσδιορισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προγράμματος, παρέστη ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀρκαδίας, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν, μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ ψάλας ἁγιασμόν, ἡγίασε τούς τε βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς καὶ τὴν τοῦ βουλευτηρίου αἴθουσαν.

Ἀνηγορεύθη μετὰ ταῦτα προσωρινὸς μὲν πρόεδρος ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων Κ. Ἰω. Σαγρέδος, βουλευτὴς Τήνου, προσωρινοὶ δὲ γραμματεῖς οἱ νεώτεροι Δ. Πετιμεζᾶς, βουλευτὴς Καλαβρύτων, Γ. Στάϊκος, βουλευτὴς Τριχωνίας, καὶ Ν. Καΐρης, βουλευτὴς Ἄνδρου.

Γενομένης εἶτα κληρώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ προγράμματος μνημονευομένης δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς ὑποδεχθησομένης μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου τὰς ΑΑ. ΜΜ. ἔλαχον οἱ ΚΚ. Β. Δημητρακόπουλος, Π. Κουντουριώτης, Π. Δελιγιάννης, Ἰω. Ἀποστολίδης, Δ. Γαβρᾶς, Ἐμ. Μελετόπουλος, Ν. Χ. Παναγιώτου, Ἰω. Κύστα βίου, Α. Παπαδημητριάδης καὶ Σ. Κοπανίτσας.

Εἰσῆλθον πρὸς τούτοις εἰς τὴν αἴθουσαν οἱ ἀνώτεροι τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι, καὶ εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν θεωρεῖον οἱ κεκλημένοι τῶν ξένων δυνάμεων ΚΚ. ἀντιπρόσωποι.

Μετὰ ταῦτα ἐν ὥρᾳ 11 π. μ. καθ' ἣν τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὁρίσει τάξιν, ἐξῆλθε τὸ προεδρεῖον μετὰ τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς

καὶ τῆς Γερουσίας κληρωθεισῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ βουλευτηρίου πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ΑΑ. ΜΜ., καὶ προπορευόμενον μετὰ τοῦ ὑπουργείου, ὡδήγησαν τὴν μὲν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν εἰς τὸ ἴδιον Αὐτῆς θεωρεῖον, τὴν δὲ Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προπτοιμασμένον ἐν τῇ αἰθούσῃ θρόνον. Ἀναβὰς δὲ καὶ καθήσας ἐπ' αὐτοῦ, ἐχαιρέτησε τοὺς παρεστῶτας, καὶ ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τας ἐπιτροπὰς καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸ ὑπουργεῖον, τοὺς ὑπασπιστὰς καὶ διαγγελεῖς, ἀνέγνω τὸν ἑξῆς λόγον·

Κύριοι Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί!

«Μετὰ πλείστης χαρᾶς βλέπω καὶ πάλιν ὑμᾶς περὶ Ἐμὲ συνηγμένους.

Γνωστὸν εἶναι Ὑμῖν τὸ γεγονὸς, τὸ ὁποῖον ἤπτετο τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Βασιλείας. Πρὸς ἱκανοποίησιν ταύτης ἔκρινα ἀναγκαῖον, χρώμενος τῷ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος κεχορηγημένῳ Μοι δικαιώματι, νὰ τροποποιήσω ἐν μέρει τὸ ὑπουργεῖον· ἐκ τούτου δὲ, ἐπισυμβάντων τινῶν περιστατικῶν, ἐπῆλθεν ὁλοσχερὴς ὑπουργικὴ μεταβολή. Ἡ ἐμφρων καὶ πλήρης ἐμπιστοσύνης εἰς Ἐμὲ διαγωγὴ, ἣν τὸ Ἔθνος κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐτήρησε, τὰ τρανὰ δείγματα τῆς πρὸς Ἐμὲ καὶ τὴν φιλτάτην Μου Σύζυγον ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεώς του, καὶ ἡ καταφανὴς συμπάθεια, δι' ἧς ἀπεδείξθη περὶ πόσου ποιεῖται τὸ ἄθικτον τοῦ Στέμματος, θεωροῦν αὐτὸ ὡς πολυτιμότατον ταῦ Ἔθνους ἀγαθὸν, ἐνέπλησαν τὴν καρδίαν Μου εὐφροσύνης καὶ εὐχαριστήσεως.

Ἡ καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀκριβεστάτη τήρησις τῆς αὐθετερότητος, τῆς ὁποίας τὴν καθιερολόγησιν ἐδήλωσα Ὑμῖν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἄρτι ληξάσης βουλευτικῆς συνόδου, καὶ τὴν ὁποίαν προθύμως ἠσπάσθητε, σταθμίζοντες ὀρθῶς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, θέλει κρατύνει τὰς φιλικὰς σχέσεις τῆς Κυβερνήσεώς Μου πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐπικρατείας.

Ἐπαναληφθεισῶν τῶν σχέσεών Μας μετὰ τοῦ γείτονος Κράτους διὰ τῆς εὐεργετικῆς καὶ ὠφελησίου συμπράξεως τῶν Συμμάχων αὐτοῦ Μεγάλων Δυνάμεων, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἐζωογονήθησαν πρὸς ἀμοιβαίαν τῶν δύο

Ἐπικρατειῶν ὠφέλειαν, ἡ δὲ συνθήκη ἐπικυρωθεῖσα ἤδη, ἀντηλλάγη καὶ κατέστη νόμος τοῦ Κράτους.

Μικρά τις διαφορὰ, ὑφισταμένη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ἐπερατώθη ἤδη ἀμοιβαίᾳ εὐχαριστήσει.

Ἡ λαοφθόρος χολέρα ἐνέσκηψε κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ λάβῃ ἐγκαίρα καὶ δραστήρια μέτρα εἰς βοήθειαν τῶν πασχόντων καὶ κατάπαυσιν τῆς νόσου· εὐχαρίστως δὲ πληροφορῶ Ὑμᾶς, ὅτι Θεία συνάρσει τὸ κακὸν ἐμετριάσθη ἤδη σὺσιωδῶς.

Πέπεισμαι ἐπίσης ὅτι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον προθύμως ἐψηφίσατε, θέλουσι προλάβει τὴν ἀπειλοῦσαν τὸν τόπον σιτοδείαν.

Πρὸς τελείαν ἀποκατάστασιν τῆς ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου προσβληθείσης ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται πᾶσα τοῦ ἔθνους πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις ἠθική τε καὶ ὑλικὴ, ἐλήφθησαν ἤδη μέτρα δραστήρια, τῶν ὁποίων τὴν ἐπιτυχίαν θέλει διευκολύνει ἡ πρόθυμος τοῦ λαοῦ σύμπραξις, καὶ εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησίς Μου θέλει ζητήσει τὴν ὑμετέραν συνδρομήν.

Ὁ νόμος, ὁ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, θέλει Σᾶς ὑποβληθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς Μου ὅσον οὔπω. Ἡ σύνταξις ἀστυκοῦ νόμου, συμπληροῦντος τὸ οἰκοδόμημα τῆς γενικῆς Ἡμῶν νομοθεσίας, ἐφείλκυσε σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεώς Μου. Νομοσχέδιον ἐπὶ τούτῳ θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν. Νομοσχέδια δὲ περὶ προξενικῆς ἀρμοδιότητος, περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, περὶ μοναστηρίων, περὶ βελτιώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, περὶ ναυτικοῦ, περὶ βελτιώσεως τῶν ποινικῶν φυλακῶν, θέλουν ὑποβληθῆ ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπιψήφισιν Σας.

Κύριοι! Ἂς προβῶμεν μετὰ θάρρους καὶ εἰλικρινείας εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀνατεθειμένα Ἡμῖν ἔργα, ἀναθέτοντες τὰς ἐλπίδας Ἡμῶν εἰς τὸν Ὕψιστον, Οὗ τὴν θείαν ἀντίληψιν ἐπικαλούμεθα.

Κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῆς Γ'. συνόδου τῆς Δ'. βουλευτικῆς περιόδου.»

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην οἱ μὲν ἐν τῇ αἰθούσῃ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι ἀνευφήμησαν ὑπὲρ τῶν ΑΑ. ΜΜ., αὗται δὲ, προπορευομένων τῶν ἐπιτρόπων ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων, τοῦ προεδρείου, τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τῶν ὑπασπιστῶν, τῶν διαγγελέων καὶ δεσποινῶν τῆς Αὐλῆς, ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης ἐν μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν τῶν παρεστώτων.

Ἀκολούθως διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος
ΙΩ. ΣΑΓΡΕΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Πετιμεζάς.
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 7 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Σώματος, ὡρίσθη ὡς τοιαύτη ἡ προσεχὴς Τετράδη, ὁ δὲ προεδρεύων διέλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ προσ. πρόεδρος
ΙΩ. ΣΑΓΡΕΔΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

τῆς 9 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προσωρινῶς προεδρεύων ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν προσωρινῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, προὐτέθησαν αἱ δύω κάλπαι, καὶ προσερχόμενοι κατὰ σειρὰν, ἔβριπτον οἱ βουλευταὶ εἰς τὴν μὲν τούτων τὰ ψηφοδέλτια, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τοὺς κυάμους. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν Δ. Γαβρῆ ὡς ἀντιπροέδρου, καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Αὐγερινοῦ καὶ Δ. Ζώτου, κύαμοι μὲν εὑρέθησαν 85 καὶ ψηφοδέλτια 86, ἡ δὲ Βουλὴ πριέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἐπιφυλαξαμένη ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς μιᾶς ψήφου, ἐὰν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐπηρεάζει τὸ ἀποτέλεσμα. Οὕτω δ' ἐγένετο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Βλάχου καὶ Ν. Δελένδα, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ὁριστικὸς πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθη διὰ ψήφων 50 ὁ Κ. Α. Κουμουνδοῦρος, βουλευτὴς Μεσσήνης, ἐπιλαχόντος τοῦ Κ. Θ. Ζαΐμη διὰ ψήφων 34, καὶ εὑρεθέντων καὶ δύω λευκῶν ψηφοδελτίων.

Τοῦ δὲ προσωρινοῦ προέδρου κηρύξαντος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ Κ. Α. Κουμουνδούρου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὴν ἄμεσον τῶν ὁριστικῶν ἀντιπροέδρων ἐκλογήν. Ἐγένετο ἑπομένως ὁμοία τῇ ἀνωτέρω μυστικὴ ψηφοφορία, καὶ ἐνεργηθείσης τῆς ἀριθμήσεως ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν Ν. Βούκουρα ὡς ἀντιπροέδρου, καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Ἰατροῦ καὶ Σ. Στεφανοπούλου, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 84. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Π. Πατρινοῦ, συνήχθη ὅτι ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς ἔλαχε τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, λαβὼν 51 ψήφους, ὁ Κ. Εὐθ. Κεχαγιᾶς, βουλευτὴς Παρνασσίδος, ἐπιλαχόντος καὶ τοῦ Ν. Χ. Ἀναργύρου διὰ 38 ψήφων, τοῦ Δ. Βουδούρη δι' 28, τοῦ Φ. Φίλωνος δι' 27, καὶ ἄλλων δι' ὀλιγωτέρων.

Οὕτω δὲ κηρύξας ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ μόνου τοῦ Κ. Εὐθ. Κεχαγιᾶ, παρεχώρησεν εἰς τοῦτον τὴν ἕδραν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀναδειχθέντος ὁριστικοῦ προέδρου τοῦ Σώματος.

Μετὰ ταῦτα δ' ἐπαναληφθείσης τῆς ἐκλογῆς ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἐγένετο ὁμοία ταῖς ἀνωτέρω ψηφοφορίαι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ αὐτοῦ ἀντιπροεδρεύοντος καὶ τῶν ψηφολεκτῶν. Εὑρεθέντων δὲ τῶν ψηφοδελτίων ἰσαρίθμων πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 80, συνήχθη ἐκ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν Γ. Ἀντωνοπούλου καὶ Ν. Βαρβαρήγου, ὅτι ὡς δεύτερος ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς ἔλαχε τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, λα-

ῶν 48 ψήφους, ὁ Κ. Δ. Βουδούρης, βουλευτὴς Ὕδρας, ἐπιλαχόντος τοῦ Ν. Χ. Ἀναργύρου διὰ ψήφων 26, καὶ εὑρεθέντων καὶ τινων ἀγράφων ψηφοδελτίων.

Τοῦ δὲ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου κηρύξαντος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ Κ. Δ. Βουδούρη, προέβη ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν αὐτῆς γραμματέων. Γενομένης δὲ ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις ψηφοφορίας, ἠριθμήθησαν τὰ ψηφοδέλτια ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Νάζου καὶ Ν. Ματθαίου, καὶ εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 77. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Ἐλευθ. Καλογερᾶ, συνήχθη ὅτι ὁριστικοὶ γραμματεῖς τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθησαν οἱ Κ. Κ. Ἰω. Ἀποστολίδης, βουλευτὴς Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, διὰ ψήφων 59, Δ. Πετιμεζᾶς, βουλευτὴς Καλαβρύτων, διὰ ψήφων 35, καὶ Ν. Καΐρης, βουλευτὴς Ἄνδρου, ἐπίσης διὰ 35, ἐπιλαχόντος καὶ τοῦ Γ. Σταΐκου διὰ ψήφων 33, τοῦ Δ. Παπαδημητριάδου δι' 27, τοῦ Γ. Διαμάντη δι' 23, καὶ ἄλλων δι' ὀλιγωτέρων.

Ὁ δὲ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀναδειχθέντων γραμματέων, ἀπέτεινε τὴν ἑξῆς πρὸς τὸ Σῶμα προσφώνησιν.

Κύριοι συνάδελφοι!

«Γίνομαι βεβαίως διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τοῦ προεδρείου, εὐγνωμονῶν διὰ τὴν τιμὴν, ἣν ἐκάματε πρὸς τὸ προσωπικόν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκλεκτικῆς ὑμῶν ψήφου.

Τὸ προεδρεῖον κρίνει πάντη περιττὸν νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν ὑμῶν ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐμβριθῶν βουλευτικῶν ἔργων τῆς παρούσης συνόδου, διότι ἰδιάζων χαρακτηρισμὸς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἦτον καὶ ἔσεται ἡ σύμπνοια καὶ ὁμοφροσύνη αὐτῶν καθ' ὅλας τὰς σοβαρὰς περιστάσεις.

Εἴθε καὶ ὁ Ὕψιστος νὰ διευθύνῃ τὰ βουλεύματα ἡμῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου πάντες ἀγωνιζόμεθα, ἤτοι ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος, ἐξαρτωμένης κυρίως ἀπὸ τὴν στερέωσιν τοῦ Γ. Θρόνου, ὅστις εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ὅλων τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους.

Ναί· ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μιμούμενος τὸ παράδειγμα τῶν λαῶν τῶν μεγάλων καὶ φιλελευθέρων ἐπικρατειῶν, «Πατρὶς καὶ Βασιλεὺς» δογματίζει. Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θέλομεν ἔχει βεβαίως τὸ αὐτὸ σύνθημα.»

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβαρήγου καὶ Ν. Ματθαίου ἡ διὰ τῶν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων· ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἑρεξῆς.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1855.

Α.	Β.	Γ.
Δ. Ζῶτος	Σ. Κοπανίτσας	Γρ. Κορφιωτάκης
Α. Μεταξᾶς	Ν. Πιεράκος	Γ. Παναγιωτόπουλος
Γ. Μπάνης	Δημ. Ἀθανασίου	Ἀντ. Βενιζέλος
Ν. Χ. Ἀναργύρου	Ἐμμ. Ἀντύπας	Α. Στεφάνου
Ἰω. Ἀποστολίδης	Σ. Ψύλλας	Η. Ψάλτης
Γ. Ι. Στάϊκος	Π. Κουντουριώτης	Γ. Πατριαρχέας
Γ. Ῥιζόπουλος	Α. Ῥενιέρος	Εὐθ. Καγιαλῆς
Π. Δηλιγιάννης	Γ. Ῥαβελιώτης	Ἰωάν. Ἀμβροσιάδης
Ν. Πανουργιᾶς	Α. Κιζάνης	Ν. Καΐρης
Π. Κανελλόπουλος	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ἐμ. Τσοῦχλος
Στ. Βλάχος	Γ. Γκολάτσης	Ν. Δελιγιάννης
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Ματθαίου	Δ. Πετιμεζᾶς
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Παρ. Καλαμογδάρτης	Δ. Μπουδούρης
Α. Παπατσώρης	Ἀναγν. Παπαθανασίου	Κ. Πωπρόπουλος
Βιλ. Νικολαΐδης	Σόλων Κρεστενίτης	Κ. Γριβογεώργης
Α. Μαυροκορδάτος	Δ. Τσόκρης	Δ. Ὀρεινὸς
Μ. Τριανταφυλλόπουλος	Ἰω. Ταταράκης	Γ. Κανδήλης
Ν. Τσέλιος	Σ. Δάρας	Ν. Ἰατρὸς
Δ. Πατρόπουλάκης	Ἀλ. Κουμουνδοῦρος.	Δ. Πωλικάκος.
Χ. Ῥάγκος.		

Δ.	Ε.	Ϛ.
Ἀν. Κορφιωτάκης	Α. Αὐγερινὸς	Π. Καμπάνης
Γ. Ταγκουράκος	Ἐμ. Μελετόπουλος	Γ. Διαμάντης
Α. Διδόπουλος	Α. Βλαΐτης	Ν. Γρανίτσας
Ἰω. Σκηλέος	Ἀντ. Γρίβας	Δ. Γαβρᾶς
Β. Δημητρακόπουλος	Γ. Κεφάλας	Φ. Φίλιππος
Ἰω. Μπαλάφας	Δ. Κοκοτάκης	Μ. Σολωμὸς
Π. Παπαττώνης	Ἰω. Εὐσταθίου	Κ. Κουρκουμέλης
Γ. Τσόκρης	Ν. Μπούκουρας	Α. Λόντος
Γ. Γιατράκος	Σιδ. Πράτσικας	Δ. Σταΐκος
Π. Πατρινὸς	Π. Χρυσοβέργης	Α. Ἴτσκος
Σ. Μήτσας	Ἰω. Σκαβέντσας	Χ. Θεοχαρόπουλος
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ἰω. Προβιλέγιος	Δ. Καλλιφρονᾶς
Θ. Ζαΐμης	Σ. Σούτσος	Ν. Μπότσης
Κ. Βλάμης	Μ. Χουρμούζης	Σ. Στράτος
Σ. Δοκὸς	Σ. Βαρότσης	Γ. Νικολάου
Γ. Ἀντωνόπουλος	Ν. Μπουδούρης	Ἠλ. Παπαδαῖος
Ν. Βαρβαρῆγος	Β. Νώντς	Χ. Σαμαρίπας
Κ. Τσακαλᾶς	Α. Δανηλόπουλος	Εὐαγ. Κοντογιάννης
Ἠλ. Καλογερᾶς.	Α. Μαυροειδής.	Ν. Νάζος.

Ζ.

Π. Χριστόπουλος	Γ. Ναύτης	Ν. Μοσχούλας
Γερμ. Μαυρομιχάλης	Χ. Τσιλιμιδὲς	Α. Παπαδημητριάδης
Α. Ἀβέρωφ	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Γ. Μαδεμοχωρίτης
Δ. Δημητρακόπουλος	Ἰω. Ταμπακόπουλος	Α. Γιαννουλίδης
Κ. Δαρειώτης	Π. Καλποδῖνος	Α. Τσάκας.
Α. Γεωργαντᾶς	Ἰω. Ζάρκος	
Δ. Μάντσαρης	Κ.Δαμπρινόπουλος	

Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος συστήσας εἰς τὰ τμήματα νὰ ἐπιληρθῶσιν ἐν σπουδῇ τῆς πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου ταμίου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρχειοφύλακος, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προεδρεύσας ὁριστικὸς ἀντιπρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ ὁριστικοὶ Γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 10 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐκ τῶν γραμματέων ἀνέγνω ἔγγραφον τοῦ πρυτάνεως τοῦ πανεπιστημίου, δι' οὗ εὐχαριστεῖ τὴν Βουλὴν ἐκ μέρους τῆς ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου διὰ τὸ χιλιόδραχμον δῶρημα τοῦ Σώματος πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ κήπου τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ πανεπιστημίου.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ἐκτὸς τοῦ Β'. καὶ Ε. μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν προέδρους μὲν τοὺς Στ. Βλάχον, Ν. Ἰατρὸν, Θ. Ζαΐμην, Δ. Γαβρᾶν καὶ Α. Γεωργαντᾶν· γραμματεῖς δὲ τοὺς Ἰω. Ἀποστολίδην, Ν. Καΐρην, Γ. Ἀντωνόπουλον, Γ. Διαμάντην καὶ Α. Παπαδημητριάδην, καὶ εἰσηγητὰς τῆς ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β.

λόγον ἐπιτροπῆς τοὺς Ἰω. Ἀποστολίδην, Α. Πετιμεζᾶν, Ἐλευθ. Καλογερᾶν, Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Ι. Ζάρκον.

Ἀκολούθως προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ταμίου αὐτῆς, ἐφ' ᾧ προὐτέθησαν αἱ δύω κάλπαι, καὶ προσερχόμενοι κατὰ σειρὰν οἱ βουλευταὶ, ἔῤῥιπτον εἰς τὴν μὲν τούτων τὰ ψηφοδέλτια, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τοὺς κυάμους. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Φ. Φίλωνος καὶ Γ. Ἀντωνοπούλου, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 77. Ἐγένετο εἶτα ἡ διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Β. Δημητρακοπούλου καὶ Γ. Διαμάντη, ἐξ ἧς συνέχθη ὅτι ταμίας τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθη ὁ Α. Ἀβέρωφ, βουλευτὴς Χαλκίδος, διὰ ψήφων 53, λαβόντος καὶ τοῦ Ν. Ματθαίου ψήφους 24.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προεδρεύοντος τὸ ἀποτέλεσμα, ἐγένετο ὁμοία τῇ ἀνωτέρω ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἐφόρου τῆς Βουλῆς, ἐπιτηρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Φ. Φίλωνος καὶ Ἰω. Ταταράκη. Ἀριθμηθέντα δὲ τὰ ψηφοδέλτια, εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 75. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Ν. Χ. Παναγιώτου, συνέχθη ὅτι ἔφορος τῆς Βουλῆς ἔλαχεν ὁ Δ. Καλλιφρονᾶς, βουλευτὴς Ἀττικῆς, διὰ ψήφων 54, λαβόντος καὶ τοῦ Ἰωάννου Ταμπακοπούλου ψήφους 20.

Κηρύξαντος οὕτω τοῦ προεδρεύοντος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ Δ. Καλλιφρονᾶ, ἡ Βουλὴ προέβη τελευταῖον καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ βιβλιοφύλακος. Ἐπὶ τούτῳ προτεινάντος τοῦ προέδρου κατὰ τὸν κανονισμὸν τρεῖς ὑποψηφίους, τοὺς Γ. Τερτσέτην, Δ. Ῥαΐσην καὶ Ἰω. Πηλείδην, ἐγένετο ψηφοφορία ὁμοία ταῖς προηγηθείσαις καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιτηρηθεῖσα ψηφολεκτῶν. Ἀριθμηθέντων εἶτα τῶν ψηφοδελτίων, καὶ εὑρεθέντων ἴσων πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 73, ἐγένετο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Ἀβέρωφ καὶ Ἀντ. Ρενουάρδον, ἐξ ἧς συνέχθη ὅτι βιβλιοφύλαξ ἐξελέχθη ὁ Γ. Τερτσέτης διὰ ψήφων 71.

Μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου γενομένην κήρυξιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος, ἐκληρώθησαν αἱ ἐκλογαὶ Μαντινείας καὶ Μεσσήνης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἀντιπροέδρου καὶ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Ἐμμ. Μελετόπουλον, ἔλαχον δὲ ἡ μὲν τῆς Μαντινείας εἰς τὸ Γ'. τμῆμα, ἡ δὲ τῆς Μεσσήνης εἰς τὸ Ϛ'.

Παρακαλέσας δὲ ὁ ἀντιπρόεδρος τοὺς ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως

εἰσηγητὰς νὰ σπεύσωσι τὴν σύνταξιν αὐτῆς, ὅπως ἀναγνωσθῇ τὸ προσεχὲς Σάββατον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Ε. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Τῇ 12 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλε τὸ Ὑ. τμῆμα ὅτι πρόεδρον μὲν ἐξελέξατο τὸν Δ. Ἀθανασίου, γραμματέα δὲ τὸν Π. Καλαμογδάρτην, καὶ εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν Β. λόγου ἀπαντήσεως τὸν Ν. Ματθαίου

Διακοινώσας μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ὅτι τὸ ἀνωτέρω σχέδιον τῆς πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως κατηρτίσθη, προσεζητήθη εἰς τὰ τμήματα, κατὰ τὸ 92 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, προσεκάλεσε τὸν εἰσηγητὴν ὅπως ἀναγνώσῃ αὐτό, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἀνέγνω τὸ σχέδιον, ἔχον οὕτω·

Βασιλεῦ!

«Συνηγμένοι περὶ τὴν Ὑ. Μεγαλειότητα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Γ'. συνόδου τῆς Δ'. βουλευτικῆς περιόδου, ἀναπέμπουν τὰς δεήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Ὕψιστον, ἐπικαλούμενοι τὴν θείαν αὐτοῦ ἀντίληψιν.

Μετ' ὀκρας ἀγανακτήσεως ἡ Βουλὴ ἔγνω τὸ γεγονὸς, ὅπερ ἤπτετο τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Βασιλείας. Εὐχαρίστως δὲ εἶδεν ὅτι πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῆς ἐγένετο ὅ,τι ἀναγκαῖον ἐκρίθη.

Τὸ Ἔθνος συνεδέθη ἀπ' ἀρχῆς μετὰ τοῦ Βασιλέως του δι' ἀρρήκτων καὶ ἱερῶν δεσμῶν, συστριγχθέντων καὶ καθιερωθέντων καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα διὰ πανδήμου διομολογίας.

Ἡ πλήρης ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα του, καὶ τὰ κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν διατρανωθέντα δείγματα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρός τε τὴν Υ. Μεγαλειότητα

καὶ τὴν σεπτὴν Ἄνασσαν, ἦσαν φυσικὴ συνέπεια τῆς πατρικῆς πρὸς αὐτὸ στοργῆς καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς μερίμνης τῆς Υ. Μεγαλειότητος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας.

Τὸ Ἔθνος, Μεγαλειότατε, ἐθεώρησεν ἀπ' ἀρχῆς τὸν Θρόνον ὡς τὸ παλλάδιον τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως καὶ αὐτονομίας, καὶ τὴν λαμπρότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ ὡς ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν.

Εἰς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ Κράτους ἐμβλέπουσα ἡ Βουλὴ, μετὰ προθυμίας ἠσπάσθη τὴν παρὰ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος καθομολογηθεῖσαν καὶ κατὰ τὴν ἄρτι λήξασαν βουλευτικὴν σύνοδον δηλωθεῖσαν ἡμῖν οὐδετερότητα. Τὸ Ἔθνος συμμορφούμενον πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῆς Υ. Μεγαλειότητος καὶ τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς, ἐτήρησε καὶ θέλει τηρήσει αὐτὴν ἀκριβεστάτην καὶ ἀπαραβίαστον.

Αἰσθάνονται εὐχαρίστησιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν ὡς ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν σχέσεων μετὰ τοῦ γείτονος κράτους, τῇ εὐεργετικῇ καὶ δραστηρίῳ συμπράξει τῶν δύω μεγάλων συμμάχων Δυνάμεων, προελθοῦσαν ζωογόνησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας πρὸς ἀμοιβαίαν τῶν δύο ἐπικρατειῶν ὠφέλειαν, καὶ μετὰ μεγίστης προθυμίας δράττονται τῆς παρούσης εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἄπειρον τοῦ Ἔθνους εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς εὐεργέτιδας ταύτας Δυνάμεις. Ἡ συνομολογηθεῖσα καὶ ἀνταλλαγεῖσα ἤδη συνθήκη θέλει συντείνει εἰς τὴν στερέωσιν τῶν σχεδίων τῶν δύω ὁμόρων ἐπικρατειῶν.

Ἡ ἐπ' ἀμοιβαίᾳ εὐχαριστήσει παραίωσις τῆς ὑφισταμένης μικρᾶς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ὑπῆρξεν εὐάρεστος.

Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθη ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων τὸ θεῖᾳ συναρτεῖ αἴτιον ἀποτέλεσμα τῶν ἐγκαίρων καὶ δραστηρίων μέτρων, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος ἔλαβε πρὸς κατάπαυσιν τῆς λοιμώδους χολέρας, τῆς ἐνσκηψάσης εἴς τινας ἐπαρχίας τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων. Δὲν ἀμφιβάλλει δὲ ὅτι ἡ ἀπειλοῦσα τὸν τόπον σιτοδεία θέλει προληφθῇ διὰ τῶν συνετῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο ἐτέθησαν ἐγκαίρως εἰς ἐνέργειαν.

Τὰ πρὸς τελείαν ἀποκατάστασιν τῆς ἀφ' ἱκανοῦ καιροῦ προσβληθείσης δημοσίας ἀσφαλείας ληφθέντα δραστήρια μέτρα ἔτυχον τῆς πλήρους ἐπιδοκιμασίας τῆς Βουλῆς, οἱ δὲ λαοὶ κατανοοῦντες τ' ἀληθῆ αὐτῶν συμφέροντα, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θέλουν συμπράξει προθύμως, καὶ ἡ Βουλὴ εἶναι ἑτοίμη νὰ παρέξῃ

πλήρη τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς τελείαν ἐπιτυχίαν τοῦ προκειμένου σκοποῦ.

Μεθ' ὅλης τῆς ἑτοιμότητος θέλει ἐνασχοληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ταχείαν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβληθησομένου προϋπολογισμοῦ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καὶ εὐχαρίστως θέλει ἰδεῖ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγγελλομένων νομοσχεδίων, ἀναγκαίων πρὸς συμπλήρωσιν καὶ βελτίωσιν τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας.

Ὁ Παντοδύναμος διὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἂς προστατεύσῃ τὴν πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα.»

Ὑπέμνησεν ἀκολούθως ὁ προεδρεύων ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη ἀμέσως τῆς συζητήσεως τῆς πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεώς της. Διὸ ἐρωτᾷ τὸ Σῶμα ἐὰν θέλῃ νὰ προβῇ καὶ σήμερον, κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, εἰς τὴν ἄμεσον τῆς ἀπαντήσεως συζήτησιν.

Τῆς δὲ Βουλῆς συναινεσάσης, ἀνεγνώσθη ὁ ἀ. παράγραφος, ὅστις ἐγένετο δεκτὸς δι' ἀναστάσεως, ἔχων ὡς ἑξῆς·

Βασιλεῦ!

«Συνηγμένοι περὶ τὴν Γ. Μεγαλειότητα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Γ'. συνόδου τῆς Δ'. βουλευτικῆς περιόδου, ἀναπέμπουν τὰς δεήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Ὕψιστον, ἐπικαλούμενοι τὴν θείαν αὐτοῦ ἀντίληψιν.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ Β'. παραγράφου, λαβὼν τὸν λόγον, ἐξέθεσέ τις, ὅτι ἡ φράσις «ἄπτετο τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Βασιλείας» δὲν εἶναι καταλληλος, διότι οὐδὲν δύναται νὰ προσαρθῇ εἰς τὴν Βασιλείαν, ἥτις ἄθικτος οὖσα, κεῖται πολὺ ὑψηλά, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν καταβιβάσωμεν διὰ τῆς ἀνωτέρω φράσεως. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπέρχεται ὡς συνέπεια καὶ ἡ ἀμέτως ἑπομένη φράσις «εὐχαρίστως δὲ εἶδεν ὅτι πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῆς κτλ.» ἐν ᾧ ἡ Βασιλεία οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην ἱκανοποιήσεως, κατὰ δὲ τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, εἰς αὐτὴν μένει τὸ δικαίωμα τοῦ παύειν τοὺς ὑπουργούς, καὶ ἑπομένως δὲν εἴμεθα ἁρμόδιοι νὰ ἐπεμβώμεν ἡμεῖς εἰς τοῦτο. Διὸ νομίζει ὅτι εἶναι καλὸν νὰ ἐξαλειφθῇ ὁ παράγραφος.

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ προέδρου ἐὰν ὑποστηρίζῃ τις τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, καὶ μηδενὸς ὑποστηρίξαντος αὐτὴν, λαβὼν τὸν λόγον, ἐξέθεσεν ἕτερος, ὅτι κατὰ δύο τρόπους εἴθισται εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη νὰ γίνηται ἡ ἐπὶ τοῦ Β. λόγου συζήτησις, θεωρουμένου πάντοτε ὡς ἔργου τοῦ ὑπουργείου. Καὶ ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ, τῇ γραικῇ ταύτῃ τροφῷ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύ-

ματος, τὸ πρὸς τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα σέβας δὲν ἐπιτρέπει νὰ γίνωνται ἐπὶ τοῦ Β. λόγου συζητήσεις, δυνάμεναι ν' ἀποβῶσι τυχὸν σκανδαλώδεις· διὰ τοῦτο, ἐν ᾧ τὸ σχέδιον εἰσάγεται ὑπὸ ὁμόφρονος βουλευτοῦ, ἀποδέχονται αὐτὸ καὶ οἱ ἐναντίοι ἄνευ πολλῶν συζητήσεων καὶ ὅσον ἐνεστι τάχιον, περιοριζόμενοι εἰς παρατηρήσεις καὶ ἐπιφυλάξεις. Ἀλλ' ἐν τῇ Γαλλίᾳ θεωρουμένου, ὡς εἶπε, τοῦ ἔργου ὑπουργικοῦ, ἐλάμβανον χώραν μακραὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ σκανδαλώδεις πολλάκις συζητήσεις. Εἰς ἡμᾶς ἄρα, νέους ἔτι εἰς τὰ τοῦ συνταγματικοῦ βίου, ἀπέκειτο νὰ ἐκλέξωμεν ἓν ἐκ τῶν συστημάτων τούτων. Ἐνθυμεῖται δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις συνέλευσιν ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν, ὅτι κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀσπασθῶμεν τὸν καθιερωμένον ἐν Ἀγγλίᾳ τάξιν, τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἐξέφρασε καὶ κατὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἔπειτα ἀ. περίοδον τῆς Βουλῆς. Ἐν γένει δὲ μία μόνη περίστασις ἐπιτρέπει νὰ γίνωνται μακραὶ ἐπὶ τοῦ Β. λόγου συζητήσεις, ὅταν ἐπίκειται ὁ σχηματισμὸς ὑπουργείου νέου καὶ τοιαύτη τις συζήτησις συντελῇ εἰς ταχυτέραν μεταβολὴν τοῦ ὑπάρχοντος. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ὑπουργεῖον βαίνει ἐλεύθερον εἰς τὰς πράξεις του, καὶ οὔτε κἂν ἰδέα ὑπάρχει ἐναντίον αὐτοῦ. Φέρων ὅμως παρατηρήσεις τινὰς ἀναγκαίας, ἀποστέλλει αὐτὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ δὲ σέβας του εἶναι καὶ ἔσται ἀναλλοίωτον πρὸς τὸν Βασιλέα.

Συστήσαντος δέ τινος πρὸς τὸν βουλευτὴν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς κυρίας τοῦ παραγράφου συζητήσεως, ἐξεκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι ἀείποτε μεταξὺ τῆς λήξεως συνόδου τινὸς καὶ τῆς ἐνάρξεως ἄλλης προϋποτίθενται διάλειμμά τι χρόνου, καθ' ὃ, ἐννοεῖται, ἡ κυβερνητικὴ πορεία δὲν μένει ἀργή. Αἱ πράξεις ἄρα αἱ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ γενόμεναι πρέπει νὰ ἔλθωσιν εἰς γνῶσιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ αἱ κυριώτεραι τούτων ἐκτίθενται διὰ τοῦ βασιλικοῦ λόγου, περιλαμβάνοντος καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς μελλούσης ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν παρετάθη ἡ διακοπὴ πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἑπομένως δὲν καθίστατο ἀπαραίτητος ὁ βασιλικὸς λόγος καὶ ἡ ἐν αὐτῷ μάλιστα προσθήκη περιστάσεων, δυναμένων νὰ δώσωσι χώραν εἰς λυπηρὰς συζητήσεις.

Ἐνταῦθα γενομένης εἰς τὸν ἀγορεύοντα ὁμοίας τινὸς παρατηρήσεως ὑπὸ δύο βουλευτῶν, κατέλιπεν οὗτος τὸ βῆμα παραιτηθεὶς τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ λόγου του.

Παρατηρήσας δὲ ὁ πρόεδρος ὅτι δὲν πρέπει νὰ διακόπτωσι

τὸν ἀγορεύοντα, ἐκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπέτρεψεν, ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν εἶναι πρωτοφανές, ἐπειδὴ πολλάκις καὶ ἄλλοτε διεκόπησαν οἱ ἀγορεύοντες ὑπὸ τῶν βουλευτῶν· ἑπομένως παρακαλεῖται ὁ βουλευτὴς νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

Προσθέντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι ἡ γενομένη διακοπὴ δὲν εἶναι ἢ μικρὸν ἐπεισόδιον κοινοβουλευτικῆς πάλης, πνοὴ θυέλλης ἐκλιποῦσα ἤδη, καὶ διὰ τοῦτο συνίστησι καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ἀγορεύοντα νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἐνδίδων εἰς τὰς προτροπὰς τόσων συναδέλφων του· ὁ ἀγορεύων ἐξηκολούθησεν ἐμμένων εἰς τὴν σιγὴν αὐτοῦ.

Λαβὼν τότε τὸν λόγον παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλή, καθ' ἃς ἐξέφρασε διαθέσεις, ἀποδεικνύει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις. Ἂν δ' ἐγένετο παρατήρησίς τις εἰς τὸν ἀγορεύοντα, ὡς εἶναι τοῦτο σύνηθες εἰς τὰς συζητήσεις, ἡ φωνὴ αὕτη σιγήσασα, βεβαιοῖ ὅτι ὑπῆρξεν ἁπλῆ παρεννόησις· διὸ δὲν πρέπει νὰ κεντηθῇ ἡ εὐαισθησία τοῦ ἀγορεύσαντος, καὶ πάντες μάλιστα ἐπιθυμοῦσι νὰ περάνῃ τὸν λόγον αὐτοῦ, ἵνα καὶ οὗτοι φέρωσι τὰς δεούσας παρατηρήσεις· ἄλλως ὅμως, δύναται μὲν νὰ σιγήσῃ ὁ βουλευτής, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπιτρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἁπλῆ κἂν ἰδέα, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐμποδίζει τὴν συζήτησιν.

Προσκληθεὶς δὲ καὶ παρὰ τοῦ προεδρείου νὰ ἐξακολουθήσῃ, παρητήθη ἐπιφυλαχθεὶς νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐν ἄλλῃ τινὶ περιστάσει. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸν δ'. παράγραφον τοῦ σχεδίου, ἔχοντα οὕτω·

«Μετ' ἄκρας ἀγανακτήσεως ἡ Βουλὴ ἔγνω τὸ γεγονός, ὅπερ ἥπτετο τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Βασιλείας. Εὐχαρίστως δὲ εἶδεν ὅτι πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῆς ἐγένετο ὅ,τι ἀναγκαῖον ἐκρίθη.»

Ἀναγνωσθέντες δὲ καὶ οἱ παράγραφοι γ'. μέχρι ιδ'. μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτοὶ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηροφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Κορφιωτάκην καὶ Φ. Φίλωνα, συνήχθη, κατὰ τὸ ἐξ ἴδιας προσαρτώμενον τῆς ψηροφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 79. Ἔχει δὲ ὡς ἑπεται·

Βασιλεῦ!

«Συνηγμένοι περὶ τὴν Γ. Μεγαλειότητα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Γ'. συνόδου τῆς Δ'. βουλευτικῆς

περιόδου, ἀναπέμποντες τὰς δεήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Ὕψιστον, ἐπικαλούμενοι τὴν θείαν αὐτοῦ ἀντίληψιν.

Μετ' ἄκρας ἀγανακτήσεως ἡ Βουλὴ ἔγνω τὸ γεγονός, ὅπερ ἥπτετο τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Βασιλείας. Εὐχαρίστως δὲ εἶδεν ὅτι πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῆς ἐγένετο ὅ,τι ἀναγκαῖον ἐκρίθη.

Τὸ ἔθνος συνεδέθη ἀπ' ἀρχῆς μετὰ τοῦ Βασιλέως του δι' ἀδιαρρήκτων καὶ ἱερῶν δεσμῶν, συναφιγχθέντων καὶ καθιερωθέντων καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα διὰ πανδήμου διομολογίας.

Ἡ πλήρης ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα του, καὶ τὰ κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν διατρανωθέντα δείγματα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρός τε τὴν Γ. Μεγαλειότητα καὶ τὴν σεπτὴν Ἀνασσαν, ἦσαν φυσικὴ συνέπεια τῆς πατρικῆς πρὸς αὐτὸ στοργῆς καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς μερίμνης τῆς Γ. Μεγαλειότητος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας.

Τὸ ἔθνος, Μεγαλειότατε, ἐθεώρησεν ἀπ' ἀρχῆς τὸν Θρόνον ὡς τὸ παλλάδιον τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως καὶ αὐτονομίας, καὶ τὴν λαμπρότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ ὡς ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν.

Εἰς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ Κράτους ἐμβλέπουσα ἡ Βουλή, μετὰ προθυμίας ἠσπάσθη τὴν παρὰ τῆς Γ. Μεγαλειότητος καθομολογηθεῖσαν καὶ κατὰ τὴν ἄρτι λήξασαν βουλευτικὴν σύνοδον δηλωθεῖσαν ἡμῖν οὐδετερότητα. Τὸ ἔθνος συμμορφούμενον πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῆς Γ. Μεγαλειότητος καὶ τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς, ἐτήρησε καὶ θέλει τηρήσει αὐτὴν ἀκριβεστάτην καὶ ἀπαραβίαστον.

Αἰσθάνονται εὐχαριστησιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους διὰ τὴν ὡς ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν σχέσεων μετὰ τοῦ γείτονος Κράτους, τῇ εὐεργετικῇ καὶ δραστηρίῳ συμπράξει τῶν δύω μεγάλων συμμάχων Δυνάμεων, προελθοῦσαν ζωογόνησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας πρὸς ἀμοιβαίαν τῶν δύω ἐπικρατειῶν ὠφέλειαν· καὶ μετὰ μεγίστης προθυμίας δράττονται τῆς παρούσης εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἄπειρον τοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς εὐεργέτιδας Δυνάμεις. Ἡ συνομολογηθεῖσα καὶ ἀνταλλαγεῖσα ἤδη συνθήκη θέλει συντείνει εἰς τὴν στερέωσιν τῶν σχέσεων τῶν δύω ὁμόρων ἐπικρατειῶν.

Ἡ ἐπ' ἀμοιβαίᾳ εὐχαριστήσει παραίωσις τῆς ὑρισταμένης μικρᾶς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς ὑπῆρξεν εὐάρεστος.

Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθη ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων τὸ θεία συνάρσει αἴσιον ἀποτέλεσμα τῶν ἐγκαίρων καὶ δραστηρίων

μέτρων, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις τῆς Υ. Μεγαλειότητος ἔλαβε πρὸς κατάπαυσιν τῆς λοιμώδους χολέρας, τῆς ἐνσκηψάσης εἰς τινας ἐπαρχίας τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων. Δὲν ἀμφιβάλλει δὲ ὅτι ἡ ἀπειλοῦσα τὸν τόπον σιτοδεία θέλει προληφθῆ διὰ τῶν συνετῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο ἐτέθησαν ἐγκαίρως εἰς ἐνέργειαν.

Τὰ πρὸς τελείαν ἀποκατάστασιν τῆς ἀφ' ἱκανοῦ καιροῦ προσβληθείσης δημοσίας ἀσφαλείας ληφθέντα δραστήρια μέτρα ἔτυχον τῆς πλήρους ἐπιδοκιμασίας τῆς Βουλῆς, οἱ δὲ λαοὶ καταναοῦντες τ' ἀληθῆ αὐτῶν συμφέροντα, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θέλουν συμπράξει προθύμως, καὶ ἡ Βουλὴ εἶναι ἑτοίμη νὰ παρέξῃ πλήρη τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς τελείαν ἐπιτυχίαν τοῦ προκειμένου σκοποῦ.

Μεθ' ὅλης τῆς ἑτοιμότητος θέλει ἐνασχοληθῆ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβληθησομένου προϋπολογισμοῦ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καὶ εὐχαρίστως θέλει ἴδει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγγελλομένων νομοσχεδίων, ἀναγκαίων πρὸς συμπλήρωσιν καὶ βελτίωσιν τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας.

Ὁ Παντοδύναμος διὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἂς προστατεύῃ τὴν πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα.»

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ὑπὸ τοὺς ψηφολίκτας Α. Κορφιωτάκην καὶ Β. Δημητρακόπουλον κλήρωσις μεγάλης πρεσβεύσεως, ἵνα παρουσιασθεῖσα εἰς τὴν Α. Μ. ὑποβάλῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς. Ἔλαχον δὲ οἱ Α. Αὐγερινὸς, Σ. Καπανίτσας, Π. Κολοκοτρώνης, Β. Δημητρακόπουλος, Ν. Μασχούλας, Ἰωάννης Ταμπακόπουλος, Α. Κορφιωτάκης, Ἐλ. Καλογερᾶς, Π. Ψάθης καὶ Α. Μεταξᾶς.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος
Ε. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καλῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'.

Τῆς 14 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος πλήρους

τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀναγινωσκομένων δὲ τῶν πρακτικῶν, παρετηρήθη ὑπό τινων, ὅτι ἡ ἐν τῇ ἀγορεύσει τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου περιεχομένη φράσις «μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν διακοπεῖσαν σειρὰν τῶν ἰδεῶν του, ἐπιφυλάσσεται» δὲν ἐρρέθη, ἢ καὶ ἂν ἐρρέθη, ὁ βουλευτὴς δὲν ἀπετείνετο πρὸς τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ πρός τινα τῶν συναδέλφων του, καὶ καθήμενος μάλιστα· ἑπομένως ἡ περικοπὴ αὕτη πρέπει νὰ ἐκλείψῃ.

Ἐπὶ τούτῳ δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου, ἐξέθηκεν, ὅτι ἤκουσεν ἔξωθεν νὰ μέμπωνται αὐτὸν, ὅτι καταλαμβάνεται ὑπὸ νευρικῶν σπασμῶν καὶ ἀνησυχίας, καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην ἦτον κατάστασιν, ὅταν προχθὲς κατέπαυσε τὴν ἀγόρευσίν του. Ἀναγκάζεται διὰ τοῦτο νὰ βεβαιώσῃ μετ' εἰλικρινείας τὴν Βουλὴν, ὅτι οὔτε ὑπὸ σπασμῶν κατελήφθη, οὔτε ὑπ' ἀνησυχίας, καὶ ἂν ἔβλεπεν ὅτι ἡ Βουλὴ εἶχε τὴν θέλησιν ν' ἀκούσῃ αὐτοῦ ἀγορεύοντος, ἢ ἄν τις τῶν ὑπουργῶν προέτρεπεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ λόγου του, οὐδεμίαν εἶχε δυσκολίαν εἰς τοῦτο· ἀφ' οὗ ὅμως ἐπανειλημμένως καὶ ἄνευ λόγου διεκόπη, οἱ δὲ ὑπουργοὶ ἐσιώπησαν, μὴ θέλων νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς θόρυβον, ἠναγκάσθη νὰ παύσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἐπανέλθῃ ἄλλοτε, ὅτε ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον. Τοῦτο δὲ λέγων, σκοπὸν δὲν ἔχει νὰ κηρύξῃ θρασεῖαν τινὰ ἀντιπολίτευσιν κατὰ τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ μόνον νὰ προσβάλῃ τὰς αἰτίας προσβολῆς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως κατὰ συνείδησιν καὶ ἕνα μόνον σκοπὸν ἔχων εἰς τὰς σκέψεις του, τὸ γενικὸν συμφέρον. Νομίζει δὲ ὅτι ἄτοπον καὶ ἀπρεπὲς εἶναι νὰ διακόπτηται ὁ ἀγορεύων, καὶ πιστεύει ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ αὐτὴ δὲν ἀνέχεται τοιαῦτα νὰ συμβαίνωσιν ἄτοπα. Ἂς μὴ λησμονήσωμεν δὲ ὅτι ὁ ὑπερβολικὸς ζῆλος ποτὲ δὲν ὠφέλησε, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ταλλεϋρανδ γράφων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους του, ἔλεγε, pas trop de zèle, εἰς δὲ τῶν προγόνων μας ἔλεγε «Πᾶν μέτρον ἄριστον, οὐκ ἀγαθὸν ὑπερβασία.» Περαίνων δὲ καὶ αὐτὸς τὸν λόγον του, εὔχεται νὰ σώζῃ ὁ θεὸς τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν πατρίδα ἀπὸ τὰς ὑπερβασίας.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι παρακαθήμενος κατὰ τύχην τοῖς ὑπουργοῖς, ὅταν διακοπεὶς ὁ προαγορεύσας κατέβη τοῦ βήματος, θεωρεῖ ἀναγκαῖον ν' ἀποκριθῇ εἴς τινα τοῦ προαγορεύσαντος φράσιν, ἀπόντων ἐκείνων τῶν ὑπουργῶν. Δὲν ἤθελησεν, εἶπεν οὗτος, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, διότι οὐδεὶς τῶν παρόντων κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπουργῶν ἐζήτησε τοῦτο. Δύναται λοιπὸν νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν προαγορεύσαντα καὶ νὰ διακηρύξῃ γαγωνίᾳ τῇ φωνῇ, ὅτι

οἱ ὑπουργοὶ εἶχον καὶ πρόθεσιν καὶ εἰλικρινῶς ἐπεθύμουν ν' ἀκούσωσι τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου, καθὼς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου καὶ ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κατ' ἐπανάληψιν παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ παρακινήσῃ τὴν Βουλὴν, ὅπως ἀκροασθῇ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου. Οὐδεὶς δὲ νὰ ἀρνηθῇ δύναται ὅτι ἐξεπλήρωσε τὴν παράκλησιν τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν, διότι καὶ αὐτὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐζήτησαν καὶ προηγουμένως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀγορεύσεώς του.

Λέγων τοῦτο, φρονεῖ ὅτι οἱ Κ. Κ. ὑπουργοὶ μὴ ὄντες μέλη τῆς Βουλῆς, δὲν ἐδύναντο ν' ἀνακινηθῶσιν ἐπὶ ζητήματος, ἀφορῶντος καθαρῶς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, καθότι ὁ Κ. Μαυροκορδάτος δὲν εἶχε θίξει μέχρι τῆς διακοπῆς τοῦ λόγου του πολιτικόν τι ζήτημα, συνάφειαν ἔχον μὲ τὴν πορείαν παρελθούσης ἢ ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐνησχολήθη νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ὑπάρχον ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ σύστημα τῆς συζητήσεως τῶν ἀπαντήσεων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων.

Τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἐνόμισε καθῆκον νὰ δώσῃ εἰς τὸν Βουλὴν, ἀπόντων τῶν ὑπουργῶν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ Μεσολογγίου.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι μετὰ λύπης ἤκουσε νὰ τίθηται σήμερον εἰς συζήτησιν, ἂν οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς, καὶ ἀπορεῖ μάλιστα πῶς ὁ γηραιὸς πολιτικὸς Μαυροκορδάτος εἶπε σήμερον, ὅτι δὲν ἤθελησε προχθὲς νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, διότι οὐδεὶς τῶν ὑπουργῶν προέτρεψεν αὐτὸν εἰς τοῦτο. Τὸ νὰ μᾶς ὁδηγῶσιν οἱ ὑπουργοὶ εἰς τὸν τρόπον τοῦ συζητεῖν καὶ τὸ νὰ μᾶς προτρέψωσιν οὗτοι ἢ νὰ μᾶς ἀπαγορεύσωσι τὴν ἀγόρευσιν, τὸ τοιοῦτον θεωρεῖ οὗτος ὡς βλασφημίαν, ὡς συνταγματικὸν μάλιστα σολοικισμόν. Τὸ κατὰ τῶν ὑπουργῶν ἑπομένως παράπονον τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου εἶναι ἄτοπον.

Ἐπειδὴ δὲ προσέθηκεν ὁ ἴδιος εἰς τὴν σημερινὴν ἀγόρευσίν του, ὅτι ἔπαυσεν ἀγορεύων, οὐχὶ διότι ὑπὸ σπασμῶν κατελήφθη, καὶ τοιοῦτον ἐλάττωμα οὐδεὶς ἀποδίδει τῷ Κ. Μαυροκορδάτῳ, ἀλλὰ διότι ἔβλεπεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶχε διάθεσιν νὰ τὸν ἀκούσῃ, παρατηρεῖ, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι σφάλμα τῆς Βουλῆς, διότι ἀφ' οὗ ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ἐκ τῆς ἐν τῷ τιμήματι συζητήσεως ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἐνέμενε πιστὴ εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως, ὡς συνετάχθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ὤφειλεν ἐξ ἀρχῆς νὰ σιγήσῃ, διότι εἶπετο ὅτι αἱ πρότα-

σεις του ἤθελον ναυαγήσει καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὡς καὶ ἐν τῷ τμήματι.

Τὴν διακοπὴν τῶν συζητήσεων, εἶπεν ὁ βουλευτὴς τοῦ Μεσολογγίου, ἡ Βουλὴ πρέπει ν' ἀποδοκιμάσῃ, καὶ τοῦτο πάντοτε ἔπραξεν ἡ Βουλή. Ἐὰν δ' ἐνίοτε ὁ ἀγορεύων παρεκτρέπηται τοῦ ἀντικειμένου τῆς συζητήσεως καὶ τις τῶν βουλευτῶν ζητήσῃ τότε νὰ διακόψῃ αὐτὸν, τὸ τοιοῦτον εἶναι μικρᾶς τάξεως, διότι εἷς τὸν πρόεδρον ἀπόκειται νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ἀγορεύοντα εἰς τὴν τάξιν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ καὶ βιαία διακοπή. Τὸ τοιοῦτον συνέβη πολλάκις, καὶ μετὰ πλειοτέρας μάλιστα ἀλλοτε παραβιάσεως τῶν συζητήσεων. Ἀδίκως λοιπὸν μέμφονται τινες τὴν Βουλὴν ὅτι πρόθεσιν εἶχε νὰ διακόψῃ τὸν ἀγορεύοντα, ἐν ᾧ ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἐπέμενεν εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ ἀγορεύων, διότι συμφέρον μάλιστα εἶχε ν' ἀκούσῃ τὰς σκέψεις του καὶ πεισθῇ περὶ τοῦ ἐσφαλμένου αὐτῶν.

Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον, ὅτι ἡ ῥῆσις τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου, τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἐξάλειψις, καὶ τὴν ὁποίαν ἀπέστεινε πρὸς τὸν παρακαθήμενον βουλευτὴν Ὕδρας, δὲν ἦτον τυχαία, ἀλλ' ὑπῆρξεν ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, διότι ὅταν ὁ βουλευτὴς τῆς Ἀττικῆς παρεκάλεσε τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου, καταβάντα τοῦ βήματος, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι ἐκ τῆς διακοπῆς ἐσυγχύσθησαν αἱ ἰδέαι του καὶ τῷ ἦτον ἀδύνατος ἡ ἐξακολούθησις. Ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει δὲ ταύτῃ ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ ἐδαφίου, καὶ ἑπομένως ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ τεθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι λυπεῖται διότι παρεξηγήθη ὁ ὑπερβολικὸς ζῆλος, ὃν ἔδειξεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συζήτησιν. Ἡ Βουλὴ ζῆλον εἶχε νὰ ἀκούσῃ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου ἀγορεύοντος ἐπὶ ζητήματος τοσοῦτον σοβαροῦ καὶ σπουδαίου, τὸ ὁποῖον κατετάραξε καὶ ἐν ταραχῇ εἰσέτι κρατεῖ καὶ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον. Ἂν δὲ καὶ δὲν θέλει νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰς σκέψεις τοῦ ὑπουργείου, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι καὶ αὐτοῦ αἱ διαθέσεις παρενοήθησαν. Τὸ ὑπουργεῖον βλέπων τὴν Βουλὴν ἐπιμένουσαν εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ ἀγορεύων τὸν λόγον του, ἔχαιρεν, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ μέρος ἐπὶ ἀντικειμένου ἀφορῶντος τὸν κανονισμὸν τοῦ Σώματος, κατὰ τὸν ὁποῖον, ὅταν ὁ ἀγορεύων παρεκτρέπηται τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου, ὁ πρόεδρος καὶ ἕκαστος τῶν βουλευτῶν δύνανται νὰ τῷ ἀπευθύνωσι παρατηρήσεις. Τί λοιπὸν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἡ Βουλή, ὅταν δύω βουλευταὶ ἐντὸς τοῦ δικαιώματος τῶν ἀπέτειναν μίαν παρατή-

ρησιν εἰς τὸν ἀγορεύοντα; Ἐπὶ τοῦ προκειμένου μάλιστα ἡ Βουλὴ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας, ἣν εἶχε ν' ἀκούσῃ τὸν ἀγορεύοντα ἐπὶ ἀντικειμένου, ἐφ' οὗ μόνος αὐτὸς εἶναι ἀρμόδιος νὰ ὁμιλήσῃ, ἐπέβαλε σιγὴν εἰς τοὺς διακόπτοντας τὸν ἀγορεύοντα βουλευτάς, καί τις μάλιστα φωνὴ διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔπεδοκίμασε τὴν διακοπήν, καὶ ἐφ' ἱκανὰς στιγμὰς ἐπέμενεν εἰς τὸ νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ διακοπεὶς βουλευτής. Ἀποκρούων λοιπὸν τὴν τοιαύτην ἰδέαν, παρακαλεῖ τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου καὶ σήμερον, ἐὰν θέλῃ, νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

Ἀπήντησεν ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου, ὅτι ἀπορεῖ πῶς, ἐνῷ οὗτος εἰς γενικὰ μόνον ἀντικείμενα περιεστράφη κατὰ τὸ προοίμιον τῆς ἀγορεύσεώς του, ὁ προαγορεύσας ὡς προφήτης ἠθέλησε νὰ μαντεύσῃ τὸ ἀντικείμενον τοῦ λόγου του, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ῥητῶς οὗτος εἶπεν, ἀρχόμενος τῆς ἀγορεύσεώς του, ὅτι τὸ πρὸς τὴν Βασιλείαν σέβας του ὑπῆρξε καὶ ἔσται ἀπεριόριστον. Ἂν δὲ καὶ κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἀγόρευσίν του ἠναγκάζετο νὰ ἐπιληρθῇ τοῦ ζητήματος, ὅπερ ὁ προαγορεύσας ὑπαινίττεται, αὐτὸς μόνος ἠδὲ τί ἐπ' αὐτοῦ ἤθελεν εἰπεῖ, καὶ τοὺς σκοπούς του οὐδεὶς βέβαια ἠδύνατο νὰ μαντεύσῃ. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι δὲν εἶπεν, ὅτι ἀνέμενε τῶν ὑπουργῶν τὴν προτροπὴν, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, καὶ συμφωνεῖ μάλιστα πληρέστατα μετά τινος τῶν προαγορευσάντων, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον τῆς προχθεσινῆς συζητήσεως ἦτον σοβαρὸν, ἐνόμισεν ὅτι οἱ νῦν ὑπουργοὶ εἶχον συμφέρον νὰ τὸν ἀκούσωσιν ἀγορεύοντα ἐπὶ τόσον σπουδαίου ἀντικειμένου, ὡς προϊστάμενον τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι πάντες σχεδὸν οἱ προαγορεύσαντες ἐσυνεφώνησαν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ οἰκογενειακὰ ζητήματα τῆς Βουλῆς, καὶ αὐτὸς παραδέχεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸν βουλευτὴν «ὁμίλησον ἢ σύ.» Ἀλλ' ὅταν πρόκειται περὶ τῆς εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἔργον ὑπουργικόν, ἀπαντήσεως, ὅταν κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς παρίσταται ὁλόκληρον τὸ ὑπουργεῖον, δὲν παραδέχεται ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ὀφείλουσι νὰ σιγῶσι, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι ἔπρεπε νὰ προτρέψωσι τὸν ἀγορεύοντα νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν λόγον, ἐξ οὗ μάλιστα ἠδύναντο καὶ νὰ ῥωτισθῶσιν ἐπὶ πολλῶν ἀντικειμένων.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι κατόπιν τῶν ὀλίγων λέξεων, ἃς τινας

ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ ἀπόντων τῶν ὑπουργῶν, διότι ἔτυχε προχθὲς παρακαθήμενος αὐτοῖς, ἐνόμιζεν ὅτι ἤθελε παύσει πᾶσα συζήτησις, καθ' ὅσον καὶ ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου ἐρώτησε ἀρκούμενος εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαν ἐξήγησιν. Δὲν εἶπε δὲ, ὅτι τῆς συζητήσεως τὸ ἀντικείμενον ἦτον οἰκογενειακὸν, ἀλλ' ἡ περίστασις μόνη τῆς διακοπῆς τοῦ ἀγορεύοντος, εἰς ἣν οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπέμβωσιν, ἀφοῦ μάλιστα ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ παρεκάλεσε τὸν ἀγορεύοντα νὰ ἐξακολουθήσῃ. Ἐνόμισε δὲ ὅτι ἡ πρὸς αὐτὸν ἀποταθεῖσα ῥῆσις τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου ἀνῆκεν εἰς τὸ Σῶμα ὁλόκληρον, καὶ διὰ τοῦτο διεβίβασεν αὐτὴν εἰς τινας συναδέλφους του, μολονότι καὶ πολλοὶ αὐτῶν ἀντελήφθησαν τῶν λόγων του. Ἂν δὲ πραγματικῶς ἐῤῥέθη, ὅτι ὁ ἀγορεύων κατεβὰς τοῦ βήματος, εὑρίσκετο τεταραγμένος ἢ εἰς συγκίνησιν, οὐδεὶς βεβαίως ἤθελησε νὰ προσάψῃ αὐτῷ οὐδέποτε μομφὴν, διότι πολλάκις ταράσσεται τὸ σῶμα, ἀνταποκρινόμενον εἰς εὐγενεῖς καὶ πατριωτικοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας, ἐνίοτε δὲ ἡ ψυχὴ εἰς συγκίνησιν εὑρισκομένη, συγκινεῖ καὶ τὸ σῶμα, ὅπερ καθίσταται, οὕτως εἰπεῖν, ὁ διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων της. Εἰς τοιαύτην τινα κατάστασιν εὑρίσκετο ἴσως καὶ ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου. Ἄλλως παρατηρεῖ, ὅτι ἂν ἐξαλειφθῇ ἐκ τῶν πρακτικῶν ἡ φράσις, τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἀπάλειψις, πάντα θέλει ὑπάρξει κενόν τι, διότι, ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως ἀπηύθυνεν εἰς τὸν βουλευτὴν παράκλησιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν λόγον του, ἀναντιῤῥήτως δὲν ἠδύνατο οὗτος νὰ σιωπήσῃ, μένων ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὴν Βουλὴν εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν τόσην πρὸς αὐτὸν περιποίησίν της.

Παρατηρήσαντος δέ τινος τῶν γραμματέων, ὅτι ἀφαιρουμένης ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος φράσεως, θέλει ἴσως ὑποτεθῇ ὅτι τὸ γραφεῖον ἐκ προθέσεως ἔβηκεν αὐτὴν ἐν τοῖς πρακτικοῖς· ἀπήντησέ τις, ὅτι οὐδόλως προσβάλλεται τὸ γραφεῖον, ἀφοῦ μάλιστα ὁ βουλευτὴς Ὕδρας διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ ῥῆσις τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου ἀπευθύνετο εἰς αὐτὸν, ἡ δὲ Βουλὴ ὁλόκληρος ἐθεώρησεν αὐτὴν ὡς θέσιν τοῦ ζητήματος, καὶ ἐπομένως τὸ γραφεῖον ὤφειλε νὰ τὴν σημειώσῃ ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Ὅτι δὲ καλὸν προέκυψεν ἐκ τῆς προκειμένης συζητήσεως, ἤτις ἄλλως ματαίως ἐξετάθη τοσοῦτον, εἶναι ὅτι ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου, ὅτι ἔπαυσε τὴν ἀγόρευσίν του, οὐχὶ διότι ἐκ τῆς ταραχῆς ἐσυγχύσθησαν αἱ ἰδέαι αὐτοῦ, ἀλλὰ διότι ἀπήντησεν ἀδιαφορίαν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς, ἐν ᾧ, κατ' αὐτὸν, ὁ ἀγορεύων ὤφειλε νὰ σεβασθῇ

πλειότερον τὴν ὁμόφωνον καὶ ἐπίμονον τῆς Βουλῆς πρατροπὴν, ἥτις παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, ἐπιθυμοῦσα νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ περιστατικά τινα, τὰ ὁποῖα ἀπέβλεπεν ὁ ὑπὸ συζήτησιν παράγραφος τῆς ἀπαντήσεως.

Χαίρει δὲ διότι ἐκ τῆς σημερινῆς ὁρολογίας τοῦ βουλευτοῦ ἐξαλείφεται πᾶσα ἰδέα κατὰ τῆς Βουλῆς, ὅτι δῆθεν ἔπαυσεν ἀγορεύων, διακοπεὶς ὑπὸ δύω βουλευτῶν.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν τοιαύτη γίνεται συζήτησις διὰ τὴν ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀφαίρεσιν ὀλίγων λέξεων, ἐν ᾧ τὸ τοιοῦτον ἐγένετο ἄλλοτε ἐπὶ τῇ ἁπλῇ μόνῃ αἰτήσει τοῦ ἀγορεύσαντος. Οὐδεμία δ' ἐκ τῆς αἰτουμένης ἀφαιρέσεως προσβολὴ δύναται νὰ προκύψῃ κατὰ τοῦ γραφείου, τὸ ὁποῖον ἐν πεποιθήσει καὶ ἄνευ σκοποῦ ἔθεσεν ἐν τοῖς πρακτικοῖς λέξεις, αἵτινες ἐρρέθησαν μὲν, ἀλλ' ἀπετείνοντο εἰς παρακαθήμενον βουλευτὴν, ὡς εἰλικρινῶς ἐξηγήθη ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου, καὶ ἑπομένως πᾶσα παρεξήγησις καθίσταται περιττή. Ὁ Κ. Μαυροκορδάτος δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις διακοπτόμενος δύναται νὰ χάσῃ τὴν τῶν ἰδεῶν του σειράν. Ὅλοι γνωρίζουσι τὴν ἐμβριθειάν του, ἀλλ' ἔπαυσεν ἀγορεύων, ἀφ' οὗ ἐπανειλημμένως διεκόπη. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς ὑπουργοὺς, ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου δὲν ἐνόησεν ὅτι ἔπρεπεν οὗτοι νὰ ἐπέμβωσιν εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ Σώματος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπρόκειτο περὶ τῆς εἰς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως, ἀντικειμένου πολιτικοῦ διεξαχθέντος ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του, ἐνόμισεν ὅτι ὤφειλον μᾶλιστα νὰ λάβωσι μέρος. Ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε διεκόπησαν οἱ ἀγορεύοντες, τὸ πρᾶγμα διαφέρει πολὺ, διότε ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ προσώπων καὶ περιστάσεων. Ὀρθῶς λοιπὸν ποιῶν ὁ βουλευτὴς ἔπαυσε τὴν διακοπεῖσαν ἀγόρευσίν του.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, συνήνεσεν εἰς τὴν ἀπάλειψιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος φράσεως, ἀντικατασταθείσης διὰ τῆς λέξεως « παρεπήθη κτλ.»

Οὕτω δὲ ἐξηκολούθησεν ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν, ἅτινα ἐπικυρωθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνέγνω εἶτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἐνώπιον τῆς Α. Μ. προσφώνησιν κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς, καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Βασιλέως, ἔχουσας οὕτω·

Β α σ ι λ ε ῦ !

« Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρουσιάζεται ἐνώπιον τῆς Γ. Μεγαλειότητος, ἵνα προσφέρῃ τὰ βαθέα σεβάσματα αὐτοῦ.

« Ταὐτοχρόνως δὲ γινόμενον διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, θεωρεῖ ἑαυτὸ εὐτυχὲς διαβεβαιοῦν τὴν Γ. Μ. περὶ τῆς ἀδιασείστου αὐτῶν ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Γ. Θρόνον, καὶ τῆς εἰλικρινοῦς προθυμίας, ἣν δεικνύουσι πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Βασιλ. Κυβερνήσεως.

« Εὔχεται δὲ τὸ προεδρεῖον, ὥστε ὁ Ὕψιστος δωρήσῃ πᾶσαν εὐτυχίαν εἰς τὴν Γ. Μεγαλειότητα. »

Ἀπάντησις τῆς Α. Μεγαλειότητος.

« Χαίρω λαμβάνων δι' ὑμῶν τὰς διαβεβαιώσεις τῆς πρὸς Ἐμὲ ἀφοσιώσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς δοθησομένης εἰς τὴν Κυβέρνησίν Μου ὑποστηρίξεως. Εὔχομαι δὲ ἵνα ἡ παροῦσα Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν ὑμῶν παραγάγῃ ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀποτελέσματα. »

Εἷς δὲ τῶν γραμματέων ἀνέγνω ἔγγραφον τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας, δι' οὗ ἀγγέλλεται ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Σώματος ἐκείνου ἀνέδειξαν ἀντιπροέδρους μὲν τοὺς Κ. Κ. Βασίλειον Κρηστακόπουλον καὶ Ἰωάννην Στάϊκον, γραμματεῖς δὲ τοὺς Κ. Κ. Ἰωάννην Οἰκονόμου καὶ Ἀθανάσ. Γρηγοριάδην.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν βουλευτῶν Α. Παπατσώρη, Α. Παπαθανασίου καὶ Ν. Πανουργιᾶ, ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν αὐτοῖς ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίαν ἀπουσίας ἄδειαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 22 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλαν ἐν πρώτοις τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ ε. μὴ συμπληρωθέντος, ὅτι ἐξελέξαντο, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, μέλη μὲν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τοὺς Σ. Βλάχον καὶ Ἰω. Ἀποστολίδην, Π. Κουντουριώτην καὶ Ν. Ματθαίου, Δ. Βουδούρην καὶ Δ. Ὀρεινόν, Ἀν. Κορριωτάκην καὶ Σ. Στεφανόπουλον, Ν. Μπούκουραν καὶ Α. Αὐγερινόν, Ἰω. Ζάρκον καὶ Α. Γιαννουλίδην. Τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς, τοὺς Χ. Ῥάγκον, Ἐμ. Ἀντίπαν, Α. Στεφάνου, Ν. Βαρβαρῆγον, Σ. Βαρότσην καὶ Π. Χριστόπουλον· τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, τοὺς Εὐθ. Κανελλόπουλον, Α. Ῥενουάρδον, Α. Βενιζέλον, Ἐλευθέριον Καλογερᾶν, Π. Χρυσοβέργην καὶ Ν. Μοσχούλαν, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸ μὲν ἀ. τὸν Γ. Ῥιζόπουλον, τὸ γ'. τὸν Ν. Καΐρην, τὸ δ'. τὸν Π. Παπατσώνην, τὸ ε. τὸν Μ. Χουρμούζην καὶ τὸ ζ'. τὸν Κ. Λαμπρινόπουλον, προσθέντος τοῦ ε. ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν αὐτοῦ τὸν Ν. Μπούκουραν, γραμματέα δὲ τὸν Α. Αὐγερινόν.

Ἀνέγνω εἶτα ὁ πρόεδρεύων α') τὴν εἰς τὴν μεγάλην πρόσθεσιν ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς ἀντιφώνησιν τῆς Α. Μ. καὶ β') ἀπάντησιν τῆς χήρας τοῦ ἀειμνήστου Φαβιέρου ἐπὶ τῆς συλλυπητηρίου πράξεως τῆς Βουλῆς. Ἔχουσι δ' ἀμφότερα οὕτω·

«Τὰ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐκφραζόμενα αἰσθήματα εὐφραίνουσι τὴν καρδίαν Μου, καὶ μετ' εὐχαριστήσεως παρατηρῶ τὴν πρὸς τοὺς λόγους Μου ἁρμονίαν τῆς ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς, δι' ἧς καταδεικνύεται ὁ στερεὸς καὶ ἀδιάσπαστος σύνδεσμος τοῦ ἔθνους μετὰ τοῦ Θρόνου.

Πεποιθὸς ὅτι ἡ ἁρμονία αὕτη θέλει διατηρηθῆ πλήρης καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεώς Μου καὶ τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι δι' αὐτῆς θέλουσι κατορθωθῆ πολλὰ κοινωφελῆ ἔργα καὶ προαχθῆ ἡ τάξις τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ ἡ εὐημερία.

Τοιαῦτα ἀποτελέσματα θέλουν εἶσθαι βεβαίως εὐάρεστα καὶ εἰς τὰς εὐεργέτιδας Δυνάμεις, τῶν ὁποίων ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μέριμνα εἶναι ἀξία τῆς ἀκραιφνοῦς εὐγνωμοσύνης Ἡμῶν.»

Κύριε πρόεδρε!

«Μετὰ βαθείας θλίψεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἔρχομαι νὰ παρακαλέσω τὴν Υ. Ε. νὰ διακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος, ὅτι πλείστας ὁμολογῶ αὐτῇ χάριτας διὰ τὰ αἰσθήματα, ἅπερ ἐπεδείξατο ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ παραφανοῦς συζύγου μου.

Τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἐπέτυχαν πολλὴν τὴν παραμυθίαν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ τῶν θλίψεων εἰς τὴν πικροτάτην πληγήν, ἣν ἠσθάνθημεν διὰ τὸν στέρησιν αὐτοῦ ὅ,τε υἱός του καὶ ἐγώ.

Ἀγαθὸν τῇ ἀληθείᾳ τὸ ἔθνος, τὸ μὴ λησμονοῦν τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ἐκδουλεύσεις καὶ ἀσμένως τιμῶν αὐτάς.

Καλῶς λοιπὸν ἐγνώριζε τὸ ἔθνος τοῦτο, ὑπὲρ οὗ τοσαῦτα ἐμόχθησε, καὶ τὸ ὁποῖον τοσοῦτον ἠγάπα ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου θρηνοῦμεν τὸν θάνατον.

Τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων αὐτοῦ ἀρετῶν ἐναπομένει εἰς τὸν υἱόν του, ἀναδειχθησόμενον βεβαίως ἄξιον τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρός του, διδάξαντος αὐτὸν καὶ ἐμὲ ν' ἀγαπῶμεν τὸν τόπον, εἰς ὃν εἶχεν ἐκεῖνος καθ' ὁλοκληρίαν ἀφιερωθῆ.

Δέχθητε, Κύριε πρόεδρε, τὴν ἔκφρασιν τῶν βαθυτάτων αἰσθημάτων καὶ τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελῶ

Ἡ ἐλαχίστη καὶ εἰλικρινὴς δούλη
Βαρώνη Φαβιέρου.»

Παρελθὼν μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ μηνιαίας συντάξεως τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Γ. Γλαράκη, καὶ ἔθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐκτιμῶσα τὰς πολυειδεῖς πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν Β. Θρόνον ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀποβιώσαντος γερουσιαστοῦ μακαρίτου Γ. Γλαράκη, καὶ τὴν ἀριλαμπρόδειαν, μεθ' ἧς οὗτος διεχειρίσθη τὰ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὁσάκις περιέπλεκεν εἰς αὐτὴν, ἧς ἀριλαμπρόδειας συνέπεια εἶναι ἡ ἀπορία, εἰς ἣν ἐγκατελείφθη ἡ πολυμελὴς οἰκογένεια αὐτοῦ, συνέταξε νομοσχέδιον περὶ χορηγίας μηνιαίας συντάξεως ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα, ἀριθ. 250, τὸ ὁποῖον, λαβὼν τὴν ἄδειαν τῆς Α. Μεγαλειότητος, εἰσάγω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν.

Πρὸς αἰτιολογίαν τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τούτου θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀσχοληθῶ, πεπεισμένος ὅτι πάντες ὑμεῖς ἐστὲ ἐν γνώσει τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ. Ἐλπίζω ἑπομένως ὅτι θέλετε ἐπιψηφίσει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ ἀποδείξει τὴν ἐθνικὴν συμπάθειαν πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ τιμηθέντος Γ. Γλαράκη, γερουσιαστοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὡς ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Αὐγούστου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΤΑΡΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν χήραν τοῦ Γ. Γλαράκη, γερουσιαστοῦ, καὶ τὰς τέσσαρας θυγατέρας αὐτοῦ Πηνελόπην, Ἑλένην, Πολυξένην καὶ Καλλιόπην, χορηγεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1855 σύνταξις μηνιαία ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα, ἀριθ. 250.

Ἄρθρ. 2. Ἡ σύνταξις θέλει χορηγεῖσθαι ἐν ὅσῳ ἡ χήρα μένει εἰς τὴν χηρείαν της καὶ μέχρις ὅτου αἱ εἰρημέναι θυγατέρες αὐτοῦ ἀποκατασταθῶσιν.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν ἡ χήρα ἀποβιώσῃ ἢ συνάψῃ δεύτερον γάμον, ἡ σύνταξις μένει εἰς τὰς ὀρφανὰς θυγατέρας· εἰς πᾶσαν δ' ἀποβίωσιν ἢ ἀποκατάστασιν τινὸς αὐτῶν, παύει τὸ πεμπτημόριον τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 4. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἢ ἀποκατάστασιν ὅλων τῶν εἰρημένων θυγατέρων ἡ χήρα, μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαίαν σύνταξιν ἐκ δραχμῶν ἑκατόν, ἀριθ. 100.

Ἄρθρ. 5. Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουσι δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.»

Ἠκριβῶν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, α') νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 240,168 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855· β') περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐξαγωγῆς ἐπὶ τῶν ἀνθράκων, καὶ γ') περὶ ἐπιβολῆς σταθεροῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους 5 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' ἅπαντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 240,168 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1855 τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Μολονότι ἀπὸ τὸν προσηρτημένον εἰς τὸ νομοσχέδιον πίνακα καταφαίνεται ἡ φύσις καὶ ὁ καταλογισμὸς ἑκάστης δαπάνης καὶ ἑπομένως καὶ ἡ προκαλέσασα τὴν αὔξησιν ταύτην ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, μόλον τοῦτο ἔκρινα καθῆκόν μου νὰ συνοδεύσω αὐτὸν καὶ μὲ τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις μου.

Ἐν πρώτοις παρατηρῶ, ὅτι τὴν δαπάνην τῶν δραχ. 30,000 διὰ ναυτικὰς συντάξεις δὲν ἠδύνατο νὰ προβλέψῃ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1855, καθότι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἦτον ἄγνωστον πότε ἔμελλε νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1853 περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμος, τοῦ ὁποίου τὸ Β. διάταγμα τῆς ἐκτελέσεως μόλις ἐκοινοποιήθη τὴν 1 Ἰουνίου 1855, ὅτε καὶ ἤρξατο ἡ ἀπονομὴ τῶν ναυτικῶν συντάξεων εἰς διαφόρους χήρας καὶ ὀρφανά. Διὰ τὴν πληρωμὴν ὅθεν τῶν συντάξεων αὐτῶν αἰτεῖται ἡ πίστωσις τῶν δραχμῶν 30,000.

Ἐπίσης ἀναγκαίαν ἐθεώρησα τὴν προσθήκην τῶν δραχμῶν 65,000 διὰ τὴν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ἔ. πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, διότι ἡ ψηφισθεῖσα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1855 πίστωσις ἀπεδείχθη ἀνεπαρκής.

Ἡ αὔξησις τῶν ἐξόδων τῆς γενικῆς ὑπηρεσίας κατὰ δραχ. 2500, καθὼς καὶ τῶν ἐξόδων διοικήσεως κατὰ δραχ. 3900, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερτιμήσεως τῆς ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ, εἶναι δὲ τόσον ἀσήμαντος, ὥστε δὲν χρήζει ἐκτενεστέρας ἀναπτύξεως.

Μένει τελευταία προσθήκη ἡ ἐκ δραχ. 138,768 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀποζημιώσεων, προκαλεσθεῖσα ἀπὸ τὴν γενομένην πρὸς τὸν πρόξενον τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Κύριον Ἰωνὰν Κὶγκ πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου, πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεων αὐτοῦ διὰ τὸ ἀφαιρεθὲν ἀπ' αὐτὸν οἰκόπεδον, καὶ πρὸς συμβιβασμὸν τῆς ἐκ τούτου

ἀναφυείσης διενέξεως μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκείνης τῶν ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πείθεται ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ αἰτουμένη ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἀφορᾷ προσθήκην ἐξόδων, κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἀπροσδοκήτων καὶ ἐνταῦθα κατεπειγόντων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιψήφισις ἀποκαθίσταται ἀναπόφευκτος διὰ τὴν πρόοδον καὶ τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου.

Ἐλπίζομαι ὅθεν ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ συμμεριζομένη τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψεις μου, θέλει εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 18 Νοεμβρίου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τὸ ἐπόμενον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ κατὰ τὴν συζήτησιν παρ' αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν διακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων καὶ ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτώ, ἀριθ. 240,168, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον	δραχ.	30,000
Εἰς ἀποζημίωσιν Βουλῶν	»	65,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	2,500
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως	»	3,900
Εἰς διαφόρους πληρωμάς	»	138,768.
Τὸ ὅλον δραχ.		240,168.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναπληρωματικὴ πίστωσις θέλει διανεμηθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομι-

κῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855 κατὰ τὸν ὡδε προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω πίστωσις, θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1855.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Προϋπολογ. Κεφ.	Προϋπολογ. Ἄρθρ.	Ὁρισμὸς τῶν ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν.	Ψηφισθεῖσα πίστωσις Κατ' ἄρθρον	Ψηφισθεῖσα πίστωσις Κατὰ κεφάλ.
3		Συντάξεις		
	8	Ὑπουργείου ναυτικῶν	30000	30000
5		Ἀποζημιώσεις Βουλῶν.		
	1	Βουλὴ	40000	
	2	Γερουσία	25000	65000
6		Κεντρικὴ ὑπηρεσία.		
	4	Βιβλία κλπ γενικοῦ λογιστηρίου	1000	1000
8		Ταμεῖα.		
	6	Βιβλία καὶ ἐπιπλα	1000	
	8	Μεταθέσεις καὶ ἀπολύσεις ταμιῶν	500	1500
16		Χαρτόσημον.		
	2	Ὑλικὸν	3750	3750
18		Τυπογραφεῖον.		
	3	Ὑλικὸν	150	
24		Ἀποζημιώσεις		
	4	Γήπεδα καὶ ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων	138768	138768
		Τὸ ὅλον δραχ. . . .	. . .	240168

Ἀνακεφαλαίωσις

Α'.	Χρέος Δημόσιον	30,000
Γ'.	Ἀποζημιώσεις Βουλῶν .	65,000
Δ'.	Γενικὴ ὑπηρεσία	2,500
Ε'.	Ἔξοδα διοικήσεως . . .	3,900
Ϛ'.	Διάφοροι πληρωμαί . . .	138,768
	Τὸ ὅλον	240,168.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρίου 1855.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

«Ἂν καὶ ἡ ὑπερτίμησις τῶν ἀνθράκων εἰς τὸ Κράτος πρόσ-
χεται κυρίως, καθ' ἃς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίας· α') διότι
ἔλλειπον τὰ μέσα τῆς μετακομιδῆς ἕνεκα τῆς ἐκτάκτου
κινήσεως τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐπαυξήσεως τῶν ναύ-
λων, καὶ β') διότι ἔπαυσαν ὁλοτελῶς ἡ εἰσαγωγὴ ξένων ἀνθράκων
ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ πολέμου· ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἀπὸ τὸ
Κράτος ἐξάγονται ἤδη διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἄνθρακες, διὰ νὰ μὴ
αἰσθανθῇ ἀφ' ἑνὸς ὁ τόπος τὴν ἔλλειψιν αὐτῶν εἰς τὴν παροῦσαν
μάλιστα ἐποχὴν τοῦ χρόνου, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ μὴ προσ-
βληθῇ καὶ τοῦ ἐμπορίου ἡ ἐλευθερία, ἀπαγορευομένης τῆς ἐξα-
γωγῆς, ἐνομίσαμεν δίκαιον νὰ ἐπιβληθῇ ἐξαγωγικὸν τέλος δύω
δραχμῶν κατὰ καντάριον.

Φέροντες ἑπομένως κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως τὸ ἐπόμενον
νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, παρακαλοῦμεν
αὐτὴν νὰ τὸ συζητήσῃ ταχέως, κηρύττουσα αὐτὸ κατεπείγον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1855.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν — Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ — Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τῶν Ἡμετέρων
ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργῶν εἰς τὴν Βουλήν,
καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ — Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν ἀνθράκων προσδιορίζεται εἰς
δραχμὰς δύω, ἀριθ. 2, κατὰ καντάριον.

Διὰ Βασιλικοῦ δὲ διατάγματος δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἢ καὶ
νὰ καταργηθῇ τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενον τέλος καὶ
νὰ ἐξαλωθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ εἰσπράττηται τὸ μέχρι τοῦδε
ἐπιβαλλόμενον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν σιτηρῶν νόμου
προνοεῖ ῥητῶς περὶ ἐξαιρετικῶν τινων περιπτώσεων, καθ' ἃς καὶ
διαρκούσης τῆς ἀπαγορεύσεως συγχωρεῖται δι' ἀδείας τοῦ
ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἡ ἐξαγωγὴ σιτηρῶν ἐκτὸς τοῦ
Κράτους. Τὰ οὕτως ἐξαγόμενα σιτηρὰ ἂν ὑπεβάλλοντο εἰς τὸ
μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν κλίμακα ἐξαγωγικὸν τέλος, ἤθελον ἐπι-
βαρύνεσθαι τοσοῦτο, ὥστε ἤθελεν ἐμποδίζεσθαι ἡ ἐξαγωγὴ των
ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ τέλους· οὕτω δὲ ἤθελε ματαιοῦσθαι
ὅλως ἡ ἀνωτέρω ἐξαιρετικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἀ τοῦ προ-
μνησθέντος νόμου, ὅτε καθιερώθη διὰ λόγους παγάζοντας ἐκ
τῶν σημερινῶν πολιτικῶν περιστάσεων τῆς Εὐρώπης.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ τὸ διὰ
τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἐξαιρετικὴν περίπτωσιν τέλος ἐξαγω-
γῆς σταθερῶς εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς,
φρονῶν ὅτι τοιουτοτρόπως δύναται νὰ συμβιβασθῇ τὸ συμ-
φέρον τοῦ δημοσίου μὲ τὴν ὑπαγορεύσασαν τὴν ἐξαγωγὴν
πολιτικὴν ἀνάγκην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέ-
ρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως ἔχει,
καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ σιτηρά, ὅσα δυνάμει ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκο-
νομικῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύ-
σεως σιτηρῶν προβλεπομένην περίπτωσιν, ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ

Κρήτους, ὑπόκεινται εἰς τέλος ἐξαγωγικῶν πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.

Διὰ βασ. δὲ διατάγματος δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον τέλος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Λαβὼν ἑπομένως τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι μετ' εὐχαριστήσεως εἶδεν ἡ ὁποία ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Γλαράκη, ὑπενθυμίζει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν οἰκογένειαν ἑνὸς ἀρχαίου φίλου καὶ συναδέλφου του, τοῦ μακαρίτου Μανσόλα, τοῦ ὁποίου τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἐξιστορήσῃ πρὸς εἰδότας.

Ἀποτεινόμενος δὲ καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, παρατηρεῖ ὅτι, ἑτοιμασθείσης ἤδη πρὸ πολλοῦ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ Μηλίου κατηγοριῶν, ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ αὐτῆς εἰς τὰ τμήματα, διὰνὰ ἐκλεξῶσι τὰ μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ προεδρεύοντος, ὅτι ἐκτυπωθεῖσα αὕτη, θέλει διανεμηθῇ σήμερον, ἵνα προβῶσι τὰ τμήματα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν· λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ περὶ συντάξεων ἀντικειμένου, παρετήρησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ παχεῖαν πρόνοιαν καὶ ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Γιατράκου, τοῦ ὁποίου ἡ θυγάτηρ μένει μέχρι τοῦδε ἄγαμος διὰ τὴν ἄκραν αὐτῆς πενίαν.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς Βουλῆς συναντῶνται μετὰ τῶν διαθέσεων τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἔσπευσε μὲν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Γλαράκη, διότι οὐδένα πόρον ζωῆς ἔχει, προνοεῖ δὲ συγχρόνως καὶ ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ Γιατράκου ὡς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν οἰκογενειῶν τῶν πρωταγωνιστῶν, καθ' ὅσον ὅμως ἐπιτρέψουσιν αὐτῇ τὰ ἐνόντα χρηματικὰ μέσα.

Εὐχαριστεῖ, εἶπεν ἕτερος, τὸν Κ. πρωθυπουργὸν, διαβεβαιώσαντα τὴν Βουλὴν ὅτι τὴν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ Γλαράκη πρόνοιάν της ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπεκτείνει καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενείας ἀγωνιστῶν, ἐν πλήρει πενίᾳ εὑρισκομένας. Ἐρίστησι δὲ

τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν διατρόφων συντάξεων τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τινων οἰκογενειῶν, αἵτινες ἀπηύδησαν ἐπαιτοῦσαι τὸ ἔλεος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν μεσολάβησιν τῶν βουλῶν. Τὰ χρηματικὰ ἡμῶν μέσα εἰσὶ μὲν πενιχρὰ, ἀλλ' οὐχ ἧττον πᾶν ὅ,τι δίδεται ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος δίκαιον εἶναι νὰ διανέμηται εἰς ὅλους ἐξ ἴσου τοὺς ἀγωνιστὰς, νὰ ἐκλείψωσιν αἱ ἐξαιρέσεις καὶ μόνη ἡ ἐνδεια νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι εἶναι μὲν ἀξιέπαινος ἡ πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ οἱ βουλευταὶ ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὰς παρατηρήσεις των ἐπὶ τινων αὐτῆς ἐλλείψεων. Πολλοὶ περὶ πολλῶν ἠγόρευσαν, καὶ τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ λάβῃ περὶ ὅλων πρόνοιαν, ἰδίως ὅμως ὑπὲρ τῆς τάξεως τῶν μεγάλων ἀγωνιστῶν τῆς πατρίδος, ἥτις καὶ πλειότερον παρημελήθη καὶ παρὰ πᾶσαν ἄλλην πένεται. Εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν ἀνήκουσιν ἡ οἰκογένεια τοῦ Νικηταρᾶ καὶ τοῦ Γιατράκου, τοῦ τελευταίου μάλιστα μήτε σπιθαμὴν γῆς ἀρίσαντος εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἄχρι τοῦδε δὲν ἐλήφθη ἡ δέουσα πρόνοια. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ταχίστην πρόνοιαν οὐ μόνον πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς θυγατρὸς τοῦ Γιατράκου, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ὅλης οἰκογενείας, καὶ νὰ παύσῃ τὸ εἰς αὐτὴν γινόμενον μέγα ἄδικον.

Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰ. Ἀποστολίδης.
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 24 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνωσθὲν ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ ε'. μὴ συμπληρωθέντος, ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας συντάξεως εἰς τὴν οἰκο-

γένειαν τοῦ μακαρίτου Γλαράκη τοὺς Π. Καλαμογδάρτην, Λ. Ν. Πετιμεζᾶν, Θ. Α. Ζαΐμην, Α. Αὐγερινόν, Φ. Φίλωνος καὶ Λ. Γεωργαντᾶν· ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀνθράκων, τοὺς Σ. Πήλληκαν, Ν. Καίρην, Δ. Δεδόπουλον, Ἐμμ. Μελετόπουλον, Χ. Σουμαρίπαν καὶ Π. Χριστόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν **240,168** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τοὺς Δ. Πολυχρονόπουλον, Δ. Μπουδούρην, Β. Δημητρακόπουλον, Π. Χρυσοβέργην, Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Ἰωάννην Ζάρκον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σιτηρῶν, τοὺς Σ. Πήλληκαν, Ν. Καίρην, Ἐλ. Καλογερᾶ, Ἰω. Εὐσταθίου, Φ. Φίλωνος καὶ Δ. Δημητρακόπουλον. Προσεθηκε δὲ τὸ ς'. τμῆμα ὅτι πρόεδρον μὲν ἐξελέξατο τὸν Δ. Γαβρᾶν, γραμματέα δὲ τὸν Γ. Διαμάντην, καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τὸν Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Χ. Θεοχαρόπουλον, ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τὸν Ν. Ναζόν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Μ. Σολωμόν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς τέλους εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σιτηρῶν εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς συγκειμένη ἐπιτροπὴ ἀσχοληθοῦσα τὰ περὶ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς ἐξαγωγικοῦ τέλους πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν σιτηρῶν, καὶ εὑροῦσα τὰς διατάξεις αὐτοῦ καταλλήλους ἐπὶ τῶν σημερινῶν περιστάσεων, συνίστησι μὲν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, ὅπως ἔχει, παρατηρεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι τὸ ἐδάφιον δ'. τοῦ νομοσχεδίου, δι οὗ δίδοται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐλαττόνῃ ἢ καὶ νὰ καταργῇ τὸ διὰ νόμου ἐπιβαλλόμενον τέλος, δικαιολογεῖται ἐξαιρετικῶς ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **24** Νοεμβρίου 1855.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Πήλληκας, Ἐλ. Καλογερᾶς, Φ. Φίλωνος,
Ἰωάννης Εὐσταθίου, Δ. Π. Δημητρακόπουλος.»

Ὁ δὲ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῆς θέλει διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτάς, ἵνα τὸ νομοσχέδιον συζητηθῇ ἀξίως.

Μετὰ ταῦτα ἐρωτήσαντός τινος τί ἀπέγιναν αἱ εἰς τὸ γ'. καὶ ς'. τμῆμα παραπεμφθεῖσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ Μεσσήνης καὶ Μαντινείας· ἓν μὲν τῶν μελῶν τοῦ γ'. τμήματος ἀπήντησεν, ὅτι τὰ ἀναλαβόντα τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς ἐκλογῆς τρία μέλη ἐπεραίωσαν τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὴν εἰς τὸ τμῆμα, καθ' ὅσον δὲν συνεπληρώθη σήμερον· ἀπήντησε δὲ καὶ ἓν μέλος τοῦ ς'. τμήματος, ὅτι ἐξ· τῶν διορισθέντων τριῶν μελῶν πρὸς ἐπεξεργασίαν τῆς ἐκλογῆς δὲν ἠθέλησε νὰ μεθέξῃ τοῦ ἔργου, ἐντεῦθεν δὲ τὸ τμῆμα δὲν ἐπελήφθη μέχρι τοῦδε τῆς ἐξελέγξεως.

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ἐὰν ἡ Βουλὴ νομίζῃ ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐπεξεργασία τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῶν δύο μόνων μελῶν· παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ τμῆμα διορίζει, κατὰ τὸν κανονισμὸν, τρία μέλη, ἵνα προεπεξεργάζωνται τὴν ἐκλογὴν καὶ φέρωσι τὰς παρατηρήσεις των πρὸς φωτισμὸν ἁπλῶς τοῦ τμήματος· ἀλλ' ἀφ' οὗ, καὶ δύω τῶν μελῶν ἂν λείψωσιν, οὐδὲν ὑπάρχει κώλυμα νὰ ἐπεξεργασθῇ τὴν ἐκλογὴν τὸ περιλειπόμενον τρίτον μέλος, πολλῷ μᾶλλον δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο δύω μέλη.

Ἄλλου δέ τινος προσθέντος, ὅτι ἔπρεπε τῷ ὄντι νὰ λυθῇ ἡ ἀμφιβολία αὕτη, καθ' ὅσον ἦτον δυνατὸν νὰ παρουσιασθῶσιν ἐναντάσεις ἐν αὐτῇ τῇ συζητήσει τῆς ἐκλογῆς· ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι τὸ τμῆμα εἶναι ἁρμόδιον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἐκλογὴν καὶ διὰ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν δύω μόνων μελῶν.

Ἀκολούθως παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ὑποστρατήγου Σ. Μηλίου ἔκθεσις τῆς ἀναριτικῆς ἐπιτροπῆς, τυπωθεῖσα ἤδη, διενεμήθη εἰς τοὺς βουλευτάς. Ἀλλὰ παρουσιάζει ἀτελῆ χαρακτῆρα εἰς οὐτιωδέστατον αὐτῆς μέρος, διότι δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀπολογία τοῦ Μηλίου, ἥτις ἠδύνατο κατ' ἐξοχὴν νὰ φωτίσῃ τὸ Σῶμα, καὶ διὰ τοῦτο παρελείφθη ἵνα ἀποτελέσῃ ἴδιον μέρος. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ τυπωθῇ καὶ αὕτη ὅσον τάχος, καὶ εἰς τοῦτο ἐπικαλεῖται τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς.

Ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν ὅτι, ὅτε εἰσῆχθεισα ἀνεγνώσθη χειρόγραφος ἡ ἔκθεσις τῆς ἀναριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀνεφύη τὸ ζήτημα ἂν πρέπει νὰ τυπωθῶσιν ὅλα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα, καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔμεινε δυστυχῶς ἐκκρεμὲς ἐναντίον τοῦ διϊσχυρισμοῦ του, ἐντεῦθεν δὲ προκύπτει καὶ ἡ ἐπὶ πλέον παράτασις τῆς κρατήσεως τοῦ Σ. Μηλίου. Διὸ καλὸν εἶναι νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ν' ἀποφασισθῇ

ἡ σύγχρονος ἐκτύπωσις ὅλων τῶν ἐγγράφων, ἵνα μὴ παρατείνηται ἐπὶ ματαίῳ ἡ κράτησις τοῦ ἀθῴντος ὑποστρατήγου.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀποφασισμένη νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνόει νὰ τυπωθῇ συγχρόνως καὶ ἡ ἀπολογία τοῦ Σ. Μηλίου. Μετὰ τοῦτο ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφασθῇ ἂν κρίνῃ δημοσιευτέα καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν πρὸς συμπλήρωσιν ἀνάγκη νὰ τυπωθῇ καὶ ἡ ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου.

Καὶ ἄλλος δέ τις παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἔγγραφα τῆς ὑποθέσεως ταύτης δὲν δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καλὸν εἶναι νὰ ἐκτυπωθῶσιν ὅλα. Καὶ ἂν μὲν θεωρηθῶσι περιττὰ, οὐδεμία ἡ ἐντεῦθεν βλάβη· ἂν δὲ τοὐναντίον, προλαμβάνεται ἡ ἐκτύπωσις αὐτῶν, ἵνα μὴ τιμωρῆται ἐπὶ ματαίῳ ὁ κατηγορούμενος.

Τέλος μετὰ τινας παρατηρήσεις, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ τυπωθῇ ἡ ἀπολογία τοῦ ὑποστρατήγου Μηλίου, καὶ τότε νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει ἀποφασισθῇ ἂν πρέπει νὰ τυπωθῶσι καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα.

Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἐπιβολῆς τέλους εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος
Κ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ι. Ἀ[illegible]λίδης,
Ν. Κ[illegible]ρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ θ'.

Τῆς 27 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνώσθη ὁ ἀναμαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ ὁριστικὸς πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀοῦσιν ἐν πρώτοις τὸν λόγον, ἀπέτεινεν ὁ πρόεδρος τὴν ἑξῆς πρὸς τὸ Σῶμα εὐχαριστήριον προσφώνησιν.

Κύριοι συνάδελφοι!

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνην σας, ἥτις

κατὰ τοσοῦτον μ' εἶναι πολύτιμος, καθ' ὅσον μοὶ ἐπεδαψιλεύθη κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, καὶ ἐπιτρέψατέ μοι διὰ τοῦτο νὰ ὑπενθυμίσω καὶ νὰ θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ.

Μεθ' ὅσα ὁ εὐγλωττος Κ. ἀντιπρόεδρος σᾶς εἶπεν, ἅμα κατὰ πρῶτον κατέλαβε τὴν ἕδραν ταύτην, κρίνω περιττὸν νὰ προσθέσω τι. Ἂν σκοπὸν ἐπίτηδες νὰ σᾶς δώσω ὑποχρέωσεις· τὸ καθῆκόν μου εἶναι καθῆκον τιμίου ἀνδρὸς, καὶ διὰ τῆς ἐλευθέρας ψήφου σας ἀπεδείξατε ὅτι μοὶ ἀποδίδετε τὴν ἰδιότητα αὐτήν. Σέβομαι δὲ ἀρκούντως ἐμαυτὸν, ὥστε διὰ περιττῶν ὑποχρεώσεων νὰ ὑποδείξω ἀμφιβολίας ἐπὶ πραγμάτων ἀναμφισβητήτων· ἄλλως ὑπόσχονται συνηθέστερον, ὅσοι σκοπεύουν νὰ παρκδιάσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των.

Ἐλπίζω ὅτι θέλω ἔχει τὴν τιμὴν νὰ διευθύνω συζητήσεις σοβαρὰς, ὁποῖαι ὑπῆρξαν πάντοτε αἱ συζητήσεις τῆς Βουλῆς· τοῦτο εἶναι κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἀναγκαῖον ἤδη, καθ' ὅσον ἡ πατρὶς ζητεῖ πράγματα, καὶ ἡ Εὐρώπη ἔχει ἐστραμμένους πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὀφθαλμούς της. Ἂς φροντίσωμεν ὅθεν, προχωροῦντες εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἀναπτυσσόμενοι ὁλοκλήρως ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς, ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ὁ τάφος τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Τέκνον, Κύριοι, τοῦ Σώματος τούτου, θέλω ὑποστηρίξει τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐλευθερίαν σώφρονα καὶ κοσμίαν.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησέ τις, ὅτι καὶ εἰς τὰς δύο τελευταίας συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ὑψώθη φωνὴ γενναία περὶ τῆς ἐκφεμοῦς ὑποθέσεως τοῦ ὑποστρατήγου Σ. Μηλίου, καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος ἐζήτησε νὰ διανεμηθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰ τμήματα, ἵνα ἐπιληφθῶσι τοῦ ἔργου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὑπάρχει ἔλλειψις σπουδῆς, αἱ καταθέσεις αὐταὶ τοῦ Μηλίου. Καὶ ἦτον μὲν ἐπάξιον τοῦ χαρακτῆρος ἑλληνικῆς Βουλῆς νὰ ἐγερθῇ τοιαύτη φωνὴ, ἵνα μὴ παρατείνηται ἐπὶ τοσοῦτον ἡ κράτησις τοῦ ἀναφερομένου προσώπου, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων πρακτικῶν φαίνεται ὅτι ἡ Βουλὴ ἀποδεξαμένη τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Πανεπιστημίου, ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφασίσῃ βραδύτερον ἂν πρέπει νὰ τυπωθῶσι καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ὑποθέσεως ἔγγραφα. Εἰς οἱανδήποτε ὅμως καὶ ἂν εὑρεθῇ τὸ Σῶμα περίστασιν, θέλει θεωρήσει ἀναγκαίαν τὴν τύπωσιν ὅλων τῶν ἐγγράφων, ἵνα φέρῃ τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἐν ἀμεροληψίᾳ καὶ ἀπαρνήσει. Ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ σας, ὑποβάλλουσα τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ὅταν καὶ ἂν ὡρμήθη ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ

νὰ διευκολύνῃ τὴν Βουλήν, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ διασαφήσῃ τὸ ὅλον τῆς ὑποθέσεως δι' ἁπλῆς τῆς ἐκθέσεώς της. Ἀνάγκη λοιπὸν, καὶ διὰ νὰ φανῶσιν αἱ λόγοι, δι' οὓς θέλει ἔλθει εἰς μίαν ἀπόφασιν ἡ Βουλὴ, καὶ διὰ νὰ γίνωσι πασιφανεῖς αἱ αἰτίαι αἱ προκαλέσασαι τὰς ὑπ' ὄψιν ἡμῶν κατηγορίας, νὰ τυπωθῶσι πρὸς τιμὴν τῆς Βουλῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ Μηλίου ὅλα τὰ ἐνεργηθέντα ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἔγγραφα. Προτείνων δὲ τοῦτο, δὲν ἐννοεῖ νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ ἐκ πρώτης ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰσαχθέντα, διότι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐστηρίχθη εἰς ταῦτα καὶ τὰ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν πρὸς ἁπλῆν ὁδηγίαν της μόνον· ἂν δὲ τυπωθῶσι καὶ αὐτὰ, θέλει παρέλθει πολὺς καιρός.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι καὶ χθὲς καὶ ἄλλοτε ἀγορεύων, εἶχε προτείνει τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ φερομένην σήμερον πρότασιν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐπεφυλάχθη νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου κατόπιν. Καὶ εἶναι μὲν εἰς θέσιν ὁ προαγορεύσας, ὡς μέλος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἔχῃ πλειοτέραν γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως, ἐπειδὴ ὅμως τὸ ζήτημα ἀφορᾷ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν πολίτου, καὶ μάλιστα διακεκριμένου, δὲν θέλει νὰ εἴπῃ αὐτὸς ἂν ἡ πρότασις φέρηται ἀναρμοδίως. Ἀλλ' ἂν δύναται ὁ προαγορεύσας νὰ προτείνῃ ποῖα ἔγγραφα πρέπει νὰ τυπωθῶσιν, εἰς τὴν Βουλὴν ὅμως ἀπόκειται ν' ἀποφασίσῃ ποῖα θεωρεῖ δημοσιευτέα. Διὸ προτείνει νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων, ἥτις διεξχομένη τὰ ἔγγραφα, ν' ἀποφανθῇ ποῖα πρέπει νὰ τυπωθῶσι.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι καὶ ὡς βουλευτὴς καὶ ὡς φίλος τοῦ Κ. Μηλίου συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς νὰ τυπωθῶσιν ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα, ἀλλ' ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὡς μέλος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἀριδίως νὰ κρίνῃ ποῖα ἐξ αὐτῶν εἶσι δημοσιευτέα, καὶ περιττὴν θεωρεῖ πολυτέλειαν νὰ τυπωθῶσιν ὅλα ἀνεξαιρέτως, καὶ ἐν ᾧ παρατείνεται ὁ καιρὸς, νὰ διατελῇ στενάζων εἰς τὰς φυλακὰς ὁ πολίτης. Διὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ λόγους ἐπίσης θεωρεῖ περιττὸν νὰ συσταθῇ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων, διότι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἀρκεῖ νὰ τυπωθῶσιν ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἀναφερόμενα ἔγγραφα. Ἀρκεῖται διὰ ταῦτα νὰ συσταθῇ τὴν ὅσον ἐνέστι ταχυτέραν ἐκτύπωσίν των, καὶ παρακαλεῖ τὸ προεδρεῖον νὰ λάβῃ τὰ καταλληλότερα πρὸς τοῦτο μέτρα.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἀποδεχόμενος τὰς σκέψεις τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος, διαφωνεῖ εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ τυπωθῶσι μόνον τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφερόμενα ἔγγραφα,

διότι καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, τὸν νόμιμον τῆς ὑποθέσεως δικαστὴν, καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ εἰς πᾶν μέλος τῆς κοινωνίας συμφέρει νὰ γνωσθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι καὶ αἱ περιστάσεις τῆς προκειμένης κατηγορίας. Δὲν πρέπει δὲ οὐδὲ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν πολυτέλειαν τῆς δαπάνης, διότι εἰς ὑποθέσεις τοσοῦτον ἐνδιαφερούσας τὴν κοινωνίαν εἶναι ἀνάξιον εἰς τὴν Βουλὴν νὰ σταθμίζῃ ὡς λόγον καὶ τὴν ἀνάγκην δαπάνης τινὸς ὡρισμένης. Διὰ τοῦτο προτείνει νὰ τυπωθῶσιν ὅλα ἐν γένει τὰ σχετικὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγραφα.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῶν δημοσιευτέων ἐγγράφων εἶναι ζήτημα λελυμένον ἤδη ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφαινομένης νὰ τυπωθῶσιν ὅλα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν ἰδιωτικῶν ἀποδείξεων πληρωμῶν καὶ ἄλλων τοιούτων. Δὲν πρέπει ἄρα νὰ γίνηται λόγος σήμερον ποῖα ἔγγραφα πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι καὶ ποῖα νὰ μείνωσιν ἐν ἀχρηστίᾳ. Τὸ συμφέρον τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ δείξῃ πρὸς πάντας ὅτι ἡ ἀπόφασίς της ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων ἀπορρέουσα, εἶναι ἀπαύγασμα τῶν πραγμάτων· ἂν δὲ δὲν ἐξετάσῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἡ ἀπόφασις αὐτῆς δύναται νὰ καταγελασθῇ ὡς ἀπόῤῥοια λόγων ἄλλων, ὡς ἀποτέλεσμα πολιτικῆς ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν πνεούσης. Καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἄρα καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον συμφέρει νὰ τυπωθῶσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα, ὁ δὲ περὶ δαπάνης γενόμενος λόγος εἶναι βεβαίως μηδὲν ἀπέναντι καὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως καὶ τῆς ἐν φυλακῇ διαμονῆς τοῦ Κ. Μηλίου. Ὁ μόνος ἰσχυρὸς, κατ' αὐτὸν, λόγος εἶναι ἡ ἐκ τῆς τυπώσεως τόσων ἐγγράφων βραδύτης, ἐν ᾧ δὲν πρέπει νὰ παρατείνηται ἐπὶ πλέον ἡ ἐνεστῶσα θέσις τοῦ δυστυχοῦς τούτου ὑποστρατήγου. Ἀλλ' ὅταν ζητήσωμεν τὴν αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ τυπογραφείου· ὅταν δώσωμεν ὅλα τὰ χρηματικὰ μέσα εἰς τὸ προεδρεῖον τοῦ Σώματος· ὅταν ἀνατεθῇ ἡ ἐκτύπωσις τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν εἰδικὴν φροντίδα τοῦ Συντάκτου τῆς Βουλῆς Γ. Παράσχου, καὶ ὁ ῥόῤῥος πλέον τῆς ἐπικειμένης βραδύτητος δὲν ὑπάρχει. Ἀλλ' ἐν ᾧ δυνάμεθα ὅλας ταύτας νὰ χορηγήσωμεν τὰς εὐκολίας, ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ δοθῇ μέρος τῆς ἐργασίας καὶ εἰς ἄλλα τυπογραφεῖα, καὶ τότε περαιοῦται ἡ ἐκτύπωσις ἐντὸς μικροῦ διαστήματος.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας προτείνων τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐγγράφων, ἔφερεν ἀναγκαίαν τινὰ διαστολὴν, καθ' ὅσον ὑπάρχει σωρεία ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα οὐδόλως ἀπησχόλησαν τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν ὡδήγησαν μόνον εἰς τὴν

διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως. Ἀφ' οὗ λοιπὸν δὲν ἔχουσι ταῦτα τὴν ἐλαχίστην ἐπιῤῥοὴν, πρέπει νὰ δημοσιευθῶσιν ὅλα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν συντελοῦντα καὶ νὰ παραλειφθῶσι τὰ περιττά.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἀφ' οὗ εὐτυχῶς πάντες οἱ βουλευταὶ παρεδέχθησαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐγγράφων, πᾶσα διαφωνία ἄλλη προέρχεται ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν λεπτομερειῶν. Εἶπεν ἤδη, ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ μεταξὺ πολλῶν εἶχεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνδείξεις τινὰς ἐγγράφων, αἵτινες οὐδεμίαν ἐπιῤῥοὴν ἔχουσαι, ἐρώτησαν μόνον τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὰς ἐργασίας της. Τί ζητεῖ λοιπὸν σήμερον ἡ Βουλή; Νὰ προσαχθῶσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ νὰ μελετήσῃ τὰς προεισαγωγικὰς ἀνακρίσεις τοῦ ὑπουργείου; Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τιμὴν τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος δὲν ἔλαβεν αὐτὰς ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνήργησεν ἀνακρίσεις νέας. Ποῖαι θέλετε νὰ δημοσιευθῶσιν; αἱ ἀνακρίσεις τοῦ ὑπουργείου ἢ αἱ τῆς ὑμετέρας ἐπιτροπῆς;

Πολλῶν δὲ ὑπολαβόντων, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται βεβαίως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἢ τὰς τῆς ἐπιτροπῆς ἀνακρίσεις· ἐσυμπέρανεν ὁ ἀγορεύων ὅτι χάριν τῆς προσωπικῆς τοῦ πολίτου ἐλευθερίας καὶ τῆς ταχυτέρας τοῦ ἔργου διεξαγωγῆς πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι μόνον τὰ ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐνεργηθέντα, ἤτοι τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἡ ἐπροκάλεσεν ἢ ἐξέδωκεν ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ αἱ ἀνακρίσεις, ὅσας ἐπὶ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ἐνήργησεν ἡ ἰδία. Ἐπὶ τέλους δὲ παρεκάλεσε καὶ αὐτὸς τὸ προεδρεῖον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του ἵνα περαιωθῇ ἡ ἐκτύπωσις ὅσον οἷόν τε τάχιον.

Διασαφήσαντος δὲ ἄλλου, ὅτι πρέπει νὰ τυπωθῶσιν ὄχι μόνον ὅσα ἔγγραφα ἐνήργησεν ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν διαφόρων κεφαλαίων τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἦσαν ὑπ' ὄψιν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων εἰργάσθη, ἤτοι, νὰ ἐξαιρεθῶσι μόνον αἱ προεισαγωγικαὶ ἀνακρίσεις τοῦ ὑπουργείου· ἀπήντησεν ὁ τὴν τύπωσιν τῶν ἐγγράφων προτείνας, ὅτι αὐτὸ τοῦτο ἐνόησε καὶ αὐτός.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἠρώτησε πρῶτον ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται νὰ τυπωθῶσιν ἀμέσως τὰ ἔγγραφα, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπήντησε καταφατικῶς.

Ἀνακεφαλαιῶν μετὰ ταῦτα τὸ ζήτημα, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι δύω ἀνεφύχθησαν γνῶμαι· ἡ μικρὸν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσα, καὶ ἡ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, προτείναντος νὰ τυπωθῶσι καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἐκ πρώτης ἀρχῆς παρακατετέθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου.

Οὕτω δ' ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν ἀντιθέτων γνωμῶν, παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως· ἤτοι, νὰ τυπωθῶσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐνεργηθέντα, ὅσα δηλ. ἐπροκάλεσεν ἢ ἐξέδωκεν αὕτη, καὶ ὅσας ἐνήργησεν ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν. Ἐπίσης δὲ καὶ ὅσα ἔγγραφα εἶχεν ὑπ' ὄψιν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων εἰργάσθη, ἐξαιρουμένων τῶν προεισαγωγικῶν ἀνακρίσεων τοῦ ὑπουργείου.

Ἀεδών τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξήτησεν, ὅτι ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Γαλλίας, ὁ *Μηνύτωρ*, ὑπάρχει κατακεχωρισμένη ἐπιστολή τις, ἀποστελλομένη δῆθεν ἐξ Ἑλλάδος ὑπὸ λῃστῶν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ἐπειδὴ δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ μνημονεύεται καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ ἰδίου πρωθυπουργοῦ ἂν τῷ ὄντι ἔλαβε τοιαύτην ἐπιστολήν, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν παρουσιαζόμενος ὁ πρωθυπουργὸς, θέλει δώσει τὴν ζητουμένην πληροφορίαν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι, ἐπειδὴ περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος μνημονευθείσης ἐπιστολῆς ἐγένετο λόγος ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ἀπόντος σήμερον τοῦ Κ. πρωθυπουργοῦ, δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι τοιαύτη ἐπιστολὴ οὐδέποτε ἐστάλη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἑπομένως τὰ ἐν τῷ Μηνύτορι γραφόμενα εἰσὶν ὅλως ψευδῆ.

Ἀναγνοὺς δὲ ὁ βουλευτὴς Λεβαδείας μετάφρασιν τῶν ἐν τῷ Μηνύτορι περιεχομένων, ἔγουσαν οὕτω· «Τὴν στιγμὴν ταύτην κυκλοφορεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν κρυπτῷ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα ἐπιστολή τις, ἥτις, ὡς λέγεται, ἀπεστάλη παρὰ τῶν λῃστῶν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ νῦν ὑπουργείου. Τοῦ τοιούτου ἐγγράφου τὴν ἀυθεντικότητα δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐγγυηθῶ, ἂν καὶ πολλοὶ πιστεύουσιν εἰς αὐτήν. Περιορίζομαι λοιπὸν μόνον εἰς τὸ νὰ σᾶς δώσω κατὰ λέξιν μετάφρασιν αὐτοῦ. «Ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου Μαυροκορδάτου ἡ ἀντιπολίτευσις μᾶς ἐκίνησε νὰ τὸ πολεμήσωμεν διὰ τῆς λῃστείας, ὑποσχομένη εἰς ἡμᾶς ὅτι μόλις τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ πέσῃ, θέλημεν ἀνταμειφθῇ καὶ ἀμνηστευθῇ. Τέλος τὸ ὑπουργεῖον Μαυροκορδάτου ἔπεσεν, ἡμεῖς ὅμως οὐδεμίαν ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις ἐκείνας εἴδομεν ἐκπληρωμένην. Φαίνεται ὅτι ὁ Κ. Ἀντωνάκος δὲν εἰσηκούσθη. Σᾶς λέγομεν λοιπὸν, ὅτι ἂν δὲν λάβωμεν ἀμνηστείαν, θὲ ἀκολουθήσωμεν εἰς τὸ ἔξῆς ὡς ἀληθεῖς κλέπται καὶ λῃσταί, χωρὶς νὰ φοβηθῶμεν οὔτε Τσῶνον οὔτε διάβολον, καὶ διὰ τῶν ἐφημε-

»ριδων θέλομεν κοινοποιήσει τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες μᾶς »ὡθησαν εἰς τὸν ληστρικὸν βίον.» Ἐκ τῶν δύω ἐν τῇ ἐπιστολῇ »ταύτῃ ἀναφερομένων προσώπων τὸ πρῶτον, ὁ Κ. Ἀντωνάκης, »εἶναι βουλευτὴς Λεβαδίας, τὸ δὲ δεύτερον, ὁ Κ. Τσῖνος, συν»ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς, ἀποσταλεὶς παρὰ τῆς Κυβερνή»σεως εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν.» Ἐπανέλαβεν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῷ Μηνύτορι περιεχόμενα ἐπεσταλησαν ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἐπειδὴ ῥητῶς ἐν αὐτοῖς ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ ὀλίγας μόναν λέξεις πρὸς ἐξαφάνισιν τῆς ἐπιβούλως κατ' αὐτοῦ ἀποδιδομένης μομφῆς. Παρατηρεῖ ἐν πρώτοις, ὅτι, ὡς πάντες γνωρίζουσιν, ὑπῆρξε φίλος τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, καὶ πάντοτε διὰ τῆς ψήφου του ὑπεστήριξε τὴν παρελθοῦσαν Κυβέρνησιν, καθ' ὅσον καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς βουλευτάς, ὅσοι ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοιαύτην ἔδωκεν ἐντολήν. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι εἰς ἐποχὴν ἄλλην, ὅτε ὁ ἀρχιληστὴς Καραπέτσος ἐμάστιζε τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίας, ὁ τότε πρωθυπουργὸς Κωλέττης καλέσας αὐτὸν, ἐζήτησε τὴν συνδρομήν του εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ληστρικῆς συμμορίας. Μεταβὰς ἐπὶ τούτῳ εἰς Λεβαδίαν, καὶ λαβὼν συνέντευξιν μεθ' ὅλων τῶν προσώπων, ὅσα οὗτος ἐθεώρει καταλλήλα πρὸς τὸν σκοπόν του, καὶ τὰ ὁποῖα εἶχον πλήρη εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, ἔπεισεν αὐτὰ νὰ συντελέσωσι δι' ὅλων τῶν μέσων εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ληστείας, τῷ ὑπέδειξεν δὲ συγχρόνως καὶ τὰ ἄτομα, μεθ' ὧν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὤφειλε νὰ συνεργασθῇ. Συνεννοηθεὶς λοιπὸν μετὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ μοιράρχου, καὶ καταδείξας αὐτοῖς τὰ μέσα καὶ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶσι διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ληστείας, ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας· μόλις δ' ἐνταῦθα ἀφιχθείς, ἐπληροφορήθη τὴν ἐντελῆ καταστροφὴν τῆς ληστρικῆς συμμορίας τοῦ Καραπέτσου. Τὴν ἐπιτυχῆ δὲ ταύτην μεσολάβησίν του ἐνθυμούμενος, καὶ θέλων πάλιν νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπανελθὼν πέρυσιν ἐκ Λεβαδίας, ἐζήτησε νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, προσενεχθεὶς καὶ αὐτὸς πρὸς καταστροφὴν τῆς καταμαστιζούσης τὴν Λεβαδίαν ληστείας. Ἀλλ' ὁ Κ. Μαυροκορδάτος θεωρῶν τὴν ληστείαν ὡς ὑποκινουμένην ὄθεν ἐναντίον τῶν διαβεβαιώσεών του, τὸ μὲν πρῶτον ἀπήντησεν αὐτῷ, ὅτι θέλει σκεφθῆ, ἀφ' οὗ δὲ καὶ πάλιν τῷ ὡμίλησε περὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου, οὐδεμίαν ἔδωκεν αὐτῷ ἀπάντησιν, καὶ οὕτως ἠναγκάσθη νὰ παύσῃ πᾶσαν περὶ τούτου συνεννόησιν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ γράψαντες τὰ ἐν τῷ Μηνύτορι περιεχόμενα σκοπὸν μόνον εἶχον νὰ προσβάλωσι τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ἐπειδὴ διὰ τοιούτων ἀνοσιουργημάτων οἱ ἀσεβεῖς οὗτοι προέθεντο νὰ προδώσωσι τὴν πατρίδα πρὸς ἰδίαν αὐτῶν ὠφέλειαν, προτείνει νὰ κηρυχθῶσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς αὐτόχρημα συκοφαντίαι.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶθεώρει περιττὴν καὶ ἐξευτελιστικὴν μάλιστα πᾶσαν ἀπολογίαν, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ λύπης ἤκουσε τὸν βουλευτὴν Λεβαδίας, ἄνδρα εὐυπόληπτον καὶ ἔνάρετον, νὰ παραπονῆται διὰ τὰ ἐν τῷ Μηνύτορι γραφόμενα, τὰ ὁποῖα ἐξ αὐτῆς τῆς ὑφῆς των καταδεικνύονται ὅτι δὲν ἐγράφησαν ὑπὸ χειρὸς ληστοῦ, διότι ὁ οὕτως εἰδὼς νὰ γράφῃ οὐδέποτε γίνεται ληστής. Φρονεῖ δὲ ὅτι εἰς παρομοίας περιστάσεις ἡ σιωπὴ καὶ ἡ περιφρόνησις εἶναι ἡ καταλληλοτέρα ἀπάντησις, καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐτήρησεν οὗτος, ὅταν ἄλλοτε μία ἐφημερὶς ἑλληνικὴ ἔγραφεν, ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὑρέθη εἰς ληστής. Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι ὁ τυχὼν γράφει ἐφημερίδα, ἀντιποιούμενος παραδόξως τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶν τοὺς ὑπουργοὺς νὰ φέρωσιν ἕνα περὶ τούτου νόμον, λυπεῖται μόνον ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολὴ, αὐτόχρημα συκοφαντίας περιέχουσα, κατεχωρίσθη καὶ εἰς εὐρωπαϊκὴν ἐφημερίδα.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι περιττὴ μὲν ἦτον ἡ ἀπολογία τοῦ βουλευτοῦ Λεβαδίας, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀπευθυνθεῖσα ἐπερώτησις, διότι ἔπρεπεν ἡ Βουλὴ νὰ μάθῃ ἂν ἀληθὴς ἦτον ἢ εἷς ἓν τῶν μελῶν αὐτῆς ἀποδιδομένη μομφὴ, ἥτις, ὡς ἦτον ἐπόμενον, ψευδὴς κατεδείχθη διὰ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα, ἥτις περιέχει τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολὴν, ἐπειδὴ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐστάλη ἐντεῦθεν, καὶ ἐπειδὴ οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῆς φέρει γνώμην, δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν παράπονον κατὰ τῆς ἐφημερίδος, ἀλλ' αἰσχύνεται ἐνθυμούμενος ὅτι ἑλληνικὴ χεὶρ ἑτοίμησε νὰ γράψῃ τοιαῦτα κατὰ τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος ἔβρεις, καὶ παρακαλεῖ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ τὰς αὐστηροτέρας ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ τιμωρίαν τῶν αὐτουργῶν τοιούτου ἀνοσιουργήματος.

Οὕτω δὲ, συγχωνεύσαντος καὶ τοῦ βουλευτοῦ Λεβαδίας τὴν περὶ ἀποδοκιμασίας τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ γεγραμμένων πρότασίν του μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη αὐτὴν ὁμοφώνως.

Ἀναγγελθέντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἐπιβολῆς σταθεροῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνοματικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Αὐγερινὸν καὶ Σ. Κοπανίτσαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὑφ' ἕκαστον προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 88.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἐπιβολῆς σταθεροῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου,

Ναὶ ἢ Ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός . . . . N	Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . N
Λουκᾶς Λόντος . . . . . N	Βασίλειος Νώνης . . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Σταμάτιος Μήτσας . . . N
Πέτρος Καμπάνης	Δημήτριος Ζῶτος . . . . N
Νικόλαος Π. Καΐρης . . . N	Γ. Ἰω. Γιολδάσης . . . .
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης . N	Ν. Α. Γρανίτσας . . . . N
Δημήτριος Τσόκρης . . . N	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .
Γεώργιος Τσόκρης . . . N	Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N
Σκαρλάτος Σούτσος	Σόλων Κρητικίτης . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ν. Δελένδας . . . . .
Ἀνδρέας Ἴσκος	Δ. Γαβρᾶς . . . . . N
Σωτήριος Στράτος	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας . . .	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Νικόλαος Τσίλιος . . . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N
Κωνστ. Γριβογεώργης . . . N	Ἀθανάσιος Δαγκλόπουλος . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Γρηγόριος Κορφιωτάκης . .
Γεώργιος Δ. Τσιγκουράκος . .	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου . N	Κωνστ. Δημητριάδης . . .
Γεώργιος Κανδύλης	Βελισσάριος Νικολαΐδης . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N

Πέτρος Δελιγιάννης . . . N	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . . N	Γεώργιος Μπάνης . . . . .
Κων. Λομπρινόπουλος . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . . .
Νικόλαος Μπούκουρας . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Π. Καλλοδίνος . . . . . N	Δημήτριος Πουλτικάκος . . N
Ἐμμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . .
Γ. Πανοπιρτόπουλος . . . N	Π. Χριστόπουλος . . . . N
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Χρῆστος Ράγκος	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Κύθ. Κανελλόπουλος . . . N	Σπ. Πηλλήκας . . . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Σ. Κοπανίτσας . . . . . N	Σιδέρης Πράτσικας . . . .
Ἐμμ. Μελετόπουλος . . . N	Π. Πατρινὸς . . . . . N
Α. Κορφιωτάκης . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Γ. Γιατράκος	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Λουκᾶς Στεράνου . . . . N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Ν. Α. Μπότσαρης . . . . .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Γ. Νικολάου . . . . .
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Α. Μαυροειδὴς . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N
Γ. Κεράλας . . . . . N	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N
Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N	Στ. Δάρας . . . . .
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης .	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N	Νικόλαος Νάζος . . . . N
Παναγιώτης Παπατσώνης . N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Ἰω. Προβιλέγιος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . .
Σ. Βαρότσης . . . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . N
Χ. Σουμαρίπας	Δημ. Στάϊκος . . . . . N
Π. Δημητρακόπουλος . . N	Α. Κιζάνης . . . . . N
Π. Χρυσοβέργης . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Α. Παπαδημητριάδης . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Δ. Κοκοτάκης	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . . N	Μ. Χουρμούζης . . . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .

Γεώργιος Ριζόπουλος . . . Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . Ν
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Αὐγερινὸς Λβέρωφ . . . Ν	

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ 1 ἄρθρου, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι παραδεχόμενος καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου καὶ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἄρθρου, καθ' ὅσον μάλιστα τὸν κατ' ἐλάττωσιν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου τῶν σιτηρῶν ὑπαγορεύει ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτιθεμένη ἀνάγκη, ἀποδεικνύει τρανώτατα ὅτι πλεῖστον ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς πρατάσεις τῶν ὑπουργῶν, καὶ διὰ τοῦτο εὐαρέστως βρίσκεται νὰ παρεξηγηθῇ μία ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ ἄρθρου παρατήρησίς του, πηγάζουσα ἀπὸ ἁπλῆν συναίσθησιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ βουλευτικοῦ του καθήκοντος. Παρατηρεῖ λοιπόν, ὅτι διὰ τῆς ἐν τῷ 2 § διατάξεως παραβιάζομεν ῥητὴν τοῦ Συντάγματος διάταξιν, διότι δι' αὐτῆς δίδομεν εἰς ἓν τῶν τριῶν νομοθετικῶν Σωμάτων τὴν ἐξουσίαν τοῦ νομοθετεῖν ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης συμπράξεως τῶν δύω ἄλλων, ὅπερ ταὐτὸν ἐστὶν ὡσαυτως ἐλέγομεν, ὅτι πᾶς νόμος δύναται νὰ πηγάσῃ ἀπὸ μόνην τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν. Παραδεχόμενοι τοῦ § 2 τὴν διάταξιν, τρέπομεν τὴν Βουλὴν εἰς συνταικτικὴν συνέλευσιν, τουτέστιν ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ μεταβάλωμεν τὸ σύνταγμα, μεταβάλλοντες τὴν Βουλὴν εἰς σῶμα συμβουλευτικὸν, εἰς συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Πᾶς φόρος, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας καὶ κυροῦται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Ἐὰν δὲ δώσωμεν εἰς μόνην τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κανονίζῃ τοὺς φόρους, δίδομεν αὐτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν τὴν δημόσιον περιουσίαν, ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα. Προτείνει διὰ ταῦτα τὴν ἐξάλειψιν τοῦ 2 §, καθ' ὅσον, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νομίσει ἀναγκαίαν τὴν ἐλάττωσιν ἢ τὴν ἐντελῆ παῦσιν φόρου κατάργησιν, δύναται ἀμέσως νὰ ὑποβάλῃ τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐθεώρησεν ἀντισυνταγματικὴν τὴν τοῦ ἄρθρου διάταξιν, διότι ἐξέλαβε τὸν φόρον ὡς περιουσίαν τοῦ δημοσίου, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ αὐξομειοῖ ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία. Ἐὰν τοῦτο οὕτως εἶχεν, ἤθελε καὶ οὗτος συμφωνήσει μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος, ἀλλ' ὁ περὶ οὗ πρόκειται φόρος δὲν εἶναι περιουσία, διὰ τοῦ φόρου αὐτοῦ μάλιστα σκοπὸν ἔχομεν νὰ καταστήσωμεν εὐθηνότερα τὰ σιτηρά. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ περὶ τοῦ λόγος διάταξις εἶναι σύμφωνος

καὶ μὲ τὴν περὶ σιτηρῶν κλίμακα, καθ' ἣν ὁ φόρος αὐξομειοῦται ἀναλόγως τῶν τιμῶν τοῦ σίτου καὶ ἄνευ νόμου. Ἤδη δὲ προσδιορίζοντες σταθερὸν φόρον, καταργοῦμεν τὴν κλίμακα, ἀντὶ τῆς ὁποίας ἐπιτρέπομεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐλαττώσῃ τὸν φόρον. Φρονεῖ λοιπὸν ὅτι ἡ διάταξις τοῦ § 2 οὐδόλως ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει αὐτήν.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι κακῶς ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἐνόμισεν ὅτι δίδομεν εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νομοθετεῖν μόνη αὐτή, διότι σήμερον αἱ τρεῖς συνταικτικαὶ ἐξουσίαι ψηφίζουσι νόμον, δι' οὗ χορηγοῦσιν εἰς τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν ἓν δικαίωμα ἐκπηγάζον καὶ ἐκ τῶν τριῶν συναίμα Σωμάτων, καὶ δὲν ἀρίεται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα τοῦ ν' αὐξομειόνῃ τοὺς φόρους. Συμφωνεῖ μὲν καὶ οὗτος ὅτι οἱ νόμοι πρέπει νὰ ἦναι ἀμετάβλητοι εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὑπουργῶν, καὶ ὡς μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς παρατηρεῖ, ὅτι ἐλήφθη τοῦτο ὑπ' ὄψιν, ἀλλὰ συγχρόνως ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις, εἰς ἃς εὑρισκόμεθα, αἵτινες ἀπῄτουν νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου χορηγούμενον δικαίωμα. Αἱ περιστάσεις δ' αὗται εἶσιν ἡ μεγάλη κίνησις τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, αἵτινες ἠνάγκασαν καὶ τὴν κυβέρνησιν νὰ μὴ ἐπιβάλῃ μέχρι τοῦδε φόρον, καὶ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ παραδεχθῇ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου, καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐλαττώσῃ ἢ νὰ καταργήσῃ τὸν φόρον σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας.

Ἐπῆνεγκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον συνδεόμενον μεθ' ἑνὸς νόμου, ὃν περ ἐψηφίσαμεν ἄλλοτε, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν ἢ καὶ νὰ καταργῇ αὐτήν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐχορηγήσαμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοιοῦτον δικαίωμα, ἀναγκαίως ἤδη ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλαττόνειν καὶ καταργεῖν τὸν φόρον, διὰ νὰ δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ ἐνεργῇ ἀκωλύτως, ὁδηγουμένη ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διαφόρων περιστάσεων.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ὁ τελευταῖος λαβὼν τὸν λόγον ἐξωμοίωσε τὸν περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν νόμον μετὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν, ὅστις ἀφορᾷ ἐλάττωσιν ἢ κατάργησιν φόρου, ὅστις δημοσίου περιουσίας, ἐν ᾧ διὰ τοῦ νόμου ἐκείνου οὐδόλως προσβάλλεται ἡ δημόσιος περιουσία, καὶ ἑπομένως ἀνυπόστατος καταντᾷ ὁ ἰσχυρισμός του.

Ὁ δὲ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας συμφωνεῖ μὲν ὅτι οἱ νόμοι δὲν πρέπει νὰ ἦναι μεταβλητοὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου οὐδόλως, λέγει, προσβάλλεται τὸ Σύνταγμα, ἁπλοῦν οὖσης δείγμα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον. Ἀναγκάζεται διὰ τοῦτο νὰ εἴπῃ καὶ πάλιν, ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν ἔχει πληρεστάτην καὶ αὐτὸς ἐμπιστοσύνην, ἀλλὰ συγχρόνως ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν τήρησιν τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐν τούτοις διὰ τῆς προκειμένης διατάξεως μεταβάλλομεν τὸ Σύνταγμα, διότι παραχωροῦμεν εἰς τὸ ἓν μόνον τῶν νομοθετικῶν σωμάτων δικαίωμα, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τὰ τρία συγχρόνως. Αἱ δὲ περιστάσεις, τὰς ὁποίας ἀνέφερεν, οὐδόλως δικαιολογοῦσι τὴν παραβοχὴν τῆς διατάξεως, διότι ὁσάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη, τὸ ὑπουργεῖον δύναται ἀμέσως νὰ προκαλέσῃ τὸν ἀπαιτούμενον νόμον. Πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως πάσης δυσκολίας παραδέχεται μὲν τὸ ἐδάφιον, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἑπομένης ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ προσθήκης· «ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νενομισμένης κλίμακος τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν φόρου.»

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ἡ προκειμένη διάταξις δὲν νομοθετεῖται πρώτην ἤδη φορὰν, οὔτε πρόκειται σήμερον περὶ φορολογίας, διὰ νὰ ὑπάρχῃ καὶ τῶν τριῶν σωμάτων ἡ σύμπραξις. Τὸν ὑπὸ συζήτησιν νόμον προυκάλεσαν ἔκτακτοι περιστάσεις, καὶ νόμοι τοιοῦτοι ἀπαιτεῖται νὰ περιέχωσι τοιαύτην διάταξιν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον νὰ προκληθῇ καὶ νόμος περὶ καταργήσεως ἑνὸς μέτρου ἐκτάκτου, διότι, ἀπόντων ἐν παραδείγματι τῶν σωμάτων, πιθανὸν νὰ προκύψῃ ἀνάγκη καταργήσεως τοῦ ἤδη ἐπιβαλλομένου φόρου, καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀναβολὴ νὰ φέρῃ βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου· διὰ τοῦτο καὶ ἐν Γαλλίᾳ τὰ περὶ σιτηρῶν ἐνομοθετήθησαν μέχρι τέλους τοῦ 1850. Δὲν ἀντίκειται δὲ οὔτε εἰς τὸ Σύνταγμα ἡ προκειμένη διάταξις, διότι δι' αὐτῆς ἐπιτρέπεται σιωπηλῶς εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ συμμορφοῦται μὲ τὰς περιστάσεις, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ καταγνώσῃ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, καὶ διὰ τὰς ὁποίας οἱ ὑπουργοὶ εἶσιν ὑπεύθυνοι. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ὠνόμασε τὴν φορολογίαν δημοσίαν περιουσίαν, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἡ δημοτικὴ φορολογία εἶναι ἐπίσης διάθεσις δημοτικῆς περιουσίας, καὶ μολαταῦτα προσδιορίζεται ἄνευ νόμου. Ἐνταῦθα δὲ δὲν πρόκειται περὶ διαθέσεως δημοσίας περιουσίας, διότι ἡ ἐπιβολὴ ἑνὸς φόρου μὴ εἰσπραχθέντος εἶπέτε καὶ ὅλως ἀμφιβόλου δὲν εἶναι περιου-

σία δημόσιος, ἀλλ' ἰδιωτικὴ μᾶλλον. Αἱ ὅλα ταῦτα καὶ δι' ὅσα οἱ προαγορεύσαντες ἐξέθεσαν νομίζει ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου οὐδόλως ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἐπειδὴ περὶ ἐμπιστοσύνης ἐγένετο λόγος, νομίζει ὅτι οὐδόλως περὶ τούτου πρόκειται σήμερον, καὶ διὰ τοῦτο θέλει φέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐστήριξεν ἐπὶ τῆς κλίμακος, καθ' ἣν ὁρίζεται ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν, καὶ καθ' ἣν ὁ φόρος εἶναι μεταβλητὸς, δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν γνώμην τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, διότι σήμερον ἡ κυβέρνησις γνωμοδοτεῖ εἰς ποίαν βαθμίδα τῆς κλίμακος εὑρίσκεται ἡ τιμὴ τῶν σιτηρῶν, καὶ οὕτω προσδιορίζει τὸν φόρον. Αἱ δὲ περιστάσεις, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος, δὲν δύνανται νὰ δικαιολογήσωσι τὴν παραδοχὴν τῆς διατάξεως, διότι αἱ Βουλαὶ εἰσὶ πάντοτε σχεδὸν παροῦσαι, ἀλλὰ καὶ ἄνευ τούτου δὲν δυνάμεθα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ θέσωμεν τὸ Σύνταγμα. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον, ὅτι ἡ δημοτικὴ φορολογία ὁρίζεται ἀπὸ τὰ δημοτικὰ συμβούλια, ἅτινα ἀποτελοῦν τὴν νομοθετικὴν τοῦ δήμου ἐξουσίαν, καὶ τὰ ὁποῖα γνωρίζοντα τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου, προσδιορίζουσι κατ' αὐτὰς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου.

Παρετήρησε τελευταῖον ἄλλος, ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1853 ἡ Βουλὴ ἐπεψήφισεν ὁμοίαν τινὰ διάταξιν, μὴ θεωρήσασα αὐτὴν ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸ Σύνταγμα. Ἡ προκειμένη διάταξις καθιστᾷ μὲν μεταθεσιν ἐξουσίας νομοθετικῆς εἰς τὴν νομοτελεστικὴν, ἀλλ' ἂν ἡ μεταθεσις αὕτη εἶχε γενικόν τινα χαρακτῆρα, ἤθελε καὶ οὗτος τὴν θεωρήσει ἄτοπον. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ὑπάρχουσιν ἔκτακτοι περιστάσεις, αἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν μερικὴν ταύτην παραχώρησιν, καθ' ὅσον μάλιστα ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐπιβολῆς φόρου, ἀλλὰ περὶ ἐλαττώσεως ἢ καταργήσεως αὐτοῦ. Ἐν Γαλλίᾳ διὰ τοῦ νόμου τῶν ἀσάδων ἐδόθη ἄλλοτε εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μεταβάλῃ τοὺς τελωνιακοὺς νόμους ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον, εὐθὺς ἅμα ἤθελον ἀρχίσει τὰς ἐργασίας των.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ κατὰ τὸ 1853 ἐψήφισεν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου, συμφωνεῖ καὶ σήμερον μετὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν διατάξεως, μηδόλως ἀντικειμένης εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπέρριψε μὲν τὴν γνώμην

τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Γενομένης τελευταίαν καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλαμογδάρτην καὶ Σ. Κοπανίτσαν, συνήχθη, κατὰ τὸ ὑδὸ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 86 κατὰ 2. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπεφωνήσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ σιτηρά, ὅσα, δυνάμει ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως σιτηρῶν προβλεπομένην περίπτωσιν, ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ὑπόκεινται εἰς τέλος ἐξαγωγικὸν πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς.

Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος δύνανται νὰ ἐλαττωθῇ ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον τέλος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν
Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Πέτρος Καρπάνης		Ἀνδρέας Ἴσκος	
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Σωτήριος Στράτος	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Γεώργιος Τσάκρης	Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Σκαρλάτος Σούτσος		Κωνσταντῖνος Γριβογεώργης	Ν

Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Βμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν
Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος		Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ο	Α. Κορριωτάκης	Ν
Βασίλειος Νώνης	Ν	Γ. Γιατράκος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Δημήτριος Ζῶτος	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Γ. Ἰω. Γιολδάσης		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο
Ν. Α. Γρανίτσας		Τ. Ν. Ριβελιώτης	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἀναγνώστ. Δεδόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυρομιχὴς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης		Γ. Κεφάλας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Ν. Δελένδας		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Πρωτοπαπαδάκης	
Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δαυηλόπουλος		Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Γρηγόριος Κορριωτάκης		Π. Χρυσοβέργης	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Κωνσταντῖνος Δημητριάδης		Δ. Κοποτάκης	
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Γεώργ. Μαθειουχωρίτης	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάνης	
Κωνστ. Δαμπρινόπουλος		Νικόλαος Πιερράκος	
Νικόλαος Μπούκουρας	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Π. Καλποδῖνος	Ν	Δημήτριος Πουλικάκος	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Γ. Παναγιωτόπουλος	Ν	Π. Χριστόπουλος	Ν
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	Ν
Χρῆστος Ράγκος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Ἐλευθέριος Κανελλόπουλος	Ν	Σπ. Ηγλλήκας	Ν

Ν. Πανουργιᾶς	. . . . .	Νικόλαος Νάζος	. . . . Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης	. . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	. Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . . Ν	Δημ. Πυλαχρανόπουλος	. . Ν
Σιδέρης Πράτσικας	. . . .	Κυριάκος Πανηράπουλος	. . .
Π. Πατρινὸς	. . . . . Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	. . . Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . Ν	Δημήτρ. Σταΐκος	. . . . Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	. Ν	Α. Κιζάνης	. . . . . Ν
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	.	Παντολέων Κουντουριώτης	.
Ν. Α. Μπότασης	. . . .	Δημήτρ. Μπουδούρης	. . .
Κ. Δαρειώτης	. . . . .	Σταμάτιος Γ. Δοκός	. . . Ν
Ἰωάν. Σκαβέντσος	. . . .	Μ. Χουρμούζης	. . . . Ν
Γ. Νικολάου	. . . . .	Καλαμάτας Τσουκαλᾶς	. .
Γεώργ. Ναύτης	. . . . Ν	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	. . Ν
Μιχαὴλ Σολωμός	. . . . Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Ἀν. Ῥενουάρδος	. . . . Ν	Λύγερινὸς Ἀδέρωφ	. . Ν
Στ. Δάρας	. . . . .	Νικόλαος Δ. Μπουδούρης	. Ν
Ἰωάννης Σαγρέδος	. . . Ν	Α. Μάντσαρης	. . . . Ν
Παναγιώτης Ψαθᾶς	. . . Ν		

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν βουλευτῶν Γ. Κεφάλα, Α. Τσάκα καὶ Ν. Βαρδαρήγου, ἡ Βουλὴ ἐχαρήγησεν αὐτοῖς μηνιαίαν ἄδειαν ἀπουσίας ὑπὸ τὸν ὅρον.

Ὁ δὲ πρόεδρος προσκαλέσας τοὺς εἰσηγητὰς τῶν ἐπιτροπῶν νὰ ἑτοιμάσωσι τὰς ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων ἐκθέσεις των, ἵνα ἀναγνωσθῶσι τὴν προσεχῆ δευτέραν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰωάννης Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ.

Τῆς 28 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι νομίζει καλὸν νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν περὶ τῆς μνημονευομένης ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιστοῦ, διὰ νὰ φροντίσῃ ὅπως δημοσιευθῶσιν εἰς τὸν γαλλικὸν Μηνύτορα πρὸς στιγματισμὸν τῶν τοιαῦτα ψεύδη γραψάντων, καὶ διὰ νὰ μάθῃ ὁ ἔξω κόσμος τί φρονεῖ τὸ ἔθνος περὶ τῶν καταπροδιδόντων διὰ τοιούτων συκοφαντιῶν τὴν πατρίδα.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μηνύτωρ, καθὼς ἐφημερὶς ἐπίσημος τῆς γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας, δὲν ἔχει τὰς στήλας αὐτοῦ ἀνοικτὰς εἰς τὸν τυχόντα, καὶ ἐντεῦθεν ἐξάγεται ὅτι ὁ τὰ τοιαῦτα ψεύδη πρὸς τὸν συντάκτην αὐτοῦ ἐπιστέλλων πρέπει νὰ ἦναι διακεκριμένον τι πρόσωπον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑπόληψιν, διὰ τοῦτο προτείνει νὰ ἀποσταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, διὰ νὰ δημοσιευθῇ, εἰ δυνατόν, διὰ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἵνα ὁ μὲν ἔξω κόσμος φωτισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος, ὁ δὲ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἐκτιμήσῃ δεόντως τὸ ποιὸν τοῦ ἀνταποκριτοῦ τούτου.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι συμφώνων μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος ὡς πρὸς τὴν δημοσιότητα τῆς ἀπορράτου τῆς Βουλῆς, δὲν βλέπει καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, διὰ νὰ καταχωρισθῇ ἐν τῇ γαλλικῇ ἐφημερίδι, θεωρῶν ἀρκοῦσαν τὴν διὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων δημοσίευσιν των.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἄνευ τούτου ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ παρέχῃ ἐγκαίρως τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας εἰς ὅλας τὰς ἑλληνικὰς πρεσβείας καὶ τοὺς ἐξωτερικοὺς πράκτορας, διὰ νὰ ὦσιν οὗτοι εἰς θέσιν νὰ διαψεύδωσιν ἑκάστοτε διὰ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τὰς εἰς τὰς ξένας ἐφημερίδας ἐξ ἀλληλογραφιῶν καταχωριζομένας κατὰ τοῦ ἔθνους συκοφαντίας, ὡς ἔπραξεν ἐσχάτως σπεύσας νὰ διαψεύσῃ διὰ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐπιτετραμμένου ἡμῶν ὅτι ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἐξ ἀλληλογραφίας τῶν Ἀθηνῶν ἔγραψε περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως εἰς τὴν ῥωσσικὴν ἐκκλησίαν. Πιστεύει δ' ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ θέλει ἀρκεσθῇ εἰς τοῦτο, ὅπερ οὐδὲ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Σώματος ἀντίκειται καὶ τὰ ψευδῶς καὶ ἐπιβούλως γραφέντα ἀναπαυάζει.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀρκεσθῇ εἰς τὰ λεχθέντα, καὶ δὲν θέλει ταπεινωθῇ καταβαίνουσα εἰς τὸν διὰ τοῦ τύπου συναγωνισμὸν μετὰ τῶν αὐτουργῶν τοιούτου χαμερποῦς ἀνουσιουργήματος, - παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν

ἐπιτροπῶν, ἀνέγνωσαν ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν δύω νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου καὶ περὶ μηνιαίας συντάξεως τοῦ μακαρίτου Γλαράκη, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 240,168 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ τ. ε. εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή, εὑροῦσα τοὺς ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἐκτεθειμένους λόγους ἀποχρώντως δικαιολογοῦντας τὴν προκειμένην δαπάνην, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1855.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δ. Καλλιφρονᾶς,	Δ. Πολυχρονόπουλος,
Δ. Μπουδούρης,	Π. Χρυσοβέργης,
Ἰω. Ζάρκος,	Β. Δημητρακόπουλος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, ἡ παρὰ τῶν τμημάτων ἐκλεχθεῖσα πρὸς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν χήραν καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ μακαρίτου Γ. Γλαράκη, γερουσιαστοῦ, ἐμελέτησε προσκόντως τοῦτο, καὶ ἔρχεται σήμερον νὰ ὑποβάλῃ εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεων αὐτῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν παραδεχομένη ὡς ἀναγκαίαν καὶ ἀναμφισβήτητον ἀρχήν, ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσενεγκόντες θυσίας καὶ ἀτομικὰς ἐκδουλεύσεις πρέπει ν' ἀνταμείβωνται, κοπάσθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς βάσεις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καθ' ὅσον ὁ μακαρίτης Γ. Γλαράκης διετέλεσεν ἁπλοῦς ὑπηρετῶν χρησίμως τὴν πατρίδα καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ μετὰ τὴν εὐτυχῆ τῆς βασιλείας ἀποκατάστασιν· ἀποθανὼν δὲ ἐγκατέλιπεν ἐν μεγίστῃ πενίᾳ χήραν καὶ τέσσαρας θυγατέρας. Ἦτον ἑπομένως καὶ δίκαιον καὶ καθῆκον νὰ λεχθῇ πρόνοια περὶ τῆς οἰκογενείας ἀνδρὸς τοιούτου, τὸ δὲ προκείμενον νομοσχεδίου ἱκανοποιεῖ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν, πιστὸς διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τῆς Βουλῆς, ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν ζωηρὰν καὶ ἐπίμονον ἐπιθυμίαν αὐτῆς τοῦ νὰ ἴδῃ εἰσαγόμενα εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα νομοσχέδια περὶ ἀπονομῆς συντάξεως καὶ εἰς χήρας καὶ οἰκογενείας ἄλλων ἐπιστήμων καὶ διακεκριμένων ἀγωνιστῶν, αἵτινες σήμερον εὑρί-

σκονται εἰς τὴν μεγαλειτέραν πενίαν. Τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἀντήχησε, Κύριοι, πολλάκις ἀπὸ εὐγλώττων συνηγορίαν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων οἰκογενειῶν τοιούτων, καὶ τὰ διάφορα κατὰ καιροὺς ὑπουργεῖα ἀνταπεκρίθησαν δι' ὡρισμένων καὶ θετικῶν διαβεβαιώσεων. Ἔργον ὅθεν ἀναπόρευκτον ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης εἶναι ν' ἀποδοθῇ τὸ ταχύτερον δικαιοσύνη εἰς τὰς οἰκογενείας. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν δὲν ἀγνοεῖ, Κύριοι, τὰς παρουσιαζομένας ἐπὶ τοῦ προκειμένου δυσχερείας καὶ τὴν δύσπολον τοῦ ταμείου θέσιν, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι, ὅταν πρόκειται περὶ ἀμοιβῆς ἀγωνιστῶν, ἡ Ἑλλὰς δύναται ν' ἀνταμείψῃ εὐκόλως τοὺς συνεργήσαντες εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς εἴτε διὰ τῆς θυσίας τῆς περιουσίας αὐτῶν, εἴτε διὰ τῆς χειρὸς εἴτε διὰ τοῦ νοὸς αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν θεωροῦσα τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ὡς ἀρχὴν τῆς εἰσαγωγῆς ὁμοίων τοιούτων, ἐλπίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως θέλει τάχιστα δώσει τὴν εὐχάριστον ἀπασχόλιαν εἰς τὴν Βουλήν, εἰσάγουσα νομοσχέδια ἱκανοποιοῦντα τοὺς τοιούτους ἀγῶνας. Προτείνει λοιπὸν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὅσον αὗται εἰσὶ σύμφωνοι μὲ τὸν σκοπόν, ὃν προέβητο τὸ νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1855.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Γεωργαντᾶς,	Α. Ν. Πετιμεζᾶς,
Α. Λύγερινός,	Π. Καλαμογδάρτης.
Φ. Φίλωνος,	Ὁ εἰσηγητὴς
	Θ. Α. Ζαΐμης.»

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ βουλευτοῦ Ἐμμ. Τσούχλου ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίαν ἀπουσίας ἄδειαν.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος παρακαλέσας τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ἀνθρώπων ἐπιτροπὴν νὰ σπεύσωσι τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσίν των, καὶ ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων, τῶν ὁποίων αἱ ἐκθέσεις ἀνεγνώσθησαν σήμερον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

οἱ γραμματεῖς

Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῇ 29 Νοεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεως τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ μακαρίτου Γλαράκη νομοσχεδίου, καὶ μηδενὸς αἰτοῦντος τὸν λόγον κατὰ τῆς ἀρχῆς, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς μυστικὴ ψηφοφορία, καὶ προτεθεισῶν τῶν καλπῶν, προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὴν λευκὴν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν μέλαιναν ψῆφον. Γενομένης εἶτα τῆς διαλογῆς ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Αὐγερινοῦ καὶ Γ. Κεφάλα, συνῆχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 72 κατὰ 5.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, λαβών τις τὸν λόγον ἔλεξε τάδε·

Παραδεχθεῖσα ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς εἶναι ἱερὸς, διότι πρόκειται περὶ περιθάλψεως χήρας καὶ ὀρφανῶν ἀγωνιστοῦ διακεκριμένου, ἀπέδειξεν ὅτι οὐδέποτε παύσει κηδομένη ὑπὲρ τῶν δυσπραγουσῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς τὰ τμήματα πολὺς ἐγένετο λόγος καὶ περὶ ἄλλων οἰκογενειῶν ἀποβιωσάντων πρωταγωνιστῶν, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ φέρω παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ τοὺς κυρίους ὑπουργοὺς νὰ μ' ἀκούσωσι μετὰ προσοχῆς, διότι, ὡς προεῖπον, τὸ ἀντικείμενον εἶναι λίαν σπουδαῖον.

Πολλὰ πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ ἀγῶνος ἔτη μεγάλα εἶχον ἀποκτήσει δικαιώματα εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνην οἱ σεβάσμιοι διδάσκαλοι, ἀμέσως δὲ μετ' αὐτοὺς οἱ συλλαβόντες καὶ διοργανώσαντες τὴν μεγάλην τῆς ἐπαναστάσεως ἡμῶν ἰδέαν. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἀνεγωρίσθησαν ὡς εὐεργέται τῆς πατρίδος οἱ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς προσενεγκόντες τὰ πλούτη των, ὡς καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες αὐτὴν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς. Καὶ δὲν πρόκειται μὲν σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν ποία ἐξ αὐτῶν τάξις κατέχει τὰ πρωτεῖα, διότι τοῦτο εἶναι

καὶ ἔσεται πρόβλημα, ἀλλὰ καθῆκον ἔχομεν νὰ ἐκφράσωμεν πλέον τῆς δικαίας ἡμῶν ἀγανάκτησιν, διότι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρωταγωνιστῶν ἐγκατελείφθησαν, ὡς μὴ ὤφειλεν, εἰς τὴν δυσπραγίαν τοσοῦτον ἤδη χρόνον, καὶ συγχρόνως ν' ἀπαιτήσωμεν διὰ τοῦ ἐντονωτέρου τρόπου τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀπαραδειγματίστου ταύτης ἀδικίας, ἥτις καὶ τὴν αὐτονομίαν ἡμῶν στιγματίζει καὶ τὸ μέλλον ἡμῶν δολοφονεῖ. Διότι τί ἄλλο εἶναι ἡ δυσπραγία τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν πρωταγωνιστῶν ἢ τιμωρία ἐπιβαλλομένη εἰς τὰ τέκνα, διότι οἱ γονεῖς αὐτῶν ἐρύτευσαν διὰ τῶν χειρῶν των καὶ ἐκαλλιέργησαν διὰ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ αἵματός των τῆς ἑλληνικῆς αὐτονομίας τὸ δένδρον, οἱ καρποὶ τοῦ ὁποίου ἐπιδαψιλεύονται ἤδη ἀρθόνως οὐ μόνον εἰς τοὺς μὴ μετασχόντας τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς ἐνίοτε τοὺς ἐμπορευθέντας αὐτόν; Ἀλλὰ μὴ καὶ τῶν ἐπιζώντων ἀγωνιστῶν ἡ κατάστασις εἶναι ἀνεκτή; μὴ καὶ αὐτῶν ἡ ἀναξιοπάθεια δὲν εἶναι σκανδαλώδης; Μήπως ὁ ἐκφαυλισμὸς τῶν θέσεων δὲν εἶναι ῥάπισμα κατὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, τῶν πολλάκις κολαρισθέντων καὶ κολαφιζομένων, διότι ἐτόλμησαν ν' ἀπαιτήσωσι σέβας εἰς τὰ δικαιώματά των; Ἄλλος σκάπτει καὶ κλαδεύει, κι' ἄλλος πίνει καὶ χορεύει, λέγει κοινή τις παροιμία, ὡς νὰ εἴμεθα δορυάλωτοι ἢ κατὰ κληρονομίαν δουλοπάροικοι. Καὶ ὅμως εἶναι καλὸν, συμφέρον μάλιστα, νὰ μάθωσιν ὅσοι τὸ ἀγνοοῦν, ὅτι ὑπάρχει καὶ ἓν τουρκικὸν ἄξίωμα, λέγον· εμπιρί γιὸρ, μπιρί μπαχάρ· κιαμὲτ ὁντὰν καπάρ'ο τούτέστιν, ὅταν ὁ εἷς πρώγῃ καὶ ὁ ἄλλος βλέπῃ, παίρν'ὁ διάβολος τὸν κόσμον. Ἀλλὰ περὶ τῶν ζώντων λαλήσομεν ἄλλοτε.

Ποῖα δὲ εἶναι τὰ ὀρφανὰ καὶ αἱ χῆραι, τὰ ὁποῖα ἡ Βουλὴ μετὰ λύπης καὶ ἀγανακτήσεως βλέπει τοσοῦτον ἤδη χρόνον ἐγκαταλελειμμένα εἰς τὴν ἰσχάτην πενίαν, καὶ περὶ ὧν πολλάκις, ἀλλὰ καὶ ματαίως, ἐπροκάλεσε τῆς Κυβερνήσεως τὴν μέριμναν; Ὀλίγα τινὰ θέλω ἐξ αὐτῶν ἀναφέρει, ὅσα τὴν στιγμὴν ταύτην ἐνθυμοῦμαι.

Καὶ πρῶτον, πολίτης διάσημος διά τε τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν, διὰ τὸν ἔξοχον νοῦν του, διὰ τὴν πλήρη πατριωτισμοῦ καρδίαν του καὶ διὰ τὸ σπάνιον πλεονέκτημα τοῦ ἐλεεῖν τοὺς ἄλλους, ὁ Παναγιώτης Κρεββατᾶς, ἀπώλετο, ὡς μὴ ὤφειλεν, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ζωή του ἦτον πολύτιμος διὰ τὴν πατρίδα· ὁ Κρεββατᾶς, τὸν ὁποῖον διάσημοι ἁπλαρχηγοὶ βλέποντες μακρόθεν ἐρχόμενον, οἱ ἄρχοντας, ἔλεγον, ἔρχεται καὶ μετὰ

σεβασμοῦ ὄφθιοι τὸν ὑπεδέχοντο, ἀποθανὼν δ' ἀφῆκε τὴν σύζυγόν του ἄπορον, διότι τὸν πλοῦτον του ἐδαπάνησε καὶ αὐτὸς ἀφειδῶς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος. Τοῦ Κρεββατᾶ λοιπὸν ἡ σύζυγος λαμβάνει σύνταξιν 20 μόνον δραχμῶν κατὰ μῆνα. Ὁποία ὕβρις κατὰ τοῦ παρελθόντος! ὁποία μαύρη ἀγνωμοσύνη πρὸς τοὺς εὐεργέτας τῆς πατρίδος! ὁποία ἀπίδεια πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ ὁποῖον στίγμα διὰ τὴν πατρίδα!

Σέκερης καὶ Λεβέντης, ἡ προσωποπεποιημένη αὕτη δυὰς τοῦ ἀκραιρνοῦς πατριωτισμοῦ, ἐθυσίασαν περιουσίαν κολοσσιαίαν διὰ τῆς πατρίδος τὴν ἀπελευθέρωσιν, καὶ ὅμως αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν σπανίων τούτων ἀνδρῶν διάγουσιν ὡς δουλοπάροικοι ἐντὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, μὴ ἔχοντα σήμερον στρέμματα γῆς, οὐχὶ καλύβην, ἀλλ' οὐδ' ἄρτον. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ κατηγορίαν εὑρίσκονται καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Λυκούργου, τοῦ Θ. Δελιγιάννη, τοῦ Περούκα, τοῦ Ἰω. Βλάχου, τοῦ Μακρῆ, τοῦ Κεφάλα, τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ καὶ τοσούτων ἄλλων διαπρεπῶν ἀγωνιστῶν. Ἴσως δὲ νομίζουσι τινές, ὅτι πυρποληθέντα μετὰ τοῦ καταστήματος τῆς Βουλῆς καὶ τὰ ἐκεῖ ἀνηρτημένα ὀνόματα τῶν ἐνδόξων πρωταγωνιστῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐσβέσθησαν καὶ ἀπὸ τῆς μνήμης ἡμῶν ἢ ἐξηλείφθησαν ἐκ τῆς ἱστορίας. Συμφέρει βεβαίως εἰς τινας νὰ λησμονήσωμεν τὸ παρελθὸν ἡμῶν, ὅπερ ὅμως ἀδύνατον.

Χειμὼν δριμὺς ἦτον ὅτε κατὰ τὸ 1822 παρεδόθη ἡ ἀκραιρόρινθος, πλεῖστα δὲ λάφυρα περιῆλθαν εἰς χεῖρας ἡμῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλαὶ βαρύτιμοι μηλωταί. Ἔτρεμεν ἐκ τοῦ ψύχους ὁ διάσημος τῆς Πελοποννήσου ὁπλοργηγός, ὁ δοξάσας τὴν ὅλην Ἑλλάδα διὰ τῶν τροπαίων του Παναγιώτης Γιατράκος, καὶ ἀντὶ νὰ θέσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του μίαν τῶν μηλωτῶν ἐκείνων, ἔγραψεν εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἥτις τῷ ἀπέστειλε μίαν παλαιοκοζόκαν. Παράδοξος ἐφάνη (ἴσως διότι δὲν ἐξετιμήθη ἀρκούντως ἡ ἀριλοκέρδεια τοῦ ἀνδρὸς) καὶ εἰς τὸν Γαβριὴλ Ἀμανίτην, καὶ εἰς τὸν Γεώργιον Σπυρίδωνος (τὸν ἐκ δυσπραγίας παραφρονήσαντα καὶ ἀποβιώσαντα πρό τινος χρόνου ἐνταῦθα), καὶ εἰς τὸν Ἠλίαν Μπισπίκην, καὶ εἰς αὐτὸν ἔτι τὸν ἀγορεύοντα, νεανίαν τότε, ἡ τοιαύτη τοῦ στρατηγοῦ διαγωγή, ἐρωτώμενος δὲ περὶ ταύτης, ἔλεγεν· « ἀδελφούλια μου, ἐν ὅσῳ ἔχω φορέματα εἰς τὸ σπίτι μου, οἰκονομοῦμαι· ὅταν δὲ τελειώσουν, ἂς ἦναι καλὰ ἡ πατρίς. » Ναί! ἀείμνηστε στρατηγὲ Γιατράκε, ἡ πατρὶς εἶναι καλὰ διὰ τοὺς μὴ μετασχόντας τῶν ἀγώνων σου, ἀλλ' ἡ σύζυγός σου ἀνάγκην λύχνου πλέον δὲν ἔχει, τυφλωθεῖσα ἐκ τῶν δακρύων, διότι πολλάκις νῆστις ἐκοιμήθη· ναί, ἡ πατρὶς εἶναι καλὰ διὰ τοὺς ψευδαφοσιωμένους, ἀλλ' ἡ θυγάτηρ σου οὐδὲ ἓν στρέμμα γῆς ἔλαβε διὰ προῖκα, ἐν ᾧ σὺ μετὰ τῶν συναγωνιστῶν σου ἐλευθέρωσας τὴν γῆν ταύτην· ναί ἡ πατρὶς εἶναι καλὰ διὰ τοὺς καταχραστὰς καὶ τοὺς συκοφάντας, ἀλλ' ὁ υἱός σου ἔχει πρὸ πολλοῦ ὡς ἐνέχυρον τὴν πολύτιμον σπάθην, τὴν ὁποίαν παρὰ τοῦ Κιαμίλπεη ἔλαβες. Δὲν σ' ἀδικῶ, Κύριε πρωτοπουργέ, ὑποθέτων ὅτι ἀγνοεῖς καὶ τοῦ Κρεββατᾶ τὴν λυσιτελῆ ἐπισημότητα, καὶ τοῦ Γιατράκου τοὺς μεγάλους ἀγῶνας, καὶ τοῦ Σέκερη τὰς θυσίας καὶ τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ τὰς ἐκδουλεύσεις. Ἀλλ' ἂς ὑποθέτωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι ἀγνοεῖς ταῦτα πάντα, ὡς μὴ ἀνήκων εἰς τὸν Στερεάν. Τί δὲ γίνονται οἱ συμπολῖται σου; πάσων δραχμῶν σύνταξιν λαμβάνουσιν αἱ χῆραι τοῦ πρώτου ναυάρχου τῆς Ἑλλάδος Ἰακώβου Τομπάζη, τοῦ λεοντοκάρδου Μιαούλη, τοῦ Βότσαρη, τοῦ Σαχτούρη, τοῦ Ν. Ἀποστόλη, τοῦ Λεμπέση, αὐτοῦ τέλος πάντων τοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντος εἰς τὴν Σφακτηρίαν Ἀναστασίου Τσαμαδοῦ; Ἀλλ' ὁποίαν θλιβερὰν ἀναμνησιν παρέχει τὸ ὄνομα τοῦτο! Περὶ τὸν Μάρτιον, νομίζω, τοῦ 1825 παρουσιάσθη ἀνάγκη νὰ ἐκκινήσῃ ἀμέσως ὁ ἑλληνικὸς στόλος κατὰ τοῦ Ἰμβραΐμ πασᾶ. Συνῆλθον τότε ἐν τῷ μοναστηρίῳ οἱ μεγάθυμοι οἰκοκυραῖοι τῆς Ὕδρας, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ συνεισφέρουν καὶ τὰ τελευταῖα τάλληρά των πρὸς ἐκκίνησιν τοῦ στόλου, τέσσαρες δὲ χιλιάδες ταλλήρων ἀνελογίσθησαν εἰς τὸν Μῆτρο-Μιχάλην (τὸν γέροντα Τσαμαδόν)· « ἀδελφοί, εἶπε τότε εἰς τοὺς ἄλλους, τάλληρα πλέον δὲν μοὶ ἔμειναν, διότι ὅσα εἶχα τὰ ἐδαπάνησα· ἔχω ὅμως τὸν ζωήν μου ἀκμήν, καὶ ἰδοὺ ἐπιβαίνω τοῦ πλοίου μου ὡς ναύτης. » καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐκίνησε μὲ τρέμοντας πόδας ὁ γηραιὸς οἰκοκύρης τῆς Ὕδρας, ὅπως θυσιάσῃ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος ὅ,τι εἶσετι τῷ ἔμενε, τὴν ζωήν του αὐτήν. Ἡμάρτησάν τινες τότε ὑποθέσαντες ὅτι ἐκ φιλαργυρίας ὁ γέρων Τσαμαδὸς δὲν ἔδωκε τὰς 4000 τάλληρα, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσι συγγνώμην ἀπὸ τὸν νεκρόν του, τὸν κηδευθέντα πενέτρατα δι' ἔλλειψιν χρημάτων, ἐν ᾧ 150 χιλιάδας τάλληρα ἐδαπάνησε διὰ τῆς πατρίδος του τὴν αὐτονομίαν. Τούτου δὲ ὁ υἱὸς Λάζαρος ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ζητήσῃ χρηματικήν τινα περίθαλψιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μὴ εἰσακουσθείς, κατέβη πεζὸς εἰς Πειραιᾶ, διότι καὶ τῆς δραχμῆς ἐστερεῖτο δι' ἀγώγιον, καὶ μεταβὰς εἰς Ὕδραν δωρεὰν διὰ τινος ὑδραϊκοῦ πλοιαρίου, αὐτοχειριάσθη ὁ δύσποτμος!

Ἐν εἰσέτι παράδειγμα θέλω σᾶς ἀναφέρει καὶ παύω. Εἷς τῶν πρώτων οἰκοκυραίων τῆς Ὕδρας, ὁ Θεόδωρος Γκίκας, προσήνεγκεν ὅλην αὐτοῦ τὴν χρηματικὴν κατάστασιν, συνισταμένην εἰς δραχμὰς 900 χιλιάδας, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος· καὶ λέγω ὅλην, διότι μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἡ σύζυγός του ἐπεκαλέσθη τῆς Κυβερνήσεως τὴν συνδρομὴν, καὶ μὴ εἰσακουσθεῖσα, κατέρυγεν εἰς τὴν εὐεργετικὴν ἀφορμὴν τῶν ἑπτὰ ὀρνίθων της, τῶν ὁποίων τὰ ὠὰ πωλοῦσα, ἠγόραζε τὸν ἄρτον τῆς ἡμέρας, ὁ δὲ Παπαμιχαλάκης, ὁ ἱερεὺς τῆς ἐνοριακῆς της ἐκκλησίας ἡ Ἀνάληψις, συνήθροιζεν ἐπ' ὀνόματί της κατὰ Κυριακὴν διὰ τοῦ δίσκου ὀλίγα λεπτά, ἅτινα ἔδιδεν εἰς τὴν χήραν τοῦ βαθυπλούτου Γκίκα, ἕως οὗ ἡ δυσπραγία καὶ ἡ λύπη ἔθεσαν τέλος εἰς τὰ βάσανά της. Παρακαλεῖ δὲ τὸν Κύριον πρωθυπουργὸν νὰ εἴπῃ ἂν ταῦτα ἦναι ἱστορικαὶ ἀλήθειαι ἢ ὑπερβολαὶ τοῦ ἀγορεύοντος. Ἐπιβεβαιώσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ ταῦτα, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων.

Πότε δὲ γίνονται ὅλα ταῦτα; εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν δίδονται πολλῶν δραχμῶν συντάξεις εἰς ἐλάχιστα ἢ μηδὲν ἐχούσας δικαίωμα, διὰ γυναικαγαθίας μᾶλλον ἢ ἀνδραγαθίας· εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἄνθρωποι μηδὲν προσενεγκόντες εἰς τὸν ἀγῶνα, μήτε μετασχόντες αὐτοῦ ὁπωσδήποτε, ἀπέκτησαν καὶ βαθμοὺς ἀνωτάτους, καὶ μισθοδοσίας ἀδρὰς, καὶ κτήματα, καὶ οἰκίας καὶ πλοῦτον, καὶ τῶν ὁποίων αἱ σύζυγοι καὶ θυγατέρες διακρίνονται ἐπὶ πολυτελείᾳ εἰς τοὺς δημοσίους περιπάτους, εἰς τοὺς βασιλικοὺς χοροὺς καὶ εἰς τὰ θέατρα, ἐν ᾧ τῶν ἀγωνιστῶν αἱ θυγατέρες ἔγιναν ὑπηρέτριαι, αἱ δὲ γυναῖκές των ζῶσι δι' ἀγρίων λαχάνων. Παρακαλεῖ τοὺς Κυρίους ὑπουργοὺς, ἐὰν δὲν βαρύνωνται, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας, καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. . . χαμόγειον, διὰ νὰ ἴδωσι πῶς ζῇ ἡ χήρα τοῦ Γεωργίου Κολανδρούτσου, καὶ τότε, ἂν δυνηθῶσιν, ἂς μὴ δακρύσωσι. Καὶ ὑπομονῇ ἐὰν ἐγίνοντο καὶ τὰ ἐν ὅσῳ ἐκυβέρνα τὸ πεναλέον ἐκεῖνο σμῆνος, τὸ ὁποῖον ἐπιπεσὸν εἰς τὸν τόπον μας δίκην ἀκρίδος, κατεβρόχθισε 200 ἑκατομμύρια ἐν τῇ δεκαετεῖ, οὕτως εἰπεῖν, καταστρεπτικῇ διαμονῇ του, ἀναχωρῆσαν δ' ἀφῆκεν ἴχνη ἀνεξαλείπτα τῆς καταστρεπτικῆς του, τὴν πολυτέλειαν μετὰ τῆς θυγατρός της πτωχείας. Ἀλλὰ νὰ λιμοκτονοῦν αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς πατρίδος καὶ ὅταν ἀκόμη Ἕλληνες κυβερνῶσι, καὶ ὅταν λέγεται, ὅτι ἔχομεν Σύνταγμα, τοῦτο ὑπερβαίνει πᾶσαν πιθανότητα.

Βλέπω, Κ. πρωθυπουργὲ, εἰς τοὺς ὑγροὺς ὀφθαλμούς σου τὴν

ἀθυμίαν, καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν τοῦ προσώπου τῆς καρδίας σου τὴν ἀγανάκτησιν· ἀλλὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλάνθρωπα ταῦτα αἰσθήματα τιμῶσι μὲν σὲ, δὲν θεραπεύουσιν ὅμως καὶ τὴν πεῖναν τῆς Γιατράκαινας, οὔτε θερμαίνουν τὰ ἐκ τοῦ ψύχους ῥιγοῦντα ὀρφανὰ τῶν πρωταγωνιστῶν, καὶ διὰ τοῦτο, ἐὰν σὺ ὁ Βούλγαρης, ὁ κατέχων διακεκριμένην θέσιν μεταξὺ τῶν πρωταγωνιστῶν, ἀδυνατῇς νὰ δώσῃς ἄρτον εἰς τὰς χήρας τοῦ Τομπάζη, τοῦ Κρεββατᾶ, τοῦ Βάτση, τοῦ Σέκερη, καὶ τοῦ Δεδίντη, ἄφες τὸ βάρος τῆς εὐθύνης εἰς τοὺς αἰτίους καὶ ἐπάνελθε εἰς τὸν ἔντιμον ἰδιωτικόν σου βίον. Ἀπελπισία δὲ εἶναι ὅταν καὶ σὺ ὁ Βούλγαρης δὲν δυνηθῇς νὰ πράξῃς, ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀπαιτοῦσιν.

Ἀλλ' ἀκούω χεῖλη ὑπουργικὰ ψιθυρίζοντα τὴν τετριμμένην πρόφασιν, ὅτι οἱ πόροι τοῦ Κράτους δὲν συνάδουν μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἔχει ἀγαθὴν διάθεσιν νὰ περιθάλψῃ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρωταγωνιστῶν, καὶ ὅτι ἀκοῦσα ἀπόδειξις τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς διαθέσεως εἶναι ἡ τιμὴ, τὴν ὁποίαν ἀπονέμει εἰς τοὺς ἀποθνήσκοντας ἀγωνιστὰς, διατάττουσα οὐ μόνον ἡ κηδεία των νὰ γίνηται δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἀλλὰ νὰ συνοδεύηται ὁ νεκρός των καὶ ὑπὸ στρατιωτικῆς μουσικῆς. Ὅτι οἱ πόροι τοῦ Κράτους δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρωταγωνιστῶν, τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον, ἀφ' οὗ μόλις ἐπαρκοῦν εἰς τὰς τόσας ἀπατάλας, τὰς ὁποίας ἕκαστον ὑπουργεῖον εἶναι καταδεδικασμένον νὰ κληρονομῇ ἐκ τοῦ προκατόχου καὶ νὰ μεταδίδῃ αὐτὰς ἐπιμελημένας εἰς τὸ διάδοχον. Συμφορὰ τῇ πατρίδι, ἐὰν προεῖδεν οἱ πρωταγωνισταὶ ὅτι μετὰ τὴν αὐτονομίαν τῆς πατρίδος καὶ μετὰ 23 ἐτῶν Βασιλείαν, τὰ τέκνα των ἤθελον λιμοκτονεῖ. Συμφορὰ δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ἀγωνιστὰς, ὅσους ἰδιαιτέρα εὔνοια δὲν ἐπισκιάζει.

Μὴ νομίσητε δὲ, Κύριοι ὑπουργοὶ, ὅτι λέγων ταῦτα, προτίθεμαι ν' ἀντιπολιτευθῶ τὴν ἐξουσίαν· ἄπαγε τῆς βλασφημίας, ἀφ' οὗ πολυχρόνιος καὶ θλιβερὰ πεῖρα ἀπέδειξεν ἀρκούντως, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν Ἑλλάδι ὁμοιάζει τὴν καλλιέργειαν τῶν λαχάνων, ἥτις ἀναπτύσσει αὐτὰ, ὡς ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνισχύει καὶ διαιωνίζει τὸν καταχραστὴν ὑπουργόν.

Ἀλλ' ἀρκοῦν, νομίζω, πρὸς τὸ παρὸν τὰ ὀλίγα ταῦτα. Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι δικαιότατον, ἔχει τι ἱερὸν, διότι, ὡς προεῖπον, ἀφορᾷ περίθαλψιν χήρας καὶ ὀρφανῶν διακεκριμένου ἀγωνιστοῦ, καὶ παρακαλῶ να γίνωσι δεκτὰ καὶ τὰ καθέκαστα, ὡς ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ. Ἀλλὰ συγχρόνως ὀφείλομεν ν' ἀπαιτήσωμεν

ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μᾶς φέρῃ νόμον καὶ διὰ τὰς ἄλλας χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν πρωγωνιστῶν ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου.

Μετὰ τοῦτον λαβών τις τὸν λόγον, ἐξέθηκε τάδε·

«Δὲν ἀναβαίνω τὸ βῆμα σήμερον οὔτε διὰ νὰ ἐγκωμιάσω τὸν μακαρίτην Γλαράκην, οὔτε νὰ πείσω ὑμᾶς εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, διότι διὰ μὲν τὸ πρῶτον εἰμὶ ἀνίκανος, ἐπειδὴ ὁ ἔπαινος τοιούτων ἀνδρῶν ἀπόκειται εἰς τοὺς νέους Ἰσοκράτεις καὶ Ξενοφῶντας τοῦ ἔθνους, διὰ δὲ τὸ δεύτερον περιττός, ἐπειδὴ περὶ τούτου προεξηγήθητε ἤδη, ἐκφράσαντες τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν σας εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα σπεύσῃ εἰς περίθαλψιν τῆς ἐντίμου μὲν, ἀλλὰ πενομένης οἰκογενείας του.

Ἀναβαίνων τὸ βῆμα δι' ἄλλον γενικώτερον καὶ ὑψηλότερον σκοπόν, θεωρῶ χρέος μου, πρὶν περὶ τούτου ἀναπτυχθῶ, νὰ ἐπαινέσω τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν διὰ τε τὴν αὐτῶν πρόνοιαν, ἣν ἔλαβεν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας ἑνὸς ἀγαθοῦ καὶ πολυτίμου ἀγωνιστοῦ, καὶ διὰ τὸ σέβας, τὸ ὁποῖον δεικνύει εἰς τὰς συστάσεις τῆς Βουλῆς, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐγγυᾶται τὴν αὐτὴν ἐκ μέρους της προθυμίαν καὶ διὰ μελλούσας ὁμοειδεῖς συστάσεις μας.

Οὐδόλως δὲ διαρωνῶν μετὰ τοῦ προλαλήσαντος ἐντίμου βουλευτοῦ Φθιώτιδος ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ λόγου του, ἂς μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ διαρωνήσω ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῶν ἐκφράσεών του, αἵτινες, κατ' ἐμὲ, δὲν ἦσαν οὔτε τόσον οἰκεῖαι ἐπὶ θέματος ἐθνικὸν φέροντος χαρακτῆρα, οὔτε τόσον ἀναγκαῖαι σήμερον. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὅθεν θέλω προσπαθήσει οὔτε νὰ ἐρεθίσω τὰ πνεύματα, οὔτε νὰ λυπήσω, καὶ θέλω διεξέλθει τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον ὑπὸ τὸν ὑψηλὸν καὶ ἐθνικὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, καὶ θέλω ἐκζητήσει τὴν ἐνέργειαν τοῦ καλοῦ οὐχὶ ὅπως δὲν εἶναι δυνατὸν, ἀλλ' ὅπως εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ.

Εὐκταῖον εἶναι ἐπὶ παρομοίων ἀντικειμένων, ὅλως ἐθνικὸν φερόντων χαρακτῆρα, ν' ἀποφεύγωμεν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ γεννήσῃ ἀναρμοδίους συζητήσεις, αἵτινες ἀντὶ ὠφελείας βλάβην μᾶλλον προξενοῦσι.

Κύριοι βουλευταί! Μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς βλέπω ὅτι ἡ σύνοδος αὕτη ἄρχεται ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς, καὶ ἀπὸ βαθέων καρδίας εὔχομαι ὅπως καὶ ἡμεῖς ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τοῦ Σ. Βασιλέως ἡμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεώς Του, ἀναδείξωμεν ταύτην παραγωγὸν ἐθνικῆς ὠφελείας.

Ἀλλ' ἡ τύχη, Κύριοι, καὶ ἡ πίστις ἄνευ τῶν ἔργων εἶναι νεκρά.

Ἔλθετε λοιπὸν νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἰδέας μας, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν λαῶν, οὓς ἀντιπροσωπεύομεν, μετὰ παῤῥησίας καὶ εἰλικρινείας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις οὐχ ἧττον καὶ προσηνέχθη καὶ προσφέρεται καὶ ἐλάλησε καὶ λαλεῖ πρὸς τὸ ἔθνος μετ' εἰλικρινείας καὶ εὐγενοῦς θάῤῥους, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τοὺς μεγάλα ἔργα ἀναδεχομένους.

Εἶναι καιρὸς, Κύριοι, ἵνα ἐν ὁμοφροσύνῃ καὶ ἀκραιφνεῖ πατριωτισμῷ συνεργαζόμενοι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως, ὑπηρετήσωμεν τ' ἀληθῆ τῆς πατρίδος συμφέροντα, ἀναμιμνησκόμενοι τὰς ἐκ τῆς διαιρέσεως ἐπελθούσας αὐτῇ συμφοράς.

Ἐνθυμηθῆτε, Κύριοι βουλευταί, ὁποῖα ἔνδοξα κατορθώματα διεπράξαντο οἱ πρόγονοι ἡμῶν διὰ τῆς ὁμοφροσύνης καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ ἐν Μαραθῶνι, ἐν Σαλαμῖνι, ἐν Πλαταιαῖς, ἐν Μυκάλῃ καὶ ἀλλαχόθι, καὶ εἰς ποῖον ὕψος δυνάμεως ἀνεβίβασαν τὴν πατρίδα, ὥστε ἡ φήμη αὐτῆς ἐξῆλθεν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἡ δόξα της ἔμεινεν ἄϊδιος μέχρις ἡμῶν, καὶ μὴ θρηνῆτε, εἰ δυνατὸν, διὰ τὰ ἐκ τῆς διαιρέσεως αὐτῶν ἐπελθόντα μετὰ ταῦτα δεινὰ, ὅτις ἤνοιξε τὰς πύλας τῆς Ἑλλάδος οὐ μόνον εἰς τοὺς Μακεδόνας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Ῥωμαίους καὶ εἰς ἄλλα ξένα γένη, καὶ τελευταῖον εἰς τοὺς ἀγρίους καὶ τρισβαρβάρους ἐκείνους σκηνίτας τῆς Κασπίας, ὑπὸ τὸν αὐχμηρὸν ζυγὸν τῶν ὁποίων ἐπτέναζεν αἰῶνας τέσσαρας ἡ πατρὶς τῶν Θρασυβούλων, χωρὶς οἱ κοπετοί της νὰ ἐγείρωσιν οὐδεμίαν φωνὴν, οὐδεμίαν συμπάθειαν τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου ὑπὲρ αὐτῆς.

Ὦ! κατὰ τὸ μακρογρόνιον ἐκεῖνο διάστημα μιᾶς ἀξιοδακρύτου ἐποχῆς τῆς φρίκης καὶ τῆς ἀπελπισίας ἡ τουρκικὴ δυναστεία ἀποβροφῶσα ὁσημέραι τὴν ἰκμάδα τοῦ ἔθνους, κατεργάζετο νὰ φυγαδεύσῃ τὰς Μούσας ἐκ τῆς προπατορικῆς αὐτῶν ἑστίας, νὰ ἐρημώσῃ τὸν τόπον διὰ τῶν προγραφῶν καὶ τῶν ὀργῶν καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων ν' ἀποπτενώσῃ τὸ ἔθνος!

Τότε ὁ ξένος ἐρχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ θαυμάσῃ τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Ἱκτίνου, μάτην ἐπροσπάθει ν' ἀριθῇ εἰς τὴν μνήμην τῶν παρελθόντων, διότι ἀπὸ τὸ μέσον τῆς πατρίδος τοῦ μεγάλου Περικλέους δὲν ἔβλεπεν εἰμὴ τάφρους, καταστροφὰς, θάνατον· δὲν ἔβλεπε πλέον Σωκράτεις καὶ Ἀσπασίας, ἀλλὰ ῥάσματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὰ ὁποῖα ἐκλαμβάνων ὡς σκιὰς τοῦ ᾅδου, ἔτρεχε πρὸς τὰ παράλια τῆς Σαλαμῖνος, ὅπου μὲ ἐκπληξιν καὶ θυμασμὸν ἔβλεπε τὸν μέγαν καὶ κοσμοσωτήριον τάφον τῆς βαρβαρότητος! Πλήρης δ' ἀντιθέτων ἰδεῶν ἀπεχαιρέτα τὴν Πνύκα τοῦ Δημοσθένους, καὶ ἐγ-

καταλιμπάνων τὴν Ἑλλάδα, ἔλεγεν: «Ἑλλὰς δὲν ὑπάρχει πλέον! ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς ἐτάφη διὰ παντός!»

Τοιαῦτα εἶσιν ἐν συνόψει, Κύριοι, τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα τῆς προπατορικῆς ἔριδος, ἐξ ἧς ἔνεκεν ἡ ὡραία ἡμῶν πατρὶς, ἡ μήτηρ τῆς δόξης καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἡ γενέσειουργὸς τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἡ σορὸ Δέσποινα τῆς οἰκουμένης, ἐγένετο δούλη τῶν υἱῶν τοῦ σκότους καὶ τῆς βαρβαρότητος ἀπὸ τὸν θηριώδη ζυγὸν τῶν ὁποίων ἀπῴλαξεν αὐτὴν πάλιν ὁ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔμφυτος ἔρως τοῦ καρτερικοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἡ πρὸς τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν ἀφοσίωσις, δι' ἧς διετηρήθη ἡ γλυκυτάτη τῶν προγόνων ἡμῶν γλῶσσα, ἡ διὰ τῶν ἀρχαίων στρατιωτικῶν μας, τῶν ἐπικλείστων τούτων προγυμνασστῶν τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, οὐδέποτε ἐκλείψασα ἔνοπλος διαμαρτύρησις, ἡ τῶν πολιτικῶν καὶ κληρικῶν μας ἀγία αὐταπάρνησις καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ὁ ἀκραιφνὴς πατριωτισμὸς καὶ ἡ εὐλογημένη ὁμοψυχία σύμπαντος τοῦ ἔθνους.

Ἂς βίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὰ ἐκ τῆς ὁμοψυχίας ἀγαθά.

Διὰ τῆς ὁμοψυχίας καὶ τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν ἀληθοῦς ἀφοσιώσεως αἱ εὐχαὶ τῶν Ἑλλήνων ἐγένοντο εὐπρόσδεκτοι εἰς τὸν Θεὸν, ἐπὶ τῶν γυναικῶν τοῦ ὁποίου ἔθηκαν τὰς ἐλπίδας αὐτῶν, διότι ὁ Θεὸς λέγει: «ὅπου δύω ἢ τρεῖς ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖ κἀγὼ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν.»

Διὰ τῆς ὁμοψυχίας οἱ ἀπόστολοι τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας ὡς ἄλλοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ διασπαρέντες ἐφ' ὅλης τῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀνεζωπύρωσαν τὸ αἴσθημα τῶν λαῶν αὐτῆς, καὶ «ἐξέχεον τὰς φιάλας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ θηρίου, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ!»

Διὰ τῆς ὁμοψυχίας οἱ ὀλίγοι, γυμνοί, ἄοπλοι, ἀκυβέρνητοι, ἄμορφοι Ἕλληνες ἀπεσόβησαν τὸ μέγα ἔργον τῆς παλιγγενεσίας ἡμῶν κατὰ τῆς κολοσσιαίας ἐκείνης Αὐτοκρατορίας, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἡ Εὐρώπη ἔντρομος ἱσταμένη, τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πᾶσαν ἐποίει καὶ ὑπεχρέου τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα πεσόντες προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ μέγα καὶ φοβερόν.

Διὰ τῆς ὁμοψυχίας ἡ Ἑλλὰς ὠθοῦθη ὡς εἷς ἄνθρωπος πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, καὶ ὅταν ὁ μονάχης Μωσῆς τοῦ νέου ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης ἔθεσε τὸ μέγα ἐλατήριον ἐπὶ τὰς ὄγθας τοῦ Ἰερασσοῦ ποταμοῦ, ἡ Ἑλλὰς συνεκινήθη μέχρι Ταινάρου, καὶ τοῦ θεσπεσίου Γερμανοῦ ψάλλοντος ἀπὸ τὰς θερμοσπλάγχνους κοιλάδας τῆς Λαύρας τῶν Καλαβρύτων τὸν πολεμέριστον εὐαγγελισμόν, «ὦ παῖδες Ἑλ-

λήνων ἴωμεν πρὸς τοὺς κινδύνους, ἴωμεν κατὰ τοῦ τυράννου. . . . ὀνδεὶς ἡμῶν ἔστω φιλόψυχος, μηθεὶς ἄτολμος. . . καὶ ὁ πρῶτος ἔστω τοῖς ἄλλοι ὁδὸς καὶ ὁ τελευταῖος ὁρμητὴς ἀθλίστου . . .»

Οἱ Ἕλληνες ἐπεχείρησαν νὰ ἐγείρωσι τὸ ἀκτινοβόλον ἐκεῖνο τρόπαιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἤγειρε λαὸς ἄλλος ἐπὶ τῆς γῆς!

Διὰ τῆς ὁμοψυχίας τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα ἐκλαγξαν τότε κλαγγὴν τρομερὰν, καὶ εἰς τὴν κλαγγὴν αὐτῶν ἐξύπνησαν αἱ ἠχὼ τῶν Μαραθώνων καὶ τῶν Θερμοπυλῶν. Καὶ κατὰ γῆν μὲν ἐγείρουσι τρόπαια εἰς τὸ Μακρυνόρος καὶ εἰς τὴν Γραβιάν, εἰς τὸ Λεβείδι καὶ εἰς τὴν Βαλτέτσην, εἰς τὸ Δερβενάκι καὶ εἰς τὴν Ἀκράταν, εἰς τὸ Μεσολόγγιον καὶ εἰς τὴν Καλλιδρόμην, εἰς τὴν Καλλιακούδαν καὶ εἰς τὰ Βασιλικά, κατὰ θάλασσαν δὲ εἰς τὸν Ἄθωνα καὶ τὴν Κρήτην, εἰς τὴν Σάμον καὶ τὸν Καρυτσᾶ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ δὲ δόξα τῆς Ἑλλάδος περιτρέχουσα τότε τὰ δύω ἡμισφαίρια, ἐκπλήττει καὶ συγκινεῖ ὑπὲρ αὐτῆς τοὺς λαοὺς, καὶ ἄνδρες μεγαλότιμοι, ὀλεγόμενοι ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς δόξης καὶ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ εὐγενὲς ἐκεῖνο αἴσθημα τὸ ἐμφιλοχωροῦν εἰς τὰς καρδίας τῶν ὑψηλοφρόνων, ἐγγίζονται νὰ πρωτοδυνεύσωσιν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου ἀγῶνος ἡμῶν! Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ὁμιλεῖ μετὰ σεβασμοῦ περὶ τοῦ Νορμάνου, τοῦ Ἀστιγκος, τοῦ Σαρταράζα, τοῦ Βύρωνος, τοῦ Φαβιέρου, τῶν ἐνδόξων ἐκείνων φιλελλήνων, οἵτινες κατέχουσι καὶ θέλουσι κατέχει τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας ἡμῶν, τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οὓς ἡ εὐγνώμων ἡμῶν πατρὶς οὐδέποτε θέλει παύσει εὐλογοῦσα;

Τοιαῦτα τὰ ἐκ τῆς ὁμοψυχίας ἀγαθὰ καὶ τοσαῦτην ἔλαβεν ὠφέλειαν ἡ Ἑλλάς. — Ἐν ᾧ δὲ διὰ τῆς ὁμοψυχίας καὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ οἱ νέοι Ἕλληνες τοιαῦτα διαπραξάμενοι, ἀνεδείκνυντο ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας υἱοὶ καὶ κληρονόμοι τῶν προπατορικῶν ἀρετῶν, διὰ τῆς αὐτῆς ἐθνοφθόρου ἔριδος, ἥτις ὑπεδούλωσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ξενικὸν ζυγὸν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, προπαίλαισαν καὶ αὐτοὶ τὴν ἀνενόχλητον ἀποβίβασιν τοῦ Ἰμβραὴμ πασσᾶ εἰς Πελοπόννησον, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἐπελθόντα δεινὰ, περὶ ὧν περιττὸν νὰ λαλήσω πρὸς εἰδότας αὐτά. Τί δὲ ἔσωσε καὶ τότε τὴν Ἑλλάδα;

Ὅτι ἔσωσε καὶ τότε τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἰμβραὴμ ἐπελθοῦσα πάλιν ὁμοψυχία τῆς ὁποίας οὐράνια ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἡ τε ἡρωϊκὴ ἀντίστασις καὶ ἡ ἡρωϊκωτέρα πτῶσις τοῦ κλεινοῦ Μεσολογγίου, μὲ τὰ καταπληκτικὰ αὐτῶν ἐπεισόδια, τὸ τῆς ἐξόδου, λέγω, καὶ τοῦ μεγάλου

ἐκείνου λεόντου, ὃν προσέφερεν τῷ θεῷ οἱ περὶ τὴν πυριτοβόλον συναθροισθέντες καὶ δι' αὐτῆς πεταξάντες εἰς τοὺς οὐρανούς, ἀφέντες εἰς τὸν ἐχθρὸν ἐσείπια καὶ σποδόν, καὶ ὁ ὄντως θαυμαστὴ καὶ ἀνδρικὴ ἀπόφασις τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες καταφρονήσαντες καὶ τὴν βίαν καὶ τὰς καταστροφὰς καὶ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ θεοστυγοῦς ἐχθροῦ, ὡμόσαν ν' ἀποθάνωσι μέχρις ἑνὸς εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ σπήλαια, ψάλλοντες τὸν ἐνθουσιώδη παιᾶνα τοῦ μελισταγοῦς ἀοιδοῦ των· «Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή, παρὰ σαράντα χρόνους σκλαβιὰ καὶ φυλακή» καὶ ὄχι νὰ ζήσωσι κλῖτον ὑπὸ τὴν δουλικὴν ἄλυσιν.

Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ τῆς ἐθνοσθόρου ἔριδος αὐτῶν διεκινδύνευσαν πρὸ ὀλίγου τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος, ἐξαίφνης μετὰ ταῦτα διὰ τῆς ὁμοφροσύνης καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ των ὄχι μόνον τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐμένειαν τῶν κυβερνήτων ὑπὲρ αὐτῶν!

Καὶ ἰδοὺ μετ' οὐ πολὺ τὰ τελεβόλα τῶν στόλων τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων φωτίζουσι τὸν ἀστερωπὸν τῆς Ἑλλάδος οὐρανὸν ἀπὸ τὰς μαυροπορφύρους πυρὰς τῶν καιομένων στόλων τοῦ ἐχθροῦ εἰς Ναυαρῖνον καὶ τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα ἀναδεικνύμενα τροπαιοῦχα καὶ εἰς τὴν στερεάν.

Καὶ ἰδοὺ ἡ μεγαλόφρων καὶ ἐνδοξος Γαλλία συμπληροῖ τὸ ἔργον, οὗ λαμπρότερον δὲν παρουσιάζει ὁ παρὼν αἰών, μὴ φειδομένη οὐδὲ τοῦ πολυτίμου αἵματος τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων αὐτῆς, δι' ὧν ἀπέβαλε τὸν κατατρόχαντα τὴν Πελοπόννησον ἐχθρικὸν στρατόν, οὐδὲ τῶν θησαυρῶν καὶ τῶν ἄλλων πολυτίμων βοηθημάτων αὐτῆς, δι' ὧν ἔσπευσεν ὡς φιλόστοργος μήτηρ νὰ περιθάλψῃ καὶ παγιώσῃ τὴν παλιγγενεσίαν τῆς προσφιλοῦς αὐτῇ Ἑλλάδος.

Καὶ ἰδοὺ τὸ διὰ τοιούτων καὶ τηλικούτων περιπετειῶν διελθὸν ἔνδοξον μὲν ἀλλὰ πολυπαθὲς ἡμῶν ἔθνος κατέντυχεν ἐπὶ τέλους εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἡρωϊκῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν του νὰ συγκαταλεχθῇ εἰς τὴν χορείαν τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν, καὶ νὰ ἴδῃ ἐγειρόμενον ἐπὶ τῶν μνημείων τοῦ μεγάλου Περικλέους θρόνον ἔνδοξον καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καθήμενον τὸν ἔνκριτον, φιλόμουσον καὶ φιλόλαον υἱὸν τοῦ πολυσεβάστου ἀοιδοῦ καὶ συνηγόρου τῶν δικαιωμάτων του!

Ἡ δὲ πατρὶς ἡμῶν παριστᾷ σήμερον εἰκόνα ἄλλην εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν, εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ξένου, ὅστις ἄλλοτε μᾶς ἐνόμιζεν ἔθνος ταφὲν διὰ παντός. Παριστᾷ εἰκόνα ἀκτινοβολοῦσαν ἀπὸ δόξαν καὶ μεγαλειότητα, εἰκόνα στιλβουσαν ἀπὸ

ἀγαλλίασιν καὶ μεγαλοπρέπειαν! Ὁ δὲ ξένος ἐρχόμενος σήμερον νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν γῆν τῆς δόξης καὶ τῆς μεγαλοφυΐας, δὲν θέλει ἀκούσει πλέον τὸν ἀπαίσιον ἦχον τοῦ μιναρὲ ἀναγγέλλοντα ἄλλοτε τὴν δουλείαν διὰ τοῦ στόματος τοῦ χόντζα, ἀλλὰ θέλει ἀκούσει ἀντιχοῦσαν ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Πνύκα ἀνεγερθέντος βήματος τῆς Βουλῆς φωνὴν ἐλευθέρων ἀνδρῶν, ἀνακαλούσαν εἰς τὸν νοῦν του τοὺς χρόνους τῆς ἀρχαιότητος, φωνὴν συνηγορούσαν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν τοῦ ἀνθρώπου διαπιστωμάτων.

Κἰς ἡμᾶς λοιπόν, τοὺς ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὰς δύο διαφορετικὰς φάσεις, τὰς δύο διαφορετικὰς εἰκόνας τῆς πατρίδος, τὴν μὲν μίαν ἀρχαίαν, ἀποτρόπαιον, ἐρεβοτιδωμένην, κακόσχημον, κατηφῆ, ἀπαραξικάρδιον, θ.γατέρα οὖσαν τοῦ ἀπαισίου δαίμονος τῆς διαιρέσεως· τὴν δὲ ἄλλην πρόσφατον, χαρίεσσαν, ἀνθηρὰν, ἀγγελόμορφον, ἀγαλλιῶσαν, τερφικάρδιον, θυγατέρα οὖσαν τῆς εὐλογημένης Ὁμονοίας, εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται, Κύριοι, νὰ βελτιώσωμεν τὴν θέσιν ἡμῶν, ἀναδεικνύμενοι ἄξιοι βελτιώσεως τύχης, ἄξιοι τῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς μερίμνης τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων καὶ σύμπαντος τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου.

Ἔλθετε λοιπόν, Κύριοι, ἀφίνοντες τὰς ἔριδας περὶ τῶν μικρῶν, καὶ συναπτιζόμενοι περὶ τῶν πολυπαθῶν ἡμῶν Βασιλέως, ὅστις εἶναι τὸ καύχημα τοῦ παρελθόντος, τὸ σήμερόν του καὶ τὸ παρόντος, ἡ ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος, ὁ ἀκριβὴς φύλαξ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν μας, τὸ παλλάδιον τῶν ἐλευθεριῶν μας, ἡ ἄγκυρα τῆς σωτηρίας μας, τὸ κέντρον τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τοῦ μεγαλείου ἡμῶν, ν' ἀναλάβωμεν ἐν ὁμοφροσύνῃ καὶ πατριωτισμῷ τὰ ἔργα περὶ τῶν μεγάλων, ἀρχὴν ποιούμενοι ἀπὸ τῶν διὰ πραγμάτων διομολογηθεισῶν εὐγνωμοσυνῶν μας πρὸς τοὺς μεγαλοπραγμονας καὶ μεγαλεπηβόλους ἐκείνους ἄνδρας, οἵτινες εἴτε φέροντες εἰς χεῖρας τὸν τίμιον σταυρὸν, τὸ θεῖον τοῦτο λάβαρον τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως, εἴτε θυσαντες τὰς ἑαυτῶν περιουσίας χάριν τῆς κοινῆς σωτηρίας, εἴτε φωταγωγήσαντες τὰ πλήθη διὰ τοῦ λόγου, εἴτε ὁδηγήσαντες τοὺς λαοὺς εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, καὶ αἵτινες γενόμενοι ὑπέρτεροι τῶν κακουχιῶν καὶ τῶν βασάνων, διεπραξαντο τὸ περικλεὲς καὶ γιγάντιον ἔργον τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν.

Οὐδεὶς βεβαίως εἶναι ὁ ἀντιλέγων περὶ τούτου, οὐδεὶς εἶναι ὁ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ περιβαλλομένας τὰς χῆρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν εὐεργετῶν τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλοι τῶν ὁμῶν, οὕτω κἀγὼ ἐπιφυλαττόμην λαλῆσαι εἰδικῶς περὶ

μόνον περὶ ἐκείνων, ὅσων τὰ κλασικὰ ὀνόματα ἀντήχησαν πολλάκις ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου περιβόλου, ἔργου ὄντος τῆς δεξιᾶς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων, εἴτε πεσόντων ἐνδόξως εἰς τὰ πεδία τῆς μαχης εἴτε τελευτησάντων μετὰ τὸν ἀγῶνα μὲ πλήρη τὴν πεποίθησιν, ὅτι πᾶσα ὑπὲρ αὐτῶν πρόταξις θέλει ἀποδεχθῆ εὐμενῶς καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τόσον ἀξιεπαίνως καὶ τόσον προθύμως ὑπηρετεῖ τὰς ἀγαθὰς καὶ πατρικὰς διαθέσεις τοῦ Σ. Βασιλέως ἡμῶν!

Συμπεραίνων, Κύριοι, τὸν λόγον μου, εὔχομαι ὅπως παραδεχόμενοι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον διὰ τῆς μυστικῆς ψήφου μας παυψηφεί, ἀποδείξωμεν ὅτι τὰ ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν τῆς πατρίδος αἰσθήματα ἡμῶν δὲν πλανῶνται μόνον εἰς τὰ χείλη μας, ἀλλ' εἶναι ἐρριζωμένα εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀγωνιστῶν ἄρτου καὶ οὐχὶ ἱστορικῶν διηγήσεων χρείαν ἔχουσιν· ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅτι μετὰ προσοχῆς καὶ συγκινήσεως ἤκουσε τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, οἱ λόγοι τοῦ ὁποίου ἀνεπάλησαν εἰς τὴν μνήμην του τὰς περιστάσεις ἐκείνας, αἵτινες ἐκληροδότησαν εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρωταγωνιστῶν τὴν πενίαν. Παρατηρεῖ δέ, ὅτι αἱ εὐχαὶ ἐκείνου συνάδουσι πληρέστατα μετὰ τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς Α. Ὑπερυψότητος, καὶ ἀπόδειξιν τούτου ἔχει ἡ Βουλὴ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, βεβαία οὖσα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει φροντίσει ν' ἀνταποκριθῇ πληρέστατα εἰς τὰς εὐχάς της, τὰς ὁποίας ἐξέφρασε καὶ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντῶν διεβεβαίωσε καὶ τότε τὴν Βουλήν, ὅτι θέλει λάβῃ ἡ δέουσα ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν πρόνοια, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ τῶν χρηματικῶν τοῦ δημοσίου ταμείου μέσων. Δύναται λοιπὸν ἡ Βουλὴ μετὰ θάρρους νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον, πεποιθυῖα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πράξει πᾶν τὸ ἐνόν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐψηφοθέτησε δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντα οὕτως·

«Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν χήραν τοῦ Γ. Γλαράκη, γερουσιαστοῦ, καὶ τὰς τέσσαρας θυγατέρας αὐτοῦ Πηνελόπην, Ἑλένην, Πολυξένην καὶ Καλλιόπην, χορηγεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1855 σύνταξις μηνιαία ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα, ἀριθ. 250.

Ἄρθρ. 2. Ἡ σύνταξις θέλει χορηγεῖσθαι ἐν ὅσῳ ἡ χήρα μένει εἰς τὴν χηρείαν της καὶ μέχρις ὅτου αἱ εἰρημέναι θυγατέρες αὐτοῦ ἀποκατασταθῶσιν.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν ἡ χήρα ἀποβιώσῃ ἢ συνάψῃ δεύτερον γάμον, ἡ σύνταξις μένει εἰς τὰς ὀρφανὰς θυγατέρας· εἰς πᾶσαν δ' ἀποβίωσιν ἢ ἀποκατάστασίν τινος αὐτῶν παύει τὸ πεμπτημόριον τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 4. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἢ ἀποκατάστασιν ὅλων τῶν εἰρημένων θυγατέρων, ἡ χήρα, μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαίαν σύνταξιν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν, ἀριθ. 100.»

Ἀκατοῦ δὲ γενομένου καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία ὁμοία τῇ προηγηθείσῃ, ἐκ τῆς διαλογῆς τῆς ὁποίας, ἐπιτροπευθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Ἐμμ. Μελετοπούλου καὶ Σ. Κοπανίτσα, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων 84 κατὰ 1. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν χήραν τοῦ Γ. Γλαράκη, γερουσιαστοῦ, καὶ τὰς τέσσαρας θυγατέρας αὐτοῦ Πηνελόπην, Ἑλένην, Πολυξένην καὶ Καλλιόπην, χορηγεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους 1855 σύνταξις μηνιαία ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα, ἀριθ. 250.

Ἄρθρ. 2. Ἡ σύνταξις θέλει χορηγεῖσθαι ἐν ὅσῳ ἡ χήρα μένει εἰς τὴν χηρείαν της καὶ μέχρις ὅτου αἱ εἰρημέναι θυγατέρες αὐτοῦ ἀποκατασταθῶσιν.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν ἡ χήρα ἀποβιώσῃ ἢ συνάψῃ δεύτερον γάμον, ἡ σύνταξις μένει εἰς τὰς ὀρφανὰς θυγατέρας· εἰς πᾶσαν δ' ἀποβίωσιν ἢ ἀποκατάστασίν τινος αὐτῶν παύει τὸ πεμπτημόριον τῆς συντάξεως.

Ἄρθρ. 4. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἢ ἀποκατάστασιν ὅλων τῶν εἰρημένων θυγατέρων, ἡ χήρα, μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μηνιαίαν σύνταξιν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν, ἀριθ. 100.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προβάντες είτα της Βουλής εις την συζήτησιν του περί ανακεφαλαιωματικής πιστώσεως εκ δραχμών 240,168 νομοσχεδίου, εγένετο επί της αρχής αυτού ψηφοφορία κατ' ονομαστικήν κλήσιν υπό τους ψηφολέκτας Π. Καλαμογδάρτην και Δ. Στάικον, εξ ής συνήχθη, κατά το ήδη προσαρτώμενον τής ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι η Βουλή παρεδέχθη αυτήν πλειψηφεί δώ ψήφων 81.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των βουλευτών

επί του εξής ζητήματος·

«Παραδέχεται η Βουλή την αρχήν του νομοσχεδίου περί ανακεφαλαιωματικής πιστώσεως εκ δραχμών 240,168 επί τού προϋπολογισμού τού υπουργείου των οικονομικών, ναι ή όχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ.

Αντ. Λόντος	Ν	Βασίλειος Νάνης	Ν
Δημήτριος Ορφανός	Ν	Σταμάτιος Μητσας	Ν
Αντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Ζώτος	
Πέτρος Καρπάνος		Γ. Ιω. Γιαλδάσης	
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Ν. Α. Γρανίτσας	
Αναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Αλέξανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Ανδρέας Λύγερινός	Ν
Νικόλαος Ιατρός	Ν	Σόλων Κρεατενίτης	
Σαπλάτος Σούτσος		Δημήτριος Αθανασίου	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονάς	Ν	Γεώργιος Λιαμάντης	Ν
Ανδρέας Μεταξάς		Ν. Δελένδας	Ν
Σταύρος Βλαχος		Δ. Γαβριάς	
Ανδρέας Ίσκος		Ν. Βαρβαρήγος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Αντώνιος Γεωργαντάς	Ν	Αστονίδας Ν. Πετιμεζάς	
Φίλων Φίλωνος		Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	Ν
Αντώνιος Φ. Γρίβας		Ηλίας Παπαδαίος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Αθανάσιος Δανηλόπουλος	
Κωνστ. Γριβογιώργης	Ν	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Δ. Π. Πετροπουλάκος	Ν	Ιωάννης Ζάρκος	Ν
Γεωρ. Δ. Τσιγκουράκος		Κωνσταντίνος Δημητριάδης	
Αναγνώστ. Παπαθανασίου	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Γεώργιος Κανδύλης		Ιωάν. Μπαλάφας	Ν
Ελευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Πέτρος Αελιγιάννης	Ν
Ιωάννης Αποστολίδης	Ν	Γ. Α. Αντωνόπουλος	Ν

Κωνσταντ. Αχιλλοπρινόπουλος	Ν	Νικόλαος Ιερᾶκος	
Νικόλαος Μπούκουρας	Ν	Γερμανός Μαυρομιχάλης	
Π. Κολποδίνος		Δημήτριος Πουλικάκος	Ν
Βιρ. Αντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Γ. Πανοπριοτόπουλος	Ν	Π. Χριστόπουλος	Ν
Μιχαήλ Τριανταφυλλόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	Ν
Χρήστος Ράγκος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Εύθ. Κανελλόπουλος		Σπ. Πηλλήκας	
Εμμανουήλ Τσούχλος		Ν. Πανουργιάς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Κωνσταντίνος Βλάχος	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εύθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	
Εμμ. Μελετόπουλος	Ν	Π. Πατρινός	Ν
Α. Κορφιωτάκης	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Γ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου	
Ιωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ν. Δ. Μπότσαρης	
Ιω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Κ. Δαρειώτης	
Γ. Ν. Ρεβελιώτης		Ι. Σκαβέντσος	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γ. Νικολάου	
Αναγνώστης Διδόπουλος		Γεώργ. Ναύτης	
Α. Μαυροειδής	Ν	Μιχαήλ Σολωμός	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Αν. Ρενουάρδος	Ν
Αναγνώστης Τσάκας	Ν	Στ. Δάρας	
Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Ιωάννης Σαγρέδος	Ν
Κωνστ. Ιω. Κουρκουμέλης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Αλέξανδρος Κουμουνδούρος	Ν	Νικόλαος Λάζος	
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Αναγνώστης Παπατσώρης	
Ιω. Προβιλέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ιω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πανηράπουλος	
Σ. Βαρδίσης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάικος	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Δημήτριος Στάικος	Ν
Π. Δημητρακόπουλος		Α. Κιζάνης	Ν
Π. Χρυσοβέργης	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Δημήτριος Μπαμπούρης	Ν
Δ. Κοκοτάκης	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Ιωάν. Αμβροσιάδης	Ν	Μ. Χουρμούζης	Ν
Ιωάννης Ευσταθίου		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Γεώργιος Ριζόπουλος	Ν
Γεώργιος Μπάνης		Ευαγγέλης Κονταγιάννης	

Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . Ν	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Νικόλαος Β. Μπουδούρης . Ν	

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως

«Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἓξ δραχμῶν διακοσίων τεσσαρακοντα χιλιάδων καὶ ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτώ, ἀριθ. 240,168, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον	δραχ.	30,000.
Εἰς ἀποζημίωσιν Βουλῶν	»	65,000.
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	2,500.
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως κλπ.	»	3,900.
Εἰς διαφόρους πληρωμάς	»	138,768.
Τὸ ὅλον δραχ.		240,168.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι λαμβάνων ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν ὑπὸ συζήτησιν ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν ἐκ δραχμῶν 138,768, αἵτινες θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεων τοῦ Κ. Ἰωνᾶ Κίγκ, προξένου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κρίνει ἀναγκαῖον ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὸ παρὸν ὑπουργεῖον σύντομόν τινα παρατήρησιν περὶ τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τοῦ δημοσίου, καὶ μάλιστα τῶν τοιαύτης φύσεως.

Παρατηρεῖ λοιπόν, ὅτι ἓν τῶν χαρακτηριστικῶν, ἅτινα διακρίνουσι τὰς νεωτέρας κοινωνίας ἀπὸ τὰς παλαιάς, εἶναι καὶ ἡ δημοσία πίστις, ὅταν ἡ χρηματικὴ ἐμπιστοσύνη τῶν ἰδιωτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, πρᾶγμα ὅλως ἀσύνηθες κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους, σήμερον ὅμως πολὺ ὀρθῶς θεωρούμενον ὡς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐπικρατειῶν. Διὰ νὰ ἐκτιμήσητε δὲ κατὰ πόσον οἱ Εὐρωπαῖοι ἐκτιμῶσι τὰ πλεονεκτήματα τῆς πίστεως ἐν γένει, ἀκούσατε τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἑνὸς τῶν νεωτέρων οἰκονομολόγων τῆς Γαλλίας· «Κάθαρὸν δημιούργημα τοῦ ἀνθρώπου (ἡ πίστις), μεταμορφώνει τὴν σφαῖραν (le globe), συγχωρεῖ ἢ ἐμποδίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων ἐκείνων, δι' ὧν τὰ κράτη μεταβάλλουσι καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὑλικὴν κατάστασιν συνέμα μετὰ τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς. Ἐν τῷ μέσῳ κρισίμων περιστάσεων αὐτὴ σώζει ἢ ἀφανίζει τὰς Κυβερνήσεις καὶ τοὺς λαούς. Ὅπου ἡ πίστις δὲν εἶναι γνωστὴ προσθέτει ὁ ἴδιος συγγραφεύς, τὸ πᾶν φαίνεται ἀδρανές, νεκρωμένον· νὺξ βαθεῖα φαίνεται οἱονεὶ καλύπτουσα εἰσέτι τὴν φύσιν. Ἀπ' ἐναντίας, ὅπου αὐτὴ ὑπάρχει, πανταχοῦ βλέπει τις τὴν ζωὴν καὶ τὸν νοῦν ὀργώντα εἰς ἀνάπτυξιν τῶν στοιχείων, ὅσων ὁ ἄνθρωπος εἶναι κύριος, πολλαπλασιάζοντα τὰ πολυειδῆ μέσα τῆς εὐημερίας αὐτοῦ, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.»

Ἡ πίστις λοιπόν, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀ ορεύων, σώζει ἢ ἀφανίζει τὰς Κυβερνήσεις καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῷ μέσῳ κρισίμων περιστάσεων. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐπισφραγίζει ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς Εὐρώπης· αἱ δύω μεγάλαι δυνάμεις, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, ἀνέλαβον τὸν τοσοῦτον δαπανηρὸν ἀγῶνα, στηριζόμεναι εἰς τὴν ἀνεξάντλητον ταύτην πηγὴν τῶν χρηματικῶν μέσων, τὴν δημοσίαν πίστιν· ζητοῦν νὰ δανεισθῶσιν ἑκατομμύριά τινα ἀπὸ τοὺς λαούς, καὶ αὐτοὶ ἔχων ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Κυβέρνησίν του, προσφέρει πολλαπλάσια τούτων. Ἀλλὰ τίνι τρόπῳ ἀπέκτησαν αἱ Κυβερνήσεις αὗται ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τὴν πίστιν; Ὅπερ καὶ τὰ ἄτομα· διὰ τῆς εὐθύτητος δηλ. καὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών των. Ἡμεῖς δὲ τί ἐπράξαμεν ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον; οὐδέν. Οἱ διάφοροι μάλιστα ὑπουργοὶ τῶν οἰκονομικῶν, εἴτε ἀπὸ πολὺν ζῆλον ὑπὲρ τῶν ὑποτεθειμένων κατ' αὐτοὺς συμφερόντων τοῦ δημοσίου, εἴτε ἀπὸ φειδωλείαν κακῶς ἐννοουμένην, εἴτε τέλος ἀπὸ ἀσύγγνωστον ἀκηδείαν, ἔβλεψαν ὀλίγον σκαῖα εἰς τὰ μετὰ τῶν ἰδιωτῶν συναλλάγματα. Ἐκ τούτου δὲ καὶ οἱ ἰδιῶται μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τοῦ δημοσίου, ἐξέκλιναν εἰς τὴν δυστροπίαν, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὑπάρχουσα εἰς τὸν τόπον δυσπιστία, ἐξ ὁποίας τὰ ὀλίθρια ἀποτελέσματα καθ' ἑκάστην συναισθανόμεθα πάντες. Ἂς εἴπωμεν δὲ τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, ὅτι νὺξ τῷ ὄντι βαθεῖα καλύπτει τὸν ὁρίζοντα ἡμῶν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς δημοσίας πίστεως. Διὰ τοῦτο δέ, ἂν ἡ Κυβέρνησις εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δανεισθῇ, δὲν θέλει ἴσως τῇ εἶναι εὔκολος ἡ πραγματοποίησις τοῦ δανείου, διότι ἡ πίστις, ὡς γνωρίζετε, δὲν ἐπιβάλλεται, ἀλλ' ἐμπνέεται, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ὡς πρέπει, οὐδέποτε ἐφρόντισε περὶ τούτου. Εἰσέτι δὲ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ὅτι οὐ μόνον ἁπλαῖ ἀπαιτήσεις ἰδιωτῶν κατὰ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ ἀποφάσεις τελεσίδικοι, προσδιορίζουσαι τόκον ὑπερημερίας 12 0|0, ἔμειναν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀνεξόφλητοι, ἐν ᾧ οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ ὤφειλον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου. Τινὲς μάλιστα τῶν ὑπουργῶν ἐθεώρησαν

Α. Μάντσαρης . . . . . Ν	

κατόρθωμα μέγα νὰ ἔχωσιν ἀποταμιευτικά τι, ἀφίνοντες ἀπλη-
ρώτους οὐ μόνον τοὺς πιστωτὰς τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ
αὐτοὺς τοὺς ὑπαλλήλους. Τοῦτο δὲ ἐνόμιζον ἡ πρόβλεψιν ἢ
οἰκονομίαν. Πρόβλεψιν μέν, διότι ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῇ,
ἔλεγον, ἀνάγκη χρημάτων· οἰκονομίαν δέ, διότι δὲν ἤθελον νὰ
πληρώσωσι τόκους ἐπὶ δανείων, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο ἴσως νὰ
προμηθευθῶσιν ἀπὸ κεφαλαιούχους τινὰς ἐπὶ παραχωρήσει ἐγ-
γυήσεων. Ἀλλὰ Κυβέρνησις ἔχουσα πίστιν, δὲν ἔχει ἀνάγκην
ἀποταμιεύσεως, διότι ὡς ἐναποταμίευμα χρησιμεύει τὸ βαλάν-
τιον τοῦ πολίτου, ὅστις ὅμως τότε ἐμπιστεύεται αὐτὸ εἰς τὰς
χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν αὕτη θεωρῇ ἱερὰς τὰς ὑποχρεω-
σεις της· οὔτε ἄλλων ἐγγυήσεων ἢ ἀσφαλειῶν χρῄζει, ὡς σήμερον,
διὰ τὴν προμήθευσιν δανείων ἀπὸ ὡρισμένα πρόσωπα, ὡς ἐν
παραδείγματι τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἄλλους μεγάλους
κεφαλαιούχους ἰδιώτας. Δὲν δυνάμεθα δὲ οὔτε οἰκονομίαν νὰ
ὀνομάσωμεν τὴν αὐθαίρετον καὶ ἄνευ τόκου μάλιστα ἀναβολὴν
τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ μᾶλλον σφετε-
ρισμὸν ἰδιωτικῆς περιουσίας, ἐχθρὸν ἀσπονδον τῆς πίστεως.

Τοιαύτης κυβερνητικῆς τάσεως ἐπὶ τῶν μετὰ τῶν ἰδιωτῶν
συναλλαγμάτων της συνέπεια ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀπὸ αὐζήτησιν χρη-
ματικὴ ὑπόθεσις, ἥτις καὶ ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βλάβην μᾶς
ἐπροξένησε. Καὶ εἶναι μὲν βέβαιον ὅτι τὸ παρὸν ὑπουργεῖον
εἶναι ἀμέτοχον τῶν τοιούτων παθημάτων μας, ὀφείλει ὅμως
νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν τοῦτο, καὶ νὰ δώσῃ τὴν μεγαλειτέραν
πρασχὴν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς δημοσίας πίστεως τοσαύτῳ
μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ ἀξιότιμος ὑπουργὸς Κ. Κοντόσταυλος, ἀνὴρ
ἔμπειρος περὶ τὰ τοιαῦτα, δύναται παρὰ πάντα ἄλλον νὰ ἐκτι-
μήσῃ τὰ πλεονεκτήματα αὐτῆς. Ἂς ἦναι δὲ βέβαιος ὅτι εἰς
τοῦτο ἰδίως ἐνασχολούμενος, προσφέρει τὴν μεγαλειτέραν εἰς τὴν
πατρίδα ἐκδούλευσιν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως
τὸ ἄρθρον 2 ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 3, ἔχοντα κατὰ τὸ νομοσχέ-
διον οὕτως·

«Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναπληρωματικὴ
πίστωσις θέλει διανεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα
τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονο-
μικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855, κατὰ τὸν ὧδε προσηρτη-
μένον πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω πίστωσις,

θέλουσι πληρωθῇ ἐκ τῶν εἰσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρή-
σεως 1855.»

Παραδεχθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο
καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία ὁμοία τῇ ἀνωτέρω ὑπὸ τοὺς
ψηφολέκτας Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Ἐλ. Καλογερᾶν, ἐξ ἧς συνέ-
χθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ
παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 81. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον
ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν διακοσίων τεσσαράκοντα
χιλιάδων καὶ ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτώ, ἀριθ. 240,168, ἐπὶ τοῦ
εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν
ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς χρέος δημόσιον	δραχ.	30,000
Εἰς ἀποζημίωσιν Βουλῶν	»	65,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	2,500
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως κλπ.	»	3,900
Εἰς διαφόρους πληρωμάς	»	138,768
Τὸ ὅλον δραχ.		240,168.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναπληρωματικὴ
πίστωσις θέλει διανεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα
τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονο-
μικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855, κατὰ τὸν ὧδε προσηρτη-
μένον πίνακα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω πίστωσις,
θέλουσι πληρωθῇ ἐκ τῶν εἰσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρή-
σεως 1855.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.»

Παρελθὼν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω
νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως προνομίου διὰ τὴν ἐξ ἀσφο-
δέλων κατασκευὴν οἰνοπνεύματος, καὶ ἔβλεσεν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχοντα
οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριε!

«Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, λαβόντες τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως προνομίου κατασκευῆς οἰνοπνεύματος, σακχάρεως, ἀμύλου καὶ παντὸς ἄλλου χημικοῦ προϊόντος ἐκ τῶν ῥιζῶν τῶν ἀσφοδέλων.

Τὸ φυτὸν τοῦτο εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον, σπερδοῦκλι, τὸ ὁποῖον καλύπτει μεγάλας ἐν Ἑλλάδι ἐκτάσεις, καὶ τοῦ ὁποίου μέχρι τοῦδε ἡ βλάστησις παρ' ἡμῖν ἀντὶ ὠφελείας μᾶλλον παραίτιος βλάβης ἐνομίζετο, καθ' ὅσον ἀριστήριος πολλαπλασιάζεται. Ὅπου δὲ βλαστάνει, ἀποῤῥοφᾷ τὴν ἰκμάδα τῆς γῆς, ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτῆς πᾶσαν λιπαρότητα καὶ ὑπὸ τὸ ἡμέτερον ξηρὸν καὶ ἀνομβρον κλίμα συντελεῖ πρὸς μείζονα τοῦ ἐδάφους ἀποξήρανσιν.

Ἀποδειχθείσης εὐτυχῶς τῆς χρησιμότητος τοῦ φυτοῦ τούτου ἐν Εὐρώπῃ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐξ αὐτοῦ οἰνοπνευμάτων, ἀμύλου, σακχάρεως καὶ ἄλλων χημικῶν προϊόντων, ἐπαρουσιάσθησαν ἀπό τινος χρόνου εἰς τὴν κυβέρνησιν δύω ἑταιρίαι, τὴν παραχώρησιν ἀποκλειστικοῦ προνομίου ἐξαιτούμεναι.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ὠφελείας, αἵτινες θέλουσι προσγενῆ εἰς τὸ δημόσιον καὶ τοὺς κατοίκους ἐκ τῆς παραχωρήσεως ταύτης, δὲν ἤθελε δυσκολευθῆ νὰ συναλλαχθῆ μετὰ τῆς ἑταιρίας ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὰς προτάσεις ἤθελε θεωρήσει συμφερωτέρας, ἐὰν δὲν ἐθεώρει ἀναγκαῖον νὰ προηγηθῆ νόμος περὶ τούτου, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ περιορισμοῦ τῆς βιομηχανικῆς ἐνεργείας.

Διὰ τοῦ παρακειμένου νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως προνομίου, ὁ χρόνος τῆς διαρκείας αὐτοῦ ὁρίζεται μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν. Δὲν ἐπέκρινε δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ παραχωρήσῃ τὸ προνόμιον ἐπὶ μακροτέραν προθεσμίαν, διότι ἀγνοεῖται ἡ ὠφελεια, ἥτις δύναται νὰ παραχθῆ ἐκ τῆς βιομηχανίας ταύτης, καὶ διότι, προϊόντος τοῦ χρόνου, εἶναι πιθανὸν νὰ παρουσιασθῶσι προσφοραὶ συμφερώτεραι, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων νὰ προταθῆ ἡ κατάργησις τοῦ προνομίου.

Χάριν ἐμψυχώσεως τῆς νέας ταύτης βιομηχανίας παραχωρεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 4 εἰς τὴν συστηθησομένην ἑταιρίαν δωρεὰν ἡ συλλογὴ τῶν ἀσφοδέλων τῶν φυομένων ἐπὶ τῶν μὴ

διατεθειμένων ἐθνικῶν καὶ μοναστηριακῶν γαιῶν, αἵτινες ἄνευ τούτου οὐδεμίαν ἀξίαν ἤθελον ἔχει ἐξ ἴσου διὰ τὸ δημόσιον.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, μεθ' οὗ θέλει συναλλαχθῆ ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ κύρωσιν τοῦ νόμου, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ ἀποχώρησα χρηματικὴ ἐγγύησις ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων, αἵτινες θέλουσι παρακατατεθῆ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ πρώτου τεχνουργείου του, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νομοσχεδίου.

Περιττὸν θεωροῦμεν, Κύριοι, νὰ προσθέσωμέν τι περὶ τῆς προθυμίας, μεθ' ἧς πρέπει νὰ παραδεχώμεθα τοιαύτας ἐπωφελεῖς προτάσεις, πεπεισμένοι ὅτι καὶ ὑμεῖς δὲν ἔχετε ὡς πρὸς τοῦτο ἐναντίαν ἰδέαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου 1855.

Οἱ ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Λ. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τῇ 28 Νοεμβρίου 1855.

Ο Θ ω Ν.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Λ. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει δύναται νὰ παραχωρηθῆ εἰς ἰδιώτην ἢ ἑταιρίαν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν τὸ πολύ, λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως Βασιλ. διατάγματος, τοῦ νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν τῶν ἀσφοδέλων οἰνόπνευμα, σάκχαρι, ἄμυλον καὶ πᾶν ἄλλο χημικὸν προϊόν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐκτείνεται ἐφ' ὅλου τοῦ Βασιλείου, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

α. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν δύω τοὐλάχιστον τεχνουργεῖα, τὸ μὲν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἢ εἰς τὰς Κύκλους, τὸ δὲ εἰς τὴν Στερεάν.

Β'. Ἓν τῶν εἰρημένων τεχνουργείων ὀφείλει νὰ συστήσῃ καὶ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ἐντὸς δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βασιλ. διατάγματος, τὸ δὲ ἕτερον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὸ πολύ.

Ἄρθρον 3.

Αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν πρώτην σύστασιν καὶ κίνησιν τῶν τεχνουργείων, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸν ἐργολάβον παραχωρεῖται τὸ δικαίωμα νὰ συλλέγῃ ἀσφοδέλους, φυομένους εἰς γαίας τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, μὴ κατεχομένας ὑπὸ καλλιεργητῶν ἢ ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρον 5.

Τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως Β. διατάγματος θέλει προηγηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν λόγῳ ἐγγυήσεως, εἰς μετρητὰ ἢ εἰς τραπεζικὰς μετοχὰς, παρακαταθέσις δέκα χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες θέλουν τῷ ἀποδοθῇ παρὰ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης μετὰ τῶν κανονισμένων τόκων, ἅμα ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας τῶν δεκαοκτὼ μηνῶν συσταθῇ καὶ τεθῇ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸ πρῶτον τεχνουργεῖον.

Ἂν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν συσταθῇ ἢ δὲν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ πρῶτον τεχνουργεῖον, ὁ μὲν ἐργολάβος κηρύττεται ἔκπτωτος τοῦ ὅλου προνομίου, τὸ δὲ παρακατατεθὲν ποσὸν μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ τινὸς διατυπώσεως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ δεύτερον τεχνουργεῖον δὲν ἤθελε συστηθῇ ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας τῶν τριῶν ἐτῶν, ὁ ἐργολάβος γίνεται ἔκπτωτος τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος εἰς σύστασιν τεχνουργείου καὶ εἰς ἐκμίζωσιν τῶν ἀσφοδέλων ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ὤφειλε, κατὰ τὸ ἄρθρον δεύτερον, νὰ συστήσῃ τὸ τεχνουργεῖον, ἡ δὲ κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα εἰς ἄλλον.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἐργολάβος θέλει πληρώνει κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ αὐτοῦ προϊόντος, θέλει

δὲ προσέτι ὑπόκεισθαι καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν νενομισμένων τελῶν, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας του, οὐδέποτε ὅμως θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τέλη ἐξαγωγῆς ἀνώτερα τῶν νῦν ὡρισμένων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρατηρήσαντος εἶπα τοῦ προέδρου, ὅτι μέλη τινὰ τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ γαιανθράκων ἐπιτροπῆς εἰσὶν ἀπόντα, καὶ ἐκ τούτου δὲν δύναται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συγκροτηθῇ διὰ νὰ συντάξῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἔκθεσιν, ἐν ᾧ τὸ νομοσχέδιον τοσοῦτον ἐπείγει, καὶ ἐρωτήσαντος τὴν Βουλὴν ἐὰν θέλῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ καὶ ἄνευ ἐκθέσεως· ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν ἄμεσον αὐτοῦ συζήτησιν, καὶ οὕτω γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορίας ὁμοίας ταῖς ἀνωτέρω καὶ ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Ἰω. Ταμπακοπούλου ἐπιτηρηθείσης, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεὶ διὰ ψήφων 78.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἀνθράκων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ οὒχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν
Δημήτριος Ὑρεινὸς	Ν	Φίλιων Φίλεινος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Πέτρος Καμπάνης		Νικόλαος Τσέλιος	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Κωνστ. Γριβογεώργης	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Γεώρ. Δ. Τσιγκουράκος	
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	
Σκαρλάτος Σούτσος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Βασίλειος Νάνος	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Σταμάτ. Μήτσας	Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος		Δ. Ζώτος	
Σωτήριος Στράτος		Γ. Γιαλδάσης	

Ν. Γρανίτσας		Γ. Ν. Ρεβελιώτης	
Αὐξανδρος Βιλαέτης		Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Στέφ. Στερανόπουλος	Ν	Ἀναγ. Δεδόπουλος	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Α. Μαυροειδὴς	Ν
Σόλων Κρεστενίτης		Γ. Κεφάλας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀναγ. Τσάκας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος	
Ν. Δελένδας	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Δ. Γαβρᾶς		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ν. Βαρδαρῆγος	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Θ. Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Προβιλέγιος	Ν
Ἀντωνιδ. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Ταταράκης	Ν
Χ. Θεοχαρόπουλος	Ν	Σ. Βαρίτσης	Ν
Ἠλ. Παπαδαῖος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθαν. Δανιλόπουλος		Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Π. Χρυσοβέργης	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Ἀ. Παπαδημητριάδης	Ν
Κωνσταντῖνος Δημητριάδης		Δ. Κοκοτάκης	Ν
Πελισ. Νικολαΐδης		Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ν
Ἰωάννης Μπαλάρας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Γεώργιος Μαδαμοχωρίτης	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώρ. Μπάνης	
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	Ν	Νικόλαος Πιπάκος	
Νικόλαος Μπούκουρας	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Π. Κολποδῖνος		Δημήτριος Πουλικάκος	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Γ. Παγοπριφτόπουλος	Ν	Π. Χριστόπουλος	Ν
Μ. Τριανταφυλλόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	Ν
Χρῆστος Ράγκος	Ν	Ν. Μοσχούλας	Ν
Κὸθ. Κανελλόπουλος		Σπ. Πηλλήκας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦγλος	Ν	Νάκος Πανουργιᾶς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάχος	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας		Σιδ. Πράτσικας	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν	Π. Πατρινὸς	Ν
Α. Κορφιωτάκης	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Γ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Λουκᾶς Στεράνας	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Ν. Α. Μπότσαρης	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Κ. Δαρτιώτης	

Ἰω. Σκαβέντσος		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Γ. Νικολάου		Α. Κιζάνης	Ν
Γεώργιος Ναύτης		Παντολ. Κουντουριώτης	
Μιχαὴλ Σηλιωμὸς	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Ἀν. Ρενουάρδος	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Στ. Δάρας	Ν	Μ. Χουρμούζης	Ν
Παναγ. Ψάθης	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Γεώργιος Ριζόπουλος	Ν
Νικόλαος Νάζος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀναγ. Παπατσώρης		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Κ. Πονηρόπουλος		Α. Μάντσαρης	Ν
Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν		

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 καὶ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, λαβών τις τὸν λόγον ἐξεθηκεν, ὅτι ἐλησμόνησε προχθὲς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐπιβολῆς ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν αἰτηρῶν νομοσχεδίου ν' ἀποτείνῃ καὶ μίαν παρατήρησιν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν χόρτου, βίκων, καὶ ἄλλων φορτηγῶν ζώων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τῶν τελευταίων τούτων ὁ λόγος, λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι δύο χωρίων τῆς Νάξου οἱ κάτοικοι μόνον ἔχουσιν ἔργον νὰ μεταφέρωσι διὰ τῶν ζώων των εἰς τὸ παράλιον τὴν σμύριδα καὶ νὰ πληρόνωνται τὸ ἀγώγιόν των πρὸς δρ. 1:50 δι' ἕκαστον καντάριον, ἐξ οὗ ζῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαί των. Εἰς τούτους λοιπὸν τοὺς ἀγρότας ἀφαίρει τὸ δημόσιον τετρακόσια χιλιάδας δραχμῶν, διότι ὁ ἔμπορος δὲν θέλησε νὰ παραλάβῃ τὸ συμπεφωνημένον ποσόν, ἐν ᾧ ἡ τοιαύτη τοῦ ἐμπόρου ἄρνησις οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ συνέπειαν διὰ τὸν ἐργάτην, ὅστις καὶ δίκαιον καὶ νόμιμον εἶναι νὰ πληρωθῇ τὴν νενομισμένην ἀντιμισθίαν του, καὶ παρακαλεῖ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν νὰ λάβῃ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὴν δέουσαν πρόνοιαν, καθ' ὅσον οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἠναγκάσθησαν ἐκ τῆς ἀνεγείας νὰ πωλήσωσι τὰ ζῶά των.

Ἐπιλαμβανόμενος ἤδη καὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ὁρίου ζητήματος, παρατηρεῖ, ὅτι εἰς διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου ἐσυμφώνησαν ν' ἀγοράσωσι τοὺς ἄνθρακας πρὸς δραχμὴν 1 καὶ λεπτὰ 74 τὸ καντάριον, θέλουν δὲ πληρώσει διὰ ναῦλον μέχρι Κωνσταντινουπόλεως 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον καντάριον, τὸ ὅλον δραχ. 2:50, καὶ 2 δραχμὰς διὰ τὸν ἤδη ἐπιβαλλόμενον φόρον, δραχ. 4:50, ἐν ᾧ αὐτοὶ θέλουσι πωλήσει τοὺς ἄνθρακας πρὸς

2 δρ. καὶ 25 λεπτὰ τὸ καντάριον, ὥστε προκύπτει ὅτι λίαν ὑστιμαντος εἶναι ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος. Προτείνει λοιπὸν διὰ τοῦτο ν' αὐξηθῇ ἀντὶ δραχμῶν 2 εἰς 6 τοὐλάχιστον, μαλονότι αὐτὸς ἤθελε τὴν ἐντελῆ τῆς ἐξαγωγῆς ἀπαγόρευσιν, διότι ἐκτὸς τῆς ἀπειλουμένης ὑπερτιμήσεως, ὡς ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς θέλουσι καταστραφῆ καὶ τὰ δάση.

Ἐπέμεγκεν ἕτερος, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθεῖσαν καθυστέρησιν τῆς ἀντιμισθίας τῶν μεταφερόντων τὴν σιμίδα, ὑπενθυμίζει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς περὶ δημοσίας πίστεως ὀλίγας παρατηρήσεις του, ἃς πρὸ μικροῦ τῷ ἀπέστειλε.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ζώων καὶ τοῦ χόρτου, τὴν ὁποίαν ὁ προαγορεύσας ζητεῖ νὰ ἐμποδίσῃ, αὐτὸς τοὐναντίον θεωρεῖ τοῦτο εὐτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι ἀντ' αὐτῶν ἐξαγομένων, εἰσέρχονται χρήματα καὶ πολλὰ προέρχονται ἐκ τῆς ἐμπορίας αὐτῶν κέρδη. Ἐν τῇ Εὐρώπῃ μόνον τῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης εἰδῶν ἡ ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται, καὶ τοιαῦτα εἶσι τὰ σιτηρά, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ πρέπει μάλιστα νὰ εὐχώμεθα νὰ ἐξάγωνται, καὶ διὰ τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου, ἤτις βέβαι καταστρέψει τὸ ἐμπόριον. Ἐὰν ὅμως φοβώμεθα μήπως καταστραφῶσι τὰ δάση ἐκ τῆς μεγάλης ἐξαγωγῆς τῶν ἀνθράκων, τότε ἀντὶ ἐπιβολῆς φόρου τοσοῦτον ὑπερόγκου, προτιμότερον εἶναι νὰ ἐμποδίσωμεν ἐντελῶς τὴν ἐξαγωγήν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐζήτησεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ τεθῇ φόρος καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ χόρτου, τῶν βοῶν καὶ ἄλλων φορτηγῶν ζώων· παρατηρεῖ δέ, ὅτι ἡ ἀπαγορευτικὴ αὕτη τάσις πρὸ πολλοῦ ἤρχισε νὰ διαδίδηται ἐντὸς τῆς Βουλῆς, καὶ ἀπορεῖ πῶς ζητοῦμεν ἡμεῖς σήμερον νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ἓν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς μάλιστα τοῦ Ροβέρτου Πῆλ κατεδίκασαν ὅλα τὰ Εὐρώπης ἔθνη, μόνη δὲ ἡ Γαλλία ἐφάνη ἐμμένουσα εἰς αὐτό, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐκεῖ ἤρχισε ν' ἀναφαίνηται τάσις πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου. Φρονεῖ διὰ τοῦτο ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀκολουθῶμεν μόνοι ἡμεῖς σήμερον σύστημα, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς τὰ αἰλληθῆ τοῦ τόπου συμφέροντα ἀντίκειται καὶ εἰς τὴν ἐπικρατήσασαν ἐν Εὐρώπῃ ἰδέαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Ὀρθῶς δὲ παρετήρησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι εἰς μόνα τὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης εἴδη, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ σιτηρά, ἐπιβάλλεται φόρος ἐξαγωγῆς, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τοὺς λόγους, οἵτινες μᾶς ὑποχρεοῦν νὰ παρακαλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς

σύστημα καταδεδικασμένον ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ στερῶμεν τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων ἀπὸ τὰς ἐκ τοῦ ἐμπορίου ὠφελείας της.

Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου νομίζει περιττὴν πᾶσαν συζήτησιν, ὑπάρχοντος τοῦ 2 § τοῦ ἄρθρου 1, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀφίνεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ ἐλαττώνῃ ἢ καὶ νὰ καταργῇ τὸν φόρον.

Προτείναντος δέ τινος τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 2 § δι' ὅσους ἐξέθεσε λόγους καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ σιτηρῶν νομοσχεδίου, καὶ τινων ὑποστηριζάντων τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου, ἄλλων δὲ ἐπιμενόντων εἰς τὸν κατὰ τὸ νομοσχέδιον προσδιορισμὸν αὐτοῦ· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα πρῶτον ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Λιμηρᾶς περὶ ἀπαλείψεως τοῦ § 2, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας προτάσεως, ἐπρότειναν τινες νὰ περιορισθῇ ὁ φόρος εἰς δραχμὰς τέσσαρας ἀντὶ ἕξ. Οὕτω δὲ συγκατατεθέντος καὶ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Τελευταίων γενομένης καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὑμισείας ταῖς προηγηθείσαις ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Γ. Πανοπιρτοπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 74 κατὰ 3, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν ἀνθράκων προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς δύω, ἀριθ. 2, κατὰ καντάριον.

Διὰ Βασιλικοῦ δὲ διατάγματος δύνανται νὰ ἐλαττωθῇ ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενον τέλος, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ εἰσπράττηται τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιβαλλόμενον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἀνθράκων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤ' ΟΝΟΜΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Ν. Δηλένδας	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Δ. Γαβρᾶς	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Ν. Βαρβαρίγος	Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Τσάκρης	Ν	Α. Ν. Βετσιζᾶς	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Ἰλίας Παπαδαῖος	Ν
Δημήτριος Καλλιγρυνᾶς	Ν	Ἀθαν. Δενηλόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Σταῦρος Βλάχος		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος		Κωνστ. Δημητριάδης	
Σωτήριος Στράτος		Βελισ. Νικολαΐδης	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Φίλων Φίλωνος		Πέτρος Δελιγιάννης	Ν
Ἀντώνιος Φ. Γριβᾶς		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης		Νικόλαος Μπούκουρας	Ν
Δ. Η. Πετροπουλάκης	Ν	Π. Κολποδῖνος	
Γ. Δ. Τσιγκουράκος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀναγν. Παπαθανασίου	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ν
Γεώργιος Κουβούλης		Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Χρῆστος Ῥάγκος	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ο	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Βασίλειος Νάνης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Δ. Ζῶτος		Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Γ. Γιολδάσης		Σ. Καπανίτσας	
Ν. Γρανίτσας		Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Ἀ. Κορφιωτάκης	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	Ν
Ἀνδρέας Λύγερινός		Λουκᾶς Στεφάνου	Ν

Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Σιδέρης Πράτσικας	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Παν. Πατρινός	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἀναγν. Δεδόπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Α. Μαυρειδῆς	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Γ. Κεράλας	Ν	Ν. Α. Μπότσαρης	
Ἀναγν. Τσάκας	Ν	Κ. Δαρειώτης	
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Ἰω. Σκαβέντσος	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης		Γ. Νικολάου	
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Παναγ. Παπατσώνης	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Ἰωάννης Προβιλέγιος		Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἰωάννης Ταταράκης	Ν	Στ. Δάρας	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Παναγ. Ψάθης	Ν
Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Νικόλαος Νάζος	
Π. Χρυσοβέργης		Ἀναγ. Παπατσώρτς	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Δ. Κακοτάκης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Δ. Στάϊκος	Ν
Γ. Μαδεμοχωρίτης	Ν	Α. Κιζάνης	Ν
Γεώργιος Μπάνης		Παντελέων Κουντουριώτης	Ν
Νικόλαος Πιερράκος		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Σταμάτιος Γ. Δεκός	Ν
Δημήτριος Πουλικάκος	Ν	Μ. Χουρμούζης	Ο
Γρηγόρ. Πατριαρχέας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Π. Χριστόπουλος	Ν	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Νικόλ. Μασγούλας	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Σπ. Πήλλακας		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Νάκος Πανουργιᾶς		Α. Μάνταρης	
Κωνστ. Βλάμης			

Ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Δ. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 2 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ὁ πρόεδρος προσεκάλεσε τὸ γ'. καὶ ς'. τμῆμα νὰ ἐπισπεύσωσι τὰς ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεις των, ὡς καὶ τὰ τμήματα ἐν γένει νὰ συνέλθωσι πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀτροδέλων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐγένετο εἶτα ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Κοπανίτσα καὶ Ἐμμ. Μελετοπούλου ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΚΚ. βουλευταὶ ὡς ἑφεξῆς.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1855.

Α.	Β.	Γ.
Δημ. Βουδούρης	Α. Βενιζέλος	Κ. Ι. Κουκουμέλης
Α. Μεταξᾶς	Σ. Πήλληκας	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Π. Καμπάνης	Ν. Γιατράκος	Σ Κοπανίτσας
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	Π. Παπατσώνης	Στ. Δάρας
Ν. Τσίλιος	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Σ. Στράτος
Χ. Ῥάγκος	Φ. Φίλωνος	Χ. Τσαλαμιτᾶς
Β. Νώνης	Ι. Μπαλάφας	Α. Μαυροειδής
Κ. Δαμπρινόπουλος	Σ. Βλάχος	Γ. Διαμάντης
Π. Καλαμογδάρτης	Π. Χριστόπουλος	Στ. Μήτσας
Μ. Τσιαντακυλλόπουλος	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Α. Βιλαΐτης
Κ. Γριβογεώργης	Ι. Προβιλέγιος	Α. Παπατσώρης
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Ν. Μπότσαρης	Π. Χρυσοβέργης
Δ. Ἀθανασίου	Δ. Ζῶτος	Ἰω. Ζάρκος
Ι. Εὐσταθίου	Ν. Μπούκουρας	Γ. Κουβέλης
Μ. Χουρμούζης	Ἰω. Ταταράκης	Ἐμ. Τσοῦχλος
Ν. Βουδούρης	Σ. Βαρότσης	Ν. Γρανίτσας
Α. Τσάκας	Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν. Νάζος
Ν. Ματθαίου	Α. Δαντλόπουλος	Γ. Ι. Στάϊκος
Γ. Ναῦτης	Ν. Παναγιωτᾶς.	Ἠλ. Παπαδαῖος.
Δ. Καλλιφρονᾶς.		

Δ.	Ε.	Ϛ.
Ἰω. Σκαβέντσος	Χ. Σουμαρίπας	Α. Μαυροκορδάτος
Ν. Α. Χ. Ἀναργύρου	Δ. Πετροπουλάκης	Ν. Μοσχούλας
Χ. Παναγιώτου	Γ. Δ. Ἀντωνόπουλος	Ι. Ἀποστολίδης

Κ. Δαρειώτης	Α. Μάντσαρης	Ι. Σαγρίδος
Α. Κιζάνης	Α. Ῥενουάρδος	Α. Δεδόπουλος
Ν. Α. Βαρβαρῆγος	Α. Λόγγεινος	Γ. Πατριαρχέας
Ἐμμ. Ἀντέπας	Γ. Κορφιωτάκης	Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Ε. Κεχαγιᾶς	Γ. Μαδεμοχωρίτης	Δ. Ὀρεινὸς
Σ. Κρεστενίτης	Κ. Βλάμης	Βελ. Νικολαΐδης
Π. Ψάθης	Α. Κορφιωτάκης	Ν. Πιτράκος
Σ. Γ. Δακὸς	Ἐμ. Μελετόπουλος	Γ. Γαβρᾶς
Π. Δημητρακόπουλος	Μ. Σολωμός	Δ. Πουλικάκος
Π. Κανελλόπουλος	Ἀντ. Γρίβας	Π. Πατρονὸς
Σ. Σοῦτσος	Κ. Τσουκαλᾶς	Ν. Π. Καΐρης
Π. Καλπαδῖνος	Κ. Πονηρόπουλος	Α. Παπαθημητριάδης
Α. Λόντος	Σ. Πράτσικας	Π. Δηλιγιάννης
Π. Κουντουριώτης	Γ. Καμάλας	Χ. Θεοχαρόπουλος
Ν. Ἰατρὸς	Δ. Τσόκρης	Α. Κουμουνδοῦρος
Α. Γεωργαντᾶς.	Γ. Κοκοτάκης.	Γ. Μαυρομιχάλης.

Ζ.

Γ. Γιαλδάσης	Θ. Α. Ζαΐμης	Ἀναγ. Παπαθανασίου
Γ. Νικολάου	Α. Στεφάνου	Εὐαγ. Κοντογιάννης
Ε. Καλογερᾶς	Α. Γιαννουλίδης	Γ. Τσόκρης
Γ. Ῥιζόπουλος	Π. Κανελλόπουλος	Ν. Δελίνδας
Α. Ἀβέρωφ	Α. Ἴτσος	Γ. Μπάνης.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Γ. Τσιγκουράκος	
Γ. Πανσπυρτόπουλος	Δ. Στάϊκος	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καΐρης
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 5 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλον ἐν πρώτοις τὰ τμήματα β'. γ'. ε'. καὶ ς'. τῶν λοιπῶν μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν τοὺς Ν. Μπούκουραν, Ἠλ. Παπαδαῖον, Δ. Τσόκρην καὶ Α. Κου-

μουνδαῦρον· γραμματεῖς δὲ τοὺς Δ. Πετιμεζᾶν, Π. Χρυσοβέργην, Γ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ν. Καΐρην· καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τῶν ἀναρορῶν τοὺς Π. Χριστόπουλον, Γ. Δικμάντην, Δ. Κορφιωτάκην καὶ Ἰω. Ἀποστολίδην, καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἐπὶ τῶν φυομένων ἀσφοδέλων τοὺς Δ. Ζῶτον, Ἰω. Ζάρκον, Δ. Αὐγερινὸν καὶ Σ. Στερανόπουλον.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τοῦ Σώματος διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον, καὶ ἔλεγεν καὶ ἐπ' αὐτοῦ· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισίν σας ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἀρξαμένης συνόδου, ὃν συνέταξεν ἡ ἐπιτροπή σας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου **101** τοῦ κανονισμοῦ.

Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος βάσιν ἔχει τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ στηρίζεται εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐπιψηφισθέντος κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ἀπολογισμοῦ· περιλαμβάνει τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ἐπὶ ἕξ τὸ μῆνας, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ ὑποστίθησιν ὅτι δύνανται νὰ διαρκέσωσιν αἱ ἐργασίαι τοῦ Σώματος, καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν διαρκῶν ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅλον τὸ ἔτος, κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν τάξιν.

Ἡ ἐπιτροπή σας ἐπήνεγκε καινοτομίαν τινὰ εἰς τὴν διαίρεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, περιλαβοῦσα τὰ ἔξοδα τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου εἰς χωριστὸν κεφάλαιον, διότι ἐθεώρησεν ἐπάναγκες νὰ καταδειχθῇ εἰδικῶς τὸ ποσὸν, ὅπερ διατίθεται κατὰ σύνοδον ὑπὲρ τοῦ κοινωφελοῦς τούτου ἱδρύματος.

Προσδιώρισεν ὡσαύτως ἐνιαυσίαν τὴν μισθοδοσίαν τῶν συντακτῶν καὶ τῶν δύο ὑπαλλήλων τοῦ τε γραφείου καὶ ταμείου, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου ἐπὶ τοῦ παρουσιοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἡ ἐπιτροπή σας, ἀνταποκρινομένη εἰς τὰ ὑπὲρ τοῦ ἐπὶ δεκαετίαν εὐδοκίμως διευθύνοντος τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου Κ. Μιχαὴλ Παρίση πολλάκις ἐκφρασθέντα αἰσθήματα τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν τελευταίαν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὴν Βουλὴν σύστασιν τοῦ ἀξιατίμου προέδρου τῆς λῃζάσης συνόδου, ἐσκέφθη νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐνιαυσίαν αὐτοῦ μισθοδοσίαν ἀνάλογως πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τὰς ἀνατεθειμένας αὐτῷ ἐργασίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ καθιέρωσεν ἄλλην τινὰ ἀρχὴν, ἀναπλη-

ροῦσα, δηλονότι, διὰ βραβεύσεων τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ διδομένου μισθοῦ, ἀφῆκεν εἰς τὴν ὁλοψύχειαν τοῦ Σώματος νὰ λάβῃ οἱανδήποτε ἐγκρίνῃ μέριμναν περὶ τοῦ ἀρχαίου τούτου ὑπαλλήλου της, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων συναδέλφων του, τῶν ὁποίων ἐπίσης τὸ μέλλον ἀριθμεῖται πρὸ χρόνων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν προστίθενται, ὡς παρατηρεῖτε, δραχ. **500**, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἵνα χρησιμεύσωσι πρὸς συνδρομὴν τοῦ εὐρετηρίου τῶν Β. ἐφημερίδων, **600** διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀφορώντων τὴν κατηγορίαν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σ. Μηλίου ἀνακριτικῶν ἐγγράφων, καὶ **1000** διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀρκτικοῦ κήπου τοῦ πανεπιστημίου.

Τὴν προσθήκην τοῦ τελευταίου κονδυλίου ἐνέκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. **700** ἀπὸ **7** Νοεμβρίου **1855** αἰτήσεως τοῦ πρυτάνεως τοῦ πανεπιστημίου, ἧς τὸ περιεχόμενον θέλει γίνει ὑμῖν γνωστόν.

Τελευταῖον ἡ ἐπιτροπὴ προσέθηκε δραχμὰς **6000** ὑπὸ εἰδικὸν τίτλον καὶ κεφάλαιον, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἄλλων ἐξόδων, ὀφειλομένων κατὰ τὰς παρελθούσας συνόδους.

Τὰ ποσὰ τοῦτο, ὅσον εἶναι αὐτελές, ἐπὶ τοσοῦτον θέλει ἀποτίσει πολλὰς ἀπαιτήσεις βουλευτῶν, μενούσας ἐκκρεμεῖς πρὸ πολλοῦ, ἐναντίον καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ αὐτῆς τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Σώματος, καθ' ὅσον μάλιστα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπάρχουσι καὶ ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς.

Πολλοὶ τῶν ἐχόντων λαμβάνειν συναδέλφων μας θέλουν ἐπανέλθει μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἑπομένως δὲν εἶναι δίκαιον νὰ στερῶνται ἐπὶ πλέον τῆς ἀπολαυῆς, ἣν τὸ Σύνταγμα τοῖς προσδιώρισεν· ἄλλως τε ἡ ἐπιτροπὴ σκοπὸν ἔχει νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ γραφείου, νὰ ἐξετάσῃ τὰς ὑπαρχούσας ἐν αὐτῷ αἰτήσεις καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πληρωμὴν ἐκείνων, ὅσαι στηρίζονται εἰς τὰ πράγματα.

Δεδοῦσα τέλος εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσίν της ἡ ἐπιτροπὴ, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει εὕρει τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν συμβιβαζόμενον μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας, ὅπερ πρέπει νὰ ὁδηγῇ τὰς πράξεις μας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Δεκεμβρίου **1855**.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Λουκᾶς Στεφάνου, Ν. Α. Βαρβαρέγος,
Ἐμμ. Ἀντίπας, Ἠλ. Παπαδᾶκης,
Σπυρ. Α. Βερόπης, Χρῆστος Ῥάγκος. Ὁ εἰσηγητὴς
Π. Χριστόπουλος.

Διαίρεσις Κεφ.	Διαίρεσις Άρθ.	Όρισμὸς τῶν δαπανῶν	Ποσὰ κατ' ἄρθρον Δρ.	Ποσὰ κατ' ἄρθρον Λ.	Ποσὰ κατὰ κεφάλαιον Δρ.	Ποσὰ κατὰ κεφάλαιον Λ.
Α.	1	Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ 8 μῆνας	220000	—	220000	—
		Γραφείων.				
Β.	1	Μισθὸς τοῦ πρωτοκολλίστου ἐπὶ ἓν ἔτος	2400			
	2	» τῶν δύο συντακτῶν ὁμοίως	4800			
	3	» τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ ἀρχειοφυλακείου ὁμ.	3600			
	4	» τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ 8 μῆνας	3200			
	5	» δύο ὑπαξιῶν ἐπὶ ἓν ἔτος	2160			
	6	» κλητήρων ἐπὶ 8 μῆνας	5000	—	21160	
		Βιβλιοθήκης.				
Γ.	1	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος	2100			
	2	» ἑνὸς κλητῆρος ὁμοίως	420			
		» τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐπομένου ἀνὰ δρ. 15	180			
	3	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	3000			
	4	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων	1500			
	5	Τύπωσις διαφόρων ἐγγράφων ἱστορικῶν	1200	—	8700	
		Ὑλικὸν κ. τ. λ.				
Δ.	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	650			
	2	» τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ νομοσχέδια, ἐκθέσεις καὶ τὰ πρακτικὰ	1500			
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων	1800			
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν καὶ βιβλίων	800			
	5	Φωτισμὸς τοῦ βουλευτηρίου	200			
	6	Προμήθεια κηροξύλων καὶ ἀνθράκων	300	—	5210	
		Ἔκτακτοι δαπάναι.				
Ε.	1	Δι' ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ προέδρου καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον	2000			
	2	Προμήθεια σκευῶν καὶ ἐπίπλων	600			
	3	Διακόσμησις τοῦ θεωρείου τῆς Βασιλίσσης	712			
	4	Δι' ἀπροσδοκήτους δαπάνας, ἤτοι ἐπισκευὴν θυρμαστρῶν, ἀγώγια ἀμαξῶν κλπ.	500			
	5	Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀφορώντων τὴν κατὰ τοῦ Σ. Μηλίου κατηγορίαν ἐγγράφων	600			
	6	Διὰ καλλιέργειαν τοῦ κήπου τοῦ Πανεπιστημίου	1000	—	5112	
		Κλεισμέναι χρήσεις.				
Ζ.	1	Διὰ καθυστερούσας ἀποζημιώσεις διαφόρων βουλευτῶν κ. τ. λ.	6000			
	2	Ὁμοίως διὰ καθυστερήσεις διαφόρων ἐξόδων	1078		7078	
					267590	

Ἐζήτησαν δὲ μετὰ ταῦτα νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπουργοί, διὰ νὰ δώσωσι τὰς ἐπομένας πληροφορίας· α) ἐὰν ἐλήφθησαν νέα μέτρα καὶ ποῖα, πρὸς ἐξάλειψιν τῆς λῃστείας, καὶ β') ἐὰν ἐκ τῆς διαλυθείσης ὁροφυλακῆς ἔμειναν ἀργοὶ 300 ἢ 400 στρατιῶται, καὶ ἂν μεταξὺ τῶν μέχρι τοῦδε συλληφθέντων λῃστῶν εὑρέθησαν καὶ ὁροφύλακες καὶ πόσοι. Ἐπὶ τούτῳ δὲ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως τῶν Κ. ὑπουργῶν.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν, καὶ ἐμφανισθῶσιν οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, ἵνα δώσωσι τὰς ζητουμένας πληροφορίας.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν βουλευτῶν Β. Νώνη, Στ. Μήτσα, Δ. Σταΐκου, Ν. Τσέλιου καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶ, ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰωάννης Ἀποστολίδης.
Ν. Καΐρης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

Τῆς 7 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ Κ. Γρυπάρης, ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος «Ἀνατολὴ» προτείνει δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὴν Βουλὴν ν' ἀναδεχθῇ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος του δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν ὑπό τινας ὅρους καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ 6000 δρ. κατ' ἔτος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν ζήτημα ἐπησχόλησε πολλάκις τὴν Βουλήν, καὶ ἐπειδὴ δὲν συμφέρει ν' ἀποφέρωμεν τὴν σήμερον γινομένην πρότασιν, καθ' ὅσον τοιαύτη ἀπόφασις θέλει ἐκληφθῆ ὡς ἄρνησις τοῦ δικαίου τῆς δη-

μασίσωσιν τῶν πράξεών της. ὑποβάλλων τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰν ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς, παρακαλεῖ νὰ φέρῃ ὁριστικὴν τινα ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν.

Παρατηρηθέντος δὲ ὑπό τινων, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον γενομένου λόγου περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, ἀρεθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ σχηματίσῃ μίαν ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ φέρῃ δι' ἐκθέσεώς της γνώμην περὶ τοῦ τρόπου τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν· ἡ Βουλὴ συνεφώνησε καὶ ἤδη ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον ὁ σχηματισμὸς ἐπιτροπῆς, ἥτις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἀναφορὰν, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Σώματος τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην της.

Παρελθών εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως πρανομίου ἐπὶ τῶν ἀπροδέλων ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως πρανομίων κατεργασίας τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα φυομένων ἀσπροδέλων εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν, καὶ θεωροῦσα τὰς ἐκ τῆς παραχωρήσεως ταύτης προσγινομένας ὠφελείας εἴς τε τὸ δημόσιον καὶ τὴν βιομηχανίαν, παραδέχεται τὸ μνησθὲν νομοσχέδιον καὶ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὡς ἔχει.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι εἰς τὰς συμφωνίας τοῦ ἐργολάβου πρέπει νὰ περιλαμβάνηται ὅτι ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία δὲν ἀπαγορεύονται ἐκ τῶν φυομένων τούς ἀσπροδέλους γαιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1855.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ι. Ζάρκος, Α. Λύγερινὸς,
Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Γ. Ναλπάκτ.»

Ἀναγγελθέντος εἶτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη τὸ κεφ. ά. τὸ ὁποῖον, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

«Κεφάλ. ά. Ἄρθρ. 1. Ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ 8 μῆνας . . . . . δραχμ. 220,000.»

Διαβεβαιθέντος ἐνταῦθα τὸν ἔλαβον τοῦ ἀντιπροέδρου, ἀνεγνώσθη τὸ κεφάλ. ϐ. μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐχουσῶν οὕτως·

«Ἡ ἐπιτροπή σας, ἀνταποκρινομένη εἰς τὰ ὑπὲρ τοῦ ἐπὶ δικαιοσύνῃ εὐδοκίμως διευθύνοντος τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου Κ. Μιχαὴλ Παρίση πολλάκις ἐκφρασθέντα αἰσθήματα τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν τελευταίαν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὴν Βουλὴν σύστασιν τοῦ ἀξιοτίμου προέδρου τῆς λελάσης συνόδου, ἐσκόπει νὰ αὐξήσῃ τὴν ἐνιαυσίαν αὐτοῦ μισθοδοσίαν ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τὰς ἀνατεθειμένας αὐτῷ ἐργασίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ καθιέρωσεν ἄλλην τινὰ ἀρχὴν, ἀναπληροῦσα, δηλονότι, διὰ βραβεύσεων τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ διδομένου μισθοῦ, ἀφῆκεν εἰς τὴν ἐλομέλειαν τοῦ Σώματος νὰ λάβῃ οἱαν ἐγκρίνῃ μέριμναν περὶ τοῦ ἀρχαίου ταύτου ὑπαλλήλου της, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων συναδέλφων του, τῶν ὁποίων ἐπίσης τὸ μέλλον ἀφιερώθη πρὸ χρόνων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς.»

Ἐπὶ τῶν ὁποίων λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι πολλάκις κατὰ τὴν λῆξιν τῶν συνόδων ἐδόθη ἀμοιβή τις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ σώματος, καὶ πάντοτε σφοδραὶ ἠγέρθησαν συζητήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον φρονεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ λύσῃ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων συζητήσεων. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι πάντες οἱ τῆς Κυβερνήσεως ὑπάλληλοι ἔχουσι σταθὲν προαγωγῆς, ἐν ᾧ καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς συνίσταται εἰς μόνην τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ δίκαιον ν' αὐξηθῇ ἡ μισθοδοσία τοῦ εἰρημένου πρωτοκολλιστοῦ καὶ τῶν συντακτῶν, οἵτινες πρὸ δεκαετίας καὶ μετὰ ζῆλου ὑπηρετοῦντες, ἀπέκτησαν δικαιώματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος, νὰ ἐλαττώσῃ δὲ τότε ἡ καθιερωθεῖσα τῶν ἀμοιβῶν συνήθεια.

Προσέθηκεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἡ περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς γνώμη ἐξετέθη καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ πάντες συνεφώνησαν ὅτι δικαιοῦνται εἰς μίαν τινὰ αὔξησιν δι' οὓς καὶ ὁ προαγορεύσας ἐξέθεσε λόγους, ἀλλ' ἐθεωρήθη ἄτοπον νὰ ἐξισωθῇ ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων πρὸς τὴν τῶν βουλευτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπριτιμήθη ἡ ἐπικρατήσασα συνήθεια τοῦ ν' ἀμείβωνται εἰς τὸ τέλος τῆς συνόδου ἀναλόγως τῶν κόπων, οὓς κατέβαλον, καὶ τοῦ ζήλου μεθ' οὗ ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκόν των· ἀπόκειται ὅμως εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ ὁποτέραν ἐγκρίνει γνώμην, καθ' ὅσον οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δικαιοῦνται εἰς μίαν τινὰ βελτίωσιν τῆς τύχης των.

Προσθέντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι θεωρεῖ καταλληλοτέραν τὴν περὶ ἀμοιβῆς ἰδέαν, διότι οὕτω παρατρύνεται καὶ ὁ πρὸς τὴν

ὑπηρεσίαν ζῆλος των, ἂν καὶ μετὰ ζῆλου πάντοτε εἰργάσθησαν· καὶ τῆς Βουλῆς ἁπάσης συμμεριαθείσης τὴν ἰδέαν ταύτην ὡς τὴν ὀρθοτέραν· παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι 3200 δρ. ἐσημειώθησαν καὶ πέρυσι διὰ βοηθητικὸν προσωπικὸν, καὶ ἐν τοσούτῳ δὲν εἶδε ποτὲ ἄλλον ἐργαζόμενον ἐκτὸς τοῦ Ῥαΐση. Ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ διανέμηται εἰς νέους φοιτῶντας εἰς τὰ σχολεῖα, θεωρεῖ ἄτοπον τὴν τοιαύτην διανομὴν, καθ' ὅσον τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἶναι ἁρμόδιον νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ νομίζει καλὸν νὰ ἐλαττωθῇ διὰ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦν προσωπικὸν τοῦ γραφείου.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι ἐκτὸς τοῦ Ῥαΐση εἶδεν οὗτος πάντοτε ἐργαζομένους καὶ δύω ἑτέρους νέους, τὸν Ἄγιν Οἰκονόμου καὶ τὸν Ὀδυσσέα, προσέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ἡ ἐπιτροπὴ, ἧς μέρος εἶχε τὴν τιμὴν ν' ἀποτελῇ καὶ τότε, ἠθέλησε νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ποσὸν τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν συζήτησιν ηὔξησεν αὐτὸ εἰς 3200, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐσημείωσε καὶ ἐφέτος τὸ αὐτὸ ποσόν.

Ἐπανέγκεν ἕτερος, ὅτι ἀντὶ νὰ δίδηται εἰς μικρότερον ἀριθμὸν προσώπων μισθὸς ἀνώτερος, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς συμφερώτερον τὸ αὐτὸ ποσὸν νὰ δίδηται εἰς πλειότερα πρόσωπα, ἀφ' οὗ οὕτω καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται ταχύτερον καὶ τινες μαθηταὶ ἄποροι ἐξοικονομοῦνται διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς διδομένης μικρᾶς ἀντιμισθίας.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ κεφ. ϛ'. κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, ἔχον οὕτω·

Κεφάλαιον ϛ'.

«Ἄρθρ. 1.	Μισθὸς τοῦ πρωτοκολλητοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος δραχ.		2400.
» 2.	» τῶν δύω συντακτῶν ὁμοίως . . »		4800.
» 3.	τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ ἀρχαίου γραφείου ὁμ. »		3600.
» 4.	τοῦ βοηθητ. προσωπικοῦ ἐπὶ 8 μῆνας . »		3200.
» 5.	δύω ταξιῶν ἐπὶ ἓν ἔτος . . . . . »		2160.
» 6.	κλητήρων ἐπὶ 8 μῆνας . . . . . »		5000.
		»	21160.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ γ' κεφ. παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς παραδεχθεῖσα διάκρισις τῶν δαπανῶν τῆς βιβλιοθήκης εἶναι λίαν λογικὴ, ἀλλὰ παρατηρεῖ, ὅτι παρελείφθη ἡ ἐκ δρ 10 ἢ 15 διδομένη μηνιαία μισθοδοσία εἰς ἕνα ἀπόμαχον, διαμένοντα ἐν τῷ καταστήματι τῆς βιβλιοθήκης, τὴν προσθήκην

τὴν προσθήκην τῆς ὁποίας προτείνει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ὡς ἀναγκαίαν, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη νὰ προστεθῶσι δρ. 180 διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀπομάχου πρὸς δρ. 15 τὸν μῆνα.

Ἐξήτησεν ἄλλος, ὅτι ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς βιβλιοθήκης ὑπάρχουσι χειρόγραφοι πολλαὶ πράξεις τῶν παλαιῶν Βουλῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄλλα διάφορα ἔγγραφα, ἅτινα ὡς ἱστορικὰ εἰσὶ λίαν σπουδαῖα, καὶ κινδυνεύουσι νὰ καταστραφῶσι. Προτείνει λοιπὸν νὰ προστεθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐν ποσὸν ἀνάλογον διὰ τὴν τύπωσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφων, ν' ἀνατεθῇ δὲ τὸ ἔργον εἰς ἐπιτροπὴν, ἐκλεγθησομένην καὶ ἐπιτρεφθησομένην ὑπὸ τοῦ προεδρείου.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι πληροφορηθεὶς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος περιστατικὸν παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου βιβλιοφύλακος, προσεκάλεσε τὸν Κ. Φιλαδελφέα, διευθυντὴν τυπογραφίας, καὶ τῷ ἐπρότεινε ν' ἀναδεχθῇ τὴν τύπωσιν τῶν ἱστορικῶν τούτων ἐγγράφων, οὗτος δ' ἐζήτησε 1200 δραχμὰς, τὰς ὁποίας παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ προσθέσῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς διάθεσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται τοιούτων πολυτίμων ἐγγράφων.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προστεθῶσι μὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐπὶ τοῦ παρόντος 1200 δρ. νὰ σχηματισθῇ δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τυποθησομένων ἐγγράφων καὶ τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου.

Παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ κεφ. γ' μετὰ τῶν γενομένων αὐξήσεων, ἔχον οὕτω·

Κεφαλαίων γ'.

«Ἄρθρ. 1.	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος, δραχ.		2400.
» 2.	» ἑνὸς κλητῆρος ὁμοίως . . . . »		420.
» »	» ἑνὸς ἀπομάχου ὁμοίως . . . »		180.
» 3.	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδ. συγγραμμάτων . »		3000.
» 4.	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων . . . . . »		1500.
» 5.	Τύπωσις διαφόρων ἐγγρ. ἱστορικῶν . . »		1200.
		»	8700.»

Ἀναγνωσθὲν δ' ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ κεφ. δ'. ἔχον οὕτω·

Κεφάλ. δ'. Ὑλικόν.

«Ἄρθρ. 1.	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης . . . δραχ.		640
» 2.	Τυπογρ. χάρτου διὰ τὰ νομοσχέδια, ἐκθέσεις καὶ τὰ πρακτικὰ . . . . . »		1500

Ἀρθρ. 3.	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων .	δραχ.	1800 (α)
» 4.	Δεττικὰ τῶν πρακτικῶν καὶ βιβλίων .	»	800
» 5.	Φωτισμὸς τοῦ βουλευτηρίου καὶ τῶν φυλακείων	»	200
» 6.	Προμήθεια καυσοξύλων καὶ ἀνθράκων .	»	300
		»	5240. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ κεφ. ε παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι διὰ προμήθειαν σκευῶν καὶ ἐπίπλων ἐσημείωσεν ἡ ἐπιτροπὴ δρ. 800 μόνον, διότι ἐνόμιζεν ὅτι εἰς διακόσμησιν τοῦ θεωρείου τῆς Βασιλίσσης ἐδαπανήθησαν 200 δραχμαί. Ἀλλ' ἐξ ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καταδείκνυεται ὅτι ἐδαπανήθησαν δρ. 712, καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ προστεθῶσιν εἰσέτι δραχ. 512.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν πρὸς διακόσμησιν τοῦ θεωρείου τῆς Βασιλίσσης δαπάνην οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρησιν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἄλλην προμήθειαν σκευῶν καὶ ἐπίπλων, θεωρεῖ ὑπερβολικὸν τὸ ποσὸν τῶν 600 δρ. διότι ὅ,τι ἦτον ἀναγκαῖον ἠγοράσθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι διὰ μὲν τὸ ἀναγνωστήριον ἀπαιτεῖται ν' ἀγορασθῇ μία θερμάστρα, διὰ δὲ τὴν Βουλὴν μία βιβλιοθήκη, μία δωδεκὰς καθηκλῶν, ἓν ἀνακλιντήριον καὶ τινα ἄλλα σκεύη· νομίζει διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ μείνῃ ἐντῷ προϋπολογισμῷ τὸ ποσὸν τῶν 600 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον βεβαίως θέλει διατεθῇ ἀναλόγως τῶν παρουσιασθησομένων ἀναγκῶν, τὸ δὲ λοιπὸν θέλει μείνει ὡς περίσσευμα. Προτείνει δὲ νὰ σημειωθῶσι διακεκριμένα τὰ δύο τοῦτα ποσά.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ κεφ. ε, μετὰ τῆς γενομένης προσθήκης, ἔχον οὕτω·

Κεφ. ε. Ἔκτακτοι δαπάναι.

«Ἀρθρ. 1.	Ἐξ' ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ προέδρου καθ' ὅλην τὴν σύνοδον		2000
» 2.	προμήθεια σκευῶν καὶ ἐπίπλων . . .		600
» 3.	διακόσμησις τοῦ θεωρείου τῆς Βασιλίσσης		712

(α) Ἐξ αὐτῶν θέλουν χρησιμεύσει 500 διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν συνδρομὴν εἰς τὸ εὐρετήριον τῶν Β. ἐφημερίδων, καὶ θέλει πληρωθῇ ἡ καθυστερουσα συνδρομὴ τοῦ περιοδ. συγγράμματος Spectateur d' Orient.

Ἀρθρ. 4.	δι' ἀπροσδοκήτους δαπάνας, ἐπισκευὴν θερμαστρῶν, ἀγωγὰ ἁμαξῶν κτλ.		500
» 5.	διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀφορώντων τὴν κατὰ τοῦ Σ. Μηλίου κατηγορίαν ἐγγράφων		600
» 6.	διὰ καλλιέργειαν τοῦ κήπου τοῦ Πανεπιστημίου		1000
			5,412.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ κεφ. ς'. παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ ὑπάρχουν πολλαὶ ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν καθυστερουμένων βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων, καλὸν εἶναι ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ τίς θέλει ἐκκαθαρίσει ταύτας. Προτείνει δὲ οὗτος ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐξέλεγξις εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν, συνεννοουμένην μετὰ τοῦ προεδρείου.

Ἀντιπαρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγξεως εἶναι καθαρῶς λογιστικὸν, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἀναμίξῃ εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην τὸ προεδρεῖον.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, ἐπειδὴ πολλάκις ἐξηλέγχθη τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῶν καθυστερήσεων, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔλθωμεν εἰς ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ συγκροτοῦντα τὴν ἐπιτροπὴν πρόσωπα, φρονεῖ καλὸν ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτὴν μόνην τὸ ὁριστικὸν τοῦ ἔργου πέρας.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν μετὰ τοῦ προεδρείου συννόησιν τῆς ἐπιτροπῆς, οὐχὶ ἐκ δυσπιστίας, ἀλλὰ διότι καὶ αὐτὴ ἐν τῇ ἐκθέσει της λέγει, ὅτι θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ γραφείου.

Ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ζήτημα παρουσιάσθη πολλάκις εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ πολλαὶ ἐγένοντο ἀποράσεις, αἵτινες ὅμως ἦσαν ἀπραγματοποίητοι. Καὶ πέρυσιν ἡ ἐπιτροπὴ ἐσημείωσεν ἓν ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ συντάξῃ ἡ ἐπιτροπὴ κατάλογον τῶν δικαιούχων καὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, τὸν ὁποῖον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν τοῦ Σώματος ἔγκρισιν· ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους αἰτήσεις, συνέταξε τὸν κατάλογον, σημειώσασα ἐν ποσὸν 6000 δρ. τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα ἀπεφάσισε νὰ πληρώσῃ τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἠθέλησε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Ἐπειδὴ δέ τινες τῶν βουλευτῶν παρεπονέθησαν διὰ τὴν τοιαύτην

φανεῖν, ἀπεφασίσθη νὰ σημειωθῇ τὸ ποσὸν τῶν 6000 δρ. ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς ἐνιστώσης συνόδου, καὶ τοῦτο ἔπραξεν ἡ ἐπιτροπή, ὥστε θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν νέαν ἐξέλεγξιν. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον, ὅτι ἐκτὸς τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων καθυστεροῦνται ἀπὸ τὴν γ'. σύνοδον τῆς γ'. περιόδου καὶ ἕτερα 1078 δραχμαὶ εἰς τινας κληπτῆρας τῆς Βουλῆς, εἰς βιβλιοδέτας, βιβλιοπώλας καὶ ἐφημεριδογράφους, καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ τὴν προσθήκην αὐτῶν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ κεφαλ. ς'. κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μὲ τὴν πρόσθηκην τῶν 1078 δραχμῶν, ἔχει δ' οὕτω·

Κεφ. ς'. Κλεισμέναι χρήσεις.

«Ἄρθρ. 1.	Διὰ καθυστερούσας ἀποζημιώσεις διαφόρων βουλευτῶν κτλ. . . .	δραχ.	6000
» 2.	Δι' ἄλλας διαφόρους καθυστερήσεις . »		1078
		δρ.	7078.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλαμογδάρτην καὶ Γ. Ἀντωνόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡῒς προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ ψηφίσασα διὰ ψήφων 70, ἔχον οὕτω·

Διαίρ. Κεφάλ.	Διαίρ. Ἄρθρ.	Ὁρισμὸς τῶν δαπανῶν	Ποσὰ κατ' ἄρθρον δραχ.	λ.	Ποσὰ κατὰ κεφ. δραχ.	λ.
Α.	1	Ἀποζημίωσις τῶν βουλευτῶν ἐπὶ 8 μῆνας	220000		220000	
		Γραφείων				
Β.	1	Μισθὸς τοῦ πρωτοκαλλιστοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος	2100			
	2	Δύω συντακτῶν ὁμοίως	1800			
	3	Μισθὸς τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ ἀρχαίου γραφέως ἐπὶ ἓν ἔτος	3600			
	4	» τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ 8 μῆνας	3200			
	5	» δύω ὑπαξιῶν ἐπὶ ἓν ἔτος . .	2160			
	6	» κληπτήρων ἐπὶ 8 μῆνας . . .	5000		21460	

Γ.		Βιβλιοθήκη			
	1	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος .	2400		
	2	» ἑνὸς κλητῆρος ὁμοίως	420		
	3	» τοῦ ὑπηρετοῦντος ἀπομάχου ἀνὰ δραχ. 15.	180		
	4	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδ. συγγρ. . .	3000		
	5	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων	1500		
	6	Τύπωσις διαφόρων ἐγγράφων ἱστορικῶν	1200	—	8700
Δ.		Ὑλικῶν κτλ.			
	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	640		
	2	» τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ νομοσχέδια, ἐκθέσεις καὶ τὰ πρακτικά	4500		
	3	Συνδρομαὶ ἐγχωρίων ἐφημερίδων . . .	1800		
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν καὶ βιβλίων . .	800		
	5	Φωτισμὸς τοῦ βουλευτηρίου καὶ τῶν φυλακείων	900		
	6	Προμήθεια καυσοξύλων καὶ ἀνθράκων .	300	—	9240
Ε.		Ἔκτακτοι δαπάναι			
	1	Δι' ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ προέδρου καθ' ὅλην τὴν σύνοδον	2000		
	2	Προμήθεια σκευῶν καὶ ἐπίπλων . . .	600		
	3	Διακόσμησις τοῦ θεωρείου τῆς Βασιλίσσης	712		
	4	Δι' ἀπροσδοκήτους δαπάνας, ἤτοι ἐπισκευὴν θερμαστρῶν, ἁγίασμα ἁμαξῶν κλπ.	500		
	5	Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀφορώντων τὴν κατὰ τοῦ Σ. Μηλίου κατηγορίαν ἐγγράφων	600		
	6	Διὰ καλλιέργειαν τοῦ κήπου τοῦ Πανεπιστημίου.	1,000	—	5412
Στ.		Κλεισμέναι χρήσεις			
	1	Διὰ καθυστερούσας ἀποζημιώσεις διαφόρων βουλευτῶν	6000		
	2	Ὁμοίως διὰ καθυστερήσεις διαφόρων ἐξόδων	1078		7078

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν τρίτην σύνοδον, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Αὐκᾶς Λόντος	Ν	Πέτρος Καμπάνης	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Νικόλαος Π. Καΐρης . .	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .		Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης .	

Δημήτριος Τσάκρης		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Γεώργιος Τσάκρης	Ν	Κωνσταντῖνος Δημητριάδης	
Νικόλαος Ἰατρός		Βελισσάριος Νικολαΐδης	
Σκαρλάτος Σαΐτσας		Ἰωάννης Μπαλάρας	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Κωνς. Λαμπρινόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ἴσκας		Νικόλαος Μπούκουρας	Ν
Σωτήριος Στράτος		Π. Κολποδίνης	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Νικόλαος Ταέλιος	Ν	Χρῆστος Ράγκος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος		Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Σ. Κοπανίτσας	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ν	Λ. Κορφιωτάκης	
Βασίλειος Νώνης	Ν	Γ. Γιατράκος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Δημήτριος Ζώτος		Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Γ. Ἰω. Γιαλδάτης		Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος	
Ν. Α. Γρανίτσας		Γ. Ν. Ριβελιώτης	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Δεβόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Δ. Μαυρειδής	
Σόλων Κρεστενίτης		Γ. Κεφάλας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου		Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Ν. Δελένδας	Ν	Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Θρασύβουλος Δ. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Προβιλέγιος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Ταταράκης	
Χαρ. Θεοχαράπουλος	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Π. Χρυσοβέργης	Ν

Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γ. Νικολάου	
Δ. Κοκοτάκης	Ν	Γεώργιος Νακὸς	Ν
Ἰωάννης Ἀμβρησιάδης	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Στ. Δάρας	
Γεώργιος Μπάνης		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Νικόλαος Πιερράκος		Παναγιώτης Ψάθης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Νικόλαος Νάζος	Ν
Δημήτριος Πουλικάκος	Ν	Ἀναγνώστης Παπαταῴρης	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Π. Χριστόπουλος	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Π. Κανελλόπουλος		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Νικόλαος Μοσχολιὰς	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	
Σπ. Πηλληκᾶς		Α. Κιζάνης	Ν
Ν. Παναυργιᾶς		Παντολέων Κουντουριώτης	
Κωνστ. Βλάμης		Δημ. Μπουβούρης	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Σιδερῆς Πράτσικας		Μ. Χουρμούζης	Ν
Π. Πατρινός	Ν	Καλαμάρης Τσουκαλᾶς	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν
Πιρκαλῆς Καλαμογδάρτης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου		Αὐγερινὸς Δέτερωρ	
Ν. Α. Μπότασης		Νικόλαος Β. Μπουβούρης	
Κ. Δαρειώτης		Α. Μάντσαρης	
Ἰω. Σκαβέντσος			

Καταλαβόντος ἐνταῦθα τὴν ἔδραν τοῦ προέδρου, ἐγένετο κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἔφτην τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Χουρμούζη καὶ Ἐμ. Μελετοπούλου, καθ' ἣν ἔτυχον οἱ ΚΚ. Μ. Χουρμούζης, Γ. Πανοπριφτόπουλος, Σ. Βλάχος, Π. Κολποδίνης, Φ. Φίλωνος, Π. Κουντουριώτης, Ἰω. Μπαλάρας, Π. Χριστόπουλος, Β. Νώνης καὶ Π. Καμπάνης.

Ἀκολούθως ἀναγγείλας ὁ πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς ἑπομένης τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἀσφαλείων νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

Τῆς 8 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἠρώτησέ τις τὸν πρόεδρον τί ἐγένετο διὰ τὴν τύπωσιν τῶν ἀφαιρώντων τὴν κατὰ τοῦ Μηλίου κατηγορίαν ἐγγράφων. Ἀπήντησε δὲ ὁ πρόεδρος, ὅτι πέντε ὑπάλληλοι διετέθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχείας αὐτῶν τυπώσεως, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, πρὸς ὃ ἐπεστάλησαν τὰ χρειώδη, διέθεσεν ἓν τμῆμα τῆς τυπογραφίας, εἰς ὃ προσετέθησαν τρεῖς στοιχειοθέται. Ἐν γένει δὲ ἡ ἐργασία προβαίνει μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἐνεργείας, καὶ πιστεύει ὅτι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς θέλει εἶσθαι περαιωμένη.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐργασία ἐπισπεύδεται, εἰς δὲ τὸ τυπογραφεῖον ἀποστέλλονται ἀντίγραφα ἐκ τοῦ φόβου μὴν ἀπολεσθῶσι τὰ πρωτότυπα, προτείνει νὰ προβῶσι τὰ τμήματα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα, νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἔκθεσίν της, καθ' ὅσον ἕως τότε θέλει εἶσθαι περαιωμένη καὶ ἡ τύπωσις.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῶσι πρῶτον τὰ ἔγγραφα, ἡ δὲ τύπωσις, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ προέδρου, ἐπισπεύδεται, δὲν βλέπει διὰ τίνα λόγον νὰ προβῶμεν ἤδη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς ἐναντίον τῆς πρώτης ἡμῶν ἀποφάσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ. Τὴν παρατήρησιν δὲ ταύτην ἀποτείνων εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου κινεῖται σκοποῦ ἢ τῆς τάξεως καὶ τῆς τηρήσεως τοῦ κανονισμοῦ.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τύπωσις τῶν ἐγγράφων θέλει περαιωθῇ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς, κατόπιν δ' ἐπέρχονται ἑορταί, καὶ πολλοὶ ἴσως τῶν βουλευτῶν θέλουν ἀπέλθει εἰς τὰς οἰκογενείας των, ἐκ τούτου δὲ δύναται νὰ προκύψῃ ἀναβολή τις εἰς τὴν περαίωσιν τῆς ὑποθέσεως, θεωρεῖ δίκαιον νὰ σχηματισθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ ἐνασχοληθῇ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἐγγράφων, ὥστε μετὰ τὰς ἑορτὰς νὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἔκθεσίν της,

καὶ δοθῇ οὕτως ἓν πέρας εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, διότι καὶ σκληρὸν καὶ ἄδικον εἶναι νὰ μένῃ εἴκοσιν ἤδη μῆνας ἐν ταῖς φυλακαῖς ὁ ὑπόδικος, ἐν ἀγνοίᾳ διατελῶν τῆς μελλούσης αὐτοῦ τύχης. Ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, καθ' ὅσον οὐδ' εἰς τὸν κανονισμὸν ἀντίκειται, οὔτε εἰς τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἐπικαλεῖται ὁ ὑπόδικος, ἐξαιτούμενος τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ὑποθέσεως.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτευθεῖσα, παριδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων.

Ἀναγγελθέντος εἶτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως προνομίου κατεργασίας τῶν ἀσροδέλων, καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀντιρρήσεως, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Αὐγερινὸν καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ παραχωρήσεως προνομίου κατεργασίας τῶν φυομένων ἀσροδέλων νομοσχεδίου,

Ναὶ ἢ Ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινὸς	Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης		Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Γεώργιος Κανδύλης	
Νικόλαος Ἰατρὸς		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσας		Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Βασίλειος Νώννης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Σταύρος Βλάχος	Ν	Δημήτριος Ζῶτος	Ν
Ἀνδρέας Ἴσσος		Γ. Ι. Γιολδάσης	
Σωτήριος Στράτος		Ν. Α. Γρανίτσας	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	

Σ. Χ. Στερκιόπουλος . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης .
Ν. Δελένδας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N
Δ. Γαβρᾶς . . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N	Ἰω. Προβιλέγιος . . . . .
Φραγκούλης Α. Ζαΐμης . . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Ἀριστείδης Ν. Πετιμεζᾶς . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος	Π. Δημητρακόπουλος . . . N
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος .	Π. Χρυσοβέργης . . . . . N
Γρηγόριος Κορριωτάκης . .	Ἀ. Παπαδημητριάδης . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N	Δ. Κοκοτάκης . . . . . N
Βελισσάριος Νικολαΐδης . . .	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . N
Ἰωάννης Μπαλάρας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Πέτρος Δηλιγιάννης	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μπάνης . . . . .
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος . .	Νικόλαος Πιερράκος . . . .
Νικόλαος Μπούκουρας . . .	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Π. Καλποδῖνος . . . . . N	Δημήτριος Πανλικάκος . . N
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . .
Γ. Παναγιωτόπουλος . . .	Π. Χριστόπουλος . . . . N
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Χρῆστος Ράγκος . . . . N	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Σπ. Ηὐλλήνας . . . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . .	Κύθ. Κεχαγιᾶς . . . . N
Σ. Κατανίσσης	Σιδέρης Πράτσικας . . . .
Ἐμμ. Μελετόπουλος . . N	Π. Πατρινός . . . . .
Α. Κορριωτάκης	Χρ. Τσαλιμιδᾶς . . . . N
Γ. Γιατρᾶκος	Περικλῆς Καλαμογδάρτης. N
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος N	Ν. Α. Μπότσης . . . .
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	Ἰωάν. Σκαβέντσος . . . .
Π. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γ. Νικολάου . . . . .
Ἀναγνώστης Διδάπουλος . .	Γεώργιος Ναύτης . . . . N

Μιχαὴλ Σολωμὸς. . . . . N	Α. Κιζάνης . . . . . N
Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N	Παντολ. Κουντουριώτης . . N
Στ. Δάρας	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Ἰ. Ἀννης Σαγρίδος . . . . N	Σταμάτιος Γ. Λακός . . . .
Παναγ. Ψάθης . . . . . N	Μ. Χουρμούζης . . . . .
Νικόλαος Νάζος . . . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἀναγν. Παπατσώρης . . N	Γεώργιος Ριζόπουλος . . . N
Ἀημ. Πολυχρονόπουλος . . N	Εὐαγγέλης Κονταγιάννης . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος . .	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . N
Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Δημ. Σταΐκος	Α. Μάντσαρης . . . . .

Ἀναγνωσθέντα ἐπομένως ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντα οὕτως·

«Ἄρθρον 1. Τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἰδιώτην ἢ ἑταιρίαν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν τὸ πολύ, λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως Βασιλ. διατάγματος, τοῦ νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν τῶν ἀσφοδέλων οἰνόπνευμα, σάκχαρον, ἄμυλον καὶ πᾶν ἄλλο χημικὸν προϊόν.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐκτείνεται ἐφ' ὅλου τοῦ Βασιλείου, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

α') Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν δύο τοὐλάχιστον τεχνουργεῖα, τὸ μὲν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἢ εἰς τὰς νήσους, τὸ δὲ εἰς τὴν Στερεάν.

β') Ἐν τῶν εἰρημένων τεχνουργείων ὀφείλει νὰ συστήσῃ καὶ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ἐντὸς δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βασιλ. διατάγματος, τὸ δὲ ἕτερον, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὸ πολύ. »

Ἐπὶ δὲ τοῦ 3 ἄρθρου ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτοῦ διάταξις τῷ δίδει ἀφορμὴν νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐξουσίαν ἀντικειμένην, ὅπερ ἀφορᾷ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ ἰδίως τὴν μικρὰν ἡμῶν βιομηχανίαν. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι ἡ μεταῤῥύθμισις τοῦ δασμολογίου, ὅπερ πρὸ πολλοῦ μελετᾶται ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος. Κατὰ τὸ ἰσχύον δασμολόγιον, ἐπιβάλλεται φόρος 10 0/0 εἰς τὰς μηχανὰς καὶ τὰ ἐργαλεῖα, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νὰ νομοθετῶμεν συνεχῶς ἐξαιρετικὰς διατάξεις. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπιβάλλεται ὁ αὐτὸς φόρος εἰς ὅλα τὰ εἰσαγόμενα εἴδη τῆς τε πρώτης καὶ

δευτερας ανάγκης, καὶ εἰς εἴδη, ἅπερ δύνανται νὰ παραχθῶσιν ἐντὸς τοῦ τόπου. Ἐπίσης δὲ ὁ αὐτὸς ἐπιβάλλεται φόρος εἰς τε τὸν ἀκατέργαστον καὶ κατειργασμένον σίδηρον. Ὅλων δὲ τούτων συνέπεια εἶναι ἡ παροῦσα ἡμῶν κατάστασις, διότι οὔτε ὁ πληθυσμὸς ἡμῶν δύναται ν' αὐξήσῃ, οὔτε βιομηχανικὰ καταστήματα δυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν, ἀφ' οὗ οὐδεμίαν χορηγοῦμεν προστασίαν εἰς ἓν τοὐλάχιστον εἶδος βιομηχανίας. Θεωρῶν δὲ περιττὸν ν' ἀπαριθμήσῃ ἤδη τὰς ἐλλείψεις τοῦ ἰσχύοντος δασμολογίου, παρατηρεῖ μόνον, ὅτι ταύτας ἀναγνωρίσασα ἡ Κυβέρνησις, ἐσχημάτισε πρὸ πολλοῦ ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐνησχολήθη εἰς τὴν σύνταξιν νέου, καὶ τὸ παρελθὸν μάλιστα ὑπουργεῖον, ἐργασθὲν ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ, ὑπεσχέθη τὴν εἰσαγωγὴν νόμου. Τὸν σπουδαῖον λοιπὸν αὐτὸν νόμον θεωρεῖ ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ὑποβάλῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν τῶν Βουλῶν ἐπιψήφισιν, ἵνα ἐκλείψωσι τὰ γινόμενα ἄτοπα. Ἂν δὲ δισταζῃ νὰ ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον, διότι ἴσως δὲν εὑρίσκει τὸ ἔργον τέλειον, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητῶμεν ἀμέσως τὸ τέλειον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μάλιστα εἰς τὸ δασμολόγιον, τοῦ ὁποίου τὰς τυχὸν ἀνακαλυφθησομένας ἐλλείψεις δυνάμεθα ἑκάστοτε νὰ διορθόνωμεν.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅτι τὸ ἔργον ἐπεραιώθη ἤδη ἀφ' οὗ διαφόρους ὑπέστη μεταβολὰς, καὶ ἡ Κυβέρνησις σκοπὸν ἔχει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον· διὸ περιττὴν θεωρεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἀποταθεῖσαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπενθύμισιν.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσαντος, ὅτι τριακοντα ἤδη ἔτη ἐμένομεν εἰς ἓν σφαλερὸν σύστημα τελωνιακὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἐθεώρησε συμφέρον νὰ παρακαλέσῃ ἁπλῶς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἔλθῃ πλέον εἰς μίαν πρὸ πολλοῦ μελετωμένην μεταβολὴν, καὶ πιστεύει ὅτι ἡ παράκλησίς του αὕτη δὲν θέλει π[illegible]ηγηθῇ· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατ[illegible]ὸ ὅμοιόν ἐδίου ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 3. Αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν πρώτην σύστασιν καὶ κίνησιν τῶν τεχνουργείων, ἀπαλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγὴν αὐτῶν.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 4 ἐπρότεινέ τις ν' ἀπαγορευθῇ ἡ συλλογὴ τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ φύεται ὁ σπόρος, πρὸς ἀποφυγὴν ἐντεύξεως αὐτοῦ καταστροφῆς.

Ἀλλὰ παρατηρηθέντος, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος προϊὸν εἶναι

αὐτοφυὲς, καὶ ὅτι πᾶσα συλλογὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφήν του, ἀνεγνώσθη ἡ ἑπομένη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι εἰς τὰς συμφωνίας τοῦ ἐργολάβου πρέπει νὰ περιλαμβάνηται, ὅτι ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία δὲν ἀπαγορεύεται ἐκ τῶν φυομένων τοὺς ἀσφοδέλους χαιῶν.»

Ἐφ' ᾧ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὸν ἐργολάβον δὲν παραχωροῦνται γαῖαι, ἀλλὰ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ συλλέγειν ἀσφοδέλους εἰς μέρη ὅπου τοιοῦτοι γεννῶνται, καὶ ἑπομένως οὐδεμία προκύπτει ἀπαγόρευσις εἴς τε τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη διὰ ἀναστάσεως κατὰ τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐξηγήσεις καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τὸ ἄρθρον 4, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 5, ἔχοντα οὕτως·

«Ἄρθρον 4. Εἰς τὸν ἐργολάβον παραχωρεῖται τὸ δικαίωμα νὰ συλλέγῃ ἀσφοδέλους φυομένους εἰς γαίας τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, μὴ κατεχομένας ὑπὸ καλλιεργητῶν ἢ ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρον 5. Τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως Β. διατάγματος θέλει προηγηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν λόγῳ ἐγγυήσεως, εἰς μετρητὰ ἢ εἰς τραπεζικὰς μετοχὰς, παρακαταθεσις δέκα χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες θέλουν τῷ ἀποδοθῇ παρὰ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης μετὰ τῶν κανονισμένων τόκων, ἅμα ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας τῶν δεκαοκτὼ μηνῶν συστηθῇ καὶ τεθῇ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸ πρῶτον τεχνουργεῖον.

Ἂν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν συστηθῇ ἢ δὲν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ πρῶτον τεχνουργεῖον, ὁ μὲν ἐργολάβος κηρύττεται ἔκπτωτος τοῦ ὅλου προνομίου, τὸ δὲ παρακατατεθὲν ποσὸν μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ τινὸς διατυπώσεως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ δεύτερον τεχνουργεῖον δὲν ἤθελε συστηθῇ ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας τῶν τριῶν ἐτῶν, ὁ ἐργολάβος γίνεται ἔκπτωτος τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος εἰς σύστασιν τεχνουργείου καὶ εἰς ἐκρίζωσιν τῶν ἀσφοδέλων ἐπὶ τοῦ μέσους ἐκείνου τοῦ κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ὤφειλε κατὰ τὸ ἄρθρον δεύτερον νὰ συστήσῃ τὸ τεχνουργεῖον, ἡ δὲ κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα εἰς ἄλλον.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 6 ἐξέθηκεν ἓν μέλος τῆς εἰσηγ. ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ βιομηχανία εἶναι δύσκολος, καθ' ὅσον τὰ

προϊόντα ἡμῶν δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσιν εἰς συναγωνισμὸν μετὰ τῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ συμφέρον νὰ μείνῃ ἐλεύθερον τέλους τὸ προϊὸν τῆς προκειμένης βιομηχανίας, διότι ἄλλως καθίσταται μᾶλλον δύσκολος ἡ ἐπιτυχία καὶ πρόοδος τῆς ἐπιχειρήσεως· ἄλλως τε ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ὅτι ἔγγειος φόρος ἐπιβάλλεται εἰς μόνα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σακχάρεως, ἥτις εἶναι προϊὸν τῆς βιομηχανίας. Ἑπομένως ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου φρονεῖ ὅτι ἀπόκειται καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ φορολογικοῦ νόμου. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν ἐνδεχομένης ἀρνήσεως εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ ὅρου αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐργολάβου, προτείνει τὴν ἐξάλειψιν τῆς προκειμένης διατάξεως.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν εἰκολίαν, ἥτις πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἐργολάβον πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, θέλει καταδειχθῇ διὰ τοῦ χρόνου, καὶ τότε δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς διόρθωσιν τῶν ἐσφαλμένων. Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἔγγειον φόρον, νομίζει ὅτι ἡ σάκχαρις, ἂν καὶ προϊὸν τῆς τέχνης, πρέπει ὅμως νὰ δίδῃ ἔγγειον φόρον, διότι τὸ προϊὸν, ἐξ οὗ θέλει κατασκευάζεσθαι, φύεται ἐκ τῆς γῆς.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύτας, ὅτι διὰ τῆς προτάσεώς του σκοπὸν εἶχε νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον κύκλον ἐνεργείας εὐρύτερον· ἀφ' οὗ ὅμως τὸ ὑπουργεῖον ἐπιμένει εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἄρθρου, ἡ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ὑπουργείου.

Παρετήρησέ τις, ὅτι καὶ ἐντεῦθα αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην τοῦ δασμολογίου. Φόρος ἐξαγωγῆς ἐπὶ τοῦ προϊόντος βιομηχανικοῦ καταστήματος εἶναι ποινὴ, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὸν ἐργολάβον, ἐν ᾧ συγχρόνως ἀντὶ ὠφελείας θέλει βλάψει καὶ τὸ δημόσιον, διότι οὕτω καθιστῶμεν ἀδύνατον τὸν συναγωνισμὸν τῶν προϊόντων ἡμῶν μετὰ τῶν ξένων, καὶ καταστρέφομεν πᾶσαν ἐλπίδα ὑπάρξεως βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι, ἐὰν τὸ συστηθησόμενον βιομηχανικὸν κατάστημα ἐξάξῃ 100 χιλιάδας ὀκάδας σακχάρεως, τὸ δημόσιον θέλει λάβει διὰ ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐξαγωγῆς 16 χιλιάδας δραχμῶν, ἐνῷ, ἂν ἀφαιρέσωμεν τὸ τέλος τῆς ἐξαγωγῆς, ὁ ἐργολάβος θέλει εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ ἐξάξῃ διακοσίας χιλιάδας, καὶ οὕτω θέλομεν λάβει δι' ἔγγειον φόρον εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν. Προτείνει διὰ τοῦτο νὰ ἐλλείψῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς, καθ' ὅσον ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ, πρὸς τοῦ ἰσχύοντος δασμολογίου,

οὐ μόνον ἀσύμφορος ἀποβαίνει, ἀλλὰ καὶ ἀτιμίαν προστρίβει εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι, ἐν ᾧ τοσαύτην ἔχομεν ἀνάγκην τῆς βιομηχανίας, ἡμεῖς διὰ τοιούτων διατάξεων παρεμβάλλομεν τόσας δυσκολίας εἰς τὴν ὕπαρξιν καὶ πρόοδον αὐτῆς.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐὰν παραδέχηται τὴν περὶ ἐξαλείψεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, καὶ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 6. Ὁ ἐργολάβος θέλει πληρώνει κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον 10 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ αὐτοῦ προϊόντος, θέλει δὲ προσέτι ὑπόκεισθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν νενομισμένων τελῶν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας του, οὐδέποτε ὅμως θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τέλη ἐξαγωγῆς ἀνώτερα τῶν νῦν ὡρισμένων.»

Γενομένης τελευταίαν ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολακτῶν Α. Λύγερινοῦ καὶ Π. Χρυσοβέργη, συνήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ δι' ψήφων 74. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἰδιώτην ἢ ἑταιρίαν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν τὸ πολὺ, λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως Βασιλ. διατάγματος, τοῦ νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν τῶν ἀσφοδέλων οἰνόπνευμα, σάκχαριν, ὄμυλον καὶ πᾶν ἄλλο χημικὸν προϊόν.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἐκτείνεται ἐφ' ὅλου τοῦ Βασιλείου, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

α'. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν δύο τοὐλάχιστον τεχνουργεῖα, τὸ μὲν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἢ εἰς τὰς νήσους, τὸ δὲ εἰς τὴν Στερεάν.

β'. Ἓν τῶν εἰρημένων τεχνουργείων ὀφείλει νὰ συστήσῃ καὶ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ἐντὸς δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βασ. διατάγματος, τὸ δὲ ἕτερον, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὸ πολύ.

Ἄρθρ. 3. Αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ ἐργαλεῖα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν πρώτην σύστασιν καὶ κίνησιν τῶν τεχνουργείων, ἀπαλλα-

σονται τῆς πληρωμῆς παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τὸν ἐργολάβον παραχωρεῖται τὸ δικαίωμα νὰ συλλέγῃ ἀσφοδέλους, φυομένους εἰς γαίας τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, μὴ κατεχομένας ὑπὸ καλλιεργητῶν ἢ ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρ. 5. Τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως Βασ. διατάγματος θέλει προηγηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν λόγῳ ἐγγυήσεως, εἰς μετρητὰ ἢ εἰς τραπεζικὰς μετοχάς, παρακαταθέσει δέκα χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες θέλουν τῷ ἀποδοθῇ παρὰ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης μετὰ τῶν κανονισμένων τόκων, ἅμα ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας τῶν δεκαοκτὼ μηνῶν συστηθῇ καὶ τεθῇ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸ πρῶτον τεχνουργεῖον.

Ἂν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν συστηθῇ ἢ δὲν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ πρῶτον τεχνουργεῖον, ὁ μὲν ἐργολάβος κηρύττεται ἔκπτωτος τοῦ ὅλου προνομίου, τὸ δὲ παρακατατεθὲν ποσὸν μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ τινὸς διατυπώσεως εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ δεύτερον τεχνουργεῖον δὲν ἤθελε συστηθῇ ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας τῶν τριῶν ἐτῶν, ὁ ἐργολάβος γίνεται ἔκπτωτος τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος εἰς σύστασιν τεχνουργείου καὶ εἰς ἐκρίζωσιν τῶν ἀσφοδέλων ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ὥρειλε, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, νὰ συστήσῃ τὸ τεχνουργεῖον, ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα εἰς ἄλλον.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἐργολάβος θέλει πληρόνει κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον 10 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ αὐτοῦ προϊόντος, θέλει δὲ προσέτι ὑπόκεισθαι καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν νεναμισμένων τελῶν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας του, οὐδέποτε ὅμως θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τέλη ἐξαγωγῆς ἀνώτερα τῶν νῦν ὡρισμένων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν δύο νομοσχέδια περὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων, τὸ μὲν ἐκ δραχμῶν 7000 πρὸς συνδρομὴν

τοῦ θεάτρου, τοῦ δὲ ἐκ δραχμῶν 15,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου δι' ἔξοδα ἀνακριτικὰ, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων, ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Ὡς τὰ παρελθόντα ἔτη, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἐφρόντισεν ἡ Κυβέρνησις νὰ συστηθῇ ἰταλικὸν μελοδραμα ἐν Ἀθήναις.

Προκειμένου δὲ νὰ συνάψῃ συμφωνίαν περὶ συστάσεως ἰταλικοῦ μελοδράματος εὗρε συμφερωτέρας τὰς προτάσεις τῶν ἐν Ἀγκώνῃ ἐργολάβων κυρίου Ἰω. Μάτσα καὶ τοῦ υἱοῦ του, πρὸς οὓς ὑπεσχέθη συνδρομὴν 35 χιλιάδων δραχμῶν, δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν θεατρικῶν παραστάσεων.

Διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ε. ἔ. ἐψηφίσθησαν δραχμαὶ δεκαπέντε χιλιάδες, προστεθειμένων δὲ καὶ 10,000 τῆς συνδρομῆς τῆς Α. Μ. διὰ τὰς παραστάσεις ταύτας καὶ τεσσάρων χιλιάδων, αἵτινες εἶναι πιθαναὶ νὰ εἰσπραχθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν θεωρείων τοῦ θεάτρου διὰ τῆς συνδρομῆς αὐτῶν, ἀποτελεῖται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 29,000, ὥστε πρὸς πληρωμὴν τῶν δραχ. 35,000, ἀπαιτοῦνται δραχμαὶ ἓξ χιλιάδες, προστιθεμένου δὲ τοῦ ἐνοικίου τοῦ θεωρείου τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἄλλων ἐνδεχομένων ἐξόδων, ἀπαιτοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ ἑπτὰ περίπου χιλιάδες δραχμῶν, διὰ τὰς ὁποίας ζητεῖται ἥδη ἀναπληρωματικὴ πίστωσις.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας τούτους λόγους, λαμβάνω τὴν τιμὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως τῆς πιστώσεως ταύτης τῶν ἑπτὰ χιλιάδων δραχμῶν, καὶ παρακαλῶ αὐτὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισίν του, ὅπως δυνηθῇ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὸν ἐργολάβον ὑποχρεώσεις της, ἀρξαμένων πρὸ ἡμερῶν τῶν θεατρικῶν παραστάσεων.

Ἀθήνησι τὴν 28 Νοεμβρίου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑπο-

στηριχθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἀθήνησι, τὴν 28 Νοεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχ. 7,000 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συμφωνηθείσης συνδρομῆς εἰς τὸν ἐργολάβον τοῦ θεάτρου διὰ τὰς θεατρικὰς παραστάσεις· ἡ πίστωσις δὲ αὕτη θέλει κεταλογισθῇ ὑπὸ τὸ κεφ. Ε. ἄρθρ. 5 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν Ε. Ε.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 15,000 εἰς τὸ κεφ. Η. ἄρθρ. 2 τοῦ διὰ τὸ ε. ε. προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου.

Ἐν τῇ παρασυναπτομένῃ δ' ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης καταφαίνονται οἱ προκαλοῦντες τὴν πίστωσιν ταύτην λόγοι καὶ πέπεισμαι, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα αὐτοὺς θέλει ἐπισπεύσει τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Δεκεμβρίου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν!

Τὸ ἐκ δραχμῶν 20,480 ποσὸν πιστώσεως τοῦ κεφ. Η'. ἄρθρ. 3 τοῦ ὑπὲ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου τῆς τρεχούσης χρήσεως ἐξηντλήθη ἤδη· κατὰ τὰ ὑποβληθέντα δὲ μέχρι τοῦδε εἰς τὸ ὑπουργεῖον δικαιολογητικὰ, ὀφείλονται εἰς διαφόρους ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους περὶ τὰς 5,000 δραχμὰς, ὑπολείπονται δὲ καὶ τὰ τῆς δ'. τριμηνίας ἔξοδα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῶσιν ἀκριβῶς εἰμὴ κατὰ προσέγγισιν καὶ ταῦτα εἰς 10,000 δραχ.

Ἀναντίῤῥητον εἶναι ὅτι ἡ ἐπιτόπιος ἀνάκρισις εἶναι συντελεστικωτέρα εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, παρ' ἣ κλήτευσις τῶν μαρτύρων ἐνώπιον τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν· ἐκτὸς ὅμως τούτου διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἀνάκρισιν δαπανῶνται ὀλιγώτερα τῶν μαρτυρικῶν ἀποζημιώσεων.

Παρατηρητέον δὲ, ὅτι καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη παρουσιάσθησαν ἐλλείμματα εἰς τὰ ψηφισθέντα ἔξοδα τῶν ἐπιτοπίων ἀνακρίσεων, καὶ τὰ ἐλλείμματα ταῦτα ἐσημειώθησαν εἰς τοὺς ἑπομένους προϋπολογισμοὺς ὡς ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων· πέρυσιν ὅμως, ἐπειδὴ τὸ ποσὸν αὐτῶν ἦτον ἀνώτερον τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ὁ προκάτοχός μου προϋκάλεσε νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως, ὅπερ δὲν ἠδυνήθη ἐγκαίρως νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν, ἐπελθούσης τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐξόδων τούτων τὸ πλεῖστον μέρος προκαταβάλλουσιν οἱ δικαιοῦχοι, δὲν εἶναι δίκαιον, ἐρρωμένως νὰ στερῶνται ἐπὶ πολὺ τῆς πληρωμῆς τῶν νομίμων αὐτῶν δικαιωμάτων, καὶ οὕτω νὰ ψυχραίνηται ὁ ζῆλός των, οὔτε εἶναι πρέπον νὰ ἐπιβαρύνωνται οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἑπομένων ἐτῶν διὰ τῶν ἐξόδων κλεισμένων χρήσεων.

Διὰ ταῦτα ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Βουλῶν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 15,000.

Ἀθήνησι τὴν Νοεμβρίου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὡς ἔχει, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ, Μ. ΠΟΤΑΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον μοναδικόν.

Χορηγείται εις το υπουργείον της δικαιοσύνης αναπληρωματική πίστωσις εκ δραχμών δεκαπέντε χιλιάδων επί του κεφ. Β'. άρθρ. 2 (έξοδα μεταφοράς ανακριτών) του ειδικού προϋπολογισμού του υπουργείου τούτου διά την χρήσιν του έτους 1855.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθή διά της εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.»

Τέλος ταίος ο πρόεδρος διέλυσε την συνεδρίασιν περί ώραν 1. μ. μ.

Ο Πρόεδρος.
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οι Γραμματείς
Ν. Καίρης
Ίω. Αποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣ'.

Της 15 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περί την μεσημβρίαν των κυρίων βουλευτών, ανεγνώσθη ο ονομαστικός κατάλογος και ευρέθησαν πλήρους της Βουλής. Ο πρόεδρος εκήρυξεν αρξαμένην την συνεδρίασιν. Ανεγνώσθησαν τα πρακτικά της παρελθούσης, και εγκριθέντα υπεγράφησαν υπό τε του προέδρου και των γραμματέων.

Ανήγγειλαν εν πρώτοις τα τμήματα, πλην του έ. μή συμπληρωθέντος, ότι εξελέξαντο κατ' αλφαβητικήν τάξιν εισηγητάς επί μεν της πιστώσεως του υπουργείου της δικαιοσύνης εκ δραχμών 15,000, τους Ίω. Ταμπακοπούλον, Π. Χριστόπουλον, Ίω. Ζάρκον, Π. Κολποδίνον, Εμμ. Μελετόπουλον και Γ. Ριζόπουλον· επί δε της ετέρας εκ δραχμών 7000 προς συνδρομήν του θεάτρου, τους Ίω. Εύσταθίου, Φ. Φίλωνος, Π. Χρυσοβέργην, Ν. Βαρβαρήγον, Χ. Σουμαρίπαν και Γ. Τσόκρην· προσέθηκαν δε το α. ότι εξελέξατο και επί των αναφορών εισηγητήν τον Χ. Ράγκον, το δε ζ'. πρόεδρον μεν τον Θ. Ζαΐμην, γραμματέα δε τον Ελ. Καλογερᾶν και επί των αναφορών τον ίδιον.

Παρελθόντες είτα οι εισηγηταί των επί των ανωτέρω δύω νομοσχεδίων επιτροπών ανέγνων τας επ' αυτών εκθέσεις εχούσας ούτω·

Προς την Βουλήν.

«Η επιτροπή σας επί του καθυποβληθέντος νομοσχεδίου υπό του υπουργείου της δικαιοσύνης περί αναπληρωτικής πιστώσεως εκ δρ. 15,000 εις βάρος του προϋπολογισμού του υπουργείου της δικαιοσύνης, ευρούσα δικαιολογημένους αρκούντως τους εν τη συνοδευούση τα νομοσχέδιον αυτό λόγους, συνίστησιν εις την Βουλήν την καθ' όλοκληρίαν παραδοχήν του νομοσχεδίου αυτού.

Εν Αθήναις, την 15 Δεκεμβρίου 1855.

Η επιτροπή
Ίω. Ζάρκος, Γεώργ. Ριζόπουλος,
Παν. Χριστόπουλος, Π. Κολποδίνος. Ο εισηγητής
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.»

Προς την Βουλήν.

«Η επί του νομοσχεδίου περί αναπληρωματικής πιστώσεως εκ δραχμών 7000 προς συμπλήρωσιν του απαιτουμένου ποσού διά την πληρωμήν της συμφωνηθείσης συνδρομής εις τον εργολάβον του θεάτρου εισηγητική επιτροπή των τμημάτων, ιδούσα τους εκτεθειμένους λόγους προς δικαιολόγησιν της πληρωμής, παραδέχεται αύτη, και συνίστησιν εις την Βουλήν την επιψήφισίν της ως έχει. Συναινεί δε η επιτροπή και τας ελληνικάς παραστάσεις ως αναγκαίας και καταλληλοτέρας διά το ελληνικόν θέατρον.

Εν Αθήναις, την 15 Δεκεμβρίου 1855.

Η επιτροπή
Γ. Τσόκρης, Ν. Α. Βαρβαρήγος.
Φ. Ι. Φίλωνος, Ίω. Εύσταθίου.
Χρ. Σουμαρίπας, Ο εισηγητής
Π. Χρυσοβέργης.»

Παρελθών δε και ο επί της δικαιοσύνης υπουργός ανέγνω αντί του επί των οικονομικών νομοσχεδίων περί διανομής απόρου και έκθεσιν επ' αυτού, έχουσι δ' ούτω·

Προς την Βουλήν.

«Η επί των προϊόντων καρπών εφετεινή αφορία, ήτις κατ' εξαίρεσιν εις τινας επαρχίας του Κράτους υπήρξεν, υπηγόρευσεν εις την Κυβέρνησιν της Α. Μ. την ανάγκην του να έλθη εις βοήθειαν των αποδεδειγμένων απόρων γεωργών διά χορηγήσεως αναλόγου αποράς.

Επί τούτω συνέταξα το κατά διαταγήν του Βασιλέως υποβαλλόμενον υμίν νομοσχέδιον περί της χορηγήσεως είτου εις

τοὺς ἔχοντας ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην σπορᾶς γεωργοὺς μέχρι 5000 κοιλῶν, ἐπὶ ἀποδόσει αὐτοῦ κατὰ τὴν συγκομιδὴν τοῦ 1856 συνάμα μετὰ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς εἶδος, κατὰ τὰς προσδιορισθησομένας ἐν καιρῷ τῆς ἀποδόσεως διὰ τῶν δεκαπενθημέρων πρωτοκόλλων τιμάς.

Ὁ χορηγηθησόμενος εἰς τοὺς γεωργοὺς τούτους σῖτος θέλει ὅμως ὑπολογισθῆ εἰς χρήματα κατὰ τὰς τιμάς, τὰς ἐν τοῖς δεκαπενθημέροις πρωτοκόλλοις προσδιορισμένας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς χορηγίας, διότι τὸ δημόσιον δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑποστῇ τὰς ζημίας τῆς διαφορᾶς τῶν τιμῶν, ἐν ᾧ ἄλλως προθυμοποιεῖται νὰ παρέξῃ τὰς δεούσας εὐκολίας.

Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ ἀντιτίμου εἰς εἶδος συνάμα μετὰ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων κατὰ τὰς τότε τιμάς, μᾶς ἀπαλλάττει ἀπὸ καθυστερήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐπόμενον εἶναι νὰ ὑποκύψωσιν οἱ γεωργοί, ἐὰν ὑπαχρεωθῶσι νὰ ἀποδώσωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς χρήματα.

Ἡ βάσις τοῦ νομοσχεδίου, ὡς βλέπετε Κύριοι, ὡς καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἰσὶν ἁπλαῖ μὴ χρῄζουσαι ἀναπτύξεως πλειοτέρας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὥρα τῆς σπορᾶς τῶν δημητριακῶν καρπῶν προβαίνει καὶ ἡ χορήγησις τοῦ σίτου ἀποβαίνει κατεπείγουσα, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐπὶ σκοπῷ σπορᾶς μέχρι 5000 κοιλῶν σίτου εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπόλυτον καὶ ὁμολογουμένην ἀνάγκην γεωργοὺς ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ συμβουλευομένη τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς σχηματίζει τὸν κατάλογον τῶν γεωργῶν, εἰς οὓς πρέπει νὰ χορηγηθῇ ὁ πρὸς σπορὰν ζητούμενος σῖτος, προσδιορίζουσα καὶ τὸ ποσὸν τὸ εἰς ἕκαστον αὐτῶν δοθησόμενον.

Ἄρθρ. 3. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τούτου διανέμεται, ἐπιμελείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, εἰς ἕκαστον γεωργὸν, τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν ποσὸν, ὅπερ θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἀποθηκαρίου ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρ. 4. Ὁ χορηγηθησόμενος εἰς τοὺς γεωργοὺς σῖτος θέλει ὑπολογισθῆ εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων δεκαπενθημέρων πρωτοκόλλων περὶ τῆς τιμῆς τῶν αἰτηρῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς χορηγίας, θέλει δὲ ἀποδοθῆ συνάμα μετὰ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς εἶδος, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας αὐτοῦ κατὰ τὰς προσδιορισθησομένας ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδόσεώς του ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις τιμάς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προτείναντος δέ τινος νὰ προβῇ ἀμέσως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τοῦ νομοσχεδίου ἐπιψήφισιν, ὡς λίαν κατεπείγοντος, ἐζήτησέ τις ν' ἀναβληθῇ διὰ τὴν αὔριον, καθ' ὅσον τὸ νομοσχέδιον εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ οἱ βουλευταὶ ἀνάγκην ἔχουσι νὰ μελετήσωσιν αὐτὸ καὶ φέρωσι τὰς παρατηρήσεις των.

Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν μὴ ἀναστᾶσα καὶ παρεδέχθη τὴν ἄμεσον συζήτησιν· οὕτω δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Χρυσοβέργην καὶ Γ. Ἀντωνόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἤδη προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς σπορᾶς πρὸς τοὺς ἀπόρους γεωργούς, Ναὶ ἢ Ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀβυκὰς Λάντος	. . . . .	Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . .
Δημήτριος Ὀρεινός	. . . . Ν	Πέτρος Καμπάνης	. . . . Ν

Νικόλαος Π. Καίρης	N	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Ἀναγνώστης Γιαννουλέδης	N	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Δημήτριος Τσόκρης	N	Ἰωάννης Ζάρκος	
Γεώργιος Τσόκρης	N	Βελισάριος Νικολαΐδης	
Νικόλαος Ἰατρὸς	N	Ἰωάννης Μπαλάρας	
Σκαλάτος Σούτσος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Νικόλαος Μπούκουρας	N
Ἀνδρέας Ἴσκος		Π. Κολοκοτρώνης	N
Σωτήριος Στράτος		Ἐμ. Ἀντίπας	N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Γ. Πανοπριοτόπουλος	N
Φίλων Φίλωνος	N	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Χρῆστος Ράγκος	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Κωνστ. Γριζογεώργης	N	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Α. Π. Πετροπουλάκης	N	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Δ. Τσιγκουράκος		Ν. Χ. Παναγώτου	N
Ἀναγνώστης Παπαδημητρίου		Σ. Κυπανίσης	
Γεώργιος Κονδύλης		Ἐμμ. Μελετόπουλος	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Α. Κορφιωτάκης	
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	N	Γ. Γιατράκος	N
Βασίλειος Νώνης	N	Λουκᾶς Στεφάνου	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Δημήτριος Ζώτος	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N
Ι. Ι. Γιαλδάσης		Γ. Ν. Ριβελιώτης	
Ν. Α. Γρανίτσας	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	N	Ἀναγνώστης Διδόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Α. Μαυροειδὴς	N
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	N	Γ. Κεφάλας	
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγνώστης Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου		Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμαντής	N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Δελίνδας	N	Ἀλέξανδρος Καμπουνδοῦρος	N
Δ. Γαῦρᾶς	N	Παναγιώτης Παπατσώνης	N
Ν. Βαρβαρήγος	N	Ἰω. Προβιλέγιος	
Φραγκούλης Α. Ζαΐμης	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Δ. Ν. Πετμεζᾶς	N	Σ. Βαρότσης	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Χ. Σουμαρίπας	N
Ἠλίας Παπαδαίος	N	Π. Δημητρακόπουλος	N

Π. Χρυσοβέργης	N	Ἰω. Σκαβέντζος	
Α. Παπαδημητριάδης	N	Γ. Νικολάου	
Δ. Κοκοτάκης	N	Γεώργιος Νάτσης	
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	N	Μιχαὴλ Σολωμός	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Ἀν. Ρενουάρδος	N
Γεώργιος Μαυρομιχαλίτης		Στ. Δρᾶς	
Γεώργιος Μπάνης		Ἰωάννης Σαγορίδης	N
Νικόλαος Πιεράκος		Παναγιώτης Ψάθης	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Νικόλαος Νάζος	N
Δημήτριος Πουλικάκος	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Π. Χριστόπουλος	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Π. Κανελλόπουλος	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Νικόλαος Μοσχούλας		Δ. Στάϊκος	
Σπ. Πήλιγκας	N	Α. Κιζάνης	N
Ν. Πανουργιᾶς		Παντολέων Κουντουριώτης	
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Δημήτριος Μπουδούρης	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Σταμάτος Γ. Δεκός	
Διδέρης Πράτσικας		Μ. Χουρμούζης	N
Π. Πατρινός	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Χρ. Τσαλαμεΐδας	N	Γεώργιος Ριζόπουλος	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναγύρου		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ν. Α. Μπότσαρης		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Κ. Δαμειώτης		Α. Μάντσαρης	N

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου λαβών τις τὸν λόγον ἐπρότεινν ἀναβιβασθῇ εἰς 50,000 κοιλῶν, δηλ. τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζόμενον πλῆθος τῶν 5000 εἶναι λίαν ἀσήμαντον καὶ ὀλιγωτελὲς ὡς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν γεωργῶν.

Ἀπεκρίθη ἕτερος, ὅτι ἂν καὶ θεωρεῖ ἐπικινδύνου τὴν τοῦ προαγορεύσαντος πρότασιν, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει καλλιον ἡμῶν τὴν τοῦ ταμείου κατάστασιν, ἐνεκα τῶν διαφόρων τοῦ παρελθόντος περιστάσεων, καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ τὴν βιάσωμεν νὰ πράξῃ ὅ,τι ἴσως δὲν δύναται. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρῆλθε καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς, καὶ διὰ τὸ μέλλον θεωρεῖ ἀρκοῦσαν τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειουμένην ποσότητα.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι συμφωνῶν μετὰ τοῦ πρώτου ἐγραφεύσαντος ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ, δὲν συγκατέβηται

ὡς κώλυμα ἰσχυρὸν τὴν τοῦ ταμείου ἀνέχειαν, διότι ἡ προκειμένη δαπάνη, ἐν ᾧ θέλει διευκολύνει τοὺς γεωργούς, θέλει συγχρόνως παρέξει καὶ εἰς τὸ δημόσιον ἱκανὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ παραχθησομένου ποσοῦ. Προστίθησι δὲ, ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων ἡ τιμὴ τοῦ σίτου προϋπελογίσθη εἰς 5 δραχμὰς, ἐν ᾧ ἐπωλήθη ἤδη πρὸς 10, καὶ τὸ ἀντίτιμον ἀνεβιβάσθη εἰς ποσὸν διπλάσιον. Ἐκ τοῦ κέρδους λοιπὸν ἕνεκα τῆς τιμῶν αὐξήσεως ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ διαθέσῃ ἓν ποσὸν χάριν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ λαοῦ, χωρὶς νὰ πρατείνῃ κωλύματα καὶ δυσκολίας ὅλως ἀσημάντους ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν προκύψουσαν ὠφέλειαν. Ἂν δὲ καὶ παρῆλθεν ἡ ὥρα τῆς σπορᾶς, οὐχ ἧττον ὅμως τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ποσὸν δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ διὰ τὰ μέχρι τοῦδε μένοντα ἀσπαρτα μέρη.

Ἀπήντησαν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμᾷ τοὺς λόγους τῶν ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ ἀγορευσάντων, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ συνδράμῃ, ἐὰν τῇ ἦτο δυνατὸν, ὅλους τοὺς γεωργοὺς τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ οἰκονομήσωσιν ἄλλως τὰς ἀνάγκας των· ἀλλὰ καὶ ἡ Βουλὴ γνωρίζει ἐπίσης τὴν σιτοδείαν, ἥτις μᾶς ἀπειλεῖ, καὶ ὅτις ἀναγκάσει τὴν Κυβέρνησιν νὰ προμηθευθῇ ἔξωθεν σῖτον διὰ νὰ προλάβῃ τὰς ἐκ τῆς σιτοδείας συνεπείας, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα κατ' ἀρχὰς δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῶν γεωργῶν, ἀλλὰ πληροφορηθεῖσα ἐσχάτως ὅτι πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἤθελον μείνει ἄσπαρτα, ἕνεκα τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως σπορᾶς, ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, διὰ τοῦ ὁποίου ὥρισεν ὅσον ποσὸν ἐθεώρησε δυνάμενον νὰ οἰκονομήσῃ τὰς ἀρτίκτους τῆς γεωργίας ἀνάγκας, χωρὶς συγχρόνως νὰ παραβλέψῃ καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Προσδέχεται μολαταῦτα νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ χορηγήσῃ μέχρι 10,000 κιλῶν.

Καὶ ἄλλου δέ τινος ὑποστηρίζαντος τὴν περὶ αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ εἰς 50000 κιλὰ πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, περιώρισεν οὗτος τὸ ποσὸν εἰς 25,000. Προκειμένου δὲ νὰ γενῇ ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν αἰτήσει δέκα βουλευτῶν, ἐπρότεινεν ἄλλος ν' αὐξηθῇ τὸ ποσὸν τοῦ νομοσχεδίου εἰς 15,000 κιλὰ ἀντὶ 25,000.

Συμφωνήσαντος δὲ καὶ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης, καὶ μὴ ἐπιμενόντων τῶν ζητησάντων τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν, συναινέσαντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ

ἄρθρον 1 μὲ τὴν προταθεῖσαν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ εἰς 15,000, ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

«Ἄρθ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐπὶ σκοπῷ σπορᾶς μέχρι 15,000 κιλῶν σίτου εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπόλυτον καὶ ὁμολογουμένην ἀνάγκην γεωργοὺς ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 2 παρετήρησέ τις, ὅτι καὶ ἄλλοτε τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο μέτρον τῆς Κυβερνήσεως ἐματαιώθη ἕνεκα τῶν παρουσιασθεισῶν πολλῶν ἀπαιτήσεων, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ περιορισθῇ ἤδη ἡ διανομὴ εἰς μόνον τοὺς γεωργοὺς τῶν πεδινῶν μερῶν, ἅτινα μένουσιν εἰσέτι ἄσπαρτα, καὶ εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας ἐθνικὰς γαίας, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς μεγαλειτέρας ἀνάγκας.

Ἀλλὰ μὴ ὑποστηριχθείσης τῆς ἀνωτέρω προτάσεως, καὶ θεωρηθείσης ὡς ἁπλῆς μόνον πληροφορίας διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 2. Ἡ ἁρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ συμβουλευομένη τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς σχηματίζει τὸν κατάλογον τῶν γεωργῶν, εἰς οὓς πρέπει νὰ χορηγηθῇ ὁ πρὸς σποράν ζητούμενος σῖτος, προσδιορίζουσα καὶ τὸ ποσὸν τὸ εἰς ἕκαστον αὐτῶν δοθησόμενον.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ 3 ἄρθρου ἐρωτήσαντός τινος, τίς θέλει παραδίδει τὸν σῖτον, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀποθηκάριος, διεσάφησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ν' ἀναθέσῃ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἀρχὴν τὴν παράδοσιν τοῦ σίτου, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀποθηκάριος.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 3 κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διασάφησιν, ἔχει δ' οὕτω·

«Ἄρθρ. 3. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τούτου διανέμεται, ἐπιμελείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, εἰς ἕκαστον γεωργὸν τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν ποσὸν, ὅπερ θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἀποθηκαρίου ἐπὶ ἀποδείξει.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 4 παρετήρησέ τις, ὅτι προτιμότερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ὁρισθῇ ἡ τιμὴ κατά τι ἐλάσσων τῆς τρεχούσης, ἢ νὰ ἐπιστραφῇ τὸ ποσὸν αὐτούσιον, διότι ἄλλως καταντᾷ ἐπιζήμιον σχεδὸν τὸ νομοσχέδιον.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὁ νομοθέτης ἐνόησε νὰ δανείσῃ τὸ ἀντίτιμον τοῦ σίτου, τὸν ὁποῖον θέλει διανείμει· ἐὰν δηλαδὴ ἡ ἀξία αὐτοῦ ἀναβαίνῃ σήμερον εἰς 300,000 δραχμὰς, τόσας

θέλει λάβει εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς εἶδος, καὶ τὸ τοιοῦτον θεωρεῖ δίκαιον, διότι ἄλλως θέλομεν ζημιώσει τὸ δημόσιον. Ἐρωτᾷ δὲ μόνον, ἐὰν τὰ πρωτόκολλα, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, εἰσὶν ἐκεῖνα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὁρίζεται κατὰ μῆνα τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος.

Ἀπαντήσαντος δέ τινος, ὅτι τὰ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μνημονευόμενα πρωτόκολλα εἰσὶ τὰ κατ' ἐπαρχίας καὶ κατὰ δεκαπενθημερίαν συντασσόμενα· παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου καταστρέφει τὸν εὐεργετικὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, διότι οὕτως ὁ γεωργὸς ἀνθ' ἑνὸς κοιλοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ δύο, καὶ ἂν, ὡς πολλάκις συμβαίνει, σπείρας τις τέσσαρα κοιλὰ δὲν ἀπολαύσῃ εἰμὴ μόνον τὸν σπόρον, ὁ δυστυχὴς οὗτος θέλει δώσει ὁλόκληρον τὴν παραγωγήν χωρὶς νὰ δυνηθῇ ν' ἀποσβέσῃ τὸ χρέος του. Νομίζει διὰ ταῦτα δίκαιον νὰ ἐπιστρέφῃ ὁ γεωργὸς αὐτούσιον τὸ ὁποῖον ἔλαβε δανεισθῆ ποτόν.

Ἐξήτασεν ἕτερος, ὅτι παραδεχόμενος τὸ νομοσχέδιον ὡς πρὸς τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ ὁ δανεισθείς, ἐξαιτεῖται μόνον νὰ μὴ γίνῃ ἡ εἰσπραξις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀλωνίων, ὅτε ὁ σῖτος πωλεῖται εἰς τὴν μέλλουσαν εὐτελῆ τιμήν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον κατὰ τὸν Αὔγουστον, ὅτε αἱ τιμαὶ αὐξάνουσι· ἡ δὲ Κυβέρνησις πρὸς ἀσφάλειαν δύναται νὰ παρακαταθέσῃ ὅπου θέλει τὸ ὀφειλόμενον ποσόν.

Ἀπήντησε πρὸς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι τὸ νομοσχέδιον κύριον σκοπὸν ἔχει νὰ χορίσῃ μόνον τοὺς τόκους τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα καταβάλλει, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ κεφάλαιον, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ σῖτος, ὅτε πρόκειται νὰ διανεμηθῇ, δὲν εἶναι πρωΐμον τοῦ τόπου, ἀλλ' ἠγοράσθη εἰς τιμὰς μάλιστα ἀκριβάς. Ἀλλὰ καὶ οὕτως μένει τὸ νομοσχέδιον εὐεργετικόν, διότι καὶ ἐλαττώνει τὴν ἀνάγκην τοῦ γεωργοῦ καὶ τὸν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς τοκογλυφίας. Δύναται ὅμως νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ προταχθέντος βουλευτοῦ Ἄργους μὲ μόνην τὴν διαφορὰν τοῦ νὰ γείνῃ ἡ εἰσπραξις τοῦ δανείου κατὰ τ' ἀνώτατα πρὸς ἀποφυγὴν καθυστερήσεων, ἀλλὰ νὰ ληρθώσιν ὑπ' ὄψιν αἱ τιμαί, εἰς ἃς θέλει πωλεῖσθαι κατὰ τὸν Αὔγουστον ἢ καὶ τὸν Δεκέμβριον.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι κατὰ τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐξηγήσεις οὐδόλως ἀλλοιοῦται ὁ εὐεργετικὸς σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου, ἀφ' οὗ, ὡς ἤκουσε, οἱ γεωργοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ δανεισθῶσι ἐπὶ τόκῳ 500 τοῖς ἑκατόν, διότι ἀντὶ μιᾶς ἀκάδος

σμιγῶ ἠναγκάσθησαν νὰ δώσωσι μίαν ὀκᾶν καὶ ἑκατὸν δράμια ἐλαίου, ἐν ᾧ ἤδη ἐκπληροῦσι τὰς ἀνάγκας των ἄνευ τοιούτων ὑποχρεώσεων, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁπωσδήποτε καὶ ἂν λυθῇ τὸ ζήτημα, τὸ νομοσχέδιον μένει μὲν προνοητικὸν διὰ τὴν γεωργίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ εὐεργετικόν. Ἐπειδὴ δὲ δι' αὐτοῦ δὲν πρόκειται νὰ ὠφεληθῶσι μόνον οἱ γεωργοί, ἀλλὰ καὶ τὸ δημόσιον, διότι θέλει αὐξήσει ἡ παραγωγή, νομίζει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιζητῇ καὶ ἄλλο κέρδος, διότι οὕτω καταντᾷ ἐμποδὶ ἐπιχειρήσεως ἡ σήμερον εὐεργετικὴ λεγομένη.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τῷ ὄντι ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τοῦ λαοῦ, πρωτιμότερον εἶναι νὰ ζημιοῦται παρὰ νὰ κερδοσκοπῇ. Ἀλλ' ἡ παροῦσα Κυβέρνησις συνέταξε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλοτε εἰς ὁμοίαν περίστασιν παραδεχθεῖσαν ὑπὸ τε τῆς τότε Κυβερνήσεως καὶ τῶν Βουλῶν ἀρχήν, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ αἰτιώμεθα τὸ ὑπουργεῖον, διότι συνεμορφώθη μετὰ μιᾶς νομοθετημένης ἀρχῆς.

Ἐπήνεγκέ τις, ὅτι δὲν πρόκειται σήμερον νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ δάνειον, καὶ ἑπομένως δὲν βλέπει τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον νὰ ζητῶμεν τοσαύτην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θυσίαν. Τὸ δημόσιον σήμερον καταβάλλει ὑπὲρ τῆς γεωργίας ἓν χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον διανέμει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἀτόκως, διευκολύνων οὕτω τὰς ἄλλως ἀθεραπεύτους ἀνάγκας των, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει. Δὲν παραδέχεται δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τροποποιηθεῖσαν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους, διότι αἱ ἐκ ταύτης προκύψουσαι δυσχέρειαι θέλουν εἶσθαι μεγάλαι, ἐν ᾧ ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἐποχῶν διαφορὰ τῆς τιμῆς θέλει εἶσθαι ὅλως ἀσήμαντος. Ἂν δὲ ὁ γεωργὸς προβλέπῃ, ὅτι βραδύτερον αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου θέλουν αὐξήσει, δύναται ἀντὶ καρποῦ νὰ δώσῃ τὸ ἀντίτιμον εἰς χρήματα, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ προστεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μετὰ τὴν λέξιν εἰς εἶδος ἡ λέξις ἢ εἰς χρήματα.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἦτο βουλευτὴς καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπιψηφίσθη ἄλλοτε ἓν ὅμοιον νομοσχέδιον, πληροφορεῖται ὅμως, ὅτι δὲν ἐδικαίζετο τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν ἀρχήν, εἰς ἣν στηρίζεται τὸ σήμερον συζητούμενον. Ἀλλὰ καὶ οὕτω φρονεῖ, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παραδεχθῶμεν καὶ σήμερον μίαν κακὴν

ἀρχὴν, διότι παρεδέχθημεν αὐτὴν ἄλλοτε. Ἐπιμένει λοιπὸν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ ν' ἀποδοθῇ τὸ δανειθησόμενον αὐτούσιον ἢ καὶ εἰς χρήματα, οὐχὶ ὅμως καταλογιζομένου τοῦ ποσοῦ εἰς τὰς σημερινὰς τιμὰς, ἀλλὰ εἰς τὰς τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν θέλει ἐπιστραφῇ, διότι αἱ σημερινὰι τιμαὶ εἰσὶν ὑπερβολικαὶ, ἐν ᾧ τότε θέλουν εἶσθαι ἠλαττωμέναι κατὰ τὸ ἥμισυ ἴσως, καὶ ὁ δυστυχὴς γεωργὸς θέλει ἀναγκασθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ διπλάσιον τὸ ποσόν.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἀνακεφαλαιῶν τὰ λεχθέντα παρετήρησεν, ὅτι τρεῖς ἐξετέθησαν γνῶμαι, ἡ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ἡ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος ὑποστηρίζοντος τὸ νομοσχέδιον μὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως «εἰς χρήματα» καὶ ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα κατὰ σειρὰν ἐπὶ τῶν δύω πρώτων, ἀπέρριψεν ἑκατέραν αὐτῶν μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους τροποποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχει δ' οὕτω·

« Ἄρθρον 4. Ὁ χορηγηθησόμενος εἰς τοὺς γεωργοὺς σῖτος θέλει ὑπολογισθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων δεκαπενθημέρων πρωτοκόλλων περὶ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς χορηγίας, θέλει δ' ἀποδοθῇ συναμα μετὰ τῶν ἐγκτητ. φόρων εἰς εἶδος, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας αὐτοῦ κατὰ τὰς προσδιορισθησομένας ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδόσεώς του ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις τιμάς.

» Ὁ ὁριστικὸς ὅμως προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀποδοτέου σίτου ὑπολογίζεται κατὰ τὰς τιμὰς τῶν πρωτοκόλλων τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἂν δὲ ἡ ἀξία τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς ἀλωνίοις ληφθέντος ποσοῦ σίτου ὑπερβαίνῃ τὸ ὀφειλόμενον ἀντίτιμον, τὸ δημόσιον ἀποδίδει αὐτὸ εἰς εἶδος.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Μ. Χουρμούζην καὶ Σολωμὸν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 70· ἔχει δ' οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουρ-

γεῖον νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐπὶ σκοπῷ σπορᾶς μέχρι 15000 κοιλῶν σίτου εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπόλυτον καὶ ὁμολογουμένην ἀνάγκην γεωργοὺς ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ, συμβουλευομένη τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς σχηματίζει τὸν κατάλογον τῶν γεωργῶν, εἰς οὓς πρέπει νὰ χορηγηθῇ ὁ πρὸς σπορὰν ζητούμενος σῖτος, προσδιορίζουσα καὶ τὸ ποσὸν τὸ εἰς ἕκαστον αὐτῶν δοθησόμενον.

Ἄρθρ. 3. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τούτου, διανέμεται, ἐπιμελείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, εἰς ἕκαστον γεωργὸν, τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν ποσὸν, ὅπερ θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἀποθηκαρίου, ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρ. 4. Ὁ χορηγηθησόμενος εἰς τοὺς γεωργοὺς σῖτος θέλει ὑπολογισθῇ εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων δεκαπενθημέρων πρωτοκόλλων περὶ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς χορηγίας, θέλει δ' ἀποδοθῇ συναμα μετὰ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς εἶδος, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας αὐτοῦ κατὰ τὰς προσδιορισθησομένας ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδόσεώς του ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις τιμάς.

Ὁ ὁριστικὸς ὅμως προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀποδοτέου σίτου ὑπολογίζεται κατὰ τὰς τιμὰς τῶν πρωτοκόλλων τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἂν δὲ ἡ ἀξία τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς ἀλωνίοις ληφθέντος ποσοῦ σίτου ὑπερβαίνῃ τὸ ὀφειλόμενον ἀντίτιμον, τὸ δημόσιον ἀποδίδει αὐτὸ εἰς εἶδος.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δίκαιον εἶναι νὰ προνοήσῃ καὶ ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, αἵτινες μαστίζονται ὑπὸ σιτοδείας, ἰδίως δὲ ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου, ἣν ἀντιπροσωπεύει, καθ' ὅσον τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβε τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν δύω πιστώσεων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν σήμερον αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 1/2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.
Ν. Καιρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 16 Δεκεμβρίου 1855.

Συναλθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους

τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 7000 νοστησις τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 7000 νομοσχεδίου, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἂν καὶ δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν ἀρχήν, διότι πρόκειται περὶ ἀντικειμένου προαπεφασισμένου, οὐχ ἧττον θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις τινάς, ἀφ' οὗ ὅμως παρακαλέσῃ τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ, ὡς ἔχει, τὸ νομοσχέδιον, διότι χρίζεται εἰς συμβόλαιον πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συνεπείας, ὡς ἐκείνης τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Κ. Ἰωνᾶ Κίγκ, ὅστις ὅμως, ὡς πληροφορεῖται, σκοπὸν ἔχει ν' ἀμειρώσῃ τὰς 80,000 δρ. ἃς ἔλαβε πλέον τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου του, πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς δὲν εἶναι εἰσέτι εἰς θέσιν νὰ διατηρῇ ἰταλικὰ μελοδράματα. Ὅταν δὲ ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἀνέβῃ προχθὲς τὸ βῆμα διὰ ν' ἀναγνώσῃ τὸ πρακείμενον νομοσχέδιον, εἶπεν εἰς τινα παρακαθήμενον συνάδελφόν του, ὅτι ὁ ὑπουργὸς θέλει βέβαια ὑποβάλει τὸ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν νομοσχέδιον· ἐκείνος δὲ τῷ ἀπήντησεν, ὅτι πιθανώτερον ν' ἀρχίσῃ τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ἀλλ' ἀκούσας εἶτα περὶ τίνος ἐπρόκειτο ἐλαπενολόγησε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὸ ἔθνος. Μαλαταῦτα ἡ Βουλὴ θέλει ἐπιψηφίσει τὴν ζητουμένην πίστωσιν, ἀλλὰ πόσον θέλει ἀγανακτήσει ὁ λαὸς πληροφορούμενος, ὅτι τὸ προϊὸν τῶν ἱδρώτων του κατασπαταλᾶται εἰς τὴν συντήρησιν ἰταλικοῦ μελοδράματος, ἐνῷ ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης τὰ ὀρφανὰ καὶ αἱ χῆραι τῶν ἀγωνιστῶν; Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι δὲν πταίει ἡ παροῦσα κυβέρνησις, ἥτις ἐκπληροῖ ἓν προγενέστερον συμβόλαιον, οὐχ ἧττον ὅμως προστρίβεται καὶ εἰς ταὺς σημερινοὺς ὑπουργοὺς ἡ μομφὴ τῆς ἀναλγησίας ἀπέναντι τῶν μεγάλων δυστυχημάτων τῆς πατρίδος των. Ταῦτα δὲ λέγων αὐδόλως ὁρμᾶται ὑπὸ σκοπῶν ἀντιπολιτεύσεως, διότι καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀρχαῖος φίλος του εἶναι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου ὑπολήπτεται, δι' ἣν ἔδειξαν αὐταπάρνησιν, ἀναδεχθέντα νὰ κυβερνήσωσι τὸ ἔθνος ἐν τῷ μέσῳ τοσούτων δυσχερῶν περιστάσεων, οὔτε ἐναντιοῦται εἰς τὴν ὕπαρξιν θεάτρου, διότι καὶ κωμῳδίας οὗτος συνέταξεν, ἀδιάφορον δὲ ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους καρίσσεται ἡ τέχνη τοῦ κωμῳδοῦ τῆς Σιβυλλίας δι' ἁσμάτων, ἀλλὰ φοβεῖται μήπως ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ᾄδειν εἰσαχθῇ καὶ εἰς

αὐτὰς τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις, καὶ ὁ ρυθμὸς τῶν οὗτος μεγαλύνεται, ὅταν ἐνθυμῆται ὅτι αἱ ἀγορεύσεις τῶν βουλευτῶν ἐκλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ὡς θεατρικὰ τραγῳδίαι. Ἐπειδὴ δὲ ἔκουσε χθὲς συνάδελφόν του τινὰ λέγοντα, ὅτι ἡ ἔλλειψις θεάτρου ἐν τῇ πρωτευούσῃ κακὴν παρέχει ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ξένους, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ρυθμὸς οὗτος εἶναι ὅλως ἀξιόμεμπτος, διότι οἱ ξένοι ὀφείλουσι δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς καταστήματα ζητοῦσι παρ' ἡμῖν καὶ οὐχὶ θέατρα. Ἂν ὅμως ἡ κυβέρνησις θέλῃ τὴν διατήρησιν τοῦ θεάτρου, δύναται ν' ἀνεύρῃ ἄλλους χρηματικοὺς πόρους, οὐχὶ δὲ νὰ ὑποβάλλῃ τὸ δημόσιον εἰς τοιαύτην δαπάνην.

Τελευτῶν δὲ περιορίζεται νὰ παρακαλέσῃ τὴν Βουλὴν νὰ εὐχηθῇ ταχύτατον, ὥστε νὰ διδάσκωνται ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἑλληνικαὶ τραγῳδίαι, αἵτινες ἔχουσι καὶ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ λαοῦ.

Παρατήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἐὰν ἐπρόκειτο σήμερον ν' ἀποφασίσωμεν τὴν σύστασιν τοῦ θεάτρου, ἠδυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν ἐν αὐτῇ συμφέρῃ ἢ οὔ. Ἀλλ' ἤδη δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ ἐκπληρώσεως μιᾶς προγενεστέρας συμφωνίας, τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ἡμεῖς σήμερον, καὶ τοῦτο ἔχουσα ἡ ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν, ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου· ὅσα δ' ἐξέθεσε σήμερον ἀκαίρως ὁ προαγορεύσας, ἠδύνατο νὰ τὰ εἴπῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1855, καὶ νὰ προτείνῃ τότε τὴν ἀπάλειψιν τῆς δαπάνης.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι δὲν ἐμέμφθη τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐξεπλήρωσε μίαν προγενεστέραν συμφωνίαν, καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἐπροσβλήθη πρόσωπα, ἀλλὰ πάντοτε προσέβαλε τὰ κακῶς γενόμενα, ἀδιαφορῶν ὑπὸ τίνος ἐπράχθησαν· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀπὸν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντικρούσῃ τὴν ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ θεάτρου σημειωθεῖσαν δαπάνην, καὶ διὰ τοῦτο σήμερον ἀντικρούει τὴν ἀρχὴν τοῦ πρακειμένου νομοσχεδίου, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος δύναται νὰ προσβάλῃ ὡς ἀφορῶσαν αὔξησιν δαπάνης προπορισθείσης. Γράμματα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν διαλαμβάνουσιν, ὅτι ἂν δὲν λαμβῇ πρόνοια περὶ ταχείας ἀποστολῆς σίτου, μετὰ μικρὸν οἱ κάτοικοι θέλουσιν ἀποθνήσκει τῆς πείνης, καὶ ὅτι σκληρὰς πάσχουσι καταδιώξεις διὰ τὴν πλημμελῆ τῶν ὁρίων των. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν καταστάσει τρέχει νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς προκειμένης δαπάνης, διότι ὅπου καὶ

ἂν στρέψῃ τὰ βλέμματά του, νέα καὶ δυσιάτα ἁπαντᾷ τοῦ λαοῦ δυστυχήματα. Θεωρῶν δὲ ἠμαρτημένην τὴν ἰδέαν τοῦ ὅτι τὸ θέατρον εἶναι πάντοτε δείγμα πολιτισμοῦ, κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπῆνεγκεν ἕτερος, ὅτι οἱ προαγορεύσαντες κατέκριναν τὴν τῆς Βουλῆς, διότι παρεδέχθη ἄλλοτε τὴν πρὸς σύστασιν τοῦ θεάτρου αἴτησιν δαπάνης, καὶ τὸ ὑπουργεῖον Μαυροκορδάτου, διότι ἐπρότεινε τὴν σύστασίν του, καὶ ἀπορῶν μάλιστα πῶς οἱ ῥήτορες τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου δὲν ἐζήτησαν νὰ τὸ ὑπερασπισθῶσιν, ἀναλαμβάνων αὐτὸς πρὸς στιγμὴν τὴν ὑπεράσπισιν παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον συνιστῶν τὸ θέατρον, σκοπὸν εἶχε τὴν διασκέδασιν τῶν ξένων, τῶν ὁποίων τόσην ἀνάγκην ἔχει ἡ Ἑλλάς, καὶ οὐχὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ματαίαν καὶ ἀπρεπῆ μάλιστα θεωρεῖ τὴν σημερινὴν συζήτησιν, διότι δι' αὐτῆς θέλομεν ν' ἀναιρέσωμεν ὅ,τι ἄλλοτε παρεδέχθημεν, καὶ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι κακῶς ἐσκέφθημεν ἄλλοτε, παραδεχθέντες τὴν δαπάνην. Νομίζει λοιπὸν συμφερώτερον νὰ παραδεχθῶμεν συνηθῶς μίαν δαπάνην προαποφασισθεῖσαν.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν συζήτησιν, διότι ἐκ τῶν προαγορευσάντων εἷς μόνος, ὁ βουλευτὴς Ἐπιδ. Λιμνιᾶς, ἐκτρύχθη κατὰ τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ οὐδεὶς ἄλλος ὑπεστήριξεν· ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἐξακολούθησιν, διότι ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν δαπάνην ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, θέλει ὑποτεθῇ ὅτι οὐχὶ κατὰ πεποίθησιν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἔπραξε τοῦτο.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι, πρακειμένου νὰ δώσωμεν τὴν ψῆφον ἡμῶν ὑπὲρ τῆς συζητουμένης δαπάνης, ὀφείλομεν καὶ νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν πεποίθησίν μας, διότι δὲν συμφωνεῖ ὅτι ὑπάρχοντος ἑνὸς συμβολαίου, ἢ πρὸς διασκέδασιν τῶν ξένων μόνον ἀναγκάσθημεν νὰ ψηφίσωμεν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου.

Παρατηρεῖ λοιπόν, ὅτι δὲν πρέπει μὲν νὰ ἐγκωμιάζωμεν τὴν ὕπαρξιν ἰταλικοῦ μελοδράματος ἐν Ἀθήναις, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ καταφερώμεθα παραλόγως, διότι ἑκάστη ἐποχὴ ἔχει ἰδίας ἀνάγκας, ἴδια ἤθη καὶ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα ὡς τοιαῦτα οὐδέποτε δυνάμεθα νὰ μεμφθῶμεν. Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ τῆς ποιήσεως, ἐνταῦθα δὲ πρώτην φορὰν ἐδιδάχθη ἡ τραγῳδία, ἐνταῦθα ἐπαίχθη πρῶτον ἡ κωμῳδία, ἐν Ἀθήναις τέλος πρώτην φορὰν συνεστήθη τὸ θέατρον, ἡ δ' ἐποχὴ ἐκείνη εἶναι ἐποχὴ

δόξης διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, διότι ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ἐγέννησε τὸν Αἰσχύλον, τὸν Σοφοκλῆ, τὸν Εὐριπίδην, τὸν Ἀριστοφάνην καὶ τόσους ἄλλους ποιητάς, τοὺς ὁποίους εἰς μάτην ζητεῖ νὰ μιμηθῇ σήμερον ἡ Εὐρώπη. Ἡ ὕπαρξις τοῦ θεάτρου εἶναι ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἔλυσεν ἤδη ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη, καὶ τὸ νὰ κατηγορῶμεν ἡμεῖς σήμερον αὐτὴν δὲν ἐμφαίνει βέβαια οὔτε πατριωτισμὸν οὔτε ἐγκράτειαν, καθ' ὅσον ἡ ἀρετὴ ἀναφαίνεται μάλιστα λαμπροτέρα ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγαλειτέρας διαφθορᾶς, καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ἐν Ἀθήναις διενέμοντο χρήματα εἰς τοὺς πολίτας διὰ νὰ γραιτῶσιν εἰς τὰ θέατρα, ἤκμασεν ὁ Σωκράτης καὶ τόσοι ἄλλοι ἐνάρετοι καὶ μεγάλοι ἄνδρες. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ μικρὰ αὕτη τοῦ δημοσίου δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ σπατάλη, διότι τὸ θέατρον προκαλεῖ πάντοτε τὴν συῤῥοὴν τῶν ξένων καὶ πλουσίων, ἡ δὲ συῤῥοὴ αὕτη πολλαχῶς ὠφελεῖ καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἐμπόριον.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι μετὰ τὸν προαγορεύσαντα ὀλίγαι μόνον λέξεις τῷ ὑπολείπονται ἵνα καταδείξῃ, ὅτι ἡ Βουλὴ ψηφίζει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, οὐχὶ ἐνδιδοῦσα εἰς πρᾶξιν ὑπουργικὴν, ἀλλὰ συναισθανομένη, ὅτι ἱκανοποιεῖ μίαν κοινωνικὴν ἀνάγκην. Παρατηρεῖ δὲ κατὰ πρῶτον, ὅτι τὸ πρὸς σύστασιν θεάτρου ποσὸν δὲν ἐσημειώθη πρώτην ἤδη φορὰν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀλλὰ πρὸ ἑπταετίας ἐξακολουθεῖ νὰ σημειοῦται, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη πάντοτε ἄνευ τῆς ἐλαχίστης συζητήσεως τὴν τοιαύτην δαπάνην. Ἀλλὰ σήμερον ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος, καὶ τοι παραδεχθεὶς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, διότι δῆθεν στηρίζεται εἰς συμβόλαιον, ἂν καὶ οὕτω ἠδύνατο ν' ἀντικρούσῃ τὴν ἀρχὴν, ῥίπτων εἰς βάρος τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ τὴν δαπάνην, κατέκρινεν ὅμως τὴν ὕπαρξιν ἰταλικοῦ μελοδράματος, ἐνῷ εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας ἐν γένει κατέστη αὕτη κοινωνικὴ ἀνάγκη, ἥτις ἐπιβαρύνει μὲν τὸ δημόσιον διά τινος μικρᾶς δαπάνης, ἔχει ὅμως καὶ τὴν ἠθικὴν συνέπειαν τοῦ νὰ ἐξημερώνῃ τὰ ἤθη τῶν πολιτῶν, καὶ συγχρόνως νὰ προκαλῇ τὴν συῤῥοὴν τῶν ξένων, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία πολλαχῶς ὠφελεῖ τὰ ἔθνη, καὶ μάλιστα τὴν Ἑλλάδα. Αἱ Ἀθῆναι, ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀνατολῆς κείμεναι, ἔχουσι πλεονεκτήματα, τῶν ὁποίων στεροῦνται αἱ μεγαλείτεραι ἀνατολικαὶ πόλεις, καὶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ ξένοι, οἵτινες εὑρίσκονται σήμερον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, θέλουσι προτιμᾷ νὰ παραχειμάζωσιν ἐνταῦθα, ἐὰν προσπαθήσωμεν νὰ καταστήσωμεν ὅσον οἷόν τε εὐάρεστον τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ διαμονήν των. Ἐν ᾧ δὲ καὶ αὐτὰ τὰ μεγάλα τοῦ κό-

ημου έθνη ζητοῦσι διὰ μεγάλων θυσιῶν να προκαλέσωσι τὴν συμπάθειαν τῶν ξένων, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, θεωρεῖ ἄτοπον να ἀμφισβητῶμεν ἡμεῖς σήμερον τόσον εὐτελὲς ποσόν. Κἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἔκθεσιν μετέβησαν 600 χιλιάδες ξένων, οἵτινες καθ' ὑπολογισμοὺς ἀκριβεῖς ἐδαπάνησαν κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις διαμονήν των δύω δισεκατομμύρια φράγκα. Ἀπορεῖ δὲ πῶς ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος ἐκήρυξε τὸν κατὰ τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας πόλεμον, διότι ὡς σήμερον μέμφεται τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν προκειμένην δαπάνην, ἐμέμφθη ἄλλοτε τὸ παρελθὸν ὑπουργεῖον, διότι ἐδαπάνησε τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμῶν διὰ να στείλῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν, ὡς τότε εἶπεν, ἀθλίους μποτιλιαίους καπουτουλωμένους, καὶ ἐν τοσούτῳ τὸ ἀποτέλεσμα ἀπέδειξεν, ὅτι εἰς τὰ ὀλύμπια αὐτὰ τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν τεχνῶν ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε πλειότερα βραβεῖα αἰχμῆς καὶ τῶν τεχνῶν ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε πλειότερα βραβεῖα οὐχὶ μόνον ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ Παπικὸν κράτος. Αὐτὰ δὲ τὰ τοσοῦτον κατακριθέντα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος προϊόντα ξύλων ἀρμῶν εἰς ἕνα τῶν σπουδαιοτέρων καλάμων τῆς Εὐρώπης να συντάξῃ ὑπὲρ Ἑλλάδος ἓν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων ἄρθρων, τὰ ὁποῖα εἶδεν ἡ δημοσιότης. Καὶ μολαταῦτα πιθανῶς τότε καταπιθῇ τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὴν δαπάνην τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν, τῆς ὁποίας αἱ ἠθικαὶ συνέπειαι ὑπῆρξαν τοσοῦτον ὠφέλιμοι διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὑποστηρίζων λοιπὸν τὴν δαπάνην δι' ὅσους προεξέθεσε λόγους, ἀπορρίπτει τὰς κατ' αὐτῆς παρατηρήσεις τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος ὡς ἀβλέπτους καὶ ἀκαίρους.

Ἀναφερόμενος δὲ ὁ εἰσηγητὴς εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, παρετήρησεν, ὅτι δὲν κατέκρινε τὸ ὑπουργεῖον Μαυροκορδάτου, ἀλλ' εἶπεν ἁπλῶς, ὅτι ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος ἠδύνατο να φέρῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθ' ὅσον οὗτος διὰ πάντα νόμιμον θεωρεῖ ὑπεύθυνον τὴν Βουλήν, ἥτις ἐπιψηφίζει αὐτόν, καὶ μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν θεωρεῖ τὸ ὑπουργεῖον ὑπεύθυνον.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ὅτι τὰ βραβεῖα ἐδόθησαν διὰ τὴν ποιότητα τῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα οὗτος ποτὲ δὲν προσέβαλεν, ἀλλὰ κατέκρινε μόνον τὸν ἄκομψον τρόπον τῆς ἀποστολῆς των, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Σταϊνὸν καὶ Α. Γιαννουλίδην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἄθροισμα προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτοκόλλου, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 68 κατὰ μιᾶς ἀνυπάρκτου ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος:

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 7000 πρὸς συνδρομὴν τοῦ θεάτρου νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Ν. Δελιγιάδης	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Δ. Γαβρᾶς	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ν. Βαρβαρήγος	Ν
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Θρασύβουλος Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Σκαρλάτος Σούτσος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀθανάσιος Δανελόπουλος	
Σταῦρος Πλάχος	Ν	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Ἀνδρέας Ἰακωβ		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Φίλιππος Φίλιππου	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Νικόλαος Τσίλιος		Κωνστ. Ἀκαμπρινόπουλος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Νικόλαος Μπαϊκούρας	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Π. Καλποδῖνος	Ν
Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου		Γ. Πανοπριοτόπουλος	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Χρῆστος Ράγκος	
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ο	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Βασίλειος Νάνης	Ν	Ἐμμ. Τσοῦχλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Δημήτριος Ζῶτος	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Ἰω. Γιαλλάσης		Σ. Καπανίτσας	ἀρνεῖται
Ν. Α. Γρανίτσας		Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Α. Κορφιωτάκης	
Σ. Χ. Στεργιόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	

Λουκᾶς Στεράνου		Κωνστ. Βλάμης	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Σιδέρης Πράτσικας	
Γ. Ν. Ρεβελιώτης		Π. Πατρινός	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	
Ἀναγνώστης Δελδόπουλος		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Α. Μαυροειδῆς	N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Γ. Κεφάλας	N	Ν. Α. Μπότασης	
Ἀναγν. Τσάκας		Κ. Δαρειώτης	
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Ἰω. Σκαβέντσος	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης		Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος	N	Γεώρ. Καΐτης	
Παναγ. Παπατσώνης	N	Μιχαὴλ Σολωμός	
Ἰωάν. Βροβιλέγιος		Ἀν. Ρενιέρης	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Στ. Δάρας	
Σ. Βαρότσης	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Χ. Σουμαρίπας	N	Παναγιώτης Ψαθᾶς	N
Π. Δημητρακόπουλος	N	Νικόλαος Νάζος	N
Π. Χρυσοβέργης	N	Ἀναγν. Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Δ. Κακοτάκης	N	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Δημήτριος Στάϊκος	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Α. Κιζάνης	N
Γεώργιος Μπάνης		Παντολέων Κουντουριώτης	N
Νικόλαος Πιερράκος		Δημήτριος Βουβούρης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Σταμάτιος Δοκός	
Δημήτριος Πουλικάκος	N	Μ. Χουρμούζης	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Π. Χριστόπουλος	N	Γεώργιος Ριζόπουλος	
Π. Κανελλόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	N
Νικόλαος Ματζούλας	N	Αὐγερινὸς Ἀξέρωφ	N
Σπ. Πηλήκας		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ν. Παναγιωτᾶς		Α. Μάντσαρης	N

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ συμπεφωνημένου μετὰ τοῦ ἐργολάβου ποσοῦ τῶν **35000** δραχμῶν, ἀπαιτοῦνται μόνον **6000** δρ., τὰς δὲ περιπλέον **1000** διὰ τὸ θεωρεῖον τῆς ἐπιτροπῆς θεωρεῖ περιττὰς, καὶ προτείνει τὴν ἐξάλειψίν των.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι, ἂφ' οὗ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς

ἔχουσι τὸ βάρος τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιτηρήσεως, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πληρώνωσι καὶ διὰ τὰ θεωρεῖα, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν εἶσιν ὑπάλληλοι μισθοδοτούμενοι, καὶ δὲν βλέπει τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον νὰ πληρώνηται ἐναίκιον θεωρεῖου, ἀφ' οὗ μάλιστα ἔχουσι καὶ τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν.

Οὕτω δ' ἐρωτηθείσης τῆς Βουλῆς ἐὰν παραδέχηται τὴν περὶ ἀποκλείσεως τῶν **1000** δρ. πρότασιν, καὶ μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος, ἐζητήθη ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία, τῆς ὁποίας γενομένης ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Νάζον καὶ Γ. Ἀντωνόπουλον, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὁ δὲ πρόεδρος ἀναβαλὼν διὰ τὸν αὔριον τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **3** μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῆς 17 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μαντινείας πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Π. Βαρδογλή, διορισθέντος ὑπουργοῦ, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Γ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν τὴν 2 Νοεμβρίου τοῦ **1855** ἔτους ἐν τῷ δωματίῳ τῶν διασκέψεων αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐνεργηθεῖσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας ἐγγραφα, διεταχθεῖσαν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Κ. Π. Βαρδογλὴ μετὰ τὸν διορισμόν του ὡς ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἀνέβαλε τότε τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν του ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογῆς ἕνεκεν ἐλλείψεως τῶν ἐρεζῆς ἐγγράφων, ἅτινα δὲν εὑρέθησαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν φακέλλων, ἤτοι·

α) Τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς·

β) Τῶν ἀποδείξεων τῆς δημοσιεύσεως ταύτου καθ' ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας, καὶ

γ) Τῶν πράξεων τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ προσέτι αἱ πράξεις τῆς κληρώσεως τῶν ὁριστικῶν δικαστηρίων, δι' ὧν ἐκληρώτητο ἡ ὁριστικότης τῶν καταλόγων, ἐζητήθησαν ἀμεσίως ὅπως προσαχθῶσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ τμήματος, ὅπερ κατὰ πλειονοψηφίαν ἀνέβαλεν, ὡς εἴρηται, νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὁριστικήν του γνώμην.

Συνεπείᾳ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ τμήματος διεβιβάσθησαν εἰς αὐτὸ, ἐκτὸς τῶν ἐμπεριεχομένων ἐγγράφων εἰς τὸν φάκελλον τῆς ἐκλογῆς, τὰ ὁποῖα σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς τὸν ἀπὸ 30 Ἰουλίου κατάλογον τοῦ Κ. νομάρχου Ἀρκαδίας, καὶ τὰ εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 11,127 ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου ἐκθεσιν τοῦ ἰδίου νομάρχου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἥτις ὑπεβλήθη ὑπ' ὄψιν τοῦ τμήματος.

Τὸ τμῆμα δὲ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸ σύνολον τῶν ἀρχείων τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἐγγράφων, παρατήρησεν·

Ὅτι ἡ ἐπαρχία Μαντινείας σύγκειται ἐκ τῶν δήμων Φαλλάνθου, Ταγαίας, Ὀρχομενοῦ, Νάσσωνος, Μαντινείας, Κορυθίου, Βαλτετσίου, Καλτεζῶν, καὶ Τριπόλεως.

Ὅτι ὁ ὅλικὸς ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς 10,362.

Ὅτι ἡ ἐκλογὴ προκηρυχθεῖσα συνεπείᾳ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1855 ὑπ' ἀριθ. 6,093 προγράμματος τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας, ἤρξατο τὴν 15 καὶ ἔληξε τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ὅλων τῶν δήμων.

Ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἐκλογὴν προθεσμίας, μετενεχθεισῶν τῶν κάλπων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἤρξατο κατὰ τὴν 24 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἡ κατὰ νόμον διαλογὴ τῶν κάλπων, κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἀνεδείχθη βουλευτὴς ὁ Κ. Βαρβογλῆς, λαβὼν ψήφους ἐκ μὲν τοῦ δήμου Φαλλάνθου 1066, ἐκ τοῦ τῆς Ταγαίας 1176, ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ 931, ἐκ τοῦ τοῦ Νάσσωνος 505, ἐκ τοῦ τῆς Μαντινείας 1008, ἐκ τοῦ τοῦ Κορυθίου 738, ἐκ τοῦ τῆς Βαλτετσίου 904, ἐκ τοῦ τῶν Καλτεζῶν 871 καὶ ἐκ τοῦ τῆς Τριπόλεως 1224, ἤτοι τὸ ὅλον 8433, μηδεμιᾶς δοθείσης εἰς ἄλλον τινα.

Ὅτι οὐδεμία ἔνστασις ὑπάρχει κατακεχωρισμένη οὔτε παρά τινος πολίτου, οὔτε παρά τινος μέλους τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, μήτε εἰς τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐκλογῆς μήτε εἰς ἐκεῖνο τῆς διαλογῆς.

Ὅτι πολλῶν καιρῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς, 62 ἄτομα, ἤτοι 15 ἐκ τοῦ δήμου Καλτεζῶν, 36 ἐκ τοῦ δήμου Τριπόλεως, 9 ἐκ τοῦ δήμου Ταγαίας καὶ 1 ἐκ τοῦ τῆς Βαλτέτσης, διά μιᾶς κοινῆς ἀναφορᾶς των, φερούσης ἡμερομηνίαν ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1855 ἐκ Τριπόλεως, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλαν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Βουλὴν, διϊσχυρίζονται ὅτι καθ' ὅλους τοὺς δήμους ἅμισος ψηφοφορία δὲν ἔλαβε χώραν· ὅτι εἷς τινας τούτων δὲν ἐγνώσθη, κατ' αὐτοὺς, παντάπασι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὅτι οἱ δήμαρχοι μετὰ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κατέρτισαν ἀθεμίτως ὅθεν διὰ πλαστῆς ὅλως ψηφοφορίας τὸ σύνολον τοῦ παρουσιασθέντος ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος, καὶ ἐξαιτοῦνται διὰ ταῦτα τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Ἀλλ' οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν ἀναφερομένων ἐξελέγχονται ἀνυπόστατοι διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους·

Α) Διότι ἡ ἐκλογὴ ἐπροκηρύχθη νομίμως, ὡς ἐξάγεται ἐκ τε τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐκ τῶν ἀποστατευτῶν τελευταίων ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἀποδείξεων περὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος εἰς τοὺς δήμους ἐκείνους μάλιστα, ὅπου ἀνήκουσιν οἱ ἀναφερόμενοι, οἵτινες βεβαίως δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι καὶ τί ἐγίνετο εἰς τοὺς ἄλλους δήμους.

Β) Διότι τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς διαλογῆς, ἐνεργηθείσης ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου προσυπογραφέντος εἰς αὐτὰ, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ, ὅτε ἐδύναντο ἢ ὅλοι ἢ μέρος τῶν ἀναφερομένων νὰ καταχωρίσωσι τὰς ἐνστάσεις των, ἀποκρούουσιν ὅλως τὰ ἐν τῇ ἐξωδίκῳ ἀναφορᾷ των, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι οὔτε αὐτῆς τῆς παντογνώστου πράξεως τῆς διαλογῆς δὲν ἔλαβον γνῶσιν.

Γ) Διότι, ἂν ἦσαν ἀληθῆ τὰ παρὰ τῶν ὀλίγων ἐνισταμένων ἐκτιθέμενα, δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ μὴ ἐπιδοκιμάσωσι καὶ ἐπαίνεσαν καὶ ἀμέμπτων τῶν ἄλλων πέντε δήμων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, οἵτινες, καὶ ἂν παραδεχθῶμεν πρὸς χάριν τῶν ἀναφερομένων ὅτι δὲν ἔλαβον ἐν ὄντι γνῶσιν περὶ τῆς εἰκονικότητος ὅλης αὐτῆς τῆς ἐκλογῆς, ὥστε, νὰ προσβάλωσι τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς, ἤθελον πράξει τοῦτο μετὰ ταῦτα, καὶ ὅμως ἐνῷ παρῆλθον ἕκτοτε ἓξ μῆνες, οὐδὲ τώρα ἀκόμη παρεπονέθησαν.

Ἐπομένως τὸ τμῆμα ἐξελέγξαν καὶ θεωρήσαν μετὰ πολλῆς

ἀκριβείας τὰ ἀφορῶντα τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ζητήματά τε καὶ περιστατικά, πεισθὲν περὶ τῆς νομιμότητος αὐτῆς προτείνει·

Νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἑνὸς βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας ἐκλογή, καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ νόμιμος βουλευτὴς ὁ Κ. Παναγ. Βάρβογλης, ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1855.

Νικόλαος Α. Ἰατρός, Λουκᾶς Στέφανος, Νικόλαος Δελίνδας,
Ν. Καΐρης, Δ. Ὀρεινός, Π. Ψάθης, Κ. Γριβογεώργης,
Δ. Πουλικάκος, Γ. Πανοπριστόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Ν. Πατιμέζης.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή, ἐὰν θέλῃ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ διαφέρει πολὺ τῶν λοιπῶν, διότι διεξήχθη ὑπὸ τὴν ὑπουργικὴν ἐπίρροιαν, καί, καθ' ἃς ἔχει θετικὰς πληροφορίας, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅλως εἰκονικόν, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἀποδεικνύεται. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὴν Βουλὴν ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν, ὅπως λάβωσιν οἱ βουλευταὶ γνῶσιν τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐκλογὴν ἐγγράφων καὶ δώσωσιν ἐν πεποιθήσει τὴν ψῆφόν των.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἄλλοτε ἂν καὶ ὑπῆρχε καὶ γνώμη μειοψηφίας τοῦ τμήματος, οὐδέποτε ὅμως ἀνεβλήθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως συζήτησις, ἐν ᾧ ἡ προκειμένη ἐκλογὴ παραιωθεῖσα πρὸ ἓξ μηνῶν, ἐβασανίσθη τοσοῦτον χρόνον καὶ μετὰ πλείστης αὐστηρότητος ἐν τῷ τμήματι, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἄδικον καὶ ματαίαν πᾶσαν ἀναβολήν, ἥτις θέλει στερήσει ἐπί τινα εἰσέτι χρόνον μίαν ἐπαρχίαν τοῦ νομίμου αὐτῆς ἀντιπροσώπου. Πιστεύει δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θέλει πράξει τοιοῦτον ἀδίκημα, πειθομένη εἰς ἁπλοῦς τοῦ προαγορεύσαντος λόγους, ἐν ᾧ οὗτος, ἀντιπρόσωπος ὢν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἔχει τὰς πλέον θετικὰς πληροφορίας, ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ διεξήχθη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος, ἀναδείξασα βουλευτὴν τὸν Κ. Π. Βάρβογλην, κατὰ τὴν ὁμόφωνον ὁμολογίαν καὶ ὅλων τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, ἅτινα μετὰ πολυχρόνιον καὶ αὐχηρὰν ἔρευναν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἠδυνήθησαν ν' ἀνεύρωσι κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἔνστασιν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἀσχέτως πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ἐκλογῆς ἐξετάζων μόνον τὸ περὶ ἀναβολῆς ζήτημα, παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ ἐκθέσεις ἀναγινωσκόμενα τυποῦνται καὶ συζητοῦνται μετὰ 24 ὥρας. Τὴν τάξιν αὐτὴν

ἠκολούθησαν ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τὰς δύω πρώτας περιόδους. Κατὰ δὲ τὴν ἔναρξιν τῆς γ'. περιόδου, ἐπειδὴ περιστάσεις τινες, καὶ ἰδίως ἡ ἀνάγκη τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς, ἀπῄτουν τὴν ταχεῖαν τῶν ἐκλογῶν ἐπικύρωσιν, παρεδέχθη τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ τυπώσεως συζήτησιν τῶν ἐκθέσεων, ἐκτὸς ὅταν ἐζητεῖτο παρά τινος βουλευτοῦ ἡ ἀναβολή. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἡ ἄμεσος τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν συζήτησις ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμόν, καὶ μόνον ἐξ ἀνάγκης παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ἐξαιρετικὸν μέτρον δι' ἐκείνας μόνον τὰς ἐκλογάς, καθ' ὧν δὲν ὑπῆρξεν ἀντίρρησις, καὶ ἀφ' οὗ σήμερον ἐπροτάθη ἡ ἀναβολή, νομίζει ὅτι δὲν ἔπρεπε κἂν νὰ διατάσωμεν εἰς τὴν παραδοχὴν προτάσεως τοσοῦτον εὐλόγου καὶ συναδούσης μετὰ ῥητῆς τοῦ κανονισμοῦ διατάξεως.

Ἀντέκρουσεν ἕτερος τῶν προαγορεύσαντα εἰπών, ὅτι πολὺ βραδέως ἐπικαλοῦνται τινες τὸν κανονισμὸν ὡς πρὸς τὴν τύπωσιν καὶ ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐν ᾧ ὤφειλαν νὰ ἐνθυμηθῶσιν ὅτι οἱ ἴδιοι ἄλλοτε ὑπεστήριξαν τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, καὶ κατ' ἀπόρασιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ Σώματος ἐπεκράτησε κατὰ τὰς δύω τελευταίας περιόδους ἡ ἄμεσος τῶν ἐκλογῶν συζήτησις. Ὁσάκις δ' ἐγένετο ἔνστασις περὶ ἀναβολῆς, ἡ Βουλὴ ἐσυζήτησε πάντοτε ἂν ἡ γενομένη ἔνστασις ἦτον σοβαρὰ καὶ ἱκανὴ νὰ μεταβάλῃ τὴν καθιερωθεῖσαν νομολογίαν της, καὶ ἐνθυμεῖται μάλιστα ὅτι εἰς τὰς δύω βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς Πυλίας καὶ Κέας, γενομένης ὁμοίας ἐνστάσεως, ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἐθεώρησεν αὐτὴν ἀνίσχυρον καὶ προέβη ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν, ἂν καὶ ὁ νῦν πρόεδρος, ὑπερασπιζόμενος τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς δευτέρας ἐκλογῆς, ἐξεφώνησε νευρωδέστατον λόγον, τοῦ ὁποίου τὰς ἐντυπώσεις διασώζει εἰσέτι ἐν τῇ μνήμῃ του. Ἀπορεῖ λοιπὸν σήμερον βλέπων ὑποστηρίζοντας τὴν ἀναβολὴν ἐκείνους, οἵτινες ἄλλοτε, ὅτε ἰσχυροὶ μάλιστα λόγοι ἀπῄτουν αὐτήν, συνηγόρησαν καὶ καθιέρωσαν τὴν ἐναντίαν ἀρχήν, ἐν ᾧ ἡ προκειμένη ἐκλογὴ βασανισθεῖσα πέντε ὁλοκλήρους μῆνας ἐν τῷ τμήματι, καὶ μεθ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος ἐξετασθεῖσα, ἀπεδείχθη νόμιμος καὶ ἔγκυρος, καὶ προτείνεται κατὰ πεποίθησιν τῶν μελῶν τοῦ τμήματος ἡ παραδοχὴ αὐτῆς. Θεωρῶν διὰ τοῦτο ἀδικαιολόγητον τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας, ὑποστηρίζει τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσασαν νομολογίαν τῆς ἀμέσου συζητήσεως τῆς προκειμένης βουλευτικῆς ἐκλογῆς.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα ἅπασαι αἱ ἐκθέσεις

περὶ παντὸς ἀντικειμένου τυποῦνται, καὶ μόνον ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ἄλλοτε ἐξαιρετικὸν μέτρον, διότι ἡ ἀνάγκη τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς ἐπέσπευσε τὴν συζήτησίν των. Τὸ προσωρινὸν ὅμως καὶ ἐξαιρετικὸν ἐκεῖνο μέτρον δὲν ἀρκεῖ νὰ δεσμεύσῃ διὰ παντὸς τὰς ἀποφάσεις ἡμῶν, καὶ νομίζει ὅτι, ἐὰν βουλευταί τινες ἔχωσιν ἀνάγκην νὰ μελετήσωσι τὰ ἔγγραφα τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται εἰμὴ νὰ παραδεχθῇ τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας, μολονότι οὗτος κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἀμέσου συζητήσεως, διότι θεωρεῖ περιττὴν σήμερον τὴν ἀναβολήν.

Ἐνταῦθα καὶ ἄλλων πολλῶν ζητούντων τὸν λόγον, ἡ Βουλὴ ἐθεώρησεν ἀρκοῦντα τὰ λεχθέντα, καὶ οὕτως ὁ πρόεδρος ἠρώτησεν ἐὰν παραδέχηται τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν· ἀλλὰ πρὶν ἡ ἀπορριφθῇ δι' ἀνασταστεως, ἐζητήθη ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία, τῆς ὁποίας γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Καλαμογδάρτου καὶ Μ. Χουρμούζη, συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως μέχρι τῆς προσεχοῦς δευτέρας πρότασιν διὰ ψήφων 41 κατὰ 32.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μαντινείας διὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν πρότασιν, Ναὶ ἢ Οχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Σωτήριος Στράτος	
Δημήτριος Ὁρεινός	Ο	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ο
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ν	Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Γεώργιος Τσάκρης	Ν	Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	
Νικόλαος Ἰατρός	Ο	Ἀναγν. Παπαθανασίου	
Σκαρλάτος Σούτσος		Γεώργιος Κουδούνης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἐλευθ. Καλογερᾶς	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἰωάννης Ἀποστολίδης	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Βασίλειος Νώνης	Ο
Ἀνδρέας Ἴσκος		Σταμάτιος Μήτσας	Ο

Δημήτριος Ζῶτης	Ο	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	Ν	Γ. Ν. Ροδελιώτης	
Ν. Α. Γρανίτσας		Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Ἀναγν. Δεδόπουλος	Ο
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Α. Μαυροειδής	Ο
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Γ. Κεφάλας	
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγν. Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ο	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος.	
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Δελένδας	Ο	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Δ. Γοβρᾶς	Ο	Παναγ. Παπατσώνης	Ν
Ν. Βαρδαρῆγος	Ν	Ἰω. Προβιλέγιος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο	Ἰω. Ταταράκης	Ο
Ἀτων. Ν. Πετμεζᾶς	Ο	Σ. Βαρότσης	Ν
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος		Χ. Σουμαρίπας	Ο
Ἠλίας Παπαδαῖος		Π. Δημητρακόπουλος	Ο
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Π. Χρυσοβέργης	Ν
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Α. Παπαδημητριάδης	Ο
Ἰωάννης Ζάρκος	Ο	Δ. Κοκοτσάκης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ο
Πέτρος Δελιγιάννης		Γεώργιος Μαθεμυχωρίτης	Ο
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Κωνστ. Ἀκαμπρινόπουλος	Ν	Νικόλαος Πιεράκος	
Νικόλαος Μπούκουρας	Ο	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Π. Καλπαδῖνος	Ν	Δημήτριος Παυλικάκος	Ν
Βμ. Ἀντίπας	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Γ. Πανοπριοτόπουλος	Ν	Π. Χριστόπουλος	Ν
Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	Ο
Χρῆστος Ῥάγκος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Σπ. Πήλληκας	
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος		Ν. Πανουργιᾶς	
Νικόλαος Ματθαίου		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Καπανίτσας	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	
Βμ. Μελετόπουλος	Ν	Π. Πατρινός	
Α. Κορφιωτάκης		Χρ. Τσελεμιδᾶς	Ν
Γ. Γιατράκος	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ο	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Ο
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος		Ν. Α. Μπότσης	

Κ. Δαρειώτης		Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Ἰωάννης Σκαβέντσος		Δημήτριος Σταΐκος	
Γ. Νικολάου		Α. Κιζάνης	Ο
Γεώργιος Ναύτης		Παντολέων Κουντουριώτης	
Μιχαὴλ Σολωμός	Ν	Δημήτριος Μπουδούρης	Ν
Ἀν. Ρενουάρδος	Ο	Σταμάτιος Γ. Δομνός	Ν
Στ. Δάρας		Μ. Χουρμούζης	Ο
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Γεώργιος Ριζόπουλος	
Νικόλαος Νάζος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀναγν. Παπατσώρης		Λύγερινὸς Ἀξέρωφ	Ο
Δημ. Παλυχρονόπουλος	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Κυριάκος Πονηρόπουλος		Α. Μάντσαρης	Ο

Ἐπανελήφθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Χρυσοβέργην καὶ Γ. Μαδεμοχωρίτην ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἐξαλείψεως τῶν 1000 δραχμῶν ψηφοφορία, ὑπαλειφθεῖσα χθὲς ἀτελῶς, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν ἀνωτέρω πρότασιν διὰ ψήφων 40 κατὰ 28, ἀρνηθέντων 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν περὶ ἐξαλείψεως δραχ. 1000 διὰ τὸ θεωρεῖον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ θεάτρου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀνδρέας Ἴσκος	
Δημήτριος Ὁρεινός	Ο	Σωτήριος Στράτος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Πέτρος Καμπάνης	Ο	Φίλων Φίλωνος	Ο
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Δημήτριος Τσάκρης	Ο	Κωνστ. Γριβογεώργης	
Γεώργιος Τσάκρης	Ο	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ο
Νικόλαος Ἰατρός	Ο	Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γεώργιος Κυνδύλης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ἀποστολίδης	

Βασίλειος Νώννης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	
Δημήτριος Ζῶτος	Ο	Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Ι. Γιολδάσης	Ο	Γ. Ρεβελιώτης	
Ν. Α. Γρανίτσας		Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ο
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ο	Α. Μαυροειδής	Ο
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Γ. Κεφάλας	
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγνώστης Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ο	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Δελένδας	Ο	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ο
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ο
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἀτωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Σ. Βαράτσης	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Χ. Σουμαρίπας	Ο
Ἠλίας Παπαδαῖος		Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Π. Χρυσοβέργης	Ο
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Α. Παπαδημητριάδης	Ο
Ἰωάννης Ζάρκος	Ο	Δ. Κοκοτάκης	Ο
Βελισάριος Νικολαΐδης		Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ο
Πέτρος Δελιγιάννης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	Ν	Νικόλαος Πιεράκος	
Νικόλαος Μπούκουρας	Ο	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Π. Καλπιδίνος	Ν	Δημήτριος Πουλικάκος	Ο
Ἐμ. Ἀντίπας	Ο	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ο	Π. Χριστόπουλος	Ο
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	Ν
Χρῆστος Ράγκος	Ο	Νικόλαος Μασχούλας	Ο
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Σπ. Πηλλήκας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ν. Πανουργιᾶς	
Νικόλαος Ματθαίου		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	ἀρνεῖται
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ο	Π. Πατρινός	
Α. Κορφιωτάκης		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ο
Γ. Γιατράκης	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	

Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου		Κυριάκος Παναγόπουλος	
Ν. Α. Μπότσαρης		Γεώργιος Ι. Στάικος	
Κ. Δαρειώτης		Δημήτριος Στάικος	
Ιω. Σκαβέντζος		Α. Κιζάνης	Ν
Γ. Νικολάου		Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Ναύτης		Δημήτριος Μπουδούρης	ἀρνεῖται
Μιχαὴλ Σαλωμός	Ο	Σταμάτιος Γ. Δοκος	Ο
Αν. Ρενουάρδος	Ο	Μ. Κουρμούζης	Ν
Στ. Δάρας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Ἰωάννης Σαχτούρης	Ο	Γεώργιος Ριζόπουλος	
Παναγιώτης Ψάθης	Ο	Εὐαγγέλης Καντογιάννης	
Νικόλαος Νάζος		Αἰγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Ἀναγνώστης Παπατσώρης		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν	Α. Μάντσαρης	Ο

Παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως τὸ πρῶτον καὶ μοναδικὸν ἄρθρον, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι, ἐπειδὴ πολλαὶ ἀπαντῶνται δυσκολίαι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφοριῶν διὰ τὴν ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων ἀποχώρησιν πολλῶν βουλευτῶν, τοῦ λοιποῦ θέλει καλεῖ αὐτοὺς κατ' ὄνομα, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν σημειούμενα ἐν τοῖς πρακτικοῖς, θέλουν ἀμέσως παραδίδεσθαι καὶ εἰς τὴν δημοσιότητα.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἐπινευσάσης εἰς τὴν γνώμην ταύτην τοῦ προέδρου, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ πιστώσεως ἐκ δρ. 7000 νομοσχεδίου, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἰδίων ψηφολεκτῶν, ὁμοία ταῖς ἀνωτέρω ψηφοφορία, ἀλλὰ μὴ ὑπολειπομένης πλήρους τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἀποχώρησίν τινων βουλευτῶν, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.
Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 19 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐπήμυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπαναληφθείσης ἐν πρώτοις τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ πιστώσεως ἐκ δρ. 7000 νομοσχεδίου ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλποδίνον καὶ Γ. Ἀντωνόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων 68 κατὰ 2, ἔχει δ' οὕτω·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν 7000 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συμφωνηθείσης συνδρομῆς εἰς τὸν ἐργολάβον τοῦ θεάτρου διὰ τὰς θεατρικὰς παραστάσεις· ἡ πίστωσις δὲ αὕτη θέλει καταλογισθῆ ὑπὸ τὸ κεφ. Ε'. ἄρθρ. 5 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ε. ε.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 7000 νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Ἀουκᾶς Ἀόντος	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Σταῦρος Βλάχος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀνδρέας Ἴσης	
Πέτρος Καμπάνης		Σωτήριος Στράτης	
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Νικόλαος Ἰκτρός		Κωνστ. Γριβογεώργης	
Σκαρλάτος Σούτσος		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γεώργ. Δ. Ταϊγκυράκος	

Αναγνώστης Παπαθανασίου.	Σ. Κοπανίτσας . . . . N
Γεώργιος Κονδύλης	Ἐμμ. Μελετόπουλος . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Α. Κορτσωτάκης . . . . N
Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . O	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Βασίλειος Νάνης . . . . N	Δούκας Στεφάνου . . . .
Σταμάτ. Μάτσας . . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Δ. Ζάκος . . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . O
Γ. Γιαλάσης	Γ. Ν. Ριβελιώτης . . . .
Ν. Γρανίτσας	Σ. Π. Δημητρακόπουλος . . N
Ἀσκνίδος Βλαχέτης . . . N	Ἀναγνώστης Ἀεδόπουλος . . N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N	Α. Μαυρουδῆς . . . . .
Ἀνδρέας Ἀμφιτόπουλος . . N	Γ. Κεφάλας . . . . .
Σίλων Κρεστενίτης	Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος .
Γεώργιος Διαμάντης . . N	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . .
Ν. Δελένδας . . . . . N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος . N
Δ. Γαβρᾶς . . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . .
Ν. Βασβαρῆγος	Ἰω. Προβελέγγης . . . . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Ἰω. Τατσάκης . . . . . N
Ἀτωνίδας Πετιμεζᾶς . . N	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἠλίας Παπαδάτος	Π. Δημητρακόπουλος . . . N
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .	Π. Χρυσοβέργης . . . . .
Γρηγόριος Κορριωτάκης . .	Α. Παπαδημητριάτης . . N
Ἰωάννης Ζάρκος	Δ. Κοκοτάκης . . . . . N
Βελισ. Νικολαΐδης	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . .	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . . N	Γεώργιος Μπάντης . . . .
Κων. Λαμπρινόπουλος . . N	Νικόλαος Πιεράκος . . . .
Νικόλαος Μπούκουρας . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Π. Κολπαδίνος . . . . N	Δημήτριος Πουλικάκος . . .
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Γ. Πανοπιρτόπουλος . . .	Π. Χριστόπουλος . . . . N
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος .	Π. Κανελλόπουλος . . . . N
Χρῆστος Ῥάγκος . . . . N	Νικόλαος Μαυρομιχάλης . . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Σπ. Πυλληκας . . . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσούχλος . . .	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου	Κωνσταντῖνος Βλάχος . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N

Σιδέρης Πράτσικας	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . .
Π. Πατρινὸς . . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N	Κυριάκος Πανηράπουλος . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N	Γεώργιος Στάϊκος . . . . N
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Ν. Α. Μπότσαρης . . . . N	Α. Κιζάνης . . . . . N
Κ. Δαρειώτης	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Ἰω. Σκαβέντσος	Δημήτριος Μπουδούρης . . .
Γ. Νικολάου	Σταμάτιος Δοκὸς . . . . N
Γεώργιος Ναύτης	Μ. Χουρμουζῆς . . . . . N
Μ. Σολωμὸς	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἀν. Γενουάρδος . . . . . N	Γεώργιος Ριζόπουλος . . .
Στ. Δάρας . . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Ἀγγαρινὸς Ἀδῖρωρ . . . N
Παναγιώτης Ψάθης . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Νικόλαος Νάζος	Α. Μάντσαρης . . . . . N

Παρελθὼν εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν περὶ τυπώσεως τῶν πρακτικῶν ἐν τινι ἐφημερίδι αἰτήσεων διαφόρων ἐφημεριδογράφων, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Συνελθόντες κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προεδρείου διὰ νὰ σκεφθῶμεν περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου, δι' οὗ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τῆς γενικωτέρας καὶ ταχυτέρας δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν της πρὸς φωτισμὸν τοῦ λαοῦ, ὅστις βεβαίως ἐπιθυμεῖ, καὶ ἀνάγκη νὰ ἦναι ἐνήμερος εἰς τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας τῶν ἀντιπροσώπων του, ὑποβάλλομεν τῇ Βουλῇ τὴν γνώμην ἡμῶν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ.

Ἡ ἐπιτροπή σας ἐθεώρησεν, ὅτι πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ εἰρημένου σκοποῦ δὲν ἤρκει ἁπλῶς ἡ ἔκδοσις ἰδίας πρὸς τοῦτο ἐφημερίδος, διότι τοιαύτη ἐφημερὶς στερεῖται τῆς ποικιλίας τῆς ὕλης, ἥτις αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγνωστῶν· ἔκρινεν ἐπομένως συμφέρον νὰ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον εἴς τινα τῶν μᾶλλον σπουδαίων ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης ὑπὸ τὸν ὅρον ἀμοιβῆς καὶ ὑποχρεώσεών τινων.

Καὶ ἀκούσας μὲν ὑποχρεώσεις εὗρεν ἡ ἐπιτροπή σας τὰς ἑξῆς·

Α'. Ὁ ἐφημεριδογράφος, ὅστις ἤθελεν ἀναλάβει τὸ ἔργον τοῦτο, νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ δημοσιεύῃ τὰ πρακτικὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην τῆς συνεδριάσεως ἡμέραν.

Β'. Νὰ ἔχῃ ἕνα τοὐλάχιστον συντάκτην ταχυγράφον, ὅστις νὰ παρευρίσκηται εἰς ἑκάστην τῆς Βουλῆς συνεδρίασιν, καὶ νὰ διατηρῇ σημείωσιν τῶν πρακτικῶν, τὴν ὁποίαν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ προεδρείου νὰ παραβάλλῃ διὰ τὴν ἀκρίβειαν πρὸς τὰ ἐπίσημα πρακτικά, καὶ

Γ'. Νὰ χορηγῶσι ἑκάστῳ τῶν λόγων τοῦ Κράτους καὶ τῶν κυρίων βουλευτῶν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον ἑκάστου ἐκδιδομένου τόμου.

Ἀμοιβὴν δὲ ἀντὶ ὅλων τούτων ἐζήμιωσε δίκαιον νὰ θέσῃ διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ποσὸν τῶν 7,000 δραχμῶν, συναισθανομένη ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μόλις θέλει ἐπαρκέσει διὰ τὰ τυπωτικὰ ἔξοδα, καθὼς ἐφανέρωσεν ἡ ἐπιτροπή· ἐμάθομεν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐκτύπωσιν ἑνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου ἐφημερίδος ἀπαιτοῦνται τοὐλάχιστον 60 δραχμαί, λογιζομένων δὲ 100 φύλλων δι' ἑκάστην βουλευτικὴν σύνοδον, τὸ εἰρημένον ποσὸν ἐξαντλεῖται ἀμέσως διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου, ὀλίγων μενόντων διὰ τοὺς κόπους τοῦ ἐφημεριδογράφου.

Τοιαύτας θέσεις βάσει ἡ ἐπιτροπή σας, ἐσκέφθη ἐπὶ τῶν γενομένων πρὸς τὸ Προεδρεῖον προτάσεων ἐκ μέρους τῶν κυρίων τῆς πρωτευούσης ἐφημεριδογράφων, καὶ τὰς σκέψεις της ταύτας ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ.

Τέσσαρες ἀνεφέρθησαν πρὸς τὸ προεδρεῖον, αἰτοῦντες νὰ ἀναλάβωσι τὴν δημοσίευσιν ἐξ αὐτῶν προτείνωνται δύο, ἡ μὲν μία ὡς ἀρχαία πολιτικὴ ἐφημερίς, ἡ δὲ ἄλλη ὡς νεωτέρα πολιτικὴ ἐφημερίς, προσφερομένη ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον μὲ ὀλιγώτερον ποσόν, ἤτοι κατὰ 500 δραχμὰς ὀλιγώτερον τῆς ἄλλης.

Ἀπόκειται ὅθεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐγκρίνῃ ὁποίαν ἐκ τῶν δύω ἐγκρίνει, καὶ νὰ προσθέσῃ ὁποίους ἄλλους ὅρους θεωρήσῃ ἀναγκαίους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1855.

Ἡ ἐπιτροπή

Δ. Καλλιφρονᾶς, Θ. Α. Ζαΐμης, Ὁ εἰσηγητὴς
Σ. Χ. Στεφανόπουλος. Παναγ. Χριστόπουλος.»

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐκ δρ. 15000 νομοσχεδίου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὁμοία τῇ ἀνωτέρω ψηφοφορία, τῶν αὐτῶν ἐπιτρεπόντων ψηφολεκτῶν, ἐξ ὧν συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 15,000 τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	
Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Ν. Δελένδας	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Δ. Γαβρᾶς	Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Δημήτριος Τσάκρης		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Γεώργιος Τσάκρης	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Ἠλίας Παπαδᾶτος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Ἀνδρέας Ἴσκης		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Σωτήριος Στράτος		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Πέτρος Δελιγιάννης	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Κωνστ. Ἀαμπρινόπουλος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Νικόλαος Μπούκουρας	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης		Π. Κολπαδίνος	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν
Γεώργιος Δ. Τσιγκουράκος		Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου		Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης		Χρῆστος Ράγκος	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Βασίλειος Νώνης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ν. Χ. Ναναγιώτου	Ν
Δημήτριος Ζώτος	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Γ. Ι. Γιαλλίσης	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Α. Κερκυωτάκης	Ν
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν	Γ. Γιατράκος	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Λουκᾶς Στεράνου	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	

Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Βάθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Σιδέρης Πράτσικας	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Π. Πατρινὸς	Ν
Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Α. Μαυροειδὴς		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Κεφάλας		Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Ἀναγ. Τσάκας		Ν. Α. Μπότασης	Ν
Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος		Κ. Λαρεωτὴς	
Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης		Ἰω. Σκαβέντσος	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Γ. Νικολάου	
Παναγ. Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	
Ἰω. Πρεβιλέγιος		Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Σ. Βαρώτσης	Ν	Στ. Δάρας	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Π. Χρυσοβέργης		Νικόλαος Νάζος	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Δ. Κοκοτάκης	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης		Δημήτριος Στάϊκος	
Γεώργ. Μπάκος		Α. Κιζάνης	Ν
Νικόλαος Πιτρίκος		Παντολέων Κουντουριώτης	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Δημήτριος Βουδούρης	
Δημήτριος Παυλάκος		Σταράτιος Γ. Δάκος	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Μ. Χουρμούζης	Ν
Π. Χριστόπουλος	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν
Νικόλαος Μαυρομμάλης	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Σπ. Πηλλιχᾶς	Ν	Αὐγερινὸς Ἀξέρωφ	Ν
Ν. Πανουργιᾶς		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Κωνσταντῖνος Βάρμης		Α. Μάντακρης	Ν

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 καὶ μοναδικοῦ ἄρθρου, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἠνοίχθη πίστωσις εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, διὰ μεταφορὰν ἀναριτῶν, δραχμῶν 20500· δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων 274500, τὸ ὅλον δραχ. 295000. Προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν ἔτι ζητουμένων 15000, ἀναβαίνει τὸ ποσὸν εἰς

310,000 δραχμῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἐδόθησαν εἰσέτι εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον δύω πιστώσεις, ἡ μὲν ἐκ δραχμῶν 70000, ἡ δὲ ἐκ δρ. 60000, καὶ οὕτω τὸ ὅλον ποσὸν συμποσοῦται εἰς 440000 δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς δαπάνης εἶναι βεβαίως σημαντικὸν, ἀρχὴ δὲ τῆς τοιαύτης ἐξογκώσεως εἶναι μὲν καὶ ἡ πληθὺς τῶν ποιν. δικῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις τῶν δικαστηρίων, καὶ ἰδίως τῶν πρωτοδικείων, συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν αὔξησιν τῆς δαπάνης. Καθ' ὅλην τὴν στερεὰν Ἑλλάδα τέσσαρα μόνον ὑπάρχουσι πρωτοδικεῖα, τὸ τοῦ Μεσολογγίου, Λαμίας, Χαλκίδος καὶ Ἀθηνῶν, καὶ ταῦτα εἰς τὰ ἄκρα τῆς Στερεᾶς, ὡς νὰ ἐτέθησαν ὅρια αὐτῆς, ἐν ᾧ ἔπρεπε κατ' ὀρθὸν λόγον τὰ δικαστήρια νὰ ἐδρεύωσιν εἰς τὰς κεντρικωτέρας ἐπαρχίας. Σήμερον δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀκαταλλήλου τοποθετήσεως οἱ κάτοικοι τριῶν ἐπαρχιῶν τῆς Παρνασσίδος, Δωρίδος καὶ Λεβαδείας ἀναγκάζονται νὰ τρέχωσιν ὁλοκλήρους ἡμέρας οἱ μὲν πρὸς δυσμὰς, οἱ δὲ πρὸς βορρᾶν. Ἐκ τούτου δὲ οὐ μόνον ἡ κυβέρνησις ἀναγκάζεται, ὡς βλέπομεν, νὰ δαπανᾷ πλειότερα διὰ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάβασιν τῶν μαρτύρων καὶ ἀναριτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖται πάσχουσι, διαζόμενοι νὰ ὁδοιπορῶσιν εἰς τὰ μᾶλλον δύσβατα μέρη καὶ ἄνευ μαλιστα τῆς ἐλαχίστης ἀσφαλείας. Συνετρίβη τῷ ὄντι πολλάκις ἡ καρδία του, ὅτι εἶδε πλῆθος μαρτύρων μεταφερομένων, ὡς ἀγέλη προβάτων, εἰς τεσσάρων ἡμερῶν ἀπόστασιν· ἕνεκα δὲ τούτου πολλοὶ προτιμῶσι νὰ ὑποζυγιωθῶσιν εἰς πρόστιμον παρὰ ν' ἀναλάβωσι τόσην δυσχερῆ καὶ κινδυνώδη ὁδοιπορίαν, πολλαὶ δὲ δίκαι ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν ἀπουσίαν μαρτύρων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ μετάθεσις τῶν ἑδρῶν τῶν πρωτοδικείων κατανταῖ ἤδη δύσκολος, διωρεὰ καὶ εὐκαλωτέραν καὶ συντελεστικωτέραν τὴν σύστασιν ἑνὸς τοὐλάχιστον εἰσέτι πρωτοδικείου κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, ἡ δὲ προσθήκη αὕτη δὲν θέλει συνεπιφέρει καὶ μεγάλην τινὰ δαπάνην, καθ' ὅσον ἐκ τοῦ ἰδίου προσωπικοῦ, ἐξ οὗ σήμερον συγκροτοῦνται τὰ τέσσαρα πρωτοδικεῖα, δύναται νὰ σχηματισθῇ καὶ ἓν πέμπτον, ἀφ' οὗ ἐκ τῆς προσθήκης αὐτῆς δὲν πρόκειται βεβαίως ν' αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν δικῶν, ἐκ δὲ τῆς σμικρύνσεως τῶν ἀποστάσεων θέλει βεβαίως ἱκανὴ προκύψει οἰκονομία καὶ εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπέρογκα ἔξοδα. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπρόκειτο ν' αὐξηθῇ ἡ δαπάνη, ἡ αὔξησις ἤθελεν εἶσθαι ἀσήμαντος ἀπέναντι τῶν προσδοκωμένων ὠφελημάτων, τὰ μεγαλείτερον τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἰσχὺς τῶν νόμων, προερχομένη ἀπὸ τὴν ταχεῖαν καὶ ἐγκαίρων διεξαγωγὴν τῶν δικῶν. Ὁ νόμος ὁλόθυμιαν

προθεσμίαν θέτει μεταξὺ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς, ἀλλ' ὑποτίθησιν ἀμέσως καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἥτις καθιστᾷ αὐτὸν σεβαστόν, ἐκκαθαιρομένης τῆς κοινωνίας καὶ παραδειγματιζομένων τῶν ἄλλων, ἐν ᾧ ἡ βραδύτης ματαιόνει τὸν σκοπὸν τοῦτον τοῦ Νόμου. Καὶ τῷ ὄντι ὁπόταν συμβαίνει κακούργημά τι, ἅπασα ἡ κοινωνία συνταράσσεται καὶ ἀγανακτεῖ κατὰ τοῦ ἐγκλήματος, ἀπαιτοῦσα τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ· ἂν δὲ βραδύνῃ αὕτη, βλέπομεν ὅτι ἡ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ ἀγανάκτησις μεταβάλλεται εἰς συμπάθειαν ὑπὲρ τοῦ τιμωρουμένου, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τότε οὐδόλως ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν σκοπόν της. Ἐπίσης δὲ ἐλαφρὰ εἶναι ἡ βραδύτης καὶ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν πολιτικῶν δικῶν, εἰς δὲ ποὺς Γάλλος συγγραφεὺς, ὁ La Bruyère, λέγει, ὅτι «μεγαλείτερον εἶναι τὸ ἐκ τῆς βραδύτητος προσγινόμενον εἰς τὸν πολίτην ἀδίκημα παρ' αὐτὸ τὸ ἀδίκημα». Ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ παρουσία τῆς δικαστ. ἐξουσίας ἐμποιεῖ καὶ φόβον εἰς τοὺς κακούργους, καὶ ἐπειδὴ δυστυχῶς αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπαρχίαι μαστίζονται ὑπὸ τῆς ληστείας, θέλει συντελέσει τὰ μάλιστα καὶ εἰς τὸν περιστολὴν τοῦ κακοῦ ἡ σύστασις ἑνὸς δικαστηρίου.

Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, ἡ ἐγκαίρως ἐννοεῖται, δὲν εἶναι χάρις, ἀλλ' ὁμιλὴ ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν λαὸν, ὅστις πληρώνων ἐτοίμως τὸν ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ φόρον, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ὡς ἀνταλλαγμα τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας του, ἐξαρτωμένης κυρίως ἀπὸ τὴν καλὴν τῶν δικαστηρίων διοργάνωσιν.

Ὑπ' ὅλας λοιπὸν τὰς ἐπόψεις ἡ σύστασις ἑνὸς τοὐλάχιστον πρωτοδικείου εἰς μίαν τῶν κυριωτέρων τούτων ἐπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καθίσταται ἀναγκαιοτάτη, καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ὑποβαλλὼν ὑπ' ὄψιν τοῦ πρακτόρου ὑπουργείου, δὲν εἰσηκούσθη δυστυχῶς. Πιστεύει δὲ τέλος ὅτι τὸ νῦν ὑπουργεῖον, καὶ ἰδίως ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ἀνὴρ ἐπιστήμων καὶ δυνάμενος νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος, θέλει φροντίσει νὰ θεραπεύσῃ τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, καὶ πέπεισθεν ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐνισχύσει διὰ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον συστάσεώς της τὴν πραγματοποίησιν τῆς προτάσεώς του.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἐπινευσάσης εἰς τὴν ἀνωτέρω τοῦ προαγορεύσαντος πρότασιν, παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι, κατὰ τὸν προαγορεύσαντα, ἡ σημερινὴ θέσις τῶν πρωτοδικείων εἶναι ἀκατάλληλος, μεγάλα δὲ δυστυχήματα καὶ κάποιοι ὑποφέρουσιν οἱ δυστυχεῖς μάρτυρες, μεταβαίνοντες εἰς τὰς μεμακρυσμένας τῶν δικαστηρίων ἕδρας· αἱ παρατηρήσεις δὲ αὗται τοῦ προαγορεύσαντος δὲν εἶναι βέβαια κατηγορία κατὰ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου. Ἐν τοσούτῳ τὰς δύω αὐτοῦ ἀγορεύσεις περὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀγωνιστῶν καὶ περὶ θεάτρου παρεξηγήσαντές τινες, ἐζήτησαν νὰ τῷ ἀποδώσουν σκοπὸν ἀντιπολιτεύσεως καὶ παρεμβολῆς προσωπικῶν ἀτόμων εἰς τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεως, ἀποκαλέσαντες αὐτὸν ὄργανον τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, ἐν ᾧ τοσαύτης ἀπήλαυε παρ' αὐτῷ συμπαθείας, ὥστε, ὅταν πέρυσιν ἐνσκήψασης τῆς χολέρας, προσβληθεὶς τελευταῖον καὶ οὗτος, εὑρέθη εἰς τὴν πλέον ἀπελπιστικὴν θέσιν, τὸ ὑπουργεῖον τῷ ἔπεμψεν ὡς δανάκια τεσσαράκοντα μόνον δραχμὰς, τὰς ὁποίας ἀναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ. Ταῦτα δὲ εἶσι τὰ κέρδη, τῶν ὁποίων ἀπέλαυσεν ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου. Διαβεβαιοῖ λοιπὸν πάντας, ὅτι οὔτε ἀνῆκεν οὔτε εἰς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον, καθὼς δὲν ἀνῆκεν οὔτε εἰς τὸν μακαρίτην Κωλέττην, οὔτε εἰς τὸν Κ. Μετταξᾶν, ἀλλὰ σέβεται πάντας αὐτοὺς ὡς γηραιοὺς ἀγωνιστάς. Σέβεται δὲ καὶ τὰ μέλη τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου, διότι ἀνεδέχθησαν τὴν κυβέρνησιν ἐν τῷ μέσῳ δυσχερῶν περιστάσεων, καὶ θέλει ὑποστηρίξει πάντα ὅν τινα ὁ Βασιλεὺς καλέσει εἰς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν, διότι ποτὲ δὲν ἠγάπησε τὴν ἀναρχίαν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου παραδεχόμενος ὡς ὀρθοτάτας τὰς παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος, ὑποστηρίζει τὴν περὶ προσθήκης ἑνὸς τοὐλάχιστον πρωτοδικείου κατὰ τὴν Στερεάν, καθ' ὃσον ἡ αἴξησις τῆς δαπάνης θέλει εἶσθαι σχεδὸν ἀσήμαντος ἀπέναντι τῶν ἐκ ταύτης ὠφελημάτων.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, προκειμένου περὶ ἀνακριτικῶν ἐξόδων, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐπαναλάβῃ ὅσας καὶ ἄλλοτε ἀπήνεγκε παρατηρήσεις. Ἀφίνων δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν πραγματοποίησιν τῆς αἰτήσεως τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, παρατηρεῖ, ὅτι αἱ ἀνακριτικαὶ ἐργασίαι οὐδόλως ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς μεγάλας τοῦ δημοσίου δαπάνας, καὶ δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν, ὅτι οὐ μόνον ἀμέλεια ἐμφαίνεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακρίσεων, ἐξ ἧς πολλοὶ ἀθῶοι πάσχουσι μένοντες ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπὶ ὁλόκληρα, ἀλλὰ καὶ σπαταλὴ εἰς τὰς δαπάνας, διότι πολλοὶ ἀνακριταὶ παρατείνουσιν ἐπίτηδες τὴν ἐργασίαν, διὰ νὰ ἐξακολουθῶσι λαμβάνοντες ἔξοδα ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιμίσθια. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ Συνελεύσει γινομένου λόγου περὶ ἀνακριτικῶν ἐργασιῶν, ἐπροτάθη ὁ περιορισμὸς τοῦ χρόνου τῆς παραιώσεως μιᾶς ἀνακρίσεως, ἀλλὰ παρετηρήθη, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ ἀπὸ τὴν εὐσυ-

νειδησίαν τῶν ἀνακριτῶν. Ἀναφέρων δὲ ὡς παράδειγμα τὴν ἐπὶ Ἐν καὶ ἥμισυ ἔτος φυλάκισιν ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ δύω ὑποδίκων, χωρὶς εἰσέτι νὰ περαιωθῇ ἡ κατ' αὐτῶν ἀνάκρισις, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ εἰς τοὺς ἀνακριτὰς διδόμενον ἐπιμίσθιον εἶναι ὅλως περιττὸν, διότι αὐτοὶ δὲν ἐκπληροῦν εἰμὴ τὸ καθῆκόν των, ἀδιάφορον ἂν περιοδεύοντες ἢ μένοντες ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ δικαστηρίου. Ἐπειδὴ ὅμως ἐθεωρήθη ἀναγκαία μία τις δι' αὐτοὺς ἀποζημίωσις, δὲν ἔχει τίποτε ν' ἀντιτάξῃ κατ' αὐτῆς. Ὡς πρὸς δὲ τὴν τῶν μαρτύρων ἀποζημίωσιν, ἡ Βουλὴ παρεχώρησε πάντοτε τὸ ἐπὶ τούτῳ ζητούμενον ἔξοδον, καὶ μολαταῦτα οἱ δυστυχεῖς μάρτυρες μυρίας ἀπαντῶσι δυσκολίας ἕως οὗ λάβωσι μικρὸν μέρος τῆς ζημίας των.

Ἐπικαλούμενος λοιπὸν τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων ἀντικειμένων, παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ ἐπιφέρῃ ὅσον τάχιστα τὴν ἀνήκουσαν διόρθωσιν, πιστεύει δὲ ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ συμμερίζεται τῆς εὐχῆς του ταύτης.

Ἀντικρούων ἕτερος τὴν περὶ προσθήκης ἑνὸς πρωτοδικείου πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, παρετήρησεν, ὅτι ἡ βραδύτης τῆς διεξαγωγῆς τῶν δικῶν δὲν προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν τῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἀπὸ ἀμέλειαν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, διότι ἐκ τῆς ἀποστάσεως πιθανὸν ν' ἀπαιτηθῇ μία τις δίκη τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας, ἐν ᾧ εἰξεύρομεν ὅτι πολλάκις ἡ βραδύτης παρετάθη ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη, καὶ διὰ τοῦτο ἐφίσταται μᾶλλον τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς καὶ δραστηριότητος τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἐκ τοῦ νομοσχεδίου λαβόντες ἀφορμὴν οἱ προαγορεύσαντες, ἀπέτειναν διαφόρους παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν δικαστηρίων, καὶ ἰδίως τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, καθ' ὧν προσῆψαν οὐ μικρὰς μομφὰς, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαίαν μίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίαν. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι διακρίθησαν πάντοτε καὶ ἐπὶ ἱκανότητι καὶ ἐπὶ φιλοπονίᾳ, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον, ἂν τινες ἐλείφθησαν ἀμελεῖ., νὰ στηλιτεύηται ὁλόκληρος ὁ τῶν δικαστῶν σύλλογος. Δύναται δὲ ὁ βουλόμενος νὰ καταγγείλῃ ἰδίᾳ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸν ἀμελοῦντα τὸ καθῆκόν του ὑπάλληλον.

Ἐπειδὴ δὲ τις τῶν προαγορευσάντων ἀνέφερε τὴν περίπτωσιν δύω κατοικούντων ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ, ἂν καὶ δὲν κατωνόμασεν αὐτὴν, πιστεύει ὅμως ὅτι ὑπῆντιστο δύω κατηγορουμένους ἐπὶ ναυταπάτῃ, οἱ συνεργοὶ τῶν ὁποίων ἐκρατήθησαν ἐν Τεργέστῃ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ δικαστηρίου. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας τὸ δικαστήριον Καλαμῶν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἐν Τεργέστῃ ἐνεργηθεισῶν ἀνακρίσεων, ἐζητήθησαν αὗται διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' ἀγνοεῖ διὰ τί δὲν ἐστάλησαν εἰσέτι, καὶ ἐκ τούτου ἀναβάλλεται καὶ ἡ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑποδίκων ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου. Οὗτος δὲ ὡς ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἐξέθηκεν εἰς τὸ δικαστήριον τὴν γνώμην του, καθ' ἣν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ἀπειλούμενον ἐπὶ τῶν ἐνόντων μέσων, ἐὰν βραδύνῃ εἰσέτι ἡ ἀποστολὴ τῶν ζητηθεισῶν ἀνακρίσεων. Ἐπὶ τῆς περιστάσεως λοιπὸν ταύτης ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ βραδύτης δὲν προέρχεται ἐξ ἀμελείας τῶν δικαστῶν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τῆς δαπάνης διὰ τὰ ἀνακριτικὰ ἔξοδα, παρατηρεῖ, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ ποιναὶ δίκαι ηὐξήθησαν, τὸ ὑπουργεῖον ἐθεώρησε συμφερώτερον, ἀντὶ νὰ καλῇ τοὺς μάρτυρας εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐξέτασιν, νὰ μεταβαίνῃ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον εἰς ἀνακριτὴς, διὰ νὰ ἐνεργῇ τὰς ἀπαιτουμένας ἀνακρίσεις. Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐκτεθείσας δυσκολίας εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν μαρτύρων, πιστεύει ὅτι σπανίως συμβαίνουσι τοιαῦτα ἐμπόδια, οὗτος δὲ μάλιστα ἐρρώτησε νὰ ὑπάρχωσι πανταχοῦ ἐπίτροποι πρὸς ἀποφυγὴν πάσης βραδύτητος, καὶ θέλει τιμωρήσει παραδειγματικῶς πᾶσαν τοιαύτην ἀναβολὴν, ἅμα τῷ καταγγελθῇ.

Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ, ὅτι πρὸς πραγματοποίησιν τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος ἀπαιτοῦνται διάφοροι πληροφορίαι, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ συλλέξῃ, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἀδηγηθῇ ἐὰν συμφέρῃ καὶ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν πραγματοποίησίν της.

Ἐπέμενε ἕτερος, ὅτι πραγματικῶς ἠθέλομεν ἀδικήσει τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἐὰν δὲν ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἔκαμε σημαντικὰς προόδους, αἵτινες μαρτυροῦσι τὴν ἀξιοθαύμαστον εἰς πάντα ἐπιδεξιότητα τοῦ Ἕλληνος. Ὑπάρχει ψήφισμα μιᾶς τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐθνοσυνελεύσεων, τὸ ὁποῖον πρὸς σχηματισμὸν τῶν δικαστηρίων, διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἐπιστημόνων, προεκάλει ἐξωθεν τοιούτους. Ὀλίγα δὲ παρῆλθον ἔκτοτε ἔτη, καὶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποστείλῃ σήμερον ἐπιστήμονας ἐκεῖ, ὅθεν ἄλλοτε ἔζητει τοιούτους. Δὲν δυνάμεθα ὅμως διὰ τοῦτο νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐβάσαμεν καὶ εἰς τὸ τέλειον, καὶ καλὸν εἶναι ἡ Βουλὴ νὰ εὔχηται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ οὐσιώδους τούτου κλάδου. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ποινικὰ ἔξοδα συμφωνεῖ καὶ

οὗτος ὅτι εἶναι πολὺ βαρέα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ κακὸν εἶναι ἰδιάζον τοῦ ἔθνους ἡμῶν χαρακτηριστικόν. Εἷς συγγραφεὺς Γάλλος, γράψας κατὰ τὸ 1852, λέγει, ὅτι ἀρότου ἤρχισε τὸ ἔθνος νὰ πληρόνῃ τὰ ποινικὰ ἔξοδα, αὐξανόμενα κατ' ἔτος, κατήντησαν ἀνοικονόμητα. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον ἂν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ αὐτὸ συμβαίνῃ, ἀλλὰ πιστεύει ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἔχει πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις ὡς ἀντικείμενον βαρείας μελέτης. Αἱ δὲ περὶ συστάσεως νέου πρωτοδικείου παρατηρήσεις τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος εἶναι μελέτης ἄξιαι, καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλει βεβαίως λάβει αὐτὰς ὑπὸ σκέψιν. Τελευταῖον δέ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ δυσανάλογον τῶν ἐξόδων, θεωρεῖ καὶ τοῦτο ἰδίας μελέτης ἀντικείμενον. Ἐνθυμεῖται δὲ ὅτι εἷς ἰατρός, προσκαλούμενος νὰ μεταβῇ ἀπὸ Λαμίας εἰς Σύρον, ἂν καὶ ἐγνώριζεν ὅτι ὁ ὑπόδικος ἀπεβίωσε, διότι αὐτὸς τὸν ἐπεσκέπτετο, μετέβη μολαταῦτα εἰς Σύρον διὰ νὰ λάβῃ ὡς ἰατρὸς τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεώς του, τὰ ὁποῖα ἦσαν βέβαια πλειότερα παρ' ὅσα ἐκ τοῦ ἔργου του ἤθελεν ἀπολαύσει. Πιστεύει δὲ ὅτι καὶ περὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον θέλει λάβει τὴν δέουσαν πρόνοιαν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, συστήσασα εἰς τὴν μελέτην τοῦ ὑπουργοῦ τὴν τε περὶ συστάσεως ἑνὸς εἰσέτι πρωτοδικείου κατὰ τὴν Στερεὰν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ὡς καὶ τὰς τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ τῆς ταχείας διεξαγωγῆς τῶν ἀνακρίσεων καὶ τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων.

Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Π. Κολποδίνον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ.τ.λ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. δεκαπέντε χιλιάδων ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Η'. ἄρθρ. (ἔξοδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν) τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1855.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης νομοσχεδίου ἐκ δραχ. 15,000, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . Ν	Δ. Ζῶτος . . . . . Ν
Δημήτριος Ὀρεινός . . . . Ν	Γ. Γιολδάσης . . . . . Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν	Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν
Πέτρος Καμπάνης . . . Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης . . . Ν	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης . Ν	Ἀνδρέας Ἀγγελινός . . . . Ν
Δημήτριος Τσάκρης . . . . Ν	Σόλων Κρεστενίτης . . . .
Γεώργιος Τσάκρης . . . . Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου . . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος	Ν. Δελένδας . . . . . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ν	Δ. Γαβρᾶς . . . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος	Θρασύβουλος Ζαΐμης . . Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος	Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς . . Ν
Σωτήριος Στράτος	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . .	Ἠλίας Παπαδαίος . . . . Ν
Φίλων Φίλωνος . . . . Ν	Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	Γρηγόριος Κορφιωτάκης . .
Νικόλαος Τσέλιος	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Κωνστ. Γριβογεώργης . . .	Βελισ. Νικολαΐδης . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ν
Γεώρ. Δ. Τσιγκουράκος . . .	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Ἀναγν. Παπαθανασίου . .	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . Ν
Γεώργιος Κανδύλης	Κωνστ. Ἀμπρινόπουλος . . Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν	Νικόλαος Μπούκουρας . . Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . Ν	Π. Κολποδίνος . . . . . Ν
Βασίλειος Νώνης . . . . Ν	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . Ν
Σταμάτ. Μήτσας . . . . Ν	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . Ν

Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος .	Π. Χριστόπουλος . . . . N
Χρῆστος Ράγκος . . . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Νικόλαος Μασχούλας . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσιῦχλος . . .	Σπ. Ηἠλίηκας . . . . N
Νικόλαος Ματθαίου	Ν. Πανουργιᾶς . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἐμμ. Μελετόπουλος . . .	Σιδέρης Πράτσικας . . . .
Α. Κορφιωτάκης . . . . N	Π. Πατρινός . . . . . N
Γ. Γιατρίκος . . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Λουκᾶς Στεράνου	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . .	Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου .
Ἰω. Ταμπακόπουλος . . . N	Ν. Α. Μπότσαρης . . . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . .	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Ἰω. Σκαβέντζας . . . . .
Ἀναγ. Δεβέτσιος . . . . N	Γ. Νικολάου . . . . .
Α. Μαυροειδῆς	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Γ. Κερκάλας	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . .
Ἀναγ. Τσάκας	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . . N
Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος .	Στ. Δάρας . . . . . N
Κων. Κουρκουμέλης . . .	Ἰωάννης Σαχτούρης . . . . N
Ἀλέξανδ. Κουμουνδούρος . .	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Παναγ. Παπατσώνης . . .	Νικόλαος Νάζος . . . . N
Σ. Ἀντωνόπουλος	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Ἰω. Ῥοδιλέγιος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . . .
Σ. Βυρώτσης . . . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Χ. Σουμαρίπας . . . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Π. Δημητρακόπουλος . . N	Α. Κιζάνης . . . . . N
Π. Χρυσοβέργης . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης . N
Α. Παπαδημητριάδης . . N	Δημήτριος Μπουδούρης . . .
Δ. Κοκοτάκης . . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . N
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . N	Μ. Χουρμούζης . . . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .	Γεώργιος Ριζόπουλος . . .
Γεώργιος Μπάνης	Εὐαγγέλης Κονταγιάννης . .
Νικόλαος Πιερράκος . . .	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Δημήτριος Πουλικάκος . .	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μαντινείας συζήτησιν, κατὰ τὴν προχθεσινὴν αὐτῆς ἀπόφασιν. Λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ζητήσας κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, εἶπεν, ὅτι ἐν τῷ φακέλλῳ ὑπάρχουσιν ἔγγραφά τινα, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται τὸ εἰκονικὸν τῆς ἐκλογῆς. Τὸ τμῆμα ἐπεξεργαζόμενον τ' ἀπαρτίζοντα αὐτὴν ἔγγραφα, παρετήρησε τὴν ἔλλειψιν πολλῶν τοιούτων, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ προϊδρείου ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ζητήσαν αὐτὰ ἀπὸ τὸν νομάρχην, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅσα παρ' ἐκείνου ἔλαβε, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν καὶ τινες ἀποδείξεις περὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος, αἵτινες εἰσὶ διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμέναι, ἅπαντες δὲ οἱ πάρεδροι ὡς ἀγράμματοι ὑπογράφονται δι' ἑνὸς προσώπου. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀναφαίνεται οὐσιώδης ἔλλειψις, ἡ μὴ ὕπαξις ἀποδείξεων τῆς δημοσιεύσεως εἰς τέσσαρας δήμους.

Δι' ὅλα ταῦτα προτείνει νὰ στείλῃ ἡ Βουλὴ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν της, διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῶν φαινομένων ἐλλείψεων καὶ πληροφορήσῃ τὸ Σῶμα, ὥστε νὰ δώσωμεν ἐν πεποιθήσει τὴν ψῆφον ἡμῶν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι πραγματικῶς τὰ περὶ δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος πρωτόκολλα παρέχουσιν ἐν πρώτοις κακὴν ἐντύπωσιν, διότι εἰσὶ γεγραμμένα διὰ τῆς αὐτῆς χειρός. Ἀλλ' ὅταν ἀναλογισθῶμεν τίνι τρόπῳ ἐνεργοῦνται αἱ δημοτικαὶ πράξεις, ἕνεκα τῆς ἀμαθείας τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, θέλομεν πεισθῆ ὅτι τοιαῦται παρατυπίαι εἰσὶν ὅλως ἐπουσιώδεις· ἀρκεῖ ὅτι ἐκ τῶν πρωτοκόλλων αὐτῶν ἀποδεικνύεται ἡ δημοσίευσις τοῦ προγράμματος, ὅτι ἄλλως τε καταδεικνύεται καὶ ἐξ ἄλλων ἐγγράφων εὑρισκομένων ἐντὸς τοῦ φακέλλου, διότι ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ ἀποδείξεις ὅλων τῶν παρέδρων περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ προγράμματος, καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι πράξεις ἐγένοντο. Ἐν ὅσῳ λοιπὸν αὗται δὲν ἀποδειχθοῦν πλασταί, δὲν δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν εἰκονικὴν τὴν ἐκλογήν. Ἂν δὲ καὶ εἰς ἕνα δῆμον ὑπάρχῃ ἀμφίβολος ἡ δημοσίευσις, τὸ ἀποτέλεσμα οὐδόλως προσβάλλεται ἀφαιρουμένων τῶν ψήφων τοῦ δήμου αὐτοῦ, καὶ ἑπομένως θεωρεῖ ἄδικον τὴν ἀναβολὴν διὰ τῆς προταθείσης ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀντικρούων ἕτερος τὸν προαγορεύσαντα ἐξέφρασεν, ὅτι ἐάκις

εἰς ὑπόθεσίν τινα περιέχονται ζητήματα προσωπικά, δύσκολος δύναται ἕκαστος νὰ ἐκφράσῃ γνώμην, ὅταν μάλιστα αὐτὴ ἀντίκειται εἰς τὰ συμφέροντα προσώπου, καὶ ἐκ τούτου προκύπτουσιν αἱ ἀναβολαί. Δύσκολος διὰ τοῦτο καθίσταται ἡ θέσις του σήμερον, ἀλλὰ νομίζει ὅτι παραβιάζει τὸ καθῆκόν του, παραβιάζει τὴν συνείδησίν του, ἐὰν καλύψῃ ὅ,τι ἐπὶ τοῦ συζητουμένου ἀντικειμένου γνωρίζει, ἀφ' οὗ μάλιστα εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἐνδιαφέρεται ὁλόκληρος ἡ Βουλή, καθ' ἃς πικραὶ ἄλλοτε ἐξετοξεύθησαν παρατηρήσεις, καὶ ἐνθυμεῖται μάλιστα ὅτι ἐπί τινος ποινικῆς δίκης εἰς εἰσαγγελεὺς ἐτόλμησε νὰ ὀνομάσῃ πλαστὰς καὶ παρανόμους τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ὀφείλει λοιπὸν ἡ Βουλὴ χάριν τῆς ὑπολήψεώς της νὰ φωτισθῇ ἐκ τῆς συζητήσεως καὶ φέρῃ ἐν πεποιθήσει τὴν ψῆφόν της ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς.

Εὐρεθεὶς εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν τοῦ νὰ ἦναι μέλος τοῦ τμήματος, εἰς ὃ ἐκληρώθη ἡ προκειμένη ἐκλογὴ κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον, καὶ ἐπιφορτισθεὶς παρὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ τμήματος τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων, εἶχε τότε ἀναπαλύψει ὅτι ἔλειπον τὰ κατὰ δῆμους πρωτόκολλα τῆς κληρώσεως τῶν ἐπιτροπῶν, ὡς ἐπίσης τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ὅλαι αἱ ἀποδείξεις τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος. Ἐπελθούσης δ' ἐν τῷ μεταξὺ τῆς λήξεως, ἡ ἐκλογὴ κληρωθεῖσα ἔλαχεν εἰς ἄλλο τμῆμα, τὸ ὁποῖον τὰς αὐτὰς ἀτελῶν ἐλλείψεις, ἐζήτησε διὰ τοῦ προεδρείου ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον τὰ ἐλλείποντα ἔγγραφα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον παρὰ τοῦ νομάρχου, ὅστις ἐπιμψέ τινα ἐξ αὐτῶν. Ἐξετάσας δ' ἑπομένως τίνα ἔγγραφα ἐστάλησαν, ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ νομάρχης ἀπέστειλε πέντε μόνον δήμων τὰς ἀποδείξεις, ἐν ᾧ ἡ ἐπαρχία Μαντινείας σύγκειται ἐξ ἑννέα δήμων. Πέμπων δὲ καὶ τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐπιτροπῶν, γράφει ὅτι δὲν ἔλαβε τοιαῦτα καὶ διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων. Ἐξετάσας δὲ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποδείξεις, καὶ εὑρὼν ἐξ τοιαύτας διὰ τῶν δήμων Καλτεζῶν, παρετήρησεν, ὅτι ὅλαι φέρουσι τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἰσὶ δὲ γεγραμμέναι διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς, ἀναφέρεται δ' ἐν αὐταῖς, ὅτι ἐδημοσιεύθη τὸ πρόγραμμα ἀπ' ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπογεγραμμένοι οἱ ἱερεῖς, ἐν ᾧ, κατὰ τὸν νόμον, ἔπρεπε νὰ δημοσιευθῇ ἐγγράφως καὶ διὰ κήρυκος. Ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἀποδείξεις τοῦ δήμου Γριτσάνης φέρουσι τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ἐκ δὲ τῶν ἕνδεκα παρέδρων εἰ ἕννέα εἰσὶν ἀγράμματοι, καὶ ἐκ τῶν ἐννέα οἱ τρεῖς ὑπογράφονται διὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, οἱ δ' ἄλλοι ἐξ δι' ἄλλου. Εἰς τὰς τρεῖς δ' ἐκ τῶν τελευταίων φαίνεται μόνη ἡ μονογραφὴ τοῦ ὑπογράφοντος, εἰς δὲ τὰς ἄλλας τρεῖς ὑπάρχει μὲν ὁλόκληρος ἡ ὑπογραφὴ, ἀλλὰ τοσοῦτον κακῶς γεγραμμένη, ὥστε δὲν ἀναγινώσκεται. Ὅλαι δὲ αἱ ὑπογραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι διὰ τῆς αὐτῆς μελάνης, ἡ δ' ἀπόδειξις τοῦ δημάρχου διὰ τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ δημοσίευσιν τοῦ προγράμματος δὲν ὑπάρχει. Παρουσιάζεται δὲ καὶ μία ἀπόδειξις τοῦ δημάρχου Τεγαίας περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ προγράμματος, καὶ δεκαὲξ ἕτεραι περὶ τῆς δημοσιεύσεως, ἅπασαι γεγραμμέναι διὰ τῆς αὐτῆς χειρός. Τὰ δὲ πρόσωπα, ἅτινα ὑπογράφουσιν ἀντὶ τῶν παρέδρων, ἀγραμμάτων ὄντων, τὰς ἀποδείξεις τῆς παραλαβῆς τοῦ προγράμματος, τὰ αὐτὰ ὑπογράφουσι καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς δημοσιεύσεως, αἵτινες φέρουσιν ἅπασαι τὴν αὐτὴν χρονολογίαν· ὑπάρχει δὲ καὶ τις ἀπόδειξις κληρικοῦ, ὅτι ἐτοιχοκόλλησε τὸ πρόγραμμα, χωρὶς ὅμως νὰ φαίνηται καὶ ποῦ. Διὰ δὲ τὸν δῆμον Κάσσωνος ὑπάρχει μία μόνη ἀπόδειξις περὶ τῆς δημοσιεύσεως, ἐν ᾗ ὑπογράφονται ὅλοι οἱ πάρεδροι.

Τοιαῦται λοιπὸν ἀνωμαλίαι περὶ τὴν σύνταξιν τῶν διαφόρων ἐγγράφων τὸν φέρουσιν εἰς θέσιν νὰ δυσπιστῇ περὶ τοῦ γνησίου τῆς ἐκλογῆς. Ἂν δὲ ἡ Βουλὴ, ὕστερον ἀπὸ τοιαύτας ἐλλείψεις, πεισθῇ ὅτι τὰ ἔγγραφα εἰσὶ γνήσια, δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐκλογὴν ὡς νόμιμον. Ἄλλως, διὰ νὰ μὴ ἐνοχοποιήσῃ τόσα πρόσωπα ὡς πλαστογραφήσαντα, ὀφείλει πρῶτον νὰ πεισθῇ περὶ τοῦ πλαστοῦ τῶν ἐγγράφων, καὶ οὕτως ἐν πλήρει πεποιθήσει νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἀπόφασίν της.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν προταθεῖσαν ἀποστολὴν ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξετάσασα ἐπιτοπίως τὰ πράγματα, νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἓν θετικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἀντέλιξεν ἕτερος, ὅτι οἱ προαγορεύσαντες διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀποδείξεων περὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος δυσπιστοῦσι διὰ τὸ γνήσιον τῆς προκειμένης ἐκλογῆς· ἀλλὰ παρατηρεῖ, ὅτι τὸ τμῆμα ἀναπαλύψαν τὴν ἔλλειψιν διαφόρων ἐγγράφων, διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ γνησίου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς, ἐζήτησεν ὅλα τὰ ἐλλείποντα ἔγγραφα, ἅτινα ἀποσταλέντα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ μετ' αὐστηρὰν αὐτῶν ἔρευναν πεισθὲν περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ἐκλογῆς, παρουσίασεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθεσίν του, δι' ἧς γνωμοδοτεῖ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς. Ὅτι δ' ἔλαβε χώραν τοιαύτη

ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῶν τῶν ἀποδείξεων, ἑκάστην τῶν ὁποίων προσυπογράφει καὶ εἰς μάρτυς, ἐν ᾧ οἱ προαγορεύσαντες διϊσχυρίζονται ὅτι ἅπασαι εἰσὶν ὑπογεγραμμέναι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Ὡς πρὸς δὲ τὸ ὅτι εἰσὶ διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς γεγραμμέναι, τοιαύτη ἐναντία εἶναι ὅλως ἀ ἰσχυρός. διότι ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὁ δήμαρχος ἀποστέλλων εἰς τοὺς παρέδρους ἓν ἔγγραφον πρὸς δημοσίευσιν, ἀποστέλλει συγχρόνως ἑτοίμους καὶ τὰς ἀποδείξεις διὰ νὰ τὰς ὑπογράψωσιν· ἡ δ' ἔλλειψις τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἱερέων οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, διότι κατὰ τὸν νόμον οἱ πάρεδροι ἀντιπροσωπεύουσι τὸν δήμαρχον καὶ τούτων ἡ ὑπογραφὴ ἀρκεῖ.

Ἐπειδὴ δὲ ἐρρέθη, ὅτι δὲν ἔλαβε παντελῶς χώραν ἐκλογή, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τοιαύτην ἀρχὴν, καὶ νὰ πιστεύσῃ ὅτι τόσαι ἀρχαὶ συνώμοσαν νὰ σχηματίσωσι μίαν σωρείαν ψευδῶν καὶ πλαστῶν ἐγγράφων. Ἐὰν δὲ τινες δὲν ἠθέλησαν νὰ ψηφοφορήσωσι, τοῦτο βεβαίως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἔγινεν ἐκλογή.

Τὸ τμῆμα λοιπὸν βεβαιοῖ ὅτι καὶ ἐκλογὴ ἐγένετο καὶ νομίμως διεξήχθη, μὴ ὑπαρχούσης καὶ ἐνστάσεώς τινος, δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ φέρῃ γνώμην ἐπικυρωτικήν. Ἂν δὲ ἡμεῖς σήμερον ἀναβάλωμεν τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς, προσβάλλομεν οὐ μόνον τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας, στερουμένης τοσοῦτον χρόνου τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, καὶ προκειμένου νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν παραδέχηται τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς εἰς Μαντίνειαν, ἐζητήθη ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία, τῆς ὁποίας γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Αὐγερινοῦ καὶ Ἰω. Ταμπακοπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀνωτέρω πρότασιν διὰ ψήφων 37 κατὰ 35.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς εἰς Μαντίνειαν πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς πρότασιν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν
Δημήτριος Ὀρεινός	Ο	Πέτρος Καμπάνης	Ν

Νικόλαος Π. Καΐρης	Ο	Ἀθαν. Ἀγγελόπουλος	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Βελισ. Νικολαΐδης	
Νικόλαος Ἰατρός		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Ἀμπρινόπουλος	Ο
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	Ο
Ἀνδρέας Ἴσκος		Π. Κολποδιτος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Γ. Πανοπριωτόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ο	Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Χρῆστος Ράγκος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦγλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Γ. Δ. Τσιγκουράκος		Ν. Χ. Παναγιώτου	Ο
Ἀναγν. Παπαθανασίου		Σ. Κοπανίτσας	
Γεώργιος Κανδύλης		Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ο
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Δ. Κορφιωτάκης	Ο
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ν	Γ. Γιατράκος	Ο
Βασίλειος Νάνης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Σταμάτιος Μήτσας		Ἰω. Παπαλουκόπουλος	
Δ. Ζῶτος	Ο	Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος	Ο
Γ. Γιαλδάσης	Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Ν. Γρανίτσας	Ο	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Ἀναγν. Διδόπουλος	Ο
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Δ. Μαυροειδής	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Γ. Κεφάλας	
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγν. Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ο	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης	Ο	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Δελένδας	Ο	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος	Ν
Δ. Γαβρᾶς	Ο	Παναγ. Παπατσώνης	Ν
Ν. Βαρβαρέγος	Ν	Ἰωάννης Προβιλέγιος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο	Ἰωάννης Ταταράκης	Ο
Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Σ. Βαρότσης	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Χ. Σαμαρίπας	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Π. Δημητρακόπουλος	Ο

Π. Χρυσοβέργης	. . . . N	Ιω. Σκαβέντσος	. . . . .
Α. Παπαδημητριάδης	. . .	Γ. Νικολάου	. . . . .
Δ. Κοκοτάκης	. . . . .	Γεώργιος Ναύτης	. . . .
Ιωάννης Αμβροσιάδης	. . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . .
Ιωάννης Εὐσταθίου	. . . O	Αν. Ρενουάρδος	. . . . . O
Γ. Μαδεμοχωρίτης	. . . .	Στ. Δάρας	. . . . . O
Γεώργιος Μπάνης	. . . .	Ιωάννης Σαγρέδος	. . . . O
Νικόλαος Πιεράκος	. . . .	Παναγ. Ψάθης	. . . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	. .	Νικόλαος Νάζος	. . . . N
Δημήτριος Πουλικάκος	. . .	Αναγ. Παπατσώρης	. . . .
Γρηγόρ. Πατριαρχίας	. . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος	. . N
Π. Χριστόπουλος	. . . . N	Κυριάκος Ιωαννόπουλος	. .
Π. Κανελλόπουλος	. . . O	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	. . . .
Νικόλ. Μοσχούλας	. . . .	Δ. Στάϊκος	. . . . .
Σπ. Πήλληκας	. . . . .	Α. Κιζάνης	. . . . . O
Νάκος Πανουργιᾶς	. . . .	Πανταλέων Κουντουριώτης	N
Κων. Βλάμης	. . . . .	Δημήτριος Βουδούρης	. . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	. . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δυκός	. . . N
Σιδέρης Πράτσικας	. . .	Μ. Χουμουζης	. . . . . O
Παν. Πατρινός	. . . . O	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	. . . . N	Γεώργιος Ριζόπουλος	. . .
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου	.	Αὐγερινὸς Ἀθέρωφ	. . . . O
Ν. Α. Μπότσης	. . . . O	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	. .
Κ. Δαρειώτης	. . . . .	Α. Μάνταρης	. . . . O

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 1/2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῇ 21 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐπέτρεψεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι προκειμένου σήμερον περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς εἰς Τρίπολιν ἀποσταλησομένης ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν χθεσινὴν τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν, νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ὁριαθῇ πρῶτον ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων, ἐξ ὧν θέλει συγκεισθαι αὕτη, καὶ δεύτερον ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν. Φρονεῖ δ' ὅτι τοιαῦται ἐπιτροπαὶ πρέπει ν' ἀπορρέωσι κατ' εὐθείαν ἀπὸ τῆς Βουλῆς καὶ οὐχὶ νὰ σχηματίζωνται ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἡ δὲ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν ἀνωτέρω γνώμην τοῦ προέδρου ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς, προσδιώρισε τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς τρία, ἀναβαλοῦσα τὴν ἐκλογὴν διὰ τὴν αὔριον.

Ἀναγγείλας εἶτα ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως περὶ καταχωρίσεως τῶν πρακτικῶν ἐν τινι τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων, προσέθηκεν, ὅτι ὁ συντάκτης τῆς Ἀναταλῆς ἔδωκεν εἰς τὸ προεδρεῖον νέαν ἀναφοράν, δι' ἧς ὑπόσχεται νὰ καταχωρίζῃ καὶ γαλλιστὶ τὰ πρακτικά.

Λαβών δέ τις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα τὸ προκείμενον ζήτημα, τὸ ὁποῖον αὐτὸς θεωρεῖ λίαν σπουδαῖον, ἔθεσε πρὸς πραγματοποίησιν αὐτοῦ ὅρους τινάς, οἵτινες καὶ φαίνονται καὶ εἰσὶν ἀναγκαῖοι, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν ἀπαράδεκτοι. Καὶ πρῶτον μὲν γνωμοδοτεῖ νὰ δημοσιεύωνται τὰ πρακτικὰ διά τινος πολιτικῆς ἐφημερίδος, καὶ τοῦτο, διότι ἐφημερὶς μὴ περιέχουσα πολιτικὴν ὕλην, ὀλίγους ἤθελεν ἔχει τοὺς ἀναγνώστας, καὶ αὕτω δὲν ἤθελεν ἐκπληροῦσθαι ὁ σκοπὸς τῆς Βουλῆς, ἐπιθυμούσης τὴν ὅσαν ἐνεστι μεγαλειτέραν δημοσιότητα τῶν πράξεών της. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐὰν ἡ δημοσίευσις τῶν πρακτικῶν ἐγίνετο δι' ἐφημερίδος μὴ πολιτικῆς, τότε ἠδυνάμεθα νὰ τυπώνωμεν, ὡς καὶ αὐτή, τὰ πρακτικά, ἀλλ' εἰς πλειότερα ἀντίτυπα καὶ καθ' ἡμέραν, καὶ νὰ διανέμωμεν ταῦτα καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἡ δὲ τοιαύτη δημοσίευσις ἤθελεν εἶσθαι καὶ ἀξιοπρεπεστέρα.

Ἀφοῦ ὅμως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ μέτρον τῆς ἐν πολιτικῇ ἐφημερίδι καταχωρίσεως τῶν πρακτικῶν, μένει ἤδη εἰς ἡμᾶς ἡ ἐκλογὴ αὐτῆς, καὶ βεβαίως θέλομεν ἐκλέξει ἐφημερίδα, τῆς ὁποίας αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ δοξασίαι ν' ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Βουλῆς, καὶ οὕτω θέλομεν πράξει πρᾶξιν πολιτικήν· ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν σοβαρωτέρων καὶ δυσκολωτέρων περιστάσεων, εἰς ἃς πρὸ μικροῦ εὑρίσκετο ἡ Ἑλλὰς ὡς ἐκ τοῦ γενικοῦ σάλου τῆς Εὐρώπης, ἡ Βουλὴ ἐπέδειξε τὴν μᾶλλον

ἀξιοθαύμαστον διαγωγὴν, ἐσίγησε τῷ ὄντι σιγὴν ἀξιέπαινον, καὶ μηδόλως ἀφορῶσα εἰς πολιτικὰς διαιρέσεις, ἀλλὰ μόνον τὸ συμφέρον καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἔθνους ἐπιζητοῦσα, ὑπεστήριξε διὰ τοῦ πατριωτικωτέρου καὶ ἐθνικωτέρου τρόπου τό τε παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν ὑπουργεῖον. Πῶς λοιπὸν ὕστερον ἀπὸ τὸ ὡραῖον αὐτὸ παρελθὸν ἡμῶν, θέλομεν σήμερον νὰ φανῶμεν ἀντιπρόσωποι ἑνὸς πολιτικοῦ κόμματος; Καὶ πῶς, ἐν ᾧ μόνον ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου δυνάμεθα νὰ ἐνεργῶμεν πράξεις πολιτικὰς, ἐκτὸς δὲ τούτου οὐδεμίαν ἔχουσι σημασίαν αἱ πράξεις ἡμῶν, πῶς θέλετε νὰ ἐκλέξωμεν μίαν πολιτικὴν ἐφημερίδα ἐκτὸς τῆς Βουλῆς; Ἂν δὲ ποτε ὑπάρξῃ μειοψηφία ἐντὸς αὐτῆς, ἡ μειοψηφία αὕτη δὲν θέλει βλέπει μετὰ δυσαρεσκείας δημοσιευομένας τὰς πράξεις τῆς Βουλῆς δι' ἐφημερίδος, ἥτις θὰ ἀντιπροσωπεύῃ τῆς πλειοψηφίας μόνης τὰς ἀρχάς; Ἐκτὸς δὲ τούτου αἱ ἐφημερίδες δὲν περιστρέφονται μόνον εἰς ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, ἀλλὰ ζητοῦσι καὶ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα καὶ διαφόρους ἔχουσι πρὸς τὰ ξένα κράτη συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας· σκεφθῆτε λοιπὸν ὁποίαν δύναται νὰ ἔχῃ σημασίαν καὶ ὁποίας συνεπείας ἡ μέλλουσα ἐκλογὴ ὑμῶν. Ἐν ᾧ δὲ ἡ Βουλὴ εἶναι μία, διότι ἓν ἔθνος ἀντιπροσωπεύει, αἱ ἐφημερίδες ἀντιπροσωπεύουσι πολλὰς καὶ διαφόρους γνώμας, καὶ ἑπομένως θέλει εὑρεθῇ εἰς τὴν πλέον δύσκολον θέσιν, θέλουσα νὰ ἐκλέξῃ μίαν μεταξὺ αὐτῶν. Ἀλλ' ὑποτεθείσθω ὅτι ἡ ἐκλογὴ ὑμῶν ἔσται ἡ ἀρίστη. Τίς ὅμως ἐγγυᾶται ὅτι ἡ ἐκλεχθησομένη ἐφημερὶς, ἥτις σήμερον ἀντιπροσωπεύει τὰς αὐτὰς μετὰ τῆς Βουλῆς ἀρχὰς, δὲν θέλει μεταβάλλει μετὰ μικρὸν πολιτικὸν ρόθνημα, καὶ εὑρεθῇ εἰς ὅλως ἀντίθετον πολιτικὴν θέσιν; Ἢ πῶς ὑμεῖς θέλετε κατορθώσει νὰ ἐμμένῃ πάντοτε ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἰς τὰς αὐτὰς πολιτικὰς ἀρχὰς, καὶ νὰ διατηρῇ τὸ αὐτὸ πολιτικὸν ρόθνημα; Εἰς πόσον δὲ δύσκολον θέλομεν εὑρεθῇ θέσιν, ἐὰν ἡ ἐφημερὶς, ἡ καταχωρίζουσα τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ἀρεχθῇ νὰ ἐκταζεύσῃ κατὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν συκοφαντίας, ὁποίαι πολλάκις δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἐγράφησαν ἐντὸς ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, καὶ αἵτινες ὑπῆρξαν διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν ὀλεθριώτεραι παρὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Χίου καὶ τῶν Ψαρῶν· διότι ἐκείνη μὲν ἔβλαψε τὸ ἔθνος ἡμῶν ὑλικῶς μόνον, ἀλλὰ συγχρόνως τοιαύτην περιεποίησεν ἡμῖν δόξαν, ἐν ᾧ αἱ συκοφαντίαι τῶν ἐφημερίδων καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς μᾶς ἔβλαψαν. Ἐὰν θελήσητε ν' ἀποδείξωμεν τότε τὰ γραφόμενα, ἐκτὸς τῆς ἐκλογῆς θέλετε πρέξει καὶ ἑτέραν πολιτικὴν πρᾶξιν.

ὡραῖον μὲν θέλει εἶσθαι τῷ ὄντι τὸ εἰς τοὺς δήμους δίκημα, διότι μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς θέλουσιν ἀναγινώσκει οἱ πολῖται καὶ τὰ πολιτικὰ τῆς ἡμέρας. Ἀλλ' ἔχομεν δυστυχῶς τόσας ἄλλας μεγαλειτέρας ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ θεραπεύσωμεν. Ἐν Πειραιεῖ ὑπάρχει μῦλος ἀτμοκίνητος, ὅστις ὅμως μένει ἤδη ἀργός, διότι ἐβλάβη ἡ μηχανὴ καὶ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν ἀπαιτεῖται νὰ σταλῇ εἰς Μασσαλίαν, μὴ ὑπάρχοντος ἐνταῦθα καταλλήλου τεχνίτου. Ἂς προσπαθήσωμεν λοιπὸν διὰ τὴν σύστασιν ἑνὸς πολιτεχνείου, τοσοῦτον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀναγκαίου.

Δεύτερος ὅρος τίθεται ἡ πληρωμὴ ἑπτὰ χιλιάδων κατ' ἔτος δραχμῶν. Ἀλλὰ συμφέρει εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις μία τοιαύτη δαπάνη; Μὲ τὰς ἑπτὰ αὐτὰς χιλιάδας δραχμῶν ὁπλίσατε εἴκοσι νέους, καὶ στείλατέ τους νὰ φέρωσιν εἰς τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς τῆς τὴν αἰχμάλωτον κόρην. Εἴπατε εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταχειρισθῇ καὶ τὸ περίσσευμα τοῦτο πρὸς ἐξάλειψιν τῆς λῃστείας, ἥτις καιρίως ἐπιφέρει κατὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν πληγάς. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς οἰκονομίας, ἣν ὀφείλομεν νὰ ἐπιδιώκωμεν, εἶναι καὶ ἀξιοπρεπὲς εἰς μίαν Βουλὴν νὰ δαπανᾷ διὰ νὰ δημοσιεύῃ τὰς πράξεις της; Δὲν ἐνδιαφέρεται λοιπὸν τὸ ἔθνος νὰ μανθάνῃ τί πράττουσιν οἱ ἀντιπρόσωποί του; Δὲν ὑπάρχουσιν ἄνδρες, οἵτινες ν' ἀναλάβωσι δωρεὰν τὴν τύπωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τοῦ ἔθνους των; Ἐὰν οὕτως ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἂν εἰσέτι δὲν ὑπάρχῃ ἐν Ἑλλάδι τοιοῦτον πνεῦμα, μὴ σπεύσητε ὑμεῖς διὰ τοιούτων μέσων νὰ τὸ μορφώσητε, ὡς ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ πλατυτέρᾳ θερμότητος ζητοῦσι νὰ ζωογονήσωσιν εἰς μίαν γῆν ξένα φυτά, διότι δὲν θέλετε ἔχει καιροὺς καλούς. Τίποτε ὀπισθότερον, τίποτε ἀγριώτερον ἀπὸ τὴν προχθεσινὴν ἡμῶν ἀπόφασιν περὶ τυπώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας. Ἡ πρᾶξις ἐκείνη ἦτον πρᾶξις πατριωτικὴ, ἐθνικὴ, καὶ οὐδεὶς θέλει εἴπει, ὅτι ἐξ ἐγωϊσμοῦ ἐμπήχθητε εἰς τὴν ἀπόφασίν σας, διότι δὲν ἐπρόκειτο περὶ τυπώσεως τοῦ ἔργου ἡμῶν, ἀλλὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ ἐξεπληρώσαμεν ἓν καθῆκον υἱικῆς εὐγνωμοσύνης, διασώσαντες τὰ κειμήλια ταῦτα, ἅτινα θέλουν ἀπαρτίσει τὴν ἱστορίαν ἡμῶν. Ἀλλ' ἡ νεωτέρα τῆς Ἑλλάδος ἱστορία δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ **1821**. Ὑπάρχει μία παλαιοτέρα ἐποχὴ, τῆς ὁποίας τὰ πρακτικὰ οὔτε ἐπὶ χάρτου, οὔτε διὰ μελάνης ἐγράφοντο, ἀλλ' ἐφάλλοντο. Τὰ δημοτικὰ ἡμῶν ᾄσματα ὑπῆρξαν ἡ ὡραιοτέρα κατὰ τοῦ βαρβάρου δεσποτισμοῦ διαμαρτύρησις, καὶ ἔχουσι δι' ἡμᾶς τὴν αὐτὴν ἠθικὴν δυνάμεως, τὴν ὁποίαν

καὶ τ' ἀριστουργήματα τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας, τὸ Θησεῖον, ὁ Παρθενὼν καὶ τόσα ἄλλα μνημεῖα τῆς ἀρχαίας ἡμῶν μεγαλοφυΐας, τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν ἤθελον προκαλέσει ὑπὲρ ἡμῶν τὴν συμπάθειαν τοῦ νέου κόσμου, ἂν ἡμεῖς δι' ἔργων δὲν ἀπεδεικνύομεν ὅτι ἐσμὲν ἄξιοι τῶν προγόνων ἡμῶν. Τὰ δημοτικὰ ἡμῶν ἄσματα συνετέλεσαν ὅσον καὶ τὰ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν καταρθώματά σας εἰς τὸ νὰ σχηματίσωσι τὴν κοινὴν γνώμην, διότι τότε ἀνεμνήσθησαν ἐν Εὐρώπῃ ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχει ἓν ἔθνος ἄξιον τῆς προστασίας των, ἔθνος, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἄλλοτε τοσοῦτον περίδοξον, ἡ Ἑλλάς, ὅταν ἐν Γαλλίᾳ μὲν ὁ Fauriel, ἐν δὲ τῇ Γερμανίᾳ ὁ Γκέτης ἐδημοσίευσαν τὰ δημοτικὰ ἡμῶν ἄσματα, εἰς τὰ ὁποῖα εἰρίσκει τις τὴν ἀληθῆ τέχνην, τὴν ἀληθῆ ἀρχαίαν ἡμῶν γλῶσσαν. Ἀλλὰ τὰ κειμήλια ταῦτα τῆς δόξης ἡμῶν, τὰ ὡραῖα δημοτικὰ ἡμῶν ἄσματα κινδυνεύει νὰ καταστρέψῃ ὁ χρόνος. Σπεύσατε λοιπὸν νὰ τὰ διασώσητε, καὶ τότε πράττετε μὲν μίαν πολιτικὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ θεμιτήν.

Μία τῶν ὡραιοτέρων πράξεων τοῦ Ναπολέοντος Α' ὑπῆρξε καὶ ἡ συλλογὴ τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων, ἐν οἷς ἀπαντῶνται καὶ τρία τῆς Μάνης, διότι οὐ μόνον ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς εἶχε τὰς ἐν Μασσαλίᾳ ἀποικίας της, ἀλλὰ καὶ ἡ νεωτέρα συνεβάλετο μετὰ τῆς Γαλλίας διὰ τῆς μετὰ τῆς Κορσικῆς συγγενείας τῆς Μάνης, καὶ διὰ τοῦτο, φαίνεται, τοιαύτη ἐθνικὴ ὁμοιότης καὶ ἀμοιβαία συμπάθεια ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύω τούτων μεγάλων ἐθνῶν τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς νεωτέρας ἐποχῆς. Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, ὁ νῦν αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὅστις τὸν ἐνδόξαν θεῖόν του ἐπιζητεῖ νὰ μιμηθῇ, νέαν κατὰ τὸ 1852 διέταξε συλλογὴν τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων τοῦ ἔθνους του. Ἐὰν λοιπὸν θέλητε καὶ ὑμεῖς νὰ πράξητε τι ὡραῖον, φροντίσατε διὰ τὴν συλλογὴν καὶ τύπωσιν τῶν δημοτικῶν ἡμῶν ἀσμάτων, καὶ οὕτω ἀφήσατε εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὸ ὡραῖον τοῦτο καὶ ἔνδοξον κληροδότημα.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι δὲν προτίθεται ν' ἀντικρούσῃ τὸν προαγορεύσαντα, οὐ μόνον διότι ἀδύνατεῖ ν' ἀναλάβῃ τοσοῦτον δύσκολον ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ διότι πληρέστατα συμμερίζεται τῆς ἰδέας, ἥτις ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως αὐτοῦ βεβαίως δὲν ἔχει. Νομίζει λοιπὸν ὅτι μετὰ τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος λεχθέντα συμφέρει ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ ἀντικειμένου, μεχρισοῦ ὡριμώτερον ἐπ' αὐτοῦ σκεφθέντες, παραδεχθῶμεν τὸ καταλληλότερον μέτρον.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἂν καὶ σέβεται τὸν κατὰ πρώτων ἀγορεύσαντα διά τε τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ τὴν δύναμιν τοῦ λόγου του, δὲν δύναται ὅμως ἢ ν' ἀντικρούσῃ τὴν περὶ πολιτικῆς πράξεως τῆς Βουλῆς ἰδέαν του, διότι ἡ Βουλὴ δὲν ἀπεφάσισε νὰ τυπόνωνται τὰ πρακτικὰ αὐτῆς εἰς ῥητήν τινα ἐφημερίδα πολιτικὴν, ἀλλ' ἐζήτησεν ἁπλῶς ἕνα ἐργολάβον, ὅστις ἐπὶ τοῖς συμφερωτέροις ὅροις ν' ἀναδεχθῇ τὴν τύπωσιν αὐτῶν, οἱονδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ οὗτος πολιτικὸν φρόνημα. Ἐπίσης δὲ δὲν παραδέχεται καὶ τὰς οἰκονομικὰς αὐτοῦ σκέψεις, διότι βεβαίως ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν **7000** δραχ. διὰ τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας ἢ διὰ σύστασιν πολυτεχνείου, ἐν ᾧ διὰ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ ποσοῦ ἡ Βουλὴ διασκεδάζει τὰς συνεχῶς ἐπιῤῥιπτομένας κατ' αὐτῆς συκοφαντίας. Συμμεριζόμενος ὅμως πληρέστατα τὴν περὶ τυπώσεως τῶν δημοτικῶν ἡμῶν ἀσμάτων ἰδέαν του, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ τύπωσις τῶν πρακτικῶν οὐδόλως ἐμποδίζει τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας του ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασίν της.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὁ βουλευτὴς τοῦ πανεπιστημίου ἀκαίρως προσέβαλε τὴν ἀρχὴν περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν ἐν τινι πολιτικῇ ἐφημερίδι, διότι τὴν ἀρχὴν αὐτὴν παρεδέχθη ἄλλοτε ἡ Βουλὴ μετὰ πολλὰς καὶ ἐπανειλημμένας συζητήσεις, καὶ νομίζει ὅτι οὔτε δυνάμεθα οὔτε πρέπει σήμερον ν' ἀνατρέψωμεν μίαν προηγουμένην ἀπόφασίν μας. Ὅ,τι σήμερον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν εἶναι, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τοῦ βουλευτοῦ πανεπιστημίου, νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῆς ὅσον ἐνεστι καταλληλοτέρας πραγματοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἡμῶν.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι πολὺς ἐγένετο ἄλλοτε λόγος περὶ ἀπράξίας τῆς Βουλῆς, καὶ διὰ ν' ἀντικρούσωμεν τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ ἀποδείξωμεν εἰς τὸν λαὸν τὸ ἐναντίον, παρεδέχθημεν τὴν διά τινος πολιτικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν. Πρὸς πραγματοποίησιν δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Σώματος ἐσχηματίσθη κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον ἐπιτροπὴ, ἥτις δι' ἐκβάσεώς της ἔφερε τὴν περὶ τούτου γνώμην της. Ἀλλ' ἐπελθούσης τῆς ἕρας τὴν περὶ τούτου γνώμην της, ἔμειναν ἀπραγματοποίητος ἡ τῆς Βουλῆς ἀπόφασις. Ἄρχις οὗ ἐπαναληφθέντος πρὸ μικροῦ τοῦ ζητήματος συνεπείᾳ ἀναφορᾶς τοῦ συντάκτου τῆς Ἀνατολῆς, ἐσχηματίσθη νέα ἐπιτροπὴ, ἥτις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς, ἐζήτησε τὴν περὶ τοῦ τρόπου τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς γνώμην της, ἀρίνουσα εἰς τὸ Σῶμα τὴν ἐκλογήν. Ἀπορεῖ λοιπὸν πῶς σήμερον πρατείνεται ν' ἀντικρούσωμεν μίαν τοιαύτην ἀπό-

φασιν χάριν μικρᾶς οἰκονομίας, ἐν ᾧ ἡ ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης δαπάνης ἐθνικὴ ὠφέλεια θέλει εἶσθαι μεγίστη, καὶ διὰ τοῦτο ἀντικρούων τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀλλὰ πολλῶν ζητούντων τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη ν' ἀναβληθῇ αὕτη διὰ τὴν πρώτην μετὰ τὸ νέον ἔτος γενησομένην συνεδρίασιν.

Δοθείσης δὲ ὑπὸ τὸν ὅρον ἑνὸς μηνὸς ἀδείας ἀπουσίας εἰς τὸν Π. Κουντουριώτην, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 1|2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 22 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 ἔτος μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Ἡ κτηνοτροφία ἀποτελοῦσα ἕνα τῶν σημαντικωτέρων κλάδων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, καὶ οὖσα διὰ τοῦτο ἀξία κυβερνητικῆς προνοίας, δέεται πρὸ δεκαετίας τοῦ ἐπεισκεστέρου φορολογικοῦ συστήματος τῆς δι' ἐκουσίων δηλώσεων βεβαιώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων. Ἡ ἀπαρίθμησις ὡς ἔλεγχος ἐπέρχεται ὅπου καὶ ὁσάκις, μετ' ἀκριβῆ σύγκρισιν τῶν δηλώσεων πρὸς τὰ τῶν προλαβόντων ἐτῶν ἀποτελέσματα, γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι παραλείψεως ἀδηλώτων.

Εἶναι βέβαιον ὅτι πολλοὶ πολλαχοῦ κτηνοτρόφοι μὴ ἐκτιμήσαντες ἐφ' ὅσον ἔδει τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν τοῦ νομοθέτου, ἐξέκλιναν ἰδίως κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν καὶ μέχρι τελείας ἀρνήσεως τοῦ νὰ δώσωσι δηλώσεις, ὅτε διὰ τοῦτο εἰς τὰς

περισσοτέρας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ἐγένετο χρῆσις τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ ἤρχισεν ἐπιτρέπουσα τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. σκέψις περὶ τῆς ἐπανόδου εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου, καθὰ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξεφράσθη διὰ τῆς ἀπὸ ά. Ὀκτωβρίου 1851 ἐκθέσεώς του πρὸς τὴν Βουλήν· ἀλλ' ἡ ἀπὸ τὸ ἔτος τοῦτο δοθεῖσα καὶ εἰσέτι ἐξακολουθοῦσα θρασυτικὴ ὠθησις πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου κατὰ τῶν παραγνωριζόντων τὸ ἴδιον συμφέρον κτηνοτρόφων, παρήγαγεν ἀποτελέσματα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα, διότι, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, οὗτοι καταναοήσαντες τὸν ὁποῖον διέτρεχον κίνδυνον, ἔσπευσαν νὰ καταγράψωσιν ἕκαστος ἀκριβέστερον τὸν ἀριθμὸν τῶν διατρεφομένων ζώων, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἐγένετο πλέον χρῆσις τῆς ἀπαριθμήσεως εἰμὴ σποραδικῶς εἰς τινας δήμους τοῦ Κράτους, καὶ αὐτῆς τὰ ἀποτελέσματα δὲν ὑπῆρξαν ἀναλόγως εὐάρεστα, ἐν ᾧ ὁ φόρος προῆλθεν αὐξάνων ἐπαισθητῶς κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, διότι

Κατὰ μὲν τὸ ἔτος	1852	ἀνέβη εἰς δραχ.		1,276,870
Κατὰ δὲ »	1853	»	»	1,395,973
Κατὰ δὲ »	1854	»	»	1,492,112:50
καὶ κατὰ τὸ »	1855	»	»	1,537,709:75.

Ἦτο χωρὶς διαταγμοῦ πλέον ἡ Κυβέρνησις ἐπείσθη, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο χρήζει τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως· ἐμμένουσα διὰ τοῦτο εἰς τὴν διατήρησιν αὐτοῦ, ἐνέκρινεν, ἐκ τῆς πείρας ὁδηγουμένη, νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ περὶ δηλώσεων διατάξεις, καὶ τροποποιηθῶσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον αἱ περὶ τῆς ἀπαριθμήσεως πρὸς τὸ τέλος τῆς παγιώσεως τοῦ ἁπλοῦ, ὀλιγοδαπάνου καὶ πάντῃ ἀνεπαχθοῦς τούτου τρόπου τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου τῶν ζώων.

Μετὰ τὸ σύντομον τοῦτο προοίμιον μεταβαίνω εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον διατάγῃ τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἄρθρα 1-2.

Τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου κεφάλαιον τοῦ νόμου ΣΜΚ'. οὐδεμίαν ἔσχε μεταβολὴν ἐκτὸς λέξεων τινων ἐκφραζουσῶν τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, καταλληλοτέρων δὲ εἰς τὴν ὑφὴν τοῦ λόγου· προσετέθησαν δὲ μόνον εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ οἱ πῶλοι τῶν καμήλων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βουβαλίων, περὶ ὧν δὲν προεῖδεν ὁ ῥηθεὶς νόμος ΣΜΚ'.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἄρθρον 3. Δήλωσις.

Ἡ δεκαετὴς δοκιμασία καταδείκνυσιν ἀναγκαίας συμπληρωτικάς τινὰς διατάξεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου, ἐπομένως μετὰ τὸ 3 ἐδάφιον αὐτοῦ προσετέθη 4, ἔχον οὕτω·

« Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω » ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν, θεωρεῖται μὴ ὡς γενομένη» διότι πολλοὶ κτηνοτρόφοι διὰ συμφέροντα ἴδια, ἀντίθετα δὲ πρὸς τὰ τοῦ δημοσίου ἐπεμψαν τὰς δηλώσεις τῶν ζώων αὐτῶν εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς δημάρχους τῆς παραχειμασίας, καὶ κατέστησαν ἐπομένως δύσκολον τὸν ἔλεγχον τῆς ἀκριβείας ἢ μὴ τῶν δηλώσεων, ἀμφισβητηθείσης ἐνταυτῷ καὶ τῆς ταυτότητος τῶν δόντων αὐτὰς κτηνοτρόφων. Ἐκτὸς τούτου συνέβη σύγχυσις καὶ ὡς πρὸς τὸν καταλογισμὸν τῶν δημοτικῶν φόρων, οἵτινες ἐξ ἡμισείας ἀνήκουσιν εἰς τοὺς δήμους τῶν χειμερινῶν καὶ τοὺς τῶν θερινῶν νομῶν..

Μετὰ τὸ 5 ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προσετέθη ἑτέρα νέα διάταξις, καθ' ἣν οἱ κύριοι τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων, οἵτινες δηλοῦσιν αὐτὰ εἰς τὸν δῆμον τῆς διαμονῆς των, ὀφείλουν «ἀπο» δημοῦντες, διαρκοῦντος τοῦ χρόνου τῆς ἀπαριθμήσεως, νὰ φέ» ρωσι μεθ' ἑαυτῶν τ' ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων, ἄλλως τὰ » ζῶα των, ὅπου ἂν εὑρεθῶσι, θέλουν ἀπαριθμεῖσθαι ὡς ἀδήλωτα», διότι ἄλλοτε τοιαῦτα ζῶα εὑρεθέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαριθμήσεως ἐκτὸς τοῦ δήμου τῆς σταθερᾶς διαμονῆς των, ἔμειναν ἀφορολόγητα· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 6 μετὰ τὴν λέξιν ἐπιθεωρημένη, προσετέθη « καὶ ὑπογεγραμμένη » καὶ μετὰ τὴν « δημάρχου » ἢ περικοπὴ « ὑπευθύνου διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ ἐπιδίδοντος τὴν δήλωσιν κτηνοτρόφου.» Ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, διότι ἐδόθησαν πολλαχοῦ δηλώσεις ὑπὸ ἀγνώστα ὀνόματα καὶ ἐπίθετα, ἅτινα ζητηθέντα ἐν καιρῷ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου, δὲν εὑρέθησαν οὐδαμοῦ.

Ὡς ἔσχατον ἐδάφιον τοῦ 3 ἄρθρου προσετέθη διάταξις, καθ' ἣν ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς κατὰ χωρία παρέδρους νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν ζώων τῆς ἰδίας περιφερείας, καὶ μετὰ τῶν ατελεχῶν τῶν δηλώσεων νὰ πέμπωσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον σημείωσιν τῶν οὐδάλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα των κτηνοτρόφων.

Ἀπεδείχθη ἐκ μακρᾶς πείρας, ὅτι ἄνευ τῆς εἰλικρινοῦς συνδρομῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν οὐδεὶς φορολογικὸς νόμος δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀποτελεσματικῶς. Οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι εὑρισκόμενοι εἰς καθημερινὴν συνάφειαν καὶ συνδιαλλαγὴν μετὰ

τῶν δημοτῶν καὶ κατοίκων πάσης τάξεως, ἔχουσι γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν παρ' ἑκάστου διατρεφομένων κτηνῶν· οὐδεὶς ἐπομένως ἤθελε τολμήσει νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν κίνδυνον καὶ τὰς συνεπείας τῆς ὑποκρύψεως ἐπὶ μηδαμινῇ ὠφελείᾳ, ἐὰν οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι συνέτρεχον εἰλικρινῶς εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν, δίδοντες εἰς τοὺς κτηνοτρόφους νὰ ἐννοήσωσιν ὅπερ ἔχουσι μέγα συμφέρον ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ εὐνοϊκωτέρου τρόπου τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ὡς ἀποφεύγοντες δι' αὐτοῦ τὴν ἀφεύκτως ἐπελευσομένην ἐν πάσῃ ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ ἐνοικίασιν, ἐκ τῆς ὁποίας οὐκ ὀλίγας ἄλλοτε ὑπέστησαν καταπιέσεις. Ἐφεξῆς ὅμως ὑποχρεοῦνται αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ νὰ πέμπωσιν εἰς τοὺς ἐφόρους σημείωσιν τῶν ἀκριβῶς δηλωσάντων, ἀναλαμβάνουσιν εὐθύνας, ἐὰν δείξωσι τὴν ἄχρι τοῦδε ἀδιαφορίαν καὶ ἐνισχύσωσι δι' αὐτῆς τὴν πρὸς τὸ ὑποκρύπτειν τάσιν τῶν κτηνοτρόφων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ α. ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 4 ἔχει ὡς ἐν τῷ νόμῳ ΣΜΕ'. ἀντὶ δὲ τῆς φράσεως « ἕκαστος τῶν δημάρχων κρατεῖ » ἐτέθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ « παρ' ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ εἰς» εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἡ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐγγράφονται κτλ. » διότι δήμαρχοί τινες εἴτε σκοπίμως' εἴτε ἐξ ἀπροσεξίας, ποῦ μὲν δὲν μετήνεγκον ἀκριβῶς εἰς τὸ βιβλίον τὰ ἐν ταῖς δηλώσεσιν ἐμφαινόμενα ζῶα, ποῦ δὲ τὰ ἐνέγραψαν ἐσφαλμένως μὲ προσθαφαιρέσεις, καὶ οὕτω συνέβη ἢ νὰ καταπιεσθῶσι κτηνοτρόφοι ἀπαιτηθέντες νὰ πληρώσωσι φόρον ζώων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον, ἢ νὰ θεωρηθῶσι τοιαῦτα ἀδήλωτα καὶ ὑποκύψωσιν οἱ κύριοι αὐτῶν εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἀπαριθμήσεως, ἅτινα πάντα προλαμβάνονται, καθισταμένης τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ὑπευθύνου διὰ πᾶσαν ἐλλειπῆ ἢ ἐσφαλμένην ἐγγραφήν. Ἕνεκα δὲ τῆς προσθήκης ταύτης ἐρρέθη εἰς τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἐδάφιον, ὅτι τὸ βιβλίον κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου κλπ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 ἔλαβεν οὐσιώδη τροποποίησιν, καθ' ἣν ὑποχρεοῦνται αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ νὰ κρατήσωσιν ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων τῶν ζώων ὅλου τοῦ δήμου, νὰ τὸ ἐκθέσωσιν εἰς τὸ κατάστημα τῆς δημαρχίας, καὶ ἀποσπάσματα αὐτοῦ εἰς τὰ παρεδρεῖα ἐπὶ δέκα ἡμέρας, ἀφ' οὗ δημοσιευθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας τὴν πρώτην Κυριακήν· ὁ δὲ λόγος τῆς δημοσιεύσεως ἐνδιαλαμβάνεται εἰς τὴν διάταξιν ταύτην.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἄρθρον 5 διετηρήθη ἄθικτον, εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον

προστεθείσης μετὰ τὴν λέξιν ἐκλελεγῶν αὐτῶνο τῆς ἑξῆς περικοπῆς « μετὰ σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ οὐδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων, » περὶ ἧς διελαβε τὸ 3 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

II. Ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 6.

Πιστεύω, ὅτι μετὰ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις 3 καὶ 4 ἄρθροις συμπληρωτικὰς διαταξεις, σπανιωτάτη ἐσεται ἡ χρῆσις τοῦ μέτρου τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς μέρη ὅπου ὑπάρξωσιν ὑπόνοιαι παραλείψεως δόσιμοι· ἑπομένως αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν προέλθει εἰς τοιοῦτον μέτρον ἄνευ βεβαίου ἀποτελέσματος, ὡς ἦδη πολλαχοῦ συνέβη, ζημιωθέντος τοῦ δημοσίου καὶ ἐπιβαρυνθέντων διαφόρων κτηνοτρόφων μὲ δεκπάνας ὑπερόγκους.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ΣΜΕ. νόμου ὑπέστη αὐσιώδη τροπολογίαν.

Αἱ ἀπαριθμήσεις τοῦ λοιποῦ θέλουν ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ ὁπλοφόρων τῆς ἰδίας του ἐκλογῆς καὶ τῶν εἰδικῶν κατὰ χωρία παρέδρων, προσλαμβανομένου δὲ δημοτικοῦ παρέδρου ὁσάκις καὶ ὅπου ἐκ τῶν εἰδικῶν τύχει τις ἀγράμματος. Ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφόρων ἐν περιπτώσει οἱουδήποτε κωλύματος θέλουν χρησιμεύει οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ὑποδεέστεροι παρὰ ταῖς ἐφοριαις ὑπάλληλοι, καὶ μόνον καθ' ἣν περίπτωσιν αὐτοι κωλύονται ὁπωσδήποτε θέλουν λαμβάνεσθαι ἐκ πολιτῶν ἱκανῶν καὶ τιμίων ὑπ' εὐθύνην πάντοτε τῶν διοριζόντων αὐτούς, μὴ λαμβανούσης μέρος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἵνα μὴ καταμερίζηται ἡ εὐθύνη καὶ ἐξασθενῆται ἡ ἀνωτέρα ἐπὶ πάντων τῶν οἰκονομικῶν ὀργάνων ἀνατεθειμένη εἰς αὐτὴν ἐποπτεία. Ἀντὶ δὲ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ μνησθέντος νόμου ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου, καταργηθέντων, λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν οἱ κατὰ χωρία εἰδικοί ἢ, μὴ ὑπάρχοντος ὡς καὶ ἀγραμμάτου τυχόντος τινὸς τούτων, οἱ δημοτικοὶ πάρεδροι, ὡς προτρέχθη.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἔργα τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν δήμων κατεκρίθησαν πολλαχοῦ ὡς πλημμελῆ, διότι ἐγένετο χρῆσις προσώπων ἀνικάνων καὶ κακῆς πίστεως, ἐφ' ᾧ καὶ πλεῖστα πρωτόκολλα προσεβλήθησαν ὡς πλαστὰ, καὶ ἄλλα παρατύπως συνταχθέντα ἐξ ἀνικανότητος τῶν ἀπαριθμητῶν ἠκυρώθησαν παρὰ τῶν δικαστηρίων ὕστερον ἀπὸ πολλὰς ἐνοχλήσεις καὶ περιδρομὰς τῶν κτηνοτρόφων, ὑποστάντων ἐπίσης οὐκ ὀλίγας ζημίας. Οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν δήμων λαμβανόμενοι ἐκ τυ-

χαίων ἀνθρώπων, εἰργάζοντο οὐχὶ εἰλικρινῶς, διότι ἢ προεποίουν τοὺς ἔχοντας ἀδήλωτα ζῶα κτηνοτρόφους νὰ τὰ ἀπομακρύνωσι κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀπαριθμήσεως, ὠφελούμενοι παρ' αὐτῶν ἐμμέσως, ἢ ὑπηρετοῦντες τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τοῦ προϊσταμένου τοῦ δήμου, ἐργαζόμενον μὲν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τὰ ζῶα τῶν φίλων αὐτῶν, ἐνέγραφον δὲ εἰς τὰ πρωτόκολλα τοιαῦτα τῶν ἀντιθέτων μὴ ὑπαρκτὰ ἢ ἀριθμοῦ τῶν εὑρεθέντων ὑπερβάλλοντος· ἐφ' ᾧ καὶ ἐπὶ τοιαύταις ἀφορμαῖς πολλοὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὸ βάρος ἀνακρίσεων. Πέποιθα ἑπομένως ὅτι ἐνεργουμένης ἐφεξῆς τὰς ἀπαριθμήσεως ὑπὸ τοῦ ἐφόρου καὶ τῶν δημοτικῶν παρέδρων, καὶ τὸ δημόσιον καὶ οἱ κτηνοτρόφοι θέλουν ἀπαντήσει ἀσφαλεστέρας ἐγγυήσεις ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῶν πράξεων τούτων, διότι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ διατρέχουσι τὸν κίνδυνον οὐ μόνον τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῆς ποινικῆς τιμωρίας, ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ νομοσχεδίου προβλεπομένης, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπωλείας τῶν ὑστέρων, τὰς ὁποίας ὡς δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι κατέχουσιν. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο συνεχωνεύθη καὶ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ νόμου ΣΜΕ. προσδιορισθείσης τῆς ἡμερουσίας ἀποζημιώσεως τῶν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τρόπον οἰκονομικώτερον εἰς βάρος τῶν ὑπαχθέντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο περιλαμβάνει τὸν χρόνον τῆς ἀπαριθμήσεως μέχρι τέλους Μαΐου, μετενεχθέντα ἐκ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΣΜΕ. νόμου, καὶ ὡς νέαν διάταξιν τὴν ἀκόλουθον· « πρὸ τῆς λήξεως » δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης οἱ κτηνοτρόφοι δὲν δύνανται νὰ » ἐκτοπίσωσι τὰ ζῶά των ἐκ τῶν χειμερινῶν νομῶν ἄνευ ἐγ» γράφου ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, » διότι πολλοὶ κτηνοτρόφοι διὰ νὰ συγχύσωσι καὶ καταστήσωσιν ἀνωφελῆ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν, μετήνεγκον ἀλλαχοῦ τὰ ποίμνια, τὰ ἀνέμιξαν μετ' ἄλλων ἀλλοθι παρευρεθέντων, καὶ οὕτω πᾶσα ἐξακρίβωσις τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ καὶ πολύπλοκος καὶ ἀνέφικτος πολλάκις ἀπέβη. Ἐνταῦθα ἴσως γεννηθῇ ἡ ἰδέα, ὅτι διὰ τῆς διατάξεως ταύτης θέλει παρεμποδισθῇ ἡ κίνησις τῶν ποιμνίων πρὸ τοῦ τέλους τοῦ Μαΐου κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, καὶ ἐπέλθουσιν ἐκ τούτου ζημίαι, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτως. Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ζητούμενος νὰ δώσῃ ἄδειαν διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ζώων εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, ὀφείλει ἢ νὰ δώσῃ αὐτὴν παραχρῆμα, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀφορμὴν νὰ ὑποπτεύῃ περὶ μὴ ἀκριβοῦς δηλώσεως

αὐτῶν, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ μεταβῇ ἔνθα τὰ ζῶα νέμονται, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπαρίθμησιν πρὸς ἐξάλειψιν πάσης ὑπονοίας. Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν δὲν θὰ παρελθωσιν εἰμὴ ὅσαι ἡμέραι ἀπολύτως ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ εἰρημένου ἐλέγχου· ἑπομένως ἀνήκει εἰς τοὺς μεταβατικοὺς κτηνοτρόφους νὰ προκαλέσωσιν ἐν καιρῷ τὴν διαληφθεῖσαν ἄδειαν.

Ἄρθρ. 9 καὶ 10.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐτροπολογήθησαν ἀναλόγως, διότι τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως καταρτίζεται ἤδη πλήρες διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ παρέδρου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου, γιγνομένης ἐν αὐτῷ μνείας, ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος τύχῃ ἀγράμματος ἢ ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ. Βεβαίως ὅταν ἡ ὑπογραφὴ τοῦ παρέδρου ἀπαιτῆται πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ θεωρηθῇ τὸ πρωτόκολλον ἔγκυρον, τὸ συμφέρον τοῦ κτηνοτρόφου εἶναι ἀποχρώντως ἐξησφαλισμένον. Ἀπορεύγοντες δὲ τὰς ὑπογραφὰς ὁπλαρόρων ἢ βοηθῶν καὶ μαρτύρων, ὅπως ἄχρι τοῦδε ὠνομάζοντο, ἁπλοποιοῦμεν τὴν ἐργασίαν καὶ διευκολύνομεν αὐτήν. Τὸ ἓν τῶν πρωτοκόλλων, ἀπόντος ἢ ἀρνουμένου τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβήν, ἐπιδίδεται εἰς μόνον τὸν δήμαρχον, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν πάρεδρον, ὡς ἄχρι τοῦδε, διότι οἱ τελευταῖοι δὲν ἔχουσι γραφεῖα, καὶ οἱ πλεῖστοι ἢ εἶσιν ἐντελῶς ἀγράμματοι ἢ μόλις συλλαβίζουσιν, ὥστε τακτικὴ καὶ ἐμπρόθεσμος ἐπίδοσις παρὰ τούτων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους δὲν εἶναι εὔκολος ὅπως εἰς τοὺς δημάρχους, οἵτινες διατηροῦσι προσωπικὸν διὰ τὰς γραφικὰς ἐργασίας. Οἱ δύω τελευταῖοι παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 10 ἔχουσιν ὡς ἐν τῷ νόμῳ ΣΜΕ'. μετροπολογίαν ὀλίγων λέξεων προκαλεσθεῖσαν ἐκ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰς γενομένας εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα μεταβολάς.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ ἄρθρον 11 ὅμοιον ἐν πᾶσι πρὸς τὸ τοῦ νόμου τροπολογεῖται μόνον εἰς τὸν ἔσχατον ζ, ἀντικαταταθέντων ὁπλαρόρων εἰς τὴν θέσιν τῶν βοηθῶν, καὶ τῶν παρέδρων ἀντὶ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ δήμου, οἵτινες, ὡς εἴδομεν, κατηργήθησαν.

Ἄρθρ. 12, 13, 14.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ 13, 14 καὶ 15 τοῦ νόμου ΣΜΕ'. καὶ μένουσιν ἀπαράλλακτα.

ΚΕΦ. Γ'.

Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ 17 καὶ 18 τοῦ νόμου μέ τινας μικροῦ λόγου προσθαφαιρέσεις, μὴ ἀπαιτούσας διασαφήσεις.

ΚΕΦ. Δ'.

Τὸ ἄρθρον 17 ἐπίσης ἀπαράλλακτον μὲ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου ΣΜΕ'. γιγνομένης παραπομπῆς εἰς τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. ΣΟΖ'. νόμου.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Τὸ ἄρθρον 18 καταλαβὸν τὴν θέσιν τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ νόμου, πραγματεύεται περὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1857, διαφέρει δὲ ἐκείνου ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως καὶ τῆς ἀπαριθμήσεως, διότι δι' ἐκείνην μὲν ὡρίσθη ὁ μὴν Σεπτέμβριος διὰ ταύτην δὲ ὁ Ὀκτώβριος καὶ Νοέμβριος τοῦ 1856. Ἡ πεῖρα τῶν δύω τελευταίων ἐτῶν (διότι πρὶν ἡ δήλωσις τῶν χοίρων ἐγίνετο τὸν μῆνα Ὀκτώβριον, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις τὸν Νοέμβριον) κατέδειξεν ὅτι ὁ Αὔγουστος μὲν δὲν εἶναι ὁ καταλληλος διὰ τὴν δήλωσιν τῶν χοίρων, καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο χρῆσις τῆς ἀπαριθμήσεως εἰς τὰς περισσοτέρας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, καὶ ἐπ' αὐτῆς πολλαὶ διενέξεις ἐγεννήθησαν, συμπεριληφθέντων εἰς αὐτὴν χοιριδίων θηλαζόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς δηλώσεως, καὶ καταδιωχθέντων ἀδίκως πολλῶν χοιροτρόφων, τὸ ὁποῖον προλαμβάνεται διὰ τῆς γενομένης μεταρρυθμίσεως. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προσετέθη ἡ ὑπαγόρευσις τῆς ἀποστολῆς σημειώσεως τῶν μὴ δηλωσάντων ἀκριβῶς τοὺς χοίρους εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, διὰ νὰ σχετισθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐθνικαὶ βοσκαί.

Ἄρθρα 19, 20, 21, 22.

Πρὸ πολλοῦ ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται περὶ τῆς δι' ἐκμισθώσεως διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν, ἀλλ' ἕνεκα προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐδυνήθη ἔτι νὰ ὑπερνικήσῃ, τὸ ζήτημα τοῦτο μένει ἐκκρεμές. Ἐπειδὴ δὲ αἱ περὶ διανομῆς τῶν ἐθνικῶν λειβαδίων καὶ τοποθετήσεως τῶν παμνίων ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ περὶ φόρων ἐπὶ τῶν ζώων νόμου τοῦ 1847 εἶναι ἐλλειπεῖς, ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου.

Ἡ τοποθέτησις θέλει ἐπίσης ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ συλλόγου τῶν Δημάρχων καὶ τῶν προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, συντρεχόντων εἰς ἡμέραν ὁριζομένην παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ δημοσιευομένην πρὸ δέκα τοὐλάχιστον ἡμερῶν καθ' ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας. Ἐντὸς δὲ ἡμερῶν δέκα ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ σύλλογος ὑποχρεοῦται νὰ περαιώσῃ τὴν τοποθέτησιν

ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, διότι ἄλλο τε οἱ σύλλογοι ἐβράδυναν ἀδικαιολογήτως πολλάκις καὶ νὰ συνέλθωσι καὶ νὰ ἀποπερατώσωσι τὴν διανομήν, παραίτιοι οὐ μικρᾶς βλάβης γινόμενοι εἰς τοὺς κτηνοτρόφους· ἐτέθη ἐπίσης δεκαήμερος ἀνατρέπτατος προθεσμία εἰς τὴν ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ δημοσιεύσῃ ἐντὸς αὐτῆς τὰς ἀποφάσεις, καὶ πενθήμερος εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, διὰ νὰ τὰς ἐκκαλέσωσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου, οὗ τινος ὁριστικῶς ἀποφαινομένου, παύει πᾶσα περαιτέρω περὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων διαδικασία.

Εἰς δὲ τὴν περίστασιν, καθ' ἣν οἱ σύλλογοι τακτικῶς προσκληθέντες, ἐπιμελείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, δὲν συνέλθωσιν, αὐτοὶ μὲν τιμωροῦνται ποινικῶς ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας, τῇ δὲ διανομῇ τῶν λειβαδίων ἐπιλαμβάνεται ἐπιτροπὴ, καὶ οὕτω προλαμβάνεται πᾶσα ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ἀναβολή.

Σημειωτέον ὅτι τοποθέτησις εἰς ἐθνικὴν βοσκὴν δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ ἄρθ. 20 τοῦ νομοσχεδίου, εἰμὴ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδιοκτησίας, καὶ τοῦτο διότι πολλοὶ εἰσὶν ὡς ἐκ τῶν ἐπιβρότων εἰς τοὺς συλλόγους, εἴτε δι' ἄλλων ἀθεμίτων μέσων κατέλαβον ἀπεράντους ἐκτάσεις, καίτοι κτώμενοι ἰδίας, τὰς ὁποίας ἐξεμίσθωσαν ἐπὶ ἀδρᾷ πληρωμῇ. Τὸ κακὸν τοῦτο πιστεύομεν ὅτι θέλει ἐκλείψει εἰς τὸ μέλλον, διότι ἡ κυβέρνησις σκέπτεται νὰ ἐκδώσῃ αὐστηρὰς διοικητικὰς ὁδηγίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους τούτου τοῦ νόμου.

Ἀποπερατῶν, Κύριοι, τὴν ἔκθεσιν ταύτην, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἡ ἐποχὴ τῆς δηλώσεως τῶν ζώων δὲν εἶναι μακρὰν, καὶ χρόνος ἱκανὸς ἀπαιτεῖται διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Κεφάλαιον Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1856 προσδιορίζεται·

1. Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπ. 25.
2. Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3. Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχμὴ 1.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον·

1. Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
2. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.
3. Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.
4. Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

Κεφάλαιον Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου τῶν ζώων.

α. *Δήλωσις.*

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἑξῆς·

Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι τέλους Φεβρουαρίου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιαιτῶνται ἢ παραχειμάζουσι τὰ ζῶά των, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἷον αἶγας, πρόβατα, ὄνους κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἔχῃ σμίκτας, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ὄπισθεν τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ὁποῖα ἕκαστος τούτων ἔχει ζῶα διακεκριμένως κατὰ γένος.

Ἕκαστος δὲ τῶν σμίκτων κτηνοτρόφων εἶναι ὡσαύτως ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδικά του ζῶα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μὲ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἰσὶν ἡνωμένα τὰ ἰδικά του.

Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Τὰ φορτηγὰ (ἀγωγάτικα) ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονὴν των οἱ κύριοι αὐτῶν. Ὀφείλουσιν ὅμως οὗτοι ἀποδημοῦντες διαρκοῦντος τοῦ χρόνου τῆς ἀπαριθμήσεως, νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων, ἄλλως τὰ ζῶα των, ὅπου ἂν εὑρεθῶσι, θέλουσιν ἀπαριθμεῖσθαι ὡς ἀδήλωτα.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου καὶ παραδίδονται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένη καὶ ὑπογεγραμ-

μένη παρὰ τοῦ δημάρχου, ὑπευθύνου διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ ἐπιδίδοντος τὴν δήλωσιν κτηνοτρόφου.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν ζώων τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν τυχὸν μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα κτηνοτρόφων.

Ἄρθρ. 4. Παρ' ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς δηλώσεσι ζῶα, ὡς καὶ τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ἔνθα ταῦτα εὑρίσκονται ἢ παραχειμάζουσι, παραλειπομένων τῶν ὀπισθεν τῆς δηλώσεως σημειουμένων ζώων τῶν σμικρῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὴν ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 5 Μαρτίου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ μηδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐπὶ δέκα ἡμέρας. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων ἑκάστου χωρίου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων, δημοσιεύονται ἐπ' ἐκκλησίας τὴν πρώτην Κυριακὴν καὶ ἐκτίθενται εἰς τὸ παρεδρεῖον, ἔνθα πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγείλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰ ζῶά των κτηνοτρόφους ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένῃ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀμοιβῇ.

Ἄρθρ. 5. Ὁ δήμαρχος ἢ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς τιμωρεῖται ἀ] μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν ταχτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β'] Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν 5—50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θεατέαν τῶν δηλώσεων, ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 20 ἕως 200, ὑποκείμενος συναμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ μὴδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων, ὑπογρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Δ'. Ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσι βάσιμοι ὑπόνοιαι ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ ζῶά των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαρίθμησις, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

Ἄρθρ. 7. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τοὐλάχιστον ὁπλοφόρων καὶ ἑνὸς τῶν δημοτικῶν παρέδρων ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου τοῦ ἀρμοδίου χωρίου.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ οἱ ὁπλοφόροι διορίζονται παρ' αὐτοῦ.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ἦναι δημόσιος ὑπάλληλος, δίδει τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπηρέτης. Ὡσαύτως ὁρκίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ οἱ ὁπλοφόροι.

Ὡς ἀποζημίωσις αὐτῶν δι' ἑκάστην ἡμέραν προσδιορίζεται:

Διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν τριῶν.

Διὰ δὲ τοὺς ὁπλοφόρους μέχρι δραχμῶν δύω. Προσκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποπιπτόντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παρέδρου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ πληρώνεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Μαΐου· πρὸ τῆς λήξεως δὲ ταύτης οἱ κτηνοτρόφοι δὲν δύνανται νὰ ἐπιτοπίσωσι τὰ ζῶά των ἐκ τῶν χειμερινῶν νομίων ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρ. 9. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον,

εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρακολουθοῦντος παρέδρου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἦναι ἀγράμματος ἢ ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 10. Τὸ ἓν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδοται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἐνεργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησιν· ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβήν, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, τὸ πρωτόκολλον παραδίδοται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ βραδύτερον εἰς τὸν δήμαρχον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Πᾶν πρωτόκολλον φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου, ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων αὐτῆς συντάττει τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πίνακα καὶ παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδίκαις δημόσιον κατήγορον ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀπορρώσιν ἀπαρίθμησιν ζώων μεγάλως ἢ ἐλλείπως δηλωθέντων, ἵνα νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς περαιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ ἐνεργήσας ταχὺν αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 ἐδαφ. Β'. § 2. τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀπαρίθμησιν τιμωρεῖται α.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—100, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, β'.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν 15—100, ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὡρῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβήν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ γ'.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχμῶν, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα

εἴδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων ἢ πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ πάρεδροι καὶ οἱ ὁπλοφόροι, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρ. 12. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 ὁριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶά του ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν· δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν, οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διακρούσης ὅμως τῆς πρὸς ἀπαρίθμησιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένας ποινάς.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διαβιβάζεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς εἰσπραξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν εἰσελθόντες ἔλαβον τὰς ἀρχάς, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται διαταγῇ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅταν καὶ ὅπου εὑρεθῶσιν.

Ἄρθρ. 13. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδοται μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ κατὰ δήμον εἰσπραξιν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 14. Ὅστις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδίκαις κατηγόρων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐμπροθέσμως

εἰς δίκην τοὺς κτηνοτρόφους, κατὰ τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων, ὑπάκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζομένας ποινικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις, καὶ ὑποχρεοῦται συνάμα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Κεφάλαιον Γ'.

Εἴσπραξις τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 15. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρ. 1853 περὶ φόρου ζώων τοῦ 1854 νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ 1855 ἔτος δυνάμει τοῦ νόμου ΣΟΔ'.

Ἄρθρ. 16. Ὁ φόρος πληρώνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν 15 Μαΐου. Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρώνεται εὐθύς, ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται ἀναλόγως εἰς βάρος τῶν ὑποκειμένων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων, καὶ συνεισπράττονται διωκητικῶς μὲ τὸν ἁπλοῦν φόρον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν αὐτῶν κτηνοτρόφων καὶ ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παιδάρου, εἰσπράττεται δὲ περὶ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὴν δήμον.

Ὁ φόρος τῶν ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρώνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω βηθείσης προθεσμίας· ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν, πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν ἀσκωνικῶν ζώων καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρώνεται ἅπαξ ὁ διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαρίθμησιν, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ ἀρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος 10 τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰσπράττεται ἐπίσης εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφοράν.

Τὰ ἄρθρα 49 – 55 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων ΣΟΖ'. νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Κίνδυναι διατάξεις.

Ἄρθρ. 18. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων, ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοσίτου διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1857, γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1856, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου κανονισθήσονται διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου τοῦ 1857.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν οὐδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τοὺς χοίρους μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὁριζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἐδάφ. Β'. § 2 ποινάς.

Ἐθνικαὶ βοσκαί.

Ἄρθρ. 19. Ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουσιν ἐνοικιασθῆ. Εἰδικὸς δὲ νόμος θέλει ὁρίσει αὐτὰς καὶ κανονίσει τὰ περὶ διαθέσεως αὐτῶν· μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ διανέμονται ὡς ἑξῆς.

Τοποθέτησις τῶν ποιμνίων.

Ἄρθρ. 20. Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπετείων τῆς χωρητικότητος πινάκων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν δηλώσεων καὶ τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς τοῦ φόρου εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ προτιμωμένων πάντοτε τῶν κατοίκων καὶ συνεπαγγιωτῶν, ὅσοι δὲν ἔχουν ἰδιοκτήτους βοσκὰς, γίνεται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ παρέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν μόνον κατὰ τοὺς μῆνας

Ἀπρίλιον καὶ Αὔγουστον εἰς ῥητὴν ἡμέραν, προσδιορζομένην παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ γνωστοποιουμένην πρὸ δέκα τοὐλάχιστον ἡμερῶν καθ' ὅλους τοὺς δήμους.

Τὸν σύλλογον τοῦτον προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος, τὰ δὲ περὶ τὴν τοποθέτησιν παράπονα δικάζει αἰτιολογημένως ἐπιτροπή, συγκειμένη ἀπὸ τὸν νομάρχην ἢ ἔπαρχον, τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαί, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ὁ σύλλογος ὀφείλει νὰ περαιώσῃ τὴν τοποθέτησιν καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς πρὸς συγκάλεσιν αὐτοῦ προσδιορισθείσης ἡμέρας, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ **10—50** δραχμῶν, ἐπιβαλλομένῃ παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ πληρωτέᾳ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρ. 21. Κατὰ τῶν ἀποράσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἔκκλησις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἡ ἔκκλησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἔπαρχον, ὅστις ὀφείλει μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀποράσεων αὐτῆς νὰ τὴν ὑποβάλῃ διὰ τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ἑπομένου ταχυδρομείου εἰς τὸ ῥηθὲν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 22. Ἐὰν οἱ σύλλογοι δὲν συνέλθωσι κατὰ τὴν ὡρισμένην παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἡμέραν, καταδιώκονται ποινικῶς ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας, τὴν δὲ τοποθέτησιν ἐνεργεῖ ἡ ἐπιτροπή.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ κράτους."

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ μεσημβρίαν.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 28 Δεκεμβρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν,

ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ ἀμφοτέρων τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἤγετο ἐν πρώτοις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Γ. Ἀντωνοπούλου κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἁ. Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΚΚ. Γ. Παναγιωτόπουλος, Α. Βιλαέτης, Γ. Διαμάντης, Γ. Σαΐκος, Δ. Πετροπουλάκης, Βελ. Νικολαΐδης, Π. Καμπάνης, Στ. Βλάχος, Δ. Δημητρακόπουλος καὶ Δ. Λόντος.

Ἀνήγγειλαν ἑπομένως τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ ἁ. καὶ τοῦ ζ'. μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 νομοσχεδίου τοὺς Δ. Ζώτον, Γ. Κονδύλην, Π. Κολποδίνον, Ἐμμ. Μελετόπουλον καὶ Σ. Χ. Στεφανόπουλον.

Λαβών τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον, ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἄδειαν ν' ἀναγνώσῃ ἀναφορὰν τοῦ ὑποστρατήγου Σ. Μηλίου καὶ μίαν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ δικηγόρου του, ἐξ ἧς λαβών ὁ ὑπόδικος ἀναφορὰν, ἀναφέρεται πρὸς τὸ Σῶμα. Τῆς δὲ Βουλῆς συγκατατεθείσης, ἀνέγνω τ' ἀνωτέρω ἔγγραφα ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Σ. τῶν Ἑλλήνων Βουλήν.

Κύριοι βουλευταί!

«Ἀναγκάζομαι νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ δικηγόρου μου κυρίου Ἀξελοῦ, ἐξ ἧς θέλετε πληροφορηθῆ εἰς ποίαν εὑρίσκεται θέσιν ἡ ὑπεράσπισίς μου.

Καὶ ἐν ὑποθέσει, Κύριοι βουλευταί, ὅτι τὰ διαδοθέντα ἐλέχθησαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀξελοῦ (ὅπερ δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω) δὲν ἠδύναντο νὰ δικαιολογήσωσι μὲ τοῦτο τὴν ἄρνησιν τῆς ἀπαξ παρεχωρηθείσης ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀδείας εἰς τοὺς δικηγόρους μου, πολὺ ὀλιγώτερον ἠμποροῦσε νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἄδεια αὕτη, διότι διεδόθησαν πράγματα, ἡ ἀλήθεια τῶν ὁποίων δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ.

Ἐὰν ἡ Σ. Βουλὴ νεύσῃ νὰ διατάξῃ ἐξετάσεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, θὰ πεισθῇ ὅτι τὰ λεχθέντα εἶναι δυστυχῶς ἀλήθεια.

Τὴν 21 Δεκεμβρίου 1855.

Ὁ εὐπειθὴς
Σ. Μήλιος."

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1855.

Στρατηγέ.

«Συνεπείᾳ τῶν ἐπανειλημμένων παραγγελιῶν σας, ἠναγκάσθην νὰ μεταδῶ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἀνωτέρου φρουραρχείου, ὅπως λάβω τὴν ἄδειαν νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ, ἀλλ' ὁ Κ. φρούραρχος, ὅστις παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν μ' ἐδέχθη ψυχρότατα, εἰς τὴν παράκλησίν μου τοῦ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συνέντευξιν ταύτην ἀπήντησε μετ' ἀγανακτήσεως εἶμαι, Κύριε, καθ' ὑμῶν δυσαρεστημένος, διότι εἶπατε, ὅτι ἐντὸς τοῦ δωματίου, ἔνθα κρατεῖται ὁ Κ. Μήλιος, εἶναι ἡ χύτρα (pot de chambre) καὶ αὐτὸ δὲν ἦτον καθῆκόν σας. Σᾶς ἔπρεπε νὰ βλέπητε τὸν ἐντολέα σας κατὰ χάριν. (par complaisance) καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ παρεκτραπῆτε· δὲν σᾶς δίδω λοιπὸν τὴν ἄδειαν, διότι δὲν θέλω νὰ ἔχω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐπιτίμιόν σας! Δύνασθε νὰ καταφύγητε εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν.»

Ἰδοὺ οἱ λόγοι, δι' οὓς δὲν σᾶς ἐπεσκέφθην, καὶ πρὸς γνῶσιν σας.

Δὲν σᾶς γράφω τὴν εἰς τὸν Κ. φρούραρχον ἀπάντησίν μου, διὰ νὰ μὴν αὐξήσω τὴν λύπην σας.

Ὁ δικηγόρος σας

Κ. Ἀξελός.»

Ἐξ ἀκολούθησε δὲ εἰπόν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἢ μᾶλλον ἡ ἐπιτροπή, εἰς ἣν ἀνετέθη πᾶσα ἐξουσία, ἀπήτησεν ἄλλοτε νὰ συγχωρηθῇ ἡ ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ κρατουμένου εἴσοδος τῶν δικηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἀπαίτησις αὐτη δὲν ἐπραγματοποιήθη, καὶ ἀπόκειται ἤδη εἰς τὴν Βουλήν, λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης ἀναφορᾶς τοῦ ὑποδίκου, ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἤκουσε καὶ ἀκούει πολλὰ περὶ τῆς λυπηρᾶς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται ὁ πρώην ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς Σ. Μήλιος, ἀλλὰ πολλοὶ τῶν φίλων του ἐκ τῶν λιαδιδομένων ὁρμώμενοι, ἠρώτησαν περὶ αὐτοῦ τοὺς ὑπουργούς, οἵτινες διέψευσαν τὰ λεγόμενα. Οὗτος ὅμως, μ' ὅλην καὶ ἂν ἔχε εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ὑπόληψιν, πιστεύει ὅτι δὲν διάκεινται εἰς ἀκριβῆ τῶν γινομένων γνῶσιν, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ἐκλεξῇ ἡ Βουλὴ μίαν ἐκ τῶν μελῶν της ἐπιτροπήν, ἥτις ἐκ τοῦ σύνεγγυς νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀληθοῦς τοῦ κρατουμένου καταστάσεως.

Ἀντεῖπεν ὁ κατὰ πρῶτον λαβὼν τὸν λόγον, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης, διότι οὕτω θέλομεν δείξει δυσπιστίαν τινὰ εἰς τοὺς ὑπουργούς. Ἀντὶ ταύτης λοιπὸν προτείνει

νὰ σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ σήμερον ἀναγνωσθεῖσα ἀναφορά, καὶ ἢ νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπιθυμίαν της τοῦ νὰ παύσῃ ὁ τοσοῦτον αὐστηρὸς περιορισμὸς τοῦ ὑποδίκου, ἢ νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς καὶ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ὅτι τὴν πρότασίν του δὲν θεωρεῖ ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὁ προαγορεύσας ἐθεώρησεν αὐτὴν ἔποψιν τῆς ἐμπιστοσύνης· προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὴν τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας πρότασιν, νομίζει ὅμως ὅτι εἶναι ξένη τοῦ πρακειμένου, καθ' ὅσον ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὑποδίκου περιστρέφεται εἰς μόνην τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς παρ' αὐτῷ εἰσόδου τοῦ δικηγόρου του. Φρονεῖ λοιπὸν ὅτι, χωρὶς ν' ἀναμίξωμεν τὸ ὑπουργεῖον, δύναται ἡ Βουλὴ σήμερον ν' ἀποφασίσῃ ὅτι ὁ δικηγόρος τοῦ ὑποδίκου δύναται νὰ εἰσέρχηται πρὸς αὐτῷ ἀκωλύτως, ὁσάκις περιζάσεις τῆς ὑποθέσεως ἤθελον τὸ ἀπαιτήσει. Ὡς πρὸς δὲ τὴν κατάστασιν τοῦ ὑποδίκου νομίζει, ὅτι ἡ αὐστηρότης ἦτον ἴσως ἀναγκαία πρὸ τῆς παραιώσεως τῆς ἀνακρίσεως, οὐχὶ ὅμως καὶ σήμερον.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ὑποστρατήγου Μηλίου πληροφορεῖται ἡ Βουλή, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικηγόρον του νὰ τὸν ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ τὸν πληροφορήσῃ περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσίς του, ἐκ δὲ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ δικηγόρου μανθάνομεν ἐπίσης, ὅτι αἰτία τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης εἶναι, διότι ὁ δικηγόρος οὗτος διέδωκε περιστάσεις τινὰς συναδευούσας τὴν φυλάκισιν τοῦ ὑποδίκου, αἵτινες δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσιν, ὁ δὲ ὑπάδικος ἐπιτηδείως πως ἐν τῇ ἀναφορᾷ του φαίνοται ἐπικυρῶν τὴν ἀλήθειαν τῶν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου του διαδοθέντων. Μὴ θέλων δὲ οὐδεμίαν ν' ἀποδώσῃ ἐνοχὴν τούτων οὐ μόνον εἰς τοὺς σημερινοὺς ὑπουργούς, ἀλλ' εἰς οὐδένα Ἕλληνα, προτείνει νὰ σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, ἐξ ὧν θέλει κατανοήσει τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου διαθεσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι ὀφείλομεν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν αὐτὴν τακτικήν, τὴν ὁποίαν παρεδέχθημεν μέχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐπιρωτήσεις. Νομίζει λοιπὸν καλὸν ν' ἀρκεσθῇ σήμερον ἡ Βουλὴ εἰς τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀποστολὴν τῆς ἀναγνωσθείσης ἀναφορᾶς μετ' ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν, ἐξ ὧν θέλει πληροφορηθῇ, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐμμένει εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασίν της ὡς

πρὸς τὴν ἐλευθέραν παρὰ τῷ ὑποδίκῳ εἴσοδον τῶν δικηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως. Τῆς δὲ Βουλῆς ἀποδεξαμένης τὴν ἀνωτέρω γνώμην τοῦ προέδρου, ἀνεγνώσθη διὰ τὸ κατεπείγον τὸ μέρος τοῦτο τῶν πρακτικῶν, καὶ ἐγκριθὲν ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Τελευταῖον εἰς τῶν βουλευτῶν παρουσίασεν ἀναφορὰν διαφόρων πολιτῶν περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ παραπέμψασα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, προσεκάλεσε τὰ μέλη αὐτῆς νὰ συνέλθωσι καὶ συντάξωσι τὴν ἔκθεσίν των.

Ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 1|2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 4 Ἰανουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Π. Καμπάνη καὶ Ἰω. Ταμπακοπούλου ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἑξῆς·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1856.

Α.	Β.	Γ.
Α. Παπατσῶρης	Δ. Πανδικάκος	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Ν. Πιερράκος	Σ. Κοκκίνησας	Π. Κωνταμιώτης
Α. Τσάκος	Ι. Μπαλάφας	Ν. Γρηγόρης
Ν. Τσίλιος	Δ. Ν. Πετιμεζᾶς	Π. Καμπάνης
Ἠλ. Παπαδάτος	Α. Κορφιωτάκης	Α. Λόντος
Χ. Συμεωνίδης	Εὐ. Κοντογιάννης	Ι. Σαγρέδος
Ν. Δελίνδας	Α. Βενιζέλος	Ν. Α. Χ. Ἀναργύρου
Γ. Κανδύλης	Δ. Ὀμπνὸς	Φ. Φίλιππος
Σ. Στράτος	Α. Γιαννουλέας	Α. Αὐγερινὸς
Ἰω. Σκαβίνησος	Ν. Ματθαίου	Δημ. Βουδούρης
Α. Γεωργαντᾶς	Π. Δελιγιάννης	Π. Καλαμογδάρτης
Σ. Κρεστενίτης	Ν. Μπότσης	Ν. Πανουργιᾶς
Α. Δαγκλίδουλος	Κ. Τσουκαλᾶς	Κ. Βλάμης

Μ. Τριανταφυλλόπουλος	Α. Μάντσαρης	Α. Παπαδημητριάδης
Γ. Γεβρᾶς	Π. Ψάθης	Σ. Βλάχος
Γ. Ναύτης	Γ. Πετριαρχίτης	Π. Κανελλόπουλος
Α. Βιλαΐτης	Γ. Καψάλας	Π. Χριστόπουλος
Α. Κουμανδοῦρος	Δ. Ζῶτος	Γ. Μαθεμοχωρίτης
Γ. Ν. Ῥαβιλιώτης.	Ι. Πρυβιλέγιος.	Ἰω. Παπαλευκόπουλος.

Δ.	Ε.	Ϛ.
Α. Στεφάνου	Ι. Ἀποστολίδης	Ν. Μπούκουρας
Βελ. Νικολαΐδης	Γ. Ταύκρης	Κ. Ι. Κουκουμέλης
Κ. Δαρειώτης	Δ. Καλλιφρονᾶς	Ι. Εὐσταθίου
Π. Δημητρακόπουλος	Σ. Πράτσικας	Π. Παπατσώνης
Α. Ἴσκος	Α. Ἀβέρωφ	Γ. Πανοπριητόπουλος
Π. Χρυσοβέργης	Θ. Νώνης	Γ. Τσιγκουράκος
Μ. Χουρμούζης	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Γ. Μαυρομιχάλης
Α. Μαυροκορδάτος	Γ. Γιαλδάσης	Α. Μιτσοβᾶς
Ν. Νάζος	Ν. Π. Καΐρης	Ν. Α. Βαρβαρῆγος
Γ. Κοκοτάκης	Α. Κιζάνης	Γ. Κορφιωτάκης
Σ. Βαρότσης	Χ. Θεοχαρόπουλος	Ἐμμ. Ἀντιπᾶς
Π. Κολποδῖνος	Δ. Παλυχρονόπουλος	Δ. Στάϊκος
Γ. Ι. Στάϊκος	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	Σ. Γ. Δοκὸς
Δ. Πετροπουλάκης	Γ. Μπάνης	Ν. Βουδούρης
Ε. Κεχαγιᾶς	Α. Ῥενουάρδος	Α. Παπαθανασίου
Π. Πατρινὸς	Χ. Ῥάγκος	Ἐμ. Τσοῦχλος
Σ. Ψύλληκας	Σ. Σοῦτσος	Θ. Α. Ζαΐμης
Α. Μαυροειδῆς	Ἐν. Μελετόπουλος	Ν. Μοσχούλας
Κ. Λαμπρινόπουλος.	Στ. Μήτσας.	Α. Δεδόπουλος.

Ζ.		
Β. Κανελλόπουλος	Κ. Γριβογεώργης	Ν. Ἰατρὸς
Ἰω. Ταταράκης	Κ. Πανηρόπουλος	Δ. Τσόκρης
Ἀντ. Γρίβας	Ε. Καλογερᾶς	Μ. Σαλιμπᾶς
Γ. Νικολάου	Ἰω. Ζάρκος	Στ. Δάρας
Χ. Τσαλαμιδᾶς	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Δ. Ἀθανασίου
Γ. Γιατράκος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος.	Γ. Διαμάντης.
Χ. Παναγιώτου		

Λαβών τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συνόδου εὐθὺς μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Σώματος κληροῦνται τὰ τμήματα, ἅτινα ἐκλέγουσι τὰ μέλη τῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς. Κατὰ δὲ τὴν παροῦσαν σύνοδον τὸ Ϛ'. τμῆμα μὴ δυνηθὲν νὰ ἐκλέξῃ μέλος τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς τοῦ μηνὸς, συνελθὸν ἐξελέξατο αὐτὸ κατὰ τὴν 2 τοῦ ἑπομένου μηνὸς, καὶ οὕτως ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπογράψαν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τοῦ Σώματος καὶ τὸν τοῦ Νοεμβρίου

κατάστασιν· δὲν προσεκλήθη δὲ νὰ ὑπογράψῃ οὔτε τὴν τοῦ Δεκεμβρίου κατάστασιν, οὔτ' ἐκείνην τῶν καθυστερουμένων ἀποζημιώσεων, διότι τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θεωροῦσι τὴν ἐκλογήν του παράνομον, ὡς δὲν ἔθε γενομένην ὅτε τὸ τμῆμα, λήξαντος τοῦ μηνός, δὲν ὑφίστατο πλέον. Φέρων διὰ τοῦτο τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἀφίησιν αὐτῇ ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι νόμιμον θεωρήσει.

Ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ λοιπὰ τμήματα ἐξελέξαντο τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ς', δὲν ἐνήργησε τοιαύτην ἐκλογήν. Ἀρξαμένου δὲ τοῦ ἑπομένου μηνὸς, ἐγένετο νέα κλήρωσις τῶν τμημάτων, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ τμῆμα ἐκεῖνο δὲν ὑφίστατο πλέον καὶ οὔτε ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς πρᾶξιν ἐκλογικήν. Ἐντεῦθεν ὄθεν ἡ ἐπιτροπὴ θεωρήσασα παράνομον τὴν γενομένην μετὰ ταῦτα ἐκλογήν, δὲν ἠθέλησε ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς νόμιμον αὐτῆς μέλος τὸν προαγορεύσαντα.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογὴ ἐγένετο πρὸ τῆς νέας κληρώσεως τῶν τμημάτων, ἀδ' ἀφορμὴν δὲ κατὰ ποῖον μῆνα, διότι ἡ ὕπαρξις τῶν τμημάτων λογίζεται ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην κλήρωσιν καὶ οὐχὶ χρονολογικῶς κατὰ μῆνα, καὶ τότε ν' ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς.

Προσέθηκε, ἕτερος, ὅτι τὸ ς'. τμῆμα ἐνήργησε τὴν ἐκλογὴν τὴν αὐτὴν μὲν ἡμέραν τῆς νέας τῶν τμημάτων κληρώσεως, ἀλλὰ πρὶν αὕτη ἐνεργηθῇ. Διὰ τοῦτο καὶ διότι τὸ ἐκλεχθὲν μέλος ἔλαβε μέρος εἰς ἄλλας λογιστικὰς ἐργασίας, χωρὶς τότε νὰ γενῇ ἡ κατὰ τῆς ἐκλογῆς του ἔνστασις, ἀπορεῖ πῶς μετὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ ἀντιποιουμένη τὰ κυριαρχικὰ τῆς Βουλῆς δικαιώματα, ἀποκλείει τῶν δικαιωμάτων του ἓν μέλος αὐτῆς, ἐν ᾧ ὁ κανονισμὸς οὐδὲν τοιοῦτον προνόμιον τῇ χορηγεῖ.

Μετά τινα δὲ μικρὸν ἔτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιστραφεῖσαν συζήτησιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν τοῦ ς'. τμήματος, ἀναγνωρίσασα ὡς νόμιμον μέλος τὸν Ἰλίαν Παπαδάκην, βουλευτὴν Καλαβρύτων.

Παρετήρησέ τις ἐπομένως, ὅτι γενομένης τῆς καταστάσεως τῶν καθυστερουμένων ἀποζημιώσεων, δὲν συμπεριελήφθη οὕτως ἐν αὐτῇ ἂν καὶ δι' ἀποδείξεων τῷ ὀφείλεται ἑνὸς μηνὸς ἀποζημίωσις. Ἂν δὲ καὶ τὸ ποσὸν οὔτε προστίθησιν οὔτε ἀφαιρεῖ τι ἀπὸ τῆς περιουσίας του, διὰ τὸ γινόμενον ὅμως αὐτῷ ἀδίκημα προτείνει νὰ ὑποβληθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἡ συνταχθεῖσα κατάστασις διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν πραγματικῶς ἐλήφθησαν οἱ ἐν αὐτῇ σημειωθέντες νὰ μεθέξωσι τοῦ ἀποφασισθέντος ποσοῦ τῶν 6000 δραχμῶν.

Διαδεχθέντος ἐνταῦθα τοῦ ἀντιπροέδρου τὸν ἔδρανον, ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ περὶ καθυστερουμένων ἀποζημιώσεων ζήτημα πολλάκις παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ οὐδέποτε ὁ προαγορεύσας ἐτρανίσθη ὡς ἀπαιτητής. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Σώματος σύνοδον, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους ἀπαιτήσεις, συνέταξε κατάστασιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας διενεμήθη τὸ ποσὸν τῶν 6000 δραχμῶν. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα παρουσιάσθησαν τόσαι ἀπαιτήσεις, ὥστε τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν ἤρκει βεβαίως νὰ θεραπεύσῃ ἀπάσας, μεθ' ὅσας καὶ ἂν διενείμετο γλισχρότητος.

Προσέθηκεν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἐντελῶς τῆς τοιαύτης ἐργασίας ὡς ὅλως λογιστικῆς, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην του ταύτην, ἂν καὶ ἀντικρουσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων.

Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους αἰτήσεις, συνέταξεν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὴν ἀνήκουσαν κατάστασιν καὶ ὑπέβαλεν αὐτὴν εἰς τὸ προεδρεῖον· ἀλλὰ μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς νέαι παρουσιάσθησαν αἰτήσεις, νέα ἠγέρθησαν παράπονα, τινὰ τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίσθησαν ὡς δίκαια καὶ κατὰ συνέπειαν μετερρυθμίσθη κατά τι ἡ κατάστασις, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον εἰς ἄλλην δέ τινα συνεδρίασιν θέλει ὑποβληθῇ αὐτὴν, κατὰ τὴν γενομένην πρότασιν, πρὸς πληροφορίαν τῶν βουλευτῶν.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἡ διανομὴ τοῦ ποσοῦ τῶν 6000 δραχμῶν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πέρυσι συνταχθείσης καταστάσεως, καὶ οὐχὶ νὰ συνταχθῇ νέα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα συνήνεσεν εἰς τὴν προταγωγὴν τῆς ἤδη συνταχθείσης καταστάσεως, ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ πρόεδρεύσας ἀντιπρόεδρος

Ε. ΚΕΚΑΤΤΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Α. Ν. Παπαμιχαήλ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 9 Ἰανουαρίου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο, ἐκτὸς τοῦ ά. καὶ τοῦ ς'. κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν προέδρους μὲν τοὺς Δ. Ὀρεινόν, Ἰω. Σαγρέδον, Π. Πατρινόν, Δ. Καλλιῤῥονᾶν καὶ Δ. Τσόκρην· γραμματεῖς δὲ, τοὺς Α. Πετιμεζᾶν, Π. Κομπάνην, Π. Κολποδίνον, Ν. Καῖρην καὶ Γ. Διαμάντην· εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀναφορῶν τοὺς Ἰω. Γιαννουλίδην, Κ. Λαμπρινόπουλον, Ἰωάν. Ἀποστολίδην καὶ Γ. Διαμάντην, ἐκτὸς τοῦ γ'. μὴ ἐκλέξαντος ἔτι· ἐπὶ τῆς ἀφορώσης τὴν κατηγορίαν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σ. Μηλίου ὑποθέσεως τοὺς Σ. Κοπανίτσαν, Σ. Βλάχον, Δ. Πετροπουλάκην, Ἰω. Ἀποστολίδην καὶ Ἐλ. Καλογερᾶν.

Παρελθὼν μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναστολῆς ἐπὶ ἓν ἔτος τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν!

«Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν βουλευτικὴν σύνοδον ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ὁ ΣΠΘ'. νόμος περὶ γραμματοσήμου, ἐκυρώθη τὴν 17 Μαΐου καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 2 Ἰουνίου π. ε. ἀλλ' ὅτε ἐπρόκειτο νὰ γενῇ ἡ ἀπαιτουμένη προπαρασκευαστικὴ ἐργασία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἀπηντήθησαν προσκόμματά τινα, τὰ ὁποῖα ἀνέβαλον μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, τοῦ ὁποίου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποτελῶμεν μέρος, τὴν ἔκδοσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἀπαιτουμένου Β. διατάγματος καὶ τὴν σύνταξιν τῶν ὁδηγιῶν.

Ἀμέσως μετὰ τὸν διορισμόν μας ὡς ὑπουργῶν, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον τοῦτον, ἐσκέφθημεν ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν τὴν ά. τ. ε. καὶ ἐκτελεσθῇ, καὶ ἐπείσθημεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον, διότι ἐκτὸς ἀτελειῶν τινων καὶ ἐπιβλαβῶν συνεπτιῶν, τὰς ὁποίας παρέχουσι διατάξεις τινὲς αὐτοῦ, ἐφ' ὧν πρέπει νὰ ἐπενεχθῇ ἡ δέουσα θεραπεία, δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων μηχανῶν, καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου γραμματοσήμου· εἶναι

ἑπομένως ἀνάγκη νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ ἓν ἔτος ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ. Ὅθεν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ὑμετέραν ψῆφισιν σχέδιον νόμου, δι' οὗ ἀναβάλλεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι ψηφίσητε τὴν ζητουμένην ἀναβολήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1856.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Α. Γ. ΒΟΥΤΑΓΑΡΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰανουαρίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΒΟΥΤΑΓΑΡΗΣ. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπεφωνήσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ ά. Ἰανουαρίου 1856 ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ΣΠΘ'. νόμου περὶ γραμματοσήμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπὶ δὲ τῇ προτάσει τοῦ ἀνωτέρω ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ θεωρήσασα κατεπείγον τὸ νομοσχέδιον, ἀπεφάσισε τὴν ἄμεσον αὐτοῦ συζήτησιν.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Αὐγερινὸν καὶ Π. Καλαμογδάρτην, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λευκᾶς Λάντος . . . . . Ν|Δημήτριος Ὀρεινός . . . Ν

Αντώνιος Βενιζέλος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Ηλίας Παπαδάτος	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Αθανάσιος Δανηλόπουλος	
Αναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Γρηγόριος Καρρωτάκης	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ιωάννης Ζάρκος	Ν
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Βελισσάριος Νικολαΐδης	
Νικόλαος Ιατρός		Ιωάννης Μπαλάφας	Ν
Σαρλάτος Σούτσος		Πέτρος Δελιγιάννης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονάς	Ν	Γ. Α. Αντωνόπουλος	
Ανδρέας Μεταξάς		Κωνστ. Δαμπρινόπουλος	Ν
Σταύρος Βλάχος	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	
Ανδρέας Ίσκης		Π. Κολποδίνης	
Σωτήριος Στράτος		Εμμ. Αντίπας	Ν
Αντώνιος Γεωργαντάς	Ν	Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος		Μιχαήλ Τριανταφυλλόπουλος	
Αντώνιος Φ. Γρίβας		Κρῆστος Ράγκος	
Νικόλαος Τσέλιος		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Εμμανουὴλ Τσουχλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γεώργιος Δ. Τσιγκουράκος		Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν
Αναγνώστης Παπαβασιλείου		Σ. Κοπανίτσας	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Εμμ. Μελετόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Α. Καρρωτάκης	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Γ. Γιατράκος	Ν
Βασίλειος Νώνης		Λουκᾶς Στεφάνου	Ν
Σταμάτιος Μήτσας		Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν
Δημήτριος Ζώτος		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Ι. Γιαλδάσης	Ν	Γ. Ν. Ρεβελιώτης	
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βλαχάτης	Ν	Ἀναγ. Δεδόπουλος	
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Α. Μαυροειδὴς	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Γ. Κεφάλας	
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγ. Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κομνουμέλης	
Ν. Δεληνδᾶς	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Παναγ. Παπατσώπης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Ἰω. Προβιλέγιος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Σ. Βαρότσης	Ν

Χ. Σουμαρίπας		Κ. Δαρειώτης	
Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Π. Χρυσοβέργης		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ν
Δ. Κακατσάκης	Ν	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Στ. Δάφας	
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Γεώργ. Μπάνης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Νικόλαος Πιερράκος		Νικόλαος Νάζος	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Δημήτριος Πουλικάκος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Π. Χριστόπουλος	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	Ν
Π. Κανελλόπουλος		Δημήτριος Στάϊκος	
Νικόλαος Μασχούλας	Ν	Α. Κιζάνης	
Σπ. Πήλλνκας	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Ν. Πανουργιᾶς		Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Σταμάτιος Γ. Δούκας	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Μ. Χουρμούζης	Ν
Διδέρης Πράτσικας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Π. Πατρινός	Ν	Γεώργιος Ριζόπουλος	Ν
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν	Αὐγερινὸς Ἀξέρωφ	Ν
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ν. Α. Μπότσαρης	Ν	Α. Μάντσαρης	Ν

Ἀναγνωσθὲν ἔπειτα, ἐγένετο δεκτὸν τὸ πρῶτον καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71. Ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπαραίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ α. Ἰανουαρίου 1856 ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ΣΠΘ'. νόμου περὶ γραμματοσήμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελισθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ γραμματοσήμου νόμου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λουκᾶς Λόντος . . . . . N	Δ. Ζώτος . . . . .
Δημήτριος Ὀρεινός . . . . N	Γ. Γιολδάσης . . . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν. Γρανίτσας . . . . . N
Πέτρος Καμπάνης	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . N
Νικόλαος Π. Καΐρης . . . N	Σ. Χ. Σταρανόπουλος . . N
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης . N	Ἀνδρέας Λύγερινος . . . N
Δημήτριος Τσάκρης . . . N	Σόλων Κρεστενίτης . . .
Γεώργιος Τσάκρης	Δημήτριος Ἀθανασίου . . N
Νικόλαος Ἰατρός	Γεώργιος Διαμάντης . . N
Σκαρλάτος Σοῦτσος	Ν. Δελένδας . . . . . N
Δημήτριος Καλλιρρονᾶς . N	Δ. Γαβρᾶς . . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Θρασύβουλος Ζαΐμης . . N
Ἀνδρέας Ἴσκος	Λεωνιδ. Ν. Πετιμεζᾶς . . N
Σωτήριος Στράτος	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . N	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . N
Φίλων Φίλωνος	Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας . . .	Γρηγόριος Κορφιωτάκης . .
Νικόλαος Τσέλιος	Ἰωάννης Ζάκος . . . . N
Κωνστ. Γριβογεώργης . . .	Βελισ. Νικολαΐδης . . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Γεώρ. Δ. Τσιγκουράκος . . .	Πέτρος Δελιγιάννης . . . N
Ἀναγν. Παπαθανασίου . .	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Γεώργιος Κονδύλης . . . N	Κωνστ. Λαμπρινόπουλος . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . N	Νικόλαος Μπούκουρας . . .
Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . .	Π. Κολποδίνος . . . . .
Βασίλειος Νώνης	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N
Σταμάτ. Μήτσας	Γ. Πανουριφτόπουλος . . N

Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος .	Π. Χριστόπουλος . . . . N
Χρῆστος Ράγκος	Π. Καναλλόπουλος . . . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Ἐμμανουὴλ Ταμπάχος . . .	Σπ. Μηλιγκας . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἐμμ. Μελετόπουλος . . .	Σιδέρης Πράτσικας . . . .
Α. Κορφιωτάκης . . . . N	Π. Πατρινός . . . . .
Γ. Γιατράκος . . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Λουκᾶς Στεράνου . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .
Ἰω. Ταμπακόπουλος . . . N	Ν. Α. Μπότασης . . . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . .	Κ. Δαρτιώτης . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . N	Ἰω. Σκαβέντζος . . . . . N
Ἀναγν. Δεβόπουλος . . .	Γ. Νικολάου . . . . .
Α. Μαυροειδῆς	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Γ. Κεφάλας	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Ἀναγν. Τσάκας	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . N
Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος .	Σπ. Δάρας . . . . .
Κωνστ. Κουρκουμέλης . .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Ἀλέξανδ. Κουμουνδοῦρος . N	Παναγιώτης Ψαθᾶς . . . N
Παναγ. Παπατσώνης . . N	Νικόλαος Νάζος . . . . .
Σ. Ἀντωνόπουλος	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Ἰω. Προβιλέγιος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . N	Κυριάκος Πανηράπουλος . .
Σ. Πυρόττσης . . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Π. Δημητρακόπουλος . N	Α. Κιζάνης . . . . . N
Π. Χρυσοβέργης	Παντολέων Κουντουριώτης .
Α. Παπαδημητριάδης . . N	Δημήτριος Μπουδούρης . N
Δ. Κοκοτάκης . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δακός .
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . N	Μ. Χουρμούζης . . . . N
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης. N	Γεώργιος Ῥιζόπουλος . . N
Γεώργιος Μπάνης. . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Νικόλαος Πιερράκος . .	Λύγερινὸς Λέβερ . . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης .
Δημήτριος Πουλικάκης . N	Α. Μάντζαρος . . . . . N
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	

Λαβών τις ἀκολούθως τὸν λόγον ἐξεθύμωσε τάδε·

«Ὑπάρχουσι ἀντιβαίνοντα εἰς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος, καὶ μάλιστα εὐγνωμοσύνης, δὲν φαλάττεται. Ἐπροκάλεσα, Κύριοι, τὴν προσοχήν σας εἰς τὰς ὁποίας ἐμέλλετε νὰ κάμητε ὀλίγας παρατηρήσεις κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ μακαρίτου Γλάρκα νομοσχεδίου, ὡς διὰ τελευταίαν φορὰν ὁμιλῶν τότε· ἀλλὰ νέον κοινὸν πένθος μὲ φέρει καὶ πάλιν εἰς τὸ βῆμα· σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μὲ ἀκροασθῆτε καὶ σήμερον μὲ τὴν συνήθη προσοχήν σας. Ἡ ὅπου οὕτω πενιχρὰ ἔλλειψις τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, ἂν καὶ φυσικωτάτη, εἶναι ἡμῶν ἀξία σπουδαίας μελέτης, ἡ δὲ σκέψις περὶ τοῦ μέλλοντος πρέπει νὰ ἦναι τὸ πρώτιστον μέλημά σας.

Ὁ διάσημος ἀγωνιστὴς Λεμπρὸς Νάκος, αὐτὸς ὁ ἄλλοτε τρισόλβιος πρύτανις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, παρέδωκε τὸ πνεῦμα ἐν Κυρίῳ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ψάθης, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ παρέδωκαν καὶ ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε πρὸς Κύριον ἀποδημήσαντες πρωταγωνισταί μας. Εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἦτον ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἀοιδίμων τούτων ἀνδρῶν· μία καὶ ἡ αὐτὴ εἶναι ἡ ψάθα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀπεθνήσκησαν, καὶ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φέρετρον τοὺς μετεφέρει εἰς τὸν τάφον!! Τὰ πάντα κοινὰ εἰς αὐτοὺς ἦταν, καὶ εὐημερίαι, καὶ ἀγῶνες, καὶ θυσίαι, καὶ κίνδυνοι, καὶ πανωρυγίαι, καὶ δυσημερίαι καὶ φέρετρα!!

Δὲν προτίθεμαι, Κύριοι, νὰ κάμω τὴν βιογραφίαν τοῦ Λεμπρου Νάκου, διότι ἑκάστου πρωταγωνιστοῦ ὁ βίος εἶναι καὶ εἰς τόμους τῆς νέας ἑλληνικῆς ἱστορίας. Καὶ ὁ μακαρίτης Νάκος ἦτον εἷς ἐκ τῶν πρωτίστων τοῦ τόπου, καὶ διὰ τὴν κοινωνικήν του ἐπιστημότητα, καὶ διὰ τὰς ἰδιωτικάς του ἀρετὰς καὶ διὰ τὴν ἀληθῶς κολοσσιαίαν περιουσίαν του. Λαὸς ὁλόκληρος εὑρίσκε καταφύγιον καὶ περίθαλψιν καὶ πρὸ καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα εἰς τὸν ἀβρανιώτικον οἶκόν του, καὶ μ' ὅλα ταῦτα καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ μακαρίτου ταύτου ἔμεινε πενομένη καὶ ἄπορος, ὡς ὅλαι αἱ οἰκογένειαι τῶν βαθυπλούτων πρωταγωνιστῶν μας.

Καὶ εὐλογοῦν τὸν Ὕψιστον οἱ πρωταγωνισταί μας, ὅταν βλέπωσι τὴν πατρίδα αὐξανομον, ἡ δὲ καρδία των σφάλλεται, διότι ἐξιώθησαν νὰ θυσιάσωσι πᾶν ὅ,τι εἶχον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διὰ τὴν αὐτονομίαν αὐτήν. Ἀλλ' ὅταν ἐν τῇ τελευταίᾳ στιγμῇ τοῦ πολυμόχθου καὶ ἱστορικοῦ βίου των ἀνθυμηθῶσιν, ὅτι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανά των ἐγκαταλιμπάνονται εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν, ὦ! τότε, Κύριοι, πρέπει νὰ ἴδῃ τις τὰς καρδίας πρωταγωνιστοῦ διὰ νὰ εἴπῃ εὐλογητὸς ὁ Θεός! τὸν ἀγῶνα τὸν

καλὸν ἠγώνισμαι, τὴν περιουσίαν μου ἅπασαν κατηνάλωσα διὰ τῆς πατρίδος τὴν αὐτονομίαν, τὸν δρόμον τετέλεκα, ἂς ἀποβάω ἥδη, ἔστω καὶ ἐπὶ τῆς ψάθης, καὶ ἂς μείνωσι τὰ τέκνα μου ἐν γυμνότητι καὶ ταλαιπωρίᾳ. εὐλογητὸς ὁ Θεός! » Ναί, Κύριοι συνάδελφοι, ψυχὴν πρωταγωνιστοῦ πρέπει νὰ ἔχῃ τις διὰ νὰ μὴ ταραχθῇ τὸ τέκνον του, τὸ ὁποῖον καταπίνει τὸν πατέρα καὶ καταστρέχει τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τέκνον γνήσιον τῶν πρωταγωνιστῶν μας εἶναι αὐτὴ ἡ σημερινὴ αὐτονομία μας.

Ἀλλ' ὁ θάνατος πρωταγωνιστοῦ, Κύριοι, δίδει, ὡς σᾶς εἶπον, πλουσίαν ὕλην εἰς σπουδαίαν μελέτην, διότι εἶναι τὸ σημεῖον, ὅπου παύει τὸ παρελθὸν καὶ ὅθεν ἄρχεται τὸ μέλλον· εἶναι, ἂν θέλητε, ὁ κρίκος, ὅστις συνδέει καὶ τὰ δύω, καὶ περὶ τοιούτου ἀντικειμένου ἔπρεπε νὰ διαπραγματευθῇ ριλόσοφος καὶ ῥήτωρ, καὶ δυστυχῶς ἐγὼ οὔτε τὸ ἓν εἶμαι οὔτε τὸ ἄλλο. Τὸ ψαλίδω μόνον ἀκριβιγῶς πως, ἀρίνων τὴν κυρίαν ἀνάπτυξιν εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ ῥήτορας, διότι, ὡς σᾶς εἶπον, καὶ τὰ δύω πρέπει νὰ ἦναι ὁ πραγματευθησόμενος τοιούτων ἀντικειμένων! Ἐπικατάρατος ὅμως ἔστωσαν ὅσοι νομίζουν ὅτι λατρείαν προτρέφουν, ἐὰν διαστρέψωσι καὶ τοὺς λόγους τοὺς προερχομένους ἀπὸ ἀγνὸν αἴσθημα εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς τεθνεῶτας πρωταγωνιστάς, καὶ ἀπὸ δικαίαν ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς ὀλιγωρίας τῶν ζώντων!

Σᾶς εἶπον, Κύριοι, καὶ ἄλλοτε, σᾶς λέγω καὶ πάλιν, ὅτι εἷς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀγῶνος συμβαίνει τὸ ἐναντίον ἀφ' ὅτι συνέβαινεν εἰς τοῦ Κρόνου τὰ τέκνα· ἐκεῖνα κατεπίνοντο ἐσπαρταρισμένα ἀπὸ τὸν πατέρα των, αὐτοὺς δὲ καταπίνει πίνοντας καὶ γυμνοὺς ἡ θυγάτηρ των αὐτονομία. Πῶς ἄρα συμβαίνει τὸ τοιοῦτον; μήπως ἐπληρώθη καὶ εἰς αὐτοὺς τὸ « συμφέρει ὀλίγους ἀπολεσθῆναι ὑπὲρ τῶν πολλῶν; » Ἀλλὰ τὴν μὲν ἀπώλειαν αὐτὴν τὴν βλέπομεν πρὸ πολλοῦ, αὐτὸ δὲ τὸ ὅπερ ἐγὼ δὲν τὸ καλοβλέπω, καὶ ἂν σεῖς τὸ βλέπετε, τότε εἰπέτε μοι, παρακαλῶ, τί ἐννοοῦν τινὲς, ὅταν λέγωσιν 'ς τὸν καλὸν καιρόν; ἐγὼ ἓν μόνον βλέπω, καὶ τὸ ὁποῖον καὶ σεῖς βεβαίως τὸ βλέπετε, ὅτι ἀπωλέσθησαν πολλοὶ διὰ νὰ πλουτίσουν ὀλίγοι! Ἀλλὰ ὅλοι οἱ συντελέσαντες εἰς τὴν πατρίδος τὴν αὐτονομίαν ὑποβλέπονται δυσμενῶς καὶ μέχρι τοῦ τάφου; μήπως ὑπάρχει κανὲν μυστικὸν χειρόγραφον λεξικὸν, ἔνθα ἡ λέξις ἀγωνιστὴς ἐξηγεῖται ἐγκληματίας; μήπως τὸ νὰ ἔχῃ τις τὴν εὐγενῆ συναίσθησιν, ὅτι διὰ τῆς πατρίδος του τὴν αὐτονομίαν ὑπέφερεν ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πεῖναν καὶ δίψαν καὶ καύσωνα καὶ παγετὸν καὶ πληγὰς καὶ κινδύνους καὶ ταλαιπωρίας καὶ αἰχμαλωσίας καὶ

ἀπώλειαν ἐπὶ τέλους τῆς περιουσίας του ὅλης, μήπως, λέγω, τὸ νὰ σεμνύνηται τις διὰ τοιαῦτα εὐγενῆ πρόσωπα εἶναι ἁμάρτημα θανάσιμον, τιμωρούμενον καὶ μέχρι τοῦ προσώπου τῶν ὀρφανῶν του; μήπως ἡ συναδεύουσα νεκρὸν ἀγωνιστὴν μουσικὴ ἀναγγέλλει εἰς τινας ὅτι ἀπηλλάγησαν καὶ ἀπὸ ἄλλο ἐτώσιον ἄχθος, ἀπὸ τὴν δυσαρεστησιν, λέγω, ὀχληρότητα τοῦ ν' ἀκούωσιν ἀγῶνας, θυσίας, ἐκδουλεύσεις, δικαιώματα, ἀναξιοπάθειαν, δυσπραγίαν; ἢ μήπως νομίζουν τινὲς ὅτι, ἐπειδὴ μᾶς δίδουν τριάχιαν ἄρτου ὡς ψυχικὸν, πρέπει καὶ νὰ βουλαθῶμεν; Τὰς ὑπονοίας μου αὐτὰς, Κύριοι, ἐνισχύει ἀφ' ἑνὸς ἡ μέχρι περιφρονήσεως πολυετὴς ἀψηφησία εἰς τῆς Βουλῆς τὰς εὐχὰς, τὰς παρατηρήσεις, τὰς συστάσεις ὑπὲρ τῶν δυσπραγούντων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ σκαιοδαλώδης περιποίησις τῶν κηφήνων. Τοὐλάχιστον, ἂν καὶ ἄδικον, εἶναι ὅμως φιλάνθρωπον νὰ μᾶς εἴπωσι μετὰ παῤῥησίας, ὅτι ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος, αὐτὸ τὸ σεμνύνεσθαι διὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας καὶ τὴν ἔντιμον πενίαν μας, εἶναι ὀχληρὸν καὶ δυσάρεστον εἰς τινας, καὶ οὕτω νὰ παύσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀναμιμνησκόμενοι τὸ παρελθόν μας, ἀφ' οὗ ἡ ἀνάμνησις αὐτοῦ καὶ ἡμᾶς λυπεῖ ἐπὶ ματαίῳ καὶ ἄλλους ἐνοχλεῖ. Ναὶ, ἂς τὸ εἴπωσι μετὰ παῤῥησίας, ὡς τὸ εἶπε καὶ ὁ ἀγροῖκος ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελε τοῦ Ἀριστείδου τὴν ἐξορίαν διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἠνωχλεῖτο παντοχοῦ, τὸν δίκαιον ἀκούων!

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, Κύριοι, τὸ ἄδικον αὐτὸ δὲν εἶναι τόσον λυπηρὸν, ὅσον ἓν ἄλλο λυπηρότερον αὐτοῦ· οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισταὶ, καθ' ὅσον ἀρχὰς αὐτοὺς, ἔχουσι τὴν γενναιότητα νὰ εἴπωσιν ὡς ὁ Ἰὼβ, γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι· ἀλλὰ τὸ ὁποῖον τοὺς τσάκει κατάκαρδα εἶναι, ὅτι ἔχουσι διδόμενον νὰ μὴ πολυβασανίζωνται εἰς τὸ παρά τινων λεγόμενον «ἂν θέλῃς πεῖραν λάβειν. Ναὶ, Κύριοι βουλεύται, αὐτὸ εἶναι τὸ λυπηρότερον πάντων, διότι ἡ ἀγαθὴ αὕτη γενεὰ δὲν εἶναι, ὡς ὤφειλε, προητοιμασμένη ὅπως ἀναπληρώσῃ, τὸ ὁποῖον οἱ ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος ἀφίνουσι κενὸν, διότι, ἂν αὐτοὶ ἦσαν ἄμοιροι θεωρίας, ἀπέκτησαν ὅμως διὰ πολυχρονίου καὶ σκληρᾶς πείρας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ὑποφέρειν τὰς διαφόρους πολιτικὰς περιπετείας μετ' ἐπιμονῆς καὶ φρονήσεως, καὶ τὰς κοινωνικὰς δυσχερείας μεθ' ὑπομονῆς καὶ συνέσεως, ἐν ᾧ ἡ νέα αὕτη γενεὰ μὴ ἰδοῦσα τὰς ἐν τῷ ἀγῶνι ἀρετάς μας, τὴν ὑπεράνθρωπον, λέγω, καρτερίαν μας, τὴν ἀπαράμιλλον αὐταπάρνησίν μας, αὐτὴν τὴν ὅλως ἄδολον καὶ ἁγίαν πρὸς τὴν Πατρίδα ἀφο-

σίωσίν μας, βλέπει μόνον ὅτι εἴμεθα σήμερον ὡς ὁ γέρων Δημάδης, περὶ τοῦ ὁποίου ἔλεγεν ὁ Ἀντίπατρος, ὅτι ὡς ἱερεῖον διαπεπραγμένον ἔμενε μόνον γαστὴρ καὶ γλῶττα· βλέπουσα, λέγω, τὰ ἐναπολειφθέντα, μᾶλλον δὲ τὰ προικοδοτηθέντα ἡμῖν ἀπὸ τὴν ξενοκρατίαν ἐλαττώματά μας, ὑποθέτει ὅτι καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι εἴμεθα τοιοῦτοι, ὡς ν' ἀποκτᾶται αὐτονομία διὰ τοιούτων ἐλαττωμάτων, ὁποῖα δυστυχῶς ἔχομεν σήμερον! μὴ δυναμένη, λέγω, νὰ διακρίνῃ ποῖος εἶνος ἐκλεκτὸς εἴμεθα, μᾶς ἐκτιμᾷ σήμερον ὡς ὑποσταθμὴν εἴνου ῥητινίτου, ἀδυνατοῦσα συγχρόνως καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ αὐτὰ τὰ μέχρι τοῦ τάφου καταβλίβοντα καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας δεινοπαθήματα· καὶ θὰ εὐλογῇ μὲν τὸ ὄνομά μας, διότι τῇ θεᾷ συνάρασι καὶ τῇ ἀδελφικῇ ἀρωγῇ ὅλας τῆς Χριστιανωσύνης κατωρθώσαμεν νὰ τῇ φήσωμεν κληρονομίαν πλουσίαν, ἔνδοξον, ἐπίζηλον, τῆς πατρίδος τὴν αὐτονομίαν, ἀλλ' οὐχ ἧττον θὰ ἔχῃ καὶ δίκαιον νὰ παραπονῆται ὅτι δὲν ἐρρυτιάσαμεν ἐγκαίρως νὰ διδαχθῇ ὅτι τὸ «διατηρῆσαι δυσχερέστερον τοῦ κτήσασθαι.»

Ὦ! πόσον ἐπεθύμουν νὰ ἦμουν πεπαιδευμένος καὶ καθηγητὴς, ὄχι διὰ νὰ ἐξηγῶ εἰς τὴν νεολαίαν τὸ «μὴ γένοιτο καθίσαι ὃθεν οὐκ ἔστιν ὑπεξαναστῆναι προσδυτέρῳ» διότι αὐτὸ τὸ γνωρίζω, ἀλλ' ἐπεθύμουν νὰ ἦμαι καθηγητὴς, ἵνα εἰς πᾶσαν κηδείαν πρωταγωνιστοῦ συνοδεύω μὲ τοὺς μαθητάς μου τὸν ἐλάλουν νεκρὸν μέχρι τοῦ νεκροταφείου, καὶ ἐκεῖ, ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ τάφου του νὰ τοὺς λέγω· βλέπεις σὺ, νέα γενεὰ, αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους θάπτουσι σήμερον μὲ ἔξοδα τοῦ δημοσίου; αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄλλοτε διὰ τὴν ἀλυσιτέλειάν των μαλαριζόμενοι πατέρες σου, αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες δι' ἀπαραμίλλων θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἐλευθέρωσαν τὴν ὡραίαν αὐτὴν καὶ ἱστορικὴν γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας σήμερον, σὺ ἐλευθέρα καὶ ἀμέριμνος χορεύεις! αὐτοὶ, αὐτοὶ ἦσαν καθ' ὅλην τὴν δεκαετῆ διάρκειαν τοῦ αἱματηροῦ ἀγῶνος καὶ στρατηγοὶ καὶ κυβερνῆται καὶ νομοθέται καὶ στρατιῶται καὶ φορολογούμενοι· ἡ δὲ δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου γινομένη σήμερον κηδεία των εἶναι ἀρκοῦσα ἀπόδειξις τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσιώσεώς των· καὶ ἂν ποτε σοὶ γίνηται ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος παρατήρησίς τις, ἔστω καὶ ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον, ὡς π. χ. διὰ τὴν νέαν κοινωνικὴν ἀκρίδα, τὴν λεγομένην ὄπερα, τοῦτο εἶναι νέον δεῖγμα στοργῆς, εἶναι ἀπόῤῥοια πατρικῆς μερίμνης, εἶναι κηδεμονία αὐτοδικαίως ἐξασκουμένη ἐπὶ σὲ, διότι σὺ εἶ ὁ νόμιμος καὶ φυσικὸς κληρονόμος αὐτῆς τῆς ἀμπέλου,

τὴν ὁποίαν ἐφύτευσεν ὁ πατριωτισμὸς τῶν πατέρων σου καὶ κατήρτισεν ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου, καὶ ἀδιάφορον ἂν σήμερον τὴν τρυγῶσι κριθῆναι, διότι ἐλπίσατε ἡμαρ, ὅτε σὺ ἐπιβὰς ἐπὶ τῶν τραχήλων αὐτῶν. Ἴσχυε λοιπὸν καὶ ἀνδρίζου, ἵνα φανῇς ἀξία διάδοχος τῆς ἐνδόξου γενεᾶς τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν τῶν πατέρων σου.

Αὐτὰ, Κύριοι συνάδελφοι, καὶ ἄλλα ὅμοια τούτων ἤθελον πράττει καὶ λέγει, ἂν ἦμην καθηγητὴς, ὁσάκις ἀπεδήμει πρὸς Κύριον σεβάσμιος ἀγωνιστὴς ὡς ὁ μακαρίτης Νάκος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν κηδείαν, ὡς καὶ εἰς ἄλλων πρὶν, δὲν εἶδον, τὸ λέγω μετὰ θλίψεως, δὲν εἶδον οὔτε μαθητὰς, οὔτε καθηγητάς, ἐν ᾧ πλῆθος ἄλλων συνώδευσε τὸν νεκρὸν τοῦ γηραιοῦ ἀγωνιστοῦ μέχρι τοῦ τάφου!

Ὁποία ὕλη πλουσία δι' ἕνα καθηγητὴν ἡ δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου κηδεία πρωταγωνιστοῦ! καὶ ἀπορῶ πῶς μέχρι τοῦδε νὰ διαφύγῃ τὴν ὀξυδέρκειαν τῶν ἀληθῶς ἀξιοτίμων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων μας! Ἀλλ' ἐλπίσωμεν, Κύριοι, ὅτι ἄλλοτε δὲν θέλομεν λάβει ἀφορμὴν νὰ ἐπιθυμήσωμεν καὶ τὴν καθηγεσίαν, καὶ ἂς τύχῃθῶμεν νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Ἀμπρου, ὅτι ἔγινε καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Γλαράκη, ἐκφραζούσης συγχρόνως τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν της τοῦ νὰ ὑπαβλῇ πλέον ἡ Κυβέρνησις ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου τὸν πολλὰς ζητηθέντα νόμον περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν πρωταγωνιστῶν μας.

Τῆς δὲ Βουλῆς ὁμοφώνως συμμεριαθείσης τὰς εὐχὰς τοῦ προαγορεύσαντος, λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἀπηύθυνεν ἄλλοτε φιλικὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐρώτησιν περί τινων περιστάσεων, αἵτινες συνώδευσαν τὴν εἰς τινα πλοῖα ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας γενομένην παραχώρησιν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, ὁρμηθεὶς εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ἐκ διαφόρων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἐξ ἀξιοπίστων πηγῶν εἶχε λάβει. Ἐπειδὴ δὲ αὐδεμία ἔκτοτε ἐδόθη εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορία ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ, ἐπαναλαμβάνει καὶ ἤδη νὰ παρακαλέσῃ τὸν νῦν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἵνα δώσῃ τὰς ἄλλοτε ζητηθείσας πληροφορίας. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ἀναγκάζεται νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπερώτησιν, καθ' ὅσον τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, ὑπὸ πατριωτικοῦ βέβαια ὁρμώμενος αἰσθήματος, ἐπραγματεύθη βραδύτερον καὶ μετὰ πλειοτέρας ἐκτάσεως ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος α ἡ Ἐλπὶς » καὶ ἐν τοσούτῳ οὗτος μὲν ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῆται τίμιος βουλευτὴς, ἐκεῖνος δὲ

παρεπέμφθη εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ὡς συκοφάντης. Τούτου ἕνεκα, καὶ χάριν τῆς ἀδίκως προσβαλλομένης ὑπολήψεως τοῦ εἰρημένου συντάκτου, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσῃ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ παρακαταθέσῃ ἐν τῇ Βουλῇ τὸν ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικειμένου λαβοῦσαν χώραν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείων καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ προταθεῖσα κατάθεσις τῶν ἐγγράφων δὲν πρέπει νὰ γίνῃ πρὶν ἢ ὁ ὑπουργὸς παρουσιασθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἐξ ὧν ὁδηγούμενος δύνηται τότε, ἂν ἀναγκαῖον τὸ κρίνῃ, νὰ ζητήσῃ ὁ βουλευτὴς καὶ τὴν τῶν ἐγγράφων κατάθεσιν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἔβλεπεν ἐγκαίρως εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, τὸ ζήτημα ἤθελεν εἶσθαι ἔκτοτε λελυμένον, καὶ ἡ λύσις του ἤθελε προλάβει καταδιώξεις ἐφημεριδογράφων. Ἀσχέτως ὅμως τῶν δικαστικῶν καταδιώξεων, ἐπειδὴ διὰ τοῦ τελευταίου ῥύλλου τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς » δημοσιεύεται σπουδαῖον ἔγγραφον, καιρίως προσβάλλον τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας, ζητεῖ καὶ οὗτος νὰ παρακατατεθῶσιν ἀμέσως ὅλα τὰ σχέσιν μὲ τὸ προκείμενον ζήτημα ἔχοντα ἔγγραφα, διὰ νὰ δικάσῃ αὐτὴ ἡ Βουλὴ τὴν διαγωγὴν τῶν κατηγορουμένων ὑπαλλήλων.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ὁ βουλευτὴς ἴδρας ἀπέτεινεν ἄλλοτε εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπερώτησιν, εἰς ἣν πρέπει πρῶτον ν' ἀπαντήσῃ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς, καὶ τότε, ἂν ἡ Βουλὴ δὲν θεωρήσῃ ἀρκούσας τὰς πληροφορίας τοῦ ὑπουργοῦ, δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν τῶν ἐγγράφων προσαγωγήν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ἐπὶ συκοφαντίᾳ παρακομπὴν τοῦ συντάκτου τῆς Ἐλπίδος, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ ἀνεξάρτητον τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα ἐνεργοῦσιν ἀσχέτως πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ Σώματος τούτου.

Διεσάφησεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας, ὅτι διὰ τῆς προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων, παραδιδομένων οὕτως εἰς τὴν δημοσιότητα, θέλουσιν ἀναιρεθῇ μέσα ὑπερασπίσεως ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου συντάκτου, τὰ ὁποῖα ἄλλως μένουσι κεκαλυμμένα, καὶ τοῦτο σκοπεύει διὰ τῆς ἐπιρωτήσεώς του. Ζητεῖ λοιπὸν νὰ παρουσιασθῇ ὁ ὑπουργὸς, διὰ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ καταθέσῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα.

Τοῦ δὲ προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι δύω ἐξετέθησαν γνώ-

μαι, α'. ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς ζητοῦντος νὰ προσαχθῶσιν ἀμέσως τὰ ἔγγραφα, καὶ β'. ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, τὴν μὲν πρώτην ἀπέρριψε μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὴν τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας, ὁρίσασα ὡς ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς θέλει δώσει τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς σήμερον συνεδρίασιν.

Ἀνέγνω μετὰ ταῦτα εἰς τῶν γραμματέων ἔγγραφον τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, δι' οὗ ὑποβάλλει τὸν διὰ τὴν β'. ἐξαμηνίαν τοῦ λήξαντος ἔτους ἰσολογισμὸν αὐτῆς.

Ἐνταῦθα, διαδεχθέντος τὸν πρόεδρον τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, παρετήρησέ τις, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου τοῦ διοικητοῦ τῆς τραπέζης ἐξάγεται, ὅτι ὑπάρχει ἐν αὐτῇ ἀπαταμίευμα τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Καὶ ἂν μὲν τὰ χρηματικὰ κεφάλαια ἦσαν ἄφθονα παρ' ἡμῖν, δὲν ἤθελεν ἀπορήσει διὰ τὸ ἀποταμίευμα τοῦτο· ὅταν ὅμως τοσαύτη ὑπάρχῃ χρηματικὴ ἔλλειψις ἐν Ἑλλάδι, ὅταν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τὰ δάνεια γίνωνται πρὸς 30 τοῖς 100, δὲν ἐννοεῖ διὰ ποῖον λόγον νὰ μὴ δανείζῃ ἡ Τράπεζα, καίτοι ἔχουσα περισσεύματα καὶ θέλουσα νὰ τὰ διαθέσῃ. Προτείνει λοιπὸν νὰ προσέλθῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἐν ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς μένει ἄχρηστον τὸ εἰρημένον ἀποταμίευμα.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι εἶναι ὀρθὴ ἡ παρατήρησις τοῦ προαγορεύσαντος, καθ' ὅσον ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ἔχουσα διαθέσιμα τέσσαρα ἑκατομμύρια τριακοσίας χιλιάδας περίπου μεταλλικὸν, δύναται, κατὰ τὸν περὶ συστάσεως τῆς τραπέζης νόμον, νὰ δανείσῃ τὸ τριπλοῦν, ἤτοι, δέκα τρία ἑκατομμύρια εἰς γρ. μάτια, καὶ ὀλόκληρος ἡ ποσότης αὕτη μένει ἐν ἀχρηστίᾳ. Ἐνυπάρχει λοιπὸν τῷ ὄντι ἀνωμαλία τις εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν τῆς τραπέζης, ἀνωμαλία ἐπιζλαβὴς διά τε τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς ἰδίας. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ λοιπὸν ἔρχεται νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, ἐξ ὧν πηγάζει ἡ ῥηθεῖσα ἀνωμαλία, ἵνα, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, ἐὰν νομίζῃ ὅτι παρῆλθεν ἡ ὥρα.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἀποδεξαμένης τὸ δεύτερον, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι αἱ ὁριζόμεναι 600 δραχμαὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σ. Μηλίου ἐξηντλήθησαν ἤδη, καὶ ἀπαιτοῦνται 400 ἔτι δραχμαί. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχηται τὴν δαπάνην ταύτην, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ὁμοφώνως, ἐγκρί-

νασα νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ 400 αὗται δραχμαὶ εἰς τὸ αἰκεῖον κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων, ὅτι ὁ κατάλογος τῶν λαβόντων τὰς καθυστερούσας ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτῶν εἶναι ἤδη ἕτοιμος, κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καὶ εἰς τὸ Σῶμα ἀπόκειται ν' ἀποφασίσῃ τὰ δέοντα. Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ τυπωθῇ ὁ κατάλογος, ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς ἄλλην τινὰ συνεδρίασιν.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Κ. Βλάχον καὶ Γ. Στάϊκον ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀνήγγειλε τὸ καθυστερῆσαν α'. τμῆμα, ὅτι πρόεδρον μὲν ἐξελέξατο τὸν Α. Κουμουνδοῦρον, γραμματέα τὸν Ἰω. Σκαβέντζον, εἰσηγητὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Γ. Κονδύλην, καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σ. Μηλίου τὸν Α. Βιλαέτην.

Ἀκολούθως ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.
Ν. Κατρῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 12 Ἰανουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρετήρησέ τις, ὅτι μία τῶν ἐφημερίδων ποιοῦσα μνείαν τοῦ ἀποφασισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς πασοῦ διὰ τὰς καθυστερούσας ἀποζημιώσεις βουλευτῶν τινων, ἐκφράζεται περὶ τούτου μὲ τρόπον ἀρκετὰ σκανδαλώδη. Διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ζήτημα καὶ φέρῃ τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δὲν ἀρμόζει νὰ ἔλθῃ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν, καὶ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα εὐσυνοπτότερον, ἀνατιθεῖσα εἰς τὸ προεδρεῖον νὰ

ἐξακριβώσῃ τὰ λάθη, ὅτα τυχὸν ἔλαβον χώραν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄλλος δέ τις ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν ἤθελε διαφωνήσει πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀγορεύσαντος, ἐὰν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐρημαρὶς δὲν ἀνέφερε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν ἔλωκεν ὁ πρόεδρος τὴν ἀπαιτουμένην προσοχήν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐνδέχεται νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἀναλαμβάνων ὁ πρόεδρος τὴν ἐξακρίβωσιν, ἤθελεν νὰ ἐπιτυχαίνῃ τὰ γενόμενα λάθη, δὲν πρέπει νὰ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον εἰς τοῦτον, ἀλλὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐξελέγξεως ἡ Βουλή.

Ἀντείπεν ὁ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι δὲν εἶναι φόβος νὰ γένῃ τοιαύτη τις παρεξήγησις, διότι αὐτὸς ὁ ἀγορεύων εἶχε προτείνει ἄλλοτε νὰ συνεννοηθῇ τὸ προεδρεῖον μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς περὶ τῶν προκειμένων καθυστερήσεων, ἀλλ' ἡ πρότασις αὐτοῦ δὲν ἐνεκρίθη, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ προεδρεῖον δὲν ἔλαβε μέρος. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ἔλθῃ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν, ἐπαναλέγει ὅτι ἀξιοπρεπέστερον εἶναι νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον ἡ ἐξακρίβωσις παντὸς ἐνδεχομένου λάθους.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι εὐχαριστῶν τὸν ἀγορεύσαντα δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ προεδρείου εἰρήκει, δὲν παραδέχεται τὴν γνώμην αὐτοῦ οὐχὶ ἐκ φόβου ἀναξίων συκοφαντιῶν, αἵτινες πραγματικῶς καθάπτονται παντὸς τιμίου, ἀλλὰ διότι φρονεῖ ὅτι, ἀφ' οὗ τὸ προεδρεῖον διατάττει τὴν πληρωμήν, δὲν εἶναι κατάλληλον νὰ ἐξακριβώσῃ αὐτὸ καὶ τὰ γενόμενα τυχὸν λάθη. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ διορισθῇ εἰδικὴ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπή, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ ἂν αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο ὡς ἀπεφασίσθη, ἢ, ἂν συνέβησαν λάθη, νὰ διορθώσῃ αὐτά.

Προτείναντος δέ τινος, ὅτι μέλος τῆς ἐκλεγθησομένης ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ ἦναι καὶ ὁ ταμίας τοῦ Σώματος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ διαδεχθέντος τὴν ἕδραν ἀντιπροέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ ἐκλεχθῇ τριμελὴς ἐπὶ τούτου ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας μέλος νὰ ἦναι καὶ ὁ ταμίας, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐπίσης δὲ ἐρωτηθεῖσα, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἐκλεχθῇ ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Σώματος, ἀνέβαλε δὲ τὴν ἐκλογὴν αὐτῆς διὰ τὴν αὔριον.

Ἐνταῦθα διαδεχθεὶς τὸν ἀντιπρόεδρον ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροέδρων, ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς γενομένης περὶ τοῦ ἀποταμιεύματος τῆς ἐθνικῆς τραπέζης ἐπερωτήσεως.

Οὕτω δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος, ἐλεξε τάδε·

Ἔρχομαι, Κύριοι, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου, νὰ ἐξηγήσω τὸν λόγον, δι' ὃν ἡ τράπεζα καὶ τοι ἔχουσα ἱκανὰ διαθέσιμα κεφάλαια, ἤτοι τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς μετάλλων, φυλάττει ταῦτα νεκρὰ πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων καὶ τῶν μετόχων τῆς τραπέζης, καὶ τοῦ τόπου, ἔχοντος μεγίστην ἀνάγκην ἤδη παρὰ ποτὲ ἕνεκα τῆς γνωστῆς βλάβης τῶν προϊόντων καὶ τῆς σιτοδείας πρὸ πάντων. Διὰ νὰ γίνω δὲ δύσαν ἔνστασιν εὔλυπτος ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, θὰ μ' ἐπιτρέψητε, ὡς καὶ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν σᾶς παρεκάλεσα, νὰ προτάξω ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ εὐστόχου ὀργανισμοῦ τῶν τραπεζῶν, ὅστις καθίστησιν αὐτὰς χρησίμους εἰς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς των.

Γνωρίζετε, Κύριοι, ὅτι πρώτιστος καὶ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν τοιούτων καταστημάτων εἶναι ἡ *ἐπάρκεια καὶ εὐρεία*, οὕτως εἰπεῖν, *προμήθεια τῶν ἀναγκαίων χρηματικῶν κεφαλαίων εἴς τε τὴν γεωργίαν καὶ λοιπὴν ἐν γένει βιομηχανίαν τοῦ τόπου*. Ἡ τοιαύτη ἀποστολὴ τῶν τραπεζῶν δὲν εἶναι βεβαίως τυχαία· ἀπ' ἐναντίας εἶναι καὶ σπουδαία καὶ δύσκολος διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι προϋποθέτει ὕπαρξιν ἱκανῶν κεφαλαίων, ἄνευ τῶν ὁποίων αἱ τράπεζαι δὲν δύνανται νὰ ἐνεργῶσι διαρκῶς χορηγήσεις δανείων. Τράπεζα, ἀργουμένη τὴν χορήγησιν δανείων εἰς ὁμαλάς, ἐννοεῖται, περιστάσεις, διὰ τὴν ἔλλειψιν ὄχι ἀσφαλείας τῶν ζητουμένων δανείων ἀλλὰ χρημάτων, ἀπέτυχε πάντοτε.

Ὅσαι ὅμως τράπεζαι ηὐτύχησαν νὰ συστηθῶσιν ἐπὶ ἐδραίων καὶ ὑγιῶν βάσεων, ἐξεπλήρωσαν καὶ ἐκπληροῦν θαυμασίως τὴν ἐντολήν των, χορηγοῦσαι ἀείποτε δάνεια εἰς τὸν ἀξιόχρεον πολίτην.

Ἀλλὰ τίνι τρόπῳ προμηθεύονται ταῦτα; Τὰ προμηθεύονται, Κύριοι, διὰ τῆς ἐμπνεύσεως τῆς *πίστεως*, αὐτῆς τῆς ἀΰλου μὲν, πλὴν ἀνεξαντλήτου πηγῆς τῶν χρημάτων, ἀφθονωτέρας πάσης ἀνθρωπίνης προσδοκίας. Διὰ τῆς πίστεως ἐρελκύουσιν αἱ τράπεζαι ὄχι μόνον νὰ ἐγχώρια κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικά, διότι τὰ χρήματα δὲν ἔχουσιν ἰδίαν πατρίδα, εἶναι κοσμοπολῖται, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τρέχουσι μὲ ἀκατασχέτον ταχύτητα ἐκεῖ, ὅπου παρουσιάζεται κέρδος ἀσφαλές, ἐναντίον τῆς θελήσεως καὶ τῶν αὐστηρῶν ἀκόμη ἀπαγορεύσεων τῶν Κυβερνήσεων. Διὰ τοῦτο αἱ τράπεζαι συσταινόμεναι, δὲν βάλλουσι βάσεις ὡς

πρὸς τὰς χορηγήσεις τῶν δανείων εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν κεφάλαια τὰ λεγόμενα *μετοχικά*, τὰ ὁποῖα εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περιωρισμένα, ἀλλ' εἰς τὰ ἀλλότρια, ἤτοι τὰ προσφερόμενα παρὰ τρίτων λόγῳ παρακαταθήκεως ἁπλῆς ἢ δανείων πρὸς τὴν τράπεζαν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ τράπεζαι *δανείζονται* κυρίως διὰ νὰ *δανείζωσι*, χρησιμεύουσιν ὡς μεσίτριαι (ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐγγύησιν, στηριζομένων ἰδίως ἀπὸ τὸ μετοχικὸν κεφάλαιόν των) μεταξὺ τῶν κεφαλαιούχων καὶ τῶν βιομηχάνων τῶν ἐχόντων ἀνάγκην δανείων· ἢ νὰ εἴπω καλλιον, αἱ τράπεζαι εἶναι ὁ τόπος τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων. Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων ἐννοεῖτε, Κύριοι, ὅτι τράπεζα ἐμπνέουσα πίστιν, δύναται εἰς τὸ ἐπάπειρον νὰ δανείζεται καὶ ἑπομένως εἰς τὸ ἐπάπειρον νὰ δανείζῃ, ἀρκεῖ νὰ εὑρίσκῃ πρῶτον ὠφέλειάν τινα, προερχομένην ἀπὸ τὴν διαφορὰν τοῦ τόκου τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῶν πιστωτῶν καὶ δεύτερον ἀσφάλειαν εἰς τὰ δάνειά της.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει εἶναι ὁ διοργανισμὸς τῶν τραπεζῶν ἐν γένει, αἵτινες εἰσὶ δύο εἰδῶν, ὡς γνωρίζετε, προεξοφλητικαί, αἱ ἐνεργοῦσαι προκαταβολὰς εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπὶ προσωπικῇ ἐγγυήσει, καὶ αἱ ὑποθηκικαί, αἱ ἐνεργοῦσαι δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ εἰς τὴν γεωργίαν. Ἂς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἡμετέρας τραπέζης, ἥτις εἶναι μικτή, χορηγοῦσα ἀμφότερα τὰ εἴδη τῶν ἀνωτέρω δανείων.

Τὸ μετοχικὸν αὐτῆς κεφάλαιον συμπεσοῦται κατὰ τὴν δ' μοσιευθεῖσαν κατάστασιν τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1855 εἰς δρ. 6,000,000

Ἔχει προσέτι γραμμάτια εἰς κυκλοφορίαν . . .	3,800,000
Καταθέσεις ἄνευ τόκου	300,000
Καταθέσεις ἐντόκους πρὸς 4 ἕως 5 τοῖς 0/0 . . .	3,900,000
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κτλ.	500,000
Ὁμοῦ	14,500,000

Εἰς τρόπον ὥστε ἔχει ἡ ὀφείλουσα διὰ τῆς πίστεως 8,500,000 πιστωτικὰ κεφάλαια, ἐκτὸς τῶν μετοχικῶν αὐτῆς κεφαλαίων, συμπεσουμένων, ὡς εἴπομεν, εἰς 6,000,000

Ἐκ τούτων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ταμείῳ της μέταλλον δραχ. 4,300,000

Ἐπιχορηγοῦνται δὲ εἰς ἐμπορικὰς χορηγήσεις .	3,900,000
Ὁμοίως ἐπὶ ὑποθήκῃ	5,000,000
Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κτλ.	1,300,000
Τὸ ὅλον .	14,500,000

Ἐκ τῆς συνοπτικῆς ταύτης καταστάσεως παρατηρεῖτε, ὅτι ἡ τράπεζα, κατὰ τὸ καταστατικόν της, ἔχουσα γραμμάτια εἰς κυκλοφορίαν καὶ παρακαταθέσεις ἄνευ τόκου τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ κρατῇ εἰς μέταλλον, παρὰ τὸ 1|3 αὐτῶν, ἤτοι 1,300,000, ἐν ᾧ ἔχει 4,300,000. Ἀρα ἔχει διαθέσιμα εἰς μέταλλον τρία ἑκατομμύρια καὶ 1,200,000 εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Διατί κρατεῖ ταῦτα νεκρά, κατὰ τὴν ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Μήλου; Τὰ κρατεῖ, Κύριοι, διότι δὲν εὑρίσκει τὴν δέουσαν ἀσφάλειαν εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, τῶν ὁποίων ὑπάρχει μεγαλειτέρα ἀνάγκη εἰς τὸν τόπον. Δὲν εὑρίσκεται δὲ αὐτή, διότι τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ζητεῖ ἡ Τράπεζα, καθὼς καὶ πᾶς δανειστής, εἶναι ὁ τίτλος τοῦ προσφερομένου εἰς ὑποθήκην κτήματος. Ἀλλ' ὡς γνωρίζομεν ὀλίγα κτήματα ἔχουσι τίτλους, τὰ δὲ πλεῖστα, καὶ μάλιστα τὰ ἱερώτερα, ὡς τὰ πατρικὰ στεροῦνται τούτων, ἀπολεσθέντων ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως, εἰς τρόπον ὥστε ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν κτήματα, τὰ μὲν προνομιοῦχα ἐπὶ δανείων, τὰ δὲ μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐνέχυρον, ἐναντίον τῆς ἀρχῆς τῆς κτηματικῆς πίστεως. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πρῶτα ἡ Τράπεζα πιθανότητα μόνον δύναται νὰ ἔχῃ ὅτι τὸ κτῆμα ἀνῆκεν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑποθηκεύσεως εἰς τὸν δανεισθέντα, οὐχὶ ὅμως καὶ βεβαιότητα, διότι πιθανὸν ὁ ὀφειλέτης πρὶν ἢ ὑποθηκεύσῃ τὸ κτῆμα νὰ ἐπώλησεν αὐτὸ εἰς ἕτερον ἢ νὰ τὸ παρεχώρησεν εἰς τὴν σύζυγόν του ὡς προικῶον ἀποζημίωσιν. Ἀλλὰ καὶ οὐδὲν τούτων ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχει, ἐπίκειται ἄλλος οὐχ ἧττον οὐσιώδης κίνδυνος, ἡ ἐκ τῆς μεταβιβάσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐνδεχομένη ἀπάτη τῶν δικαιοπαρόχων τοῦ κτήματος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μία μόνη ὑπάρχει ἐγγύησις διὰ τὴν Τράπεζαν, τὸ νὰ ζητήσῃ τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, δι' οὗ ἐγένετο πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ ὑποθηκευομένου κτήματος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγγύησις αὕτη σχεδὸν ματαιοῦται, καθόσον τοιαῦτα ἔγγραφα δυνατὸν νὰ συνταχθῶσι καθ' ὅλα τὰ συμβολαιογραφεῖα τοῦ Κράτους, καὶ ἑπομένως δὲν δύναται ἡ Τράπεζα, ὁσάκις πρόκειται νὰ δανείσῃ, νὰ ἐξετάζῃ ὅλα τὰ συμβολαιογραφεῖα τῆς ἑλληνικῆς χώρας, ἵνα βεβαιωθῇ ὅτι προγενεστέρα τις μεταβίβασις τοῦ κτήματος δὲν ἐγένετο· ἐντεῦθεν πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἔτι ἡ Τράπεζα ἐζημιώθη ἐκ δανείου τινὸς περὶ τὰς 60,000 δραχμῶν.

Ἀλλ' ἡ Τράπεζα, ὡς καὶ πᾶς δανειστής, οὐ μόνον δὲν δύναται

νὰ ἦναι βεβαία ὅτι ὁ ὀφειλέτης εἶναι κύριος τοῦ ὑποθηκευομένου κτήματος, ἀλλὰ δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ καὶ ἂν ἦναι κάτοχος αὐτοῦ, διότι καὶ ἂν ἐνοικιάσῃ ἐντὸς τῆς προσφερομένης, δύναται νὰ ἐπιλύσῃ ταύτην καὶ νὰ κατοικήσῃ ἐπὶ μισθῷ ἐν αὐτῇ. Ἀλλὰ καὶ αὐθέν ὅλων τούτων ἂν δὲν ὑπάρξῃ, πάλιν, Κύριοι, τὰ δάνεια ὑπάκεινται, προϊόντος τοῦ χρόνου, εἰς ἄλλον κίνδυνον βεβαιότερον, τὸν κίνδυνον τοῦ ἐκ τοῦ τόκου διπλασιασμοῦ τοῦ κεφαλαίου, ὅτε παύει ἡ ἐξακολούθησις αὐτοῦ, ἀρχὴ ὅλως ἀσφαλισμένη, ἐνεκα τῆς ὁποίας πᾶς δανειστὴς δὲν δύναται νὰ τοποθετήσῃ τὰ χρήματά του πέραν ὀκταετίας, καθόσον εἰς τὸ διάστημα τοῦτο διπλασιάζονται τὰ δάνειά της.

Τελευταίον καὶ ἂν ὑποτεθῇ, Κύριοι, ὅτι ἡ Τράπεζα διέβλεψεν ἀσφαλῶς ἀφ' ὅλων τῶν σκοπέλων τούτων, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι καταρτήσασα εἰς τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαιώματά της ὑπερεπήδησεν ὅλας τὰς δικαστικὰς δυσχερείας καὶ ἀναβολάς· πάλιν καὶ εἰς τὴν στιγμὴν αὐτὴν πᾶς ἀποζημιώσεώς της διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπαντᾷ πολλάκις ἄλλο ἀπρόβλεκτον κώλυμα, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ναυαγεῖ πᾶν δικαιώματά της. Γνωστὸν εἶναι ὅτι κατὰ τὸν νόμον προτάσσονται πάσης ὑποθήκης τὰ προνόμια, μεταξὺ δὲ τούτων τὸ προνόμιον τοῦ δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, οἵτινες καθυστεροῦνται ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη. Τοιουτοτρόπως, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἦναι π. χ. ἔμπορος καὶ χρεωστῇ εἰς τελωνιακοὺς φόρους πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν, δύνανται αὗται ν' ἀπορροφήσωσιν ὅλην τὴν ἀξίαν μεγάλου κτήματος, καὶ ν' ἀποζημιωθῇ μὲν ἐξ αὐτοῦ τὸ δημόσιον, ἡ δὲ Τράπεζα ν' ἀπολέσῃ μετὰ τόσους ἀγῶνας ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιόν της.

Τὰς ἀνωτέρω ἐλλείψεις ἐξέθεσε σαφῶς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν διακεκριμένων διαπγόρων, ἐν οἷς καὶ ὁ νῦν ὑπουργὸς Κ. Πετλίδης, ὑποδείξασα συγχρόνως καὶ τὸν τρόπον τῆς θεραπείας αὐτῶν. Ἡ δὲ διοίκησις τῆς Τραπέζης, κατ' ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, ὑπέβαλε ταύτας ἀπὸ τοῦ 1853 εἰς τὸ ὑπουργεῖον, προτείνουσα μετὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἐλλείψεων τούτων δύο τινὰ ὠφέλιμα εἰς τὸν τόπον· α') τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια ἀπὸ 10 τοῖς 100 εἰς 8, καὶ ταῦτα κατ' ἀνώτατον ὅρον, καὶ β') ἐξακολούθησιν χορηγήσεως δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἀπεριορίστως, διότι τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης ὁρίζει τὸ ποσὸν αὐτῶν ἀπὸ 2|3 μέχρι τῶν 3|4 τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου.

Ἂς ἐξέθεσα, Κύριοι, ἐν συνόψει τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας μα

προτεινομένας δυσκολίας εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης· σᾶς ὑπέδειξα δὲ καὶ τὰς προσδοκωμένας ἀπ' αὐτῆς ὠφελείας, ἂν τὰ ἐμπόδια ταῦτα ἐξομαλυνθῶσιν. Εὔχομαι δὲ ὅπως ἡ Βουλὴ συμμεριζομένη τὰς παρατηρήσεις μου συστήσῃ αὐτὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρὸς ἐνίσχυσιν πλειοτέραν τῆς Τραπέζης καὶ ἀληθῆ εὐημερίαν τοῦ τόπου, τοῦ ὁποίου ὡς βουλευταὶ πρέπει νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν πρόοδον.

Τοῦτον ἀντικρούων ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἐγένετο σήμερον γνωστὸν, ὅτι ἡ Τράπεζα ἔπαυσε πλέον δανείζουσα ἐπὶ ὑποθήκῃ, διότι δὲν εὑρίσκει, κατὰ τὸν προαγορεύσαντα, τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν ὡς πρὸς τοὺς τίτλους τῶν ἰδιοκτησιῶν. Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ γνωστὸν τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπειδὴ, ὅταν ἡ Τράπεζα ἐζήτησε προνόμια καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν τὰ ἠρνήθη, ὅταν ἔλαβε τὰ προνόμια ταῦτα ἐπὶ τῶν ὁρισμῶν καὶ διατάξεων τῆς αὐτῆς νομοθεσίας, δὲν εἶναι πρέπον νὰ λέγῃ σήμερον, ὅτι δὲν δύναται νὰ δανείζῃ ἕνεκεν ὑπαρχουσῶν ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ταύτῃ ἐλλείψεων. Ἄλλως τε, ἐν ᾧ οἱ τίτλοι τῶν ἰδιοκτησιῶν ἡμῶν εἶναι κάλλιστοι, ἔχομεν περιπλέον καὶ τὴν κοινὴν γνῶσιν καὶ τὴν πολυχρόνιον κατοχὴν, ἥτις εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος τίτλος, ὃν παραδέχεται καὶ ἡ νομοθεσία. Ἀπέναντι λοιπὸν τῶν ἐγγυήσεων τούτων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ μία τις ἔρευνα, μία τις ἐξακρίβωσις τῶν κτημάτων παρὰ τῆς Τραπέζης. Ἀλλὰ βεβαίως δὲν πρέπει νὰ στηρίζηται τις ὡς πρὸς τὰ δάνεια εἰς μόνους τοὺς τίτλους, διότι καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀββᾶ Γινουδέζη τῆς Νεαπόλεως, τοῦ πατρὸς τούτου τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, τρία τινὰ πρέπει νὰ ἐξετάζῃ ὁ δανειστής· α') τὸ ἠθικὸν τοῦ δανειζομένου, β') τὴν χρῆσιν, δι' ἣν λαμβάνει τὰ χρήματα, καὶ γ') τὰς γενικὰς περιστάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ δανειζομένου. Οὕτω π. χ. παρ' ἡμῖν δανείζεταί τις πρὸς καλλιέργειαν τοῦ κτήματός του, ἀλλὰ τὰ ἡμερομίσθια καὶ οἱ τόκοι εἶσιν ὑπέρογκα ὡς πρὸς τὴν πρόσοδον, καὶ ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ ἐξοφλήσῃ εὐκόλως τὸ χρέος του. Ὑπάρχουσι λοιπὸν τοιαύτης φύσεως δυσκολίαι ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐνυποθήκων δανείων, ἀλλὰ δὲν βλέπει ὅτι ἡ νομοθεσία μας ἔχει τοιαύτας ἐλλείψεις τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ὑποθηκῶν, ὥστε νὰ ἐμποδίζῃ τὰ ἐπὶ τούτων δάνεια. Τὸ κτηματολόγιον διευκολύνει τὴν γνῶσιν τῶν ἰδιοκτησιῶν, καὶ ἡ Κυβέρνησις προτίθεται, ὡς νομίζει, νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὸ, κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν εἰς ἄλλα Κράτη ὑπαρχούσαν

ἐπίσημον καταχώρισιν πάσης μεταβιβάσεως ἀκινήτου κτήματος (inregistriment), παρατηρεῖ ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς τοιαύτης καταχωρίσεως ὑπάρχει παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, διότι πᾶσα μεταβίβασις ἀκινήτου κτήματος, διὰ νὰ ἐχῃ κῦρος, πρέπει νὰ γίνηται ἐνώπιον συμβολαιογράφου. Ἐπομένως ἀρκεῖ νὰ συγχωρῆται νὰ δίδωσιν οἱ συμβολαιογράφοι πιστοποιήσεις περὶ τῶν τοιούτων μεταβιβάσεων, ὡς καὶ οἱ ὑποθηκοφύλακες περὶ τῶν ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων ὑποθηκῶν, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἔχομεν ἓν σύστημα κοινῆς γνώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἂν ὄχι ἐντελῶς ἀσφαλές, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πολὺ ἐσφαλμένον. Ἂν εἶναι ὅμως ἐναντίος εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐπισήμου καταχωρίσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἀλλὰ δὲν φρονεῖ ὅτι ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτῆς δικαιοῦται ἡ Τράπεζα νὰ μὴ δανείζῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς περὶ προνομίων τοῦ δημοσίου καὶ τὰς περὶ τόκων διατάξεις, θεωρεῖ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦναι παρὼν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅστις ὑπόσχεται τὴν εἰς τὰς Βουλὰς εἰσαγωγὴν τοῦ πολιτικοῦ νόμου, διὰ νὰ ἐκφρασθῇ ἐὰν αἱ διατάξεις αὗται διατηρῶνται ἢ τροποποιῶνται κατά τι, καὶ οὕτω νὰ ἔλθωμεν εἰς θέσιν νὰ συζητήσωμεν τὰ περὶ τούτου. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ σύδεμία σύστασις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ ἀγορεύσαντος.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπέρερεν, ὅτι ἡ παρ' ἡμῖν ἐθνικὴ Τράπεζα συνεστήθη κατ' ἀμοιβαίαν συμφωνίαν τῶν μετόχων καὶ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, συνεπείᾳ δὲ τούτου ὑπάρχει καταστατικὸν τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἐν ταύτῃ τῇ Τραπέζῃ. Μία δὲ τούτων εἶναι τὸ νὰ δανείζῃ τὰ 3|4 τῶν κεφαλαίων της εἰς τοὺς κτηματίας, καὶ τὸ ὑπόλοιπον 1|4 εἰς πρακτορλήκους. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἐὰν ἡ Τράπεζα συνεμορφώθη μὲ τὰς ὑποσχέσεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων συνεστήθη, καὶ ἂν ἐτήρησε τὴν συνθήκην, ἣν ἔχει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ κατ' αὐτὸν, μετὰ πεποιθήσεως λέγει, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ καταστατικοῦ δὲν ἐτηρήθησαν οὔτε τηροῦνται. Καὶ ἀληθῶς ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸν πίνακα, παρατηρεῖ εἰς τὴν τελευταίαν ἐξαμηνίαν, ὅτι ἀντὶ τῶν 3|4, τὰ ὁποῖα ὤφειλε νὰ δανείσῃ, μόλις διέθεσεν ἓν ἑκατομμύριον ἐνεακοσίας χιλιάδας περίπου, καὶ λέγει σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν δύναται νὰ δανείσῃ πλειότερα, διότι ἐμποδίζεται ἐκ τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ὁ νόμος οὗτος ὑπῆρχεν ὅτε συνεστήθη ἡ Τράπεζα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐνεργεῖ ἐπὶ

τόσα ἔτη. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα παρατηρεῖ τις, ὅτι σημειοῦνται « χορηγήσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ » πέντε σχεδὸν ἑκατομμύρια, καὶ διὰ τὰς χορηγήσεις ταύτας λαμβάνει τόκον 9 τοῖς 100, ἐν ᾧ τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια δίδονται πρὸς 10, καὶ ταῦτα ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ ἡ Τράπεζα, οὐχὶ δὲ τὰς χορηγήσεις. Ὑπάρχει ἄρα παράβασις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, καὶ πρέπει νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἰδίου αὐτῆς καταστατικοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ περιορισθῇ ἀκριβῶς.

Ἀπαντῶν εἰς τοὺς δύο προαγορεύσαντας παρατήρησεν ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος, ὅτι ἡ Τράπεζα ἐξεπλήρωσε πληρέστατα τὰς ὑποχρεώσεις της, διαθέσασα εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια πλέον τῶν 3|4, διότι, κατὰ τὴν ἐνώπιον ἡμῶν κατάστασιν, τὰ μὲν ἐπὶ ὑποθήκῃ διὰ χρεωλυσίου ἀναβαίνουσιν εἰς δραχμὰς 1 600, 000, τὰ δὲ ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων εἰς 3,840,000, τὸ ὅλον 5,000 000. ἐν ᾧ κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς μόνον 4,500,000 δραχμῶν ὑποχρεοῦται νὰ διαθέτῃ εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια. Ἀλλ' ὁ τελευταῖον ἀγορεύσας δὲν θεωρεῖ ἐνυπόθηκα δάνεια τὰ ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ διδόμενα, ἐν ᾧ κατ' οὐδὲν ἄλλο πρὸς ἄλληλα διαφέρουσιν, εἰμὴ ὅτι τὰ μὲν ἐξοφλοῦνται χρεωλυτικῶς εἰς ὡρισμένας δόσεις, διὰ δὲ τὰ ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ὁ ὀφειλέτης ἀφίεται ἐλεύθερος νὰ πληρώνῃ ὅταν καὶ ὅσα θέλει. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ Τράπεζα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου δίδει τὰ ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ δάνεια πρὸς 9 μόναν τοῖς 100.

Ἀπαντῶν δὲ καὶ εἰς τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντα, εἰπόντα ὅτι ἡ Τράπεζα δύναται ἀκινδύνως νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, λαμβάνουσα ὑπ ὄψιν τὸ ἀξιόχρεον τοῦ δανειζομένου προσώπου, τὴν χρῆσιν τοῦ δανείου καὶ τὰς περιστάσεις, παρετήρησεν, ὅτι ἐσύγχιζε τὴν πίστιν τοῦ ἀτόμου μὲ τὴν τοῦ κτήματος, διότι ὁ συγγραφεὺς, οὗ περ ἐκεῖνος ἐμνήσθη, ὁμιλεῖ περὶ προσωπικῶν ἐγγυήσεων, ὅτε βεβαίως πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀξιόπιστον τοῦ δανειζομένου. Εἰς τὰ ἐνυπόθηκα ὅμως δάνεια ἡ Τράπεζα ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀξίαν καὶ τοῦ τελευταίου γεωργοῦ, οὔτε εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιτηρῇ τὴν χρῆσιν τοῦ δανείου. Συνηγόρησε δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς νομοθεσίας, τὴν ὁποίαν ὅμως ἄλλοι ἐπιστήμονες δικηγόροι τῆς πρωτευούσης ἀνεγνώρισαν ἐλλιπῆ ὡς πρὸς τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια· διαφωνῶν δὲ ὁ ἴδιος πρὸς ἑαυτὸν ὡμολόγησε μόνην τὴν ἔλλειψιν τοῦ βιβλίου τῆς καταχωρίσεως (inregistriment), τοῦ

ὁποίου ὅμως ἡ ὕπαρξις καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαία, διότι ἄνευ αὐτοῦ ἀδύνατον νὰ προφυλαχθῶσιν αἱ εἰς τὰς ὑποθήκας τῶν κτημάτων λαμβάνουσαι χώραν δολιότητες. Δὲν ἀφήνησε δὲ εἰς τὰς περὶ προνομίων παρατηρήσεις του, ἐν ᾧ οὗτος ἀπέδειξε διὰ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀγορεύσεως, ὅτι ἕνεκα αὐτῶν πολλὰς ὑπέστη ζημίας ἡ Τράπεζα.

Τελευτῶν δὲ ἐπαναλαμβάνει νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ τράπεζα ἐξεπλήρωσε πληρέστατα τὰς ὑποχρεώσεις της, καὶ πρόθυμος εἶναι νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια καὶ μὲ ὀλιγώτερον μάλιστα τόκον, ἀφ' οὗ ὅμως δοθῶσιν αὐτῇ πλειότεραι ἀσφάλειαι διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς νομοθεσίας ὡς πρὸς τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια, καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν προνομίων, τῇ ἐπιτραπῇ δὲ καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι παραδόξως πληροφορεῖται σήμερον ὅτι ἐν τῇ Τραπέζῃ μένει νεκρὸν ἐν σημαντικῷ ποσῷ, ἐν ᾧ οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ βιομήχανοι τῆς Ἑλλάδος δανείζονται ἐπὶ 30 καὶ 40 τοῖς 100, καὶ ἐν ᾧ, κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς, ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια. Ἀλλὰ δὲν εὑρίσκει, εἶπε τις τῶν προαγορευσάντων, τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν, καὶ διὰ τοῦτο ἔπαυσε νὰ δανείζῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ. Τὸ τοιοῦτον θεωρεῖ οὗτος λίαν σπουδαῖον καὶ σεβαρόν, διότι ἐν ᾧ τοσαύτην ἔχομεν ἀνάγκην νὰ σύρωμεν εἰς τὸν τόπον κεφάλαια, ἡ δυσπιστία αὕτη τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποδειλιᾷ ἕκαστον κεφαλαιοῦχον καὶ οὐδεὶς τολμᾷ νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ κεφάλαιά του, βλέπων τὴν Τράπεζαν δυσπιστοῦσαν. Προσέθηκε δὲ ὁ ἴδιος ὅτι ἡ τοιαύτη τῆς Τραπέζης ἄρνησις τοῦ νὰ δανείζῃ εἰς τοὺς κτηματίας προέρχεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν νομίμων τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἐκ τῶν προνομίων. Οὗτος ὅμως νομίζει, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει ἀφορμὰς τοιούτων φόβων, ἀφ' οὗ οἱ δυστυχεῖς γεωργοὶ δανειζόμενοι ἐπὶ τοσοῦτον ὑπερόγκοις τόκοις, ποτὲ δὲν ἠρνήθησαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των. Ἐπίσης δὲ καὶ τὸ δημόσιον, ἐν ᾧ πολλῶν ἑκατομμυρίων προσόδους διαθέτει ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων, ποτὲ δὲν διέτρεξε τοιούτους κινδύνους, εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν, οὐ μόνον ἤθελον ἑτοίμως ἐκπληροῖ τὰς ὑποχρεώσεις των οἱ δανειζόμενοι, ἀλλ' ἤθελον συγχρόνως καὶ εὐγνωμονεῖ, διότι ἤθελε τοὺς ἀπαλλάξει ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς τοσοῦτον καταστρεπτικῆς τοκογλυφίας. Ἐκτὸς ὅμως τούτου καὶ ἡ νομοθεσία ἡμῶν τιμωρεῖ τὸν δόλον τοῦ δανειζομένου, καὶ τόσαι ἄλλαι περιστάσεις ὑπάρχουν, ὡς καὶ ὁ βουλευτὴς Σύρου ἐξέθεσε, τὰς ὁποίας λαμβάνουσα ὑπ'

ὄψιν ἡ Τράπεζα, δύναται εὐκόλως νὰ διαφύγῃ πᾶσαν δολιότητα ἐκ μέρους τοῦ δανειζομένου. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπάρχωσι πραγματικοὶ οἱ φόβοι τῆς Τραπέζης, ἀπέναντι τῆς εἰς τὸν τόπον προσαπτομένης μεγάλης μομφῆς καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς, ἔπρεπε δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ ἐλλείψωσι τὰ τοιαῦτα προσκόμματα.

Δι' ὅλα ταῦτα θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσέλθῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλήν, νὰ ἐκθέσῃ αὐτὴ ἡ ἰδία τὴν γνώμην της ἐπὶ τῶν σήμερον ἐκτεθέντων, καὶ νὰ λυθῇ ταχεῖα ροντὶς πρὸς ἄρσιν παντὸς κωλύματος καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν εἰς τὸν τόπον τοσούτων ἐπιζλαβῶν συνεπειῶν τῆς δυσπιστίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐπανέλαβέ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι διαφωνεῖ πρὸς τὸν βουλευτὴν Παρνασσίδος, καθ' ὅσον ἐκεῖνος μὲν θεωρεῖ ὡς ἐνυπόθηκα καὶ τὰ ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ διδόμενα δάνεια, ὁ δὲ ἀγορεύων οὐχί. Καὶ ἂν μὲν οὕτως ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τότε ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ψηφίσῃ ἔπαινον ὑπὲρ τῆς Τραπέζης, διότι αὕτη ἠλάττωσε τὸν τόκον ἀπὸ 10 εἰς 9 τοῖς 100. Κατ' αὐτὸν ὅμως εἰς τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τῆς Τραπέζης ὑποκρύπτεται αἰνιγμά τι, τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν ἀφίνων εἰς ἄλλους, πρατείνει νὰ σταλῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, ἐν οἷς ἐκτίθενται ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου γνῶμαι καὶ παρατηρήσεις, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα ὀφείλουμένη ἐξ αὐτῶν σπεύσῃ εἰς τὴν τῶν ἐκτεθεισῶν ἐλλείψεων διόρθωσιν, ἐὰν πραγματικῶς τοιαῦται ὑπάρχωσι, διότι εἶναι λυπηρὸν νὰ μένωσι τόσα κεφάλαια νεκρὰ, ἐν ᾧ, ὡς ἠκούσαμεν, οἱ γεωργοὶ τῆς Ἑλλάδος δανείζονται πρὸς 30 καὶ 40 0/0.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι ἐκ τῆς προσαγωγῆς τοῦ γενικοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς Τραπέζης προέκυψε σπουδαία τῷ ὄντι συζήτησις, καθ' ἣν δύω ἀντίθετοι ἀνεπτύχθησαν ἰδέαι· τοῦ μὲν βουλευτοῦ Ἀττικῆς παρατηρήσαντος, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς περὶ ἐνυπθήκων δανείων ὑποχρεώσεις της, τοῦ δὲ βουλευτοῦ Παρνασσίδος διϊσχυρισθέντος τὸ ἐναντίον. Ὁ τελευταῖος δὲ οὗτος ἐξέθεσε καὶ διαφόρους ἐλλείψεις τῆς νομοθεσίας ἡμῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια. Παρατηρεῖ δὲ καὶ οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ προκύπτει, ὅτι ἡ Τράπεζα ἔχει εἰς μέταλλον 4,000,000 δραχμῶν περίπου, ἔχει δὲ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τρία περίπου ἑκατομμύρια, ἐν ᾧ ἀναλόγως τοῦ μεταλλικοῦ τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς ἠδύνατο νὰ ἔχῃ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια πολὺ περισσότερα. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τὴν οἰκτρὰν

κατάστασιν τῆς Τραπέζης, καὶ τὴν ἐντεῦθεν πηγάζουσαν βλάβην τῶν μετόχων αὐτῆς· τὴν κατάστασιν δὲ αὐτὴν ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ θεραπεύσῃ, διότι εἰς αὐτὴν ἐνδιαφέρονται οὐ μόνον οἱ μέτοχοι, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος, τὰ συμφέροντα τοῦ ὁποίου ὀφείλομεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος καὶ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς διαφωνίαν, παρατηρεῖ καὶ οὗτος, ὅτι κατὰ τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης καὶ τὰ ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ διδόμενα δάνεια θεωροῦνται ὡς ἐνυπόθηκα, καὶ ἑπομένως ἡ Τράπεζα ἐξεπλήρωσε κατὰ τοῦτο τὰς ὑποχρεώσεις της. Ἐπειδὴ ὅμως καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων, ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ἐξέθηκε τὴν ἀνάγκην μεταῤῥυθμίσεών τινων τῆς νομοθεσίας ἡμῶν διὰ τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια, π. χ. τὴν ἀνάγκην τῆς καταργήσεως τῶν προνομίων καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν. Τὴν ἀνάγκην λοιπὸν ταύτην ἀναγνωρίζων καὶ οὗτος, συμφωνεῖ ὅπως ἡ Βουλὴ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρόνοιαν τῆς κυβερνήσεως, καθ' ὅσον ἐνδιαφέρεται καὶ ὁ τόπος, ὅστις πολλὰς τῷ ὄντι ὀφείλει εὐγνωμοσύνας εἰς τὴν Τράπεζαν, καὶ ἰδίως διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς μεγάλης ἐκείνης τοκογλυφίας, ἥτις τοσαῦτα κατέστρεψε πολιτῶν συμφέροντα.

Οὕτω δὲ τῆς Βουλῆς συμφωνησάσης εἰς τὸ ν' ἀποσταλῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐμφανιζόμενον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰς ὁρισθησομένην ἡμέραν νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας ἐπερώτησιν καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς σήμερον ἀποφασισθείσης τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
Δ. ΣΤ. ΜΠΟΥΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 13 Ἰανουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ἐκλογὴ τῆς χθὲς ἀποφασισθείσης τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, λαβὼν τὸν λόγον ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας ἐξέθηκεν ὅτι, σπουδαῖον πάντοτε χαρακτῆρα ἔχει καὶ ἡ ὑπὸ βουλευτοῦ πολεμίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον γινομένη ἐπερώτησις, ἀλλ' ἔτι σπουδαιοτέρα καθίσταται ὅταν ὑπὸ φιλικῶς διακειμένου τῇ Κυβερνήσει ἀποτείνηται, διότι ὅλως τότε καθαρὰ καὶ ἄνευ αἰδενὸς πλαγίου πολιτικοῦ σκοποῦ γινομένη, ἐμφαίνει ἁπλῆν συναδέλφωσεως πρᾶξιν καὶ καθήκοντος μόνον ἐκπλήρωσιν. Τοιαύτης λοιπὸν οὔσης τῆς ἐπερωτήσεώς του, πιστεύων ὅτι ὡς οὐδεὶς τῶν συναδέλφων του θέλει παρεξηγήσει τὸν εἰλικρινῆ αὐτῆς σκοπόν, οὕτως ἐλπίζων, ὅτι καὶ κανὲν μέλος τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ὑποστηρίζῃ διὰ τῆς ταπεινῆς μὲν, ἀλλ' εἰλικρινοῦς συνδρομῆς του, θέλει παραγνωρίσει τὸ ἐλαττώριον τῆς ἐπερωτήσεώς του, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ γνωστοποιήσῃ ἐν πρώτοις εἰς τὸν ὑπουργὸν περιστατικά τινα, ἐν γνώσει τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου ε. π. ἔλαβεν ἀπὸ διάφορα μέρη, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν πατρίδα του ἐπιστολὰς, δι' ὧν τῷ ἀπεδείκνυτο ὀλιγωρία τις εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς νήσου Ὕδρας, ἣν ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύῃ. Διὰ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν τῷ κατηγγέλλοντο ἀνωμαλίαι τινὲς καὶ ἀταξίαι, διαπραττόμεναι ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας. Λέγει δὲ ἀνωμαλίαι καὶ ἀταξίαι, διότι ἐπιθυμῶν τὴν ἰσότητα, καὶ ὡς βουλευτὴς μὴ ὑποκείμενος εἰς καταδίωξιν διὰ τὴν καταγγελίαν του, ἐὰν αὕτη ἀνυπόστατος ἀπεδεικνύετο, δὲν θέλει νὰ μετακειρισθῇ τὴν λέξιν καταχρήσεις, ἣν αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ μετακειρίζονται καὶ ὅτις ἀκριβέστερον ἴσως χαρακτηρίζει τὰ γεγονότα. Εἰς δύω δὲ τινα περιστρέφονται αἱ περὶ ὧν ὁ

λόγος ἀνωμαλίαι. Εἰς τὸ ὅτι α') ἐδόθησαν διπλώματα πλοιαρχίας εἰς πρόσωπα, ἅτινα κατὰ τὸν νόμον δὲν ἠδύναντο νὰ λάβωσι τοιαῦτα, καὶ β') ἀπεδόθη ἡ ἑλληνικὴ σημαία εἰς πλοῖα ξένα, δι' οἰκονομικῆς πωλήσεως πρὸς Ἕλληνας μεταβιβασθέντα. Τὰς δύο δὲ ταύτας περιστάσεις διεκαίνωσεν ἄλλοτε εἰς τὸν τότε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, ὅστις ὅμως διὰ γενικῶν τινων ἐκφράσεων ἠθέλησε νὰ διασκεδάσῃ τὴν κοινὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τοιαύτη καταγγελία, λέγων, ὅτι μὲν εἶχε θετικὰς καὶ ἐπισήμους πληροφορίας ἐπὶ τῶν διαβιβομένων, ἤθελε δὲ φροντίσει νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν, ἐν ᾧ ὁ λιμενάρχης Σύρου εἶχε τότε μεταβῇ ἐνταῦθα διὰ νὰ ζητήσῃ ἐξηγίας περὶ τοῦ τί ὤφειλε νὰ πράξῃ ἀπέναντι ἀνωμαλιῶν τοιούτων, αἵτινες εἶχον τότε παρουσιασθῇ· καὶ τοῦτο διαβεβαιοῖ ὑπ' εὐθύνην του καὶ μεθ' ὅλης τῆς ἐπισημότητος. Ἔκτοτε δὲ εἶχεν οὗτος σιγήσει μὴ θέλων νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ὑπὸ σκοποῦ τινος ὁρμᾶται, καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶχε σχεδὸν λησμονηθῇ, ὅτε ἐσχάτως δύο ἀρμυρίδες παρεπέμφθησαν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, ἡ μία δ' ἐξ αὐτῶν κατεχώρισεν ἔγγραφον λίαν σπουδαῖον, τοῦ πρώην ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ Κ. Ζυγομαλᾶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Ἀργυρόπουλον, διὰ τοῦ ὁποίου καταγγέλλονται ἐντονώτερον αἱ ἴδιαι πράξεις, τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ βήματος διεκαίνωσεν ἄλλοτε εἰς τὸν ἴδιον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργόν. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ἐγράφη, ὅτε γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου διετέλει ὁ νῦν ἐπαξίως διευθύνων αὐτὸ, καταδεικνύει τὰς διαφόρους ἀταξίας, εἰς ἃς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον ὑπέπεσε, χορηγοῦν παρὰ τὸν νόμον διπλώματα πλοιαρχίας καὶ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ εἰς τὰς ὁποίας δικαίως λογούμενος ὁ διευθύνων τὸ γραφεῖον ἀπαντᾷ, ὅτι οἱ δύο πλοίαρχοι, εἰς οὓς ἐχορήγησε τὸ δικαίωμα τοῦ πλοιαρχεῖν ἂν καὶ δὲν ἦσαν πράγματι Ἕλληνες, εἶχον ὅμως καὶ τὸ φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν ἑλληνικὰ, προδὸς οὕτω εἰς ψυχολογικὰς παρατηρήτεις, ὡσανεὶ ἦτο δυνατὸν νὰ σιγήσωσιν οἱ νόμοι τοῦ Κράτους ἀπέναντι αἰσθημάτων τῆς καρδίας. Τοιούτου λοιπὸν ἐγγράφου δημοσιευθέντος, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ σιωπᾷ, δυϑτι καὶ τὸ συνειδὸς καὶ τὸ πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν του σέβας τὸν ὑπεχρέουν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον νεκρὰν μείνασαν ἐπερώτησίν του· σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον φέρει ἡμερομηνίαν 12 Αὐγούστου, ἤτοι ἕνα ὅλον μῆνα ἀπὸ τῆς ἐπερωτήσεώς του.

Δύο λοιπὸν εἰσὶ τὰ ζητήματα, τῶν ὁποίων ἡ λύσις προτίθεται σήμερον.

α') Ἐδόθη τὸ δικαίωμα τοῦ πλοιαρχεῖν εἰς πλοιάρχους μὴ ἔχοντας τοιοῦτον δικαίωμα;

β') Ἐδόθη ἡ ἑλληνικὴ σημαία εἰς πλοῖα ξένα;

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ α'. διὰ νὰ λάβῃ τις δίπλωμα πλοιάρχου ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν νόμον νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην, ἐγγεγραμμένος εἰς δῆμόν τινα τοῦ Βασιλείου, καὶ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου διορισμένης ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας συνεμορφώθη μὲ τὰς ῥητὰς αὐτὰς τοῦ νόμου διατάξεις; ὄχι· ἀπαντᾷ ῥητῶς, διότι οὐ μόνον ἔδωκε διπλώματα εἰς μὴ πολίτας Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀνόματα ἀτόμων ἀνυπάρκτων κατὰ τὸ ἔγγραφον τοῦ δημάρχου Πατρῶν, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ἡ Ἐλπίς. Παρατηρεῖ δ' ἐνταῦθα ὅτι ἐκραγέντος τοῦ πολέμου, πλοίαρχοι Ἕλληνες διοικοῦντες πλοῖα ἑλληνικὰ ὑπὸ ῥωσσικὴν σημαίαν, μὴ ἔχοντες ὅμως ἑλληνικὰ διπλώματα πλοιαρχίας, ἐζήτησαν νὰ λάβωσι τοιαῦτα, ὁ δὲ τότε πρέσβυς Κ. Μεταξᾶς εἶχε ζητήσει τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὅμως ἔδωσεν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν, διότι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοίαρχοι ὤφειλον πρῶτον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις. Ἐν παρόδῳ δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ὀλίγας στιγμὰς πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὸν περίβολον τοῦτον ἤκουσε διαδιδόμενον, ὅτι ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεως ἤθελε προκύψει μομφή τις καὶ κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου πρώην ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως Κ. Μεταξᾶ διὰ ἀνωμαλίας τῆς ἰδίας φύσεως, ὅπερ ὅμως ἀποκρούει διὰ τῆς αὐτῆς περιφρονήσεως, τὴν ὁποίαν καὶ εἰς τὸν ἴδιον Κ. Μεταξᾶν ἤθελε διεγείρει τοιοῦτον ἄτοπον.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ β'. διὰ νὰ δοθῇ ἑλληνικὴ σημαία, ἀπαιτεῖται 1) ὁ ἀγοραστὴς νὰ ἦναι πολίτης Ἕλλην· 2) νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ὅπου θέλει νὰ καταταξῃ τὸ πλοῖον του διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του ὡς ἐθνικοῦ καὶ καταχωρηθῇ εἰς τὸ νηολόγιον· 3) νὰ παρουσιάσῃ ἐπικυρωμένων ἀντίγραφον τῆς ἐνώπιον τοῦ πρόξενείου πράξεως περὶ τῆς κατὰ τοὺς νομίμους τύπους γενομένης ἀγορᾶς· 4) νὰ βεβαιώσῃ ὁ ἀγοραστὴς ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικείου, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι ἰδιοκτησία του καὶ 5) ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν εἰς μετρητὰ ἢ εἰς τὰ κτικῶς ἐγγεγραμμένην κτηματικὴν ὑποθήκην περὶ τῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένων.

δοθείσης δὲ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης χορηγεῖται τὸ δίπλωμα τῆς ἑλληνικότητος τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ὑπογράφει καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός, τιθεμένης καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ τὸ προξενεῖον ὡς οὐδὲν θεωρῆσαν ταῦτα πάντα, ἀνεγνώρισεν ὡς ἑλληνικά, πλοῖα ξένα, μεταβιβασθέντα εἰς Ἕλληνας δι' οἰκονομικῶν πωλητηρίων, γενομένων ἐνώπιόν του, καὶ τὰ πλοῖα ταῦτα ταξιδεύουν ἔκτοτε ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἐναντίον ὅλων τοῦ νόμου τῶν διατάξεων, ἀπολαύοντα προνομίων, ἅτινα δὲν ἔχουσι τὰ πραγματικῶς ἑλληνικά.

Ἐξ ὅλων δὲ τούτων προκύπτει α') ὅτι οἱ λαβόντες παρὰ τοῦ προξενείου διπλώματα πλοιαρχίας δὲν εἶναι πολῖται Ἕλληνες, διότι δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς οὐδένα δῆμον· β') δὲν ἔχουσι δίπλωμα ἱκανότητος, διότι δὲν ἐξετάσθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἑπομένως ὁ πρόξενος δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ ὡς πλοιάρχους, ἀφετερισθεὶς οὕτως ἓν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος εἰς μόνον τὸν ὑπουργὸν χορηγεῖ· γ') οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πλοίων δὲν εἶναι πολῖται Ἕλληνες, διότι δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς δῆμον καὶ δ') ὁ πρόξενος δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ σημαίαν ἑλληνικὴν, καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς ἑλληνικὰ τὰ ξένα πλοῖα, ἀφ' οὗ ταῦτα εἶναι ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν, ὅστις ὅμως δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματός του πρὶν ἢ ἐνεργηθῶσι προηγουμένως ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμεναι αὐτῷ ὑποχρεώσεις. Προσθέτει δὲ, ὅτι ἐφ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων ἐπανειλημμένως ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενείου τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον πληροφορίας, ἀλλ' οὐδεμίαν ἔλαβε μέχρι τοῦδε ἀπάντησιν, καὶ ἐν τούτοις **130**, ἂν δὲν ἀπατᾶται, πωλήσεις πλοίων ἐγένοντο, καὶ πολλὰ δίπλώματα πλοιαρχίας ἐδόθησαν.

Μεθ' ὅλα ταῦτα θέλων μόνον νὰ δυθῇ πέρας εἰς ἓν ζήτημα ἐκκρεμὲς, πιστεύει, ὅτι διὰ τῆς βοηθείας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν παρακαταθεμένων ἐγγράφων θέλει ἐξαχθῆ τῆς δυσκόλου θέσεως, εἰς ἣν ἄκων εὑρέθη ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα.

Ἐκτὸς δὲ τούτου δὲν ἀνέχεται νὰ κατηγορῆται καὶ ὁ συντάκτης τῆς Ἐλπίδος ἐπὶ συκοφαντίᾳ, διότι καὶ ἐκεῖνος διεπραγματεύθη, ὥσπερ καὶ οὗτος, δημοσίᾳ τὸ ζήτημα, καὶ διὰ τοῦτο θέλει ἐκ τῆς παρακαταθέσεως τῶν ἐγγράφων νὰ χορηγήσῃ τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως εἰς πρόσωπον καταδιωκόμενον διὰ πρᾶξιν παράλληλον τῇ ἰδικῇ του καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπαγορευθεῖσαν αἰσθήματος· πρόσωπον, τοῦ ὁποίου τὰς ἐκδουλεύ-

σεις πρὸς πολιτικὸν μερίδα, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν τὸ σύνθημα ἦτον ἡ ὑπεράσπισις τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ, ὡς δὲν παραγνωρίζει καὶ τὰς νέας αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἰς τὴν παροῦσαν, κατὰ τὸ φαινόμενον, μόνον διαφερούσαν, κατ' οὐσίαν ὅμως τὴν αὐτὴν, ὡς πρότερον πορείαν του, διότι τὰ προνόμια τῆς βασιλείας, τῶν ὁποίων ὁ συντάκτης τῆς Ἐλπίδος εἶναι ὑπερασπιστὴς, συντελοῦν εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ δόξαν τῆς πατρίδος. Θέλει δὲ ὥστε ἡ τῶν ἐγγράφων παρακατάθεσις νὰ ἦναι πλήρης, διότι πρὸ μικροῦ ἤκουσεν, ὅτι τὸ ἐν τῇ Ἐλπίδι κατακεχωρισμένον ἔγγραφον, παρουσιασθὲν εἰς τὸν πρώην ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἐτέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα, ὡς δηθὲν ἀναξίων προσοχῆς, ἐνῷ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ θεωρεῖ οὗτος λίαν σπουδαῖον, καὶ ὑποπτεύεται μήπως ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα τοιαῦτα τεθειμένα ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ὑπουργείου. Θέλει λοιπὸν νὰ παρακατατεθῶσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα ἀναλλειπῶς, καὶ πιστεύει ὅτι ἐξ αὐτῶν θέλουσι καταδειχθῆ σαφῶς αἱ ἐν τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας λαβοῦσαι χώραν ἀταξίαι καὶ ἀνωμαλίαι. Ἐπιδείξας δὲ τελευταῖον καὶ διαφόρους ἐντύπους ἀποδείξεις πληρωμῆς προξενικῶν δικαιωμάτων, ἐν αἷς οὔτε ὁ ἀριθμὸς τῶν τόνων, οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου ἐφαίνοντο, ἐν ᾧ κατὰ τὸν νόμον ἡ βάσις τῆς διατιμήσεως τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν τόνων, καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος ἀποδεικνύεται ἡ ταὐτότης τοῦ πλοίου, παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ καταστήσῃ προπεκτικὴν τὴν πρεσβείαν πρὸς ἀπορρυγὴν τοιούτων ἀταξιῶν, αἵτινες εὐλόγως δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καταχρήσεις.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἀναπτύσσων τὴν ἐπερώτησίν του, ἀνέμιξε καὶ ἄλλα τινὰ ἀντικείμενα ξένα πρὸς τὸν κύριον τοῦ ζητήματος σκοπὸν, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν θέλει ἀπαντήσει, διότι ἡ κυβέρνησις ἀδιαφοροῦσα εἰς τὰς φιλικὰς αὐτοῦ συμπαθείας, δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ καθήκοντα τῶν δικαστηρίων. Περιοριζόμενος λοιπὸν εἰς τὴν κυρίαν ἐπερώτησιν παρατηρεῖ, ὅτι δύω εἰσὶ τὰ ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν περιστρέφεται αὐτὴ· ἃ ἂν τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἔδωκε δικαίωμα πλοιαρχίας εἰς ἀνθρώπους μὴ ἔχοντας δίπλωμα πλοιάρχου, καὶ β') ἂν ἔδοσε τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς πλοῖα μὴ ὄντα ἑλληνικὴ ἰδιοκτησία. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ β'. ἐκ τῶν ἐγγράφων, ἅτινα παρακατατέθεται σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν, προκύπτει, ὅτι κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ λήξαντος ἔτους τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον ἀνέφερεν εἰς τὴν

πρεσβείαν, ὅτι πολλὰ πλοῖα φέροντα ξένας σημαίας πωλοῦνται εἰς Ἕλληνας, καὶ ἠρώτησαν ἂν ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ ταῦτα ἑλληνικά. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πωλήσεις ἐγίνοντο ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ οὐχὶ ἐν Ἑλλάδι, τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν ἑλληνικά, διότι ἔπρεπε προηγουμένως νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι ὑπὸ τοῦ νόμου διατυπώσεις, τὰς ὁποίας καὶ ὁ πραγορεύσας ἐξέθεσε. Κατὰ δὲ τὸν νόμον ὁπόταν πλοῖόν τι πωληθῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς πολίτην Ἕλληνα, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου, ὅπου ἐγίνετο ἡ πώλησις, ἐφοδιάζει τὸ πλοῖον μὲ προσωρινὴν ἄδειαν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τινα λιμένα τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διαγραφομένων ὅρων. Τοιαῦται λοιπὸν ἄδειαι προσωριναὶ ἐδόθησαν καὶ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως τινὰ ναυλωμένα ὄντα πρὸς φόρτωσιν, δὲν ἠδύναντο νὰ ἔλθωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ μεταβαίνοντα πρῶτον εἰς τὸν λιμένα τῆς φορτώσεως καὶ παραλαμβάνοντα τὸ φορτίον προσέρχοντο μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦτο ἐγίνετο καὶ ἐπὶ τοῦ Κ. Μαυρομιχάλη κατὰ τὸ 1852, ὅτε μάλιστα κατ' ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως ἐπετράπη εἰς ταιαῦτα πλοῖα νὰ μεταβαίνωσι δὶς πρὸς φόρτωσιν, καὶ τότε νὰ προσέρχωνται εἰς τινα λιμενικὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διαπασσομένων.

Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ πλοῖα Σερβικά, Σαμιακά, Χιακὰ καὶ ἄλλα ἔμενον ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ πολέμου ἀργά, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας γενομένην εἰς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα παραχώρησιν τοῦ προνομίου τοῦ νὰ προσέρχωνται εἰς τοὺς λιμένας της, ἐπωλήθησαν ἢ οἰκονομικῶς μετεβιβάσθησαν εἰς πολίτας Ἕλληνας, τὸ δὲ ἐμπορικὸν γραφεῖον ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου δοθεῖσαν ἄλλοτε εἰς τὴν πρεσβείαν ἄδειαν ἐφοδίαζε τὰ πλοῖα ταῦτα μὲ προσωρινὴν ἄδειαν.

Ἂν δὲ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον ἐγνώριζεν ἢ οὔτὸ εἰσαγωγικὸν τῶν παραχωρήσεων, περὶ τούτου οὐδεμίαν ἔχει ἐπίσημον πληροφορίαν, οὐδὲ τῷ κατηγγέλθη ποτὲ τοιοῦτόν τι διὰ νὰ ἐφεργήσῃ τὰς πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας ἀπαιτουμένας ἐρεύνας.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς πλοιαρχίας παρατηρεῖ ὅτι, ὅταν τὸ γραφεῖον ἠρώτησε τὸ ὑπουργεῖον ἂν τὰ ἐπὶ Μαυρομιχάλη διαταχθέντα ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύωσι, τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον ἀπήντησεν, ὅτι ἕνεκα τῶν περιστάσεων δύναται μὲν τὸ γραφεῖον νὰ παραχωρῇ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς ξένα πλοῖα ἀγορασθέντα ὑπὸ ἑλλήνων, ἀλλὰ

καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ναυτιλιακῆς ἀστυνομίας νόμου. Ἅμα δὲ λαβὸν τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὁ διευθύνων τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον, ἀπήντησεν ἀμέσως, ὅτι τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος διατάξεων εἶχε μακρυνθῇ διὰ δύο μόνον πλοῖα, τὰ ὁποῖα μεγάλως ἤθελον ὑποφέρῃ ζημίας, ἐὰν ἔμενον ἀργά, περιμένοντα ἐξ Ἑλλάδος πλοιάρχους, καὶ ἐπομένως ἐνδίδων εἰς τὴν ἀνάγκην, ἐχορήγησε τὰ δικαιώματα τοῦ πλοιάρχου εἰς δύο Κεφαλλῆνας, οἵτινες, καὶ ἂν μὴ πολῖται Ἕλληνες, εἶχον ὅμως καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὸ φρόνημα ἑλληνικά, καὶ τοῦτο δι' ἓν μόνον ταξίδιον, ὅπερ δὲ αἰσθάνεται νὰ χορηγῇ τοιαύτας ἄδειας.

Εἰς ταῦτα λοιπὸν περιορίζονται ὅλα τὰ γεγονότα, ἅτινα ἀποδεικνύουσι τὰ ἐκ τῶν παρακατατεθειμένων ἐγγράφων, ἐν οἷς ὑπάρχει καὶ τὸ ἐν τῇ Πλατεῖᾳ καταχωρισθέντων παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἐλλείπει καὶ ἓν ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου.

Περὶ δὲ τοῦ ἂν ὅλα οἱ ἀγοράσαντες πλοῖα ἦσαν πολῖται Ἕλληνες, τοιαῦτα ἔρευνα δὲν ἐγένετο, διότι δυσκόλως δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀνακαλυφθῇ τὸ τοιοῦτον.

Ῥωτήσαντος δέ τινος τῶν ὑπουργῶν ἂν ὅλα τὰ πλοῖα, ὅσα ἔλαβον προσωρινὰς ἄδειας, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἑλληνικὰ ὑπὸ τῶν τοπικῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, ἢ ἂν κάνεν ἐξ αὐτῶν ἀπερρίφθη, διότι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ὀφείλομεν νὰ αἰτιώμεθα τὴν κυβέρνησιν, ὅτις τὰ ἀνεγνώρισεν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τὸν πρόξενον, ὅστις ἐνεργῶν τὴν καταγραφὴν ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ὅσα γνωρίζει ἂν κάνεν ἐξ αὐτῶν δὲν ἀνεγνωρίσθη, οὔτε ἂν παρουσιάσθησαν ὅλα διὰ νὰ ἐξελληνισθῶσι. Πιστεύει ὅμως ὅτι ἔκτοτε ἠ ἐξελληνισθῆσαν ἢ ἔλαβον ἄλλας σημαίας. Παρατηρεῖ δὲ τελευταίου, ὅτι ὁ πρόξενος χορηγῶν προσωρινὰς ἄδειας, δὲν ἐνεργεῖ ὁμοτικήν τινα πρᾶξιν, καθιστῶν τὸ πλοῖον ἑλληνικόν, οὔτε εἶναι ὑπεύθυνος ἂν κάνεν ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πλοίων δὲν ἀνεγνωρίσθη ὡς ἑλληνικόν, διότι ὁ πλοίαρχος δὲν ἤθελησε νὰ δώσῃ ὅρκον περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένων καὶ δι' ἄλλην τινὰ τοιαύτην αἰτίαν.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου προχθεσινὴν συζήτησιν ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ παρακατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν ἡ Βουλή, παρακατατεθέντων ἤδη, νομίζει ἀναγκαίαν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μεχρισοῦ αἱ βουλευταὶ δυνηθῶσιν ἐκ

τῶν ἐγγράφων, νὰ σχηματίσωσι τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος πεποίθησίν των.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν ὑπουργὸν διὰ τὴν εἰλικρίνειαν του καὶ διότι διὰ τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ ἐνίσχυσε μὲν πλειότερον τὰς αἰτιάσεις του, ἀπέδωκε δὲ τὰς καταγγελλομένας πράξεις τοῦ προξενείου εἰς τὸ ἔκτακτον τῶν περιστάσεων. Ὁδηγούμενος ὅμως ἐκ τῆς πείρας, καὶ οὐχὶ ἀπὸ δυσπιστίαν ὁρμώμενος, ὀφείλει νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον παρακατάθεσιν τῶν ἐγγράφων, διότι καὶ ἡ ἐλλείψις ἑνὸς μόνου δύναται νὰ ματαιώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπερωτήσεώς του. Παρατηρεῖ δέ, ὅτι καὶ ὅπως παρουσιάζει ὁ ὑπουργὸς τὴν διαγωγὴν τοῦ διευθύνοντος τὸ προξενεῖον, παραχωροῦντος ὅτε μὲν σημαίαν ἑλληνικὴν εἰς πλοῖον ξένον πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ταξιδείου του, ὅτε δὲ δίπλωμα πλοιαρχίας, διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἄνευ πλοιάρχου τὸ ὑπ' αὐτοῦ παρὰ τὸν νόμον ἐξελληνισθὲν πλοῖον, ἡ τοιαύτη τοῦ προξένου διαγωγὴ τῷ ὑπενθυμίζει τὴν ἐπιτηδείαν καὶ συνήθη τακτικὴν τῶν παίδων, οἵτινες λαμβάνοντες παρὰ τῆς μητρός των ἄρτον καὶ προσφάγιον, ζητοῦσιν ὁτὲ μὲν ἄρτον διότι τοῖς ἐπερίσσευσε προσφάγιον, ὁτὲ δὲ προσφάγιον, διότι δὲν ἐδυνήθησαν μετ' αὐτοῦ νὰ καταναλώσωσι καὶ τὸν δοθέντα αὐτοῖς ἄρτον. Περαίνων δὲ τὸν λόγον του παρατηρεῖ, ὅτι μόνον ἐκ τῆς ἀνελλείπους παρακαταθέσεως τῶν ἐγγράφων καὶ τῆς μετ' ἐπιστασίας μελέτης αὐτῶν θέλομεν δυνηθῇ νὰ ῥιφήσωμεν εἰς ἓν ὁριστικὸν πέρας, καὶ διὰ τοῦτο συμμεριζόμενος τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἐπιφυλάττεται νὰ λάβῃ τὸν λόγον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γενησομένην νέαν συζήτησιν.

Παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του δὲν εἶχε σκοπὸν οὔτε νὰ κατακρίνῃ οὔτε νὰ φεισθῇ προσώπων, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον νὰ ἐκθέσῃ ὡς εἶχον τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀφορμὴν εἰς ἣν εὑρέθη ὁ πρόξενος εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν. Προστίθησι δὲ τέλειταιον, ὅτι ἡ τῶν ἐγγράφων παρακατάθεσις γίνεται ἐκουσίως ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, καὶ νομίζει ὅτι καλὸν εἶναι νὰ μὴ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς ἀπόφασίν τινα, ἀρνουσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως εἶναι ὀρθή, διότι ἀπαιτεῖται νὰ λάβωσιν οἱ βουλευταὶ γνῶσιν τῶν παρακατατεθέντων ἐγγράφων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν ἀνωτέρω πρότασιν.

Προβάσης τελευταίων τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ καταλόγου τῶν πληρωθεισῶν ἀποζημιώσεων, παρετέθησαν αἱ δύο κάλπαι, προσερχόμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ ἔβριπτον εἰς τὴν μὲν τούτων τοὺς κυάμους, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὰ ψηφοδέλτια, ἅτινα ἀριθμηθέντα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Φ. Φιλωνος καὶ Ἐμ. Μελετοπούλου, εὑρέθησαν ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 75. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Σταϊκου καὶ Π. Κόλλιοδίνου, ἐξήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς Δ. Καλλιφρονᾶν διὰ ψήφων 42, Π. Ψάθην διὰ ψήφων 41 καὶ Σ. Στεφανόπουλον διὰ ψήφων 40. Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν βουλευτῶν Α. Ῥενουάρδου, Σ. Βαρότση, Π. Δημητρακοπούλου, Π. Πατρινοῦ καὶ Κ. Λαμπινοπούλου ἐχορήγησεν αὐτοῖς μηνυσίαν ἄδειαν ἀπουσίας.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος κηρύξας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν διά τινος ἐγκυκλίου συζήτησιν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 16 Ἰανουαρίου 1850.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀκολούθως ἕνεκα τῆς πρὸς ἐπιχειρησίαν τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς Μεσσήνης ἀποχωρήσεως τῶν μελῶν τοῦ τμήματος μὴ ὑπολειπομένης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.

Τῆς 19 Ἰανουαρίου 1826.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνόσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἡ ἀναβληθεῖσα συζήτησις περὶ τῆς διὰ τινος πολιτ. ἐρωτηρίου δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν, ἐπρότεινέ τις ἐκ νέου τὴν ἀναβολὴν τοῦ ζητήματος ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ βουλευτοῦ Πανεπιστημίου, ὅστις κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αὐζήτησιν διατρόπους ἔφερε παρατηρήσεις καὶ ἐναντίαν ἔζέθεσε γνώμην εἰς τὴν τῆς ὑποτροπῆς ἔλθοσιν.

Ἀντιπαρατηρήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι τοιαύτην ἀρχὴν δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλή, διότι τότε ὁ προτείνας γνώμην ἐπί τινος ζητήματος, προβλέπων ἀπουσίαν, δύναται διὰ τῆς ἀπουσίας του ν' ἀναβάλλῃ ἐπ' ἄπειρον τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ καθιερώσωμεν σήμερον ταυτότην ἀρχήν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς μόνον προτείνεται τῆς σημερινῆς συζητήσεως ἡ ἀναβολή, διὰ νὰ σκεφθῶσιν ὡριμώτερον οἱ βουλευταὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα συνήνεσεν εἰς τὸ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπόφασις εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.

Παρελθὼν μετὰ τοῦτο ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀσθενοῦντος, νομοσχέδιόν τε καὶ ἔκθεσιν περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Π. Γιατράκου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Κατ' διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, φέρων εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον περὶ προικίσεως τῆς Μαριγῶς, θυγατρὸς τοῦ ἀειμνήστου ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Παναγ. Γιατράκου, εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχαριστοτέραν θέσιν, διότι ἐκπληρῶ τὸν τοσάκις διαβεβαιωθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς.

Πρῶτον ἔδη ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως παρέχεται τοῖς νομοθετικοῖς Σώμασιν ἡ εὐχάριστος περίστασις νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς πανδήμους ὑποσχέσεις τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς ἀγωνίσαντας τὸν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, τοὺς προκινδυνεύσαντας καὶ τοὺς διὰ πάσης θυσίας στεφανωσαμένους αὐτόν.

Ὁ ἱερὸς ἀγὼν καὶ ἡ ἐθνικὴ παλιγγενεσία μετ' ὀλίγου θέλουσι διαξέρχεσθαι αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἱστορίας, διότι ἐκ τοῦ ἀνυφίστου καὶ ἀσθενοῦς παρήχθησαν καὶ διεπράχθησαν τηλικαῦτα κολοσσιαῖα ἔργα καὶ περίστια κατορθώματα. Ἀλλὰ, Κύριοι, αὐτὴ ἡ ἱστορία ἐν τῇ ἀδεκάστῳ κρίσει της, αὐταὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ ἐν τῷ θαυμασμῷ των, ἐν τῇ ἐπάρσει τῆς φαντασίας των ἐπὶ τῷ μεγαλείῳ τοῦ ἔργου καὶ τῶν κατορθωμάτων, θέλουσι πάντως καταμεμφθῆ ἡμῶν τῶν ἐπιζώντων προσώπων ἐπ' ἀγνωμοσύνῃ, ἐὰν τὰ ἱερὰ λείψανα τοῦ ἱερωτάτου τῶν ἀγώνων ἀφήσωμεν νὰ τελευτήσωσιν ἐπὶ τῆς ψιάθης ἠδικημένα, παραμεληθέντα καὶ ἐγκαταλελειμμένα εἰς τὸν διάκοσμον τῆς ἐνδείας ἐὰν παραβλέψωμεν τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τοιούτων ἡρώων, ὥστε νὰ γυμνητεύωσι, ν' ἀποστερῶνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, νὰ ἐπαιτῶσι μὴ λαμβανομένης ὑπ' αὐτῶν τὰς ὀφειλομένης προνοίας. Ναί, Κύριοι, τὸ λέγω μετὰ παῤῥησίας, ἔμαθε καὶ οὐχὶ τὸ ἔθνος ἐπιτιμητὴν θέλει ἀναγνωρίσῃ ἡ ἱστορία, ἀγνώμονας καὶ ἀδίκους θέλουσι κηρύττει μετ' ἀγανακτήσεως αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ, διότι τὸ μὲν ἔθνος διὰ τῶν ἐν Κεφαλωρύῳ, ἐν Ἀστρει, ἐν Γραβέζῃ, ἐν Ἄργει καὶ ἐν Ἀθήναις συνελεύσεών του ἐκήρυξε πανδήμως καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ὀφειλήν του ταύτην, εἰς ἣν δὲ τὰ τελευταῖα ζόφια τῶν ἐθνικῶν ἀποφάσεων ἐπικειται ἡ αὐθὶς καὶ ἡ μοίρα, ἐὰν ἀμελήσωμεν ἢ ἐνοκλήσωμεν ἀνυπερβλήτως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, ἐὰν κλείσωμεν τὰ ὦτα εἰς τὰς δυστυχίας καὶ τὴν πενίαν τῶν ἀγωνιστῶν καὶ κωφεύσωμεν εἰς τὰ γοερὰ παράπονα τῶν πενομένων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν τοῦ ἁγίου ἀνδρῶν.

Ἐπειτίως ἐπιψηφίζεται αὐχὶ εὐτελὲς μετάλλιον διὰ βοηθείας ἐνδεῶν· ὁμολογῶ τὴν ἀνάγκην, ἀναγνωρίζω τὸ δίκαιον, σπουδαίως κηρύττω τὸ φιλάνθρωπον τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου· ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, νὰ παρατηρήσω τὴν γνώμην μου, ὅτι εἰς τοὺς ἐνδεεῖς τούτους δὲν ὀφείλομεν, εἰμὴ καθ' ὑπαγόρευσιν φιλανθρωπίας, ἐνῷ εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος, εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν ὀφείλομεν ὑλικῶς, ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην, ὀφείλομεν δικαιοσύνην, ὀφείλομεν καὶ φιλανθρωπίαν.

Πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως διὰ Βασ. διατάγματος ἐπροικίσθησαν αἱ θυγατέρες τοῦ Α. Ζαΐμη, Καραϊσκάκη, Μάρκου Βότσαρη, μὲ 500 στρέμ. γαίας ἐθνικὰς καὶ 6000 δραχ. ἑκάστη. Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου δὲ νομοσχεδίου ἡ αὐτὴ προίκισις προτείνεται καὶ διὰ τὴν θυγατέρα τοῦ Π. Γιατράκου. Ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δικαιολογήσω τὰ καθέκαστα τῆς προτάσεως, ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, μικρόν τι νὰ ἐνδιατρίψω εἰς περιληπτικήν τινα παράστασιν τῆς ἀρχῆθεν καινοτομικῆς θέσεως τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν αὐτοῦ.

Ἰατροχειρουργὸς ὤρισται, ἐδέχθη ἐπὶ Τουρκοκρατίας μεγίστων τιμῶν, καὶ ἀπολαμβάνων σημαντικώτατα ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του κέρδη, εἶχε ἀποκτήσει χρηματικὴν κατάστασιν, ἣν κατανάλωσεν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους. Θεωρούμενος δὲ ὡς ἐκ τῶν προσφορωτέρων εἰς τὴν τελεσιουργίαν τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθερώσεως, ἐμυήθη τὰ πρῶτα φιλικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Γρηγορίου τῷ 1818 ἔτει.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος διετέλεσεν ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς τῶν ὅπλων τῆς Λακεδαίμονος, μιᾶς τῶν μεγίστων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν διακριθεισῶν διά τε τὸν ἀριθμὸν καὶ διὰ τὴν γενναιότητα τῶν ἀνδρῶν, οὓς παρεῖχεν. Ἐκεῖ ἡ ἀρχηγία αὕτη εἰς ἄλλας ἐπαρχίας διηρεῖτο μεταξὺ διαφόρων ἀρχηγῶν. Ματαιοπονία ἤθελε λογισθῇ ν' ἀπαριθμήσῃ τις τὰς ἐκστρατείας, τὰς μάχας, τὰς πληγὰς τοῦ ἥρωος τούτου καὶ ἀρχηγοῦ, διότι πρόκειται περὶ γεγονότων τῆς ἐποχῆς ἡμῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ὁ Π. Γιατράκος συνεισέφερε καὶ ὅ,τι οὐδεὶς τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν ἐδυνήθη νὰ συνεισφέρῃ· ἐθυσιῶν ἔτρεχε θεραπεύων ἀμισθὶ καὶ ἰδίοις ἀναλώμασι τοὺς εἰς τὰς μάχας τιτρωσκομένους καὶ ἀποδίδων τῇ πατρίδι αὐτοὺς κυκλήτους· ὁ ζῆλος, αἱ προσπάθειαι, ἡ χρησιμότης του ἦσαν μοναδικαὶ καὶ ἀνεκτίμητοι· οὐχὶ δὲ μόνον ὡς γενναῖος καὶ ἐμπειρότατος στρατηγὸς καὶ διὰ τῆς ἐξαισίου δοκιμότητός του περὶ τὴν χειρουργίαν ὑπηρέτησε μετ' ἀφοσιώσεως, ἀλλὰ καὶ ὡς πολιτικὸς διετέλεσεν εἰς διαφόρους ὑψηλὰς θέσεις, διακριβεῖς καὶ εἰς ταύτας διὰ τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸν ἀκραιφνῆ πατριωτισμόν του. Δὲν ἐπιχειρῶ, Κύριοι, πανηγυρικὸν τοῦ ἀνδρός, διότι ἡ ἱστορία θέλει χρησιμοποιήσει αὐτόν. Λέγω ὅμως κατ' ὀφειλὴν τῇ ἱερᾷ ἀληθείᾳ καὶ μετὰ πεποιθήσεως νὰ εἴπω, ὅτι ὁ ἱστορικὸς οὗτος καὶ διάσημος ἀνὴρ δικαιοῦται νὰ κατατάσσεται εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τῶν πρωταγωνιστῶν διὰ τὰς ἀνεκτιμήτους θυσίας, τοὺς πολυπλήθεις ἀγῶνας, τὴν πρὸς τὴν

πατρίδα θρησκευτικὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἀφιλοκερδείαν του.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνεται προίκισις τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἴση τῇ πρὸς θυγατέρας ὁλοιοθύμων πρωταγωνιστῶν ἀποφασισθείσῃ.

Ἡ τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ἐθνικὴ συνέλευσις διὰ τοῦ Β' ψηφίσματός της παρήγγειλεν ἡμῖν ἱερὸν παρακαταθήκην, ἣν ὀφείλομεν μετ' εὐλαβείας νὰ τηρήσωμεν. Ἂν δ' αἱ περιστάσεις καὶ αἱ ἐνεστῶσαι ἀνάγκαι τοῦ Κράτους δὲν ἐπιτρέπωσι νὰ γενακευθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ἐντεταλμένον μέτρον, ἡ ὑγιὴς καὶ αὐστηρὰ δικαιοσύνη ὑπαγορεύουσι νὰ μὴ ἀρνηθῶμεν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἔνθα σοβαρὰ ἀνάγκη μᾶς καλεῖ, οὐδὲ συμφέρει εἰς τὸν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους νὰ φανῶμεν σήμερον φειδωλότεροι εἰς δίκαια καὶ φιλάνθρωπα.

Πιστεύω λοιπὸν ἀδιστάκτως ὅτι δι' ὁμοφώνου συναινέσεως θέλετε ἐπιψηφίσει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐκπληροῦντες οὕτως ἔργον δίκαιον μὲν καὶ φιλάνθρωπον, σύμφωνον δὲ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μεγαλειότητος, καὶ γλυκύνοντες τὰς πτέρυγας τῶν δυστυχούντων λειψάνων τοῦ ἀγῶνος, δυναμένων νὰ εὐλογῶσιν ὅτι ἤξιωθῆ καὶ αὐτοῖς τὸ δίκαιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπάνω νομοσχέδιον, καθ' ὃν τρόπον ἔχει, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὑποστηρίξοντος αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπορρίπτομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν Μαριγὼ, θυγατέρα τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Παναγιώτου Γιατράκου, ἑνὸς τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ ἐν ὀνόματι τῆς εὐγνώμονος πατρίδος διὰ τὰς πολλὰς θυσίας καὶ πιστὰς ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ χορηγεῖται προίκισις ἐκ τοῦ δημοσίου, συ-

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ

α. Ἐκ τετρακοσίων ἀτρεμάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ

β. Ἐκ μετρητῶν δραχμῶν ἓξ χιλιάδων, πληρωτέων ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρ. 2. Ἡ τριάκοσις αὕτη θέλει πραγματοποιηθῆ ἅμα σωληνηθησομένῃ, πρὸ τοῦ τέλους τῆς προτιζομένης.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ α. ἐθνικαὶ γαῖαι θέλουσι παραχωρηθῆ κατ' ἐκλογὴν τῆς προκειμένης, μὴ ὑπερβαίνη ἑκάστην στρέμμα αὐτῶν τὴν ἀξίαν τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ νὰ τηρηθῶσιν αἱ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν διατάξεις τῶν νόμων τῆς 19|31 Μαρτίου 1843 καὶ τῆς 26 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὁ παρὼν νόμος ὑπερισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀκούων τὴν ἐπιμονὴν τῶν λόγων ἐβλεπεν, ὅτι, ἂν δὲν ἀγωνιοῦ ἡ Βουλή, ὁ ἀοίδιμος Στουρνάρης διέθεσε μέγα μέρος τῆς κολοσσιαίας περιουσίας του πρὸς σύστασιν σχολείου τῶν τεχνῶν ἐν Γαλλίᾳ, ἐφρόντισε δ' ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης του τὰ νομοθετικὰ λόγματα καὶ τὸν βίον του Ἰωαννίνων. Ἐπὶ τούτοις δὲ ἡ μὲν Βουλὴ ἐξέλεξε ἀντιπροσώπων στὴν τοῦ βουλευτοῦ Πετσῶν Ν. Χ. Ἀνδρεάκου, ἡ Γερουσία τὸν γερουσιαστὴν Κ. Φύλλην καὶ ὁ Κ. Τοσίτσας τὸν Κ. Δόσιον. Οὕτω δὲ συγκροτηθεῖσα ἡ ἀντιπροσωπευουσα τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης ἐπιτροπὴ, προέβη εἰς τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐργασιῶν της. Ἡ δὲ ἀντιπροσωπὸς ὑμῶν ὑπεβαλε πέρυσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν της. Παραλλάξαν ὅμως ἐν τῇ ἐαυτῆς καταστάσει τῶν βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων πρὸς τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ἀπέκρυψεν ἔλλειμμα τῆς χρηματικῆς περιουσίας ἐκ δρ. 362,000, εἰς τὰς ὁποίας προστιθεμένου καὶ τοῦτου αὐτῶν, ἀναβαίνοντος εἰς δρ. 100,000 περίπου, ἐπὶ 900,000 δρ. κεφαλαίων, ὅπερ φαίνεται νέαν ἐν τῇ ἐαυτῆς τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ἔλλειμμα συμποσοῦται εἰς 460,000 περίπου δραχμὰς, διότι ἐν μὲν τῇ διαθήκῃ σημειοῦται ἐν χρηματικῶν ποσὸν ἐκ δρ. 1,218,000, ἐν δὲ τῇ καταστάσει φαίνεται ὅτι εἰσεπράχθησαν ἀπάντων αὐτοῦ μόνον δρ. 743,000. σημειοῦται δὲ εἰσπρακτέαι καὶ ἕτεραι δραχ. 113,000, τὸ ὅλον τῶν βεβαιωθέντων δρ. 856,000, ὅστε περιμένει ἐλαττωσις δραχμῶν 362,000. Ἂν δὲ καὶ ἡ ἐλάττωσις αὕτη καταδεικνύεται ἐν τῇ ἐκθέσει, ἵνα χορτασθῇ ὅμως πλειότερον πόθον περιέκοψε τὸ ἔλ-

λειμμα, παρεκάλεσε τὸν βουλευτὴν Πετσῶν νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐξέτασας, θέλω φέρει καὶ πάλιν τότε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Πιστεύει δὲ ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ θέλει παραδεχθῆ τὴν περὶ παρακαταθέσεως τῶν ἐγγράφων πρότασίν του, διότι τόσα ζητήματα βαρύνει τὴν πρὸς σύστασιν τοῦ σχολείου κληροδότημα, καθ' ὅσον τὰ λοιπὰ εἶναι ὡρισμένα, καὶ διότι συγχρόνως ἡ Βουλὴ ὡς ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης ἔχει καθῆκον νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν τελευταίων θελήσεων τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ὅστις διὰ τῆς τοιαύτης πράξεως ἀφῆκεν ἐξαίρετον καὶ μεγαλοπρεπῆ μνημεῖον πατριωτισμοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ βουλευτὴς Πετσῶν, ὅτι καὶ ἄνευ τῆς παρακαταθέσεως τῶν ἐγγράφων νομίζει ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου πληροφορίας. Παρακαλεῖ λοιπὸν, ὅπως τὸ ἔλλειμμα, ὅπερ ἀνέφερεν ὁ προαγορεύσας, προέρχεται ἀπὸ τὰ δύο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Λιβόρνῳ καταστήματα τῶν ἀδελφῶν Τοσίτσα, διότι ἄλλη μὲν ποσὸν σημειοῦται ἐν τῇ διαθήκῃ ὡρισμένων παρ' αὐτῶν τοκομεριδίων Στουρνάρη, ἄλλο δὲ παρέστησαν οὗτοι, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς παρουσιασθέντας αὐτῇ λογαριασμοὺς, δὲν ἠδύνατο εἰμὴ κατ' αὐτοὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰ τῶν εἰσπραχθέντων νὰ ἐξοφλήσῃ τὰ κληροδοτήματα· μένουσι δὲ μόνον ἀνείσπρακτα τὰ ἐν τῇ Γαλλίᾳ χρεόγραφα, τῶν ὁποίων τὴν ἐκποίησιν ἡ ἐπιτροπὴ ἀναβάλλει ἐπίτηδες, διότι ἔνεκα τῶν περιστάσεων τοῦ πολέμου ἔχει ἐκπέσει ἡ ἀξία αὐτῶν, καὶ ἐπομένως τὸ παρὸν ἔθελε ἐπωφεληθῆ ἐλαττωθῆ, ἐὰν ἐπωφέλουν τὴν ἐκποίησιν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου ἐπηγείροντο καὶ τινες διατυπώσεις διὰ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐκκρεμῶν τῶν χρεογράφων, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἀπαντήσασαν ἄπειρα δυσκολίαι, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγκάσθη πρὸς τούτῳ νὰ συνοδεύσῃ δικηγορικὸν συμβούλιον, μέλος τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε καὶ ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς τοῦ Πανετημίου, οὗ τὴν παρουσίαν ἐπικαλεῖται. Ἄδηλον δὲ, ὅτι καὶ αἱ δυσκολίαι ἐξωμαλύνθησαν καὶ ἡ ἀξία τῶν χρεογράφων ὑψώθη ἕνεκα τῆς διαδόσεως εἰρήνης, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει διατάξει ἀμέσως τὴν ἐκποίησιν καὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος χρεογράφων.

Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὸ περὶ ἐλλείμματος ζήτημα, παρατηρεῖ, ὅτι πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας ἡ ἐπιτροπὴ εἶχεν ἀνάγκην τῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εὗρεν οὔτε βιβλία οὔτε λογαριασμούς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐπιτροπὴ συνεκάλεσε δικηγορικὸν συμ-

βούλιον, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ ἐπὶ τοῦ πραγτέου, ἀλλ' ἅπαντες οἱ τὸ συμβούλιον συγκροτοῦντες ἐξιότιμοι δικηγόροι ἐξεφράσθησαν, ὅτι δὲν θεωροῦν συμφέρον νὰ προέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τοιαύτας ἀπαιτήσεις καὶ δυσαρεστικὰς διαπλοκὰς μετὰ τῶν συγγενῶν τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη. Προστίθησι δὲ τελευταῖον ὅτι μετὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ, οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ παρακαταθέσῃ τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα.

Ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος, ὅτι χαίρει μὲν διότι καὶ ὁ προαγορεύσας ἐπεκύρωσε τὴν περὶ τοῦ ἐλλείμματος ἰδέαν του, λυπεῖται δὲ διότι ἐν τῇ ἐκθέσει του οὐδόλως ἐποίησε λόγον περὶ ἑνὸς τοσούτου σημαντικοῦ ἐλλείμματος, τὸ ὁποῖον ἄλλως κατεδεικνύετο διὰ τῶν ἀριθμῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ Βουλὴ τοιοῦτος εἰς ἄγνοιαν τοῦ ἐλλείμματος.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ χειρόγραφα, ἂν καὶ περὶ αὐτῶν οὐδένα ἐποίησε λόγον ἐν τῇ ἀγορεύσει του, καθ' ὅσον ταῦτα εἰσὶ προσοδοφόρα, ἐπειδὴ ὅμως ὁ προαγορεύσας ἀντιπρόσωπος μας παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἐξεποίησε ταῦτα διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας των, ἀπαντᾷ ὅτι καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ ἔδειξεν ἀκριβίαν, διότι ἂν ἐξεποίει ταῦτα πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ πολέμου, ἠθέλομεν ἔχει ἐν κέρδος 10 τοῖς 0/0 ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἤδη περὶ τούτου, καθότι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔλλειμμα δὲν πηγάζει ἀπὸ τὸν ἐκτιμὸν τῆς ἀξίας τῶν χειρογράφων, ἀλλ' ἀπὸ τὴν χρηματικὴν περιουσίαν, εὑρισκομένην εἰς χεῖρας ὡρισμένων προσώπων μνημονευομένων ῥητῶς ἐν τῇ διαθήκῃ.

Ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Πατρέων, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐκποίησιν τῶν χειρογράφων, ἐπικαλούμενος τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἡγουμένου τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς μέλους τοῦ δικηγορικοῦ συμβουλίου, περὶ τῶν ἀπαντηθεισῶν δυσκολιῶν, παρατηρεῖ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἄτομον δὲν ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ δικαστικῶς παρὰ τῶν ἀδελφῶν Τοσίτσα καὶ τῆς κ. Στουρνάρη τὰ βιβλία, ἀφήνει δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι περὶ τούτου ἐγκρίνει.

Παρατηρήσαντος ἐνταῦθα τοῦ προέδρου, ὅτι, καθ' ἣν ὥραν τὸ ζήτημα ἀναλογίαν, νομίζει καλὸν ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησις μέχρι τῆς τῶν ἐγγράφων παρακαταθέσεως, ἀπεκρίθη ἕτερος, ὅτι μετὰ τὰ λεχθέντα θεωρεῖ περιττὴν πλέον τὴν τῶν ἐγγράφων παρακατάθεσιν, διότι σαφῶς εἶπον ἡμῖν ὁ τῆς Βουλῆς ἀντιπρόσωπος, ὅτι τὸ ἔλλειμμα ὑπάρχει, προερχόμενον ἀπὸ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ σημειωμένων ποσῶν καὶ τῶν ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Τοσίτσα παρουσιασθέντων λογαριασμῶν. Μένει δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ἤδη νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἀφορμῶν τοῦ ἐλλείμματος.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι, κατὰ τὰ λεχθέντα, ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἐξέλεγξις τῶν λογαριασμῶν τῶν ἀδελφῶν Τοσίτσα, ὅπερ ὅμως αὐτὸς θεωρεῖ ὅλως ἄτοπον ἐπέκεινα τῆς εὐγνωμοσύνης, ἣν ὀφείλομεν εἰς τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοιοῦτον ζήτημα· ἐξέθηκεν ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ βουλευτὴς Πατρέων ἐπεκαλέσθη τὴν μαρτυρίαν του, θεωρεῖ παράλειψιν ὀφειλομένου καθήκοντος νὰ μὴ διακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅ,τι περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως γνωρίζει ὡς δικηγόρος, λαβὼν μέρος εἰς διάφορα δικηγορικὰ συμβούλια ἐπὶ ταύτῃ συγκροτηθέντα. Παρατηρεῖ λοιπόν, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ σημειουμένων ποσῶν καὶ τῶν εἰσπραχθέντων, ἀληθῶς προκύπτει διαφορά· ἀλλ' αὕτη πηγάζει ἀπὸ τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Λιβόρνῳ δύο καταστήματα τῶν ἀδελφῶν Τοσίτσα, εἰς ἃ ἦτον συμμέτοχος ὁ μακαρίτης Στουρνάρης. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν συνετάχθη ἡ διαθήκη, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη ἐμεσολάβησεν ἓν τετράμηνον διάστημα, τὸ ὁποῖον ἀρκεῖ νὰ φέρῃ μεγάλας εἰς τὸ ἐμπόριον μεταβολὰς καὶ ἐλαττώσεις περιουσιῶν. καὶ ἐπομένως ἡ διαφορὰ αὕτη πιθανὸν νὰ προκύπτῃ ἐξ ἐμπορικῶν περιστάσεων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου προστίθησιν, ὅτι ἡ διαθήκη σημειοῖ τὰ ποσὰ ὡς ἐγγύτατα, καὶ συγχρόνως ὅτι τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χρήματα, ὅτε ἐσχάτως ἐλήφθησαν, εὑρέθησαν ἐν Βιέννῃ, ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης τοῦ τόπου μεταβολῆς καὶ τῆς κατὰ συνέπειαν διαφορᾶς τῶν νομισμάτων προκύπτει μία ἐλάττωσις 10.000 φιορινίων. Ἀλλὰ καὶ ἄλλη τις ἐλάττωσις πηγάζει ἀπὸ τὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Λιβόρνου συμβᾶσαν κλοπήν, τῆς ὁποίας ὁ πτωχεύσας συνεληφθείς ἐνταῦθα, ἐλιτανεύθη καὶ κατεδικάσθη. Τὰ δύο λοιπὸν ταῦτα ἀδιαρίλυτα περιστατικὰ σμικρύνουσιν ἐν μέρει τὸ ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖον ὅμως μένει πάντοτε μέγα. Βιβλία λογιστικὰ τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, ἂν καὶ ἐζητήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν εὑρέθησαν δυστυχῶς, καὶ ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ μὴ ἔχουσα τοῦ νὰ στηριχθῇ, ἠναγκάσθη νὰ συγκαλέσῃ δικηγορικὸν συμβούλιον διὰ νὰ ὁδηγηθῇ περὶ τοῦ πρακτέου, ἀλλ' ἅπαντες οἱ δικηγόροι ἐκ συμφώνου ἀπεφάνθησαν, ὅτι ἐθεώρουν ἄτοπον νὰ προβῇ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς ἐξέλεγξιν τῆς οἰκογενείας ἐκείνης, ἥτις τοσαύτην ἔδειξεν αὐταπάρνησιν, παραδεχθεῖσα ἄνευ ἐνστάσεως τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου Στουρ-

νάρη, καὶ συνεφώνησαν ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκτελεστῶν ὠφειλον νὰ παραδεχθῶσι τοὺς παρουσιασθέντας ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Τοσίτσα λογαριασμούς, καὶ κατ' αὐτοὺς νὰ ἐνεργήσωσι τὰς εἰσπράξεις των. Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰς ἐνέργησεν ἅτε παρέσχεν αὐτῇ ὁλόκληρος αὐλοκόλαξ δίκης χάριν.

Θεωρῶν δὲ παντὸν τὴν ζητηθεῖσαν τῶν ἐγγράφων παράθεσιν, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ἐπαινέσῃ τὴν ἀβροότητα τὴν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διαγωγὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἂν καὶ κατέδειξεν ἀριθμητικῶς ἐν τῇ ἐκθέσει της τὸ ἔλλειμμα, δὲν ἐβιάσθη ὅμως νὰ κάμῃ περὶ αὐτοῦ λόγον, διὰ νὰ μὴ ἀποδοθῇ αὐτῇ πρόθεσις μομφῆς κατὰ τῶν ἀδελφῶν Τοσίτσα.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐν Γαλλίᾳ χρεώγραφα, παρατηρεῖ, ὅτι διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐκποίησις αὐτῶν, ἀπῃτεῖτο ἡ ἐκπλήρωσις διαφόρων τύπων, ἥτις ὅμως δὲν ἦτον καὶ εὔκολος, διότι ἐν παραδείγματι διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ διαθήκη τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους, ἔπρεπε ν' ἀναγνωσθῇ ἐπὶ δικαστηρίου τὸ πρωτόγραφον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Διδύμοις πρόξενου, καὶ διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἀνάγκη νὰ σταλῇ ἐκεῖσε ἐπίτηδες πρόσωπον. Ὅτι πομένως οὐδεμία μορφὴ δύναται νὰ προσαρθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν, πρακτέον ἐνόσῳ περιστατικῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς της.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον λαβὼν τὸν λόγον, εἰπών, ὅτι εἰς τῶν προαγορευσάντων παρετήρησεν, ὅτι πρωΐτατον ζήτημα δὲν ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Βουλήν, καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην ὑπεστήριζε δυστυχῶς καὶ ὁ προαγορεύσας. Ἀλλ' οὗτος ἀπεκρούσθη τοιαύτην ἰδέαν, ἥτις δὲν εἶναι εἰμὴ βλασφημία εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, τοῦ πραγματικοῦ αὐτοῦ εὐεργέτου τοῦ Ἔθνους, ὅστις ἀφίνων ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης του τὰ νομοθετικὰ Σώματα, ἐπέζητει διὰ τοῦ μέσου τούτου πᾶσαν δημοσιότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης· ἡ δημοσιότης δὲ αὕτη θέλει καταδείξει τὰς πραγματικὰς ἀφορμὰς τοῦ ἐλλείμματος καὶ θέλει ἀφαιρέσει πᾶσαν μομφήν, ἥτις διὰ τῆς σιωπῆς ἠδύνατο ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Τοσίτσα. Ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὁποίων προκύπτει τὸ ἔλλειμμα. Ἐκ τῶν δὲ αὐτὸς σήμερον τὴν πλειονῶν ἐγγράφων παρακατάθεσιν, πιστεύει ὅτι προσφέρει ἐμβούλωσιν μάλιστα εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Τοσίτσα, ἐν ᾧ οἱ ὑπὲρ αὐτῶν φαινόμενοι ὡς ἀγορεύοντες, παραδλάπτουσι

τὸν ἄλλως ἔντιμον αὐτῶν χαρακτῆρα. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡμεῖς, ὡς ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης, βλέποντες τοιοῦτον σημαντικὸν ἔλλειμμα, ἔχομεν καθῆκον νὰ ζητήσωμεν λόγον τῆς τοιαύτης ἐλαττώσεως, διότι ἄλλως παραδλέπομεν τὴν ἐκπλήρωσιν καθήκοντος, ἐπιβεβλημένου ἡμῖν ὑπὸ τῆς διαθήκης. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι διὰ τὸς προτάσεώς του σκοπὸν δὲν εἶχεν οὔτε εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἐναβῇ τοὺς ἀδελφοὺς Τοσίτσα, οὔτε εἰς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν των νὰ προβῇ, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ πληροφορηθῇ τὰς ἀφορμὰς τοῦ ἐλλείμματος, καὶ τοιαύτη βεβαίως εἶναι καὶ ἡ ἰδέα τῆς Βουλῆς.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ἀπέδωκε τὸ ἔλλειμμα εἰς διάφορα περιστατικά, καὶ ἰδίως εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ ἐν Βιέννῃ ἐξοφληθέντος συναλλάγματος καὶ εἰς τὴν ἐπισυμβᾶσαν ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Λιβόρνου κλοπήν, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ οὗτος τὰς τοιαύτας ἀφορμὰς ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ, οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αὗται.

Ἐβεβαίωσε ἔτι, ὅτι μετὰ τὸν εὐγλωττον ἀγόρευσιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ὁποίου τὰ ἐπιχειρήματα μένουσιν ἀκαταμάχητα καὶ μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ προαγορεύσαντος, θεωρεῖ ἐξηντλημένην τὴν συζήτησιν. Χωρὶς δὲ ν' ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα, ὅπερ εἶχεν ὁ προαγορεύσας ὡς βουλευτὴς, διὰ νὰ ζητήσῃ λόγον περὶ τοῦ ἐλλείμματος, παρατηρεῖ μόνον εἰς αὐτὸν, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀποδώσῃ ἀκαιρίαν εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνθυμούμενος ὅτε, ὅτε ἀγωνιζόμενος αὐτὸς ὑπὲρ τῶν ἐργασιῶν της, ὁ πόλεμος εἶχεν ἀρχίσῃ καὶ ἐπομένως τὰ χρεώγραφα ἦσαν εἰς ἔκπτωσιν, ἡ δ' ἐπιτροπὴ προνόησε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς περιουσίας, καλῶς γινώσκων δὲν ἐξεποίησε τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος χρεώγραφα. Ἀντὶ λοιπὸν ν' ἀναγνωρίσωμεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν θεωρεῖ δίκαιον νὰ τὴ προσκτήσωμεν μομφὰς ἀκαιρίας.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἔλλειμμα, ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς ἀρκούντως διεσάφησαν πόθεν προκύπτει, ἡ δ' ἐπιτροπὴ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν δὲν ἠδύνατο ἄλλο τι νὰ πράξῃ ἢ νὰ στείλῃ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς συγγενεῖς ἑνὸς εὐεργέτου τοῦ Ἔθνους, οἵτινες καθ' ἑκάστην καὶ πολλαχῶς εὐεργετοῦσι καὶ αὐτοὶ τὸ Ἔθνος ἡμῶν. Σημειώνει λοιπὸν καὶ χάριν τῆς γνώμης τῶν νομομαθεστέρων δικηγόρων τῆς πρωτευούσης δὲν προέβησαν εἰς τοιοῦτον ἄτοπον μέτρον, τὸ ὁποῖον, ὡς εἶπε καὶ ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου, θέλει εἶσθαι ἡ μεγαλειτέρα ἀπέδεια εἰς τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη καὶ ἀχαριστία εἰς τοὺς φιλοπάτριδας συγγενεῖς του. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα θεωρῶν περιττὴν τὴν τῶν ἐγγράφων προσκ

γωγὴν, ἀφίνει εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Ἀντιπαρετήρησαν ἄλλοι, ὅτι ἡ συζήτησις προέκυψε, διότι παρεκινήθη ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ὅστις παρατηρήσας ἀσαφήτειάν τινα διαφορὰν μεταξὺ τῆς διαθήκης καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν, ὤφειλε νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης, ἡ δὲ Βουλὴ ἔπρεπε μάλιστα νὰ ἐγνωμοδότει εἰς αὐτὸν, διότι κατάδειξε τὸ ἔλλειμμα καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς μίαν τοσοῦτον πρωΐαν συζήτησιν. Ἐρισκόμενοι δὲ ἀπέναντι ἑνὸς μεγάλου εὐεργέτου τοῦ ἔθνους ἀποβιώσαντος, δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ συλλάβωμεν τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν δολιότητος ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ ἧττον ὡς ἐκτελεσταὶ τῶν τελευταίων θελήσεών του ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν πᾶσαν δημοσιότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ νὰ διεξάξωμεν τὸ προκείμενον ζήτημα μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας, ἐκ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι δὲν ἔχουσι τίποτε νὰ φοβηθῶσιν οἱ ἔντιμοι ἀδελφοὶ Τοσίτσα.

Προσέθηκέ τις, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος δὲν ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ τοιαύτας παρατηρήσεις, οἵας ἐξέθεσάν τινες τῶν προαγορευσάντων, καθ' ὅσον πάντες ἡμεῖς ἐπίσης εὐγνωμονοῦμεν εἰς τοὺς εὐεργέτας τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπαινοῦμεν δὲν ἦτον σήμερον περίστασις ἐπιδείξεως αἰσθημάτων καὶ πατριωτισμοῦ, οὔτε ἐζήτησέ τις τὴν τῶν δικαστηρίων ἐπέμβασιν ἡ ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἀδελφῶν Τοσίτσα, ἀλλ' ὡς ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης ὀφείλομεν νὰ πληροφορηθῶμεν τὰς ἀληθεῖς ἀφορμὰς τοῦ ἐλλείμματος, ἐφ' ᾧ καὶ ὑποστηρίζει τὴν περὶ προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ περὶ ταύτης ἡ Βουλὴ, ὁ βουλευτὴς Πετσῶν ὑπέτυθη νὰ φέρῃ τὰ ζητούμενα ἔγγραφα. Ἀλλὰ θεωρηθείσης ἀναγκαίας τῆς ἀποφάσεως, ἵνα μὴ τυχὸν ἀρνηθῶσι τὴν τῶν ἐγγράφων παράδοσιν τὰ δύο ἄλλα μέλη, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, συνεφώνησε μετὰ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος.

Τέλος πάντων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν βουλευτῶν Γ. Ἀντωνοπούλου, Χ. Σουμαρίπα καὶ Π. Καμπάνη, ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν αὐτοῖς ὑπὸ τὸν ὅρον μηναίαν ἄδειαν ἀπουσίας, ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥρας 2 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 21 Ἰανουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλαν ἐν πρώτοις τὸ Δον, Εον καὶ Ζον τμῆμα, τῶν λιπῶν μὴ ἐργασθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Π. Γιατράκου τοὺς Π. Χρυσοβέργην, Β. Δημητρακόπουλον καὶ Ἰω. Ζάρκον.

Καταλαβόντος ἐνταῦθα τοῦ ἀντιπροέδρου τὴν ἕδραν, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν τοῦ ὑποστρατήγου Μήλιου ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Κ. Α. Λόντος διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1855 ἔτους κατηγορητηρίου ἐγγράφου του κατήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων διαφόρους πράξεις τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, γερουσιαστοῦ καὶ ὑποστρατήγου Σπ. Μήλιου, ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ὁποίων εἶδεν ἐγκληματικότητα, καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν αὐστηρὰν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν, ἵνα ἡ Βουλὴ ἀποδείξῃ ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ εὐθύνη τῶν ὑπουργῶν εἶναι πραγματικὴ, ὅτι οὐδεὶς δύναται, μηδ' αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν ἐξαιρουμένων, νὰ παραβιάζῃ τὸν νόμον ἀτιμώρητος διὰ τοῦτο κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐπίστευεν, ὡς ἔλεγεν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν εἰσέτι περίπτωσις, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ πληρέστερον ἡ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν διάταξις.

Ἡ πρὸς ἀνάκρισιν τῶν πράξεων τούτων ἐπιτροπὴ, ἧς ὁ πρόεδρος Κ. Ζαΐμης ἐξελέγετο κατ' ἐντολήν σας, ἐξετάσασα τοὺς μάρτυρας καὶ αὐτὸν τὸν ὑπόδικον, διεβίβασεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς τὴν δικογραφίαν μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν τῆς ὑποθέσεως ἐγγράφων, ἅτινα αὐθορμήτως τὸ ὑπουργεῖον εἰς αὐτὴν ἔπεμψεν, ἢ κατ' αἴτησίν της παρέδωκε πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Κἰς ἡμᾶς ἤδη, Κύριοι, ἐναπέκειτο νὰ ἐκπληρώσωμεν καθῆκον ἱερὸν, μετ' ἀκριβείας ἀνταποκρινομένης εἰς τὴν ἐντολήν μας καὶ τὰς προσδοκίας τῆς ἀμεροληπτου συνειδήσεώς της.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς μας αὐτῆς ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ συνιστῶντα τὴν δικογραφίαν ἔγγραφα, καὶ βασανίσαντες αὐτά, εὕρομεν ὅτι οἱ πρὸ ἡμῶν συνάδελφοι οἱ τὴν ὑποθεσιν ἀνακρίναντες, ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκόν των μετὰ πλείστης ὅσης ἀξιοπιστείας ἀκριβείας καὶ συνέσεως.

Καὶ ἐν μὲν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν πράξεων της ἡ ἀνακριτικὴ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἐπροσπάθησε νὰ τηρήσῃ ἀκριβῶς πρὸ νόμου τας διατυπώσεις, διότι ὑπ' ὄψιν εἶχε καὶ τὴν ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ συνταγματικὴν ἐπιλεγουσαν, περὶ τῆς ἀρχομαγίας τοῦ νόμου κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ, ἵνα ἀποδειχθῇ ἡ εὐθύνη τῶν ὑπουργῶν σταγματικὴ, καὶ ἐγίνωσκε τὴν ἰσχὺν σας περὶ τῆς ἀκριβοῦς διατάγωγῆς τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐφ' ἧς τοσοῦτοι καὶ τοιοῦτοι ὀφθαλμοὶ προσηλώθησαν, ὡς καὶ περὶ τῶν κρίσεως τηρήσεως τῶν διατυπώσεων κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ συνταγματικοῦ τούτου δικαιώματος· ἐν δὲ τῇ προστασίᾳ τῶν τοῦ ἀνθρώπου δικαιωμάτων ἀρχαὶ *δικαιοσύνης* καὶ *φιλανθρωπίας* ἐδέγγησαν αὐτὴν, προστατεύσασαν ἀεὶποτε ἀμεροληπτως τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ τοῦ πάσχοντος δικαιώματα.

Ναὶ, Κύριοι! μετὰ πλείστης προσοχῆς ἐνησχολήθη ἡ ἀκριτικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ὑπερ καὶ κατὰ ἐνδείξεων· ἐκ δὲ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐγγράφων θέλετε πληροφορηθῆ κατὰ πόσον αἱ διαταγαὶ της ἐξετελέσθησαν, κατὰ πόσον αἱ περιστάσεις ἐπεκράτησαν τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς.

Ἀλλὰ, Κύριοι! πρὶν προβῶμεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν παρακαλοῦμεν νὰ διακεχθῆτε, ἐπιτρέψατέ μας πρὸς εὐχερῆ τῆς ὑποθέσεως διάγνωσιν νὰ ἐκθέσωμεν συνεπτυγμένως ὀλίγα περὶ τῆς ἐνεργείας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως ἐλάβομεν χώραν· ὡς δὲ τῆς δικογραφίας περιεῦρεθησαν Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἐναγκαίως νὰ διαλάβωμεν καὶ τὰς πράξεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον ἐθεώρησεν ὡς ποινικὰς παραβάσεις διότι ἀπ' αὐτῶν καὶ τὸ ἐγκλητήριον προϊσχίζεται· θέλομεν ὅμως ἀποφύγει νὰ σφετερισθῶμεν κρίσιν ἀλανθήπτου περὶ αὐτῶν.

Ὅτε, Κύριοι! τὸ ὑπουργεῖον τοῦ 1854 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους, ὁ ὑποστράτηγος Σ. Μήλιος διετέλει ὡς ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τὴν Λιτωλοακαρνανίαν στρατιωτικῆς δυνάμεως· ἀλλ' ἔδέησε ν' ἀνατεθῇ ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ εἰς τὸν συνταγματάρχην Δελιγιώργην, καὶ ἐνῷ τὸ ἔγγραφον τῆς παύσεως τοῦ ὑποστράτηγου Μηλίου φέρει χρονολογίαν τὴν 21 Μαρτίου καὶ ἐκοινοποιήθη εἰς αὐτὸν μόνον τῇ

30 τοῦ αὐτοῦ, ἐκείνου τοῦ διορισμοῦ τοῦ συνταγματάρχου Δελιγιώργη, ἂν καὶ ὑπεγράφη τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἐκοινοποιήθη ὅμως εἰς αὐτὸν τὴν ἰδίαν τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ· ὅπως δὲ παραλάβῃ οὗτος τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ὑπερτάξιν ὅπου κάχος, ὡς διετάχθη, ἐναγκάσθη νὰ καινοποιήσῃ ἀντίγραφον τοῦ διορισμοῦ του πρὸς τὸν ὑποστράτηγον Σ. Μήλιον, διότι ὃν εἶχεν οὗτος λάβει εἶτε, ὡς εἴρηθη, τὴν ἐπίσημον εἴδησιν τῆς παύσεώς του καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ διαδόχου του. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο, Κύριοι, ἐδύνατο εἰς τὰς ἀνωμάλους ἐκείνας περιστάσεις νὰ ἔχῃ σοβαρὰν σημασίαν, ἂν δὲν ἤθελεν ὑπακούσει ὁ παθὼν εἰς τὴν ἔμπρακτον παύσιν τοῦ διαδόχου του ἀναπείσωσιν.

Συνέπεια τῆς παύσεως τοῦ ὑποστράτηγου Μηλίου ἦτον ἡ ἐκλογὴ τόπου διαμονῆς, καὶ ὡς τοιοῦτος κατ' ἐκλογὴν του ὡρίσθησαν αἱ Ἀθῆναι· ταύτου δὲ κοινοποιηθέντος εἰς τὸν ἐν Πάτραις διατρίβοντα ὑποστράτηγον τὴν 4 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἔσπευσεν οὗτος νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν 8 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Ἀλλ' ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς προσδιωρίζετο ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ὑποστρατήγου Μηλίου, ἀφ' ἑτέρου διάκενψις ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐγένετο περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ εἰ δυνατὸν τῆς ἐξελέγξεως τῶν περιελθόντων εἰς χεῖρας διαφόρων ἀτόμων χρηματικῶν κεφαλαίων, ὡς ἐκφράζεται ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἔκθεσίν του (τῆς 31 Αὐγούστου 1854). Συνεπείᾳ δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1854 ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τουτέστι δύω ἡμέρας πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ὑποστράτηγου εἰς Ἀθήνας, δι' οὗ ὑπεβλήθη οὗτος μετ' ἄλλων εἰς διοικητικὴν προανάκρισιν, ἐνώπιον στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἰδιοῦται πρὸς διάφορα ἄτομα (ὡς ἐκφράζεται ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς) ἐνεπιστεύθησαν, καὶ ὅπως ἀνακαλυφθῇ ἰδίως παρὰ τίνος ἐδόθησαν τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὸν ὑποστράτηγον, πόσον ἐκ τοῦ ὅλου ἐδαπανήθη ἀποδεδειγμένως, καὶ ἂν ὑπάρχῃ ὑπόλοιπον, ποῦ τοῦτο εὑρίσκεται· περὶ δὲ τοῦ ἀκοποῦ τῆς ἀποστολῆς τῶν συνεισφορῶν τούτων, μολονότι οὐδεμία προσάγεται ἀπόδειξις καὶ βεβαίωσις, ἀποραίνεται μ' ὅλα ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον καὶ περὶ αὐτοῦ ἐμμέσως.

Διὰ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ διατάχθη ἡ συστολίτσα πρὸς τοῦτο

στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ, ὅπως, κατὰ τὴν ἐκουσίαν ταύτην ὁμολογίαν τοῦ ὑποστρατήγου, εἰς ἣν ἐμέλλε μ' ὅλα ταῦτα οὗτος νὰ ὑποβληθῇ στρατιωτικῶς, καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἄρθρ. 695 καὶ 696 τῆς πολ. δικονομίας ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἐγκληστικῆς του τιμῆς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν καταθέσεών του.

Ὁ Κ. πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τὴν πρωΐαν τῆς ἀρίξεως τοῦ ὑποστρατήγου ἐν Ἀθήναις, τουτέστι τὴν 9 Ἰουνίου, τὸν ἐλλήτευσε νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν της εἰς ὥραν ὡρισμένην, διὰ δὲ τοῦ μέτρου αὐτοῦ ἤθελε τὸν βαθμολόγον τοῦτον εἰς θέσιν γόβον ἀντίκρυ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ φρουράρχου Ἀθηνῶν.

Τοιαύτη φησὶν ἡ θέσις τοῦ ὑποστρατήγου τὴν πρωΐαν τῆς ἀρίξεώς του ἐν Ἀθήναις καὶ ὅμως ἔσπευσε νὰ ἐμφανισθῇ ἀκριβῶς κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ παραλείψῃ τὸν χρῆσιν τῶν μέσων τῆς ὑπερασπίσεως, τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ αὐτῆς τῆς πολιτικῆς δικονομίας χορηγουμένων εἰς τοῦτο ἀπολογουμένου, καὶ ἰδίως εἰς πάντα δυσφλογεῖν κατὰ τοῦ δεξιλόγου· ἃ δὲν ἀναγνωρίζω, εἶπεν, εἰς ὑμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ μὲ ὑποχρεώσητε εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὅρου ὑπὸ τοῦ νόμου μὴ ἐπιτρεπομένου. Τοῦτο ἦρκεσεν ὅπως ληφθῶσιν αὐστηρὰ κατὰ τοῦ ὑποστρατήγου μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς πειθαρχικά.

Περὶ τῶν ληφθέντων τούτων μέτρων καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς φυλακίσεως τοῦ ὑποστρατήγου τρία ὑπουργεῖα ἐγγράφως ὑπάρχουν, τὰ τῆς 21 Ἰουλίου 1854, ὑπ' ἀριθ. 14,589 τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τὸν φρούραρχον Μονεμβασίας καὶ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ διαρκοῦς στρατοδικείου, καὶ τὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1854 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ἐξ αὐτῶν πρόκειται ὅτι ὁ ὑποστράτηγος μετενέχθη εἰς τὸ ἐν Μονεμβασίᾳ φρούριον, διαταχθείσης τῆς αὐστηρᾶς κρατήσεώς του ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐντὸς θαλάμου, τουτέστιν ἐπιμωρήθη πειθαρχικῶς μὲ τεσσαρακονθήμερον κράτησιν ἐντὸς θαλάμου τοῦ φρουρίου Μονεμβασίας, ἡ δὲ ποινὴ αὕτη ὡρίσθη καὶ ἐγκαρακτηρίσθη μόνον κατὰ τὴν 21 Ἰουλίου. Ἐθεωρήθησαν δὲ ὡς πειθαρχικαὶ παραβάσεις, ἡ μὴ παρουσίασις αὐτοῦ εἰς τὸν Κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὸν φρούραρχον Ἀθηνῶν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του, καὶ ἡ ἄρνησις τοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὴν πρὸς λογοδοσίαν ἐπιτροπὴν τὸν λόγον τῆς τι-

μῆς του, ὅτι θὰ κατεθέσῃ τὴν ἀλήθειαν . . . . Ἀλλὰ δὲν ἐξάγεται ἐκ τῆς δικογραφίας ἂν αἱ αἰτιάσεις αὗται ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὸν ὑποστράτηγον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ἢ κἂν πρὸ τῆς 24 Ἰουλίου, οὐδὲ διεξιδάσθη εἰς τὴν ἐπιτροπήν σας ἡ ὑπ' ἀριθ. 12,322 τῆς 11 Ἰουνίου διαταγή, ἧς μνεία γίνεται ἐν τῷ τῆς 21 Ἰουλίου πρὸς τὸν φρούραρχον ἐγγράφῳ, δυνάμει τῆς ὁποίας ἀνηρτήθη ἡ σύλληψις, οὐδὲ κἂν φαίνεται πῶς καὶ πότε συνελήφθη καὶ μετενέχθη ὁ ὑποστράτηγος εἰς τὸ φρούριον τῆς Μονεμβασίας.

Ἐν τῇ ἀπὸ 11 Ἰουνίου διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἠθέλησε νὰ ρωτισθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν πειθαρχικῶν αἰτιάσεων, καὶ νὰ σταθμίσῃ τὰ ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν συντελεῖ οὐσιωδῶς εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς πεποιθήσεώς σας, δὲν ἐγένετο φροντὶς περὶ αὐτοῦ· ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν ὅμως καὶ τὸν τρόπον τῆς μεταγωγῆς τοῦ ὑποστρατήγου εἰς τὸ φρούριον τῆς Μονεμβασίας ὑπάρχει ἡ ὁμολογία αὐτοῦ καὶ ἀναφέρει ἐπὶ τῶν μέλλοντι σύμπολιτῶν καὶ νομομαθῶν συναγώνων τοῦ ὑποστρατήγου, τῶν Κυρίων Ἐμμ. Κοκκίνου, Μ. Ῥαζέρη, Σ. Τριαντοφύλλη, Γ. Πέλλιου, Δ. Κ. Μπαλάνου, Ι. Α. Τυπάλδου καὶ Μ. Πατλῆ, δυθείσης εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον (περὶ ἧς κατωτέρω θέλομεν ἀναπτυχθῇ) ἐξ ὧν προκύπτουν τὰ ἑξῆς· ὅτι τὴν 12 Ἰουνίου, ὥραν 8 πρὸ μεσημβρίας, συνέλαβεν ὁ μοίραρχος τὸν ὑποστράτηγον ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἀφοῦ περιεκύκλωσαν αὐτὴν διὰ δύω ἐνόπλων ἐνωμοτιῶν χωροφυλακῆς πεζῶν καὶ ἱππέων, καὶ τὸν διέταξε νὰ ἀκολουθήσῃ· χωρὶς νὰ ἐπιδείξῃ εἰς αὐτὸν ἔνταλμα ἢ ἔγγραφον ἄλλο. Τὸν μοίραρχον ἠκολούθησεν ἀμέσως ὁ ὑποστράτηγος, ὅστις μετέβη μετ' αὐτὸν εἰς Πειραιᾶ, συνοδευόμενος ὑπὸ μιᾶς ἐνωμοτίας χωροφυλάκων ἱππέων, καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν μοίραρχον Γενοβέλην, ὅστις ἐν τῷ φρουραρχικῷ καταστήματι εὑρίσκετο ἐκεῖθεν ἐπεβιβάσθη ὁ ὑποστράτηγος εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ὁ Ὄθων δύο τῆς ᾠρας (ὅτε μὴ ἐπιδειχθέντος καὶ ἐν Πειραιεῖ ἐνταλματος συλλήψεως, ἐναγκάσθη ὁ ὑποστράτηγος νὰ διαμαρτυρηθῇ) ὅπου ἔμεινε μέχρι τῆς 14 Ἰουνίου, ὅτε ἐπὶ τῆς γολέτας ἡ Μυκάλη, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου μοιράρχου καὶ δύω χωροφυλάκων, μετενέχθη εἰς τὸ φρούριον Μονεμβασίας, παρεδόθη τὴν 17 τοῦ ἰδίου, ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του, εἰς τὸ φρουραρχεῖον, ἐτέθη εἰς θάλαμον μὲ σκοπὸν εἰς τὴν θύραν, καὶ τότε δὲ, μόνον τότε ἀναγνώσθη εἰς αὐτὸν ἡ ἀπὸ 11 Ἰουνίου διαταγή, ἐν ᾗ ἀορίστως

ἐγίνετο λόγος περὶ πειθαρχικῶν παραβάσεων· τὸ μόνον ἐν τῇ διαταγῇ ταύτῃ ὡρισμένον ἦτον, ὅτι ἐτίθετο ὁ ὑποστράτηγος ὑπὸ κράτησιν μὲ σκοπὸν καὶ μὲ ἀπαγόρευσιν πάσης ἐξωτερικῆς συγκοινωνίας καὶ ἀνταποκρίσεως. Ἠρνήθησαν δὲ καὶ τότε νὰ ἐναφήσωσιν ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν ὑποστράτηγον.

Περὶ τῆς πειθαρχικῆς ταύτης ποινῆς ὁ ὑποστράτηγος εἰς τὴν ἐμπιστον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς κατάθεσίν του, ἣν ἐνισχύει καὶ ἡ προμνησθεῖσα τῶν ἑπτὰ κυρίων συντηρήσεων του ἀναφορά, ἀνέφερε ὅτι δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς αὐτὸν ἔγγραφος, κατὰ τὸν νόμον, ἡ τοῦ ὑπουργείου γνωλογημένη ἀπόφασις περὶ τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας ὅτι ἐτιμωρήθη μὲ κράτησιν τεσσαρακονθημέρου, ἐνῷ ἡ διάρκεια τῆς κρατήσεως δὲν δύναται, κατὰ τὸν νόμον, νὰ ὑπερβῇ τὰς 30 ἡμέρας· ὅτι τὴν ποινὴν ταύτην τῆς κρατήσεως ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ ἐν τῷ βαλλίῳ αὐτοῦ, διότι μόνον τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως δύναται τις νὰ ὑποστῇ ἐν φρουρίῳ, ἡ δὲ ἐπιβληθεῖσα αὐτῷ ἦτον κράτησις, ὡς ῥητῶς φαίνεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸν ἀρχιάρχον Μονεμβασίας τῆς 24 Ἰουλίου, καὶ τέλος ὅτι, καὶ τοῦτο, δοθέντος, ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὴν εἰς φρούριον ἔκτισιν τῆς φυλακίσεως, ἡ δὲ Ἀκροναυμβασία εἶναι φρούριον κατηργημένον καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ φρουρὰ ὑπάρχει, ἀλλὰ μένουσιν ἐν αὐτῷ μόνον τριάκοντα ἀπήμαχοι.

Ἐνῷ ὁ ὑποφαίτης διατελεῖ φυλακισμένος ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς Μονεμβασίας, καὶ πρὶν ἢ ἐκδοθῇ ἡ ἀπὸ 21 Ἰουλίου διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὸν Κύριον ἀρχιάρχον Μονεμβασίας καὶ τὸν εἰσαγγελέα, διετάχθη καὶ ἐνηργήθη ὑπὸ τοῦ μοιράρχου κατ' οἶκον ἔρευνα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὑποστρατήγου, προκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, λαβόντος, ὡς ἀναφέρει ἐν τῇ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1854 διαταγῇ του, ἀφορμὴν ἐκ τινος ἀνωνύμου ἐγγράφου ἐκ Πειραιῶς, πρὸς ἀντίρρησιν ὄχθεν ὅπλων καὶ πολεμηφοδίων. Ταύτης ἐνεργηθείσης αὐθημερὸν, εὑρέθησαν μόνον ἐξ ὅπλα καὶ ποσότης τις χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἀφηρέθησαν, συντυχθέντος τῆς πρὸς τοῦτο ἐκθέτεως.

Ἐκ τῆς πράξεως ταύτης καὶ τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἡ σύζυγος τοῦ ὑποστρατήγου εἶδεν αὐθορμήτως εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν ὑπάλληλον, περὶ τῶν εὑρεθέντων ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς χρημάτων, λαβὼν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀφορμὴν, διέταξε τὸν μὲν εἰσαγγελέα τοῦ στρατοδικείου, διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου ἀπορρήτου καὶ ὑπογράφου ἐγγράφου, νὰ ἀπέλθῃ

εἰς Μονεμβασίαν καὶ ἐξετάσῃ τὸν ὑποστράτηγον περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ εὑρεθέντων χρημάτων, πόθεν ἐλήφθησαν ταῦτα, πόσα ἦσαν κτλ, ὅστις ἐπανελθὼν, ἀνέφερε (τὴν 15 Ἰουλίου) ὅτι ὁ ὑποστράτηγος οὐδαμῶς εἶδεν ἐξήγησιν, διότι ἐνόμιζεν ὅτι περὶ τῆς περιουσίας του εἰς οὐδένα ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον· τὸν δὲ μοίραρχον Ἀττικῆς (διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου ἐγγράφου) διέταξεν ἐπίσης ὅπως ὑποβάλῃ τὴν σύζυγον τοῦ ὑποστρατήγου εἰς ἀνάκρισιν περὶ τῶν χρημάτων αὐτῶν. Ἡ διαταγὴ αὕτη ἐξετελέσθη αὐθωρεί, ἀλλ' ἡ σύζυγος τοῦ ὑποστρατήγου ἐφανέρωσεν *εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν* τὰς ἀληθεῖς πηγὰς, ἐξ ὧν ἐλάμβανε χρήματα, καὶ ἐδήλωσεν ἄνευ διαταγῶν τὰ πρόσωπα, μεθ' ὧν συνεννοεῖτο. Ἐνηργήθη κατ' οἶκον ἔρευνα οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μοιράρχου Κ. Παβασκιὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γεωργίου Ἀντωνίου, ἔνθα εὑρέθησαν διάφορα ἰδιωτικὰ γράμματα, διαβιβασθέντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν 12 Ἰουλίου, περὶ ὧν θέλομεν κάμει λόγον εἰς τὴν κατὰ μέρος ἀνάπτυξιν τῶν κατηγοριῶν.

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ τῶν λοιπῶν πράξεων, ἐδόθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναφορὰ τὴν 2 Ἰουλίου ὑπό τινος Ζώρα καλουμένου, δι' ἧς ἀναφέρει μὲ τρόπον ἀπρεπῆ, παράπονα κατὰ τοῦ ὑποστρατήγου διὰ τὴν ἀποπομπήν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀποδίδει ταύτην εἰς σκοποὺς πλαγίους, ἐκφράζεται ἀορίστως περὶ καταχρήσεων, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπικαλεῖται τὴν δικαιοσύνην τοῦ ὑπουργείου καὶ τὴν ἱκανοποίησιν αὐτοῦ· μὲ δύο δὲ ἑτέρας ἀναφορὰς του πρὸς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον (τῆς 17 Ἰουλίου καὶ 2 Αὐγούστου) καταγγέλλει τὸν ὑποστράτηγον διὰ πράξεις ἰδιαιτέρας, περὶ ὧν ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ λόγος γίνεται.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν, ὡς ἐκ τῆς ἰδίας του καταθέσεως, ὅτι ὁ Ζώρας ἦτον ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὑπαξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ, ὅτι διὰ λόγους, φαίνεται, ὑπηρεσίας ἀποβληθείς, καθηρέθη καὶ ἐξυκριτίσθη ἁπλοῦς στρατιώτης, καὶ τέλος ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὡς *ἀνθυπασπιστὴς* μετὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀναφοράν, ἀγνοεῖται ὅμως ἂν τοῦτο ἐγένετο καὶ πρὸ τῶν δύο ἄλλων. Λυτὸς οὗτος ἐν τῇ καταθέσει αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐβεβαίωσεν, ὅτι διετέλει καὶ ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀπάτῃ, νομίζομεν, καὶ ὑπεξαιρέσει ἐφαλαγγιτικοῦ τινος γραμματίου, ἀλλ' ὅτι δικαιοδοσίᾳ παρὰ τοῦ στρατοδικείου, ἀθωώθη.

Μετὰ τὴν παρόδησιν τῆς πρώτης ἀναφορᾶς τοῦ Ζώρα καὶ πρὶν καταγγελθῶσι παρ' αὐτοῦ πράξεις ὡρισμέναι, ἤτοι τὴν 10 Ἰουλίου, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δὲν διασαγὲς τοῦ ἐσύστησε μὲν ἀφ' ἑνὸς δευτέραν στρατιωτικὴν ἐπιτροπήν, προαιρουμένην ὑπὸ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Νικολαΐδου, ὅπως ἐξετάσῃ (ὡμολόγει τὴν αὐτὴ ἐπιτροπὴ τοὺς καταγγελλομένους ἐπὶ καταχρήσει τῶν πρώην ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν Κύριον Σ. Μήλιον, διέταξε δὲ τὸν ἐπιτελικὸν Κ. Ι. Πιττακὸν, ὅπως ἐνεργήσῃ ἐπιθεώρησιν τοῦ φρουραρχικοῦ ταμείου. Ἐν τῇ διαγραφῇ δὲν ὑπάρχουν αἱ ἔγγραφοι τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Πιττακοῦ, ὅπως φανῇ ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῆς πρώτης καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ δευτέρου, οὐδὲ τὰ ἔγγραφα, ἐξ ὧν πηγάζουν αἱ καταγγελίαι, περὶ ὧν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιχειρήσῃ ἡ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξετάσεις κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ, ἐκτὸς ἂν θεωρηθῶσι τοιαῦται μόνη ἡ πρώτη καὶ ἀόριστος τοῦ Ζώρα ἀναφορὰ, ἡ ἀπὸ 2 Ἰουλίου. Ἐν τούτοις εἰς τὸν ἰδίων ἐπιτροπὴν διεβιβάσθη καὶ ἡ ἀναφορὰ Μαριολοπούλου τινὸς (ἀπὸ 16 Ἰουλίου) δι' ἧς ἀναφέρει οὗτος περίπου περὶ τοῦ ὅτι, καὶ τοῦ ὑπηρετήσας ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, μολοντοῦτο δὲν ἐδικαιώθη. Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν, ὅτι ἂν καὶ ὁ Μαριολόπουλος οὗτος οὐδὲν κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κατηγγέλλει, οὐχ ἧττον ἡ ἀναφορὰ διεβιβάσθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ νὰ ἐξετάσῃ τὸν διαφερόμενον πρῶτον ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ διορισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δεύτερον ὡς πρὸς τὰ ἀναφερόμενα παράπονά του. Αἱ δὲ ἔγγραφα ἄλλα αὐτὰ καὶ μᾶλλον οὐσιώδη καὶ ἀποδεικτικὰ δὲν φέρουν εἰμὴ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. γραμματέως Κυρίου Σμάλιου, ἡ πρακτικὰ, καὶ τοι ἁπλῆ ἐπισημείωσις οὖσα, φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ.

Τὴν παρασχοῦσαν ἡμῖν, Κύριοι, ἐφεκτέον ἡ ἀνακεφαλαίωσις τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν συνεστάθη ἡ δευτέρα στρατ. ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ, καὶ τοι διεξελθόντες μετ' ἐπιτασίας τὸ ἐν τῇ διαγραφῇ ἔγγραφα, δὲν εὑρομέν τι δυνάμενον νὰ σᾶς φωτίσῃ· ἐξάγεται δὲ μόνον ὅτι μαίστη κατεβλήθη προσπάθεια, ὅπως ἀνακαλυφθῇ ἐὰν ὁ πρώην ὑπουργὸς Μήλιος ἔλαβε χρήματα ἐκ τῶν βουλημάτων, παρὰ ποίου τὰ ἔλαβε, καὶ ἂν ὅλα ταῦτα δὲν ἐδαπανήθησαν, εἰς ποίου χεῖρας εὑρίσκονται.

Τὴν 16 Αὐγούστου 1854 ἡ δευτέρα στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τὴν 31 Ἰουλίου 1854 ὁ Κ. Πιττακὸς, περαιώσαντες τὰ ἔργα των, διεβίβασαν τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐν τούτοις πρὸ τῆς περαιώσεως μὲν τῶν ἔργων τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς, ὡς τοῦ Κ. Ἐπιμελητοῦ, καὶ μετὰ τὰς γενομένας ὅμως κατ' οἶκον ἐρεύνας ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Γεωρ. Ἀντωνίου, καὶ μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς πρώτης τοῦ Ζώρα καταγγελίας, ἤτοι τὴν 24 Ἰουλίου, ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιχείρησε νὰ ὁρίσῃ τὰς ἡμέρας τῆς κρατήσεως εἰς τεσσαράκοντα, καὶ ἔδωσε τὴν πρὸς τοῦτο διαταγὴν εἰς τὸν φρούραρχον, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ταύτοχρόνως δὲ διέταξε τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρώτου διαρκοῦς στρατοδικείου, ὅπως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνεργηθεισῶν κατασχέσεων καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν κατ' οἶκον ἐρευνῶν, προβῇ εἰς ἀνακρίσεις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸν ὑποστράτηγον αἰτιάσεων, καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν βαθμολογίαν καὶ τὰ παράσημα, εἰδοποίησε δὲ αὐτὸν ταυτοχρόνως ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ ὑποστρατήγου μετεβλήθη εἰς πρᾶξιν φυλακίσεως, ἥτις δύναται νὰ ἐκτιθεσθῇ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 23 τῶν ποινοδικονομίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὁποίας οὐδεὶς δύναται νὰ προσβληθῇ εἰς τὸν φυλακισμένον ἄνευ ἀδείας τοῦ εἰσαγγελέως· ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω, τὸ ὑπουργεῖον ἐπρόσθεσε καὶ διάταξιν ἄλλην, εἰς οὐδένα νόμον στηριζομένην, ὅτι ἡ ἄδεια αὕτη, διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος, πρέπει νὰ ἐγκρίνηται ἑκάστοτε καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Διατελεῖ ἐπομένως ὁ ὑποστράτηγος προφυλακισμένος ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Μονεμβασίας ἀπὸ τῆς 21 Ἰουλίου μέχρι τῆς μεταφορᾶς του εἰς Ἀθήνας, ἤτοι ἕως τὸν Μάρτιον τοῦ 1855, ἐνῷ τὸ στρατοδικεῖον τὸν ἐπιληφθὲν τῆς ἀνακρίσεως ἐδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τὰς Ἀθήνας, ἔνθα κατὰ τὸν νόμον ὑπάρχουν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν αἱ διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ὑποδίκους φυλακαί.

Ἐκτὸς τῶν πρώτης τῆς πρὸς τὸν εἰσαγγελέα διαταγῆς τῆς 21 Ἰουλίου, ἐξεδόθη καὶ ἑτέρα τῶν 19 Αὐγούστου 1854, δι' ἧς διαβιβάζονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ στρατοδικείου αἱ ἐκθέσεις τῆς δευτέρας στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ Κ. Πιττακοῦ, καὶ διατάσσεται ἡ ἐνέργεια τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐφ' ὅλων τῶν λοιπῶν αἰτιάσεων τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῶν προανακριτικῶν, οὕτως εἰπεῖν, ταύτης ἀνακρίσεως. Ὅλαι δὲ αὗται ἀνάγονται εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Μηλίου, ὡς ἡ ἰδία στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἀναφέρει ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐκθέσεώς της.

Ὁ ὑποστράτηγος Μήλιος εὑρισκόμενος ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Μονεμβασίας καὶ βλέπων παραπονουμένας τὰς ἀρχὰς τῆς φυλακίσεώς του, μαχόμενος μάλιστα εὐσυνειδήτως τὰς ἔδρας τοῦ

στρατοδικείου, εἰς ὃ εἶχε παραπεμφθῆ, ἐβούλετο νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τῶν νόμων τὴν ἰσχὺν διὰ τὴν παράνομον ταύτην καταπάτησιν. Κατ' ἀρχὰς αἱ ἀρχαὶ ἐδίστασαν νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ δικαιώματος τούτου, ἀλλ' ἐπὶ τέλους τὸ ὑπουργεῖον διέταξε νὰ ἐπιτραπῇ ἡ παράδοσις τῆς καταγγελίας ταύτης εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ὅπως τὴν διαβιβάσῃ οὗτος εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς τὸν φρούραρχον Μονεμβασίας εἶναι ἰδιαίτερον, χρονολογεῖται τῇ 19 Αὐγούστου 1854, καὶ φέρει ὁδηγίας τινὰς πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λαμβάνῃ πρὸς ἀσφαλῆ φύλαξιν τοῦ ὑποστρατήγου. Τὸν παραγγέλλει, ἂν τοῦτο συντελῇ εἰς τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν τοῦ ὑποστρατήγου, νὰ ἀποπέμψῃ καὶ τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ· ἐκφράζεται πρὸς αὐτὸν εὐμενῶς ὁ Κ. ὑπουργὸς διὰ τὰ ὁπλία δίδει δείγματα πίστεως καὶ ἱκανότητος περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁπωσδήποτε τούτων ἔργων, καὶ ἐπὶ τέλους τὸν προτρέπει νὰ φέρηται πρὸς τὸν ὑποστράτηγον μὲ τὴν ἀπαιτουμένην εὐπροσηγορίαν, καὶ νὰ μὴ ἐξουσιάζεται σκοπὸν ἀπὸ τὴν τύχην τῆς συνελήψεως αὐτοῦ. Φαίνεται δὲ ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας ταύτης ἐπιστολῆς τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι εἶχεν οὗτος πλείστην ὅσην τὴν ὑπόληψιν εἰς τὸν Κύριον φρούραρχον καὶ ὄχι μικρὰν σχέσιν μετ' αὐτοῦ, διότι τὸ γράμμα τοῦτο ἦτον ἀπάντησις εἰς δύω ἄλλα τοῦ φρουράρχου πρὸς τὸν Κύριον ὑπουργὸν τὴς 12 καὶ 13 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους. Δυστυχῶς ὅμως τοσαῦτα ἦσαν τὰ παθήματα τοῦ ὑποστρατήγου καὶ τοσαύτη διεγέρθη ἡ κοινὴ ἀγανάκτησις κατὰ τοῦ αἰτίου τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ὥστε ἠναγκάσθη τὸ ὑπουργεῖον ἅμα ἤκουσεν ὅτι *διεσπάρησαν φῆμαι* περὶ τῆς δυσπραγίας τοῦ ὑποστρατήγου, νὰ πέμψῃ διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1855 ἐγγράφου του ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν, ἔτις ἐξετάσασα εὗρεν, ἐπείσθη καὶ ἀνέφερεν ὅτι ὁ Κύριος φρούραρχος Μονεμβασίας ἀδυνατίσας ὑπὲρ τὸ δέον διανοητικῶς, ἐνέργησε τὰς προμνησθείσας πράξεις, χωρὶς νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ· ἄλλως (λέγει ἡ ἐπιτροπὴ) εἶναι ἀδύνατον νὰ πεισθῇ τις ὅτι σώας ἔχων τὰς φρένας κτλ. κτλ.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῆς ἐπιτροπῆς (χρονολογούμενον ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1855) ἅμα ἔλαβεν ὁ Κ. ὑπουργός, ἔσπευσε καὶ τὴν κοινωνίαν, ἔτις ἐταράχθη, καὶ τὸν ὑποστράτηγον, ὅστις ἔπαυσε, νὰ ἱκανοποιήσῃ διὰ τῆς ἀπὸ 24 τοῦ αὐτοῦ διαταγῆς του, δι' ἧς προτρέπει μόνον τὸν Κύριον φρούραρχον νὰ περιορισθῇ

τοῦ λοιποῦ ἁπλῶς εἰς τὴν ἀσφαλῆ τήρησιν τοῦ ὑποστρατήγου, καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέχρι τοῦδε σταλεισῶν πρὸς αὐτὸν διαταγῶν κτλ. Ζητήσαντες ἡμεῖς μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τῆς διπλωματικῆς, δὲν εὕρομεν ἄλλας ὁδηγίας καὶ διαταγὰς, πλὴν τῶν δοθεισῶν ἐμπιστευτικῶς διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1854 γράμματος τοῦ Κ. ὑπουργοῦ εἰς τὸν μνησθέντα φρούραρχον, ὡς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν. Ὑπάρχουν δὲ καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς 19 Ἰουνίου καὶ 9 Ὀκτωβρίου τοῦ 1854 τοῦ φρουράρχου Μονεμβασίας, καὶ τῆς 25 Ἰουνίου καὶ 4 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς τοῦτον, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι, διὰ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ὑποστράτηγον μικρὸς περίπατος ἐντὸς τοῦ φρουρίου (κατὰ τὴν 25 Ἰουνίου) καὶ διὰ νὰ λάβῃ οὗτος τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐνδύματα καὶ ἔπιπλα (τὸν Ὀκτώβριον), ἔπρεπε νὰ προκληθῇ καὶ δι' αὐτὰ ἐξ Ἀθηνῶν διαταγὴ ὑπουργική, φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τῆς ὁποίας ὁ φρούραρχος ὤφειλε νὰ ἀναφέρῃ, ὅτι συνεμορφώθη μὲ τὰς δοθείσας διαταγάς.

Αἱ διασπαρεῖσαι αὗται φῆμαι περὶ τῆς δυσπραγίας καὶ τῆς κακῆς ἐν τῇ φυλακῇ καταστάσεως τοῦ ὑποστρατήγου ὑπάρχον, φαίνεται, πρὸ πολλοῦ καὶ ἐνισχύθησαν μάλιστα ἐκ τῶν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Γερουσίας (τῆς . . . . .) λεχθέντων, πρὸς δὲ, ἐπειδὴ ἐκ τῶν νομοταθεστέρων τῆς Ἑλλάδος συνηγόρων τοῦ ὑποστρατήγου παρουσιάσθησαν φέροντες εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀναφορὰν ὑπὲρ τοῦ ὑποστρατήγου. (τὸν Αὔγουστον τοῦ 1854), δι' ἧς ἐξέθετον καὶ τὰ παθήματα αὐτοῦ, καὶ τὸ παράνομον τῆς φυλακίσεώς του, καὶ ἐπεκαλοῦντο τὴν δικαιοσύνην τῶν νόμων.

Συνεπείᾳ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, διαβιβασθείσης (ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἑπομένων) εἰς τὸν κύριον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν, ἔφερεν οὗτος ἔκθεσιν αἰτιολογικὴν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὑποστηρίζων ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀναφορᾶς τῶν Κ. Κ. συνηγόρων τοῦ ὑποστρατήγου διὰ τὸν ἔλλειψιν ἐπισήμου καὶ συμβολαιογραφικῆς πληρεξουσιότητος ἐκ μέρους τοῦ ἐντολέως των, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκθέτων πῶς εἶχε λόγους νὰ τιμωρήσῃ πειθαρχικῶς τὸν ὑποστράτηγον μὲ αὐστηρὰν κράτησιν ἐν τῷ φρουρίῳ Μονεμβασίας, καὶ νὰ διατάξῃ κατ' αὐτοῦ ἀνακρίσεις· παρετήρει δ' ἐπὶ τέλους, ὅτι, ἐπειδὴ πολλαὶ ἐκ τῶν καταγγελθεισῶν πράξεων, κατὰ τὸ 84 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γερουσίας, διέταξε τὸν στρατιωτικὸν ἀνακριτὴν ν' ἀπέχῃ πάσης ἐνερ-

γείας, καὶ ὅτι προσίθεται οἰκοθεν νὰ ὑποβάλῃ ἐγκαίρως τὰς πράξεις ταύτας εἰς τὰ βουλευτικὰ Σώματα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.

Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι τοιαύτην διαταγὴν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, οἵαν μνημονεύει ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ Κ. ὑπουργὸς, δὲν εὑρομεν ἐν τῇ δικογραφίᾳ. Ὑπάρχουσι μόνον δύω ἔγγραφα τοῦ Κ. εἰσαγγελέως τοῦ στρατιωδικείου, τῆς 4 καὶ 20 Σεπτεμβρίου 1854, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, δι' ὧν διαβιβάζει ὅσας ἐκ τῶν κατηγοριῶν ἐθεωρήθησαν παρ' αὐτοῦ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Βουλῆς, καὶ τοῦτο, συνεπείᾳ μὲν διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς 31 Αὐγούστου, ἀλλὰ κατόπιν ἄλλης σχετικῆς προγενεστέρας ἀναφορᾶς τοῦ Κ. εἰσαγγέλου ὑπ' ἀριθ. 420.

Τὴν 24 Φεβρουαρίου 1854 ἔτους ἀνέγνω τέλος ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐγκλητήριον κατὰ τοῦ ὑποστρατήγου καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν δικαιοσύνην τῶν νόμων. Κατὰ δὲ τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ, συνεπείᾳ τῆς δοθείσης ἐνώπιον τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων διαβεβαιώσεως κατὰ τὰς λαβούσας χώραν ἐπερωτήσεις, διετάχθη ἡ εἰς τὴν πρωτεύουσαν μεταγωγὴ τοῦ ὑποστρατήγου· ἐδηλώθη ὅμως ταῦτα εἰς τὴν Βουλὴν μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ὑποστράτηγος κατηγορεῖται καὶ περὶ στρατιωτικῶν ἐγκλημάτων, *πρέπει* νὰ διατελῇ εἰσέτι *ὑπὸ προφυλάκισιν* παρὰ τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν· δίδεται ὅμως ἡ ἄδεια εἰς τὴν ἀνακριτικὴν τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν νὰ τὸν προσκαλῇ ἐνώπιόν της, ὁσάκις ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον, καὶ ὅτι αἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταγαὶ εἰς τὸ Φρουραρχεῖον ἐδόθησαν.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ἐπιτροπὴ ἐκλεγθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου Κ. Θ. Ζαΐμη, κατ' ἐντολὴν τῆς Βουλῆς, ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7 Μαρτίου τοῦ 1855 ἔτους, καὶ συγκειμένη ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Κ. Σ. Βλάχου, Δ. Καλλιφρονᾶ, Α. Κουμουνδούρου, Γ. Α. Ναύτου καὶ Ι. Χάρκου, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς κατὰ τὴν 13 Μαρτίου. Καὶ πρῶτον εἰς ἀνάκρισιν ὑπεβλήθη τὸν ὑποστράτηγον, ὅστις ὅμως συνεπλήρωσε τὰς ἀνακρίσεις αὐτοῦ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 6 Ἀπριλίου, 4, 16 καὶ 21 Μαΐου, 28 Ἰουνίου καὶ 20 Ἰουλίου τοῦ 1855 ἔτους. Ἐνταῦθα, Κύριοι, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ γνωρίζουσα ἐκ τῆς καταγγελίας τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ ὑποστράτηγος κρατεῖται ὑπὸ φύλαξιν διὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα, ἐθεώρησε περιττὸν, ὡς ἐκφράζεται ἡ ἰδία εἰς τὸ ἔγγραφον της πρὸς τὸ ὑπουργεῖον (τῆς 28 Μαΐου 1855), νὰ διασκεφθῇ καὶ

ὑποφασίσῃ ἐὰν καὶ τὸν τρόπον ἔπρεπε νὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα φυλακίσεως.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ταύτην τῆς ἀνακρίσεως, καθ' ἣν ἐξετάσθησαν μάρτυρες τριάκοντα πέντε, τὰ ἑξῆς παρεμπίπτοντα ἔλαβον χώραν, ἀπασχολήσαντα σπουδαίως τὴν Ἐπιτροπήν σας.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ὑποστρατήγου (τῆς 11 Ἀπριλίου) πληροφορηθεῖσα ἡ ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ἔγγραφον διευθυνόμενον διὰ τοῦ Φρουραρχείου εἰς αὐτὴν ἀπωλέσθη, ἐζήτησε νὰ ἐξετασθῇ, καὶ ἐπληροφορήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου φρουράρχου, ὅτι ἔλαβε μόνον δύω γράμματα πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς διευθυνόμενα, τὰ ὁποῖα ἔπεμψε δι' ἀγγελιαφόρου· ἀλλ' ἐν τῷ ἐγγράφῳ αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναφέρει ὅτι ἐπειδὴ ἐθεώρησε τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς ἰδιαίτερον ἐπιστολὴν, δὲν ἐφρόντισε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ σημασίαν ἐπισήμου ἐγγράφου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποστρατήγου ἐδόθη ἡ ἄδεια ἵνα ἐγγράφου τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Κ. φρούραρχον) εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸν ἀνῳκιὸν τοῦ ὑποστράτηγου, ὅπως τὸν ἐπισκεφθῶσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Κ. φρούραρχος δὲν ἐπέτρεψε τὴν συνέντευξιν ταύτην, διότι, ὡς ἐφρόνει, ἡ τοιαύτη τῆς Βουλῆς ἄδεια, διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος, πρέπει νὰ ὑποβληθῇ καὶ εἰς τοῦ εἰσαγγελέως τὴν γνώμην, ἐγένοντο εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἔντονοι παρατηρήσεις· ἀλλ' ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξάγεται, ὅτι οὐχὶ μόνον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ ἐντολὴ τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἐξετελέσθη, ἀλλ' ὅτι καὶ ὅσα μέτρα ἠναγκάσθη αὕτη νὰ λάβῃ περὶ τῆς παρούσης ὑγείας καὶ πρὸς ἀνάρρωσιν τοῦ ὑποστρατήγου ἐπεστηρώθησαν.

Εἰς μάτην ἀνέφερεν ἡ Ἐπιτροπὴ τοὺς ἐπαναλειμμένους εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι ἡ νοσηλεία τοῦ ὑποστρατήγου ἐνηργεῖτο *εἰς τρόπον ὥλίγον ἰδιαίτερον* εἰς μάτην ἐξέφραζεν αὕτη τὴν ἀγανάκτησίν της, διότι δὲν ἐπέτρεπον τὴν σύζυγον τοῦ ὑποστράτηγου, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ἐπιθεωρήσωσιν αὐτῷ ἐκδόριοι, ὅπως μένῃ παρ' αὐτῷ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ νοσηλεία του· εἰς μάτην διεβιβάζοντο εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθέσεις ἀξιοτίμων ἰατρῶν (αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν ὁποίων προεκαλοῦντο ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἐπιτροπῆς,) καὶ ἐξ ὧν προέκυπτεν ὅτι ὁ ὑποστράτηγος ἔπασχεν, ὅτι εἶχεν ἀνάγκην καθαροῦ ἀέρος καὶ ἐκτεταμένου περιπάτου, ὅτι τὰ φάρμακα δὲν ἐδίδοντο αὐθημερὸν καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν θεραπεύοντα ἰατρὸν ἡ ἐλευθερία νὰ ἐφαρμόσῃ ὅ,τι δήποτε θεραπευτικὸν ἢ διαιτητικὸν βοηθημα ἤθελε κρίνει ὠφέλιμον κατὰ τὰς περιστάσεις. Ὅλα ταῦτα,

Κύριοι, συνετέλεσαν μόνον εἰς τὸ νὰ παρατείνωσι τὰς ἐπιχοτλίας τῆς ἐπιτροπῆς· δι' αὐτὸ ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ διαμαρτυρηθῇ αὐτὴ κατὰ τῆς ἀδικίας, γράψασα εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι « πρωτοῦ ἐπέλθῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις κατά τινος ὑποδίκου, ἡ φυλάκισις αὐτοῦ εἶναι ἁπλῆ προφύλαξις κατ' ἐνδεχομένης ἀποδράσεως, ἔχει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ προφύλαξις τοῦ ὑποστρατήγου θέλει εἶσθαι τοιαύτη, οἵαν τὰ παραδείγματα εὐνομουμένων ἐθνῶν διπαιολογοῦσιν ἐπὶ ὑποδίκων ὑπουργῶν· καὶ ὅτι δὲν εἶναι οἱ τῆς φιλανθρωπίας λόγοι, ἀλλ' οἱ τοῦ νομίμου καὶ δικαίου, οἵτινες ἀπαιτοῦσιν ὥστε ἡ προφυλάκισις νὰ μὴ τραπῇ ἀθεμίτως εἰς μέσον προσβολῆς τῆς ὑγείας ἢ τῆς ζωῆς τοῦ ὑποδίκου. »

Καὶ ὅμως καὶ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐγγράφου τούτου ἡ θέσις τοῦ ὑποδίκου δὲν ἐβελτιώθη, δι' ἐπανειλημμένων δὲ ἐγγράφων ἐπροσπάθησαν νὰ πείσωσι καὶ τὴν Ἐπιτροπήν, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀκροσφαλής, τὰ δὲ παρόντα αὐτοῦ ἀπέβαινον εἰς ἀφορμὰς ἄλλας, εἰς σκοπούς πλαγίους, προσπαθήσαντες ν' ἀναμίξωσιν εἰς ταῦτα καὶ πρόσωπα ὑψηλά, καὶ Βουλὴν καὶ Γερουσίαν κλπ. (Βλέπε ἔγγραφον φρουράρχου Ἀθηνῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τοῦτου πρὸς τὴν Βουλὴν τῆς 4 Μαΐου 1855 (τόμος ε'. σελ. 223.)

Δὲν ἐπρόκειτο μόνον, Κύριοι, περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ὑγείας τοῦ ὑποστρατήγου, καὶ τῆς φρουρᾶς ὅπως παραχωρηθῶσιν αὐτῷ τὰ καταλληλα πρὸς θεραπείαν μέσα. Καὶ ἄλλαι δυσκολίαι παρουσιάσθησαν παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες τὰ σπουδαῖα τῆς Ἐπιτροπῆς ἔργα ἔπρεπε νὰ διευκολύνωσιν. Ἐν ᾧ εἰς ἀγῶνας αὕτη εὑρίσκετο ὅπως οἰκονομήσῃ ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὰ πράγματα καὶ τὰς περιστάσεις πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων, ἔλαβεν αἴρνης τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου ἔγγραφον τοῦ Φρουράρχου, τὸ ὁποῖον ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ, Κύριοι, αὐτολεξεὶ ν' ἀναφέρωμεν· « εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι ἀπὸ σήμερον δὲν ἐπιτρέπομεν εἰς οὐδένα νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ὑπόδικον ὑποστράτηγον, διότι ἐξέβρισε μὲ βαναύσους λέξεις, παρόντων κατωτέρων, τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ τὸν φρούραρχον. »

« ΙΟΥΡΕΙ »

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, Κύριοι, ἔγραφη, ὡς παρατηρεῖτε, ὑπὸ τοῦ φρουράρχου τῆς πρωτευούσης τῶν Ἀθηνῶν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους ἡμῶν· καὶ μ' ὅλα ταῦτα οὐδεμία ἐγένετο φροντὶς ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν αἱ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ κατὰ τοῦ ὑποστρατήγου αἰτιάσεις, πρὸς δικαιολόγησιν τοὐλαχίστον τοῦ τόσου

τοῦ ἐγγράφου τούτου καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ. Ἐρρόντισεν ὅμως ὁ Κ. φρούραρχος διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου, καὶ ὡριμώτερον, φαίνεται, σκεφθείς, νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις τινας περὶ τῆς ἐννοίας φράσεώς τινος, ἥτις ἄλλως εἶναι σαφὴς καὶ ῥητή.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα προεκάλεσαν ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς σας, Κύριοι, σκληρὰς ἐξηγήσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (ἔγγραφον τῆς 21 Μαΐου), εἰς ὃ μνείαν ἐποίησε τῶν ῥητῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ ὅτι « οὐδεμία ἀρχὴ δύναται, χωρὶς νὰ προσβάλῃ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς Βουλῆς, νὰ παραβλέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰς ὁποίας μόνη ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀποδοκιμάσῃ. »

Καὶ ὅμως τὰς αὐτὰς δυσκολίας ἀπήντησεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὡς πρὸς τὴν συνέντευξιν τῶν συνηγόρων τοῦ ὑποστρατήγου, διότι, ἐνῷ ῥητῶς ἡ Ἐπιτροπὴ σας διέταξε τὴν παραχώρησιν τοιαύτης ἀδείας καὶ ἀπηγόρευσε μᾶλιστα τὸ νὰ παρευρίσκηται ἐν ταῖς συνδιαλέξεσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ ὑποστρατήγου ὁ ἐπιστάτης τῶν φυλακῶν (ἔγγραφον 9 Ἰουνίου), καὶ ἐνῷ ἐπανειλημμένως ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, περὶ τῆς ἐλευθέρας ταυτάστι τῶν συνηγόρων συνεντεύξεως μετὰ τοῦ ὑποστρατήγου, ὁ Κ. φρούραρχος ἔφτιεν ὄχι μικρὰ προσκόμματα, ποτὲ μὲν ἀντιτάττων τὴν μὴ πραίωσιν τῆς ἀνακρίσεως, μολονότι τὸ ἐναντίον ἐγνωστοποιήθη εἰς τοῦτον ἀπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς σας (ἔγγραφον 10 Ἰουνίου), ποτὲ δ' ἰσχυριζόμενος, ὅτι κατὰ χάριν μόνον τοιαύτην ἄδειαν παραχωρεῖ.

Ταῦτα πάντα, Κύριοι προκύπτουσιν ἐκ τῶν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ ἐγγράφων, ἐξετεθέσαν δὲ μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας, καθ' ὅσον ἐκ τούτων φαντιζόμενοι, θὰ δυνηθῆτε νὰ σχηματίσητε ἰδίαν καθαρὰν περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς πρωτίστης αἰτίας, ἐξ ἧς ἐπήγασεν ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἡ τοσοῦτον ἀπασχολήσασα τὰ πνεύματα ὅλων ἐκείνων, οἵτινες εἰλικρινῶς καὶ ἀδόλως τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ποθοῦσι, καὶ αἴρονται ἀπὸ καρδίας τὴν στερέωσιν τῶν θεσμῶν, ἐφ' ὧν ἐρείδεται τὸ κοινωνικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα.

Διεξελθόντες, Κύριοι, μετ' ἐπιστασίας τὰ ἔγγραφα τῆς πρακειμένης ὑποθέσεως, καὶ ὑπ' ὄψιν ἔχοντες ἀδιαλείπτως τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ συντάγματος, ἐξ οὗ καὶ μόνου ἀκρίβεια τῆς Βουλῆς τὸ κάλλιστον τῶν δικαιωμάτων πρὸς κατηγορίαν τῶν ὑπουργῶν, ἐρχόμεθα τὴν προσοχὴν ὑμῶν νὰ ἐπιστήσωμεν πρῶτον καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐν γένει διεξαγωγὴν, τῶν

τρόπον καὶ τὴν τάξιν τῆς κατηγορίας, ἐφ' ἃς προσκαλέσθητε νὰ ἐκφέρητε ἀπόφασιν.

Οὐδεὶς δύναται, Κύριοι, ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ ὁποῖον πᾶς πολίτης ἀπέκτησε δυνάμει τοῦ Συντάγματος δικαίωμα τῆς κατηγγελίας κατὰ τῶν ὑπουργῶν· τοῦτο εἶναι δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη εἰς τὸν πολίτην ἀφ' ἧς καθιερώθη καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ὑπουργῶν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπίσης δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι εἰς μόνην τὴν Βουλὴν ἀνέθεσεν ὁ νόμος τὸ δικαίωμα τῆς κατηγορίας καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, καὶ ἀποκλειστικῶς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐξετάσεως τῶν καταγγελλομένων αἰτιάσεων, πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἐνοχῆς ἢ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀθωότητος.

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, Κύριοι, ἠκούσατε ὅτι καὶ πρὸ τῆς καταγγελίας ἐφορισμένων πράξεων, ὑπουργὸς ἐν ἐνεργείᾳ ἐπεχείρησεν *σίκλωσιν* ἀνακρίσεις κατὰ πρώην ὑπουργοῦ περὶ πράξεων ἀναγομένων εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ· ὅτι τὰς ἀνακρίσεις ταύτας ἐνήργησαν ἀρχαὶ ἀπρατιωτικαὶ ἐν γνώσει ὅτι πρόκειται περὶ πράξεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων· ὅτι τὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς παραγνωρίσθησαν, καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἀντεποιήθησαν ἐκεῖνοι, εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων τὸ Σύνταγμα ἐνέθεσε τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν καὶ ἐνεπιστεύθη τὴν φρουρὰν τῶν νόμων τόσην ὅτι ὑπάδικος ἄνευ ἐντάλματος τῆς Βουλῆς συνελήφθη, διατελεῖ ὑπὸ φυλακισμὸν εἴκοσι περίπου μηνῶν διὰ στρατιωτικά, ὡς λέγει ὁ Κ. ὑπουργός, παραπτώματα εἰς χεῖρας τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας καὶ τέλος, ὅτι ἡ ὑποτιθεὶς πολιτικὴ αὕτη ὑποθήκη ἀφορᾷ τὰ πολιτισμότερα ἡμῶν συμφέροντα, δι' ὧν τὸ ἔθνος ἐβουλήθη νὰ διαπλάσῃ τὴν πολιτικήν του κοινωνίαν καὶ νὰ κρατύνῃ τὴν ἑλληνικὴν θρησκείαν, τὴν γλυκυτάτην αὐτὴν τοῦ Ἕλληνος ἐλπίδα.

Τὰ προκείμενα ζητήματα, Κύριοι, εἶναι μὲν ἄξια τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης ὑμῶν, δὲν ἐπιθυμοῦμεν ὅμως ὅπως προκληθῇ περὶ αὐτῶν ἰδιαιτέρα συζήτησις καὶ ἀπόφασις. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς τῶν οὐσιωδεστέρων τοῦ Συντάγματος θεσμῶν, καὶ περὶ ἀντιστρόφου, εἰς ὃ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ἀτενίζει τοὺς ὀφθαλμούς, ἐθεωρήσαμεν ἐπάναγκες νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν σύνεσιν ὑμῶν προσοχὴν ἐπὶ τῶν γεγονότων τούτων, ὅπως μὴ ὑπάρξωσιν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Βουλῆς προηγούμενα, δυνάμενα διὰ παρεξηγήσεων νὰ κλονίσωσι τὰ κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ τοῦ ἔθνους θεμέλια, νὰ διαταράξωσι τὴν

ἐλευθερίας τούτου, καὶ νὰ πλήξωσιν εἰς τὰ σπάργανα τὸ ὡραῖον βλάστημα τῆς ὡραιοτάτης ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ἡμῶν προόδου.

Ἡ λύσις ὅθεν αὐτῶν δὲν πρέπει κυρίως νὰ σᾶς ἀπασχολήσῃ, διότι θέλει ἐνυπάρχει εἰς τὴν περὶ τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῆς κατηγορίας ἀπόφασιν ὑμῶν· προτείνονται δὲ μόνον ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς πεποιθήσεως ἑκάστου, εἰς τὴν βάσανον τοῦ συνόλου τῆς ὑποθέσεως.

Τὸ κύριον ὑμῶν ἔργον, Κύριοι, εἶναι ἡ βάσανος τῶν κατηγοριῶν, περὶ ὧν ὁ κατήγορος ὑπουργὸς Κ. Δόντος εἰς τὴν ψῆφόν σας κατέφυγεν. Αὗται δὲ εἰσὶ, κατὰ τὴν πεποίθησιν τοῦ ὑπουργοῦ τούτου, ἐντελῶς ἀποδεδειγμέναι, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ κηρυχθῇ ὁ πρώην ὑπουργὸς Μήλιος ἔνοχος·

1) Διὰ ὑπέρβασιν γραμματίων ἐξόδων ἐκ δραχ. 35,160:99.

2) Διότι εἶλεν περιπλέον τῆς μισθοδοσίας του δραχ. 3,419:61 (κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρ. 486 καὶ 487 τοῦ ποιν. νόμου).

3) Διὰ ὑλοποίησιν δραχ. 2,900, δαπανηθ ισῶν ὑπὸ τῆς μοιραρχίας Ἀττικῆς, καὶ δραχ. 1046, πληρωθεισῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν Κ. Δούκαν, (κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποιν. νόμου).

4) Διὰ τὴν ψευδῆ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημείωσιν δραχ. 10,000 δι' ἀγορὰν χάρτου, ἐνῷ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐχρησίμευσεν εἰς ἰδίας του ἀνάγκας (κατὰ τὸ 484 ἄρθρ. τοῦ ποιν. νόμου).

5) Διότι ἔλαβε λόγῳ προκαταβολῆς ἐκ τοῦ φρουραρχείου δραχ. 3,000 ἄνευ διατάγματος κλπ., διὰ δὲ τὸ ἀρχεῖον χρέος αὐτοῦ, τὸ πηγάζον ἀπὸ τὸ ἔτος 1840, δὲν ἐλογίσθη ὁ τόκος καὶ πρὸς ἐλάττωσιν αὐτοῦ οὐδέμία ἐγένετο κράτησις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν του (κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 486 καὶ 487 τοῦ ποιν. νόμου).

6) Διότι, διαλυθέντος τοῦ κεραμείου Ἀθηνῶν, μέρος αὐτοῦ μετέφερεν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὑλικὸν παραπήγματός τινος (κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρ. 395 τοῦ αὐτοῦ). Θεωρεῖται δὲ καὶ παράβασις τοῦ ἄρθρου 487 τοῦ ἰδίου, διότι διετάχθη νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ κεραμείου ὡς ἄχρηστα εἴδη τινὰ, ὡς τοῦβλα μικρὰ καὶ μεγάλα, καὶ λίχνοι, χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ κατὰ νόμον ἐπιθεώρησις.

7) Διότι προκατεβλήθησαν εἰς τὸν συνταγμ. Πιερράκον δρ. 5,000 ἄνευ διαταγῆς (κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρ. 497 τοῦ ποιν. νόμου).

8) Διότι τὸ πλεῖστον τῶν ἐνεργηθεισῶν χορηγήσεων ἄρτου καὶ λοιπῶν *de consumo* τῆς ὑπηρεσίας ἐγένετο ἄνευ δημοσίων καὶ

ταχτικῶν μεταδοσεῶν, πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου πλέον τῶν δρχ. 70,000 (κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρ. 487 τοῦ ἰδίου).

9) Διότι προκύπτει βαρεῖα *ὑπόνοια* ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν 20,000 ὀκάδων νίτρου, ζημιωθέντος τοῦ δημοσίου δρχ. 3,956 (κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 387 τοῦ ἰδίου).

10) Διότι ἐπληρώθησαν δὶς διὰ διαταγῆς του δραχμαὶ 740 (κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρ. 484 τοῦ ἰδίου).

11) Διότι ἐδωροδοκήθη, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τινων ἐπιστολῶν τοῦ Δάλλα.

12) Διότι ἐπλαστογράφησε πιστοποιητικὰ τοῦ Δούκα, Βάγια καὶ Τσιάχρη.

13) Διότι ἠπάτησεν, ὡς εἰσάγεται ἐκ τῶν διαφόρων διαταγμάτων καὶ ἐκθέσεων (κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθ. 255 καὶ 456 τοῦ ἰδίου).

Αὗται, Κύριοι, εἰσὶν αἱ αἰτιάσεις, περὶ ὧν τὸ ἐγκλητήριον λαλεῖ· ὑπάρχουσι δὲ καὶ δύω ἄλλαι, ἡ

14) Διότι εἰσήγαγε μαθητὰς εἰς τὴν Σχολὴν ἄνευ διατάγματος, καὶ ἡ

15) Περὶ τῆς βαθμολογίας τοῦ Μπατουδάνου . . . . .

. . . . . .

Κατηγορίαι, αἵτινες ἐγένοντο ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τῆς . . . καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, πρὸς ἐπιχείρησιν ταχτικῆς καὶ περὶ αὐτῶν ἀνακρίτεως. Ἡ 14 ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1855 ἐγγράφου του.

Ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ἐξετάζουσα τὰς κατηγορίας ταύτας, ἐκ πρώτης ὄψεως εἶδεν ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβεῖς κατ' οὐσίαν· τὸ μὲν, διότι πᾶν ἐγκλητήριον, διὰ τὸ κῦρος αὐτοῦ καὶ τὸ νόμιμον τοῦ ἀποτελέσματος, πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῶς καὶ ὁρισμένως καὶ τὰ πράγματα, καὶ τὰς ἐποχὰς, καὶ τὰ πρόσωπα, καὶ τὰ κυριώτερα περιστατικὰ ἑκάστης αἰτιάσεως, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὸ εὔχερὲς τῆς διαγνώσεως, καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀνακρίσεων καὶ διὰ τὸ βέβαιον τοῦ σχηματισμοῦ τῆς πιθανότητος, οὐσιωδῶς δὲ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ καθ' οὗ ἡ κατηγορία, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἄπασαι αἱ κατηγορίαι, καὶ ἰδίως αἱ 11, 12 καὶ 13, φέρουσι τὴν πλημμέλειαν τῆς ἀοριστίας· τὸ δὲ, διότι οὐδὲ κἂν ἐνδειξις ἢ ἐλαχίστη προσήχθη περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ στοιχείου τῆς ἐγκληματικότητος, μ' ὅλον ὅτι αὐστηρότατα ἔρευναι καὶ πολυμερεῖς ἀνακρίσεις ἐγένοντο ὡς πρὸς τοῦτο.

Τοῦτο δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῆς ἰδ' ἑκάστης τῶν κατηγορι-

ανάπτυξεως των προσχθέντων μέσων πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν.

Καὶ ὡς πρὸς τὴν πρώτην κατηγορίαν, ἔχουσιν οὕτως·

1. «Κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ ὁ κατηγορούμενος διετέλεσεν ὡς ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, τὰ ψηφισθέντα κατὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς ἔξοδα γραφείου τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἀνέβησαν κατὰ τὸ ἔτος 1851 εἰς δραχ. 9,624

» 1852 » 9,644

» 1853 » 7,200

Τὸ ὅλον, δραχ. 26,468.

Ἐδαπανήθησαν ὅμως καὶ κατελογίσθησαν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ἔτος 1851 . . δραχ. 18,811:42

» 1852 . . » 22,120:80

» 1853 . . » 20,696:77

Τὸ ὅλον, δραχ. 61,628:99.

Προκύπτει ὅλων ὑπέρβασις δραχ. 35,160:99, ὑπέρβασις ἥτις ἐγίνετο παρ' αὐτοῦ, κατ' ἐγκλισιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς σημερινῆς ἀνάγκης, κατὰ τῶν κανονισμῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν γραμμικῶν ἐξόδων, καὶ συμπαραγραφομένης τῆς ἀποδείξεως πρὸς πλήρωσιν αὐτῶν, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ὑπέρβασιν, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. Γ'. ἄρθρου 10 τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου, εἶναι προσωπικὸς ὑπόλογος ὁ διατάξας τὴν πληρωμὴν ὑπουργός (Πρᾶξις προβλεπομένη καὶ τιμωρουμένη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 393 καὶ 484 τοῦ ποινικοῦ νόμου.)

Ἡ ὑπέρβασις. Κύριοι, διὰ νὰ βιωσιμῇ ἐγκληματικῶς, πρέπει α) ν' ἀποδειχθῇ διὰ νομίμου τρόπου ἡ ὕπαρξις αὐτῆς· β) ν' ἀποδοκιμασθῇ ἡ δαπάνη ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ τῆς μὴ ἐγκρίσεως τῆς συμπληρωτικῆς πιστώσεως, καὶ γ) νὰ ὑπάρχωσιν ἀποδείξεις τοῦ δόλου καὶ τοῦ σφετερισμοῦ. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου οὐδ' ὑπέρβασις ὡς ἐκ τῶν ἐνόντων ἀποδεικνύεται, οὐδ' ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νομίμως ἐπὶ νομοσχεδίου τινὸς περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως διὰ τὴν λεγομένην ὑπέρβασιν ταύτην, οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἔνδειξις προσήχθη πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ πρώην ὑπουργὸς διαχειρίσθη τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ποσοῦ, περὶ οὗ κατηγορία γίνεται, ἢ ὠφελήθη ἐπωφελῶς τὸ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ταῦτα, νομίζομεν, καταφανῆ γίνονται ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων, αἵτινες συνίστανται εἰς ἔγγραφα καὶ μάρτυρας.

1) Ἐκ τῶν μαρτύρων πρῶτος ἐξετάσθη ὁ Κ. Πιττακὸς, ὅστις καταθέτει, ὅτι ἐνῷ ἀπὸ διαφόρους ἐκθέσεις διελθούσας

ἀπὸ τὰς χεῖράς του καὶ ὑποβληθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν, γνωρίζει ὅτι ἐγίνοντο ὑπερβάσεις τῶν γραφικῶν ἐξόδων κατὰ τὰ ἔτη 1851, 1852 καὶ 1853, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμεῖται τὸ ποσὸν, πῶς δὲ καὶ παῦσαν τὰ τοιαῦτα σαυτὸν δὲν γνωρίζει ἀκριβέστερον. Τοῦτο μόνον εἶδεν ἐκ τῶν ἐγγράφων, ὅτι εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τινῶν ἐτῶν ἐσημειοῦτο ποσὸν δι' ἔκτακτα ἔξοδα καὶ εἰδικὸν κεφάλαιον· ἀλλὰ ταῦτα ἐχρησίμευον ἴδιως πρὸς κατάπαυσιν ἐνταρσιῶν, πρὸς ἰδρυσιν ἀρχηγείων κτλ., οὐχὶ ἅμως δι' ἔξοδα ἀσφαλείας, διότι ταῦτα ἀνεβιβάζοντο ἀπολύτως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ὅτι ἰδρ. 4000 ἐσημειώθησαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Κ. Μηλίου εἰς τὰ γραφικὰ ὡς ἔξοδα ἀσφαλείας· καὶ ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἂν καὶ ἐπὶ ἄλλων ὑπουργῶν ἐγίνετο ὑπέρβασις. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐμετέρας ἂν ὑπῆρχεν ἐπιτροπὴ διαχειριζομένη τὰ γραφικὰ ἔξοδα, ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀπὸ τὸ βιβλίον, εἰς ὃ ἐγγράφονται τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν γραφικῶν ἐτῶν (Ὅρα τόμος Α', σελ. 94, 95).

2) Ὁ Κ. Ζώρας κατέθεσεν, ὅτι διὰ τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ Κρεστενιτοπούλου, ἐπιστατοῦντος εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ, ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸ ταμεῖον Ἀθηνῶν δρ. 3000 λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων καὶ ἐδόθησαν εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν, χωρὶς ποσῶς νὰ μετενεχθῶσιν αἱ δραχμαὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. (Τόμ. Α', σελ. 103).

3) Ὁ Κ. Μαυροκορδάτος κατέθεσεν, ὅτι δὲν διέλαβεν ὁ Μηλίος τὸν διαχειριζόμενον τὰ γραφικὰ ἔξοδα ἐπιτροπὴν ὅτι, ἐὰν ἐγίνοντο ὑπερβάσεις, ταῦτα γνωρίζει ὁ ὑπεύθυνος ὑπουργὸς, καθ' ὅσον νομίζει κανονισμὸς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην δὲν ἐπῆρξε ποτὲ ὅτι ὁ καὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐπιτροπὴ ποτὲ μὲν συνέκειτο ὑπὸ δύο μελῶν, ποτὲ δὲ ὑφ' ἑνὸς, ὁπόταν τὸ ἕτερον ἀπεστέλλετο εἰς ὑπηρεσίαν ὅτι ὁ Μηλίος συνεπλήρωσεν ἔπειτα τὴν ἐπιτροπὴν, διορίσας καὶ ἕτερον μέλος, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀπαστάλη μετὰ τινα καιρὸν εἰς ὑπηρεσίαν, καὶ οὕτω πάλιν εἰργάζετο αὐτὸς μόνος μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Καλλέργη· ὅτι ἐπὶ τῆς μνηθείσης ὑπηρεσίας του ὅλα τὰ γραφικὰ ἔξοδα ἐνηργοῦντο κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς περὶ συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διαταγῆς, καὶ μόνον ἐζήτησεν οὗτος, ὥστε αἱ ἀποδείξεις τῶν δαπανῶν νὰ ὑπογράπτωνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ τὰ χρήματα ἐλαμβάνοντο ἀπὸ τοῦ ταμείου· ὅτι ἀπὸ ἀποδείξεως ἐπιθεωρουμένης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ἀφ' οὗ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοῦ 1847 δὲν ἐνθυμεῖται ἀκριβῶς διὰ τὰ ἄλλα ἔτη

γνωρίζει ὅμως ὅτι τὰ γραφικὰ ἔξοδα ἐπὶ τῆς ὑπουργίας Μηλίου ἦσαν ἀκατέρα, διότι εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδα κατελογίζοντο τὰ ἔξοδα τῆς ἀμάξης, ἐξεδίδοντο συνεχῶς λανθάνοντα, θεωρία τοῦ παιγνιδιοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ, συλλογὴ στρατιωτικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπὶ Μηλίου ηὐξήθησαν πολὺ καὶ τὰ ταγυδρομικὰ τέλη, διότι ὅλη ἡ προμήθεια τοῦ ὑλικοῦ τοῦ στρατοῦ ἐνηργεῖτο ἐκ τῆς ἀλληλουχίας, ἔξοδα τὰ ὁποῖα οἱ προκάτοχοι ὑπουργοὶ δὲν εἶχον ὅτι ἀναγνωρίζετο τὴν διαταγὴν 18,832, δι' ἧς ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβαρύνωνται εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδα δρ. 4026 ὡς ἐσωτερικὰ ἔξοδα, καθ' ὅσον ἀφοῦ ὁ Κ. Μήλιος διορίσθη ὑπουργὸς, κατ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ χρήματα παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐπιτροπῆς· δι' ἀποδείξεων τοῦ λόγῳ κοινῆς ἀσφαλείας· ὅτι προσπαθήσας ν' ἀποδείξῃ ἁμάρτυς ἐκτὸς τοῦ κράτους, πρόσταξε τὸν ὑπουργὸν ὅν πρέπει νὰ κάμῃ τὰς ἀποδείξεις, καὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην του, ὅτι ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, αὐτὸς δὲ τὸν παρήγγειλε νὰ τῷ ὑποβάλῃ τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων, ἵνα διατάξῃ ἐπιτροθῶσι δὲ, ἂν ἐγὼ πιστεύω τὸ γνωρίζω, ὅτι ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ δὲν ἐλάβαινον νὰ συνεννοηθῶ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ· ὅτι, ἀφοῦ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη τὸν λογαριασμὸν, διέταξε τὸν μάρτυρα νὰ συντάξῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μερικῶν τούτων ἀποδείξεων μίαν ἀπόδειξιν γενικὴν, τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ὑπέγραψε παρέδωκεν εἰς τὸν διάδοχόν του. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀναγνοὺς ἐνέκρινε τὴν ὑπογραφὴν, καὶ ὅτε ἐπρόκειτο νὰ παύσῃ ὁ ὑπουργὸς, τῷ ὑπεβλήθησαν τὸ εἰρημένον ποσὸν καὶ τὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνθησαν ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς· διαδοχὴν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ὑπογράφει ὁ μάρτυς τὸν ἀκόλουθον πίνακα εἰς τὸ 11 Κεφ. τῶν γραφικῶν ἐξόδων· ὅτι ὅμως ποτὲ δὲν ἔλαβεν ὁ ὑπουργὸς ποσὸν ἀνώτερον τῶν τριακοσίων δραχμῶν, οὐδὲ γνωρίζει ἂν ἐξ αὐτῶν ἐπληρώθησαν οἱ τέκνοι τοῦ Μηλίου· καὶ ὅτι ἐνθυμεῖται ἐπίσης ἐνταῦθα ἀφορμὴν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς ἴδιον ὄφελος· ὅτι πολλάκις ἐπιτυγχάνων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ πρωτοκαγγελαρίου ἐλάμβανε χρήματα διὰ γραφικὰ ἔξοδα, συλλήβδην διὰ τῶν μισθῶν τοῦ ὑπουργοῦ, διὰ τῶν μισθῶν τῶν ἐδικῶν του καὶ διὰ νὰ χαρτοσημάνῃ τοῦ χάρτου τὰς ἐπιτροπὰς νοῦ Διπολαΐδου, ἀλλ' ἐν στολῇ πολίτου· ὅτι ἐνθυμεῖται νὰ προσπάθησε ποτὲ ὅτε λαμβάνων ἐπὶ τῶν γραφικῶν, ἔφερε πάντοτε καὶ ἀποδείξεις ὑπογεγραμμένας μὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἀκορυσμένας δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ἐντὸς τῶν ἀποδείξεων τούτων δὲν περιέκλειε σημειώσεις ἐμ-

τόρων, ἀλλ' ὁ διευθυντὴς τοῦ Β'. τμήματος ἐπὶ τῇ βάσει μηνιαίων λογαριασμῶν διέτασσε τὴν ἀπόκρισιν τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀφιλομένων ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας Στάικου ἐξεδόθη ἡ προσκαλοῦσα τὸ ἐρουραρχεῖον διαταγὴ νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐπιτροπὴν ἀπεριορίστως, καὶ ὅτι ἀφ' ἧς διατάγῆς ἡ ἀποδείξεως πρὸς τὸ ἐρουραρχεῖον δὲν ἐνθυμεῖται νὰ εἶδέ ποτε χρήματα, ἀλλὰ πάντοτε τὸν ἐρουραρχεῖον ἐμπιστεύεται πρόσωπόν τι ἐκ τῶν χαρακτῆρά του· ὅτι διὰ τοῦ κλητῆρος τοῦ ὑπουργείου ὁ Μήλιος ἔδωκε λόγον βροντῆς εἰς τὸν ὑπουργεῖον. Στρατηγάρχην δραχμὰς 100 ἐκ τῶν μυστικῶν ἐξόδων, αἵτινες κατελογίσθησαν εἰς τὰ γραφικὰ ὡς καὶ εἰς ἄλλην τινὰ τῇ συστάσει τοῦ Κοπανίστα ἐόδη βοηθεῖα τὰς ἐπλήρωσαν καὶ εἰς τὸν λοχαγὸν Φράγκον δραχμὰς 100, καὶ εἰς πρόσωπόν τινα ὀφείλουσι τὰς ἐγγίστα 40· τὰ ποσὰ δὲ ταῦτα ἡ μήτηρ ἐπλήρωσαν ἐκποιήσασα τὸν ὑπουργοῦ Σπύρου Μηλίου.

1) Ὁ Κ. Παπαδάκης κατέθεσεν, ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Σ. Μηλίου ἐγνώστο ὑπερβάσεις ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν βιβλίων δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ μέχρι τίνος ποσοῦ ἔφθασαν, πιθανὸν δὲ νὰ ὑπελογίσθησαν εἰς ταῦτας καὶ ὅσαι μὴ ἀντικρούσθησαν εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδα· ὅτι αἱ ἀποδείξεις περιωρίσθησαν εἰς μόνην τὴν ἐξέτασιν τοῦ λογαριασμοῦ δι' ἔξοδα ἀορίστου ποσοῦ τῶν 4,000 δραχμῶν, διότι δὲν ἐθεωρήσαν ἀξιόπιστον τὴν ὑπέρβασιν, ὡς ὅλων πειθθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον· ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἂν τοιαῦται ὑπερβάσεις ἐγένοντο καὶ ἐπὶ τῶν προκατόχων τοῦ Κ. Μηλίου, καθ' ὅσον δὲν διερεύνησε τὰς λεπτομερείας τῆς προκειμένης ὑπερβάσεως· ὅτι δὲν γνωρίζει ἂν ἄλλοι ὑπουργοὶ ἐνεργήσαντες τοιαύτας δαπάνας, τὰς ἐσημείωσαν εἰς τὰ γραφικὰ, ὡς δὲν γνωρίζει ἐπίσης ποῦ ἐδαπανήθησαν αἱ ἀνωτέρω 4,000 δραχμαί· ὅτι ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ὑπῆρχε κατὰ διαταγὴν ὑπουργικὴν, ἀλλ' ἀγνοεῖ ἐπὶ τίνος ὑπουργοῦ, καὶ ὅτι κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ.

Πρὸς εὐχερῆ καταλήψιν τῆς μαρτυρίας ταύτης παρατηροῦμεν ὅτι ὁ μάρτυς οὗτος ἦτον μέλος τῆς δευτέρας στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ὁποίας θέλομεν λαλήσει εἰς τοὺς ἑξῆς.

5) Ὁ Κ. Τουρίτ, ὑπαρχιφύρραρχος, κατέθεσεν, ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Σ. Μηλίου δὲν διετηρήθη ἡ παραδεδεγμένη τῶν πληρωμῶν τάξις, καθότον ἀφορᾷ τὰ γραφικὰ ἔξοδα, ἐπειδὴ ὁ Μήλιος διέταξε τὸ ἐρουραρχικὸν ταμεῖον νὰ πληρώνῃ ἀπεριορίστως, ὁσάκις ἡ ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐπιτροπὴ ἤθελε κα-

μει αἴτησιν· ὅτι ἐπὶ τούτου ἀπὸ τὸ 1851 — 1853 κατ' ἔτος ἐπληρώνετο ὑπὲρ τὰς 8,000 δραχμ. περιπλέον· περὶ δὲ τῆς ὑπερβάσεως ταύτης ὁ τότε ἐρουραρχος Πίσσας συνεχῶς μὲν τῷ ἔκαμνε παρατηρήσεις, ἀλλὰ καὶ δὲν τὸν ἀπέτρεπε τὰς πληρωμὰς· ὅτι ἄλλα μὲν ἀποδεικτικὰ ὑπεγράφοντο τακτικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς πάσης μὴ θεωρουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, τινὰ δὲ ὑπεγράφοντο ὑπὸ μόνου τοῦ Μοσχοπούλου καὶ ἐπεθεωροῦντο ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐνῷ τὴν πρώτην ἀκολούθησαν τάξιν οἱ προγενέστεροι ὑπουργοί· ὅτι περὶ τῆς ἀτάξίας ταύτης οὐδὲ ὁ ἐρουραρχος οὐδ' αὐτὸς ἐποίησαν λόγον, ὡς μὴ δυνάμενοι ν' ἀπευθύνωσι τοιαύτας πρὸς τὸν ὑπουργὸν παρατηρήσεις, καὶ ὅτι τὸ ἐρουραρχικὸν ταμεῖον ἐνεργεῖ μὲν τὰς πληρωμὰς ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ, ἀλλὰ πᾶσα διαταγὴ τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι κανονισμὸς δι' αὐτό.

6) Ὁ Κ Πίσσας, ὑποστράτηγος, κατέθεσεν, ὅτι ἐπὶ τῶν προκατόχων τοῦ Μηλίου ὑπουργῶν οἱ ἔμποροι φέροντες τὰς ἀποδείξεις των ἐπιθεωρημένας ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐπιτροπῆς, προσήρχοντο μὲ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸ ἐρουραρχικὸν ταμεῖον καὶ οὕτως ἐπληρώνοντο πάντοτε· ὅτι ὅμως ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Μηλίου ἐπληρώνοντο καὶ ἄνευ τοιούτων διαταγῶν ἢ συνημμένων λογαριασμῶν τῶν ἐμπόρων διαφόρια ποσὰ, συνεχῶς δὲ καὶ δι' ὑβρίων ἐνδείξεων τοῦ ὑπουργοῦ, φερουσῶν τὴν ὑπογραφήν του· ὅτι συνέβη νὰ δοθῶσι τοιαῦτα χρήματα καὶ ἄνευ τινὸς ἀποδείξεως· δι' ἁπλῆς ὑπαλλήλου ἀποστολῆς, ἐν ᾧ ἀπαιτεῖτο ποτὲ λογαριασμὸς τινὸς προσελθόντος εἰς τὸ ταμεῖον ἄνευ διαταγῆς ἢ ἀποδείξεως· ὅτι ὁ ταχυγράφος οὗτος, τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμεῖται τὸ ὄνομα, χρέων μετ' οὐ πολὺ ἐφυπογραμμισμένην ἀπόδειξιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἔλαβε τὴν αἰτηθεῖσαν ποσότητα· ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶδε τὸν ἐπικαλούμενον Μοσχόπουλον, ὅστις πολιτικὸν ἐνδεδυκὼς χιτῶνα καὶ κόπτων ὑπὸ τὰς χεῖρας, ἐξήρχετο τοῦ ταμείου· ὅτι ἐρωτήσας ἐπληροφορήθη ὅτι ἦτον αὐτὸς ὁ Μοσχόπουλος καὶ ἔλαβεν 700 δραχ. ἀπὸ λόγους τοῦ ὑπουργοῦ· ὅτι ἐπέτρεψε τὸν τότε ταμίαν Κ. Φωτιάδην, συμβουλεύσαντα αὐτὸν νὰ μὴ ἐνεργῇ τὰ ταμεῖον ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ἄλλων μελῶν, οὐδὲ νὰ δίδῃ χρήματα ἄνευ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ· ὅτι αἱ δραχμαὶ αὗται διετέθησαν εἰς μέρος τῶν γραφικῶν ἐξόδων, ἐπειδὴ δὲ περὶ σχέσεως τῆς ἀποστολῆς, ὡς εἶπε, τοῦ λογαριασμοῦ, ἠρώτησε διὰ ζώσης τοῦ ὑπουργοῦ ἂν τὸ ὄντι ἐπρέπῃ κατὰ διαταγὴν τοῦτο δὲ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν εἶχεν ἀποστείλει οὐδέν, ἀλλ' ὅτι

μόλις επανελθών εις το ύφυφαργείον, και ο αίφνης διαφανείς ήξιον απόδειξιν του υπουργού, ελαβε την άλλην πρότερον ζητηθείσαν ποσότητα, ενταύθα δε δεν ανέφερε πρός ον υπεμνήσθη και περί του ταμείου φωτιαδου.

7) Ο Κ. Λαμπης, μέλος της επιτροπής του φρουραρχείου ταμείου, κατέθηκεν, ότι επί των γραμμικών εξόδων του υπουργείου το φρουραρχείον εδιδε πίστωσιν καταβολής δυνάμει αποδείξεως παρ' επί των εξόδων τούτων επιτροπής θεωρουμένης και υπό του υπουργού· ότι η τάξις αύτη εσταθη και διατελεί τηρουμένη μέχρι σήμερον, αλλ' αι αποδείξεις υπογράφονται υπό μόνης της επιτροπής· ότι επί της υπουργίας Μηλίου, κατ' αρχάς μεν υπέγραφον δύο μέλη, μετά ταύτα δε μόνος ο Μουχόπουλος, επιθεωρούντος και του υπουργού, και ότι το φρουραρχικόν ταμείον ενεργεί τας προς πληρωμήν διαταγάς επί τη βάσει γενικού δι' όλα τα στρατιωτικά ταμεία κανονισμού.

8) Ο Κ. Φωτιάδης, ταμίας του φρουραρχείου, κατέθηκεν, ότι τα γραμμικά εξοδα του επί των στρατιωτικών υπουργείου επληρούντο εν είδει προκαταβολών του ταμείου του φρουραρχείου κατόπιν της επί των εξόδων τούτων επιτροπής, επί αποδείξει αυτής θεωρημένη παρά του υπουργού· ότε πολλάκις εκ νέου γραμματίων γραφικών όλων εις το υπουργείον απελθόντων προς αυθεντικόν υπό του φρουραρχείου, αλλά διαταγή πάντοτε πρό επί των στρατιωτικών υπουργού ότι επί της υπουργίας Δεληγιάννη εξεδόθη διαταγή, προσκαλούσα το φρουραρχείον να πληρωνη απεριορίστως εις την ζητ των γραφικών εξόδων επιτροπήν, αλλά ότι ενθυμείται άν και επί Μηλίου ανεγνώσθη ταυτην διαταγή· ότι επ' ονόματι της επιτροπής ελάμβανε χρήματα παρά του φρουραρχείου εναλλάξ μεν ο Μουχόπουλος, εκτάκτως δε και έτερον πρόσωπον, εις ο χλητής του υπουργείου και άπαξ ίσως ο λοχίας Κωνσταντόπουλος· ότι ταυτα ελαμβανοντο, ότε μεν ενθυμείται άπαξ ή δις του μηνός κατά τον αυτόν σχεδόν τρόπον, καθ' ον ενεφανίσθη και επί της υπουργίας άλλων· ότι ο φρούραρχος ήσκει οποιανδήποτε έφ' απογραφαίς περί του τρόπου της πληρωμής παρατηρήσεις, και μόνον απαξ φασκις εγένοντο πληρωμαί κατ' αυθεσίαν εις την επιτροπήν, να εφ' ερωτηθείς αλλαγμένος αι αποδείξεις· ότι πιθανόν να λάβε ποτε ο αντικ πολίτου ο επιτελαθήκατος Μουχόπουλος εις το ταμείον, άνευ αποδείξεως· όμως δεν ενθυμείται ποτε να έλαβε χρήματα παρ' εις αυτόν ειδ' εις άλλον· ότε δεν ενθυμείται ότι έτερος εις υπαλληλος του υπουργείου προσήλθε κατ' εκείνον

κατόν τρόπον και τον απέτυχεν, αλλ' οποιοσδήποτε και άν ήρχετο άνευ αποδείξεως και διαταγής, έννοείται ότι θέλει αποπέμψει αυτόν.

9) Ο Κ. Ε. Ράλλης, επικαταλλαμπτίας, κατέθηκεν, ότι υπουργούντος του Μηλίου, η επί των γραφικών εξόδων επιτροπή διετηρείτο, καθ' όσον δεν ενθυμείται διαταγήν τινα καταργούσαν την ύπαρξιν αυτής· ότι η επιτροπή ενήργει πληρωμάς, παραγγελλομένας καθ' υπουργικήν διαταγήν. Οσάκις δε παρουσιάζετο έκπτωτος πληρωμή, εζήτει διαταγήν του υπουργείου περί τούτου· ότι κατά το 1851—53 εγένοντο υπερβάσεις ως και επί άλλους ενιαυτούς, επειδή πάσα μικρά δαπάνη μη προβλεφθείσα υπό του προϋπολογισμού, επληρώνετο εκ των γραφικών εξόδων.

10) Ο Κ. Μ. Γεωργαντάς, υπεπιμελητής, κατέθεσεν, ότι τα γραφικά έξοδα διεχειρίζοντο εις το υπουργείον δι' επιτροπής, έχούσης την υπαρξίν της δυνάμει διαταγής ενός των προκατόχων του υπουργού Μηλίου, μη καταργηθείσης δε επί της υπουργίας αυτού, διότι εμφαίνεται εις πάσαν επιταγήν πληρωμής· ότι πολλάκις το υπουργείον χρεούται μι έξοδα γραφείου, ανήκοντα εις την υπηρεσίαν των σωμάτων, και τα σώματα φέρουν εις τα οπωτερικά των έοδα τα τοιαύτα έξοδα· εκ της πράξεως δε ταύτης συμπίπτει εις την σύνταξιν του απολογισμού να ελαττούται η δαπάνη των γραφικών εξόδων του υπουργείου, και διά της ελαττώσεως ταύτης καταδεικνύεται η πραγματική δαπάνη· και ότι εκ τούτου δεν είναι δυνατόν να γίνη ενγκρισις των γραφικών εξόδων του υπουργείου των στρατιωτικών, άνευ να γίνη εξέλεγξις αυτών μόνων, χωρίς να μη ληφθώσιν υπ' όψιν και οι λογαριασμοί των διαφόρων στρατιωτικών σωμάτων. Επιδαχθέντων δ' αυτώ των λογαριασμών των γραφικών εξόδων του υπουργείου, εξ όσων τριμηνιών των ετών 1851, 52 και 53 είχον διαβιβασθή εις την επιτροπήν, και διελθών το περιεχόμενον τούτων, κατέθηκεν, ότι διάφορα ποσά των εξόδων ανήκουσιν ή εις την υπηρεσίαν των στρατιωτικών σωμάτων, ή εις άλλα κεφάλαια των προϋπολογισμών, ή και εις τας κλεισμένας χρήσεις· ότι τα ποσά ταυτα, εφ' όσον ενθυμείτο και εξήγαγεν εκ των λογαριασμών αυτών, ήσαν του μεν έτους 1851, 5,977:52, του 1852, 6,650:55, του δε 1853, 1856 κατά μίαν μόνην τριμηνίαν, διότι τας αποδείξεις των λοιπών τριμηνιών δεν απέστειλε το υπουργείον εις την επιτροπήν, το όλον δραχ. 14,183:55· ότι εκ των γραφικών εξόδων εδαπάνησεν ο υπουργός σημαντικάς ποσότητας προς αγοράν

αντιτύπων καταστιχοῦ τῆς ἐκστρατείας, πρὸς ἐκτύπωσιν κανονισμῶν, ἀγορὰν βιβλίων σχεδιασμάτων τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ εἰς τὴν δικηγόρον Κ. Ποτλῆν δι' ἀντιμισθίαν δικηγορικῶν γνωμοδοτήσεων ὅτι ἐκ τῶν μυστικῶν ἐξόδων ἐδαπάνησεν εἰς ἐποχὰς τινὰς πρὸς ἐξόντωσιν τῆς λῃστείας, εἰς τὰ Πατρωλακικὰ καὶ εἰς τὰ τοῦ Μακρυγιάννη.

1) Ὁ κ. Ῥῶς, ἐπιμελητὴς κατέθεσεν, ὅτι κατὰ τὸ 1851-53 ἐγένοντο ὑπερβάσεις ἐπὶ τῶν γραπτῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου, ἂν δὲ καὶ δὲν ἐνθυμεῖται τὸ ποσόν, αἰτία ὅμως τῆς ὑπερβάσεως ἦναι τὸ ἀνέπαφκες τῶν προϋπολογισμένων κατ' ἐκεῖνος τοὺς ἐξόδους· ὅτι ἐκτὸς τούτου μάλιστα ἐξοδεύθη χάριν οἰκονομίας τὸ 1846-47 ὁπόταν τοῦ τότε ὑπουργοῦ, ὃς τὰ ἀνετίθετο εἰς ἐπιτρόπους ἡ διαχείρισις τῶν γραπτῶν ἐξόδων, ὅτι ἡ αὐστηρὰ διαταγὴ ἐτηρήθη καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαγορευτῶν ὑπουργῶν· ἂν δὲ κατὰ περιστάσεις ἡ διαχείρισις ἐγίνετο ὑφ' ἑνὸς ὑπαλλήλου, συνέβαινε τοῦτο ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ συναδελφοῦ αὐτοῦ· ἄλλ' ὅτι ἐκ τῶν αὐστηρῶν τῆς ἐπιτροπῆς διαταγῶν ἐπεβλήθη μεγάλη ὑφάλωση, ἐπειδὴ, καθὼς ἐνθυμεῖται, ὑπῆρξε πάντοτε μικρὰ ἢ μεγάλη ὑπέρβασις ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Μιλίου κατ' ἀρχὰς μὲν ὡρίσθη πλήρης ἡ ἐπιτροπὴ, μετὰ ταῦτα δὲ διὰ τὴν ἀπουσίαν ἑνὸς τῶν μελῶν παρεδόθη ἡ διαχείρισις εἰς ἕνα, ἀλλ' ὄχι πάντοτε, τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον· ὅστε ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπὴ δὲν κατηργήθη ὑπὸ τοῦ Μιλίου ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν γραπτῶν ἐξόδων καὶ αὐτοῦ ἔξοδα, ἀγνοεῖ δὲ καὶ τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν λόγον, ὃς ἐπληροφορήθη ταῦτα· ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἂν ἀγνοοῦσα ἡ ὄχι καὶ ἄλλους μυστικοὺς ἀφεθῆναι, ἀλλ' ὑποτίθεται ὅτι τοῦ στρατηγοῦ τοιαῦτα ἔξοδα ἦσαν δικαιολογητικῶν ἐμφράξεων διὰ παιδικὸν διατάγματος.

Ὁ κ. Ἰω. Φωκᾶς, ἀντισυνταγματάρχης, κατέθεσεν, ὅτι ἐν Θεσσαλίᾳ τὸν 1851 ἔως τὸ ἀποστασιοστάσιον ἐνὸς λοχαγοῦ Λαρισσαίου κατεδίωξε τοὺς ἀγχιβάτους καλαμάτας, τὰ ὅπλα τῶν ὁποίων ἐφύλαττε καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἐναπολειφθέντων ὑπουργείων τῶν ἐσωτερικῶν τὰ ποῖα διὰ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς Ἀθήνας πρέπον νὰ ἔχῃ 10—20 ἁμάξας· ὅτι κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους πληροφορήθη εἰς Βόλον συμπλοκὴν μέλλουσαν στρατιωτῶν, τὰ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων ἔδωσεν εἰς ἔχασν ἀνὰ δρ. 30· ὅτι ἐπίσης δὲ τὸν αὐτὸν ποσότητα καὶ εἰς ἄλλον, πληροφορηθεὶς εἰς νέαν μετὰ τοῦ Καλαμάτα συμπλοκὴν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δι' ἀμφοτέρων αὐτοῦ διατάγῃ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀν-

δρουλῶν ἀριστεύσαντας κατὰ τὴν αὐτὴν συμπλοκὴν ἀμοιβὴν, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμεῖται πῶς ἐγένετο ἡ πληρωμὴ αὐτῆς.

13) Ὁ κ. Ἀποστόλου, ὑπολογαγὸς, κατέθεσεν, ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖα πρὸς ἀμοιβὴν ἀπέστειλαν ἀνὰ 10 δραχ. εἰς ἕκαστον στρατιώτην τοῦ ἀποσπάσματός του, οἵτινες δὲν ὑπερέβαινον τοὺς 15, καὶ πολίτας τινὰς μετασχόντας τοῦ ἔργου· ὅτι τὸ 1852 κληθεὶς ν' ἀναλάβῃ τὴν κατὰ τὴν Μεγαρίδα καταδίωξιν τῆς λῃστείας, συνέστησεν ὡς μυστικὸν ὁδηγὸν τοῦ Κουντουριώτην τινὰ, ὅστις παρουσιασθεὶς εἰς τὸν ὑπουργὸν εἶπεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ μένῃ ἀφανὴς, ἵνα μὴ κακοποιηθῇ παρὰ τῶν λῃστῶν ὅτι ὁ ὑπουργὸς, ἀποστείλας τοῦτον εἰς Μεγαρίδα, παρήγγειλε τὸν μάρτυρα νὰ τηρήσῃ κρυπτὸν τὸν διορισμόν του, οὕτω δὲ προσβαλὼν τοὺς λῃστὰς τῇ συνδρομῇ τούτου, ἠνάγκασε τοὺς περισωθέντας ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκ τῆς Μεγαρίδος· ὅτι ἀγνοεῖ μὲν τὰς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ συμφωνίας τοῦ ὁδηγοῦ του, πιστεύει ὅμως ὅτι ἐβεβαίως θὰ ἐπληρώνετο, διότι ἄνευ πληρωμῆς δὲν ἀνελάμβανε τὸ ἔργον· κατὰ δὲ τὴν ἐπὶ τρεῖς μῆνας ὑπηρεσίαν του ποτὲ δὲν ἐζήτησε παρὰ τοῦ μίστουρος χρήματα.

14) Ὁ κ. Σκαλτσοδήμος, ἀντισυνταγματάρχης, κατέθεσεν, ὅτι πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας ἐχορηγήθησαν αὐτῷ τὰ πρὸς κατασκόπευσιν μέσα· ὅτι πρὸς τοῦτο τῷ ἐχορηγήθησαν δρ. 700 κατὰ τὸ 1852, ἃς ἐξεπάνησεν εἰς κατασκόπευσιν, ἐξ ὧν 350 ἔδωκε καὶ εἰς τὸν λοχαγὸν Παπακώσταν· ὅτι τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἔλαβεν εἰς χρήματα ὁ ἐπιστολὴς τοῦ ὑπουργοῦ· ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο τῶν κατασκόπων συνετέλεσε τὰ μέγιστα κατὰ τῆς λῃστείας· ὅτι εἰς τοῦτο ὀφείλεται ἡ καταστροφὴ τοῦ Γελαδοδρόμου, Κίχρου καὶ Καλαμάτα, καὶ ἐπληρώθησαν ἐπίσης πολλὰ σχίδια καὶ ἐσώθησαν ὀργ. 10,000 ἀνήκοντα εἰς τὸ χωρὶν Ἀγχ· καὶ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη μόνον ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Μιλίου.

15) Ὁ κ. Α. Σκυλοδήμος, ταγματάρχης, κατέθεσεν, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ δραχμὰς 250, ἃς ἔδωκεν εἰς τὸν λοχαγὸν Νικόλιον, ὅπως εἶχεν ἀποτέλεσμα κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Θεμιστοκλέους· ὅτι δραχμὰς 200, ἃς ἔλαβε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, διένειμεν εἰς τοὺς συνταλαιπωροῦντας εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ λῃστάρχου Σπαθούλα, καὶ ὅτι κατὰ τὸ 1853 ἔλαβεν ἄλλας 300 δραχμὰς, ἃς διένειμεν εἰς διαφόρους πρὸς καταπολέμησιν τῶν λῃστῶν.

16) Ὁ συνταγματάρχης Κ. Δούκας κατέθεσεν, ὅτι ὁ Μάλκης πρῶτος ἀνεκάλυψε τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Μιλβίτζ· ὅτι ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ἐδικαίνε δι' ἀς ποιαύτας ἀνακαλύψεις· ὅτι πολλάκις ἔβωκε χρήματα πρὸς τὸν λοχαγὸν Φράγκον· ὅτι Πλέγγος τὸν κατεδίωξε τοὺς λησταὶς, ἔπαιρον ὑπ' αὐτῶν καὶ οὐ μόνον τὸν περιέβαλλεν ὁ ὑπουργὸς, ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν του διέρρεεν ἐδῶ γὸν καὶ αὐτὸν μυστικὸν κατάσκοπον.

17) Ὁ Κ. Ἰωάννης Τυπάλδος, πρώην εἰσαγγελεὺς τῆς Πρωτευούσης, κατέθεσεν, ὅτι κατὰ τὸ 1852 ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ κράτους ἀσφάλεια ἀνετέθη εἰς τὸν ὑπουργὸν Μάλκην· α) ἐπὶ τῆς καταγγελθείσης συνωμοσίας τοῦ Μιλβίτζ· β) ἐπὶ τῆς ὑπὸ Λεωνίδου τινὸς Πανάγου διακοινωθείσης· γ) ἐπὶ τῆς μηνύσεως κατὰ τοῦ Μακρυγιάννη· δ) ἐπὶ τῶν μηνύσεων τοῦ Κ. Πανᾶ κατὰ διαφόρων προσώπων, καὶ ε) διὰ τὴν κατεδίωξιν τῆς λῃστείας, ἰδίως ἀνατεθείσαν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον· τοῦτο δ' ἐγίνετο διότι εἰς τὰς συνωμοσίας περιεπλέκοντο καὶ πρόσωπα στρατιωτικῶν. Ἐξ ὧν δὲ ἐδυνήθη νὰ κρίνῃ ἐκ πείρας καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων, αἱ ἐναπολαύουσαι νὰ διαβιβάζωσι πληροφορίας εἰς τὸν ὑπουργὸν, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπόχρεοι, δὲν ἔφαιρετον τοῦτο ἄνευ ἀποζημιώσεως.

18) Ὁ Κ. Κριτσοβόπουλος κατέθεσεν, ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται τὸ ποσὸν, νομίζει ὅμως ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Κ. Μοσχόπουλον περὶ τὰς 2,500 δραχμὰς ἀπὸ τὴν οἰκίαν των, πάντοτε ἐκ διαλειμμάτων, δίδων περὶ αὐτῶν ἀπόδειξιν, καὶ ταῦτα διότι ἐπιστατεῖ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σπύρου Μηλίου πρὸς πληρωμὴν ἐργατῶν, ἀπὸ δὲ τὸ ὀρύσσειν ποτὲ δὲν ἔλαβεν.

19) Ὁ ἐπαγγελόμενος κατέθεσεν, ὅτι περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων δὲν ὑπάρχει διάταγμα· ὅτι οὐδὲ ἄλλος κανονισμὸς ὑπῆρξεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι ὑπουργικὴ διαταγὴ εἶχε συσταθῇ ἐπιτροπὴ, ἵνα ἐνεργῇ τὰς γραφικὰς δαπάνας, τῶν ὁποίων τὰς ἀποδείξεις ἐπικυρώνει διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ὁ ὑπουργὸς· ὅτι πράγματι κατέστρεψε αὐτὰς εἰς τύπος καὶ μόνον πλέον, καθ' ὅσον εἰς ἐξ τούτων εἶχε τὴν κλεῖδα τοῦ ὑλικοῦ, καὶ ὁ εἷς οὗτος ἐνήργει τὰς διανομὰς· ὅτι δύναται νὰ πιστωθῇ ὅτι ὑπάρχει ὑπόρροια ὅτι κατὰ τὸ 1851 καὶ 1852, καθ' ὅσον ἐνθυμεῖται, ἐτυπώθησαν αἱ συλλογαὶ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ ὁ κανονισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν σωμάτων, δι' ἃ ἐδαπανήθησαν, ὡς νομίζει, δραχ. 4,000· ἀλλ' ὅτι αὗται προκατεβλήθησαν μόνον, διότι ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῶσιν

ἀπὸ τὴν ἐπιλογὴν τῶν βιβλίων· ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ τὰ λιθόγραφα ἔξοδα ἐσημειοῦντο εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο μόνον, δὲν συμπεριελαμβάνοντο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐγίνετο διότι ὅλα τὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι προσέτιχν μόνον νὰ μὴ γίνῃ ὑπέρβασις εἰς ποῦ ἕλαν προϋπολογισμὸν· ὅτι ἐκ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐδαπανήθησαν διὰ δημοσίαν ἀπραξίαν, ἡ δὲ δαπάνη αὕτη ἦτον ἰσχυρὰ ἢ πάλιν εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν· ὅτι κατὰ τὸ 1853 ἐτυπώθησαν οἱ κανονισμοὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἱππικοῦ, μετεσκευάσθη ὁ τοῦ πεζικοῦ, νομίζει, καὶ ἡ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ πυροβολικοῦ, δι' ἃ νομίζει ὅτι ἐξωδεύθησαν 3,000 δραχμῶν, ἀλλὰ ταῦτα εἰσπράττοντο ὅτε παρῆλθε τοῦ ὑπουργείου τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1853. καὶ δὲν εἶναι κατὰ συνείδησιν ὑπόλογος διὰ τὴν ἐσχάτην περίοδον καὶ τέλος, ὅτι αἱ δραχμαὶ 6,000 διὰ λιθόγραφα, αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1853, πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν γραφικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ αἱ δραχμαὶ 2,000 δι' ἐκτάκτους ἐργασίας, διότι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ ἐγκατέλειπεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Ἔγγραφα ὑποβληθέντα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας πάσης εἴδους· α) τὸ ὑπ' ἀριθ. 17,925 τῆς 19 Δεκεμβρίου 1846 τοῦ ὑπουργοῦ Κ. Γαβέλλα πρὸς τὸ στρατιωτικὸν λογαριασμὸν, δι' οὗ κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑλικοῦ τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου, καὶ πρὸς τοῦτο συστήνεται ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν δύο, προσδιορίζονται τὰ καθήκοντά της καὶ δίδεται εἰς αὐτὴν κατ' ἐξαίρεσιν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ ταμείου Ἀθηνῶν δραχ. 200· διὰ πᾶσαν ἄλλην πρόσοδον ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου· διαγράφει τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξ ὧν ἦτον καὶ ἡ δαπάνη περὶ τῶν συνδρομῶν εἰς ἐφημερίδας ἰδιωτικὰς καὶ ἡ διὰ τῶν λιθογράφων ἀπλῆ διαχείρισις· ὁρίζει δὲ ὅτι ὅλαι πᾶσαι αἱ ἀγοραὶ πρέπει νὰ δίδωνται ὑπὸ τοῦ σκολιάστου ἀποδείξεις· καὶ τέλος ὅτι οὐδεὶς πληρωμὴ ὑπερβαίνουσα τὰς 28 δραχμὰς πρέπει νὰ γίνηται δι' ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ.

β) Ἡ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1854 ἔκθεσις τοῦ προέδρου τῆς δευτέρας στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς ἀντισυνταγματάρχου Νικολαΐδου, ἧς μέλος ἦτον καὶ ὁ Κ. Παπαδάκης, ἐν ᾗ ἐκθέτει, ὅτι ὑπάρχει ὑπερβάσεις κατὰ τὴν κατηγορίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπόλογον θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ προσωπικῶς τὸν διατάξαντα τὸν πληρωμὸν ὑπουργὸν καὶ ὅτι αἱ ὑπερβάσεις αὗται δὲν ἦθελον

λάβει χώραν ἂν δὲν ἐνηργοῦντο ἄτοποι καὶ παρὰ κανόνα πλη-
ρωμαί, οἷον ὑρημεριδαγράφων, ἐπιμίσθια διαφόρων ἀξιωματικῶν,
ἔξοδα δημοσίου ἀσφαλείας, καὶ ἄλλαι τοιαῦτης φύσεως δαπάναι·
καὶ τέλος ὅτι τὰ γραφικὰ ἔξοδα ἐνηργοῦντο παρ' ἑνὸς καὶ μόνου
καὶ οὐχὶ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῶν διαταξάντων.

γ') Ἀναφορὰ τοῦ ὑπευθύνου Κ. Πιττακοῦ πρὸς τὸ ὑπουρ-
γεῖον, δι' ἧς ἐκθέτων τὰς ἐνεργηθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἐκτάκτου
ἐπιθεωρήσεων τοῦ φρουραρχικοῦ ταμείου Ἀθηνῶν, ἀναφέρει, ὅτι
ἐδαπάνησε μὲν ὁ ὑπουργὸς Μῆλιος 62,422·75 δραχ., ἀλλ' ἡ
βεβαίωσις τῆς ἀκριβείας τοῦ ἐξαγομένου τούτου ἀπόκειται εἰς τὰ
στρατιωτικὰ λογιστήρια· παρατηρεῖ ἐντοσούτῳ, ὅτι τὸ ποσὸν
αὐτὸ ὑπερβαίνει σημαντικὰ τοὺς προϋπολογισμούς, καὶ ἑπομέ-
νως πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἐξωτεθησαν παρὰ τῶν Βουλῶν ἢ
δι' ἰδίων Βασ. διαταγμάτων συμπληρωτικαὶ πιστώσεις, σύμ-
φωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ κράτους· ἄλλως ν' ἀνατεθῇ ἡ ὑπέρβα-
σις εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου καὶ ν' ἀποζημιωθῇ τὸ δημόσιον
κατὰ τὸ δίκαιον.

δ') Σημείωσις διαφόρων πληρωμῶν ἀπὸ 4 Αὐγούστου. 1850
μέχρις Ὀκτωβρίου 1853, ἐνεργηθεισῶν ὑπὸ τοῦ φρουραρχικοῦ τα-
μείου Ἀθηνῶν διὰ λογαριασμῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτι-
κῶν, φερουσῶν τὰς ἡμερομηνίας καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐκδοθεισῶν
ἐπιταγῶν περὶ ἁπάντων τῶν κονδυλίων, μηδενὸς ἐξαιρουμένου,
καὶ ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι οὐδὲ ποσὸν δραχ. 700 οὐδὲ 3000 εἰς
οὐδένα ἐδόθη, καὶ ὅτι τὰ ἐπιμίσθια τῶν γραφέων τοῦ ὑπουργείου
συμπεριελαμβάνοντο εἰς τὴν δαπάνην τῶν γραφικῶν ἐξόδων.

ε) Ἀπολογισμὸς τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, συνταχθεὶς
τὴν 18 Ἀπριλίου τοῦ 1855 ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ στρατιω-
τικοῦ λογιστηρίου Γ. Παπαδάκη, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι διὰ τὸ ἔτος
1853 προϋπελογίσθησαν δραχμαὶ 12,000 καὶ οὐχὶ 7,200,
ὡς ἀναφέρει τὸ κατηγορητήριον, καὶ τέλος·

ς') Ἡ ἀπὸ 20 Μαΐου 1851 διαταγή, δι' ἧς ἐπανέρχεται
μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ὁ ἀνθυπολογαγὸς Δαβάκουλος καὶ διε-
τάσσεται ἐμοιβὴ ὑπὲρ τῶν διακριθέντων κατὰ τὴν καταδί-
ωξιν τῆς λῃστείας.

Ἐκ τῶν ἀνὼ τούτων τῆς ἀποδείξεως, Κύριοι, πρόκειται νὰ
ἀφομοιώσητε τὴν ποικιλόμορφον ὕλην περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχῃ τὸ
ἀξιόλογον ἢ ποιοτικὸν κατηγορία. Καὶ πρῶτον παρατηρεῖτε
ὅτι οὐδόλως ἡ ὀπτικὴ ἀπόδειξις, οἷαν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ περὶ
τῆς ὑπάρξεως τῆς ὑπερβάσεως. Ἀρκοῦμαι δὲ φρονίζομαι ἐκ
τῆς μαρτυρίας τοῦ ὑπευθύνου Κ. Πιττακοῦ, ὅστις

θέτει εἰς δυσταγμοὺς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἐξαγομένου ὡς πρὸς
τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης, καθ' ὅσον ἔπρεπεν, ὡς λέγει, νὰ προηγηθῇ
περὶ τούτου ἀρμοδίως βεβαίωσις. Διὰ παραδειγμάτων δὲ περὶ
τῆς ἀκριβείας τῆς δαπάνης ἐλανίζει τὴν τεποιθησιν ἡμῶν καὶ ἡ
κατάθεσις τοῦ ἐπιστατὴ μαγαζιοῦ Μ. Γκιωγαντᾶ, βεβαιώσαντος
ἡμᾶς καὶ θετικῶς, ὅτι ἐφ' ὅσον ἠδυνήθη προσέχερε τὰ παρα-
πάνω καὶ διεξέλθη τοὺς ἐπιδειχθέντας αὐτῷ λογαριασμούς,
κονδύλια ἐν δραχ. 14,483·55 συμπεριελέφθησαν χωρὶς νὰ
πέσῃ εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδα. Ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν τοὺς
ὑποβληθέντας ὑπὸ τῆς κατηγορίας πίνακας ὡς ἀκριβεῖς, εὑρίσκο-
μεν ὅτι πράγματι ὑπέρβασις δὲν ὑπάρχει, ἐὰν λάβωμεν ὑπ'
ὄψιν τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ Κράτους τῶν ἐτῶν 51.52
καὶ 53, ἐξ ὧν προκύπτει, ὅτι διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος
προϋπελογίσθησαν δραχμαὶ 11,000 δι' ἔξοδα γραφικά, καὶ
4,320 δι' ἐπιμίσθια γραφέων τοῦ ὑπουργείου κτλ., τὰ ὅλα
δραχμαὶ 15,320· διὰ δὲ τὸ δεύτερον, διὰ γραφικὰ κτλ. δραχ.
9,644 καὶ δι' ἐπιμίσθια κτλ. 4320, τὸ ὅλον 13,964· καὶ
τέλος διὰ τὸ τρίτον, διὰ γραφικὰ, καὶ λιθόγραφα 12,000, δι'
ἐκτάκτους ἐργασίας 2,000, δι' ἐπιμίσθια γραφίων 4,800,
τὸ ὅλον 18,800· ἤτοι τὸ ὅλον τῆς πιστώσεως τῶν 3 ἐτῶν
δραχ. 48,084· ὅτι δὲ τοσοῦτον εἶναι τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν
διὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη, καὶ οὐχὶ δραχμαὶ 26,468, ὡς ἀνα-
φέρει τὸ κατηγορητήριον, τοῦτέστιν ὅτι λάθος παρεισέρρυσε κατὰ
τὰς ἀθροίσεις, μᾶς φωτίζουσιν ἀρκούντως καὶ οἱ ἑπόμενοι προϋ-
πολογισμοὶ καὶ αὐτὸ τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον διὰ τοῦ ἀνω
μνημονευθέντος ἐγγράφου τῆς . . . . . δι' οὗ
σημειοῦται ἡ πίστωσις τοῦ 1853 μὲ δραχμὰς 12,000, ἐνῶ
τὸ κατηγορητήριον φέρει μόνον δραχ. 7,200.

Ἡ ἐπιτροπή σας πιστεύει, Κύριοι, ὅτι ὀρθῶς διελαβε εἰς τὸ
ἀθροισμα τοῦτο τὰς δραχμὰς 48,084, τὰ κονδύλια τῶν ἐπιμι-
σθίων τῶν γραφέων τοῦ ὑπουργείου, τῶν λιθογράφων καὶ τῶν
ἐκτάκτων ἐργασιῶν, διότι καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ ἡ κατηγορία μᾶς
ἐρώτησεν, ὑποδείξασα πῶς συνήθως ἐνεργεῖται ἡ ὑπηρεσία αὕτη
ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἂς λάβῃ ἡ Βουλὴ ὑπ'
ὄψιν τὸν ὑποβληθέντα ὑπὸ τῆς κατηγορίας πίνακα τῆς δαπάνης
τῶν γραφικῶν ἐξόδων, καὶ ἐν αὐτῷ θέλει ἀπαντήσει ἐπανειλημ-
μένα κονδύλια διάφορα, ἀναγόμενα εἰς τὸν παράγραφον τῆς
ἐκ ζημιώσεως τῶν γραφίων τοῦ ὑπουργείου τοιούτοτι θέλει
πεισθῇ ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν γραφικῶν ἐξόδων ὅλα ταῦτα
διαλαμβάνονται. Ἂς λάβῃ προσέτι ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν διαταγὴν

περὶ συντάξεως ἐπιτροπῆς τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ Ταμείου καὶ ἐξ αὐτῆς θέλει ποιηθῆ ὅτι τὰ λιθόγραφα καὶ τοιαῦτα ἐξοδεύθησαν ἔργα κύρια τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, καὶ ἑπομένως ὅλαι αἱ σχετικαὶ δαπάναι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὑπάγονται· τὸ δὲ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2,000 δι' ἕκαστον ἀνάγκης διελύθη ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ὅλον ποσὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων, διότι ἕκαστοι ἀνάγκαι ἐθεωρήθησαν ἡ ἐκτύπωσις πολλῶν καὶ ὡραιοτέρων διὰ τῶν στρατῶν λεγῶν, πρὸς δὲ καὶ διότι εἰς τὸ δωδέκατον κεφάλαιον τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διακαλύβανο ται καὶ ταῦτα· ἑπομένως εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν καὶ τὰ τοιαῦτα κονδύλια πρέπει νὰ ὑπαγθῶσιν.

Ἐν λοιπὸν, Κύριοι, παραδεχθῶμεν ὡς ἀκριβῆ τὸν ὑποβληθέντα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου λογαριασμὸν περὶ τῆς δαπάνης τῶν γραφικῶν ἐξόδων, πρέπει τότε ἀναγκαίως ν' ἀφαιρέσωμεν ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν δραχμῶν 61,628·99 τὸ ποσὸν, ὅπερ κατεδείχθη ὑπὸ τοῦ μαστόρος Γιαννάκη ἐκ δρ. 14,483·55, ὡς ἀνῆκον εἰς κεφάλαια ἄλλα τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ θέλομεν εὕρει ὅτι ἐλαπανωθέντων μόνων δραχμῶν 47,145·44 ἐπέναντι ποσοῦ προϋπολογισθέντος ἐκ δραχμῶν 48,084, ἐκ δὲ τῆς ἐργασίας ταύτης, Κύριοι, προκύπτει ὅτι οὐδεμία ἔλαβε χώραν ὑπέρβασις τῆς δαπάνης ταύτης. Ἀλλὰ παραδεχόμενοι πρὸς στιγμὴν τὴν ὕπαρξιν τῆς ὑπερβάσεως, καὶ ἐξετάζοντες ἂν αὐτὴ καὶ μόνη δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς ποινικὴν κατάδικην, εὑρίσκομεν ὅτι διὰ πᾶσαν πρᾶξιν καὶ τάξιν διὰ τὴν προκειμένην ἀπαίτηται ν' ἀποδειχθῇ ὁ δόλος, τοὐτέστιν ἡ πρόθεσις ὠφελείας ἀθεμίτου, ὅπως λάβῃ χώραν ποινικὴ κατάδικη. Καὶ δὲν ἀρκεῖ ν' ἀποδειχθῇ μόνον ἡ ὑπέρβασις, διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἀπαραδέκτον τὴν περὶ συμπληρώσεως πίστωσιν πρότασιν τοῦ ὑπουργείου, καὶ ν' ἀποδοκιμάσῃ διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὴν δαπάνην· ὅπως καταδικασθῇ ποινικῶς ὁ ὑπουργὸς, διότι ἡ μὲν ὕπαρξις τῆς ὑπερβάσεως ἐμφανίζει μόνον ἐνέργειαν μὴ κανονικὴν, οὐχὶ δὲ καὶ δόλιον πρᾶξιν, ἡ δὲ ἀποδοκιμασία τῆς Βουλῆς ἐμφαίνει ἀρέσκειαν ἐπιπεφυκυῖαν καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐπομένως ὁ ὑπουργὸς δύναται ὑπὸ τοιαύτην τοῦ δαπάνας μὴ κανονικὰς, τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἀποδοκιμάσει, τιμωρῆται μὲν διὰ τῆς παύσεως, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον χωρὶς μὴ φέρων καὶ τὸ στίγμα τοῦ ἐγκλήματος. Πρέπει ἑπομένως νὰ προσχθῇ ἀπόδειξις δόλου καὶ κατηγορίας, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν δύναμαι ἐγὼ ἢ οἱ ἀκροαταὶ μεθ' ὑμῶν καὶ οἱ καθεὶς ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίαν ὅσοι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι

οἱ ἐνεργήσαντες τὰς πρώτας ἀναγκαίτικὰς πράξεις, ἐφ' ὧν ἡ κατηγορία στηρίζεται, περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀγέρωχον καὶ καταθύτουσιν.

« Αἱ ὑπερβάσεις αὗται, λέγει ἡ δευτέρα στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἡ συγκειμένη καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπικαπαλυμπατίου Γ. Παπαδάκη, ὡς λογιστικοῦ εἰσηγητοῦ, δὲν ἤθελον ποτὲ λάβει χώραν ἐὰν δὲν ἐνεργοῦντο ἄτοπα καὶ παρὰ κανόνα πληρωμαί· αἱ δὲ πληρωμαὶ αὗται εἶναι αἱ τῶν ἡμερολογιαρίων, ἐπιμισθίων διαφόρων ἐξωτερικῶν, ἔξοδα δημοσίου ἀσφαλείας καὶ ἄλλαι τοιαῦται φύσεως δαπάναι. »

« Ἡ βεβαίωσις τῆς ἀκριβείας, λέγει ὁ Κ. Πιττακὸς, τοῦ ἐξαγομένου τούτου εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον ἀπόκειται. Ἐν τοσούτῳ ὀφείλω νὰ παρατηρήσω, ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἐζητήθησαν παρὰ τῶν Βουλῶν συμπληρωτικαὶ πιστώσεις διὰ τὴν ὑπέρβασιν ταύτην· ἄλλως, ν' ἀκατεῖῃ ἡ ὑπέρβασις εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου καὶ ν' ἀπαλλαγῇ, τὸ δημόσιον κατὰ τὸ δίκαιον. »

Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ διακριτούμενοι μεταξὺ τῶν πρώτων ἀντιστόρων ὑπαλλήλων τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου, οἱ διὰ μῆνας ὁλοκλήρους τὴν ὑπάθεσιν ταύτην βασανίσαντες, ὁμολογοῦσι τὴν πραγματικότητα τῆς δαπάνης καὶ μόνον ἀποδοκιμάζουσι τὴν ὑπέρβασιν, καθότι, τοῦ ἀρίου τὴν ἐκπλήρωσιν ὁ νόμος εἰς μόνην τὴν Βουλὴν ἀνέθεσε.

Τοιαύτην δὲ ἐσχημάτισαν πεποίθησιν, ὅτι οὐδεὶς ἔλαβε χώραν ἐφετρισμός, ὥστε θεωροῦν πολιτικῶς μόνον ὑπόλογον τὸν ὑπουργὸν δι' αὐτὴν, ἐὰν τῇ Βουλῇ ἡ ἀπόφασις ἐπέλθῃ, καὶ ἐπαλθοῦσα ἔφερεν ἀποτέλεσμα ἀποδοκιμασίας τῶν ἔργων τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο λέγουν, διότι, ὡς φρονοῦσιν, οὕτω διευκολύνει τὸ ἄρθρον 40 τοῦ κεφ. 3 τοῦ περὶ λογιστικότητος τοῦ Κρατίστου νόμου, ἐνῷ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν προκειμένου, καθ' ὅσον εἶναι πολὺ μεταγενέστερος τῶν πράξεων, περὶ ὧν πρόκειται σήμερον, μᾶλλον δὲ καὶ κατ' αὐτῶν εἰς τινας περιστάσεις τὸ τοιοῦτον ἐπιτρέπεται.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐξ αὐτῶν τῶν μαρτύρων, ἐφ' ὧν ἡ κατηγορία στηρίζεται, ἐναργῶς ἀποδεικνύεται ἡ πραγματικότης τῆς ὅλης δαπάνης, ἐναργέστερον φαίνεται ὅτι δόλος ἢ σφετερισμὸς δὲν ὑπῆρξε, καὶ ἑπομένως ποινικὴ καταδίκη δὲν δύναται νὰ ἐξενεχθῇ ὑπόστασιν.

Δὲν ἐζήτησαν, Κύριοι, παρ' ἡμῶν νομίμως ὅπως ἐρευνήσωμεν περὶ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς δαπάνης καὶ νὰ καταδικάσωμεν τὸν ὑπουργὸν εἰς ἀποζημίωσιν, διότι ἐγίνοντο πληρωμαὶ μὴ κανο-

νομαι, ἐν ἄλλαις λέξεσι δὲν πρόκειται σήμερον περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ εὐθύνης. Ἡ ἀπαίτησις τῆς κατηγορίας εἶναι ἁπλουστέρα, ἀλλὰ καὶ οὐσιωδεστέρα. Ἐξαιτεῖται ὅπως ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι ὑπάρχει δόλος κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ὅτι ὑπάρχει ἀπόδειξις προθέσεως ὠρελείας ἀθεμίτου, καὶ ἑπομένως ὁρθῶς ἡ πρὸς καταδίωξιν καὶ κατηγορίαν περὶ τῶν πράξεων τούτων τοιούτων ἐπομένως ἀπέφασιν δὲν δύνασθε νὰ ἐκφέρητε, διότι αὐτοὶ οἱ πρῶτοι καὶ κύριοι μάρτυρες τῆς κατηγορίας τὸ ἐναντίον ἐξέθεσαν, τὸ ἐναντίον ὑποστηρίζουσιν.

Ἀλλ' ἂν κατηγορούντες τὸν πρώην ὑπουργὸν φρονοῦσι, ὅτι ὁ δόλος πεφαίρεται ἐκ τοῦ ὅτι α) ὁ καθ' οὗ ἡ κατηγορία κατήργησε τὴν συμπράττουσαν ἐπιτροπὴν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐπιτροπὴν καὶ συνυπογράφουσαν τὰς ἀποδείξεις πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν· β') ὅτι ὁ Κ. Ζώρας κατέθεσεν, ὅτι ἐκ τοῦ φρουραρχείου ἔρχονται 3,000 ἐλληθύνων καὶ ἐδαπανήθησαν εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν· γ') ὅτι δὲν ἐστερήθη τῶν πληρωμῶν ἡ τάξις, ἐπειδὴ ὁ καθ' οὗ ἡ κατηγορία διέταξε τὴν ἀπεριόριστον πληρωμὴν τοιούτων ἐξόδων, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ Κυρίου Τουμπᾶ, καὶ ἐκ τούτου προέκυψε ζήμια δραχμῶν 8,000, καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας Μηλίου ἐπληρώνοντο (ὡς κατέθεσεν ὁ Κυρ. Εὐστράτιος Πισσᾶς) καὶ ἄνευ διαταγῶν ἢ συνημμένων λογαριασμῶν τῶν ἐμπόρων διάφορα ποσὰ καὶ εἰδικὰ μάλιστα τῶν καταλυμάτων Μασχόπουλου ἐξερχόμενα τοῦ Φρουραρχείου καὶ φέροντα κρυφίως χρήματα, καὶ τέλος ἐκ τοῦ ὅτι αἱ δαπάναι ἐγίνοντο ἀτόπως, ὡς ὁ Κύριος Παπαδάκης ἐκφράζεται.

Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως προκύπτει·

Ὡς πρὸς τὸ Α.

Ὅτι ἡ ὕπαρξις τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἀνέκαθεν ἦτον ἐθιμική, τὰ δὲ καθήκοντα καὶ ἡ σύστασις αὐτῆς δι' ἁπλῆς μόνον διαταγῆς ὡρίσθησαν. Μεταξὺ δὲ τῶν καθηκόντων αὐτῆς δὲν εὑρίσκεται καὶ ἡ ὑπογράφωσις ἢ ἐν τῷ ἐγκλητηρίῳ μνημονευομένη, τοῦ νὰ συνυπογράφηται πᾶσα ἀπόδειξις πρὸς πληρωμὴν παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν διαταγήν, μόνη ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ὑπουργείου δίδει κῦρος εἰς τὴν δαπάνην. Ἐξακολουθεῖ δ' αὕτη νὰ ὑπάρχῃ κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν μαρτύρων Κ. Κ. Γεωργαντᾶ, Ῥάλλη, Μασχοπούλου κλπ., ἐπελθούσης μόνον τυχαίας τροποποιήσεως τινος δι' αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας· ὅτι δὲ διὰ τῆς ἐπιτροπῆς γίνεται ἄπασα ἡ διαχείρισις τῆς ἁρμοδιότητός της, προκύπτει

τοῦ ἀπὸ . . . . . ἐγγράφου τοῦ πρώην ὑπουργοῦ καὶ ἐκ διαφόρων σχετικῶν πρωτοκόλλων παραδόσεως, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἄκμην ἡμέρας τῆς ὑπουργίας του δι' αὐτῆς αἱ τῆς φύσεως ταύτης ὑποθέσεις διεξήχθησαν. Πρὸς δὲ τὸ μέρος τῆς καταθέσεως τοῦ Τουρίτ, ὅτι διεταγὴ δὲν ἦτον ἀπὸ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Μηλίου ἀπεριόριστος ἡ πληρωμὴ τῶν γραφικῶν ἐξόδων, ἀναιρεῖται ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων Φωτιάδου, Λαμνῆ καὶ Μασχοπούλου.

Ὡς πρὸς τὸ Β'.

Ἡ κατάθεσις τοῦ Ζώρα ἐξαιρέγεται ἀναπόστατος, α) ἐξ ἐκείνης τοῦ Κριτσαβοπούλου, βεβαιούντος ὅτι πώποτε δὲν ἔλαβε παρὰ τοῦ Φρουραρχείου οἱονδήποτε ποσόν, β') ἐκ τῆς τοῦ Μασχοπούλου καὶ Φωτιάδου ταμίου, βεβαιούντων τὴν τοῦ Κριτσαβοπούλου, καὶ ἰδίως γ') ἐκ τοῦ πίνακος τῶν γραφικῶν ἐξόδων, τοῦ διαβιβασθέντος ὑπὸ τοῦ Φρουραρχείου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι τοιοῦτόν τι ποσὸν εἰς Κριτσαβόπουλον οὐδέποτε ἐδόθη.

Ὡς πρὸς τὸ Γ.

Αἱ καταθέσεις αὗται τῶν Κυρ. Τουρίτ καὶ Πίσσα ἔρχονται εἰς πρόφανῆ ἀντίθεσιν τῆς σημειώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Φρουραρχείου, τὴν διαβιβασθεῖσαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Κ. Τουρίτ, ὡς πρώτου τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι ἄνευ ἀπαιτήσεως ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου οὐδέποτε, οὐδ' ἡ ἐλαχίστη πληρωμὴ ἐγίνετο. Ἐκ δὲ τῶν καταθέσεων τοῦ φρουραρχικοῦ ταμίου Κ. Φωτιάδου, τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς Λαμνῆ καὶ τοῦ Κ. Μασχοπούλου προκύπτει ὅτι ποτὲ δὲν ἐδόθησαν χρήματα ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ Φρουραρχείου ἄνευ διαταγῆς καὶ ἀποδείξεως, καὶ ἐκ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ τοῦ Κυρίου Πίσσα ἐξάγεται ὅτι οὐδέποτε ἔκαμε παρατηρήσεις πρὸς τὸν Κ. Τουρίτ (ὡς ἰσχυρίζεται οὗτος) περὶ τῆς ὑπερβάσεως. Ὡς πρὸς δὲ τὸ περιστατικὸν, ὅπου ὁ Κύριος Πίσσας κατατίθεται περὶ τῶν Μασχοπούλου καὶ τινος ἄλλου λογιστοῦ, ἀναιρεῖται ὑπὸ τοῦ Φωτιάδου, εἰπόντος ὅτι οὐδέποτε τῷ ἐπρότεινέ ποτε περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς παρατήρησιν, ἀνωμολογημένως ἐπίσης καὶ τῶν ἑτέρων περιστατικῶν, ὅπερ κατέθεσεν ὁ Κ. Πίττας, περὶ τοῦ ὅτι δὲν εἶδε τὸν Μασχόπουλον ἐνδεδυμένον πολίτου στολήν, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸς ὁ Κ. Μασχόπουλος ἐπιμένει ἀρνούμενος.

Ὡς πρὸς τὸ Δ.

Αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὴν δαπάνην ταύτην ἄτοπον,

ξαπτυσαν, και νὰ τὴν χαρακτηρίσουσι καὶ νὰ εἴπωσι τὸν βεβαίωσαν, ὅτι τοιαῦται ὑπερβάσεις δὲν ἠμποροῦσαν ἀξιόποινοι καὶ ἐπὶ τῶν πρακτόρων τοῦ Μηλίου, καὶ διὰ αὐτὸ δὲν ἠμποροῦσαν οἱ ὑφιστάμενοι ὑπάλληλοι τῆς ἑταιρείας, ὡς ἐκφράζεται ὁ Κ. Γ. Παπαδάκης εἰς τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐπὶ ἄλλων περιόδων ἐγίνοντο ἔξοδα ἐκτακτα πρὸς κατάπαυσιν μόνον ἀπαιτήσεων, οὐχὶ δὲ καὶ λόγῳ δημοσίου ὀφελείας, ὡς ἐκφράζεται ὁ Κ. Πιττακός. Δὲν ἐπικαλούμεθα, Κύριοι, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πλημμελοῦς ταύτης σχέσεως τῶν ἀναφερομένων δύο κυρίων, μόνον τὸ περὶ συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἔγγραφον τοῦ Τσαβέλλα, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι αἱ τῶν ἡμερίδων συνδρομαὶ ἀπετέλουν μέρος τῶν γραμμικῶν ἐξόδων, ὅπως ἀποκρυπτόμενον τὸ πρῶτον, ὅτι τὸ ἔξοδον τοῦτο ἦτον ἔκτακτον, ἀλλὰ θέλομεν ἐπιχειρήσει τὴν ἀνάλυσιν τῶν μαρτυριῶν ἀξιοπίστων καὶ ἐντίμων μαρτύρων, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὠφελίμου καὶ ἀναγκαίου τῆς δαπάνης.

Ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων ... ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὑπουργίας τοῦ Μηλίου ἐργασίαι ἀναγκαῖαι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἔγιναν, ὅπλ. ἡ ἐκτύπωσις διαφόρων θεωρίων καὶ κανονισμῶν, περὶ ὧν πρόκειται, ἐδαπανήθησαν 7,000 δραχμῶν. Ἐκ δὲ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων ... ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον καὶ ἀποστασίαι ἔλαβον χώραν, καὶ συνωμοσίαι κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους κατηγγέλθησαν, καὶ ἀνοσιουργήματα ἐφέροντο διὰ μηνύσεων εἰς τὰ ὦτα τοῦ ὑπουργοῦ καὶ λησταὶ σύνδρομοι τὰ σπλάγχνα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας κατασπαράττειν. Ἐκ τῶν αὐτῶν καταθέσεων προκύπτει ὅτι ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνετέθη, διότι εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας ἄμφοροι ἔχουσι στρατιωτικὸν βαθμὸν κατηγγέλλοντο. Βεβαιοῦται ἐπίσης θετικῶς, ὅτι καὶ εἰς τοὺς καταδιώξαντας τὴν ληστείαν χρήματα ἐδόθησαν, καὶ εἰς ἄλλους ἄμοιβαὶ παρεχωρήθησαν καὶ ὡρισμένα πρόσωπα ἐπιλωθήσαν ὡς λαβόντα σημαντικὰς χρηματικὰς προκαταβολὰς καὶ βοηθήματα. Κλέφτες, λέγουν οἱ Σκιλοδήμος καὶ Σκαλτσοδήμος δραχμὰς 750 ὁ πρῶτος καὶ 800 ὁ δεύτερος. Ἐδόθησαν, λέγουν ὁ δεύτερος τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ ὁ Εὐαγγελίτης τὸν πρῶτον αὐτὰς ἐδόθησαν βεβαίως χρήματα εἰς ἐκείνους, οἵτινες εἶχον κἂν ὑποχρεώσεων νὰ καταγγείλωσι τοιαύτας σοβαρὰς πράξεις εἰς τὸν ὑπουργόν. Μεγίστη, λέγουν, προέκυψεν ἡ ὠφέλεια, οἱ μάρτυρες Βαλτινὸς, Σκαλτσοδήμος καὶ Λαδόπουλος, ἐκ

τῶν καταδεικτῶν, καὶ βεβαίως, λέγει ὁ Λαδόπουλος, ἔπρεπε νὰ ἐλάμβανον ἀποζημίωσιν, διότι δωρεὰν δὲν ἠδύναντο νὰ προσφέρωσι τοιαύτην ἐπίπονον καὶ ἐπικίνδυνον ἐκδούλευσιν.

Αὐταί, Κύριοι, εἶναι αἱ δαπάναι αἱ θεωρηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Κ. Παπαδάκη ὡς ἄκυροι, καὶ περὶ ὧν ἐζητήθη λόγος παρὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ὑπομνήσωμεν ὡς πρὸς γινωσκόντας τὰς σοβαρὰς καὶ κατεπειγούσας περιστάσεις, ἐν αἷς εὑρέθη ἡ ἐξουσία, ἧς ἀπετέλει μέρος καὶ ὁ πρώην ὑπουργός, καὶ συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη νὰ ἐπιχειρήσῃ δαπάνας ἐκτάκτους, τὰς ὁποίας ἀφορᾷ ἡ ὑπὸ λόγον κατηγορία.

Ἡ κορυφωθεῖσα λῃστεία ἡ ἐπαναρρηθεῖσα καὶ ὅδε ἀπομαΐως τὰ πνεύματα ἐμῶν, αἱ διαφόροι συνωμοσίαι αἱ ἐμφανισθεῖσαι τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἴσχυσε νὰ διασείσῃ τὰ θεμέλια ἀρχαιοτάτων Μοναρχιῶν, καὶ τέλος ἡ ἀποτρόπαιος ἐκείνη συνωμοσία ἡ ἀποβλέψασα μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς θεοστέπτου καὶ ἐκλεκτῆς τοῦ Ἕλληνος ἀρχῆς.

Β'. Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν καὶ πέμπτην, ἐχούσας οὕτω·

« Κατὰ τὸν ἐν τῇ σχετικῇ δικογραφίᾳ λογαριασμὸν, ἔλαβε περιπλέον τῆς μισθοδοσίας του δραχμὰς 3,410.62, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἐπιμειώθησαν εἰς τὰς προκαταβολὰς, ἐν ᾧ τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸν περὶ λογιστικοῦ νόμον, ὁρίζοντα ὅτι αἱ τοιαῦται προκαταβολαὶ γίνονται διὰ Β. διαταγμάτων καὶ εἰδικῶν ἐπὶ τούτοι πιστώσεων (Κεφ. Π'. ἄρθρ. 133, 134, 135). Οὕτω δὲ παρεβίασε τὴν διάταξιν τῶν ἄρθρων 436, 394 καὶ 487 τοῦ ἰδίου ποινικοῦ Νόμου.

2. Τὸ 1850, Σεπτεμβρίου 9, ἐξεδόθη διαταγὴ ὑπ' ἀριθ. 15887, δι' ἧς ὁ αὐτὸς διέταξε τὸ ὀρφανοτροφεῖον Ἀθηνῶν νὰ προκαταβάλῃ εἰς αὐτὸν δραχ. 3,000 καὶ νὰ ἐνώσῃ αὐτὰς μὲ τὸ παλαιὸν χρέος του, χωρὶς νὰ προκλέσῃ Β. διάταγμα. Τὸ χρέος τοῦτο ἑνωθὲν μὲ τὸ παλαιὸν, ἀνεβαίνει εἰς δραχμ. 10,585 κατὰ τὴν ἐν τῇ διαγραφῇ κατάστασιν. Διὰ δὲ τὸ ἀρχικὸν ἐκ δραχ. 5,000 χρέος του, δοθὲν κατὰ τὸ 1840 ὅπε Β. διατάγματος, δὲν ἐλογίσθη ὁ τόκος πρὸς 8 τοῖς ο/ο, ὡς ὁρίζει τὸ Β. Διάταγμα, καὶ πρὸς ἐλάττωσιν αὐτοῦ οὐδεμία κράτησις ἐγένετο ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ 1851 μέχρι τῆς ἐξόδου του, ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 480 καὶ 487 τοῦ ποινικοῦ Νόμου. »

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετάζουσα τὴν κατηγορίαν ταύτην, παρατήρα-

σεν ἐν πρώτοις, ὅτι ὑπάρχει ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς προκαταβολῆς, διότι ὁ μὲν ὑποστράτηγος ἀπολογούμενος λέγει, ὅτι ἀμφιβολίαι γενῶνται εἰς αὐτὸν περὶ τούτου, ἐκ δὲ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἀποδεικνύονται οἱ διαταγμοὶ αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἐκ μὲν τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπασπιστοῦ Κ. Πιττακοῦ, ἐπιχειρήσαντος τὸν ἐπιθεώρησιν τοῦ Φρ. ταγματίου, φαίνεται ὅτι τὸ ἄλλον ποσὸν τὰ πλεῖστον ληφθὲν ἀμφισβητεῖται εἰς δραχ. 6,147:46, ἐκ δ' ἐκείνης τῆς δευτέρας στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ ἐκ τοῦ κατηγορητηρίου, ὅτι ἐδόθησαν μόνον 3,419:62, καὶ εἰς τὸν λογαριασμὸν τὸν ὑποβληθέντα ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον φαίνεται εἰς 3,312 καὶ 96. Ἐὰν δ' ἐκτὸς τῶν διαφόρων τούτων λήρῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἀπουσία παραπόνησις, ὅτι εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον δὲν ὑπάρχει ἡ πίστωσις τοῦ χρόνου, καθ' ὃν διετέλεσεν ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1850, καὶ τῆς πρώτης τριετίας τοῦ 1853 (ἐλλείψεις, αἵτινες θέτουν εἰς ἀμφιβολίαν ἐπίσης τὸ ζήτημα, ἐὰν κατὰ τὰς ἐποχὰς ἐκείνας ἐγένετο ἢ οὔ αἴτησις ἐκ τῆς μισθοδοσίας των), δὲν δυνάμεθα ν' ἀπορανθῶμεν περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ καθυστερουμένου ποσοῦ, καὶ τόσω μᾶλλον, καθ' ὅσον, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀφρουρ. Γεωργαντᾶ καὶ ἰδίως τοῦ Κ. Πιττακοῦ, τὰ τῆς μισθοδοσίας ὡς καὶ αἱ προκαταβολαὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἐξελέγχονται ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος αἱ ἀκριβεστέρως ἐρευνηθεῖσαι ἐξηλέγξεις δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν ἀξίαν τῶν ἐξελέγξεων ἐκείνων, αἵτινες γίνονται τὴν ὡρισμένην ἐποχὴν καὶ ὑπὸ ἀρμοδίων προσώπων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν τοιούτων ὑπηρεσιῶν, καὶ ἐπομένως ἡ ὑπέρβασις τῆς μισθοδοσίας ἔπρεπε νὰ ἐξοφληθῇ προηγουμένως ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου, πρὸ παντὸς δὲ ὅτι ὑπάρχει νόμιμος ἀποδεῖξις καὶ κλῆσις κυρίου τῶν πλείστων ἐγκλήτων, ὅτι περὶ τοῦ ἀληθοῦς ποσοῦ γεννᾶται ἀμφιβολία, προκύπτει καὶ ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ μάρτυρος Γεωργαντᾶ τοῦ βεβαιοῦντος, ὅτι ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπουργοῦ ὑπῆρχον, οὕτως εἰπεῖν, ἀνοικτοὶ λογαριασμοί, καὶ ἐξ ἐκείνης τοῦ βίλου τοῦ λέγοντος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν ἐλάμβανε τακτικῶς τὴν μισθοδοσίαν του, καὶ ἐπομένως ἡ σχηματισθεῖσα παρὰ αὐτοῦ κατάστασις κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ὑπουργείου παραίτησίν του δὲν ἦτο καὶ ἐκ τοῦ σταλέντος λογαριασμοῦ τῆς μισθοδοσίας, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ἀληθῶς ἀνοικτὸς ὑπῆρχε λογαριασμὸς περὶ τῆς μισθοδοσίας ταύτης, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἀ τριμηνίας τοῦ 1851 μέχρι τῆς πεμπτοτόκου του ἀβιαιλείπτως ὑπῆρχε ἐφημένη ἐποχὴ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι

κατὰ τὴν Α τριμηνίαν τοῦ 1852 ὁ πρώην ὑπουργὸς ἦτον πιστωτὴς δραχμῶν 15:75.

Ἐκ τῶν κατωθέν γεννᾶται τὸ ἑξῆς συμπέρασμα, ὅτι παρὰ τοὺς παραδεδεγμένους τύπους δὲν ἐλήφθησαν τὰ χρήματα ταῦτα, ἀφοῦ τοιοῦτος ἀνοικτὸς λογαριασμὸς ὑπῆρχε μεταξὺ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων περὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ, οὐδεμία ἄλλη διατύπωσις πλὴν τῆς *πρωτογενοῦς ἐγγραφῆς* ἐκείνων περὶ τοιούτου βιβλίου ἀνηρεῖτο, ὡς τοῦτο ῥητῶς βεβαιοῦται ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ Κ. Γεωργαντᾶ, καὶ ἀφοῦ μάλιστα πρὸ τῆς παύσεως του ὁ ὑποψήφιος ἐφρόντισε νὰ ἐπιδιώξῃ διακανονισμὸν τοιούτου ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, ὡς τοῦτο βεβαιοῦται ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ αὐτοῦ μάρτυρος, θεωρεῖται, ὅτι μάλιστα δὲν ἦτον ἀναγκαία, ἀφοῦ ὑπῆρχε ἡ ἐγγραφὴ εἰς ἀνοικτὸν βιβλίον, εἰς τοῦτο καταθέτει ὁ Κ. Ῥίζος, καθ' ὃν τρόπον λέγει ὁ ἴδιος *τὸ πρόσφατον* ἀπὸ τῶν προκαταβολῶν τῶν ἀξιωματικῶν σημειούμενον εἰς τὰς προκαταβολὰς μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του.

Περὶ δὲ τῆς προκαταβολῆς τῶν δραχμῶν 3,000 τῶν ἐλαφρισθεισῶν ἄνευ διατάγματος, ἐκτὸς τῶν διατεταγμένων τοῦ ὑπολόγου, δεικνύει ὑπάρχουσαι αἱ καταθέσεις, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι ἀνάγκη πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιαύτης διατυπώσεως δὲν ὑπῆρχε, καθ' ὅσον, κατὰ μὲν τὴν κατάθεσιν τοῦ Κ. Γεωργαντᾶ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ποτὲ μὲν ἐπροκάλουν τὰ Βασιλ. διατάγματα, ποτὲ δὲ οὔ· κατὰ δὲ τὸν τοῦ ταμίου Φωτιάδου, τοιαῦται προκαταβολαὶ ἀπῆντων καθιερωμένων αἰτήσεων ἐγένοντο καὶ εἰς ἄλλους, αἵτινες μετὰ τὴν ἐπιδίκασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ συνεψηφίζοντο, καὶ ὅτε τὰ ὀνόματα π.χ. ταμίου ἐπλήρουν ἐνέγνεσε τὰς προκαταβολὰς διατάγματος ὑπουργικοῦ διαταγῆς, ἐξ ἧς τινος τῶν ὁποίων ἔγινετο μνεία καὶ κατ' διατάγματος, ὅπως τοιαῦτα ἐπροκαλοῦντο. Ἡ κατάθεσις δὲ αὕτη τοῦ Κ. Φωτιάδου ἐπιβεβαιοῦται ἐκ τοῦ πίνακος τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου, τοῦ διαβιβασθέντος εἰς τὸν ἐπίτροπον παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι τρεῖς προκαταβολαὶ ἐκ δραχμῶν περίπου 5,000, δοθεῖσαι εἰς τὸν αὐτὸν ὑποστράτηγον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ 1845, δι' ὑπουργικῶν μόνων διαταγῶν ἐχορηγήθησαν. Ἐκ τούτων ἁπάντων ἐξάγεται ὅτι οὐδεμία παρεδόθη διατύπωσις κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, καὶ ὅτι κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς μισθοδοσίας καὶ τῶν προκαταβολῶν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι συνεμορ-

φώθησαν μὲ τοὺς τύπους, μεθ' ὧν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ λογιστικοῦ Νόμου ἐκανονίζετο. Ἡ δὲ κατηγορία, ἐσχυρίζομένη ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ περὶ τῆς προκαταβολῆς ταύτης βασ. διάταγμα, ὥφειλε καὶ νὰ φέρῃ τὸν πρὸς τοῦτο νόμον ἢ κανονισμόν, ἐφ' οὗ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον στηρίζει.

Ἐνταῦθα, Κύριοι, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὅσων ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς κατηγορίας, ἀναφέρει καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ μάρτυρος Ῥίζου, ὅτι αἱ περὶ πληρωμῆς τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπουργοῦ Μήλιου διαταγαὶ ἔφερον ἄτοκον τὴν κράτησιν τοῦ 1/4, πρὸς ἀπόδοσιν τῶν περιπλέον ληφθέντων· ἐπομένως ἀφ' αὑτοῦ ἀποκρούεται καὶ ἡ αἰτίασις τῆς μὴ ἐκπλέσεως τοῦ ὅρου τούτου τῶν συμφωνιῶν τοῦ καθ' οὗ ἡ κατηγορία· ἡ δὲ περὶ πόκας αἰτίασις, τοὐτέστιν, ὅτι δὲν ἐλογίσθη τόκος 8 0/0 κατὰ τὸ βασ. διάταγμα διὰ τὸ παλαιὸν χρέος, δὲν δύναται νὰ βαρύνῃ πρωΐως τὸν καθ' οὗ ἡ κατηγορία, διότι τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὴν λογιστικότητα καὶ δὲν δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς ποιν. καταδίωξιν.

Γ'. Εἰς ποίας τῶν τριῶν κατηγοριῶν ἔχουσιν οὗτοι

3. Ὁ Κοντὸς τὸ ἔτος 1852 ὁ αὐτὸς Σ. Μήλιος διέταξε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2145 μυστικῆς διαταγῆς του νὰ ἐξοδεύσῃ ἡ μοιραρχία Ἀττικῆς χρηματικὰ ποσὰ λόγῳ ἀσφαλείας δημοσίου, ἤτοι 2900· ταῦτα δὲ κατεγράφησαν εἰς ἔξοδα τῆς μοιραρχίας, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 13,813 διαταγῆς του, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς παύσεώς του καὶ ἄνευ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἐν ᾧ ποιεῖται δαπάναι ἐπιβάλλονται μόνον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, εἰς ὃ ἐπὶ τούτῳ χορηγεῖται ἐτησίως ἀνάλογος πίστωσις πρὸς τῶν Βουλῶν. (Κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποιν. Νόμου).

Ἐκτὸς τῆς παρανόμου αὐτῆς πληρωμῆς, ὑπάρχει εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἰδίας μοιραρχίας ἀπόδειξις τοῦ ποσὸν δικαιοῦνται τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας Κ. Λούκα τῆς 27 Φεβρουαρίου 1852, δι' δραχμὰς 1,046 πληρωθείσας αὐτῷ δυνάμει διαταγῆς τοῦ εἰρημένου ὑπουργοῦ, παραδιαπιστούσης τῆς αὐτῆς διευθύνσεως.

Ὁ πρώην ὑπουργὸς δὲν ἀρνεῖται, εἶπε, τὴν δαπάνην ταύτην, διότι ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς περιστάσεις, καθ' ὅσον τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν εἶχεν ἄμεσον ἐνέργειαν εἰς τὴν δημ. ἀσφάλειαν, ἐπὶς κατὰ νόμον ἀνῆκεν εἰς τὸ τῶν ἐσωτερικῶν· ἡ ἐπιμέλεια αὕτη τοῦ ὑπουργείου, στηριζομένη ἄλλως ἐπὶ πράξεων ἐπισήμων, ἦτον ἀρκετὰ ὑπεύθυνος, οὐδὲ ἀντίκειται πρὸς νόμου τινα. Ἐπαγρυπνήθη ἐπιμόνως μετὰ

τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ δαπανᾷ διὰ τὸ κατεπείγον ὁ τῶν στρατιωτικῶν χωρὶς τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀφοῦ ἀγνοεῖται τὸ ποσόν, τὰ ὁποῖα αὐτὸν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἡ δαπάνη αὕτη δὲν εἶχεν ἀντικείμενον τὴν καταδίωξιν μόναν τῆς λογοτασίας ἀπέβλεπεν εἰ γένοιτο δημοσία ἀπώλειαν, ἀπειλήθησαν κατὰ τὸ 1851—52 ὑπὸ πολλῶν ὑπογθονίων ἐνεργειῶν. Ἐγίνετο λοιπὸν ἡ ἀνάγκη δαπάνης καὶ ἀπαίτουν συγχρόνως ἐχεμυθείας.

Τοιαῦται δαπάναι διεπράχθησαν λοιπὸν νὰ γίνωσι διὰ τῆς μοιραρχίας καὶ ἐγίνοντο παρ' αὐτῆς· αὐτὸς δὲ ἐγκρίνει τὰ σύνολον, ἀπέρριψε καὶ ὅτι δὲν ἐπρεπεν νὰ παραδεχθῇ, καὶ τέλος, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ τήρησις τῆς ἐχεμυθείας ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ λαμβάνῃ πᾶσαν δαπάνην ἐκ δύο πηγῶν ἐκ τοῦ κεφαλαίου ἀπλανότι τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν γραφικῶν ἐξόδων καὶ ἐκ τῆς μοιραρχίας τῆς Πρωτευούσης.

Ἐκ τῶν μαρτύρων δέ·

1) Ὁ Κ. Γεωργαντᾶς κατέθεσεν, ὅτι τοιαῦτα ἔξοδα ἐγίνοντο καὶ ἄλλοτε ὑπὸ μοιράρχων, στρατηγῶν καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου, ἔφερε δὲ ὡς παράδειγμα καὶ τὸν Γενοβέλην, ὅστις εἶχε λάβει, ὡς ἔλεγε, παρ' ἄλλου ὑπουργοῦ ὁμοίας φύσεως διαταγὴν καὶ ἐπίστευε τοιαύτας δαπάνας ὅτι τὰ ἔξοδα ταῦτα ἐγίνοντο εἰς ἐκτάκτους μόνον περιστάσεις, καὶ ὅτι ἡ πρὸς τὴν μοιραρχίαν περὶ τῆς δαπάνης ταύτης διαταγὴ κατὰ νοῦν εἶχε νομίζειν τὴν καταδίωξιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ κατὰ τοὺς πράττοντας περιστατικὰ ὅτι ἔξοδα δημοσίας ἀσφαλείας ἐπιφορτοῦντο τὰ πρὸς ἀνακάλυψιν συνωμοσιῶν δὲ γίνει καὶ τὰ πρὸς καταστολὴν· καὶ προδοσίαν λογιστικῶν συμμοριῶν· ὅτι τὰ ἔξοδα ταῦτα δὲν ἐπροβλέποντο ὑπὸ τῶν προϋπολογισμῶν, καὶ μόνον ὑπῆρχεν ἄλλοτε ἐν αὐτοῖς κεφάλαιον ἐκπάκτων ἐξόδων, εἰς τὰ ὁποῖα πάντες τῶν ὑπουργῶν καταβάγιων τοιαύτας δαπάνας· ἀλλ' ἀγνοεῖται αὐτὰ ἀπαντᾷ ἀπὸ τοῦ 1853 καὶ ὅτι εἰς τὸν Κ. Λούκαν ἐδόθησαν, ὡς νομίζει δραχμαὶ 1046, συναινέσει ὅλου τοῦ ὑπουργείου, ὅτε καιρόν τινα ὕστερον τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον ἐζήτησε ἐγγράφως παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν νὰ πληρωθῇ τὸν ποσὸν ταύτην, ὡς προκαταβληθεῖσαν εἰς λογαριασμόν του καὶ τέλος, ὅτι τοιαύτης φύσεως προκαταβολαὶ ἐγίνοντο καὶ ἄλλοτε παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν διὰ τὰ μυστικὰ ἔξοδα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

2) Ὁ Κ. Ἰ. Ζ. κατέθεσεν, ὅτι καὶ ἄλλοτε τὸ ὑπουργεῖον τῶν

στρατιωτικών τολλάκις εύρέθη εἰς θέσιν νὰ κάμῃ τοιαύτας φύσεως πραγματείας ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

3) Ὁ μοιράρχης Πτολεμαΐδος κατέθεσεν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Κωλέττου, καθ' ὅσον αὐτὸς γνωρίζει, ἐγίνοντο τοιαῦτα ἔξοδα, διότι ὡς τοῦτο μοιράρχης κατὰ τὴν φιλοτιμίαν ἐνήργησε τοιαύτας δαπάνας. Ὁ δὲ Κωλέττης ἐπλήρωσεν αὐτὰς εἰς τὸν μάρτυρα ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ὡς ἰδιαίτερα, καὶ μυστικὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας καὶ εἶδε, ὅτι εἰς καταλογισθείσαν εἰς ἔξοδα τῆς μοιραρχίας, κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὁρᾳ. 2900 ἐδαπανήθησαν εἰς καταπλήρωσιν ἐλλειμμάτων σημαιῶν.

4) Ὁ Κ. Γ. Παλαμήδης κατέθεσεν, ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἂν ὁ Κ. Δούκας ἔλαβε κατὰ διαταγὴν τοῦ Μαΐου ὁρᾳ. 1046, πιθανὸν δὲ ἡ ἀναφερομένη πρᾶξις νὰ ἐπληρώθη καὶ προφορικῶς συνιστᾷ κυριώτερον τῶν ὑπουργῶν, τὸ ὁποῖον ὅμως ἐκ τῶν ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ.

5) Ὁ Κύριος Δούκας κατέθεσεν, ὅτι διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἔλαβε ὁρᾳ. 1046 ἀπὸ τὴν μοιραρχίαν Ἀττικῆς, τοῦτο δὲ ἐγίνετο συνηνωμένως καὶ παῤ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν Παλαιμήδου, ὅπως τὸν ὁρίσῃ τοῦ νὰ πληρωθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τούτου τὸ τρίτον τοῦ ἑκατοντάλιτρου κεφαλαίου τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ὅτι τὰ ἀποδεικτικὰ ἑκάστης διαχειρίσεως τοῦ ποσοῦ, γενομένης εἰς ἔξοδα ἀποκρύφου ἀσφαλείας, ἐστάλησαν ἔκτοτε εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ ὅτι κατὰ τὴν πρακτικωτέραν περίστασιν δὲν ὑπῆρχον, ὑποθέτει ὁ μάρτυς, χρήματα εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐξόδων τοῦ δημοσίου ἀσφαλείας, καὶ τὰ ἔξοδα ἐσημείωνε, ἀνωτέρω ποσότης παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

Ὑπάρχουν δὲ καὶ τὰ ἑξῆς ἔγγραφα·

1. Ἡ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1852 (ἀριθ. 2143) διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τὴν μοιραρχίαν, δι' ἧς διατάττει αὐτὴ χάριν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας τὰ δαπανήσῃ ἀναγκαῖα χρηματικὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα νὰ ἐγγράψῃ ἐν τῷ μετὰξὺ εἰς τὰς πρακταβόλους, μέχρις οὗ συνενοηθῇ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν περὶ τῆς ὁριστικῆς ἐγγραφῆς των.

2. Ἡ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1853 ἀποδεικτικὸν τοῦ Κ. Δούκα πρὸς τὴν μοιραρχίαν Ἀττικῆς παραλαβῆς τῶν δραχμῶν 1046.

3. Ἡ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1852 ἀναφορὰ τοῦ Κ. Δούκα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι αἱ δραχμαὶ 1046 ἐδαπανήθησαν χάριν δημοσίου ἀσφαλείας, κατὰ

ἀποδείξεις τῶν Δ. Χλωρῆ, Σ. Γεωργοπούλου, Γεωρ. Π. Κυλογγείας, Δημ. Καστανοῦ, Ἰωάν. Παπαδοπούλου, Θωμᾶ Δημητρόπη καὶ Νικήτα Δεσποτόπουλου.

4. Ἡ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1853 ἀναφορὰ τῆς μοιραρχίας Ἀττικῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, δι' ἧς ἀναφέρεται εἰς ἐξαίνην τῆς 22 Ἰουλίου π. ἐ. περὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν δυθέντων εἰς τὸν Δούκαν μὲ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐπιστροφὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς 30 Ἰανουαρίου 1853 (ἀριθ. 1899) πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, κατόπιν κλήσεως ταύτης τῆς 11 Αὐγούστου π. ἐ. (ἀριθ. 11919) δι' ἧς παρακαλεῖ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅπως δώσῃ πέρας εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

5. Ἡ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1853 (ἀριθ. 18833) διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τὴν μοιραρχίαν Ἀττικῆς, δι' ἧς ἐγκρίνεται μὲν ἡ συνεπεία τῆς ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου τοῦ 1852 διαταγῆς ἐνεργηθεῖσα δαπάνη ἐκ δραχ. 2950, ἀπορρίπτη δὲ ἡ ἐκ δραχ. 2400, ἀναληφθεῖσα, τῆς ποσότητος ταύτης εἰς βάρος τοῦ μοιράρχου, καὶ διατάττη ἡ ἀπότισις διὰ τῆς κρατήσεως τοῦ 1/4 τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

Ἐξ αὐτῶν προκύπτει ὅτι δυνάμει ἐγγράφου καὶ ἀπολογηθείσης διαταγῆς ἐδαπανήθησαν αἱ δραχ. 2950, μετὰ προηγουμένην τῶν ὁμοδούλων ὑπουργῶν συνεννόησιν καὶ ἀπόφασιν καὶ δι' ἀνάγκας ἀκτάκτους καὶ κατεπειγούσας τοῦ Κράτους· ἡ δὲ ἐκ τοῦ ταμείου τῆς μοιραρχίας προκαταβολὴ τῆς δαπάνης ταύτης προῆλθεν ἐκ τῆς ἀνάγκης καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας, ὡς ποτὲ συνέβαινε εἰς ὁμοίας περιπτώσεις ἐγένετο δὲ δι' ἀποδείξεως ὁ Κ. Δούκας ἔλαβε τὰς δρᾳ. 1046, ἃς ἐδαπάνησε δι' ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας εἰς ὡρισμένα πρόσωπα, τῶν ὁποίων τὰς ἀποδείξεις διεβίβασε ἐγκαίρως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τακτοποίησιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου καὶ τέλος, ὅτι οὐδεμία προσκομίζη ἀπόδειξις οὐδὲ κἂν ἐπροτάθη ὑπὸ τῆς κατηγορίας, ὅτι τὰ ποσὰ ταῦτα πραγματικῶς δὲν ἐδαπανήθησαν, ἀλλ' ὅτι εἰκονικῶς μόνον ἐσημειώθησαν τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὴν δὲ ὠφέλειαν αὐτῶν ἔσχεν ὁπωσδήποτε ὁ πρώην ὑπουργός. Ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα τὸ ἀπὸ 22 Αὐγούστου 1851 ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, δι' οὗ ὑπεθυμίζον τὸ ἀπὸ 11 Αὐγούστου 1852, ἀφ' ἑνὸς παρακαλεῖ αὐτὸ νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ποσοῦ τούτου,

κεῖ ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐνηργεῖτο ἀνάκρισις κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ περὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου.

Δ'. Ἐις πρὸς τὴν τετάρτην κατηγορίαν, ἔχουσαν οὕτω

1. «Κατελογίσθησαν εἰς ἔξοδα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν κατὰ τὴν 6ην τριμηνίαν τοῦ 1854 δραχ. 10,000 δι' ἀγορὰν σχεδὸν χάρτου τῶν ὁρόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας, ποσληθέντος παρὰ τοῦ λοχαγοῦ Νικολαΐδου. Ἀλλ' ἐκ τῆς προτεταγωγικῆς ἀνακρίσεως προκύπτει ὅτι μέγα μέρος τῶν 10,000 δραχμῶν τούτων ἐπληρώθησαν εἰς τοὺς κτίστας τῆς οἰκίας του. (Παραβίασις δὲ διὰ τῆς πράξεως ταύτης τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 484 τοῦ αὐτοῦ ποινικοῦ νόμου).»

Εἰς τὴν προκειμένην κατηγορίαν τὸ μόνον ζήτημα τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ εἶναι, ἐὰν πραγματικῶς προέκυψεν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ὅτι μέγα μέρος τῶν 10,000 δραχμῶν ἐπληρώθησαν εἰς τοὺς κτίστας τῆς οἰκίας τοῦ καθ' οὗ ἡ κατηγορία ὑπουργοῦ.

Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη στηρίζεται ἐπὶ μόνης τῆς ἐκθέσεως τῆς 6ης στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 16 Αὐγούστου 1854, λέγουσης «ἀλλ' ὁ τρόπος, μεθ' οὗ ἐλήφθησαν τὰ χρήματα ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ἀθηνῶν, ἄφινει ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς δαπάνης ταύτης, διότι, κατὰ μὲν τὴν κατάστασιν τοῦ Κ. Μοσχοπούλου, ἐλήφθησαν δραχ. 6,000 δι' λογαριασμὸν τοῦ χάρτου τούτου εἰς τρεῖς δόσεις καὶ ἐδόθησαν εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν Σ. Μήλιαν· κατὰ δὲ τὴν τοῦ κατάλληλου Κ. Λαμπῆ καὶ τοῦ λοχίου Κριτσαβοπούλου, ὅτι ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν δραχμῶν 10,000 ἐδόθησαν εἰς τὸν Κριτσαβόπουλον, διὰ νὰ πληρωθοῦσιν οἱ τεχνῖται οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Σ. Μήλιου.»

Βασανίσαντες τὰς δύω ταύτας καταθέσεις τῶν μαρτύρων Λαμπῆ καὶ Κριτσαβοπούλου, περὶ ὧν μνείαν ποιεῖ ἡ ἐπιτροπή, (βλέπε τόμ. Α. σελ. 111 καὶ 141) δὲν ἠδυνήθημεν τὰ σχήματα τοιοῦτον πεποίθησιν περὶ τοῦ ὅτι οἱ μάρτυρες οὗτοι κατέθεσαν ὡς ἡ ἐπιτροπὴ σκέπτεται· διότι εἰς μὲν τὴν κατάθεσιν τοῦ πρώτου μάρτυρος οὐδὲ λόγος κἂν γίνεται περὶ τῆς κατηγορίας ταύτης, εἰς δὲ τὴν τοῦ Κριτσαβοπούλου εὑρίσκομεν τὴν ὁμολογίαν «ὅτι ἔλαβε μὲν οὗτος δραχ. 2,500, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων καὶ πάντοτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Μοσχοπούλου· δι' ἀποδείξεων πληρωμῆς, εἰς δὲ τὴν τοῦ Μοσχοπούλου εὑρίσκομεν ὅτι ὅτε ἐδόθησαν μετὰ θετικότητος τὸ περιστατικὸν, ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ ἀνα-

φέρει, ἀλλὰ μόνον κατέθεσεν, ὅτι πιθανὸν νὰ ἔδωκεν εἰς τὸν Κριτσαβόπουλον ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων τοῦ ὑπουργοῦ, τὰ ὁποῖα εἶχε παρ' αὐτοῦ λάβει, ἵνα δαπανᾷ εἰς λογαριασμόν του· καὶ τέλος εἰς ἐκείνην τοῦ Ζώρα (ἐν τόμ. Α'. σελ. 103), ὅτι τὰ ληφθέντα δῆθεν ἀπὸ τὸν Κριτσαβόπουλον χρήματα παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ ὑπουργείου Ἀθηνῶν ἐκ δραχ. 3,000 πρὸς πληρωμὴν ἡμερομισθίων ἐργατῶν, ἐδόθησαν λόγῳ γραμμικῶν ἐξόδων καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν δραχμῶν 10,000 τοῦ χάρτου, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ διατείνεται. Ὑπομένως ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἐξάγεται ὅτι ἡ πηγὴ ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ κατηγορία ταύτη, εἶναι πλημμελὴς, ἡ δὲ πεποίθησις αὕτη παγιοῦται καὶ ἐκ τῶν μαρτυριῶν α') τοῦ Νικολαΐδου καταθέσαντος, ὅτι τὸ ἔργον ἀνῆκεν εἰς αὐτὸν, καθ' ὅσον ἀνεδέχθη ὁ μάρτυς τὴν ἐργασίαν ἀναλώμασι τοῦ καθ' οὗ ἡ κατηγορία, ὑποσχεθέντος νὰ παράσχῃ καὶ τὰ ἀναγκαῖα συστατικὰ μέσα· ὅτι προεκλήθησαν δὲ ἐγγράφων αἱ ἀναγκαῖαι συνδρομαὶ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπορρόφησε δαπανῶν καὶ πληρώνων τόκους διὰ τὰ δανεισθέντα χρήματα, καθ' ὅσον πολλὰ ἀπῃτοῦντο διὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν συλλογὴν τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν ἐξόδων, ἠναγκάσθη νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὸν Κυβέρνησιν, ἥτις καὶ τὸ ἠγόρασε διὰ δραχ. 10,000, διότι τόσον ὑπελογίσθησαν ὑπὸ δαπάνη καὶ οἱ τόκοι· ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας ταύτης εἶχε λάβει παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ κατηγορία πλέον τῶν δραχμῶν 7,000 παρ' ἧς αὐτὸς διορισθεὶς ὑπουργὸς, δι' αὐτὸ καὶ παρεχώρησεν εἰς τὸν ἴδιον ὅλον τὸ ποσὸν τῶν 10,000, τὸ ὁποῖον διὰ βασ. διατάγματος εἶχεν ἀποφασισθῇ ὡς ἀντίτιμον τῆς ἀγορᾶς τοῦ χάρτου τούτου· καὶ ἐπὶ τέλους, ὅτι ὁ χάρτης ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔχει ἀξίαν δραχ. 10,000· β') τοῦ Γεωργαντᾶ, ὅστις κατέθεσεν, ὅτι ὁ Νικολαΐδης, ἐπιφορτισθεὶς τὴν σύνταξιν τοῦ χάρτου παρὰ τοῦ Κ. Μηλίου, ἐπώλησεν αὐτὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐφ' ᾧ καὶ ἔλαβε προκαταβολὰς ἐκ τῆς γενικῆς προκαταβολῆς τῶν 500,000 δραχμῶν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὡς μὴ προβλεπομένου παντὸς ἐξόδου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1853· ὅτι ὅμως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1854, ἐν κεφαλαίῳ ιβ', περιελήφθη ὑπὸ τὸν τίτλον «πορεῖαι καὶ μετακομιστικὰ» καὶ ὅτι διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς συναδελφούσης τὸν προϋπολογισμὸν δίδεται ἡ ἐξήγησις, ὅτι «τὸ ποσὸν τοῦ ιβ' κεφαλαίου πόθεν κατὰ 10,000 δραχμῶν λόγῳ ἐκπαστῶν ἀποστολῶν.» Ἐνθυμεῖται δὲ καλῶς, εἶπεν ὁ μάρτυς, ὅτι ὁ τότε ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης ἐνόει τὴν δαπάνην τοῦ χάρτου· γ') τοῦ Μοσχοπούλου καταθέσαντος, ὅτι ὁ Νικολαΐδης

κατέδειξεν αὐτὸν διὰ παραβολοῦ ἐπιτροπὴν του, ἵνα λάβῃ δραχ. μόνας 6,000 καὶ ὅτι παραδώσῃ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ κατηγορία. Ἐκ τούτων ἐπάνω ἐπιμένως ἡ ἐπιτροπὴ εἰσηγεῖται ἀδιστάκτως πρᾶξιν δὲ ὅτι αἱ δραχ. 10,000 ἐδικαιώθησαν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ πεδίου χάριν, ὁποίας δι' αὐτὸ ἐθεωρεῖτο ὡς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου.

5ον. Μέχρι τῆς ἐκθέσεως ἐγράφησαν ἔτι

6. Ὅτι κατὰ τὸν δ' τριμηνίαν τοῦ 1852 ἐπροικίσθη κατὰ τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὰ ἀφαιρετικὰ ἡ διάλυσις τοῦ κεραμείου λίθων, ὅπερ ὑπάγεται εἰς τὰ ἀναδικαιοδοσίαν τοῦδε ὀργάνου τῶν οἰκοδομικῶν. Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκποιήσεως τοῦ καταστήματος ἐκείνου δὲν φαίνεται νὰ ἠγόρασεν αὐτὸ ὁ ὑπουργὸς τότε Σ. Μήλιος διὰ λογαριασμόν του, ἐν ᾧ ἐκ τοῦ προσωπογραφικοῦ ἀναφέρεται ὅτι μέρος τοῦ κεραμείου μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὅπου εἰσέτι. Προκύπτει δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς προσωπογραφίας, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν μετεφέρθη τι ὑλικὸν παραπήγματός τινος εἰς τὴν τότε οἰκοδομουμένην οἰκίαν τοῦ αὐτοῦ τότε ὑπουργοῦ. (παρίδη δὲ αὐτῶν τὸ ἄρθρ. 395 τοῦ ποινικοῦ νόμου).

Ἐκ τούτοις ἐξάγεται ἐκ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ὅτι ἐξεδόθη διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου 1852 ὑπ' ἀριθ. 4494, διὰ τῆς ὁποίας ἡ διεύθυνσις τοῦ Μηχανικοῦ διετάχθη νὰ διαγράψῃ ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ κεραμείου ὡς ἑξῆς:

8,166 τούβλα μικρά
8,355 » μεγάλα
100 κορωνίδας
2,000 λύχνους,

χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ εἴδη ταῦτα, κατὰ τὰς διατάξεις, παρ' οἱουδήποτε τινος ἐπιθεωρητοῦ, καὶ ἀναγνωσθῇ ἡ σχετικὴ πρᾶξις προβλεπομένη καὶ τιμωρουμένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 487 τοῦ αὐτοῦ ποινικοῦ νόμου).

Ἡ προκειμένη κατηγορία τρεῖς φέρει αἰτιάσεις· δι' μέρος τοῦ κεραμείου μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ καθ' οὗ ἡ κατηγορία, χωρὶς νὰ φαίνηται αὐτὸν ἀγοράσας· ὅτι ἐκ τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν μετεφέρθη ὑλικὸν παραπήγματός τινος εἰς τὴν οἰκοδομουμένην οἰκίαν του, πρὸς δὲ ὅτι καὶ διάφορα ἄλλα τούβλα καὶ λύχνοι διετάχθη νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ κεραμείου, χωρὶς

νὰ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ εἴδη ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Πρὸς ἀνασκευὴν τῆς ἀληθείας διάφοροι μάρτυρες ἐξητάσθησαν, ἐξ ὧν ὁ Ἀντ. Γεωργαντᾶς κατέθεσεν, ὅτι τὸ κεραμεῖον ἀνῆκεν εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ ἡ διάλυσίς του προεκλήθη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὑπουργείων ὡς μὴ εὐσοδουμένου τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεώς του· ὅτι πάντοτε ἐξεδίδοντο διαταγαὶ περὶ διαγραφῆς ἀχρήστου ὑλικοῦ, τὸ δὲ κεραμεῖον ἐχρεώστα μὲ διάφορα πήλινα εἴδη, ἐξ ὧν ἐπειδὴ πολλὰ συνετρίβοντο, ἔπρεπε νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τῶν λογαριασμῶν τοῦ κεραμείου, ἵνα ἐπέλθῃ ἐξίσωσις· συνήθως δὲ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐσυμπεριφέρετο κατὰ τὰς ζημίας, διότι ἡ ἐξακρίβωσις πολλάκις ἦτο ἀδύνατος· ὅτι δὲν ἐθυμᾶτο ἂν ὁ διευθύνων τὸ κατάστημα συνέτασσε πρωτόκολλον περὶ τῶν γενομένων συντριμμάτων, οὔτε ἦτον ὅμως ἐξεβαίου τὴν ἀπώλειαν, καὶ ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ αὐτοῦ διετάσσετο ἡ διαγραφή· καὶ τέλος ὅτι κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ κεραμείου ὁ Σ. Μήλιος ἔλαβεν ἐπίθεν τούβλα καὶ ὑλικὸν, ὁ δὲ Μοσχόπουλος ἐπλήρωσε ταῦτα εἰς τὸν Πολιτόπουλον, διευθυντὴν τοῦ καταστήματος, ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ καθ' οὗ κατηγορίας.

β') Ὁ Κ. Συόλαντς κατέθεσεν, ὅτι ὁ Μήλιος ζητήσας ἔλαβε πρὸ ἢ μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ κεραμείου ὑλικὸν, τοῦβλα καὶ ξυλείαν ἑνὸς παραπήγματος, τὴν δὲ ἀξίαν αὐτῶν ἐπλήρωσεν, ὡς τῷ εἶπεν ὁ ληξιάρχης Πολιτόπουλος, ἀλλ' ἀγνοεῖ ἂν μέρος ἢ τὸ ὅλον αὐτῆς· ὅτι ἡ διάλυσις ἐπῆλθε συνεννοήσει ἀμφοτέρων τῶν ὑπουργείων· ὅτι διαγραφὴ δὲν ἠδύνατο νὰ γένῃ ἄνευ διαταγῆς, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ διὰ τὰ ἀναγεγραμμένα εἴδη· ὅτι αἱ διαταγαὶ αὐταὶ στηρίζονται ἐπὶ ἐκθέσεως τοῦ διαχειριζομένου τὰ ὑλικὰ καὶ προηγουμένης ἐπιθεωρήσεως τοῦ ἀχρήστου εἴδους, κατὰ τὸν πρὸς τοῦτο κανονισμὸν τοῦ ὑπουργείου.

γ') Ὁ Πολιτόπουλος κατέθεσεν, ὅτι, ὑπηρετοῦντος αὐτοῦ διευθύνοντος τοῦ κεραμείου διὰ τὸ ἐπιζήμιον αὐτοῦ, ἐξέδωκε συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου εἰς δημοπρασίαν τὸ ὑλικὸν, τὰ δὲ ἐντεῦθεν χρήματα παρέδωκεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον· ὅτι ὁ Μοσχόπουλος τῷ ἔδωκε πλέον τῶν 100 δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι ἄλλου ἀγοραστοῦ, οὗτινος δὲν ἐνθυμεῖται τὸ ὄνομα· ὅτι οὐδέποτε ὁ Μήλιος ἀγόρασεν οὔτε ἔλαβεν ὑλικὸν ἐκ τοῦ κεραμείου· ἐν γένει δὲ ὅτι οὐδὲν ἔλαβε χωρὶς νὰ πληρώσῃ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὑπόλογος ὡς διευθυντής· ὅτι δὲν γνωρίζει ἂν ἐκ τοῦ διαλυθέντος κεραμείου ἔλαβε ξυλείαν ὁ καθ' οὗ ἡ κατηγορία, ἐκτὸς ἂν ἠγό-

ρασε δι' άλλου προσώπου, ούδ' ενθυμείται είδικώς να διετάχθη περί διαγραφής ύλικού, δι' ό ερωτάται και ότι αύτος πληροφορούμενος εκ διαλειμμάτων ότι υπάρχουν εφαρμόζοντα τούβλα, υπέβαλλεν έκθεσιν εις το υπουργείον, και επί τη αιτήσει αύτου ενεργείτο πάντοτε η διαγραφή.

δ') Ο Δ. Ιγγλέσης κατέθεσεν, ότι, ως νομίζει, το επί των οικονομικών υπουργείον ενήργησε την διάλυσιν του κεραμείου· ότι δεν ενθυμείται αν η διεύθυνσις διετάχθη να διαγράψη εκ του ύλικού τα αναφερόμενα είδη, αλλ' εκ των βιβλίων και των διαταγών δύναται να σαφηνισθή τούτο· ότι εις το στρατιωτικόν νοσοκομείον υπήρχον δύο κλίμακες πρόχειροι, ότε δε κατεσκευάσθησαν άλλαι, έρριφθη κατά μέρος το ύλικόν των πρώτων και εξ αύτου πολλάκις ελαβαίνετο καύσιμος ύλη· ότι μίαν ημέραν επληροφορήθη ότι πέριξ άντες έμπαιξαν εκ της οικίας του Μηλίου, μετέφερον το ύλικόν τούτο, αύτος δε δεν ηρώτησεν άλλο, έχουσας ότι μετενέχθη εις την οικίαν του υπουργού. Εν γένει δ' η αξία του ύλικού τούτου δεν υπερέβαινε τας δραχ. 30 μεχρί 35, και ήτο άχρηστον δι οικοδομάς.

ε') Ο Κ. Κριτσαβόπουλος κατέθεσεν, ότι διαταγή του Κ. Ιγγλέση έλαβεν από τας αχρήστους κλίμακας των δύο πτερύγων του νοσοκομείου ύλικόν μη υπερβαίνον την αξίαν 40 δραχ. Μετρήσας κατακαιόμενον κομμάτιον δια την οικοδομήν του Σ. Μηλίου και ότι μετέφερεν επίτηδες δια την οικοδομήν 3 ή 4000 τούβλα εκ του κεραμείου Αθηνών, αλλ' αγνοεί αν ο Κ. Μήλιος επλήρωσε την αξίαν των.

ς') Ο Χώρας κατέθεσεν, ότι από εύθυτος εκ του εθνικού κεραμείου μετενέχθησαν χιλιάδες τούβλων και ξύλεια εις την οικίαν του Σ. Μηλίου, το δε περίσσευμα εκείθεν, διότι εξ μεταφέρει και εκ του νοσοκομείου, έλαβε μέχρι του σεισμού Λυγόστου εν τη οικία του, και τέλος

ζ') Ο Κ. Μοσχόπουλος κατέθετεν, ότι εις χείρας του Κ. Χυδάνη υπήρχε λογαριασμός της εκ 200 περίπου δραχμών. Και τούτον διετάγθη υπό του Κ. Μηλίου να εξοφλήση, αλλά δεν ενθυμείται αν την εξωφλησεν· ότι ο λογαριασμός απέλλεπεν αποκλειστικώς ύλικον εκ του κεραμείου, και, αν εξωφλήσεν αυτόν, ενήργησε την εξόφλησιν εις χείρας του Κ. Πολιτοπούλου· και ότι δεν ενθυμείται ποίαν υπογραφήν έφερεν ο λογαριασμός, την δε πληρωμήν ενήργησε βεβαίως εκ των ιδιαιτέρων χρημάτων του Κ. Μηλίου.

Εκ της αναλύσεως των μαρτυριών τούτων προκύπτει ότι,

και η προκειμένη κατηγορία είναι αναπόσπαστος, καθ' όσον εναργώς αποδείχθη ότι ούδε ύλικόν τοι κεραμείου ο καθ' ού η κατηγορία αντεποιήθη, ούδε λύχνους αφήρεσεν, όταν μάλιστα λησθώσιν υπ' όψιν και τα σχετικά έγγραφα, εξ ών προκύπτει, ότι αυχί απ' ευθείας το υπουργείον, ως διατείνεται η κατηγορία, αλλ' επί τη προτάσει της διευθύνσεως του μηχανικού, υπ' αριθ. 184 της 21 Μαρτίου έτους 1852, ενεκρίθη ίνα διαγραφώσιν εκ των βιβλίων τα είδη του ύλικού, τα οποία εκ της πολυκαιρίας εφθάρησαν, και τα οποία εν τω εγκλητηρίω χαρακτηρίζονται (Ορα έγγρ. αριθ. 4494 διαταγ. 27 Μαρτίου 1852).

Ως προς την δευτέραν κατηγορίαν, έχουσιν ούτως:

7. «Δι' υπουργικής διαταγής, αριθ. 15479, δίδεται εντολή να προκαταβληθώσιν εις τον Ν. Πιερράκον δραχ. 1,000· επομένως δε ετέρων διαταγών αριθ. 7551 και 8107, προκατεβλήθησαν εις τον ίδιον έτερας 1,000 δραχ. άνευ Β. διαταγμάτων (παραβιάσας ούτω την διάταξιν του άρθρου 497 του ίδιου ποινικού Νόμου).»

Και εις την προκειμένην κατηγορίαν διάφοροι μάρτυρες εξετάσθησαν, εξ ών α') ο Κ. Δ. Πιερράκος κατέθεσεν, ότι κατά το 1850 έλαβε διαταγή του Σ. Μηλίου προκαταβολήν 1,000 δραχμάς, ως έλαμβανε και από τον προ αυτού υπουργόν μεγαλείτερα σε πολλάκις, τα οποία επληρούντο κρατήσει του 1/4 της μισθοδοσίας του· ότι έλαβεν επίσης 4,000 δραχμάς ουχί ως Ν. Πιερράκος, αλλ' ως διοικητής τετραρχίας, ότε το 1852 διετάχθη καταπεμπόντως να συγκεντρώσω αυτήν εις Λακωνίαν· ότι το ποσόν τούτο και έτερα εκ των ιδίων εδαπάνησεν εις την σπουδαίαν των Χριστιανικών εποχήν· ότι η τετραρχία τον επλήρωνεν τα δι' άλλων χρημάτων, η δε ένθεσα ποσότης εχρησίμευσεν εις έκτακτα έξοδα· ότι ακολούθως έδωκε λογαριασμόν εις το υπουργείον μετ' αποδείξεων, αλλά το υπουργείον, διευθυνόμενον και τότε υπό του Κ. Σ. Μηλίου, δεν παρεδέχθη την δαπάνην, εκτός 446 δραχμών δι αδιαπορικά έξοδα· ότι, αφ' ού τω έζητήθη η συμπλήρωσις του ποσού, το φρουραρχικόν ταμείον διετάχθη άνευ της συναινέσεώς του να υπολογίση αυτό ως προκαταβολήν, και έκτοτε του κρατείται το ήμισυ της μισθοδοσίας του· ότι επί του αντικειμένου τούτου και προφορικώς και εγγράφως εξέφρασε τα παράπονά του, εφ' ω έλαβε χώραν επιστημος αλληλογραφία· ότι δεν γνωρίζει αν τα λόγω προκαταβολάς χορηγούμενα ή προς έφοδια τετραρχίας δίδωνται

διὰ βασιλικοῦ διατάγματος· καὶ ὅτι τὴν ἀναιρεθεῖσαν ποσότητα ἐξυπολογίσθησαν ζητῶν, καὶ παρὰ τοῦ Κ. Σούτσου καὶ παρὰ τοῦ τῶν ὑπουργῶν, ὅπερ ἐμφαίνει ὅτι ἐκ μόνης ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας τῷ ἐδόθη. Συνωδεύοντο δὲ τὰ χρήματα ταῦτα μὲ διαταγὴν ἁπλῶς πρὸς τὴν ταμειακήν.

ε) Ὁ Κ. Γεωργαντᾶς κατέθεσεν, ὅτι ἐ μὲν ἐκ 1,000 δραχμῶν προκαταβολὴ τοῦ Πιεράκου δὲν ἐνθυμεῖται πόθεν πηγάζει, ἡ δὲ ἐκ 4,000 τῷ ἐδόθη ἐπὶ τῶν Χριστουγεννιάτικων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ταμειακῆς· ὅτι τῷ ἔδωκε μετὰ ταῦτα λογαριασμὸν τῆς δαπάνης, ὅστις ὅμως ἀπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπεχρεώθη εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ποσοῦ διὰ τῆς κρατήσεως τοῦ 1/4 τῆς μισθοδοσίας του.

ϛ) Ὁ Δ. Ῥίζος κατέθεσεν, ὅτι ἠγνόει μὲν τὰ περὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν 1,000 δραχμῶν, ἀλλ᾽ αἱ 4,000 ἀπεστάλησαν τῷ Πιεράκῳ εἰς Λακωνίαν πρὸς μισθοδοσίαν τῆς ὑπ᾽ αὐτὸν ταμειακῆς ὑπ., διαπιστωθέντος τοῦ ποσοῦ εἰς ἄλλας ἀνάγκας, τὸ ὑπουργεῖον ἐδικαιοῦτο νὰ πληρώσῃ ἐκ νέου τὴν ταμειακήν, ἐντεῦθεν δὲ ἡ εἰς βάρος τοῦ Κ. Πιεράκου καταλογὶς τῶν 4,000 δραχμῶν.

Αὐτὰς, κύριοι, τὰς ἀποδείξεις ἠδυνήθη ἡ ἐπιτροπή σας νὰ συλλέξῃ, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἀναπόσπαστον τῆς κατηγορίας προκύπτει.

Β΄.) Ἐκ τῶν πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν ἐγγράφων προκύπτει ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ἐνεργηθεισῶν χορηγήσεων ἄρτου καὶ λοιπῶν ἀναπεμφθέντων εἰς ὑπηρεσίας, καθ᾽ ἃ διάστημα ἦταν ὑπουργὸς ἐγὼ ὁ ἴδιος ἄγει δημοσίων καὶ ταμειακῶν μισθοδοσιῶν, ἀλλὰ διὰ πλαγίων μέσων μὲ ζημίαν τοῦ δημοσίου ἀναβεβαίουσιν εἰς μεγάλην ποσότητα καὶ ὑπὲρ τὰς 70,000 δραχμὰς (κατὰ παρέλκειν τοῦ αὐτοῦ ὄρους 487).

Ἡ προκειμένη κατηγορία ἀφορᾷ, φαίνεται, δύω κεφάλαια, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀφίξεως ἐντολῆς τοῦ ἐγκλητηρίου.

1) Τὴν χορηγίαν τοῦ ἀχύρου, καὶ 2) τοῦ ἄρτου· ἡς πρὸς τὸν πρῶτον ὑπάρχουσι κατ᾽ ἐνταῦθα ἐκθέσεις τοῦ Κ. Πιττακοῦ διαδεδομένης κληροφορίας, ἐχούσας οὕτως·

«Ἡ διάρκεια τῆς χορηγίας τῆς νομῆς διὰ τὸ 1851 καὶ 1852 ὡρίσθη δυνάμει τῆς ὑπ᾽ ἀριθμὸν 1289 ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1851 ὑπουργικῆς διαταγῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐσυμφωνήθη διὰ 10 μῆνας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1851 μέχρι 1 Ἰουλίου τοῦ 1852. Τὸ φρουραρχεῖον ἠμποροῦσε ὡραῖα νὰ ἐνδίσῃ εἰς μεταβολὴν τὴν τιμὴν τῆς νομῆς διὰ τὸ 1852 καὶ

1853 ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου ἢ Μαΐου, ἐξ τρόπον ὥστε οἱ ἀναδειχθησόμενοι ἐργολάβοι ν᾽ ἀρχίσωσι τὴν χορήγησιν τῆς νομῆς ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1852. Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως δυνάμει τῆς ὑπ᾽ ἀριθμὸν 7,118 ἀπὸ 6 Μαΐου 1852 διαταγῆς του διέτεξε τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν νὰ παρατείνῃ ἐπὶ 2 μῆνας τὴν δεκάμηνον συμφωνίαν τοῦ ἀχύρου μετὰ τοῦ ἰδίου ἐργολάβου, μολονότι τὸ μέτρον τοῦτο ἐπέβαινεν ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον, διότι, παραταθείσης τῆς συμφωνίας, ἐξυπολογίσθησαν νὰ πληρώνωνται τὰ ἄχυρα πρὸς 7 1/2 λεπτὰ τὴν ὀκὰν ἐν ᾧ, ἐν ἐτίθεντο ἐγκαίρως εἰς μειοδοσίαν ἢ καὶ ἀπ᾽ εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλώνια ἐπρομηθεύοντο, δὲν ἤθελον πληρωθῆ πλέον τῶν 2 1/2 λεπτῶν. Κατὰ συνέπειαν τὸ δημόσιον ὑπέστη ἐν γνώσει ζημίαν ἐκ δραχμῶν 5,425:55 ἐπὶ ὀκάδων 108 471 ἀχύρων, χορηγηθέντων εἰς τοὺς ἵππους τῆς φρουρᾶς τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον τοῦ 1852. Λέγω δὲ ἐν γνώσει, διότι, ὡς μ᾽ ἐβεβαίωσεν ὁ συντεταγματάρχης Τουρδὸς, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν, αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρατηρήσεις του δὲν εἰσηκούσθησαν.» Ὁ ἴδιος ὡς μάρτυς κατέθεσεν·

α) Ὅτι προμήθειά τις ἀχύρων εἶχε προταθῆ νὰ γίνῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἄνευ δημοπρασίας, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ὁ μάρτυς ἀντέστην ὡς διευθυντὴς, ἡ προμήθεια ἐμποδίσθη ὅτε, κατὰ τὸν περὶ δημοπρασιῶν νόμον, ἡ ἀμέσως ἀρχὴ ἠδύνατο νὰ προμηθεύσῃ τὸ ἄχυρον καὶ ἀπ᾽ εὐθείας, καθ᾽ ὅσον ἐπρόκειτο περὶ προσωρινοῦ μέτρου καὶ ἐβλεπε τὴν ἐκ τῆς παρατάσεως ζημίαν, καὶ μάλιστα ἀφοῦ εἶχεν ὑπ᾽ ὄψιν του προφανεστάτην ὠφέλειαν· ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἂν τοιαύτη ἀπ᾽ εὐθείας προμήθεια ἐγένετο ἄλλοτε ἀπὸ τὰ ἀλώνια, δὲν ἦτον ὅμως καὶ δύσκολον νὰ γίνῃ, διότι κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτον ἀφθονία καὶ, ὡς ἐτιμᾶτο πρὸς 2 καὶ 1/2 λεπτὰ ἡ ὀκά.

β) Ὁ Ζώρας κατέθεσεν, ὅτι τὸ 1851 ἐγένετο ἡ προμήθεια τῆς νομῆς πρὸς 7 λεπτὰ τὴν ὀκὰν διὰ 10 μῆνας, ἵνα λήγῃ ἡ συμφωνία τὴν 1 Ἰουλίου· ὅτι, ἀφοῦ ἔληξεν ἡ προθεσμία, ἀντὶ νὰ ἐκθέσωσι τὴν νομὴν ἐγκαίρως εἰς μειοδοσίαν, ὁ καθ᾽ οὗ ἡ κατηγορία διέταξε τὴν ἐπὶ δύω μῆνας ἔτι παράτασιν τῆς χορηγήσεως εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπρομηθεύετο αὐτὴν καὶ κατὰ τοὺς Ἰανουαρίου καὶ λοιποὺς μῆνας· ὅτι τὸ Φρουραρχεῖον ἀντέστη καὶ ἀνέφερε κατὰ τῆς ἐπιζημίου ταύτης διαταγῆς, ἀλλ᾽ ὁ ὑπουργὸς διέταξε νὰ γίνῃ ἡ διαταγθεῖσα παράτασις, ἡ δὲ ἐργολαβία ἔγινε μετὰ ταῦτα, ἀφ᾽ οὗ παρῆλθον οἱ τρεῖς μῆνες, εἰς ἐποχὴν καθ᾽ ἣν ἕκαστος ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ

τὴν νομὴν τῆς τιμῆν ἀνωτέραν, καὶ ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν, ἀφ' οὗ ἐπῆλθε ἡ περὶ παρατάσεως διαταγὴ, καὶ τέλος ὅτι, ἀφ' οὗ ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Μηλίου ἐγένετο ἡ παράτασις, ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἐν θέσει τὴν ἐργολαβίαν ἀπὸ πρώτης Σεπτεμβρίου.

ς') Ὁ Γεωργαντᾶς κατέθετεν, ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Μηλίου παρετάθη ἁπαξ παρὰ τὰ συμπεφωνημένα ἔτος ἡ προμήθεια τῶν ἀχύρων διὰ δύω μῆνας. καὶ τοῦτο διότι ὁ Λεβίδης εἶχεν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως ἀπὸ τὸ δημόσιον, καὶ ἵνα μέσον συμβιβασμοῦ παρετάθη ἡ προμήθεια ἐπὶ δύω μῆνας· ἐννοεῖ δὲ συμβιβασμὸν τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῶν ἀπαιτήσεών του, ἐξ ὧν μία ἦτον καὶ αἱ ζημίαι, τὰς ὁποίας τῷ ἐπέφερεν ὁ ἀγγλικὸς στόλος εἰς Πειραιᾶ κατὰ τὸ 1850 ὡς ἐκ τῆς παρεμποδίσεως τῶν φορτωμένων μὲ ἄχυρα πλοίων του διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ, ἑτέρα δὲ ἡ ἀπευθυνομένη διαταξις, δι' ἧς ὑπεχρεοῦτο νὰ μεταφέρῃ τὰς ἀποθήκας ἐκτὸς τῆς πόλεως.

ζ') Ὁ Λεβίδης κατέθεσεν, ὅτι τὴν προμήθειαν τοῦ ἀχύρου τῆς φρουρᾶς εἶχεν ἀναλάβει αὐτὸς ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1852 μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1853, ἀφ' οὗ εἶχε γίνει δημοπρατα κατὰ τὸν Ἰούνιον ἢ Μάϊον τοῦ 1852· ἐπειδὴ δὲ προσεφέρθη τιμὴ ὑπέρογκος, δὲν ἐπεκυρώθη. Κατόπιν μετὰ ἕνα μῆνα ἔγινε νέα δημοπρασία, ἀλλὰ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δὲν ἐπεκυρώθη· ἔγινε δὲ καὶ τρίτην φορὰν τὸν Ἰούλιον ἡ ἀρχὰς Αὐγούστου, καὶ τότε, ἐπειδὴ ἔφθασεν εἰς ἐκπεπλυσμένην τιμὴν, ἐδόθη εἰς αὐτὸν, ἀφ' οὗ ἔξεπεσεν ἀπὸ τὸν τελευταῖον ὅρον τῆς δημοπρασίας ταύτης· ὅτι ἡ τῶν ἀχύρων προμήθεια συνήθως ἠρχετο ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἢ Αὐγούστου, ἀλλὰ τῷ 1852, ἐπειδὴ δὲν ἠδυνήθη τὸ δημόσιον νὰ ἐπιτύχῃ τιμῆς συμφερούσης ἐν ταῖς δημοπρασίαις, ὁ δὲ καιρὸς τῆς νέας προμηθείας ἤγγιζεν ἤδη, παρετάθη ἡ παλαιὰ μέχρι 1 Σεπτεμβρίου· ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνηργήθη ἡ τελευταία δημοπρασία, ἥτις ἔφερε τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα, διότι ἡ τιμὴ τοῦ ἀχύρου κατέβη εἰς λεπτὰ 5 1/8. ἐν ᾧ αἱ πρὸ αὐτῆς δημοπρασίαι ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1852 ἔφερον τιμὴν μεταξὺ 7 1/2 λεπτῶν καὶ 9· ὅτι ἡ παράτασις τῆς προμηθείας ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τῇ αὐτῇ συμφωνίᾳ, κατωτέρα οὖσα τῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν ἀνεβάσης τιμῆς, ἐργολάβος δὲ τῆς προμηθείας ἦτον ὁ Κύθμιος· εἶπεν ὅτι ἡ ἐργολαβία αὐτοῦ δὲν ἦτον εἰς λογαριασμὸν τοῦ μάρτυρος, ἐπειδὴ ὅμως τὸν συνέτρεχον εἰς διαφόρους ἐργολαβίας, εἶχε συμφέρον νὰ λάβῃ τὰ χρήματα τοῦ· δὲν ἐνθυμεῖται δὲ ἂν εἶπέ τι εἰς τὸν Μήλιον, ἀλλ' ἡ παράτασις ἦτον ὑπαγόρευσις δημοσίας ἀνάγκης, ἀφορῶσα τὸ

γ') Ὁ ἀρχιφρουράρχος Τουρέτ κατέθετεν, ὅτι εἰς τὰ 1852, ὅτε ἐτελείωσε τὰ συμφωνητικὰ τοῦ Λεβίδου περὶ τῶν ἀχύρων, κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ Μηλίου παρετάθη ἡ συμφωνία τῆς προμηθείας ἐπὶ δύω μῆνας, χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν· ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ἀχύρου ἦτον πρὸς λεπτὰ 7 καὶ 1/2 τὴν ὀκάν, ἐν ᾧ, ἂν ἐξετίθετο εἰς δημοπρασίαν, ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ εἰς τρία λεπτὰ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν· ἀλλ' ὅτι τὰς παρατηρήσεις ταύτας δὲν ἔκαμεν εἰς τὸν ὑπουργὸν, διότι δὲν ἠδύνατο· ἔκαμεν ὅμως τὰς ἐξηγήσεις ταύτας εἰς τὸν Γεωργαντᾶν καὶ Βάλλην, καὶ ὅτι τέλος, καθ' ὅσον γνωρίζει πολὺ καλὰ, ποτὲ δὲν ἐνήργησε τοιαύτας προμηθείας ἄνευ δημοπρασίας.

δ') Ὁ Πισσὰς κατέθεσεν, ὅτι ἕνα μῆνα πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ προμήθεια, ὑπῆρχε τάξις ν' ἀναφέρωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ζητοῦντες τὰς διαταγάς των, ὅπως ἐκτεθῶσιν εἰς δημοπρασίαν τὰ διάφορα ἀναγκαιοῦντα εἴδη· ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ καθ' οὗ ἡ κατηγορία, ἔγινετο ἐξαίρεσις τῆς τάξεως ταύτης ἐπὶ τῶν ἀχύρων· νομίζει, καὶ ὅτι μίαν φορὰν ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ἐξέστειλε τὴν προθεσμίαν εἰς τὸν ἐργολάβον Κύθμιον ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Λεβίδου πρὸς ὡρισμένον καιρόν. Ἐνθυμεῖται ὅτι ὅτε ἦλθεν ἡ διαταγὴ αὐτὴ τῆς παρατάσεως εἰς τὸ Φρουραρχεῖον, ὁ Κ. Τουρέτ, ὡς προϊστάμενος, ἔκαμε τότε ἰδιαιτέρως τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ παράτασις αὐτὴ ἦτον ἐπιζήμιος, ἐπειδὴ ἠδύνατο τὸ Φρουραρχεῖον νὰ προμηθευθῇ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰ ἄχυρα πρὸς 4 λεπτὰ τὴν ὀκὰν ἀπὸ τὰ ἀλώνια, τῶ μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐποχῆς ταύτης δὲν εὑρίσκονται ὀλιγώτερον τῶν 8 λεπτῶν· ὅτι ὁ λόγος τῆς παρατάσεως εἶναι ἄγνωστος, ἡ δὲ ζημία ἡ προκύψασα ἐξ αὐτῆς, εἶναι πραγματικὴ διπλασία τοῦ καταναλισκομένου ποσοῦ τῶν ἀχύρων εἰς τὴν φρουρὰν καὶ πασιδήλως.

ε') Ὁ Λαμνὴς κατέθεκεν, ὅτι συνήθως ἡ ἐργολαβία τοῦ ἀχύρου ἔγινετο πάντοτε κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον, ὡς εὐκόλου οὔσης τότε τῆς προμηθείας· ἀλλ' ἐπὶ Μηλίου διὰ διαταγῆς του παρετάθη τὸν Ἰούλιον καὶ τὸν Αὔγουστον, τὸ δὲ ἔτος δὲν ἐνθυμεῖται, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐνθυμεῖται, ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ φρουραρχικοῦ ταμείου ἔκαμαν ἰδιαιτέρως παρατηρήσεις, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτον εὔκολον νὰ γένῃ ἡ προμήθεια ἀπὸ τὰ ἀλώνια εἰς 3 λεπτὰ· ἀλλὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας

συμφέρον αὐτὸ τοῦ δημοσίου ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἀποκλείσας τὸν Πειραϊκὸν στόλος εἶχε συλλάβει δύω γαλέττας αὐτοῦ, φερούσας ἄχυρον τῇ φρουρᾷ, εἰδοποίησε τὸ φρουραρχεῖον, ὅτι ἀνωτέρα δύναμις τὸν ἐμποδίζει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του· ὅτι ἐπιτροπὴ στρατιωτικὴ ἐνεργήσασα ἀνεῦρεν ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν αὐτοῦ, εἶδεν ὅτι πραγματικῶς δὲν ὑπῆρχεν ἡ 4—5 ἡμερῶν τροφὴ διὰ τὸ ἱππικὸν ὅτι ἀνέτρεχε τότε εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι θέλει ἐξακολουθήσει τὴν προμήθειαν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ ἐν Ἀθήναις τιμῇ, ἐφ' ὅσον θέλει βιαζεσθαι νὰ μεταφέρῃ διὰ ξηρᾶς τὴν νομὴν ἐκ τῶν ἀπωτέρων χωρίων· ὅτι, διαλυθέντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο, ὡς καὶ μετὰ ταῦτα τὸ τοῦ κ. Μηλίου, ἐβιάσθησαν ἐγκλήματα ν' ἀκούσωσι τὰς δικαίας αἰτήσεις του, ἐφ' αἷς ὑπέβαλεν αἴτησιν θεραπείας, καὶ ἡ ὑπόθεσις ἔμεινεν ἐκκρεμής.

Αὐτὰ κατέθεσαν οἱ μάρτυρες. Ἔπεσχον δὲ καὶ τὰ ἑξῆς ἐγγραφα· α) τῆς 24 Ἰουνίου 1852 τοῦ Γ. Χ. Δημητρίου πρὸς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, ὅτι οὐ μόνον ἐπιθέτει, ὅτι ὡς παραιτηθεὶς εἰς τὸν συναγωνισμὸν τῆς μειοδοσίας τῶν ἀχύρων, τὸν ἐνεργηθέντα τότε, δικαιοῦται κατὰ τὴν διάλογον τῶν προσφορῶν νὰ ἦναι ἐνοικιαστής, διότι αὐτὸς μὲν προσέφερε λεπτὰ 5 1|2 διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, διὰ δὲ τὰ ἑπόμενα τέσσαρα λεπτὰ 7, ὁ ὢν δὲ τῶν ἄλλων αἱ αἰτήσεις ἢ προσφοραὶ πρέπει ν' ἀποβιβρωθῶσιν, ἰδίως δὲ τοῦ Λεβίδου, διότι δὲν συνεμορφώθη μὲ τοὺς τύπους. Ὑπάρχει δ' ἑτέρα τοῦ ἰδίου ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἀρχῆς τῇ 25 τοῦ αὐτοῦ, ζητοῦντος ἐπαναληπτικῶς τὴν πρὸς αὐτὸν παραχώρησιν τῆς ἐγκοίσεως.

β) Τὸ ἀπὸ 25 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους τοῦ Ἰωάννου Θεοδωροπούλου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, δι' οὗ ἀναφέρει, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δι' ἐγγράφων προσφορῶν φιλοτεχνικὴ δημοπρασία, ἐνεργηθεῖσα δυνάμει προηγουμένης διακηρύξεως τοῦ ὑπουργείου, δὲν εἶναι τελειωτικὴ καὶ ὑπογρεωτικὴ διὰ τὸ δημόσιον, προτρέπεται ν' ἀναδεχθῇ τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκαιούντος ἀχύρου διὰ τέσσαρα ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ 1852 καὶ ἐπιφέρει δι' ἐκεῖνο μὲν τὸ πρῶτον ἔτος δ καὶ 1|4, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ 3 ἔτη 6 καὶ 3|4 τὴν ὀκᾶν, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ν' ἀσφαλίσῃ τὸ δημόσιον μὲ ὑποθήκην πρώτην, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸν μόνον ἡ προμήθεια ἐκείνη δευτέρας ἄλλης μειοδοτικῆς δημοπρασίας, οὔτε δέχεται νὰ τεθῇ ἡ παρ' αὐτοῦ προσφερθεῖσα τιμὴ ὡς ὅρος τῆς δημοπρασίας· καὶ τέλος, ὅτι ἡ προσφερομένη τιμὴ εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, οὔτε δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὸ

δημόσιον συμφερωτέρας τιμῆς, καὶ τοῦτο δέλει τὸ βεβαιωθῇ τὸ ὑπουργεῖον, ἐὰν λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς τιμὰς τοῦ 1848, 1849, 1850 καὶ 1851, κατὰ τὰ ὁποῖα ἔτη ἐδόθη τὸ ἄχυρον πρὸς λεπτὰ 10, 9, 8, καὶ 7 1|2.

γ) Τὸ ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1852 τοῦ Δ. Ἀθανασοπούλου πρὸς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, δι' οὗ ἐκθέτει, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐνέκρινε τὰς προσφοράς, εὑρὼν αὐτὰς μὴ συμφερούσας διὰ τὸ δημόσιον καὶ βεβαιούμενον τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, προσφέρεται ν' ἀναδεχθῇ τὴν προμήθειαν ταύτην δι' ἔτη πέντε καὶ διὰ μὲν τὸ πρῶτον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου, πρὸς 5 λεπτὰ καὶ 1|4, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ τέσσαρα πρὸς 6 καὶ 3|4.

δ) Τὸ ἀπὸ 7 Ἰουλίου τοῦ 1852 τοῦ Γ. Χ. Δημητρίου πρὸς τὸ φρουραρχεῖον δι' οὗ διαμαρτύρεται καὶ ἀναφέρει, ὅτι φρονεῖ ὅτι τὸ μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ αὐτοῦ συναλλαγμα κατηρτίσθη, διότι ἔφερε εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἔγγραφον, ἐξ οὗ πηγάζει ἡ ὑπόσχεσις τοῦ δημοσίου περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν ὅρων αὐτοῦ.

ε) Τὸ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1852 τοῦ Γ. Χ. Δημητρίου περὶ αἰτήσεως διαφεύσεως διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν προτάσεων του καὶ διὰ τὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Λεβίδου ἔγκρισιν αὐτῆς, ὡς πληροφορείτας.

Ἐπὶ τούτων δὲ ἀνακρινόμενος καὶ ὁ πρώην ὑπουργὸς Κ. Μηλιὸς κατέθηκεν, ὅτι ἀληθὴς συναγωνισμὸς δὲν ὑπῆρξε ποτέ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνελάμβανεν αὐτὴν ὑπηρέτης τις τοῦ Κ. Λεβίδου, ὅστις τὸ εἶχε κάμει ἔργον, καὶ ἐτήτει ἀμαξας, ἀποθήκας καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπηρέτας πρὸς συναζιν τοῦ ἀχύρου. Πᾶς δὲ ἄλλος παρουσιάζετο εἰς τὸν συναγωνισμὸν μὲ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξεβληθῇ ἀπὸ τὸν Λεβίδην καὶ ἀποτυχῇ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι μάλιστα κατὰ ποῖον ἔτος, διὰ νὰ ἐνθαρρύνω συναγωνισμὸν πραγματικὸν, ὑπεχρεώθην χρηματικὴν προκαταβολὴν εἰς τὸν ἀναδεχόμενον τὴν ἐργολαβίαν ἢ δέκα ἢ δεκαπέντε χιλιάδων δραχμῶν, δὲν ἐνθυμοῦμαι τόσον καλά, διὰ νὰ ἔχῃ μὲ τοῦτο τὰ μέσα νὰ κάμῃ τὰς προμήθειάς του. Καὶ τῷ ὄντι κάποιος Μαυρίκος ἀνέλαβε τὴν ἐργολαβίαν μὲ τὴν ὑποσχεσιν τῆς προκαταβολῆς, ἀλλ' ἐν τούτοις τὴν μετεβίβασεν εἰς τὸν ὑπηρέτην τοῦ Κ. Λεβίδου, καὶ οὕτως ἡ προκαταβολή μου, ἀντὶ νὰ εμψυχώσῃ τὸν συναγωνισμὸν, ὠφέλησε τὸν ἀνίκανον ἐργολάβον τοῦ ἀχύρου.

Ἐπιζήθη διεξόδους τρόπους ὡς πρὸς τὸν χρηστὸν τοῦ ἀχύρου, ὄχι μόνον μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποφύγω τὸ μονοπώλιον, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ εὐθηνότερον καὶ εἰς ἐκ τούτων τῶν τρόπων ἦτον καὶ τὸ νὰ συνάζω αὐτὸ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, νὰ τὸ

μεταφέρω μὲ τὰς ἀμάξας τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μόναν δι' ἐναίσιον ἀποθήκης νὰ πληρώνω. Ἀλλ' ὡς δοκιμὴν δὲν ἐτόλμησα νὰ τὴν κάμω, διότι δὲν ἠδυνάμην νὰ προίδω ἂν ἤθελε φέρει ζημίαν ἢ ὠφέλειαν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐνθυμοῦμαι δὲ ὅτι ἐγένετο παράτασις τῆς προμηθείας τοῦ ἀχύρου, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμοῦμαι οὔτε τὴν διάρκειαν τῆς παρατάσεως, οὔτε τὸ ἔτος. Ὁ λόγος εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, χωρὶς ὅμως νὰ γεννήσῃ κάμμίαν ἀπαίτησιν ἐκ μέρους τοῦ ἐργολάβου. Ἐπροσπαθοῦμα δὲ διὰ τῆς διαρκείας νὰ εὕρω τὸ ὠφελιμώτερον σύστημα καὶ τρόπον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Ἐκθέσαντες ὅσα ἐκ τῶν ἐγγράφων τῶν καταθέσεων, τῶν μαρτύρων ἐξάγονται, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ προκειμένη αἰτίασις ἐπὶ δύω λόγων στηρίζεται, α') ὅτι δὲν ἐγένετο διὰ μειοδοσίας ἡ προτιμηθεῖσα συμφωνία, καὶ β') ὅτι, ἀναβληθείσης τῆς μειοδοσίας ταύτης ἐπὶ δύο μῆνας, καὶ συνομολογηθείσης συμφωνίας μόνον περὶ τὸν Σεπτέμβριον, προέκυψε ζημία εἰς τὸ δημόσιον, καθ' ὅσον, ἂν αὕτη ἐγίνετο περὶ τὸν Ἰούνιον, ὅτε ἡ τιμὴ τοῦ ἀχύρου ἦτον ὀλιγωτέρα, ἤθελε προέλθει συμφωνία ἐπωφελεστέρα δι' αὐτό.

Καὶ πρὸς μὲν τὸν πρῶτον λόγον δὲν δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι δὲν ἠπειράθη ὁ ὑπουργὸς νὰ ἐφαρμόσῃ πρὸς περὶ μειοδοσίας διατάξεις τοῦ νόμου. Τρὶς προεκηρύχθη ἡ μειοδοσία ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου, τουτέστιν ἕνα μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς συμφωνίας, μέχρι τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, καὶ ὅμως καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας μειοδοσίας τὸ ἐξαγόμενον ἔφανε ἐπιζήμιον διὰ τὸ δημόσιον, διότι, ἐνῷ, ὡς ἐτρόνουν οἱ μάρτυρες Τουρέτ, Πίσανς καὶ Δαμπὲ, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἅτις εἶναι ἡ τῶν ἀλωνίων, ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ τις τὰ ἄχυρα ἀπὸ 2 1|2—4 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, μ' ὅλα ταῦτα τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐνέκεινε τὰς προσφοράς, πρύτέστι κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀναφορῶν τῶν προαφερθέντων, προσηφέρθη τὸ ὀλιγώτερον 5 1|2 διὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ 6 1|2 λεπτὰ διὰ τὰ ἑπόμενα, ὑπὸ τὸν ὅρον μάλιστα ταῦ ν' ἀρχίσῃ ἡ προμήθεια ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου. Ἐδικαιοῦτο ἐπομένως ὁ ὑπουργὸς, ὅστις τρὶς ἀπεπειράθη τὴν διὰ μειοδοσίας προαχώρησιν, παραβλέπων τὴν μικρὰν τῆς παρατάσεως ζημίαν, ὅτις ἀναγκαίως ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων, ἃς ὁ νόμος ἀπέβαλλεν εἰς αὐτὸν, νὰ μὴ προβῇ εἰς νέαν ἀποπεῖραν μειοδοσίας, ἀφοῦ εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκθέσεις τῶν μειοδοτῶν, ἐξ ὧν ἐπληροφορεῖτο ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ παράτασις ἐγίνετο, ἐπὶ τοσοῦτον αἱ προσφοραὶ ἦταν ἐπωφελέστεραι.

δημόσιον, ὅπερ ὁ ὑπουργὸς διὰ τῆς παρατάσεως ἐπαδίωκεν, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῶν ἄνω σημειωθεισῶν ἀναφορῶν. Εἰς τοιαύτην εὑρεθεὶς ὁ καθ' οὗ ἡ κατηγορία θέσιν, καὶ ἔχων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1835 νόμου περὶ δημοπρασίας κλπ. ἠδύνατο μετὰ προαγορευμένων πρωτίστων ἐπιπρασίας μειοδοσίας, νὰ παραχωρήσῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ἐργολάβους τὴν νομὴν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξησφάλιζε τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου.

Ὅτι δὲ τοῦ δημοσίου τὸ συμφέρον δὲν ἐβλάφθη, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ χορήγησις τοῦ ἀχύρου παρεχωρήθη διὰ μόνον λεπτὰ 5 καὶ 1|8, ταύτόσημον εἰς τιμὴν, ἣν ἠδύνατο ἐκ τῶν συλλεπτὰ 5 καὶ 1|8, ταύτόσημον εἰς τιμὴν, ἣν ἠδύνατο ἐκ τῶν συναγωνισθέντων καὶ ἀντιπέλαντων τοῦ πρὸς ὃν παρεχωρήθη προσκύνεγκε, καὶ εἰς τοῦτο ἐβλάπτεν ὁ ὑπουργὸς διὰ μόνης τῆς παρατάσεως, ὡς εἴρηται, ἐπειδὴ ἐφ' ὅσον ἀναβάλλετο ἡ ἔγκρισις, ἐπὶ τοσοῦτον αἱ προσφοραὶ ἦταν ἐπωφελέστεραι. Ἀφοῦ ἐπομένως ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἡ τιμὴ, εἰς ἣν ἀνεβλήθη κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ὁ Θωμᾶς Κύθνιος νὰ χορηγῇ τὸν νομὸν, εἶναι ἡ μικροτέρα τῆς προσφερθείσης ὑπὸ ἄλλων τῶν ἄλλων συναγωνισθέντων κατὰ τὸν προκειμένην δημοπρασίαν εἰς τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον, προκύπτει τὸ ἀδιάβλητον συμπέρασμα ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὰ ἄχυρα κατὰ τοὺς μῆνας ἐκείνους εἶχον πρὸς λεπτὰ 2 1|2—4 τὴν ὀκᾶν, οὔτε ὅτι τὸ δημόσιον ὑπέστη ζημίαν σημαντικὴν, ἀλλ' ὠφελήθη μᾶλλον, συμφηρισθείσης τῆς μικρᾶς ζημίας, ἣν ὑπέστη ἀναγκαίως ὡς ἐκ τοῦ δυνήσου ἀναβολῆς πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συμφωνίας ταύτης. Λέγομεν δὲ ἀναγκαίως, διότι ἡ προθεσμία αὕτη ἐχρησίμευσε πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν νομίμων δοκιμασιῶν καὶ διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐργασίαν καὶ ἀλληλογραφίαν τῶν σχετικῶν γραφείων πρὸς διεξαγωγὴν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Ἀλλὰ παραβλεπόμενος διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι ὁ Κ. Πιττακὸς βεβαιοῖ, ὅτι ἡ ζημία τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς παρατάσεως συμπεσοῦται εἰς δραχμὰς 5,423 καὶ 55, τουτέστιν εἶναι πολὺ κατωτέρα ἐκ τῆς προκυψάσης ὠφελείας ἐκ τῆς δευτέρου ἀναβολῆς, δῶτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας ταύτης ἔλαβε χώραν πειραματώδης συναγωνισμὸς, τοῦ ὁποίου ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε πραγματικὸν διὰ τὸ δημόσιον ὠφέλεια ἐπαδή, ἐνῷ καθ' ὅλα τὰ προηγούμενα ἔτη τὸ ἄχυρον ἐπρομηθεύετο πρὸς 10 καὶ τὸ ὀλιγώτερον 7 1|2 λεπτὰ κατ' αὐτὰ παρεχωρήθη πρὸς μόνον 5 1|8, τουτέστι προέκυψε πραγματικὴ ὠφέλεια συγκριτικῶς δι' ἓν μόνον ἔτος ἐκ δραχ. 15,152:37· ὥστε ἡ ὑπὸ τοῦ Κ. Πιττακοῦ

ἀναφερομένη ζημία εἶναι μικροτέρα τῆς προσηκούσης ὠφελείας.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, τουτέστιν ὡς πρὸς τὴν αἰτίασιν διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἄρτου ἄνευ τακτικῆς μειοδοσίας·

Ἂν καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι πρὸ πολλοῦ διεδικασμένη ἐν τῆς Γερουσίας, ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐξαγονται τὰ ἑξῆς· ὅτι κατὰ τὴν 16 Μαΐου (ὄλεπε σελ. 43 τομ. Β.) τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διέταξε τὴν πρὸς τοῦτο δημοπρασίαν ἐπὶ ἀνταλλαγῇ σίτου καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὸ φρουραρχεῖον τοὺς ὅρους. Συνεπείᾳ δὲ τῆς διαταγῆς ταύτης ἐνηργήθη τὴν μὲν 27 Μαΐου πρώτη δημοπρασία, ὅτε προσεφέρθησαν 25 μερίδες δι' ἑκαστον κοιλόν σίτου, ἥτις ἀκυρώθη ὡς ἀσύμφορος τῇ 2 Ἰουνίου (σελ. 48 τ. Β'.) τὴν δὲ 10 Ἰουνίου ἐνηργήθη δευτέρα, εἰς ἣν προσῆλθον μόνον 29 μερίδες, ἥτις ἀκυρώθη διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τὴν 17 Ἰουνίου 1853, καὶ τέλος τὴν 28 Ἰουνίου ἐνηργήθη τρίτη ἐπὶ ἀντιτίμῳ χρημάτων δι' ἑκάστην μερίδα, ὅτε προσεφέρθη παρὰ τοῦ τελευταίου μειοδότου Ἀναγνωστοπούλου τιμὴ λεπτῶν 19 δι' ἑκάστην μερίδα. Συνεπείᾳ τῶν τριῶν ἀποπείρων τούτων, καὶ προηγηθείσης συμφωνίας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, διέταξε νὰ παραχωρηθῇ ἡ π. ορνθία τοῦ ἄρτου ἐπὶ ἀνταλλαγῇ σίτου καὶ μὲ μερίδας 30 δι' ἑκαστον κοιλόν, τουτέστι μίαν πλέον τῆς τελευταίας προσφορᾶς, καὶ μὲ ὅρους ἐπωφελεστέρους διὰ τὸ δημόσιον, καθ' ὅσον π.οσῆλθεν εἰς τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ὅρους τὴν ὑπογράφωσιν τοῦ ἐργολάβου τοῦ νὰ λάβῃ σίτον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Κορινθου, νὰ παραλάβῃ αὐτὸν εἰς Πειραιᾶ καὶ νὰ μεταφέρῃ μὲ ἔξοδά του εἰς τὰς Ἄγνας, νὰ τὸν διατηρῇ εἰς ἰδίας αὐτοῦ ἀποθήκας καὶ νὰ φροντίζῃ ὑπ' εὐθύνην του περὶ τῆς καλῆς διατηρήσεως αὐτοῦ, ὅλα δὲ τὰ ἔξοδα νὰ ἦναι εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως. Ὅτι δὲ οἱ ὅροι οὗτοι δὲν ὑπῆρχαν εἰς τὰς συμφωνίας τῆς πρώτης καὶ δευτέρας δημοπρασίας, ἐξάγεται ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 17 Ἰουνίου 1852 (σελ. 50 τ. Β'.)

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν, Κύριοι, ὅτι ὁ λόγος, δι' ὃν ἔφθασεν ὁ ὑπουργὸς εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἦτον ὅτι κατὰ μὲν τὴν πρώτην προσφορὰν τῶν 25 μερίδων τοῦ ἄρτου ἐζημιοῦτο τὸ δημόσιον 1 δραχ. καὶ 38 1/2 λεπτ. δι ἑκαστον κοιλόν, ὑπολογιζομένης τῆς τιμῆς αὐτοῦ πρὸς 4 δραχ. καὶ 76 λεπ. καὶ σχετικῶς μὲ τὴν προσδιορισθεῖσαν τιμὴν τῆς μερίδος τοῦ ἄρτου πρὸς λεπτὰ 13 καὶ 1/2 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν προσφορὰν τῶν 29 μερίδων ἐζημιοῦτο λεπτὰ 84 καὶ 1/2, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἐπὶ μειοδοσίᾳ χρημάτων ἐζημιοῦτο 1 δραχμὴν καὶ λεπτὰ 95 δ' ἑκαστον κοιλόν· ὥστε τὸ ὀλιγώτερον ἐπιζήμιον, ὅπερ ἐφάνη εἰς τὸν ὑπουργὸν τότε, ἦτον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔπραξε. Κατὰ τῶν πράξεων τούτων τοῦ ὑπουργοῦ ἔκαμεν ὁ τελευταῖος μειοδότης Ἀναγνωστόπουλος κατὰ τὴν 3 Αὐγούστου αἴτησιν θεραπείας πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ὑπουργοὺς τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς δευτέρας καὶ πρὸ τῆς τρίτης δημοπρασίας παρουσιάθη εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν Μ. Γεωργαντᾶν καὶ Μαυρόπουλον, καὶ δηλωσε προφορικῶς, ὅτι προσφέρει οὗτος πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου 32 μερίδας ἄρτου ἀντὶ τῶν προσφερθεισῶν 29, ἀλλ' ὅτι ἔπειθεν ὁ Γεωργαντᾶς τοῦ ἀπέτυχαν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν θὰ παραχωρήσῃ εἰς οὐδένα τῶν ἐργολάβων, καὶ ἐπὶ τέλους ἐζητεῖτο δι' αὐτὸν ν' ἀποζημιωθῇ μὲ δραχ. 19,200, διότι αὐτὸς ἦτον ὁ τελευταῖος μειοδότης κατὰ τὴν τρίτην δημοπρασίαν ἐπὶ πληρωμῇ 19 λεπτῶν τὴν μερίδα, καὶ ὅμως παρεχωρήθη εἰς τὸν Μπόνην.

Ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης ἐξητάσθησαν μάρτυρες, ἐξ ὧν·

α.) Ὁ Κ. Γεωργαντᾶς κατέθεσεν, ὅτι ὁ πρώην ὑπουργὸς Μήλιος ἠθέλησε κατὰ τὰς περὶ τούτου συστάσεις τῶν Βουλῶν νὰ λάβῃ σίτον τοῦ δημοσίου καὶ τὸν μεταποιήσῃ εἰς ἄρτον, ἐφ' ᾧ ἔθηκε τὴν προμήθειαν ἐπὶ ἀνταλλαγῇ σίτου· ὅτι ἡ καταγγελθεῖσα χορήγησις τοῦ ἄρτου τῆς φρουρᾶς δὲν ἐγένετο δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, εἰμὴ μετὰ δύο ἢ τρεῖς δημοπρασίας· ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν προετίμησε τὸν σίτον εἰς τὴν φρουρὰν κατ' αἴτησιν τοῦ Μηλίου πρὸς δραχ. 4:76 τὸ κοιλόν, καὶ ἐπομένως ὁ Μήλιος ἠκύρωσε δύο ἢ τρεῖς δημοπρασίας, ὡς μὴ ἀντιστοιχούσης τῆς αἰτουμένης τιμῆς τοῦ σίτου πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡρισμένην τιμὴν τοῦ ἄρτου πρὸς λεπτὰ 13 ἑκάστην μερίδα· ὅτι ἐγένετο καὶ τρίτη διὰ χρημάτων μειοδοσία, ἀλλὰ καὶ ταύτης μὴ συμφερούσης, ὁ ὑπουργὸς ἐξελέξατο τὸν μᾶλλον προσεγγίζουσαν τῷ προϋπολογισμῷ προσφοράν, ὑποβαλλων τὸν ἐργολάβον εἰς νέας ὑποχρεώσεις· ὅτι ἐξ αὐτῶν ὠφελήθη τὸ δημόσιον δραχ. 2—3000, ἀριθμήσεως καὶ τῆς τοῦ ἄρτου βελτιώσεως.

β.) Ὁ Κ. Χώρας κατέθηκεν, ὅτι, τελείσης τῆς προμηθείας τοῦ ἄρτου εἰς συνέλευσιν, τὸ φρουραρχεῖον ἔπεμψε τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπ' ὀνόματι τοῦ μεσάτου Ἀναγνωστοπούλου· ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Μπόνης ἐμειοδότησε δι' ἀ-

ρῆ, αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ὁ Ἀναγνωστόπουλος δι' ἑτέρας μειοδοτήσας ἀντῶν ἐκείνου, ἐζήτησε νὰ γίνῃ καὶ νέα δημοπρασία· ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς Μήλιος ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ καὶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου διέταξε τὴν ἀπ' εὐθείας συμφωνίαν τοῦ ἄρτου μετὰ τοῦ Μπόνη.

γ') Ὁ Κ. Πίσσας, ὅτι ἡ ὑπάλειψις τοῦ ἄρτου εἰσήχθη καὶ εἰς τὰς Βουλάς, ἐπειδὴ ὁ πρώην ἐργολάβος αὐτοῦ ἐπλειοδότησε δι' ἀναφορᾶς του ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐδέχθη, καὶ ἐπ γενομένων δύω ἢ τριῶν μειοδοσιῶν ὅτι, κλεισθείσης ἔπειτα συμφωνίας ἐν τῷ ὑπουργείῳ, διετάχθη τὸ φρουραρχεῖον νὰ συνάψῃ συμβόλαιον ὑπὸ τοὺς διαγεγραμμένους παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὅρους.

δ') Ὁ Κ. Τσάννης, ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Μηλίου ἡ προμήθεια τοῦ ἄρτου τῆς φρουρᾶς ἐγένετο ἐπ' ἀναλλαγῇ σίτου, ἐργολάβος δὲ ἦν ὁ Νικόλαος Μπόνης, ὅστις, καὶ τὴν λαμβάνων Ἀθηναϊκὸν σῖτον, ἐχορήγει ἄρτον καλὸν καὶ εὐπρόσιτον εἰς τὴν φρουράν· ὅτι οἱ αὐτόθεν Ἀναγνωστόπουλοι, ἂν καὶ τοῖς ἐδίδετο σῖτος τῆς Ἀταλάντης, δὲν εὐημέρησαν ἄμαχος, καὶ συνεχῶς ὑπῆρχον παράπονα ἐναντίον των, δικαιολογουμένων ἐπὶ τῇ ῥᾳθυμίᾳ τοῦ σίτου· ἀλλ' ὅτι ἐπιτροπὴ συσταθεῖσα ἀνεγνώρισε μὲν τὸ ἐλαττωμένον αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἠδύνατο νὰ δοθῇ καλλίτερος ἄρτος· ὅτι ἀγνοεῖ πῖς ἐκ τῶν ἐργολάβων ἔφερεν ὠφελείας πρὸς τὸ δημόσιον, ἀλλ' ὁ *Μπόνης ὑπὲρ πάντα ἐνεγείρει ἐδωκε* καθαρώτερον ἄρτον· ὅτι ἐν ἔτος μάλιστα ζημιωθείς, ἔκλαιε διὰ τὴν καταστροφήν του, ἀλλ' ἐν τῇ τιμιότητι αὐτοῦ ἐπίσης διετέλει χορηγῶν τὸν καλλίτερον ἄρτον· ὅτι τὰ παράπονα τῆς φρουρᾶς διὰ τὸν ἄρτον τῶν Ἀναγνωστοπούλων διεβιβάζετο αὐτὸς εἰς τὸν φρούραρχον, ἂν δ' ὑπεβάλλοντο παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀγνοεῖ, καὶ ὅτε μίαν ἡμέραν ἕνεκα τῆς κακῆς ποιότητος τοῦ δοθέντος ἄρτου ἠγοράσθη ἄλλος ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῦ ὑπελογίσθη εἰς βάρος τῶν Ἀναγνωστοπούλων.

ε') Ὁ Κ. Χὰν κατέθηκεν, ὅτι περὶ τὰ 1851 ἢ 1852 ὁ ἄρτος τῆς φρουρᾶς ἐχορηγεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου καὶ ἐλλειπὴς καὶ εἰς κακίστην ποιότητα. Ἐκ τούτου δὲ οὐ μόνον συνεχῆ ὑπῆρχον παράπονα, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ὑπεχρεώθη ὁ ἐργολάβος ν' ἀναπληρώσῃ τὸ ἔλλειπον· δὶς δὲ μάλιστα ἀπερρίφθη ὁ ἄρτος αὐτοῦ καὶ ἠγοράσθη ἕταρος ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα, παρεχωρηθείσης τῆς προμηθείας εἰς ἄλλον, δὲν ὑπεβλήθη εἰς αὐτὸν, διοικοῦντα ὄντα τοῦ τάγματος, οὐδὲν παράπονον κατὰ τοῦ ἐργολάβου.

ϛ') Ὁ Κ. Ἀρτέμης Μίχος, ὅτι ἀρότου Μπόνης τις ἀνεδείχθη ὁ τοῦ ἄρτου χορηγήσας, ὁ ποιότης αὐτοῦ ἦτον πολὺ καλλιτέρα, ἐνῷ ἐκ τῆς χορηγίας τοῦ Ἀναγνωστοπούλου ποτὲ δὲν ἦτον εὐχαριστημένος· ὅτι ὑπουργοῦντος τοῦ Σ. Μηλίου, ἀνέλαβε τὴν προμήθειαν ὁ ζηλωτὴς Μπόνης, ἀλλ' ἀγνοεῖ ποίαι λόγοι ὑπηγόρευσαν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ.

ζ') Ὁ Κ. Πασχάλης, ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου χορηγούμενος ἄρτος πάντοτε σχεδὸν ἦτον καὶ ἐλλειπὴς καὶ κακίστης ποιότητος· ἐφ' ᾧ καὶ ἀπερρίφθη πολλάκις· καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς Μήλιος θεραπεύων τὰ δικαιώματα τοῦ στρατοῦ, ἀνέθεσεν τὴν προμήθειαν εἰς τὸν Μπόνην, ἔστοτε δὲ εἶχεν ὁ στρατὸς καλλίστης ποιότητος ἄρτον.

Ἐκ τῶν καταθέσεων αὐτῶν ἐξάγεται, ὅτι ὁ Ἀναγνωστόπουλος ἔχων συμφέρον, προεκάλεσε τὴν προκειμένην κατηγορίαν, περὶ ἧς λόγος πολὺς ἐγένετο εἰς τὸν Γερουσίαν, καὶ ἐθεωρήθη μὴ βάσιμος, ἐκδικασθεῖσα ὁριστικῶς καὶ ἀμεταπολήτως (βλέπε σχετικὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας)· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰσάγεται διὰ τοῦ ἐγκλητηρίου καὶ ὑπάρχουν ἐν τῇ δικογραφίᾳ καὶ περὶ αὐτῆς διάφορα σχετικὰ ἔγγραφα καὶ μαρτυρίαι, ἐπιχειροῦντες τὴν ἀνάλυσιν ταύτην, παρατηροῦμεν ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ κατατεθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Πίσσα περιπαικτικὸν, ὅτι δι' ἀναφορᾶς ὁ Ἀναγνωστόπουλος κατὰ τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἐπιμοιρασίας ἐπλειοδότησεν, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ ἔχων συμφέρον ὁ Ἀναγνωστόπουλος εἰς τὴν αἴτησιν περὶ θεραπείας ἀναφέρει, ὅτι μόνον προφορικῶς καὶ οὐχὶ ἐγγράφως ἔκαμε τὴν προσφοράν· ὅτι πλεῖσται ὅσαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὅπως παραχωρηθῇ διὰ τακτικῆς μειοδοσίας ἡ προμήθεια τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς πάρεστον ἀποτέλεσμα, καὶ μόνον διὰ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐνήργησεν, ἠδυνήθη νὰ καταρθώσῃ, μὲ ὠφέλειαν μάλιστα τοῦ δημοσίου, ὅπως ὁ στρατὸς λαμβάνῃ ἄρτον ποιότητος καλῆς, ὡς καὶ πρὸς τὸ βάρος μὴ ἐλλειπῆ, ἐν ᾧ ἐπὶ τῆς προμηθείας τοῦ κατηγόρου Ἀναγνωστοπούλου ὁ στρατὸς ἐπαιρεν ἐκ κακίστης τοῦ ἄρτου ποιότητος, ὡς τοῦτο βεβαιοῦται παρ' ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῆς φρουρᾶς καὶ ἀξιοτίμων στρατιωτικῶν. Ἑπομένως ὁ τρόπος οὗτος τῆς πραγματοποιήσεως τῆς συμφωνίας μακρὰν τοῦ ν' ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου (ἀριθ. 34, ἐδ. ϛ), εἶναι ἐντὸς τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, καθ' ὅσον ὁ νόμος οὗτος ἐγένετο πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦτο εὑρίσκεται πλησιέστατα εἰς τὴν πρᾶξιν, εἰς ἣν

ἐλλείπει ἡ κατηγορία ἔγκλημα καὶ αἰσχρισμόν. Ἐνταῦθα, Κύριοι, δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν καὶ ὅσα ἐκ τῶν αὐτῶν μαρτύρων προέκυψαν, ταῦτόσημον, ὅτι, ὡς κατατίθεται ὁ Κ. Εὐεργέτης, πολὺ ὀλιγώτερα ἐδαπανήθησαν διὰ τὰς προμηθείας τοῦ στρατοῦ ἐν γένει ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ Μηλίου, παρὰ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν, διότι ἐμποδίσθησαν νὰ φέρῃ τὸ ὑλικὸν τοῦ ἱματισμοῦ ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τῆς Εὐρώπης κατ' αὐθεσίαν, καὶ ὄχι ἀπὸ τυχόντα ἐργαστάσια, ἀλλ' ἀπὸ τὰ κατασκευάζοντα τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ τῆς Γαλλίας, καὶ ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τῆς Βιέννης ἐν μέρει. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸ ὑλικὸν τοῦ ἱματισμοῦ τούτου ἦτον πολὺ ἀνωτέρας ποιότητος τοῦ προηγουμένως λαμβανομένου, καὶ πρῶτον εἶναι μία οἰκονομία αὐτοῦσιος. Διότι τῆς ἀξιοτερείας δὲ ταύτης προμηθείας τοῦ ἱματισμοῦ πρέπει νὰ μερίσῃ οἰκονομίαν, διότι αὐτὸς ἀπ' εὐθείας ἐφρόντιζε τὰ ἔνδυμα, ὅπερ ἤθελον ὠφεληθῆ οἱ ἔμποροι, παρὰ τῶν ὁποίων ἤθελε προμηθευθῆ τὸν ἱματισμόν. Εἰς ἀπόδειξιν δὲ φέρουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ **1840**, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητήθησαν ἐν κεφαλαίῳ Α. **182,000** δραχ. διὰ τὸν ἱματισμὸν **3,882** ἀνδρῶν **123,000** δραχ. διὰ τοῦ κεφ. Γ', διὰ τὴν ἱπποφορβὴν **250** ἵππων. Ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ **1853** ἐζήτησε **212,000** δραχ. δαπάνην διὰ δύναμιν **4,850** ἀνδρῶν, καὶ **103,000** διὰ τὴν ἱπποφορβὴν **348** ἵππων. Τοῦτο καὶ διάφορα ἄλλα κεφάλαια εἶναι ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς ἀκριβοῦς καὶ οἰκονομικῆς διαχειρίσεως.

Ἐκ δὲ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους τῶν ἐτῶν **1851** καὶ **1852** ἐξάγομεν ὅτι κατὰ τὸ **1852** διὰ μὲν τὴν τροφὴν, τὴν νομὴν, τὸν ἱματισμὸν, τὸν ὁπλισμὸν, τὴν ἱππασίαν, τὴν ἱπποσκευὴν, τὸν στρατωνισμὸν τοῦ πεζικοῦ τοῦ ἱππικοῦ, τὴν γωροφυλακὴν καὶ τὴν ὁροφυλακὴν δυνάμεως **7,500** ἀνδρῶν, προϋπελογίσθησαν δρ. **1,027,149** καὶ **71** λεπ. κατὰ δὲ τὸ **1853** διὰ τὰ αὐτὰ μὲν ἀντικείμενα, ἀλλὰ διὰ δύναμιν ἀνδρῶν **8,015**, ποσὸν δραχ. **916,557** καὶ **14** λεπ. ὥστε συγκριτικῶς μεταξὺ τῶν δύω τούτων προϋπολογισμῶν καὶ τῆς δυνάμεως τῶν ἀνδρῶν δεικνύεται διάφορα, ὅτι ἐν ᾧ ἐν ἑνὶ ἡ δύναμις αὐξάνει κατὰ τὸ **1853** κατ' ἄνδρας **1445**, ἡ δαπάνη ἐλαττώθη κατὰ δραχμ. **110 597** καὶ **51**.

Θ'. Ὡς πρὸς τὴν ἐννάτην κατηγορίαν, ἔχουσαν οὕτω·

9. «Ἐπίσης προκύπτει ἐκ τῶν ἰδίων βαρείων ὑπόνοια ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν **20,000** ὀκάδων νίτρου διὰ τὸ ὁπλοστάσιον διότι διὰ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐνηργήθη ἡ προμήθεια, πρᾶσσ-

νόβη ζημία εἰς τὸ δημόσιον δραχμῶν **3,066**, ἐφ' ᾧ ἡ διεύθυνσις τοῦ ὁπλοστασίου πολλὰ ἐπρόλαβε νὰ παρατηρήσῃ (παραβιασθείσης τῆς αὐτῆς **487** διατάξεως τοῦ ποινικοῦ νόμου).»

Αἱ βαρεῖαι ὑπόνοιαι, δι' ὧν προσωμοίζεται ἡ περιεκτικὴ κατηγορία δὲν ἐξάγονται οὐδὲ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς, ἣν εἶχεν ὑπουργὸς ὑπ' ὄψιν ὅτε τὸ ἐγκλητήριον συνέταξε, καθόσον ἡ μὲν ἐκθεσις τὴν φέρει χρονολογίαν τῆς **16** Αὐγούστου τοῦ **1854** καὶ εὑρίσκετο μεταξὺ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ὁ Κ. ὑπουργὸς κατέθεσεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς, τὰ δὲ ἐγκλητήριον φέρει χρονολογίαν πολὺ μεταγενεστέραν αὐτῆς· οὐδὲ ἐκ τῶν κατατεθέντων τῶν μαρτύρων, καθόσον ἐν τῇ ἐκθέσει (ἴδε σελ. **12** παραρτήματος) προκύπτει ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐν γένει διεξήχθη κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ **1854**, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτε ὁ καθ' οὗ ἡ κατηγορία ὑπουργὸς εἶχε παραιτηθῆ τῆς ὑπουργίας, καὶ τοῦτο βεβαιοῦται καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ὁπλοστασίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον (ἴδε σελ. **61** καὶ **62** παραρτήματος) φερούσης χρονολογίαν **17** Μαρτίου **1854**· ἐκ δὲ τῆς καταθέσεως τοῦ μάρτυρος Γεωργαντᾶ, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς ὑπουργίας Μηλίου ἀγορασθὲν μέρος δὲν ἔφερεν εἰς τὸ δημόσιον βλάβην, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐξέθετον ὁ μάρτυς ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ **1853** εἶχε σημειώσει **10,000** δραχμὰς διὰ ἀγορὰν νίτρου· ἀλλ' ἡ διεύθυνσις τοῦ ὁπλοστασίου δὲν παρεδέχθη τὴν προσθήκην, ἐπειδὴ, ὅτι ἔχει ἀρκετὸν ἐν ταῖς ἀποθήκαις νίτρον ὅτε ἐλίγας ἡμέρας πρότερον (ὅτε ἡ διεύθυνσις ἀνέφερεν ὅτι ἔχει ἀνάγκην, ἐπροτείνετο ἡ ἀγορὰ νίτρου παρὰ τοῦ ἐμπόρου Πατεράκη, ὑπερβαλλούσα καὶ δεῖγμα νίτρου μὴ καθαρισμένου· ὅτι ἡ ἀντίρρησις αὕτη τῆς διευθύνσεως, τὸ ἀνθάφιπαν τοῦ νίτρου καὶ διάφοροι ἄλλοι λόγοι (ἴδε καταθέσεις μαρτύρων) ἔπεισαν τὸν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ ἐκ Τεργέστης καθαρισμένον τὸ νίτρον· ὅτι πρὸς ἀγορὰν αὐτοῦ ἐγίνοντο πλειστέρα δαπάνη, ἀλλ' ἠγοράσθη νίτρον καθαρισμένον, ἐν ᾧ συγχρόνως ἐπροξενοῦντο καὶ αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων κίνδυνοι· ὅτι ἡ προμήθεια τοῦ νίτρου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Κ. Γιαννικέη διὰ **10,000** ὀκάδων, καὶ συγκριθὲν πρὸς τὸ ἐκ Μασσαλίας δεῖγμα, ἐκρίθη καλλίτερος πράγματος, ἂν καὶ κατά τι πλέον ἀκριβὲς καὶ ὅτι παρεδόθη καὶ πρὸ τοῦ Πατεράκη, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν Κ. Ζιμπρακάκη καὶ Κωνσταντέλη ἀσυγκρίτως καλλίτερον καὶ ἀναλόγως πλέον εὐθηνόν.

Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι αἱ βαρεῖαι ὑπόνοιαι, κατὰ τὸ ἐγκλητήριον τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἐξήχθησαν, φαίνεται, ἐκ μόνης τῆς πληροφορίας τοῦ Ζώρα, ὅστις κατέθεσεν ὅτι διὰ τὴν προμήθειαν

ταύτην ὁ ἔμπορος Πατρόκος εἶχε προσβάλλει λίαν συμφέρουσαν τιμήν, ἀλλ' ἡ ἀνάρρησις αὐτοῦ ἐξηλείφθη ὡς λέγει, σχισθέντος τοῦ φύλλου τῆς καταχωρίσεως, ὅπου δὲ τὸ ὑπερον εὑρίσκετο ἀλλαχόθεν διὰ τιμῆς πολὺ ἀνωτέρας.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν, ὅτι οὐδεμία ἐγένετο ἔρευνα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ζώρα ἐκτεθέντων παρατάτικῶν περὶ ἐξαλείψεως ὄψεων ἀναφορᾶς καὶ τοῦ σχίσματος τοῦ φύλλου τῆς καταχωρίσεως.

Γ. Ὡς πρὸς τὴν δεκάτην κατηγορίαν, ἔχουσιν οὕτω·

10. Καὶ ὑπουργικὴ τοῦ διαταγὴ διέταξε τὸ προσῆκον ἀθροίσματος καὶ ἐπλήρωσε δὶς τὴν ποσότητα 740 δραχμῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ δικογραφίᾳ (κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 484 τοῦ ποινικοῦ νόμου.)»

Ἡ προκειμένη κατηγορία τὴν πηγὴν αὐτῆς ἔχει ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Νικολαΐδου (σελ. 13 παραρτήματος), ἐν ᾗ τὸ πλημμελὲς καταδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι, καὶ τὸν στηριχθέντες εἰς ἐκείνην τοῦ Κ. Πιττάκου (σελ. 23 παραρτήματος), ἔνθα ῥητῶς ἀναφέρεται ὅτι ἡ χρῆσις αὕτη ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1844, πρὸς δὲ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν διαταγὴν ταύτην, ἐν ᾗ ἐφαίνετο ἡ χρονολογία τῆς χρήσεως ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1853 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τὴν ἀποστολὴν ἐπιτροπῆν, παρέλειψε μ' ὅλα ταῦτα νὰ σημειώσῃ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς τὴν χρονολογίαν τῆς χρήσεως. Ἀλλ' οὐχ ἧττον καὶ ὁ σταλτάκτης τοῦ ἐρωτηθέντος, ὅστις ὑπ' ὄψιν εἶχε καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. Πιττάκου καὶ τὸ ἀρχικὸν ἔγγραφον τῆς χρήσεως ταύτης, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὤφειλε νὰ βασανίσῃ ὡρίμως ταῦτα πάντα, ὅπως μὴ φέρῃ ἐνώπιον σας αἰτιάσεις ἀνυπάρκτους καὶ ψευδεῖς.

ΙΑ'. Ὡς πρὸς τὴν ἑνδεκάτην, δωδεκάτην καὶ δεκάτην τρίτην, ἔχουσιν οὕτω·

11. «Ψευδοληξία, ἀποδεικνυομένη ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐπιστολῶν καὶ ἰδίως ἐκ τῆς ἀρχομανλητοῦ τοῦ Ἰωάννου Δάλλα καὶ τῆς ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1850 τοῦ Κωνσταντίνου Δάλλα.

12. Πλαστογραφία, ἐξαγομένη ἐκ τῶν πιστοποιήσεων τῆς 5 Φεβρουαρίου καὶ 10 Ἀπριλίου τοῦ 1852, ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Δούκα, Γεωργίου Βάγια καὶ Δ. Τούκη, ὅπαρχουσῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ, καὶ ἀποδεικνυομένη ἐκ τῶν ὀλίγων ἐξετάσεων, ἃς ἐνήργησεν ὁ εἰσηγητής.

13. Ἀπάτη, ἐξαγομένη καὶ ἀποδεικνυομένη ἐκ τῶν διαφόρων ἐκθέσεων, διαταγμάτων καὶ λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων εἰσαγομένων ἐν τῇ δικογραφίᾳ.

Περὶ τῶν αἰτιάσεων τούτων ἀφορμὴν ἔλαβεν ὁ σταλτάκτης τοῦ ἐφετηρίου ἰδίως ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Κωνστ. Δάλλα ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1853, εὑρεθείσης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀντωνίου Γεωργίου κατὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν 8 Ἰουλίου 1854 ὑπὸ τοῦ ἀστυφύλακος τῆς πρωτευούσης κατ' οἶκον ἔρευναν, ἔχουσης οὕτως·

Ἀγαπητὲ Ἀκτέωτε χαῖρε!

Τὴν φίλην μοι ἐπιστολήν σας, καθὼς καὶ ἐκείνην τοῦ ἡμετέρου Κυρίου Σπύρου Μηλίου ἔλαβον, καὶ ἀναγνούς ἔγνων τὰ ἐν αὐταῖς. Τὰ γράμματα ἡμεῖς ἐδῶ σκεφθέντες ὡραίως, ἐκρίναμεν ἄλλως πως ὡς καὶ ἔγιναν, τὴν αἰτίαν δὲ ἔξηγεῖται παῦ ἡμετέρου ἀξιοπρεπεστάτου Κυρίου Σπύρου, καὶ ζητοῦσαν νὰ σᾶς τὴν ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιστολήν, διότι ἐπὶ τοῦ παρόντος εὑρομεν πλέον καλλίτερον, ὥστε πρὸς τιμὰς τῶν καρπῶν μας ἀπαγορεύομεν σήμερον νὰ τὰς δίδωμεν εἰς ἄλλους ξένους παρὰ νὰ τὰς κρατήσωμεν διὰ τοὺς στενοὺς φίλους μας, οἷος ὁ Κ. Σπύρος, πρὸς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ δώσωμεν τόσα μέσα καὶ φωνὴν, ὥστε νὰ τὸν καταστήσωμεν ἄλλον Κωλέττην, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι καὶ ἐπὶ αὐζόντας γόνος Ἠπειρωτῶν μεγάλων ἀνδρῶν! Τὰ γράμματά σας ἀμφότερα, σημειωμένα εἰς τὰς 12 τοῦ τρέχοντος, ἐξαπεστάλησαν τῷ Ἰωάννῃ μας εἰς Ἰάσιον, διότι εἶχε μεταβῆ διὰ ταῖς τὰς 24 τούτου. Τὸν ἀνωτέρω ἐσώ εἰς τὸ σύνορον τῆς Μολδαβλαχίας, τοῦ ποταμοῦ τοῦ Προύτου, εἰς Σκουλένιον, καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψα εἰς τὰ καταλύματά μου. Τὸν ἔδωσα χρήματα νὰ σᾶς ἀγοράσῃ ἐν ὡραλόγιον κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας πρὸς ποῖς ἄλλοις τοῦ ἔδωσα καὶ χρήματα νὰ ἀγοράσῃ ἐν ὡρολόγιον γυναικεῖον διὰ τὴν φιλτάτην μας κόρην τῆς σεβαστῆς Κ. Διώχνης Σπύρου Μιχαλίου Μαρίγως, νὰ κοστάρῃ ἕως διακόσια γρόσια ἀργυρᾶ, νὰ τὸ φορῇ πάρ' ἐμοῦ δῶρον διὰ παρηγορίαν ἐνθύμησιν. Σᾶς παρακαλῶ εἰπέτε τοὺς ἀπείρους μου πρόσκυνα σμοὺς τῆς Κυρίας Διώχνης καὶ χειροφιλήματα, καὶ εἰπέστε πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι καὶ ἐν ἀσπρόπαιαν ἀργυρῶν, ὅπου ποτὲ μὲ ἔφεραν νὰ τὸ παραγγείλῃ εἰς τὴν βασιλικὴν φάβρικαν πέντε Παρισίων ἀπὸ μέρος μου, διότι μετὰ τοῦ Κυρίου Κωσούρη ἐξέκαμα τὸ δάνειον καὶ ἔμεινεν ἐπάνω μου. Θὰ τοὺς στείλω καὶ τὰ πενταπόσια φλωρία, διὰ νὰ γίνῃ ἐπάνω μου εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Ὁ εἷς νὰ πάντε τοὺς ἑκατόν. Τώρα θέλω σᾶς γράψει, διὰ νὰ ξεπέσητε καὶ τριακόσια φλωρία ἐκ τῶν χιλίων, χρεωστεῖ ἡ Κυρία Διώχνη,

τὰ ὁπλα δίδονται διὰ τοὺς βαθμούς, ὁπου πρέπει νὰ φροντίσητε νὰ γίνουν διὰ τὸν Κύριον Ν. Κοσσύρην καὶ Ἰωάννην Π. Τσαγκούλην εἰς λοχαγοῦ βαθμόν· ἐμὲ δὲ καὶ τοῦ Κυρίου Ζώτου νὰ ἦναι ἀνώτερος, ὡς πᾶς προέγραψον, καὶ νὰ καταφέρητε τώρα νὰ μᾶς δοθῇ καὶ ἐκεῖνος ὁ σταυρὸς ὁ χρυσοῦς τοῦ Σωτῆρος, διότι τώρα ἔχει τρόπους πῶς νὰ τὸ ἀναφέρῃ τῆς Α. Μ. ὁ Κύριος Σπύρος. Ἀκολούθως θέλω στείλει πρὸς τὸν Κύριον Σπύρον μίαν διαθήκην ἑνὸς καλοῦ πατριώτου, ὁποῦ ἐκατόρθωσα καὶ τὴν ἔκαμεν ὁ Ἰωάννης Ἠπειρώτου Ἀναστασίου Σούρλη, ὅστις καταθέτει ὅλην τὴν κατάστασίν του εἰς τὴν πατρίδα μας, καὶ θεωθυντὴν ἀφίνει τὴν Α. Μ. . . Τὸ ποσὸν αὐτὸ τῆς καταστάσεως ἀναβαίνει ἐπέκεινα τῶν 150,000 ρουβλίων ἀργυρῶν. καὶ τότε θὰ σᾶς γράψω ἐκτεταμένα. Φρόντισον διὰ τοὺς βαθμούς ἐμοῦ καὶ Ζώτου νὰ ἦναι ἐκ τῶν μεγαλειτέρων. τοῦ δὲ Κοσσύρη καὶ Τσαγκούλη ἂς ἦναι λοχαγοῦ, καὶ διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἐμοῦ καὶ τοῦ Ζώτου. ὅ ὅτι θὰ κάμωμεν μεγάλαις δουλειαῖς . . . . . .

Ὁ Σὸς

Κωνσταντῖνος Δάλλας.»

Πρὸς εὐχερῆ κατάληψιν τοῦ περιεχομένου ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσωμεν τὰ περὶ τοῦ δανείου Κοσσύρη, καὶ τί ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην.

α') Ἐκ τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου τοῦ 1852 ἔτους δανειστικοῦ συμβολαίου φαίνεται τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ν. Κοσσύρη διὰ τοῦ πληρεξουσίου του Α. Γεωργίου εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Μηλίου ἐκ δραχμῶν 13000· β') ἐξ ὁμοίου συμβολαίου τῆς 19 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους φαίνεται ὅτι ἐγίνετο ὑπὸ τῆς τραπέζης δάνειον ἐκ δραχμῶν 6000 πρὸς τὴν ἰδίαν, γ') ἐκ δὲ τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1855 ἀποδεικτικοῦ τοῦ ὑποθηκοφύλακος Π. Κρητοπούλου, τοῦ σταλέντος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τοῦ ἐφουράρχου Κ. Τουρέτ, φαίνεται ὅτι ὑπῆρχον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δύω ὑποθῆκαι ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ τῆς οἰκίας τῆς συζύγου τοῦ Μηλίου, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ὑπὲρ τῆς τραπέζης, ἡ δὲ δευτέρα ὑπὲρ τοῦ Κ. Κοσσύρη ὑρίστατο μέχρι τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1855, καὶ ἑπομένως ὅτι νέον δάνειον ἢ ἄλλο ἔγγραφον εἰς ὄνομα τοῦ Δάλλα ὡς δανειστοῦ τῆς συζύγου τοῦ ὑπαστρατήγου δὲν ἐγένετο, καὶ ὅτι ἡ ὑποθήκη ταύτου εἶναι ἡ δευτέρα, τουτέστιν ὅτι δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ πρότασις τοῦ Δάλλα τοῦ ν' ἀναδεχθῇ οὗτος τὸ δάνειον

παρὰ Κοσσύρη, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ διαγραφῇ ἡ ὑποθήκη τῆς τραπέζης, πλειότι καὶ τοῦτο τὸ ποσὸν τῆς τραπέζης χρεώστει ἀκόμη 6000 διὰ τὰς ἀποστολὰς ὅπλων καὶ ἐπομένως ὅλα τὰ ἐν τῇ μνησθείσῃ ἐπιστολῇ παραγόμενα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀπολεσθέντα μετὰ τοιαύτης ἀποτυπώσεως· ἄλλως τε δὲν προκύπτει ἐκ τῆς ἀναφερθείσης ἐπιστολῆς ἐλλείψεως αὐτῆς, γεγραμμένης πρὸς τρίτον, γνώσεων ἐφ' οὗ ἡ κατηγορία, καὶ ἑπομένως οὐδεμία ἐκ ταύτης δύναται νὰ προκύψῃ ἔνοχή, ὡς ἡ κατηγορία διατείνεται, ὅταν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ καταθεῖσα φιλοτίμως τὴν ἐπιστολὴν, κίπδοτος.

«Ὅτι ἄρματα ἐν Κύπρῳ ἀλλαχοῦ ἐστάλησαν, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ζώτος ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐτὰ γνωρίζει. ὅτι εἶχον διαπιστεύματα, ἐπειδὴ δι' ἀναφορᾶς των, πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον καὶ δι' ἄλλης πρὸς τὴν Α. Μ. ποινῶντες μετείαν τῶν ἐκδουλεύσεών των, ἀνέφεραν ὅτι ἐρίφθησαν καὶ εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου· ὅτι γνωρίζει ταῦτα, ἐπειδὴ ἀντίγραφον τῆς μιᾶς τῶν ἀναφορῶν εἶχον πέμψει αὐτῷ, ἵνα ἐξέτασῃ μάλιστα βαθμολογίαν ἀνωτέραν, καθὼ μεταχειρίζοντες τοῦ ἀγῶνος ὡς ἀρχηγοί. συναπτὰ δὲ τῶν αἰτήσεων των ἐβαθμολογήθησαν· ὅτι ἄγραπτα ἀνάμεσα τοῦ Ζώτου ἀντήλλαξεν ἀπαντήσεις, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δάλλα καὶ Ἀθανασίου Παλαιολόγου ἐτέρας τοιαύτας ἀλληλογραφίας, καὶ παρὰ τοῦ Δάλλα μάλιστα πολλὰς ἔλαβε χρήματα ὑπὲρ τῶν ἀπορουμένων ἐναποθέντων του ὅτι ἔλαβεν ἄπαξ καὶ 13,000 δραχ. παρὰ τοῦ ἐξαδέλφου του Ν. Κοσσύρη, τὰς ὁποίας ὡς ἐπίτροπος αὐτοῦ ἐδάνεισεν εἰς τὸν Κ. Διάκον Δ. Μηλίου· ὅτι ἐκ τῶν φυλάκων πιθανὸν ὁ Δάλλας νὰ ἔγραψε τῷ Μηλίῳ ὡς συγγενὴς τῆς κυρίας, χρήματα δὲ ἢ πράγματα ἄλλα ποτὲ δὲν ἐπεμψε διὰ μέσου τοῦ μάρτυρος· ὅτι ὁ Δάλλας οὗτος ἔγραφε πρὸς τὴν κυρίαν, ἐπειδὴ, ὅτι υἱὸς του ἐνεκρώθη ἐντεῦθεν, συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ, ἔγραφε δὲ καὶ ὁ μάρτυς πρὸς τὸν Δάλλαν ν' ἀναδεχθῇ τὰ δάνεια τῆς κυρίας καὶ λάβῃ αὐτὸς τὴν οἰκίαν εἰς ὑποθήκην· ὅτι συνεπείᾳ τούτου ἀπήντησαν ἀμφότεροι, μάλιστα δὲ ὁ υἱὸς πρὸς τὸν μάρτυρα κατ' εὐθείαν, ὅτι ὁ πατήρ του ἐδέχετο τὴν περὶ δανείου πρότασιν.

Ἐνταῦθα ἐπιδειχθείσης πρὸς τὸν μάρτυρα τῆς ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1853 ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Δάλλα, ἐβεβαίωσεν οὗτος ὅτι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐδέχθη τὴν πρότασιν ὁ Δάλλας, τῇ ἔγραφε δὲ καὶ ὅτι ἔδωκε χρήματα πρὸς τὸν υἱὸν του ἵνα προσφέρῃ

χρυσῶν ὡρολόγιων εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Κ. Μηλίου· ὅτι, πρὸ κειμένου νὰ διαθέσῃ ὁ Δάλλας μέρος τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, τὸν προέτρεψεν ὁ μάρτυς νὰ δανείσῃ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόκῳ καὶ τὸν Κύριον Μηλίου, καθ' ὅσον καὶ ἀσφάλεια ὑπῆρχε διὰ τῆς ὑποθήκης καὶ εἰς συγγενῆ ἐχαρίζετο· ὅτι τὸ χρυσοῦν ὡρολόγιον προσέφερεν ἐπίσης χάριν τῆς συγγενείας, ἀφ' οὗ μάλιστα διὰ τὴν περιουσίαν τοῦ Δάλλα εἶναι δῶρον ἀσήμαντον.

Τῷ ἀναγνωσθῇ περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς (ἴδε κατάθ. μάρτυρος), ἐρ' ἃς ἀπάντησεν, ὅτι διὰ τῶν 500 φλωρίων ἐννοεῖται τὸ ἀξιον τῆς Τραπέζης, δι' οὗ ἐπεβαρύνετο ἡ οἰκία πρὸ τῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κασούρη ὑποθήκης, ἀλλ' ἐν γένει οὐδὲν τῶν ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ περικοπῇ ἔλαβε χώραν· ὅτι ὁ Ν. Κασούρης καὶ Ἰω. Ταγκούλης γνωρίζει ὅτι ἀποταθέντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐζήτησαν ἀμοιβὴν τῶν ἐκ τοῦ ἀγῶνος δικαιωμάτων των, ἀλλ' οὐδὲ βαθμοὶ πρὸς τούτοις ἐδόθησαν οὐδὲ χρυσοῦς σταυρὸς εἰς τὸν Δάλλαν· ὅτι δὲν ἀνέφερε κἂν εἰς τὸν Μηλίου περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ δανείου ἐκπτώσεως 300 φλωρίων χάριν τῶν βαθμῶν, ὅμως καὶ τὴν αὐστηρότητα τοῦ Μηλίου δὲν ἀγνοεῖ καὶ ἡ συντιθησία του δὲν ἦθελεν εἶσθαι ἀναπαυμένη.

Ἀναγνωσθεισῶν δ' εἰς τὸν μάρτυρα καὶ ἄλλων περικοπῶν (ἴδε κατάθ. μάρτυρ.) ἐκ τῆς ἀχρονολογήτου τοῦ Ἰω. Δάλλα ἐπιστολῆς, ἀπαντήσας οὗτος, ὅτι διὰ μὲν τῶν πρώτης περιόδου ἐννοεῖ ὁ χάρων ὅτι ἐπραγματοποίησε τὴν περὶ δανείου ἐπιθυμίαν τῆς Κυρίας Μηλίου, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας οὐδὲν ἄλλο γνωρίζει ἢ ὅτι εἶχον δικαιώματα οἱ ἀναφερόμενοι καὶ ἐζήτησαν τὴν ἀμοιβὴν αὐτῶν· ὅτι τὰς ἐπιστολὰς ταύτας λαβὼν ὁ μάρτυς, δὲν τὰς ἐπέδειξεν εἰς τὸν Μηλίου, ἡ δὲ μαιφασχία ἐνεργήσασα κατ' οἶκον ἔρευναν, κατέσχεν αὐτὰς καὶ διαφόρους ἄλλας ἐπιστολὰς τοῦ· ὅτι οἱ ῥηθέντες Δάλλας καὶ Ζώτος ὠφέλησαν καὶ πρατίθενται νὰ ὠφελήσωσι πολὺ τὸν πατρίδα· ἀπόδειξις δὲ ὅτι εἰς τῶν ὁμογενῶν, ὁ Ἀναστάσιος Σαΐτης, ὑιέθεσε, πρότροπῇ τοῦ Δάλλα, τὴν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου περιουσιαν του ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὅτι ἀγνοῶν ἂν ἡ περὶ τούτου διαθήκη ἐπτάλῃ ἐκτεθῇ, ἐπίσης εὑρίσκεται εἰς ἄγνοιαν τοῦ τύπους ἐγὼ συνέταξεν.

Ὑπὸ ὑποστηριζιν τῶν κατηγορουμένων τούτων ἔρευνα καὶ πὸ γεγονὸς τῆς παραχωρήσεως βαθμῶν πρὸς τιμὴν εἰς τοὺς ΚΚ. Δάλλαν καὶ Κ. Ζώτον δι' ἀποδεικτικῶν προσαχθέντων καὶ φερόντων τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Κ. Τσόκρη, Δούκα καὶ Βάγια, καὶ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς, συγκει-

μένης ὑπὸ τῶν ΚΚ. Ἀθ. Ι. Βαλτινοῦ, Α. Κομπόρη, Ν. Ὀλέγγα, Γ. Πετσελεκίδου καὶ Μ. Καλλιάκα.

Καθ' ὅσον ἠθροίσθησαν νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τοῦ ἐγκλητηρίου, τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἀνακρίσεων, αἰτιῶνται, φαίνεται, τοῦ πρώην τούτου ὑπουργοῦ ἐκ προκαλέσαντος δῆθεν τὴν παύσιν τῶν ἐκδουλεύσεων τῶν ἄνω ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Δούκα, Βάγια καὶ Τσόκρη· ἀλλ' ἡ αἰτίασις αὕτη ἀπεδείχθη ἀνυπόστατος ἐκ τῶν συνυπογραφάντων τὰ ἀποδεικτικά, οἵτινες μαρτυροῦσιν ὅτι αὐτοὶ ὑπέγραψαν μὲ ἐλευθέραν θέλησιν καὶ καλῇ τῇ πίστει τὰ μνησθέντα πιστοποιητικά, ὡς συνήθως τοῦτο πολλάκις ἐπράττων οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑλλάδος εἰς ὁμοίας περιστάσεις· καὶ ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα, ὅς κατέθετο ὁ Κ. Βάγιας, ἐγκώμιον εἰς τὸ στρατόπεδον κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ σκόπια. Αὐτὰ, Κύριοι, ἐξάγονται περὶ τῶν ἀορίστων τούτων κατηγοριῶν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως. Ἐὰν δὲ παρατηρήσητε καὶ τὰς αἰτηθείσας περὶ τοῦ πλημμελείας παρὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, συνεπείᾳ διαταγῶν, θέλετε ἰδῆ ὅτι καὶ αὐτὰς οὐδεμία ὑπῆρξε *ἡμέρων παρανόμως τοιαῦτα δείγματα βιαιοπραγίας* καὶ στρατιωτικῶν ἐκβουλεύσεων (Ὅρα ἔγγρ. ὑπ' ἀριθ. 840 Προξεν. Γαλαζίου, ὑπ' ἀριθ. 852 προξεν. Βραΐλας, ὑπ' ἀριθ. 3766 τοῦ ἐν Βλαχίᾳ σὺν τῷ συνημμένῳ καταλόγῳ).

ΙΓ'. Ἡ πρὸ τῆς δεκάτης τετάρτης. Ἐγκαύσεις αὗται·

α Ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ εἰσήχθησαν ἐν τῇ στρατιωτικῇ τῶν Εὐελπίδων σχολῇ ἄνευ Β. διαταγμάτων οἱ Σπ. Ἀναγνωσταρᾶς, Κ. Κουντουριώτης καὶ Π. Ὀρεινός·

Ἡ προκειμένη κατηγορία εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ δι' ἐγκλητηρίου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης τῆς 21 Μαρτίου 1855. Ἐξ αὐτῶν παρατηρεῖτε ὅτι ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ὑπουργοῦ ὡς παράνομος ἡ διαταγὴ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Μηλίου ἡ δοθεῖσα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, ὅπως δεχθῇ ὡς *ἀρχαιτέρους ὑπὲρ πληρωμὴ τὰ τέκνα τοῦ Κουντουριώτου, τοῦ Ἀναγνωσταρᾶ καὶ τοῦ Ὀρεινοῦ.*

Οὐδεμία, Κύριοι, ἀπόδειξις ἐν τῇ δικογραφίᾳ ὑπάρχει, ἐξ ἧς νὰ πρακύπτῃ δόλος οἷος δήποτε κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πράξεως ταύτης· οἱ δὲ λόγοι, ἐξ ὧν ὡρμήθη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ὁ ὑπὸ τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπουργός, εἶναι οἱ ἐξῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀπολογίᾳ του·

α Ὅτι μαθητὰς, κατὰ τὸ 10 ἄρθρον περὶ ὀργανισμοῦ τῆς σχολῆς, δὲν ἔδωκε νὰ κατακτηχθῇ ἄνευ Βασ. διατάγματος, ἐκ

τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ δύω ὑπὲρ τοῦ μαθητοῦ πλεονεκτήματα· ἡ προσδιορισμὸς τοῦ βαθμοῦ τῶν διδάκτορων καὶ ἡ ἐν τῷ στρατῷ παραδοχή του ὡς ἀνθυπασπιστοῦ. Ἐντεῦθεν ἐπὶ τῆς ὑπουργίας αὐτοῦ οὐδένα κατέταξεν ἄνευ Β. διατάγματος· καὶ ἐπομένως, ἂν εἰσάγηταί ποτε διάταγή τις καλῇ μαθητὴν τινα καταταχθέντα, σημαίνει ὅτι ὑπάρχει Βασ. διάταγμα. Ὅ,τι λοιπὸν παρεδέχθη αὐτὸς εἶναι τὸ νὰ εἰσάγωνται καὶ νέοι ἐπὶ προσωρινῇ δοκιμασίᾳ, τοὺς ὁποίους ἐχαρακτήριζεν ὡς ἀχρειαίους. Παρεδέχθη δὲ τὸ μέτρον τοῦτο, οὐχὶ μόνον διότι τὰ περὶ ὀργανισμοῦ τῆς σχολῆς διάταγμα δὲν τὸ ἀπαγορεύει, ἀλλὰ καὶ διότι ἀπανταχοῦ τοῦ περιφωτισμένου κόσμου, ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἐνδιαιτήματα, παραδέχονται μαθητὰς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικούς. Ἀλλὰ καὶ οὕτω ὑπῆξε πολὺ προδιαλὸς εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν ταύτην, ἣν δὲν ἐκαμνε παρὰ εἰς τὰ τέκνα οἰκογενειῶν ὀλίγα συμμένων εἰς τὴν εὐημερούσην τοῦ ἔθνους, καὶ ἐλάμβανεν ἐνταῦθα μέτρον νὰ μὴ εἰσάγωνται εἰς ἕδρας τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον δαπανᾷ δι' ἑκατὸν 450 δραχμὰς ἐτησίως, ἐξαιρουμένων τῶν καθηγητῶν, οἵτινες ὑπάρχουσιν, ἐννοεῖται, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκομένων.

Ἀφοῦ λοιπόν, ἐξηκολούθησε λέγων, τὸ ζήτημα εἶναι οἰκονομικόν, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ μὲν Κωνσταντινίδης εἶχε ὑποσχεθῇ νὰ πληρώνῃ 500 δραχ. καὶ ταύτας διὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὢν πρόεδρος ἐν Κωνσταντινουπόλει· διὰ δὲ τὸν Ἀναγνωσταρᾶν ἐγγυᾶτο τὴν αὐτὴν πρόσοψιν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ τέλος διὰ τὸν Ὀρλιανὸν ἐπίσης ὑπέσχετο ὁ πατὴρ του 1000 δραχμὰς ἐτησίως. Ἡ δὲ δοκιμασία τῆς σχολῆς ἀρέσκει κατὰ τὸ 10 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, καὶ διότι μάλιστα ἀπαιτεῖται, νὰ λαμβάνῃ δικαστικὸς περὶ τῆς πληρωμῆς ἐγγυήσεως. Ἂν λοιπὸν ἐξεπληρώθησαν ταῦτα, ἐλλείπει προδήλως καὶ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα· ἀλλ' ἂν παύσωσιν οἱ πόροι τινες, εἶπε, διὰ σφάλματα ἄλλων ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ μέρους τῶν τέκνων του ἕνα πλήρωμα αὐτὸς διὰ τῶν προσόδων του Ἐκτελεστικοῦ Κουνουριώτου διὰ τὸν ἐν τῇ Σμύρνῃ πεσόντα ἀγωνιστὴν Λυμπωμπιρᾶν καὶ τὸν καπετάνιο οὐχ ἧττον ἐνθέρμως τὸν δέχεται, καὶ εἶναι βέβαιος ὅτι ὀλίγιστον μέρος θέλει πληρώσει, καθ' ὅσον πολλοὶ βέλουσι τῷ ἀμοιβῆ τιμήσει αὐτὸν τὸν τρόπον, πρὸ καὶ αἱ Βουλαὶ διὰ τῶν ἐπιτροπῶν των ἐξεφράσθησαν ἄλλοτε. Καὶ ἐπὶ τέλους ἐρωτᾷ τὸν προσοχὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἀκτίμητον τῶν δικαιωμάτων τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἔθνους, οἷον τοῦ Θ. Κολοκοτρώνου, τοῦ

Κουντουριώτου καὶ ἄλλων τῶν τοιούτων ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα καὶ δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐκπαιδεύωνται ἐν τῇ σχολῇ ἀφ' ἑαυτῶν. (Τόμ. αι σελ. 39, 40, 41.)

Καὶ ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ ἀνωτέρω πρώην ὑπουργοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐγγράφων ἐν τέλει τῆς κατηγορίας ταύτης παραστρέφει ὁ ἐπιτροπὴ, ὅτι δὲν εἰσήχθησαν ἐν τῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων ἢ ἁπλοῖ ἀκροαταί, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὁρίζεται οὐδαμοῦ ὅτι ἀπαιτεῖται Β διάταγμα. Ἐπομένως δὲν ἔχομεν νὰ φέρωμεν οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀλληνοχρίσιν ἀπ' ἐναντίας μάλιστα φρονεῖ ἡ ἐπιτροπή σας ὅτι ἦθελεν εἶσθαι λυσιτελὲς νὰ ἐξετάσητο τὸ μέτρον τοῦτο τῆς εἰσαγωγῆς ἀνωτέρων ἐπὶ πληρωμῇ διδάκτρων, ἵνα καὶ τὸ δημόσιον ὠφελῆται ἐντεῦθεν καὶ εἰς πολιτικὸς νέος γίνῃ μᾶλλον προσιτὸν τὸ στρατιωτικὸν παιδευτήριον.

ΙΔ'. Ἕως πρὸς τὴν δεκάτην πέμπτην ἐρώτησιν αὐτῆς.

«Ὁ πρώην ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς Σ. Μέλιος παρεχώρησε γραμμάτια φαλαγγιτικὰ, ὄντα ἀξίας 4.320 δραχμῶν, εἰς τοὺς Στέφ. Κάλιον, Βασίλειον Μπάλην, Ἰωάννην Σταυρογιάννην καὶ Μιχ. Μπατουδάκην, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.»

Ἡ πρακειμένη κατηγορία, Κύριοι, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος ἐν τῇ Ξ'. 7 Ἰουνίου 1855 συνεδριάσει τῆς Βουλῆς, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἀνάκρισιν. Ὁ κ. βουλευτὴς ἰσχυρίσθη ὅτι οἱ βαθμοὶ δόθησαν εἰς τοὺς μνησθέντας ἐσφαλμένως· α') νὰ ὦσιν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα τοῦ ἔτους 1833 καὶ 1835, β') δὲ ἀναφορὰς νὰ ὑπέβαλον εἰς τὰ ὑπουργεῖα ἀποδεικτικὰ διασώσεων ὁπλαρχηγῶν ὅτι ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, γ') νὰ ἔλαβον διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ μέρος ὅπου τῶν καθεστώτων ἐναντίων ἀτασιαστικῶν κινημάτων, δ') νὰ ἦναι εἷς ἀγωνιστῶν προσδιδόντων ὅμως ὅτι ἀποκρύβει μετὰ ὑπερηφανείας τὰς σφαγὰς τῆς πολιτείας.

Εἰς τὴν διιογραφὴν ὑπάρχουν τὸ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1844 πιστοποιητικὸν τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ Κ. Μπατουδάνου ὑπὸ διαφόρων διαταγῶν ὁπλαρχηγῶν, (σελ. 112 τ. δ'.), τὸ ὑπ' ἀριθ. 2516 τοῦ Βέργα σωτῆρος, ἐπισυναπτόντος ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18506 διπλώματος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος ἀπὸ 30 Μαρτίου 1826 πρὸς τὸν Βασίλειον Μπάλην εἰς τὴν τάξιν Ταξιαρχίας βαθμοῦ (σελ. 119 τόμ. δ'.)· ἐξ ὧν ἀποδεικνύονται αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ δύω βαθμολογηθέντων. Περὶ δὲ τῶν δύω ἄλλων Στέφου Κάλιου καὶ Σταύρου Τζήμα, τὰ ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέφερε μὲν ὅτι τοιαῦτα ἔγγραφα διευκρίθη-

σαν ἐν τοῖς ἀρχείοις, δὲν ἐβεβαίωσε δὲ ὅτι τοιαῦτα ἔγγραφα πώποτε δὲν εὑρέθησαν. Ἐκτὸς τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ δύω Β. διατάγματα ἀπὸ 12 καὶ 17 Ὀκτωβρίου τοῦ 1852, δι' ὧν ἀπονέμεται εἰς τοὺς τόσαρας φλαγγίτικος βαθμός. Ἐπὶ τῆς κατηγορίας ταύτης κατεδικάσθη ὁ Κ. Κωμοτήνης, μέλος καὶ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἀπαιτήσεων ἐπιτροπῆς, ὅτι καθήκον αὐτῆς ἦτον νὰ γνωμοδοτῇ ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ μητρῶα ἐγγεγραμμένων καὶ διὰ τοὺς μὴ σημειωθέντας μὲν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ἔχοντας πραγματικὰς ἐκδουλεύσεις κατὰ τὸν ἀγῶνα. Εἰς τοιοῦτον δὲ ἐνθυμεῖται καὶ τὸν Μπατουβάϊνον, σκορπισάσαντα πιστοποιητικῶν διασήμων ὁπλαρχηγῶν, καὶ τὸν Βασίλειον Μπόλην, ἀναφερόμενον εἰς τὸ μητρῶον τῆς ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου σχηματισθείσης Ταξιαρχίας. Ἐρωτηθεὶς δὲ καὶ περὶ τῶν Στεφάνου Κάλιου καὶ Ἰωάννου Σταύρου Ὑδρα, ἀπάντησαν, ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται μὲν περὶ τούτων, ἀλλ' ἂν ἐπροτάθησαν εἰς τὸν Βασιλέα, πρέπει νὰ εἶχον τὰ ἀνωτέρω προσόντα, καθ' ὅσον, εἶπεν, ὁ Κ. Μήλιος ἦτον εἰς ἄκρον φειδωλὸς περὶ τὰς βαθμολογίας.

Ἡ προκειμένη κατηγορία, ὡς εἰσάγεται, δὲν δύναται νὰ ἐπαχολήσῃ τὰς στιγμὰς σας, καθ' ὅσον τυπικοὶ μόνον λόγοι ἐπροτάθησαν, οὐχὶ δὲ καὶ πρόθεσις ὠφελείας ἀθεμίτου· ὁπομένως ἡ ζημία αὐτῶν, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Βασ. διαταγμάτων προτεινομένη δὲν δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς ποινικὴν καταδίωξιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ διεξελθοῦσα μεθ' ὅσης ἀκριβείας καὶ προσοχῆς ἁπάσας τὰς κατηγορίας, καὶ βασανίσασα τὰς ἀφ' ἑκάστης αὐτῶν καταθέσεις καὶ μαρτυρίας, ἔχουσα δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ Συντάγματος, ἔχει οὕτως·

«Ἄρθρ. 84. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ αὐξικοῦ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νόμου ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἕνεκα ἐσχάτης προδοσίας, καταχρήσεως ἐξουσίας, περιουσίας, παρανόμου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.»

Ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ κατηγορίας πρὸς καταδίωξιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Κ. Δ. Μήλιου, καὶ προτείνει τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης κατηγορίας ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀθήνησι τὴν 20 Ἰανουαρίου 1856.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Στεφ. Βλάχος, Ἀλέξανδρος Βλάχος, Ν. Α. Βαρβαρίγος,
Α. Πετροπουλάκης, Ἐλ. Κατσογέρας, Σ. Κομνηνός,
Ἰωάν. Ἀνδρεάδης.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀντιπρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι τοῦ Β. Τυπογραφείου ἐκκρεμοῦντος εἰς τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους ἐκτύπωσιν, παρίσταται ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ συμπεριλάβῃ ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις εἰς ἰδιαίτερα τυπογραφεῖα, καὶ πρὸς τοῦτο ζητεῖ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῆς γενησομένης δαπάνης. Συναινούσης δὲ τῆς Βουλῆς, ἐπανέλαβεν ὁ ἀντιπρόεδρος, ὅτι τὰ περὶ τῶν κατὰ τοῦ ἐμπορ. γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει προσβολῶν ἐγγραφα μόλις προχθὲς διεύθυνεν ὁ ὑπουργὸς εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπομένως δύναται ὁ βουλόμενος νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν.

Τελευταῖον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ταμπακοπούλου καὶ Α. Κορμιωτάκη κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῷ τελεσθῆναι τῆς 25 Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΚΚ. Ν. Μοσχονήσας, Δ. Γαβρᾶς, Α. Μάντσαρης, Ν. Χ. Παναγιώτου, Ἰω. Μπαλάφας, Π. Κολοκοτρώνης, Α. Λεβέρωφ, Π. Χρυσοβέργης, Δ. Κοκκινάκης καὶ Γ. Νανοπρωτόπουλος.

Μετὰ ταῦτα ἀναγγείλας ὁ ἀντιπρόεδρος κατεσκεύασεν τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν καὶ τὴν ἀνημερωσίαν τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ.μ.

Ὁ πρόεδρος Ὁ πρόεδρος
Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.
Δ. Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ.
Οἱ γραμματεῖς
Δ. Ν. Πετμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 23 Ἰανουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνωσθὴ ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλαν ἐν πρώτοις τὰ σημάνατα Α, Β' καὶ Γ' εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Π. Γιατράκου τοὺς Α. Βιλαέτην, Σ. Καπαυίτσαν καὶ Ν. Μπούκουραν.

Παρετήρησεν ὁ ἀντιπρόεδρος, ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σταυνάρη, βουλευτὴς Πετσῶν, παρακατέθεσε κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος ζητηθέντα ἔγγραφα.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζή-

τερος περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν διά τινος ἐφημερίδος, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι παρῆλθον ἡμέραι τινές, ἀφ' οὗ ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου μετ' ἀγγλικῆς καὶ ἐντάσεως ἐπολέμησε τὴν ἀρχὴν τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν, καὶ βέβαια κατὰ φυσικὸν λόγον πολλοὶ δὲν ἐνθυμοῦνται τὰ ἐπιχειρήματα, ὧν ἐπεκράτησε χάριν, ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἦτον καὶ εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπομένως θέλει ἀντικρούσει τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ βουλευτοῦ τοῦ πανεπιστημίου, παρακαλεῖ τοὺς κυρίους βουλευτὰς ν' ἀναπολέσωσιν εἰς τὴν μνήμην των τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα, δι' ὧν ἐβεβαίωσε α') ὑπὲρ κινδύνου τὸ νὰ ἐκλέξῃ ἡ Βουλὴ μίαν πολιτικὴν ἐφημερίδα, ἐν ᾗ νὰ καταχωρίζωνται τὰ πρακτικὰ της· β') πιστεύει τὴν τῶν πρακτικῶν δημοσίευσιν καὶ γ') περιττὴν τὴν δαπάνην, εἰπών, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κάμῃ καλλιτέραν χρῆσιν τοῦ ποσοῦ τῶν 7000 δραχμῶν, δημοσιεύουσα τὰ δημοτικὰ ψηφίσματα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ πρὶν ἡ ἀναλάβῃ τὴν τῶν ἀνωθενόντων ἐπιχειρημάτων ἀντίκρουσιν, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα ἠρωτήθη καὶ ἐπολεμήθη ὑπὸ ἐφημερίδων χαρακτῆρα παρουσιάσθη ὅλως ὡς ζήτημα φιλοτιμίας τῆς Βουλῆς, καὶ ὡς τοιοῦτον πρῶτος αὐτὸς ἤθελε τὸ καταπολεμήσει, διότι ἐν τῷ περιοδικῷ τούτῳ εὑρισκόμενοι, δὲν ὠφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν τί θέλει εἰπεῖ ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος περὶ τῶν πράξεών μας, ἀλλὰ μόνον τί πρέπει νὰ πράξωμεν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους. Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἔχει οὕτως. Αἱ ἐφημερίδες πᾶς ἀντιπολιτευόμενος καὶ πολλάκις ὅλαι ἀπὸ τινος ἤρξαντο νὰ διαστρέφωσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐν τῇ Βουλῇ γινόμενα, καὶ αὐτὰς τῶν βουλευτῶν τὰς ἀγορεύσεις παριστῶσαι οὐτως εἰς τὰ κοινὸν τὰς πράξεις τῆς Βουλῆς ὑπὸ χαρακτῆρα ὅλως ἠλλοιωμένον. Τὸ ἁμάρτημα δὲ τοῦτο εἶναι, φαίνεται, πρωπατρικόν, καὶ διὰ τοῦτο, ὅτε ὁ Κικέρων συνέγραφε τὰ περὶ πολιτείας σύγγραμμά του, ἔλεγε καὶ περὶ τῶν Ἀθηναίων τὰ ἑξῆς· «Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ὁ νόμος ἐφιλονείκει, ὅστε ἡ κωμῳδία νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει καὶ περὶ οὑτινος θέλει καὶ ἀπολογοῦνται, ἐὰν προσέβαλλε τοὺς ἀχρείους δημοκόπους καὶ ταραξίας τῆς πόλεως, ὡς τὸν Κλέωνα, Κλεοφῶντα καὶ Ὑπέρβολον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν Περικλῆ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκυβέρνησε τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, νὰ προσβάλλῃ διὰ στίχων ἐπὶ τῆς σκηνῆς, δὲν εἶναι πρέπον, καθὼς δὲν ἤθελαν εἰσθαι, ἐὰν ὁ ἐμπορος Πλάκωτος ἐλοιδόρει τὸν Σκηπίωνα, Κάτωνα καὶ λοιπούς.»

Καὶ ὅτως ἦτον μὲν ἀνεκτὸν τὸ τοιοῦτον σύστημα ἐπὶ παθῶν εἴδους ἐπείνου τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ἀλλὰ καὶ τότε

ἔβλαψε, καταστρέψασα τὴν καλὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν συμβούλων τοῦ δήμου. Σήμερον ὅμως τὸ τοιοῦτον σύστημα, τὸ ὁποῖον παρεδείχθησαν καὶ αἱ ἐφημερίδες ἡμῶν, εἶναι ἐλεεινώτατον, προκαλέσαν τελευταῖον καὶ τὴν τῶν νόμων ἀστοχρέωτα κατὰ τῆς ἐλευθεροτυπίας. Ὅπως δήποτε ὅμως, τὸ σύστημα τοῦτο ἐπικρατεῖ δυστυχῶς παρ' ἡμῖν, χρησιμεῦον ὡς ὅπλον κομματικόν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν πρόκειται νὰ ἐκφράσωμεν σήμερον περὶ ἠθικῆς, ἀλλὰ περὶ πολιτικῆς ἀνάγκης, ἂς ἴδωμεν τί ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν. Δύναται ἡ Βουλὴ νὰ θεωρῇ μὲ ῥᾳθυμίαν ψυχῶν καὶ ἀδιάφορον τὰ κατ' αὐτὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων γραφόμενα; νομίζει ὅτι, ἐὰν οὕτω πράξωμεν, θέλομεν ἀποδείξει ἀδιαφορίαν ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀξίαν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὡς πρὸς τὸν διατηροῦντα αὐτὴν τῆς κοινῆς τάξεως, διότι οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν μεγάλην ἰσχὺν τῆς δημοσιογραφίας, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τῶν μεγαλειτέρων πολιτικῶν τῆς Ἀγγλίας, ὁ Βοὺρκ, εἶπεν, ὅτι, ἐὰν κατεστρέφοντο ὅλα τὰ πολιτικὰ συστήματα καὶ ἔμενε μόνη ἡ ἐλευθεροτυπία, ἠδύνατο δι' αὐτῆς μόνης ν' ἀνεγερθῇ ὅλα ταῦτα. Ἡ συκοφαντία λοιπὸν ἐπιῤῥιπτομένη ὑπὸ τῆς δημοσιογραφίας ὡς ὅπλον κομματικόν, πῶς δύναται τάχα νὰ ἔχῃ καὶ καθ' ἡμῶν δυσμενεστέρους συνεπείας; Προβουλεύσαν τὴν διαβολὴν εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, ὅτε δὲν ὑπῆρχε ἡ μαγεία τῶν ἐντύπων ἐπὶ τοῦ κοινοῦ πνεύματος, καὶ διὰ τοῦτο ἐκτὸς τοῦ κοινοῦ ἐκείνου λογίου τοῦ ἰσοκράτους «Φοβοῦ τὰς διαβολάς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν» ὅμου πῶς ὁ Ἡρόδοτος σημαντίζει ἰδίως τὴν διαβολήν. «Δυσβουλία γάρ ἐστι δεινότατον· ἐν τῷ δὲ μὲν εἶσι οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικεῖ, οὐ τῶν παρεόντων κατηγορέων, ὁ δὲ ἀδικεῖ, ἀνάπτερος ἡμένης περὶ ἀτρεκείης· ἐμεμάθεε ὁ δὲ δὴ ἀπίων τοῦ λόγου τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται· διαβληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου καὶ νομισθείς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι· ἀ Τῷ ὄντι, ἐὰν καὶ ἀτιμίης δὲν ἔχῃ εἰμὴ κατηγόρους, οὐδάμως παραδοξον νὰ θεωρηθῶμεν ὅλως κακοί, τοῦτο δὲ δὲν εἶναι ἀδιάφορον, διότι ἡ κακὴ περὶ Βουλῆς ἰδέα συνεπιφέρει ὁμοίαν καὶ περὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἀνέχεται Βουλὴν τοιαύτην, καὶ ἐν γένει περὶ τῆς ὅλης κοινωνικῆς κατασκευῆς, καὶ τότε τοιαύτη κακὴ γνώμη ἐπιφέρει πόσον μεταβολὴν τῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν μὴ γενομένην, ἐπιχειρεῖται ἡ σκοτεινὸς πνεῦμα ἡ νέκρωσις πάσης ἐνεργητικότητος.

Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι εἰς ἄλλα συνταγματικὰ κράτη, καὶ ὅλως

εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅθεν ἐρανισθήσεται πολλὰς συντεχνιτικὰς θεσμοθεσίας, αἱ Βουλαὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαλέσωσιν ἐνώπιόν των τὸν κατήγορον αὐτῶν, νὰ τὸν δικάζωσι καὶ τὸν καταδικάζωσιν. Ἀφ' οὗ ὅμως τὸ Σύνταγμα ἡμῶν δὲν χορηγεῖ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα, ἂν πρέπει νὰ παραιτώμεθα τοιούτων δικαίωμα, ἂν πρέπει νὰ παραιτώμεθα τοιούτων διαδιδόμενα περὶ ἡμῶν ψεύδη; Ἀναγκαία λοιπὸν καθίσταται διὰ τοῦτο ἡ τῶν πρακτικῶν δημοσίευσις ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἐκ τῆς τῶν πρακτικῶν δημοσιεύσεως προκύπτει καὶ διοικητικὴ ὠφέλεια, διότι ἐνταῦθα συζητοῦνται οἱ διάφοροι νόμοι τοῦ Κράτους, καὶ ὡς οὕτω δημοσιεύονται, πρέπει νὰ δημοσιεύωνται ἐπίσης καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις τῶν ὑπουργῶν, αἱ καταδεικνύουσαι τὰς ἀφορμὰς, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὸν νόμον, καὶ αἱ διάφοροι συζητήσεις καὶ σκέψεις τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ γίνωνται οὕτω γνωστὰ ὅλα ταῦτα εἰς τὸν λαόν. Θέλομεν δὲ ἔχει συγχρόνως καὶ ἄλλην, παντοιστικὴν λεγομένην ὠφέλειαν, καθ' ὅσον ἡ τῶν πρακτικῶν δημοσίευσις θέλει ὑποβάλλει καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς ὑπουργοὺς εἰς τὸν κοινὸν γνώμονα, θέλει δὲ γίνεσθαι ταχυτέρα καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν νόμων.

Ἐπειδὴ δὲ ἄλλα τὰ εἴδη τῶν κυβερνήσεων ἔχουσι δύω συστήματα, καθ' ἃ ἄλλαι μὲν κυβερνήσεις δημοσιεύουσιν ὅσας μόνον πράξεις αὐταὶ ἐγκρίνουσιν, ἄλλαι δὲ ὀφείλουν νὰ δημοσιεύωσι πᾶσαν πρᾶξιν κυβερνητικὴν, ἡ δὲ κυβέρνησις ἡμῶν ἀνήκει εἰς τὸ δεύτερον σύστημα, ὀφείλομεν καὶ διὰ τοῦτο νὰ παραδεχθῶμεν τὴν τῶν πρακτικῶν δημοσίευσιν, ἐξ ἧς θέλουν καταδεικνύεσθαι αἱ οὐσιωδέστεραι κυβερνητικαὶ πράξεις, ὑποία δὲ ὠφέλεια θέλει προκύψει ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, ἡ αὐτὴ θέλει πηγάσει καὶ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν τῆς Γερουσίας, καὶ ἐν γένει πάσης κυβερνητικῆς πράξεως, ὅταν σήμερον ἀγνοοῦμεν τί χθὲς ἐγένετο ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἢ τίνα διαιρεμὸν ἢ ἄλλην πρᾶξιν ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις. Ἀναγκαῖον λοιπὸν μία ἐφημερὶς, ἐκδιδομένη πολλάκις τῆς ἑβδομάδος, νὰ δημοσιεύῃ ὅλα ταῦτα, καὶ πιστεύω ὅτι καὶ ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου δὲν θέλει θεωρεῖ ματαίαν τὴν πρὸς αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδος ἀπαιτουμένην δαπάνην. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προταθεῖσαν ἐκτύπωσιν τῶν δημοσίων ἀσμάτων ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θεωρεῖ αὐτὴν ἐπιβλαβῆ εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, διότι οὐδόλως βέβαια συμφέρει ν' ἀκούῃ ὁ λαὸς ἐξυμνουμένην τὴν καρτερομήνιαν λήθην, ἀφ' οὗ δὲν εἶναι εἰσέτι εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ τὴν φιλαλογικὴν τῶν τοιούτων ἀσμάτων ἀξίαν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν εἶναι ὁ λεγόμενος

παλληκαρισμὸς, πρότιμῶ νὰ ἐκλείψῃ ἡ νομιζομένη αὐτὴ τῆς πατρίδος ἡμῶν δόξα, ἐὰν περιορίζηται εἰς τὸν παλληκαρισμὸν ὀλίγων κακούργων, ἀντ' αὐτῆς δὲ εἰς τὴν σημερινὴν τῶν καινωνιῶν πρόοδον ὀφείλομεν νὰ ἐπιδείξωμεν ἄλλα πλεονεκτήματα, προκύπτοντα ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐνομίας.

Οὕτω δὲ ἀποδείξας τὴν ἀνάγκην τῆς τῶν πρακτικῶν δημοσιεύσεως, μεταβαίνει καὶ εἰς τὸ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκπληρώσεως τῆς τοιαύτης ἀνάγκης ζήτημα. Ἐὰν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκλέξωμεν πολιτικήν τινα ἐφημερίδα, θέλομεν θεωρηθῆ, εἶπεν ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καμπαπάργυι· ἀλλὰ νομίζει ὅτι τὸ νὰ δημοσιεύῃ ἡ Βουλὴ τὰ πρακτικὰ τῆς δι' οἱασδήποτε ἐφημερίδος, δὲν σημαίνει ὅτι συμπεριλήπτεται καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἀρχῶν, καθὼς οὔτε τὸ δικαστήριον, τὸ δημοσιεῦον μίαν τινὰ ἀπόφασιν διά τινος ἐφημερίδος, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς κινούμενον ὑπὸ πολιτικοῦ φρονήματος, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἐφημερίδος, τὸ περιέχον τὰ πρακτικὰ, θέλει διακρίνεσθαι ὡς ἐπίσημον, καὶ οὐδεμίαν θέλει ἔχει σχέσιν μὲ τὸ λοιπὸν μέρος, ἐν ᾧ θέλουν ἐκτίθεσθαι αἱ πολιτικαὶ θέσεις καὶ δοξασίαι τοῦ συντάκτου αὐτῆς. Οὕτω π. χ. ὁ Γαλλικὸς Μηνύτωρ διαιρεῖται εἰς δύω μέρη, ἐπίσημον καὶ μὴ ἐπίσημον· τὸ μὲν περιέχει πᾶσαν πρᾶξιν αὐθεντικὴν, τὸ δὲ, ἄλλας πολιτικὰς ἰδέας, αἵτινες ὅμως δὲν θεωροῦνται ὡς ἰδέαι κυβερνητικαὶ, μολονότι ὁ Μηνύτωρ τῆς Γαλλίας ἀντιπροσωπεύει πάντοτε τὰς ἀρχὰς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰς δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν ἔχουσι τὸν Μηνύτορα, οὕτω καὶ ἐνταῦθα δυνάμεθα νὰ εἰρηνεύσωμεν ἢ καὶ νὰ συστήσωμεν ἐφημερίδα, ἥτις νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ ἓν νὰ περιέχῃ τὰ πρακτικὰ καὶ τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦτο νὰ θεωρῆται ἐπίσημον, διότι καὶ ὁ Γαλλικὸς Μηνύτωρ συνεστήθη τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ὑπό τινος Παγκοὺ καλουμένου, διὰ νὰ καταχωρίζῃ τὰς συζητήσεις καὶ πράξεις τῆς συνελεύσεως. Ὁ δὲ Μαρὼ, δεύτερον Λοὺς τοῦ Βαυσάνου, ἔκαμεν ἰδίαν συλλογὴν τῶν συζητήσεων ἐκείνων, ἀλλ' ἀκολούθως γενόμενος ὑπουργὸς, παρέλαβε τὸν Μηνύτορα ὡς ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προτείνασα τὴν διά τινος πολιτικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν, δὲν ἐξέφρασε γνώμην ἀντιπολιτικὴν καὶ ἀσυνήθη, ἀλλὰ τοὐναντίον στηριζομένην ἐπὶ τὴν ἀνάγκην. Τὸ κατ' αὐτὸν ὅμως, θεωρεῖ καταλληλότερον τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σύστασιν τοιαύτης γενικῆς ἐφημερίδος, ἥτις ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Βουλῶν νὰ δημοσιεύῃ

τὰ πρακτικὰ ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων, ὡς καὶ τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δεωρεῖ μάλιστα ἔλλειψιν κυβερνητικὴν τὴν μὴ σύστασίν της. Νομίζει δὲ ὅτι ἡ τοιαύτη τῶν πρακτικῶν δημοσίευσις ἐπιβάλλεται καὶ ἀπὸ τὸν κανονισμὸν ἡμῶν, διότι τὸ ἄρθρον 56 τοῦ κανονισμοῦ μας εἶναι τὸ ἄρθρον 60 τοῦ γαλλικοῦ κανονισμοῦ, τὸ ὁποῖον σχολιάζων ὁ Lavalet, λέγει, ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐννοεῖ τὴν διὰ τοῦ Μανιτορίου δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν, καὶ οὐχὶ τὴν ὑπὸ ἄλλου ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ προβλεπομένην ἐκτύπωσιν. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἐκφραση ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ συστάσεως μιᾶς τοιαύτης γενικῆς ἐφημερίδος ἀπόφασίν της, ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν σπεύσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Βουλῆς, τότε νὰ προβῇ τὸ Σῶμα εἰς τὴν σύστασίν της.

Ἐπέμενεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν δὲν ἀναγνωρίσθη μόνον κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον, ἀλλὰ καὶ πρότερον πολὺς ἐγένετο λόγος, καὶ ἐπιτροπαὶ συνεστήθησαν καὶ διάφοροι ἐξετέθησαν γνῶμαι. Εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι πάντες συναισθανόμεθα τὴν ἀνάγκην, διαιρούμεθα δὲ μόνον εἰς τὸ περὶ τοῦ τρόπου τῆς δημοσιεύσεως ζήτημα, καὶ ἀποροῦ πῶς μόνος ὁ προαγορεύσας ἐνόμισεν ὅτι ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἠγόρευσε κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς δημοσιεύσεως, ἐν ᾧ ἐκεῖνος τὸν τρόπον μόνον, τὸν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινόμενον, ἐμέμφθη διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε δαπάνην 7000 δρ. διὰ τὴν δημοσίευσιν, σᾶς εἶπεν ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ὅτι προτιμότερον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν διὰ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐτυπώνοντο τὰ δημοτικὰ ἡμῶν ἄσματα, τὸν σκοπὸν τῶν ὁποίων μετὰ λύπης ἤκουσε σήμερον παρεξηγούμενον ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος, καθ' ὅσον εἶπεν, ὅτι ἤκουσεν ἐν τοιούτοις ἄσμασι εἰζυγούν τὸν λησταὶ Κοντοβουνίσιον, ἐν ᾧ τὰ ἄσματα, ἅτινα ᾄδουσιν ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξυμνοῦσι τὸν Κολοκοτρώνην, τὸν Ἀνδρούτσον καὶ τόσους ἄλλους, οἵτινες μὴ ἀνήγειραν τὴν δουλίαν τοῦ Ἔθνους των, κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη κ. ὄθεν ἐπολέμουν τοὺς δεσπότας.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι ἀπαρνοῦμαι τὴν ἰδέαν τῆς ἐκ φιλοτιμίας μόνης δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν, ἀπαντῶ καὶ οὗτος τὴν τοιαύτην ἰδέαν, καθ' ὅσον δὲν προκύπτει περὶ φιλοτιμίας, ἀλλὰ περὶ ἐκπληρώσεως πραγματικῆς ἀνάγκης καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ ἐκλέξωμεν καὶ τὸν κατάλληλότερον τρόπον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιαύτης ἀνάγκης, καὶ ἐπὶ τούτῳ προτείνει νὰ συσταθῇ ἐφημερὶς, ἥτις νὰ περιέχῃ τὰ

διαφόρων νομοσχεδίων ἐκθέσεις τῶν ὑπουργῶν, ἐν αἷς καταφαίνονται οἱ προκαλέσαντες τὸ νομοσχέδιον λόγοι· β'. τὴν εἰσαγωγὴν τῶν νομοσχεδίων εἰς τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν· γ'. νὰ ἐκτίθενται εἰλικρινῶς καὶ πιστῶς αἱ διάφοροι ἀγορεύσεις τῶν βουλευτῶν καὶ αἱ ἀντιρρήσεις τῶν ὑπουργῶν. Μετὰ ταῦτα νὰ ὑπάρχωσι τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας, ἡ κρίσις τοῦ νόμου καὶ τελευταῖον αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐκδιδόμεναι ὁδηγίαι, καὶ οὕτω θέλομεν ῥίπτει εἰς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς δημοσιεύσεως, διότι ὅ,τι μόνον αὐτὸν θέλει φωτίζεσθαι ὁ λαὸς περὶ ἑκάστου νόμου, καὶ θέλει ὁδηγεῖσθαι εἰς τὰς πράξεις του. Παρατηρούμενον ὅτι εἰς τὴν γνώμην ταύτην, δὲν ἔχομεν πλέον ἀνάγκην πολιτικῆς ἐφημερίδος, ἐκδιδομένης ἅπαξ πολλαχοῦ τοῦ μηνὸς καὶ ὑπὸ διαφόρων πολιτικῶν χρωμάτων, ἀλλ' ἐφημερίδος μόνον τῶν σωμάτων αὐτῶν συνισταμένης. Πρὸς τούτοις δὲ προτείνει ὅπως οἱ πρόεδροι τῶν δύο Σωμάτων, συνερχόμενοι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, φροντίσωσιν ἀμέσως περὶ τῆς συστάσεως τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος. Οὕτω δὲ περιστείλατε καὶ τὴν ἀκολασίαν τοῦ τύπου, καὶ προλάβητε πᾶσαν συκοφαντίαν, διότι ἀπέναντι τῆς ἐπισήμου αὐτῆς ἐφημερίδος ἤθελον καταδειγματισθῇ αἱ κατὰ ψευδόμενοι νομίζει δὲ ὅτι πᾶν ἄλλο μέτρον θέλει εἶσθαι ἐπιζήμιον.

Καταλαβόντος δὲ τοῦ προέδρου τὴν ἕδραν, ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρώτων ἀγορεύσας, ὅτι ὅτε εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἠθύνησαν νὰ παραγνωρίσωσι τὴν ὠφελιμωτέραν δόξαν εἰς τοὺς ἕνεκα, οἵτινες περιπλανώμενοι εἰς τὰ ὄρη, διεμαρτύροντο κατὰ τῆς δυναστείας, καὶ λυπεῖται διότι παρεξηγήθησαν οἱ λόγοι του.

Ἀπαντῶν οὗτος εἰς τὴν περὶ τυπώσεως τῶν δημοτικῶν ᾀσμάτων πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, παρετήρησεν, ὅτι δὲν γνωρίζει τοιαύτη τύπωσις, διότι ὁ λαὸς μηδόλως ἐξετάζων τὴν φιλολογικὴν τοῦ ᾄσματος ἀξίαν, ἀλλ' ἀκούων μόνον τὸν κοντοβουνήσιον δι' αὐτοῦ ἐξυμνούμενον, ἐνθαρρύνεται εἰς τὰ κακουργήματα, ἐν ᾧ τοναντίον ἀπαιτεῖται νὰ σχηματίζῃ τὴν χειροτέραν κατ' αὐτοῦ ἰδέαν. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν ὡς Σῶμα σεβασμοῦ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐναπολήται εἰς τοιούτους ποιητικοὺς ἀγῶνας, ἀλλ' εἰς ἀντικείμενα μᾶλλον ἄξια τῆς ἀποστολῆς της. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τοὺς ἀληθεῖς ἐκείνους ἥρωας τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ δοξάζει καὶ σέβεται αὐτούς, καὶ οὐδέποτε ἔπαυσεν ἀποδίδουν τὴν ὀφειλομένην αὐτοῖς εὐγνωμοσύνην.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος παρατηρεῖ,

ὅτι εἶναι ἐντελῶς ὁμόφωνος μετὰ τῆς ἐδικῆς του, ὅπερ ἄλλως τε ἦτον ἐξήγησιν γενομένην.

Παρελθόντων ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ διὰ τὸ 1856, καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας, καὶ ἔθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔχοντα οὕτω·

Κύριε!

«Παρουσιάζοντες εἰς ὑμᾶς τὸ νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας καὶ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ἐπεκαλούμεθα τὴν ταχεῖαν συζήτησιν καὶ ἐψήφισιν αὐτοῦ, ἐπειδὴ αἱ τάξεις ἰδίως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς γρανώθησαν καὶ ἀραιώντας καθ' ἑκάστην ἐπαισθητῶς ἕνεκα πολλῶν ἀφυπηρετούντων καὶ καθιστωμένων ἀνενεργῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ πολλῶν ἄλλων περιστάσεων, καὶ ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, ἡ ἀνάγκη τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀπαιτεῖ τὴν ταχεῖαν συμπλήρωσιν αὐτῶν.

Γνωστὸν εἶναι εἰς ὑμᾶς πρόσεπι, ὅτι ἐκτὸς τῆς περιφρεσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐπιφορτίζεται καὶ εἰς πάμπολλα ἄλλα ἀντικείμενα τῆς ὑπηρεσίας, ὡς λόγου χάριν, εἰς φύλαξιν πολλῶν πυλῶν, πυροβόλων, χιονῶν, στεμμάτων, φρουρείων, ταμείων, φυλακῶν ὑποβολίμων καὶ καταδίκων, καὶ εἰς διαφόρους συνοδίας ταμείων, εἰσπρακτόρων καὶ λοιπῶν, καὶ πρὸς φρούρησιν τῆς ἐκτεταμένης μεθορίου γραμμῆς.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ νομοσχεδίου τούτου παρατηροῦμεν, Κύριε, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται εἰς δέκα χιλιάδας ὀκτακοσίους τεσσαράκοντα ἄνδρας· ἡ ὁλικὴ αὐτὴ δύναμις, εἰς ἣν περιλαμβάνονται τὸ σῶμα τῶν ἱππικῶν, πυροβολικῶν, μηχανικῶν, φρουραρχεῖα, ἀστυφυλακεῖον, χωροφυλακή, ἡ φάλαγξ, ὁ λόχος τῶν ἀποκρύφων καὶ ὁ τῶν πυροβολητῶν, καὶ ἐν γένει ἅπας ὁ στρατὸς, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν τοῦ σταρείθοντος ἔτους ψηφισθεῖσαν περὶ ὑμῶν εἰκὼ κατὰ ΩΞΘ ἄνδρας, προστεθέντας κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν δύναμιν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, ἐπειδὴ ἡ μέχρι τοῦδε δύναμις αὐτοῦ, ὡς ἐκ πείρας ἀπεδείχθη, δὲν ἐπαρκεῖ ἕνεκα τῶν πολυποιδῶν καὶ αὐτοφώρων ὑπηρεσίας των.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1856.

Α. Γ. ΒΟΥΤΑΓΑΡΗΣ. Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ. ΑΘ. Α. ΜΙΛΩΝΑΗΣ.

Ο Θ Ω Ν.

Τὸ ἀνήμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Κεφαλικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰανουαρίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΒΟΥΤΑΓΑΡΗΣ. ΑΘ. Α. ΜΙΛΩΝΑΗΣ. Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ.

Ὑπηρετούμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1ον.

Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1856 εἰς χιλίους ἐννενήκοντα ἕπτα ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1856 εἰς δέκα χιλιάδας ὀκτακοσίους τεσσαράκοντα ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρ. 2ον.

Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1856 εἰς δύο χιλιάδας ἄνδρας.

Αἱ δύο χιλιάδες οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ παρὰ μὲν τῶν νομαρχιῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρ. 3ον.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἕως δώδεκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1856 ἔτους.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπενεγκόμενος μετὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἐξέθηκεν ὅτι, ὅτε εὐχαριστεῖ τὸν συναδελφόν του βουλευτὴν Ἀττικῆς διὰ τὴν ἀληθῆ ἐξήγησιν, ἣν ἔδωκεν ἐπὶ τῆς παρεξηγηθείσης ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ρῶσσαν λαλήσαντος ἀγορεύσεως του, ἀλλ' εὐχαριστεῖ καὶ αὐτὸν διὰ μίαν ἄλλην αἰτίαν, ἣν εἶχεν ἡ ἀγόρευσις αὐτοῦ· ὡς καὶ ἐκείνη τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, διότι ἐμαύτεροι ἐξέθεσαν τὰ ὀφειλόμενα νὰ πράξωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐν ᾧ αὐτὸς εἶπε μόνον ἄλλοτε τί δὲν πρέπει νὰ πράξωμεν. Ἂν διεφιλονείκησε δὲ ποτὲ τὰ μεγάλα τῆς δημοσιότητος πλεονεκτήματα, ἀλλὰ ἀκόπον εἶχε νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἡ τῶν πρακτικῶν δημοσίευ-

ως έπρεπε να γίνηται διά τινος πολιτικής ἐφημερίδος, κατά τήν γνώμην της ἐπιτροπῆς, ἡ ἄν ἦτον προτιμότερον νά συστήσῃ ἡ Βουλή ἰδίαν ἐπί τούτῳ ἐφημερίδα, διότι ὑπόσχεται ἡ Βουλή εἰς ἕνα κατά προτίμησιν 7000 δρχ., κατέστρεφεν οὕτω τόν συναγωνισμόν, ὅστις ἠδύνατο νά ὑπάρξῃ μεταξύ τῶν ἐφημεριδογράφων.

Δέν εἶναι δέ ἡ διαβολή, ἥτις τόν φοβίζει, καί ἄν αὐτή ἀπεστρέφετο καί κατ' αὐτοῦ τοῦ Περικλέους, διότι γνωρίζει ἐν ἕτερον συστρατευόμενον, τό ὁποῖον εἶναι ἐνδοξότερον καί τοῦ ἐνδοξοτέρου Περικλέους, τό ἄτομον δέ τοῦτο εἶναι τό ἑλληνικόν ἔθνος. Ἐκλεγινολόγει πρό μικροῦ μία τῶν ἐφημερίδων τά μέλη τοῦ ὑπουργείου, διότι πανηγυρίζουσιν, ἐν ᾧ τό ἔθνος καταπαττίζεται ὑπό τῆς ληστείας. Καί ἄν μέν ἕως ἐδῶ περιωρίζετο, τό κακόν δέν ἤθελεν εἶσθαι μέγα, ἀλλά παρακατιοῦσα προσέθηκεν, ὅτι ἐπέστρεφεν ὁ λαός ἀπό τοῦ μέρους, ὅπου ἐξετελέσθησαν ἀκτῶ κεραλικαί ποιναί, πλήρεις χαρᾶς κτλ. Ἀπορεῖ δέ πῶς ἡ ἐφημερίς αὐτή, τήν ὁποίαν πολλάκις ἐπικαλοῦνται καί αἱ ξέναι ἐφημερίδες ὡς μάρτυρα, τολμᾷ νά γράψῃ τοιαῦτα ψεύδη. Ἀπαντήσει καί οὗτος τόν λαόν ἐπιστρέφοντα ἀπό τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλ' ἄν καί ἐσωτερικῶς ἐκνευρισμένος ὅτι τήν τιμωρίαν τῶν κακούργων, ἦτον ὅμως κατηρτισμένος, καί οὐδενός τά χείλη ἐβλαστήμουν, διότι ὁ λαός τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ μᾶλλον εὐκίνητος καί μᾶλλον φιλότιμος τῆς Εὐρώπης λαός. Ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ὁσάκις πρόκειται νά γίνωσι τοιαῦται κεφαλικαί ἐκτελέσεις, συρρέει ἄπειρον πλῆθος εἰς τόν τόπον τῆς καταδίκης, τῶν ὁποίων δι' ὅλης σχεδόν τῆς νυκτός μεταβάλλουσιν εἰς τόπον ὀργίων, ἐν ᾧ πρόκειται μετ' οὐ πολύ νά πέσῃ ἡ κεφαλή τοῦ ὁμοίων των. Δέν θέλει λοιπόν νά πληρώσῃ ἡ Βουλή ἐφημερίδα πολιτικήν, διά νά καταχωρίζῃ τά πρακτικά της.

Παρεξήγησε δέ ὁ βουλευτής Σύρου καί τούς περί δημοτικῶν ἀσμάτων λόγους του, ὡς εἰς γέρων, ὅταν αὐτός εἶπεν, ὅτι μέ τάς 7000 δρχ. δυνάμεθα νά ἀπολύσωμεν εἴκοσι νέους, τούς ὁποίους νά στείλωμεν διά νά φέρωσι τήν ἀπαιτουμένην κόρην εἰς τόν πατέρα της, νομίσας ὅτι αὐτός ἔζητει νά μεταβῇ πρός καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, ἀπαντήσας αὐτόν καλῇ ὥρᾳ, τόν ὡδήγει πῶς ἠδύνατο ἐπιτυχῶς νά καταδιώξῃ τούς λῃστάς.

Ἐπανερχόμενος δέ εἰς τό περί συμφραντίας ἀντικείμενον, ἐξομολογεῖται, ὅτι πρό πολλοῦ ἠθέλησε μίαν λύπην, διότι ἤκουε πανταχόθεν ἐπαινουμένου τό ἑλληνικόν ἔθνος. Τήν λύπην αὐτήν δέν αἰσθάνεται σήμερον, ὅτε τό ἔθνος ἤρχισε νά διαβάλληται, διότι εἰς τήν διαβολήν ὑπάρχει τό ψεῦδος. Ἀλλ' ἐρωτᾷ, ποῖον

ἄλλο ἔθνος ὡς τό ἑλληνικόν ὑπέστη τοιαῦτα δεινά, τόσας καταστροφάς, τόσας ἐρημώσεις, τοιοῦτον δεσποτισμόν; Καθώς ὅμως καί κατ' αὐτό τό τρομερώτερον μεσονύκτιον δέν λείπει ἡ λάμψις ἑνός ἀστέρος, οὕτω καί ἐκ τῆς Ἑλλάδος δέν ἔλειψε νά ἐπιφαίνηται τό φιλελεύθερον πνεῦμα καί ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τρομερωτέρου δεσποτισμοῦ. Διά τῆς περί τυπώσεως λοιπόν τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων προτάσεώς του ἐνόει τά ἄσματα, τά ὁποῖα ἐξυμνοῦσι τούς κατά τῆς τυραννίας καί οὐχί κατά τοῦ νόμου ἀποστατήσαντας.

Τελευτῶν δέ παρατηρεῖ, ὅτι συμφωνεῖ μετά τῶν δύο προαγορευσάντων περί συστάσεως μιᾶς γενικῆς ἐφημερίδος, ἥτις νά δημοσιεύῃ τά πρακτικά τῶν Σωμάτων καί τάς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπρότεινε τελευταῖον ἄλλος νά συστήσῃ ἡ Βουλή ἰδίαν ἐφημερίδα πρός δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν, διότι πιθανόν ἡ Κυβέρνησις ἤ ἡ Γερουσία νά μή θελήσωσι νά μεθίξωσι τοῦ ἔργου. Ἀλλά τῆς γνώμης αὐτῆς μή ὑποστηριχθείσης, ἐγένετο ἡ διασάφησις, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς θέλει συνεννοηθῇ μετά τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας καί τοῦ ὑπουργείου περί συστάσεως τῆς ἐφημερίδος· ἄν δέ ἡ Κυβέρνησις ἤ τό ἕτερον Σῶμα δέν συγκατατεθῶσιν, ὁ πρόεδρος θέλει ἀναγγείλει ταῦτα εἰς τήν Βουλήν, διά νά προβῇ αὕτη εἰς τήν σύστασιν ἰδίας ἐφημερίδος.

Οὕτω δέ ἡ Βουλή ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τήν πρότασιν τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς καί Σύρου.

Ἐζήτησε πάλιν νά παρουσιασθῶσιν οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοί διά νά πληροφορήσωσι τήν Βουλήν τί γίνεται περί τῶν δύο προτάσεων περί καταργήσεως τοῦ πολιτικοῦ θανάτου καί περί τόπου διαμονῆς τῶν ἀξιωματικῶν, τάς ὁποίας πρό πολλοῦ ἐπεψήφισαν ἀμφότερα τά νομοθετικά Σώματα· ἡ δέ Βουλή ὥρισεν ὡς ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως τῶν ὑπουργῶν τήν δευτέραν μετά τήν σημερινήν συνεδρίασιν τοῦ Σώματος.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος διέλυσε τήν συνεδρίασιν περί ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Π ε τ μ ε ζ ά ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Τῆς 26 Ἰανουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἐνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος ὅτι, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, συνεννοήθη μετὰ τοῦ ὑπουργείου περὶ συστάσεως ἐφημερίδος, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἤθελησε νὰ συμπράξῃ, καὶ ἑπομένως ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει. Ὀφείλει δὲ νὰ παρατηρήσῃ συγχρόνως, ὅτι πολλοὶ εἰσηγηταὶ δὲν θέλουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ἐκθέσεων, καὶ οὕτω πολλαὶ οὐσιώδεις ὑποθέσεις, ὡς ἡ ἐκλογὴ τῆς Μεσσήνης, μένουσιν ἐκκρεμεῖς, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ τί πρέπει νὰ γίνηται εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

Παρετήρησέ τις, ὅτι ἐπὶ τοῦ περὶ καθυστερουμένων νομοσχεδίου, ἐπειδὴ ἐβράδυνεν ἡ ἔκθεσις, γενομένου λόγου, ἡ Βουλὴ ἀπεράσισεν, ἂν ἐντὸς ῥητῆς ἡμέρας ὁ εἰσηγητὴς δὲν φέρῃ τὴν ἔκθεσιν, ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν καὶ ἄνευ ἐκθέσεως. Ἐπὶ δὲ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογῆς, ἐπειδὴ τὸ τμῆμα διηρέθη εἰς πλειοψηφίαν καὶ μειοψηφίαν, ἡ δὲ βραδύτης προέρχεται ἐκ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πλειοψηφίας, προτείνει νὰ παρουσιάσῃ ὁ τῆς μειοψηφίας ἰδίαν ἔκθεσιν, καὶ οὕτω νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἀντιπόντος ὅμως ἑτέρου, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προαγορεύσαντος ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμόν, καὶ ἑπομένως φρονεῖ καλλίτερον νὰ ὁρίσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν ἔκθεσιν· παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογῆς ἐξετέθησαν ἐν τῷ τμήματι διάφοροι γνῶμαι, ἐξ ὧν δύω εἰσὶν αἱ οὐσιωδέστεραι, καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι τοσοῦτον εὔκολος ἡ σύνταξις τῆς ἐκθέσεως. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ δοθῇ εἰς τὸν εἰσηγητὴν τριήμερος τοὐλάχιστον προθεσμία.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεχθείσης τὴν ἀνωτέρω γνώμην, ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος ἂν ἦναι ἑτοίμη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων, ἐν δὲ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι ἐλλείπει ἡ ὑπογραφὴ ἑνὸς μόνον μέλους, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν καταρτίζεται ἡ κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀπαιτουμένη πλειοψηφία.

Ἀπήντησε τὸ περιὸν ὁ λόγος μέλος, ὅτι, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐν τῷ τμήματι συζήτησιν ἐγένοντο ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν μεταβολαί τινες κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως, δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ αὐτὴν πρὶν ἢ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐπενεχθεισῶν μεταβολῶν.

Οὕτω δὲ ἐπὶ τῇ προτάσει πολλῶν διακοπείσης πρὸς ὥραν τῆς συνεδριάσεως, ἀπεσύρθησαν τὰ μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῶν γενομένων μεταβολῶν τὸ ἓν αὐτῆς μέλος, καὶ ὑπογράψῃ τὴν ἔκθεσιν.

Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπανελθὼν ὁ εἰσηγητὴς, ἀνέγνω τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1856 εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ μελετήσασα αὐτό, ἐθεώρησεν ἀναγκαίας καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τροποποιήσεις τινας, μηδόλως ἀπομακρυνομένας τῶν βάσεων αὐτοῦ, τινὰς δὲ μᾶλλον πρὸς πλείονα σαφήνειαν διατάξεών τινων καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν κατοίκων.

Καὶ τὰ μὲν ἄρθρα 3, 4, 7, 10 καὶ 16 φέρονται ἐνταῦθα ὁλοσχερῶς ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἐν ἀρχῇ ἓξ λέξεων, καὶ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς καθὸ περισσῶν, καὶ διὰ τὴν συμφωνίαν τῆς ἐν γένει νομοθεσίας μᾶς, ἐνομίσαμεν ὠφέλιμον τὴν νόμιμον ἀναπλήρωσιν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 8 ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα καὶ προτείνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς συνέχεια καὶ τέλος τοῦ ἄρθρου προσθήκη τις, ἀφορῶσα τὴν παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἔγγραφον ἄδειαν τῆς ἐκπτίσεως τῶν ζώων εἰς τὰς θερινὰς νομάς.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἑξῆς.

Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι τέλους Φεβρουαρίου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κυρίσκονται τὰ ζῶά του κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ' εἶδος, οἷον αἶγας, πρόβατα, ὄνους, κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ὅταν τύχωσι κτηνοτρόφοι ἀρῖκται, ἕκαστος τούτων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, χωριστὰ τὰ ἰδικά του ζῶα, πρὸς

δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων, μὲ τὰ ζῶα τῶν ὁποίων εἶναι γνωσμένα τὰ ἰδικά του.

Ὕστερα δὲ ὅλ̓ αὐτὰ ἀνεβάζεται εἰς ἄλλην πλησὺ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαν δημοτικὴν ἀρχήν, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα ἀνήκουν κατ̓ ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονὴν των οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἂν δὲ κατὰ τὸν ὡρισμένον διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν χρόνον τὰ ζῶα εὑρεθῶσι μακρὰν τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, οἱ συνοδεύοντες ταῦτα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι μεθ̓ ἑαυτῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου· ἄλλως, τὰ ζῶα των, ὅπου ἂν εὑρεθῶσι, θέλουσιν ἀπαριθμεισθαι ὡς ἀδήλωτα. Ἐὰν ὅμως ὁ κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ ὅτι τὰ εἴχε δηλώσει ἀνελλείπτως, δὲν ὑπόκειται εἰμὴ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατ̓ ἐκείνου, ἐξ ἐλλείψεως τοῦ ὁποίου τυχὸν τὸ τῆς δηλώσεως πρόσωπον δὲν ἐπαπουσιάσθη.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κτηνοτρόφου καὶ παραδίδεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύω πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ δημάρχου παρὰ πόδας τοῦ στελέχους ὁ δήμαρχος ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὁηλώσαντος, ἀφ̓ οὗ βεβαιωθῇ περὶ τούτου. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν εἰξεύρῃ νὰ γράψῃ, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ̓ ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ὁ κτηνοτρόφος εὑρίσκεται, ὅτι κατ̓ ἐντολήν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρία πάεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν ζώων τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὁρίζει νὰ συνοδεύσῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν τυχὸν μεγάλως ἢ ἐλαττόνως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων· ὡς μὴ δηλώσαντας τὰ ζῶα των ὀφείλουν νὰ σημειώσωσι οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρον 3.

Παῤ ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ̓ εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρία τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς δηλώσεσι ζῶα, ὡς καὶ

τὰ χωρία καὶ ἡ θέσις, ἔνθα ταῦτα εὑρίσκονται. Τὰ ὀνόματα ὁμοιοτρόπων κτηνοτρόφων, ὧν τὰ ζῶα εἶναι ἡνωμένα μετὰ τοῦ ὡς προείρηται περιεχομένου τῶν δηλώσεων, ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 5 Μαρτίου τὸ βιβλίδιον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ μὴ δόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον· ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων, τὰς περιφερείας ἑκάστου χωρίου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων αὐτῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παραθέρια, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγείλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλείπως δηλωσάντας τυχὸν τὰ ζῶα των κτηνοτρόφους ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένῃ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀμοιβῇ. Τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ εἰς ἐκλογὰς εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῶν ὀφειλομένων Κυριακήν.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 5.

Προτείνεται ἡ ἀπαλοιφὴ τῶν λέξεων «ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀνεπληρωτὴς» διὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους.

Ἄρθρ. 7.

«Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύω τοὐλάχιστον ἀλληλοβόρων καὶ ἑνὸς τῶν δημοτικῶν παρέδρων, ἢ τοῦ εἰδικοῦ παεδρου τοῦ ἀγωγιατικοῦ χωρίου.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ οἱ ὁπλοφόροι διορίζονται ὑπ̓ αὐτοῦ· ὁ δὲ ὅρκος παέδρου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, βάλλει τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπηρέτης· ὡσαύτως ὁρκίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ οἱ ὁπλοφόροι.

Ἡ ἀποζημίωσις αὐτῶν δἰ ἑκάστην ἡμέραν προσδιορίζεται διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν τριῶν, διὰ δὲ τοὺς ὁπλοφόρους μέχρι δραχμῶν δύω προσαταβάλλουσι δὲ ἀπὸ τοῦ δημοσίου εἰς βάρος τῶν ὑποκειμένων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παρέδρου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρω τῶν δραχμῶν δύω δι' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡσαύτως εἰς βάρος τῶν ὑποκρυφάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 8.

Προτείνεται ὡς συνέχεια καὶ τέλος νὰ προστεθῇ ἡ περίοδος αὕτη· «τὴν ὁποίαν ζητουμένην διὰ τοῦ δημάρχου ἢ ἀπ' εὐθείας ὀφείλει ὁ ἔφορος νὰ δώσῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἢ νὰ διαπέμψῃ ἐντὸς αὐτῶν τὴν ἀπαρίθμησιν, ἐὰν ἐχῃ λόγους ἄλλως, ὁ κτηνοτρόφος δύναται ν' ἀναχωρήσῃ καὶ ἄνευ ἀδείας.»

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἓν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδοται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἐναργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησιν· ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβήν, ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, τὸ πρωτόκολλον παραδίδοται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ βραδύτερον εἰς τὸν δήμαρχον, οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου, ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται δυνικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων συντάττει τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πίνακα, καὶ παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδίκαις δημόσιον κατήγορον ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησιν ζώων μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς παραιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ ἐνεργήσας τυχὸν αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 5. ἐδαφ. ὅ. § 2. τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12.

Νὰ προστεθῇ ὡς τελευταῖον ἐδάφιον τὸ ἑξῆς·

«Οἱ δήμαρχοι τῶν περὶ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν κειμένων δήμων, ἅμα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς λαθραίας εἰς τὸ Κράτος εἰσόδου κτηνοτρόφου τινός, ὀφείλουν ν' ἀναγγείλωσι τοῦτο πέραντα εἰς τὴν ἁρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχήν.»

Ἄρθρ. 16.

Ὁ φόρος πληρόνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν 15 Μαΐου, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρόνεται εὐθύς, ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἔκθεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ ὑποκρύψας ζῶα ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ ἔδωκε χώραν ἡ τῶν ζώων του ἀπαρίθμησις. Ἐὰν διὰ πολλοὺς ὑποκρύψαντας γενῶσιν ἔξοδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμηθέντων ζώων ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ παρέδρου ἀνῆκον ποσὸν ἐγγράφεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὸ δῆμον.

Ὁ φόρος τῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω ἠθείας προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρόνεται εἰς τὸ ἀριμόδιον ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν.

Τῶν δὲ ἄρθρων 20, 21 καὶ 22 τοῦ νομοσχεδίου προτείνει ἡ ἐπιτροπή σας τὴν ἀντικατάστασιν διὰ τῶν ἑξῆς ἄρθρων 20, 21, 22, 23 καὶ 24.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἀπονομὴ ἐθνικῶν βοσκῶν θερεινῶν τε καὶ χειμερινῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται κατὰ τὴν χωρητικότητα ἑκάστης αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν ἑκάστῳ ἰδιόκτητα, καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἐδήλωσε καὶ τὸν φόρον αὐτῶν ἐπλήρωσεν.

Οἱ ἔχοντες ἰδιοκτήτους αὐτῶν βοσκὰς κτηνοτρόφοι λαμβάνουσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν μόνον καθ' ὅσον αἱ ἴδιαι αὐτῶν βοσκαὶ δὲν ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ζῶα, τῶν ὁποίων ἦτο δήλωσις καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἐγένοντο.

Κατὰ προτίμησιν λαμβάνουσιν οἱ κάτοικοι ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου αὐτῶν βοσκῶν ὅσον μέρους ἔχουσιν

ανάγκην, τηρουμένων των ανωτέρω βάσεων. Διά δὲ τὸ περίσσευμα προτιμῶνται οἱ συνεπαρχιῶται τῶν μὴ τοιούτων, καὶ, ἂν μετὰ ταῦτα περισσεύωσιν εἰσέτι ἐθνικαὶ βοσκαί, αἱ ἡμέδαποι τῶν ἀλλοδαπῶν· ὅταν δὲ αἱ ἐν τῇ περιτερείᾳ χωρίου ἢ ἐπαρχίας πηγαὶ ἐθνικαὶ βοσκαὶ δὲν ἐπαρκῶσι διὰ τὰ ζῶα ὅλων τῶν κτηνοτρόφων τοῦ χωρίου ἢ τῆς ἐπαρχίας, αἱ ὑπάρχουσαι βοσκαὶ διαμοιράζονται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων ἑκάστου καὶ τῆς ἀναγκαίας εἰς ἕκαστον εἶδος τούτων βοσκῆς.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τοποθέτησις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν πρωτεύουσαν καπὰ μόνους τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Λόϊον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, προσδιοριζομένην ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ γνωστοποιουμένην πρὸ δέκα τοὐλάχιστον ἡμερῶν καθ' ὅλους τοὺς δήμους. Τὸν σύλλογον τοῦτον προεδρεύει ὁ πρόεδρος. Διὰ νὰ ἔχωσι κῦρος αἱ πράξεις παῦ συλλόγου ἀπαιτεῖται νὰ ὑπογράφωσι τοὐλάχιστον ἀπὸ τῶν ἥμισυ πλέον ἑνὸς ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καλουμένων εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ. Τὰ περὶ τὴν τοποθέτησιν πέρατα διαλαζει ἡ τιθολογημένως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαί, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτόν.

Ὁ σύλλογος ὀφείλει νὰ περαιώσῃ τὴν τοποθέτησιν καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς πρὸς συγκάλεσιν αὐτοῦ προσδιορισθείσης ἡμέρας· ἄλλως, ἡ τοποθέτησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 22.

Ἐὰν μέλος τι παῦ συλλόγου ἄνευ ἀποχωρήσεως δικαιολογίας δὲν παρασταθῇ κατὰ τὴν ὡρισμένην ἀπαρχὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἢ προσελθὼν ἐγκαίρως δὲν μετάλθῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰ ἔργα του, καταδικάζεται ποινικῶς ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 23.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἔκκλησις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, τὸ ὁποῖον ἀποφαίζει ὁριστικῶς.

Ἡ ἔκκλησις ἐπιδιδεται εἰς τὸν ἔφορον, ὅστις ὀφείλει μετὰ

τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀποράτεων αὐτῆς νὰ τὴν ὑποβάλῃ διὰ τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ἐπομένου ταχυδρομείου εἰς τὸ ῥηθὲν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. 24.

Ἐάν τις ἐκ τῶν οἰτούντων τὴν τοποθέτησιν ἰσχυρίζηται, ὅτι ἕτερος ἐδήλωσε ξένα ζῶα ὡς ἴδια του, δύναται νὰ τῷ ἐπαγάγῃ ὅρκον περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῆς δηλώσεώς του. Παρομοίως δύνανται καὶ αἱ ἐπιτετραμμέναι τὴν τοποθέτησιν τῶν ζώων ἢ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων ἀρχαὶ νὰ ἐπιβάλωσιν οἱκοθεν τὸν ἀνωτέρω ὅρκον, ἐὰν τὸν θεωρῶσιν ἀναγκαῖον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Ὁ ὅρκος οὗτος εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δίδεται ἐνώπιον εἰρηνοδίκου τινός, καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἡ ὑπόθεσις ὡρίσθη ἐνώπιον τοῦ συλλόγου ἢ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ὡρισμένων προθεσμιῶν, γενομένης δὲ ἐκκλήσεως, ἐντὸς συντόμου προθεσμίας, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὁριζομένης.

Παραλείπομεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ εἰσέλθῃ ἐνταῦθα εἰς λεπτομερεῖς ἀναπτύξεις τῶν αἰφνιδίων τὴν εὐφράδειαν ἢ σαρήνειαν λεκτικῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ἐπήνεγκεν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἰδίως τοῦ 3, τοῦ 4, τοῦ 7, τοῦ 10 καὶ τοῦ 16, παρατηρεῖ μόνον πρὸς ῥητορισμὸν τῆς Βουλῆς, ὅτι δύω εἰσὶν αἱ οὐσιώδεις μεταῤῥυθμίσεις· ἡ μὲν, περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαρεθμήσεως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἡ δὲ, περὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν θερεινῶν τε καὶ χειμερινῶν βοσκημάτων, κανονιζούσα ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον καὶ δικαιότερον τὰς ἐργασίας τῶν συλλόγων καὶ τῶν ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ὡρίσθη εἰς τὰς ἀνωτέρω προτοποτάσεις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, ὅπερ διεδήγησεν ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου, προσαπονεμηθέντων ἐν μέρει σχεδὸν πρὸς τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους νόμον, πέπεισθεν ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον θέλει παραδεχθῇ τὰς προτοποθετήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου μετὰς ἐπενεχθείσας μεταῤῥυθμίσεις, καθὸ συμβιβαζούσας ἀκριβέστερον καὶ δικαιότερον τὸ συμφέρον τόν τε κτηνοτρόφων καὶ τοῦ δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1856.

Ἡ ἐπιτροπή.

Ἐμ. Μελετόπουλος, Γεωρ. Κοσσίνας,
Σ. Χ. Στερκούπουλος, Π. Καλλιδόπουλος.

Τὸ ὑπογραφόμενον πέμπτον μέλος ἐπιφυλάττεται νὰ ἐξηγηθῇ ὡς πρὸς τὰς διατάξεις περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὅρου εἰς τοὺς κτηνοτρόφους διατάξεως, ἥτις δύναται νὰ φέρῃ ἄπειρα ἀτοπήματα καὶ τὴν ἐπιορκίαν νὰ ἐπαυξήσῃ, κλπ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1856.

ΔΗΜ. ΖΩΤΟΣ.

Παρατηρήσαντος ἔπειτα τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀπόντων δύω αὐτῆς μελῶν, δὲν καταρτίζεται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς πρὸς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ προβῶσι τὰ τμήματα γ'. καὶ ς'. τῶν ὁποίων οἱ εἰσηγηταὶ ἀνεχώρησαν, εἰς νέαν ἐκλογήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀ π ο σ τ ο λ ι δ ὴ ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Τῆς 28 Ἰανουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλε τὸ ς'. τμῆμα, ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐξελέξατο μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τὸν Η. Παπαπαῶννην· ἀνήγγειλαν δὲ καὶ τὰ τμήματα β'. γ'. καὶ ς'., τῶν λοιπῶν μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κτλ. τοὺς Η. Ἀσλιγιάννην, Φ. Φίλιππον καὶ Ν. Δοκόν.

Παρετήρησεν ἐν πρώτοις ὁ πρόεδρος, ὅτι διὰ τοῦ περὶπολογισμοῦ τοῦ Σώματος προσδιορίσθησαν 400 κατὰ μῆνα δραγμαὶ διὰ τὸ ἐκλεκτικὸν προσωπικόν, ἐξ ὧν 190 δίδονται εἰς τρεῖς τακτικοὺς γραφεῖς, τὰς δὲ λοιπὰς 210 διανέμει

εἴς τινας νέους ἀποδιδάζοντας καὶ πολλὰς ὑποσχομένους προόδους, συστηθέντας δ' αὐτῷ ὑπὸ διαφόρων βουλευτῶν· ἀλλ' αἱ ἀπαιτήσεις ὑπάρχουσι τόσον πολλαί, ὥστε τὸ ποσὸν τῶν 210 δραχμῶν δὲν ἀρκεῖ νὰ θεραπεύσῃ ὅλας αὐτάς. Ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ἢ τὴν κατάργησιν τοῦ μέτρου τούτου τῶν βοηθειῶν, καὶ κατ' συνέπειαν ν' ἀφαιρεθῇ τὸ ποσὸν ὡς περιττὸν, ἢ ἄλλως, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ. Νομίζει ὅμως, ὅτι εἰς τοιαῦτα ἀντικείμενα ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ φαίνηται φειδωλή.

Ἡ δὲ Βουλὴ ὁμοφώνως ἐπέτρεψεν εἰς τὸν πρόεδρον, συνεννοούμενος μετὰ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ ποσοῦ αὔξησιν.

Παρετήρησέ τις ἀκολούθως, ὅτι ἐν τῇ ἐφημερίδι ἡ Μέριμνα ὑπάρχει κατακεχωρισμένη ἐπιστολή τις, πικρῶς καθαπτομένη ἑνὸς τῶν συναδέλφων του, τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος, καὶ ἐπειδὴ τοιαύτη κατηγορία προσβάλλει ὁλόκληρον τὴν Βουλὴν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ ὁ κατηγορούμενος τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεξαμένης τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ βουλευτὴς Δωρίδος, ὅτι διὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολῆς κατηγορεῖται πρῶτον ὡς συγγενὴς τοῦ λῃστάρχου Μανιώτου, καὶ ἐξάδελφος ἑνὸς συλληφθέντος λῃστοῦ, Γεωργίου Κερπινιώτου καλουμένου, ἐν ᾧ ὁ συλληφθεὶς τῷ ὄντι εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστος καὶ οὔτε ὑπάρχει λῃστὴς ἀπὸ τῆς Κερπινῆς, ὡς δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν οἱ βουλευταὶ Καλαβρύτων· ὅτι δὲ οὐδεμίαν ἔχει μετὰ τοῦ Μανιώτου συγγένειαν, δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν οἱ τῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν βουλευταί, τῶν ὁποίων τὴν μαρτυρίαν ἐπικαλεῖται. Ἀλλ' ὅταν ἔζη ἥσυχος ἐν τῇ ἡσυχίᾳ, ἔζήτουν εἰς γάμον μίαν συγγενῆ του, ὅστις γάμος δὲν ἐπραγματοποιήθη, ἂν καὶ πραγματοποιούμενος δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ προσάψῃ ἔνοχήν εἰς αὐτὸν, διότι ἕκαστος δύναται νὰ ὑπανδρεύῃ τὰς θυγατέρας του μετὰ προσώπων τῆς ἐκλογῆς του. Οὐδεὶς δὲ δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Μανιώτην λῃστρικὴ συμμορία κατεστράφη εἰς τὰ ἐπάργανά της ὑπὸ τῶν κατοίκων, καὶ ἰδίως ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του προτροπῇ αὐτοῦ, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐναργοῦς καὶ ἀποστεσιματικοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν εἰς τὴν καταδίωξιν καὶ καταστροφὴν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος λῃστρικῆς συμμορίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὀνόματι Τσούκας πρῶτος πάρεδρος καὶ πρῶτος ἐξάδελφός των, καὶ ὁ συντάγματάρχης Τριανταφύλλος Ἀποκωρίτης, γαμβρός του, καὶ λοιποὶ συνδημόται του.

Ἐκρύβησαν, γράφει ὁ περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπαστολή, εἰς τὸν σωλῆνα ληφθέντα ληστὴν ἓν ξίφος καὶ ἓν ζεῦγος γαντοποιΐας τοῦ γαμβροῦ του, καὶ ἐντεῦθεν ἐξάγει τὸ συμπέρασμα τῆς μετὰ τῶν λῃστῶν συνενοχῆς του. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ξίφος εἶχεν ἀγοράσει ὁ λῃστὴς ἐν Ναυπάκτῳ ἀπὸ ἔμπορόν τινα, ὀνομαζόμενον Ἀλλέξιον Γ. Γκίκαν, μαλανώτι καὶ ἂν πραγματικῶς εὑρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ πράγματα, ἀνήκοντα εἰς τὸν γαμβρόν του, ἡ περίστασις αὕτη δὲν δύναται νὰ τὸν ἐνοχοποιήσῃ, διότι δὲν ἔπεται βεβαίως ἐκ τούτου καὶ ὅτι ἐν γνώσει αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς τὸν λῃστὴν ταῦτα. Ὁμοίως δὲ δὲν ἐνοχοποιεῖται καὶ ἂν ὁ μαλωνᾶς, ὅστις ἔχει ὑπ' ἐνοίκιον ἕνα μύλον του, ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ εἰς αὐτούς, συλληφθεὶς παρὰ τῶν λῃστῶν τὴν νύκτα, ὡς ὁ ἴδιος λῃστὴς ὡμολόγησεν, ἓν πενάχιον ἄρτου.

Ἐὰν δὲ εἰς πάτερος, ὅστις εἶναι ὁμολογουμένως καὶ πτωχὸς καὶ καλὸς ἅλλα ἄθλιος, μὴ ἔχων οὐδεμίαν ἰδιοκτησίαν καὶ ἀνήκων εἰς τὴν Μονὴν Βαρνάκοβας, ἐντὸς τῆς ὁποίας κεῖται τὸ ζευγοστάσιόν του, καὶ μηδεμίαν ἔχων μετ' αὐτοῦ σχέσιν, ἀνακαλύψῃ ὡς λῃσταποδόχος, δὲν δύναται διὰ τοῦτο νὰ θεωρηθῇ αὐτὸς ἔνοχος, οὔτε δύνανται νὰ ἐπιβαρύνωσιν αὐτὸν αἱ ἁμαρτίαι τῶν κόλπων.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς Παπαποστολαίους, οὗτοι εἰσὶν οἱ μᾶλλον εὔποροι ὀλκαυρεῖοι, καὶ ἐπειδὴ διαδόθη ὅτι ὁ ἀρχιλῃστὴς προὐτίθετο νὰ συζευχθῇ τὴν θυγατέρα ἑνὸς αὐτῶν, πρὶν ἢ μεταβῇ εἰς τὸν λῃστρικὸν βίον, θεωρηθέντες ὡς συνένοχοι, συνελήφθησαν καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τὰ δικαστήρια, ἐξ ὧν θέλει προκύψει ἡ ἀλήθεια. Ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι, ἐνεργουμένων τῶν ἀνακρίσεων, οὗτος διέμενεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ οὐδέποτε ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνακρίσεων ἀπῆλθεν εἰς τὸ χωρίον Δυακοχώρι, ὡς ψευδῶς ἀναγράφεται ἐν τῇ ἐφημερίδι, μετὰ ταῦτα δὲ μετέβη εἰς τὴν πατρίδα του διὰ νὰ ἐκπαντρεύσῃ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, ὅπου διέμεινεν τέσσαρας ἢ πέντε μῆνας, μετέβη ἀκολούθως εἰς τὸν Ἄραχθον διά τινας γραμματικὰς ἀσχολίας του.

Τέλος δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἀγνοεῖ ἐντελῶς ἂν πραγματικῶς κατηγγέλθη ποτὲ αὐτὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ παγματάρχης Κ. Γιάνος ἢ ἄλλος τις· ὅταν δὲ εἶδε τοῦτο ἐν τῇ ἐφημερίδι, ἔσπευσεν αὐτίκα νὰ ἐρωτήσῃ ἕνα τῶν ἐξεταστῶν Κ. ὑπουργὸν ἂν τῷ ὄντι ὑπάρχῃ κατ' αὐτοῦ τοιαύτη κατηγορία, ἀλλὰ ὁ ὑπουργὸς τῷ ἀπήντησεν ἀπορητικῶς. Πιστεύει δὲ ὅτι, οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων, οὐδεμία Κυβέρνησις δὲν θέλει προβῇ εἰς μίαν ἐναντίον του μέτρον πρὶν ἢ ἐνεργηθῶσιν αὐστηρόταται

ἀνακρίσεις ὑπὸ προσώπων ἀνεπιλήπτων, καὶ πρὶν ἢ ἀκουσθῇ ἡ ἀπολογία τοῦ προσβαλλομένου.

Ἐπειδὴ ὅμως θεωρεῖ σκληρὸν τὸ νὰ προσβάλλεται μετὰ τοσαύτης πικρίας, βουλευτὴς ὢν καὶ πάντοτε τῶν εἰρηνικωτέρων ζήσας βίον, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ στείλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν διὰ τὰ περαιτέρω πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἀδίκως προσβληθέντος χαρακτῆρός του οὐ μόνον ὡς βουλευτοῦ καὶ δημάρχου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνθρώπου πολίτου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι, ἂν καὶ δὲν ἀντιτείνει οὔτε ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀντιτείνῃ εἰς μίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, παρατηρεῖ μόνον, ὅτι μὴ προκειμένου περὶ πράγματος ἀφορῶντος τὰ γενικὰ συμφέροντα, ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπερωτήσεις, ἐπιβαλλούσας, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, εἰς τὴν ἐχεμυθείαν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, καθ' ὅσον μάλιστα, ἐὰν πραγματικῶς ἔγινε κατὰ τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ καταγγελία, καὶ ἀποδειχθῇ αὐτὴ ἀληθής, τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἀναγκασθῇ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἄδειαν τῆς εἰς δίκην παρακολουθήσεώς του.

Οὕτω δὲ τῆς Βουλῆς ἀρκεσθείσης εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ λεχθέντα, ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρελάτθεσεν εἰς τὸ πολιτάρειον τὸν διὰ τὸ ἔτος **1856** προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν ἀνέγνω εἰς τὸν γραμματέα.

(Ὅρα παράρτημα πρακτικῶν)

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου ὅτι, κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ ὑποστρατήγου Σ. Μηλίου κατηγοριῶν ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοποθετοῦσα διενεμήθη εἰς τοὺς βουλευτάς, οὕτινες ἔλαβον ὅθεν γνῶσιν τῶν ἐν αὐτῇ, καὶ προτείνει νὰ προηγηθῇ ἡ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις, διότι εἶναι ἄδικον νὰ μένῃ εἰσέτι ἀμφίβολος ἡ τύχη τοῦ ὑποδίκου.

Ἀντιπρότεινε δέτινος, ὅτι, κατὰ τὸν κανονισμόν, ὀφείλομεν νὰ συζητήσωμεν σήμερον τὸ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τεθειμένον ἀντικείμενον, καὶ ὅτι δὲν πρέπει αἰφνιδίως νὰ ἐπέλθῃ ἡ συζήτησις μιᾶς τοσούτων σπουδαίας ὑποθέσεως· ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ὅταν ἀντικείμενόν τι καταστῇ ὡρισμένον κατὰ τὸν κανονισμόν ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προτάξῃ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ καὶ ἂν ἕτερον ἀντικείμενον ἀνηγγέλλετο διὰ τῆς ἡμερησίας διατά-

ξεως, ἡ δὲ προκειμένη ὑπόθεσις κατέστη ὥριμος, διεξαθοῦσα ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διαγραφομένας διατυπώσεις.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἀρωτηθεῖσα, παρελέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ προταχθῇ ἡ συζήτησις τῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ Σ. Μηλίου κατηγοριῶν ἐκθέσεως, τῆς ὁποίας ἀνεγνώσθη τὸ συμπέρασμα ἔχον οὕτως

«Ἀποραίνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ κατηγορίας πρὸς καταδίωξιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Κ. Σπ. Μηλίου, καὶ προτείνει τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τὰς κατ' αὐτοῦ γενομένας κατηγορίας ὡς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν.»

Μηδενὸς δὲ λαβόντος τὸν λόγον κατὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένετο, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δέκα βουλευτῶν, ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Καλαμογδάρτου καὶ Ἰω. Ζάρκου, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἤδη προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀνωτέρω γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφαινομένη ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ κατηγορίας πρὸς καταδίωξιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Κ. Σ. Μηλίου, διὰ ψήφων 71, ἀρνηθέντων δύω.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς εἰσηγ. ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ κατηγορίας πρὸς καταδίωξιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Σ. Μηλίου, καὶ ἡ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός . . . . Ν	Ἀνδρέας Ἴσκος . . . . .
Ἀσωπᾶς Ἀέντος	Σωτήριος Στράτος . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . Ν
Πέτρος Καμπάνης . . . . Ν	Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας . . . .
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης . .	Νικόλαος Τσέλιος . . . .
Δημήτριος Τσόκρης . . . . Ν	Κωνστ. Γριβογεώργης . . .
Γεώργιος Τσόκρης . . . . Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Γεώρ. Δ. Τσιγκουράκος . . .
Σκαρλάτος Σούτσος	Ἀναγν. Παπαθανασίου . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ν	Γεώργιος Κωνδύλης . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . .

Βασίλειος Νάνης . . . . Ν	Ἀσωπᾶς Στεφάνου . . . . Ν
Σταμάτ. Μήτσας	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . Ν
Φ. Ζώτος	Ἰω. Ταμπακόπουλος . ἀρνεῖται
Γ. Γιαλδάσης . . . . . Ν	Γ. Ν. Ῥεβαλιώτης . . . .
Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος . . Ν
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . . Ν	Ἀναγ. Δεδόπουλος . . . . Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν	Α. Μαυροειδής . . . . .
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . Ν	Γ. Κεφάλας . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης	Ἀναγ. Τσάκας . . . . . Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου . . . Ν	Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . Ν
Ν. Δελένδας	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . . Ν
Δ. Γαβρᾶς . . . . . Ν	Παναγ. Παπατσώνης . . . Ν
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . Ν	Ἰω. Προβιλέγιος . . . . .
Θρασύβουλος Ζαΐμης . . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ν
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς . . Ν	Σ. Βαρότσης . . . . .
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος . .	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . Ν	Π. Δημητρακόπουλος . . . Ν
Ἀθαν. Δανηλόπουλος . . .	Π. Χρυσοβέργης . . . . .
Γρηγόριος Κορφιωτάκης . .	Α. Παπαδημητριάδης . . Ν
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . Ν	Δ. Κοκοτάκης . . . . . Ν
Βελισ. Νικολαΐδης . . . Ν	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ν	Ἰωάννης Βόσπαβίου . . . Ν
Πέτρος Δελιγιάννης . . . Ν	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μπάνης . . . . .
Κωνστ. Ἀσημπρενόπουλος . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . Ν
Νικόλαος Μπούκουρας . . Ν	Γερμανὸς Μαυροειχάλης . .
Π. Κολποδῖνος . . . . . Ν	Δημήτριος Πουλιμάκος . . Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Γ. Παναγριωτόπουλος . . Ν	Π. Χριστόπουλος . . . . Ν
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος .	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Χρῆστος Ῥάγκος . . . . Ν	Νικόλαος Μοσχούλας . . . Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .	Σπ. Πηλλήκας . . . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Ν. Παναγιᾶς . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμμης . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ν	Σιδέρης Πράτσικας . . . . Ν
Ἐμμ. Μελετόπουλος . . . Ν	Π. Πατρινός . . . . . Ν
Α. Κορφιωτάκης . . . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . . Ν
Γ. Γιατράκος . . . . . Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . Ν

Νικόλαος Λ. Χ. Αναργύρου . .	Κυριάκος Πονηρόπουλος . . .
Ν. Α. Μπότασης . . . . . Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Δ. Καλλέργης	Δημήτριος Στάϊκος . . . Ν
Κ. Δαρείωτης	Α. Κιζάνης . . . . .
Ιω. Σκαβέντσος	Παντολέων Κουνταμιώτης .
Γ. Νικολάου	Δημήτριος Μπουδούρης . . .
Γεώργιος Ναύτης . . αρνείται	Σταμάτιος Γ. Δακός . . . Ν
Μιχαήλ Σολωμός . . . . . Ν	Μ. Χουρμούζης . . . . .
Αν. Ρενουάρδος . . . . . Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Στ. Δέφας	Γεώργιος Ριζόπουλος . . . Ν
Ιωάννης Σαγρέδος . . . . Ν	Εὐαγγέλης Καντακουζηνός . .
Παναγιώτης Ψάθης . . . Ν	Αὐγερινός Ἀδέρωφ . . . . Ν
Νικόλαος Νάζος	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Ἀναγνώστης Παπατσώρης .	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . Ν	

Οὕτω δὲ τοῦ προέδρου κηρύξαντος τὸ ἀποτέλεσμα, παρετήρησεν ὁ ἕτερος τῶν ἀρνηθέντων ψῆφον, ὅτι ἀπέσχε τῆς ψηφοφορίας, διότι ὑπάρξας μέλος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν ποιν. δικονομίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ψηφοφορήσῃ.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερον μέλος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ὁ προαγορεύσας μετεχειρίσθη τὴν ποιν. δικονομίαν ὡς δικαιολόγησιν ὑπεκρυγῆς τοῦ νὰ ψηφοφορήσῃ, διότι ἂν πραγματικῶς κατὰ τὴν ποιν. δικονομίαν τὰ μέλη τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσι, καὶ αὐτὸς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, ἅτινα σήμερον ἐψηφοφόρησαν, ἤθελον βεβαίως ἀρνηθῆ ψῆφον.

Ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Σύρου, ὅτι, προκειμένου νὰ διορισθῇ ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπή, αὐτὸς πρῶτος ἐζήτησε νὰ διαγράψῃ ἡ Βουλὴ τὸν τρόπον τῶν ἐνεργειῶν της, αὕτη δ' ἀπεφάσισεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐργασθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγουμένων καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας. Χρηματίσας λοιπὸν ἐπ' ἐκανὸν χρόνον εἰσαγγελεύς, δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ σήμερον τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν, καθ' ὅσον ἡ ἔρευνα τοῦ προαγορεύσαντος οὐδόλως παραλάπτει τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ Βουλὴ συμφωνήσασα μετὰ τῆς γνώμης τοῦ προέδρου, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου, μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Καρφιωτάκην καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡῆς προαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς . . . . Ν	Αὐξανδρος Βιλαέτης . . . Ν
Λουκᾶς Λόντος	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν
Αντώνιος Βενιζέλος	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . Ν
Πέτρος Καμπάνης . . . . Ν	Σόλων Κρασπενίτης . . . .
Νικόλαος Π. Καΐρης	Δημήτριος Ἀθανασίου . . . Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης . .	Γεώργιος Δημάντης . . . Ν
Δημήτριος Τσόκρης . . . Ν	Ν. Δελένδας . . . . .
Γεώργιος Ταύρης . . . Ν	Δ. Γαβρᾶς . . . . . Ν
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . Ν
Σκαρλάτος Σούτσος . . .	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . Ν
Δημήτριος Καλλιῤῥονᾶς . . Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Ἠλίας Παπαδάτος . . . . Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .
Σωτήριος Στράτος	Γρηγόριος Καρφιωτάκης . .
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . Ν	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . Ν
Φίλων Φίλωνος . . . . Ν	Α. Κοντόσταυλος . . . . Ν
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας . . .	Βελισάριος Νικολαΐδης . . .
Νικόλαος Τσέλιος	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . .
Κων. Γριβογεώργης . . . Ν	Πέτρος Δελιγιάννης . . . Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . . Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Γεώργιος Δ. Τσιγκουράκος . .	Κων. Λαμπρινόπουλος . .
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου . .	Νικόλαος Μπούκουρας . . Ν
Γεώργιος Κονδύλης . . . Ν	Π. Καλπαδίνος . . . . . Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ν	Ἐμμ. Ἀντύπας . . . . .
Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . Ν	Γ. Πανοπειρτόπουλος . . . Ν
Βασίλειος Νώνης . . . . Ν	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος .
Σταμάτιος Μάντας	Χρῆστος Ῥάγκος . . . . .
Δημήτριος Ζώτος	Κυθ. Καναλλόπουλος . . .
Γ. Ἰω. Γιολδάσης . . . . Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος . . .
Ν. Α. Γρανίτσας . . . . Ν	Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν

Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Σπ. Πηλλήκας	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Ν. Παναργιᾶς	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Α. Καρριωτάκης	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Γ. Γιατράκος	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	Ν
Λουκᾶς Στεράνου	Ν	Π. Πατρινὸς	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ν. Α. Μπάτσης	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Δ. Καλλέργης	
Α. Μαυρειδῆς		Κ. Δαρειώτης	
Γ. Κεφάλας		Ἰω. Σκαβέντσας	
Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν	Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Γεώργιος Ναύτης	
Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Ἀν. Ῥενιάρδος	Ν
Ἰω. Προβιλέγιος		Στ. Δάρας	
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Σ. Βαρότσης		Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Νικόλαος Νάζος	
Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Π. Χρυσοβέργης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Κυριάκος Πονηρόπουλος	
Δ. Κοκοτάκης	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ν	Α. Κιζάνης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Δημήτριος Μπουδούρης	
Γεώργιος Μπάνης		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Μ. Χουρμούζης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Δημήτριος Πουλικάκος	Ν	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ν
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Εὐαγγέλης Κονταγιάννης	
Π. Χριστόπουλος	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Π. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Α. Μάντσαρης	

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 1, λαβὼν τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ ἐκπεσθῇ ὁ ἐπὶ τῶν χοίρων φόρος εἰς 50 λεπτὰ μόνον, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἐκπτώσεως ταύτης οὐ μόνον δὲν θέλει ἐλαττωθῇ τὸ ἐσοδον, ἀλλὰ θέλει μᾶλιστα αὐξηθῇ, διότι τότε οἱ δηλώσεις θέλουν γίνεσθαι εἰλικρινέστεραι, ἐν ᾧ σήμερον μᾶλις δηλοῦται ἐλάχιστον τοῦ πραγματικοῦ μέρος, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ δημόσιον ἀναγκάζεται νὰ ἐνεργῇ ἀπαριθμήσεις, καὶ νὰ ὑποβάλληται εἰς ὑπέρογκα ἔξοδα ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος διότι ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν χοίρων κατὰ τὰ σύνορα εἶναι δύσκολος. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν χοίρων φόρος εἶναι ἄδικος καὶ ἄνισος, διότι ὁ αὐτὸς φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀναβαίνει καὶ εἰς 500 δραχ. ἐν ᾧ ἡ ἀξία τοῦ χοίρου μόλις ἀναβαίνει εἰς 10 ἢ 15 δραχμάς, καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν ἀναγκάζονται νὰ ὑποκρύπτωσι τὸν πραγματικὸν ἀριθμόν.

Μὴ ὑποστηριχθείσης ὅμως τῆς ἀνωτέρω γνώμης, ἡ Βουλὴ ἐψηφίσθη παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 2, ἔχοντα οὕτω·

«Ἄρθρον 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1856 προσδιορίζεται·

1. Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτ. 25.
2. Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3. Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχμὴ 1.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ὑπάκεινται εἰς φόρον·

1. Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
2. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.
3. Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.
4. Τῆς οἰκοσίτους χοίρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.»

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 3 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, μεθ' ἧς συνεφώνησε καὶ ὁ ὑπουργός, παρετήρησε τις ἐπὶ τοῦ α. § τοῦ ἄρθρου, ὅτι ἀφ' ἧς ἐποχῆς συντάσσεται τὸ νομοσχέδιον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ὑπῆρχε ἀμήνους διὰ τὰς δηλώσεις προθεσμία, ἐν ᾧ σήμερον εὑρισκόμεθα εἰς τὸ τέλος Ἰανουαρίου καὶ μέχρι τῆς τοῦ νομοσχεδίου κυρώσεως ἔτι παρελθοῦν 15 εἰσέτι ἡμέραι, καὶ ἑπομένως ἡ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου διαμένη δι' τὰς δηλώσεις προθεσμία συντέμνεται ἀπαισθήτως, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ παραταθῇ αὕτη μέχρι τῆς 15 Μαρτίου.

Ἕτερος δὲ τις ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ἀντὶ τῶν λέξεων καὶ τῶν τόπων τῆς κατοικίας τους νὰ τεθῶσιν αἱ λέ-

ξεις καὶ τῶν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του» πρὸς πλειοτέραν ἀκρίβειαν.

Ἀλλὰ παρατηρήσαντός του ὑπουργοῦ, ὅτι τοῦτο ἐννοεῖ καὶ τὸ νομοσχέδιον διὰ τῆς λέξεως «κατοικία,» ἀντεῖπέ τις εἰς τὸν προτείναντα τὴν τῆς προθεσμίας παράτασιν, ὅτι σχετικῶς πρὸς τὴν προθεσμίαν ταύτην τὸ νομοσχέδιον τάττει καὶ τὰς λοιπὰς προθεσμίας, καὶ ἑπομένως ἐὰν μεταβάλωμεν τὴν ἐποχὴν τῶν δηλώσεων, ὀφείλομεν τότε νὰ μεταβάλωμεν καὶ τὰς ἄλλας. Ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ κτηνοτρόφοι συνήθως περιμένουσι νὰ δώσωσι τὰς δηλώσεις των τὰς τελευταίας πάντοτε ἡμέρας, καὶ συνήθως δίδουσιν αὐτὰς ἀπὸ τὰς 20 μέχρι τῆς 25 Φεβρουαρίου, ἡ δ' ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου δὲν θέλει βραδύνει ἡ ὀλίγας εἰσέτι ἡμέρας, τὸ δὲ ὑπουργεῖον δύναται καὶ διοικητικῶς νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἐκ τῆς βραδύτητος ζημίαν.

Παρατηρήσαντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι ἡ προθεσμία τῶν δηλώσεων δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τοῦ Φεβρουαρίου, διότι μετὰ τὸν Φεβρουάριον οἱ κτηνοτρόφοι ἀναχωροῦν ἀπὸ τὰς χειμερινὰς θέσεις, ὁ βουλευτὴς Ἐπιδ. Λειμῆρας ἀποπειρᾶται τὴν περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρότασίν του, ἐζήτησε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προστεθέντος μέρους ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου δ'. «ἐὰν ὅμως ὁ κύριος αὐτῶν κτλ. διότι οὐδεμίαν βλέπει δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν οἱ συνοδεύοντες τὸ σημειωθὲν τ' ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων, ἡ δὲ περὶ ἀναγωγῆς διάταξις θέλει γεννήσει διαφόρους δίκας καὶ ἀδικίας. Ἐπίσης δὲ θεωρεῖ περιττὴν τὴν ὑπὸ ταῦτ. ἐδαφ. προβλεπομένην ἐπικύρωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ὡς καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ὅτι κατ' ἐντολὴν τοῦ κτηνοτρόφου ὑπεγράφη ὑπ' ἄλλου ἡ δήλωσις. Ἐκτὸς δὲ τούτου θεωρεῖ ἀδύνατον τὴν εἰς τοὺς δημάρχους ὑπὸ τοῦ τελευταίου παραγγελθὲν ἐπιβαλλομένην ὑποχρέωσιν, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ δίδωσι μὲν οἱ δήμαρχοι τοιαύτας πληροφορίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ ὦσι ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἀκριβὲς αὐτῶν.

Ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αὕτη ἐπέστησε πολὺ τὴν προσοχήν της ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἀντικειμένου, διότι ἔβλεπεν, ὅτι ὁ δήμαρχος εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων τῶν διαφόρων κτηνοτρόφων, ἀλλ' ἀκολούθως παρετήρησεν, ὅτι ὁ νόμος δὲν ζητεῖ παρὰ τοῦ δημάρχου τοιαύτην ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μόνον ἐὰν κτηνοτρόφος τις παρέλειψεν ἐντελῶς νὰ δηλώσῃ τὸ ποίμνιόν του, ἢ ἂν ἐδήλωσεν ἐλάχιστον μόνον μέρος αὐτῶν, ὅπερ βεβαίως ὁ δήμαρχος

εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ. Τοιαύτης δὲ δοθείσης ἐξηγήσεως, ἡ ἐπιτροπὴ ἀοκνόλως ἐδέχθη νὰ παραδεχθῇ τὴν διάταξιν ταύτην.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ 4 ἐδαφίου γενομένην προσθήκην διὰ τ' ἀγωγιάτικα ζῶα, αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τοῦ προλογίσαντος διὰ νὰ μὴν ἀδικῆται ὁ κύριος αὐτῶν, ὅστις ἔκαμε τὴν δήλωσίν του, ἀλλὰ νὰ ὑποβάλληται εἰς ἀποζημίωσιν ὁ μὴ παρουσιάσας τὸ ἀπόσπασμα, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ αὐτὴν ἀναγκαίαν, ὡς καὶ τὴν περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης ἀρνήσεως τοῦ κτηνοτρόφου.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 4 ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένης προσθήκης, τῆς ὁποίας τὴν ἀπάλειψιν ἐζήτησεν ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, προλαμβάνεται πᾶσα ἀδικος τοῦ προλογισμένου ζημία, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ καὶ παραδέχεται αὐτὴν ὡς ἀναγκαίαν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος, τὴν ὁποίαν ἐθεώρησε περιττὴν, παρατηρεῖ, ὅτι οὐδὲν ἔγγραφον δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχύν, ἐὰν δὲν ἦναι ὑπογεγραμμένον. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ἐνδεχομένων καταχρήσεων ὁ νόμος καθιέρωσε τὴν ἁπλουστάτην ἀρχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἐπικυρώσεως τῆς ὑπογραφῆς. Εἰς πρὸς δὲ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον, τὸ ὁποῖον περιέχει καὶ τὸ νομοσχέδιον, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ δημάρχου, παρ' ὅ,τι ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῶν σχέσεών του δύναται νὰ γνωρίζῃ, ἀλλ' ἡ πληροφορία τοῦ δημάρχου εἶναι ὅλως διοικητικὴ, χωρὶς νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν εὐθύνην διὰ τὸ ἐντελῶς ἀκριβὲς αὐτῆς· ἡ ἐπιτροπὴ δὲ ἐνόμισεν ἀναγκαίαν καὶ τὴν προσθήκην τοῦ τελευταίου μέρους, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων, αἵτινες συνήθως λαμβάνουσι χώραν.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐδαφίων προτεινας προπολογίας ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον, ἀφ' οὗ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ὑπουργοῦ, οἱ δήμαρχοι οὐδεμίαν ἔχουσιν εὐθύνην, δὲν ἐπιμένει πλέον εἰς τὴν πρότασίν του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπουργὸς ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν ἐπικύρωσιν καὶ ἐνόμισεν εὔκολον τὴν τοιαύτην ἀρχὴν, διότι ἄλλως ἀπῃτεῖτο πρᾶξις συμβολαιογραφική, παρατηρεῖ, ὅτι ὅλα ταῦτα δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν, ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ἔλεγεν, ὅτι αἱ δηλώσεις ἔχουν ἰσχὺν καὶ ἄνευ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δημάρχου, αὐτὸν δὲ τὸν θέλαμεν ἀπαλλάξει καὶ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας θέλουν ἀπαντήσει οἱ δήμαρχοι, διότι πολλὰς δηλώσεις, μὴ παρουσιαζομένας ὑπὸ τοῦ ἰδίου κτηνοτρόφου, δὲν θέλουν τὰς καταχωρίσει. Εἰς πρὸς δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς

νομίζει ὅτι ὁ δήμαρχος δὲν θέλει ποτὲ ἐπικυρώσει δήλωσιν, μὴ ρέρουσαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰδιοκτήτου ὑπογραφήν, καὶ ἐπομένως θεωρεῖ περιττὴν αὐτήν, διότι οὕτως ἀποδείδομεν εἰς τὸν δήμαρχον σκοπὸν πλαστογραφίας.

Ἐπὶ τούτοις δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε τὰς προτάσεις τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, μὴ ἀναστάσης, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 3, ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐτροπολογήθη, ἔχον οὕτω·

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων ὅρκος βεβαιοῦται ὡς ἑξῆς·

«Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι τέλους Φεβρουαρίου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας εὑρίσκονται τὰ ζῶα του κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ' εἶδος, οἷον αἶγας, πρόβατα, ὄνους, κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν ἔνθα εὑρίσκονται καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ὅταν τύχωσι κτηνοτρόφοι ἀμίκτοι, ἕκαστος τούτων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, χωριστὰ τὰ ἴδια του ζῶα· πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων, μὲ τὰ ζῶα τῶν ὁποίων εἶναι ἡνωμένα τὰ ἰδικά του.

Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχήν, θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονήν των οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἂν δὲ κατὰ τὸν ὡρισμένον διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν χρόνον, τὰ ζῶα εὑρεθῶσι μακρὰν τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, οἱ συνοδεύοντες ταῦτα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, ἄλλως τὰ ζῶα των ὅπου ἂν εὑρεθῶσι θέλουσιν ἀπαριθμεισθαι ὡς ἀδήλωτα. Ἐὰν ὅμως ὁ κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ εἶχε δηλώσει κανονικῶς δὲν ὑπόκειται εἰμὴ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς, κατ' ἐκείνου, ἐξ ἐλλείψεως τοῦ ὁποίου τυχὸν τὸ τῆς δηλώσεως ἀπόσπασμα δὲν ἐπαρουσιάσθη.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κτηνοτρόφου καὶ παραδίδεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύω πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ δημάρχου, παρὰ πόδας τοῦ στελέχους· ὁ δήμαρχος ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος, ἀφ' οὗ βεβαιωθῇ περὶ τούτου. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράψῃ, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένη παρὰ πόδας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ὁ κτηνοτρόφος εὑρίσκεται, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν ζώων τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν τυχὸν μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφων· ὡς μὴ δηλώσαντας τὰ ζῶα των ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.»

Ἀναγνωσθέντα ἀκολούθως τὰ ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 7 μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 7 γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, μεθ' ἧς καὶ ὁ ὑπουργὸς συνεφώνησεν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ἀναστάσεως τὰ μὲν ἄρθρα 4, 5 καὶ 7 ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐτροπολογήθησαν, τὸ δὲ 6 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχουσι δ' οὕτω·

«Παρ' ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρία τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων, καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς δηλώσεσι ζῶα, ὡς καὶ τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ἔνθα ταῦτα εὑρίσκονται. Τὰ ὀνόματα ὁμιλητῶν κτηνοτρόφων, ὧν τὰ ζῶα εἶναι ἡνωμένα, μετὰ τοῦ ὡς προείρηται περιεχομένου τῶν δηλώσεων ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 5 Μαρτίου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων, καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ μὴ δόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον· ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων αὐτῶν ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ προαύλια, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγείλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰ ζῶα τῶν κτηνοτρόφους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένης εἰς

τον καταμηνυτὴν ἀμοιβῆ. Τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ ἐπ' ἐκλογαίοις εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δεκαημέρου Κυριακήν.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς τιμωρεῖται: α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100 – 200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν 5—50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων, ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 20 ἕως 200 ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἂν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ ὀλιγόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

δ'. Ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσι βάσιμοι ὑπόνοιαι, ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ ζῶά των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαρίθμησις, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

Ἄρθρ. 7. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τοὐλάχιστον ὁπλοφόρων καὶ ἑνὸς τῶν δημοτικῶν παρέδρων, ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου τοῦ σχετικοῦ χωρίου.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου καὶ οἱ ὁπλοφόροι διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ὁ δὲ δημοτικὸς πάρεδρος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος δίδει τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπηρέτης· ὡσαύτως ὁρκίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ οἱ ὁπλοφόροι.

Ἡ ἀποζημίωσις αὐτῶν δι' ἑκάστην ἡμέραν προσδιορίζεται διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν τριῶν· διὰ δὲ τοὺς ὁπλοφόρους μέχρι δραχμῶν δύω· προκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκρυβέντων τὰ ζῶα των κτηνοτρόφων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παρέδρου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν δύω δι' ἑκάστην ἡμέραν καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡσαύτως εἰς βάρος τῶν ὑποκρυβέντων τὰ ζῶα των κτηνοτρόφων.»

Μετὰ ταῦτα παρελθούσης τῆς ὥρας καὶ παρατηρηθέντος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τῆς 31 Ἰανουαρίου 1856.

Συντελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλε τὸ ε. τμῆμα, ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὴν ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. νομοσχεδίου τὸν Δ. Καλλιφρονᾶν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν περὶ προσθήκης δρ. 200 κατὰ μῆνα διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν καὶ ἑτέρων δρ. 481 ὀφειλομένων ἀπὸ τυπογραφικὰ χάρτην.

Παρελθὼν εἶτα καὶ ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσηνίας τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ τ'. τμῆμα διεξελθὸν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς Μεσσηνίας πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἐμμ. Δαρειώτου, ὑποβάλλει

ὑπὸ τὴν σύσκεψιν ὑμῶν καὶ ἀπόφασιν τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐργασίας του.

Τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης ἀποτελοῦσιν ἓξ δῆμοι· ὁ τοῦ Παμίσου, ὅστις εἶναι καὶ ὁ πρωτεύων τῆς ἐπαρχίας, ὁ τῆς Οἰχαλίας, ὁ τῆς Ἰθώμης, ὁ τοῦ Ἀριστομένους, ὁ τῆς Εὔας καὶ ὁ τῆς Ἀνδανίας. Καὶ εἰς μὲν τὸν δῆμον Παμίσου, τοῦ ὁποίου ὁ κατάλογος περιέχει δημότας ἐκλογεῖς **1441**, ἐψηφορόρησαν **1418**. Συνάμα δὲ ἐψηφορόρησαν κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον καὶ **1214** δημόται Ἰθώμης, Ἀνδανίας καὶ Ἀριστομένους ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀποκλεισθέντες παρὰ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τοὺς δύω πρώτους δήμους καὶ τῆς ὁλομελείας τῆς ἐπιτροπῆς Ἀριστομένους, ἠναγκάσθησαν νὰ προσέλθωσι καὶ ψηφοφορήσωσιν εἰς τὸν δῆμον ἐκεῖνον.

Εἰς τὸν δῆμον Οἰχαλίας τοῦ ὁποίου ὁ κατάλογος φέρει τὸ ὅλον ἐκλογεῖς **4359**, ἐξ ὧν περὶ τοὺς **1000** δημότας ἐψηφορόρησαν **956**.

Εἰς τὸν δῆμον Ἰθώμης τοῦ ὁποίου ὁ κατάλογος φέρει ἐκλογεῖς **698** ἐψηφορόρησαν **261**.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀριστομένους ἐψηφορόρησαν **606**, ὅσους ἐν γένει φέρει ὁ κατάλογος, εὑρεθέντων ἐν τῇ κάλπῃ **598** ψηφοδελτίων.

Εἰς τὸν δῆμον Εὔας τοῦ ὁποίου ὁ κατάλογος φέρει **1490**, ἐξ ὧν περὶ τοὺς **770** δημότας ἐψηφορόρησαν **1489**.

Καὶ εἰς τὸν δῆμον Ἀνδανίας, περιέχοντος τοῦ καταλόγου **1194** περίπου ἐκλογεῖς, φαίνονται κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ὡς ψηφοφορήσαντες **1025**. Εὑρέθησαν ὅμως ἐν τῇ κάλπῃ **620** ψηφοδέλτια.

Ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τῆς διαλογῆς ἐξάγεται ὅτι εὑρέθησαν ὑπὲρ μὲν τοῦ Σ. Ἀντωνοπούλου ψῆφοι **3368**, ὑπὲρ δὲ τοῦ Ν. Μιχάλου **3216**.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐν γένει ὅλων τῶν δήμων ἐγένοντο ἐνστάσεις ἐν καιρῷ κυρίως τῆς διαλογῆς, κατὰ δὲ τοὺς δήμους Ἰθώμης, Οἰχαλίας καὶ Ἀνδανίας αἱ μειοψηφίαι τῶν ἐπιτροπῶν διετήρουν ἴδια πρακτικά, κατὰ τὰ ὁποῖα παρίσταται ὅτι πολλοὶ δημόται ἀπεκλείσθησαν νὰ ψηφοφορήσωσι, λαβοῦσαν χώραν καὶ ἄλλων παρανομιῶν. Καὶ κατὰ τὴν διαλογὴν δὲ ἐπίσης αἱ ἐπιτροπαὶ διηρέθησαν εἰς πλειονοψηφίαν καὶ μειονοψηφίαν, καὶ ἑκάστη διετήρησεν ἴδια πρακτικὰ καταλογίσασα ἐπὶ ἑκάστου τῶν ὑποψηφίων τὰς ψήφους, ἀναλόγως τῶν σκέψεων ἀπὸ τὰς ὁποίας ὡρμᾶτο.

Τὸ τμῆμα διελθὸν τὰς ἐκατέρωθεν ἐνστάσεις, εὑρέθη δυστυχῶς διηρημένον ὡς πρὸς τὸ ἐξαγόμενον τῆς σκέψεώς του, καὶ ἡ μὲν πλειονοψηφία λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸν δῆμον Ἀνδανίας παρουσιάζεται καταφανὴς πλαστογραφία τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς διὰ μεταποιήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τριάκοντα εἰς τριακοσίους ψηφοφόρους, καὶ προσθήκη συνάμα δύω ἑτέρων φύλλων περιλαμβανόντων ψηφοφόρους **224**. Εἰς δὲ τὸν δῆμον Εὔας (εἰς τὴν κάλπην τοῦ ὁποίου ἔπρεπε συμφώνως μὲ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας νὰ εὑρεθῶσι μόνον **1477** ψηφοδέλτια) ἀνακαλύπτεται ὅτι τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν φαίνονται ψηφοφορήσαντες **264** ἐκλογεῖς, ἡ πρὸ ταύτης πρᾶξις εἶναι ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ἕν μόνον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, δι' οὗ εἶναι ὑπογεγραμμένον καὶ ἕτερον ἀγράμματον, τὴν δὲ τρίτην δὲν φαίνεται οὐδεμία πρᾶξις περὶ ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ἀλλ' εἶναι καὶ μία σελὶς χάρτου, ὥστε ἐξάγεται καὶ ἐνταῦθα εἰκονικότης καὶ προσθήκη φύλλων. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐκ παραβολῆς τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου τούτου μετ' ἐκείνης τῶν δήμων Ἰθώμης καὶ Οἰχαλίας ἐξάγεται ὅτι δημόται ἐξασκήσαντες τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα κατὰ τοὺς δήμους ἐκείνους φαίνονται ψηφοφορήσαντες καὶ κατὰ τὸν δῆμον Εὔας καὶ μάλιστα ὁ πρόεδρος τῆς ἀκυρωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Οἰχαλίας Σ. Μπάρτζος, καὶ τὸ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς Ἰθώμης Κ. Κυβαλάκος, οἵτινες ὑπὸ τὰς ἰδιότητας ταύτας φαίνονται ἀφ' ἑτέρου ὑπογεγραμμένοι εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν δήμων τούτων ὡς καὶ ψηφοφορήσαντες, ὅτι καὶ ἡ ψηφοφορία τῶν δήμων Ἀριστομένους, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτροπὴ ἦτον ὁμόφωνος φαίνεται εἰκονική, διότι οὐν τοῖς ἄλλοις φαίνονται ψηφοφορήσαντες ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ εἰς τοὺς καταλόγους ἐκλογεῖς, ἐν ᾧ κατὰ τὰς ὁμολογίας τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν ἀπεβίωσαν κατὰ τὸ π. ε. **60** δημόται, πρὸς δὲ φαίνεται ψηφοφορήσαν καὶ τὸ ὁμολογουμένως ἐν ταῖς φυλακαῖς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Π. Κωνσταντόπουλος μὴ ὑπογεγραμμένος ἄλλως εἰς τὰ πρακτικά· ὅτι εἰς τὸν δῆμον Παμίσου θεωρεῖται ὄχι νόμιμος ἡ κλήρωσις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι καὶ εἰς τοὺς δήμους Ἰθώμης καὶ Οἰχαλίας σχετικῶς μὲ τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν μειονοψηφιῶν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν παρουσιάζεται εἰλικρινῶς ἐνεργηθεῖσα ἡ ἐκλογή· ὅτι δ' ἐπὶ τέλους κακῶς προσῆλθαν καὶ ἐψηφοφόρησαν κατὰ τοὺς δήμους Παμίσου καὶ Εὔας ἑτεροδημόται, διότι εἰς ἀμφοτέρους δὲν ὑπῆρχε περὶ τούτων δήλωσις· ἃ δὲ καὶ φαίνονται ἐγγεγραμ-

μένοι εἰς τοὺς καταλόγους Εὔας δημόται Ἰθώμης καὶ Οἰχαλίας, ὡς δηλώσαντες κατὰ τὸ ἔτος 1849 νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐκεῖ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οὗτοι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν οἰκείων δήμων φαίνονται ἐξασκήσαντες ἐκεῖ τὸ δικαίωμά των, οὐχ' ἧττον ὅμως ἡ μεταφορὰ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος καθὼ ἐξαιρετικαὶ τοῦ νόμου διατάξεις δὲν δύνανται νὰ ἦναι διαρκεῖς. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ καὶ εἰς τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Οἰχαλίας φαίνονται ἐναλλὰξ ἐγγεγραμμένοι καὶ δημόται Εὔας ὡς καὶ ἄλλων δήμων, οὕτω δὲ διακειμένων τῶν καταλόγων ἐπέρχεται ἀφεύκτως διπλῆ ἐξάσκησις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος, παραστείνει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ἐν γένει, μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ νὰ ἐξασκήσῃ ἕκαστος τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας ἐντὸς τοῦ δήμου του, ἢ ἄλλως νὰ ἐνεργηθῇ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἡ μεταφορὰ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος.

Ἡ δὲ μειονοψηφία δὲν εὑρέθη καθ' ὁλοκληρίαν σύμφωνος μὲ τὴν πλειονοψηφίαν, καὶ μέλη τινὰ αὐτῆς μὴ ἱκανοποιούμενα τῶν σκέψεων τῆς πλειονοψηφίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους Ἀνδανίας καὶ Εὔας, διεφώνησαν ὡς πρὸς τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἁμαίσου, ἀφ' οὗ τὸ ἐνεργῆσαν τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς δημοτικὸν συμβούλιον θεωρούμενον, ὡς εἶχε, νομίμως συγκεκροτημένον πολὺ πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἐξέδοτο διαφόρους πράξεις, ἐπικυρωθεῖσας παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ πλημμελὴς ἡ κλήρωσις ἐνεργηθεῖσα μάλιστα ἐνώπιον ἀντιπροσώπου τοῦ ἐπάρχου, ἐν ᾧ ἄλλως εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην τὸ συμβούλιον καλεῖται οὐχὶ πρὸς γνωμοδότησιν, ἀλλ' ἁπλῶς πρὸς βεβαίωσιν τοῦ γεγονότος τῆς κληρώσεως· συμφωνοῦσα δὲ μετὰ τῆς πλειονοψηφίας ὡς πρὸς τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἑτεροδημοτῶν καὶ μὴ εὑρίσκουσα ἀφ' ἑτέρου λόγους ἰσχυροὺς, ὑπαγορεύοντας κατ' ἀνάγκην τὴν ἀκύρωσιν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους καὶ σκεπτομένη ὅτι ὑπάρχουσης καταφανοῦς κατὰ τὸν δήμον Ἀνδανίας τῆς πλαστογραφίας τῶν πρακτικῶν ἐν μέρους τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν δύναται νὰ δοθῇ εὐδιμίτα εἰς τὰς πράξεις των πίστις, σχετικῶς δὲ κατ' ἀνάγκην πλειότερα εἰς ἐκείνας τῆς μειονοψηφίας, γνωμοδοτεῖ ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν Σ. Ἀντωνόπουλον αἱ ἐλλείπουσαι 4 ψῆφοι τοῦ δήμου Ἀνδανίας, ἀφ' οὗ κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς μειονοψηφίας ἀπεκλείσθησαν πλείονες δημόται ἀπὸ τοῦ νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ νὰ λογισθῶσιν κατὰ τὴν μειονοψηφίαν ὡς ψηφοφορήσαντες κατὰ τοὺς δήμους ἐκείνους μόνον 196 ἐκλογεῖς καὶ αἱ μὲν 122 ψῆφοι, ὡς εὑρέθησαν εἰς τὴν διαλογὴν ν' ἀποδοθῶσι

εἰς τὸν Ἀντωνόπουλον, αἱ δὲ ὑπόλοιποι εἰς τὸν Μιχάλαν, ἀκυρουμένης δὲ ὡς εἰκονικῆς τῆς ψηφοφορίας τῆς 6ης ἡμέρας τοῦ δήμου Εὔας νὰ ἐκπεσθῶσιν αἱ ψῆφοι αὗται ἀπὸ τὸν ἔχοντα ὅλας τὰς ψήφους τοῦ δήμου ἐκείνου, καὶ τὸ οὕτως ἐξαγόμενον ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνοπούλου νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρον. Τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἕτερα μέλη τῆς μειονοψηφίας θεωροῦντα ὡς ἀπαραδέκτους ὅλας ἐκείνας τὰς ἐνστάσεις, ὅσαι μὴ γενόμεναι ἐν καιρῷ τῆς ψηφοφορίας, ἐγένοντο κατὰ τὴν διαλογὴν καθόσον καὶ τὴν ἀπελέγχθησαν, συμφωνοῦντα δὲ ὡς πρὸς τὴν ἑκατέρωθεν ἀπόρριψιν τῶν ἑτεροδημοτῶν, θεωροῦσιν ὡς νόμιμον τὸ οὕτως ἐξαγόμενον ὑπὲρ τοῦ Ν. Μιχάλου ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Κωνστ. Κουρκουμέλης,	Π. Δ. Καμπάνης,
Γ. Διαμάντης,	Δ. Γαβρᾶς,
Δ. Στάϊκος,	Λευκᾶς Λόντος,
Μ. Σολωμὸς	Δημ. Καλλιφρονᾶς,
Ν. Λ. Μπότσαρης,	Ἠλ. Παπαδαῖος,
Φ. Φίλωνας,	Χρ. Σωμαρίπας.

Ὁ γραμματεὺς

Χ. Σ. Θ[illegible]χερόπουλος.

Προβάσης δὲ τῆς Βουλῆς ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως συζήτησιν, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τοῦ τμήματος προτείνει κατὰ πρῶτον τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, στηριζομένην εἰς λόγους τινάς, ἐξ ὧν ὁ εἷς εἶναι ἀληθὴς, καὶ αὐτὸς κατὰ τῶν φίλων τοῦ Ἀντωνοπούλου. Ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος, ὅστις δύναται νὰ λάβῃ ὑποστήριξιν, καὶ ὅστις ἐν ᾧ δὲν φέρει τὴν τῆς ἐκλογῆς ἀκύρωσιν, ἀποκλείει τὸν Κ. Ἀντωνόπουλον τοῦ περιβόλου τούτου; ἡ ψηφοφορία τῶν ἑτεροδημοτῶν, τὴν ὁποίαν παραδεχθεῖσα ἄλλοτε ἡ Βουλή, ἀκύρωσε τὴν ἐκλογὴν τῆς Πύλου. Ἀλλὰ πιστεύει, ὅτι συνεπὴς πρὸς τὴν ἀπόφασίν της ταύτην, ἡ Βουλὴ θέλει καὶ τώρα παραδεχθῇ ὡς νομίμων τὴν τῶν ἑτεροδημοτῶν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Εὔας, διότι ἀπέκτησαν κατὰ τὸν νόμον τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὸν δήμον Εὔας, ἡ δὲ Βουλὴ παραδεχθεῖσα ὡς ἔγκυρον τὴν κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς Μεσσήνης, τῆς ὁποίας προϊὸν ὑπῆρξε καὶ οὗτος, ἐκήρυξε καὶ τοὺς καταλόγους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ, νομίμους, καὶ ἑπομένως δὲν θέλει σήμερον διὰ μιᾶς νέας ἀποφάσεώς της νὰ ἔλθῃ εἰς ἀντίφασιν, θεωροῦσα τοὺς

αὐτοὺς καταλόγους παρανόμους, καθ' ὅσον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων καταλόγων ἐνηργήθη καὶ ἡ προκειμένη ἐκλογή.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τοὺς εἰς τὸν δῆμον Παμίσου φαινομένους ὡς ψηφοφορήσαντας ἑτεροδημότας, παρατηρεῖ, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ νόμου ἐξεπλήρωσαν διατύπωσιν, καὶ ἑπομένως δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ. Ἐν τούτοις μία ἐπιτροπὴ ἐκ τεσσάρων μόνον μελῶν, ἐκλεγέντων ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ Ἀντωνοπούλου, ἔρριψεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐντὸς τῆς κάλπης 1500 ψηφοδέλτια, καὶ τούτων προϊόν εἶναι οἱ λεγόμενοι ἑτεροδημόται Παμίσου, τοὺς ὁποίους ἡ Βουλὴ σεβομένη ἑαυτὴν δὲν πρέπει βεβαίως νὰ παραδεχθῇ ἐναντίον ῥητῆς διατάξεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, καὶ οὔτε δύναται, διότι μία δημαιρισιακὴ ἐπιτροπὴ προσέθηκεν ἐν τῇ κάλπῃ 1500 ψηφοδέλτια, νὰ κηρύξῃ ἄκυρον τὴν ἐκλογήν, ἢ τὸν Ἀντωνοπούλου νόμιμον τῆς Μεσσήνης βουλευτήν. Τοιαύτην βεβαίως ἀπόφασιν δὲν θέλετε ποτὲ ἐκφέρει, διότι ἠθικῶς θέλει καταδικασθῇ ὡς ἔν ψεύδος, καὶ διότι τοιαύτη ἀπόφασις ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις σας, καθ' ὅσον ὑμεῖς δὲν δύνασθε νὰ σχηματίζητε τοὺς βουλευτάς. Ἐνδιαφερόμενος λοιπὸν εἰς τὴν ὑπόληψιν τῆς Βουλῆς, ὡς ἐντὸς αὐτῆς λαβὼν ὑπαρξιν καὶ ἐν αὐτῇ ζήσων, παραινεῖ ὑμᾶς νὰ μὴ προσάψητε τοιαύτην εἰς τὴν ὑπόληψιν σας κηλίδα, διότι οὕτω θέλετε καταντήσει ἧττονες ἠθικῶς καὶ αὐτῶν τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Ἀπωθήσατε λοιπὸν τὰς κηλίδας ταύτας ὅθεν καὶ ἂν ἔρχωνται, καὶ φροντίσατε νὰ τηρήσητε ἀγνὸν καὶ ἀκηλίδωτον τὸ Σύνταγμα, τοῦ ὁποίου ἡ τήρησις καὶ πιστὴ ἐφαρμογὴ ἀνετέθη ὑμῖν παρὰ τοῦ Ἔθνους.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος προτείνει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, διότι εἰς τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Ἀνδανίας ἐγένετο, λέγει, ἀπόπειρα νοθεύσεως, ἥτις ὅμως δὲν ἐπραγματοποιήθη, καθ' ὅσον ἐν τοῖς πρακτικοῖς φαίνονται μὲν 1025 ψηφοφόροι, ἐψηφοφόρησαν δὲ πραγματικῶς 600 μόνον. Ἀλλ' ἡ μεταξὺ πρακτικῶν καὶ κάλπης φαινομένη αὕτη ἀντίφασις προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι πολλὰ ψηφοδέλτια ἀφῃρέθησαν ἐκ τῆς κάλπης ὡς μὴ μονογραφημένα ἢ ὡς κακῶς γεγραμμένα. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου, διότι ἀμφότεροι οἱ ὑποψήφιοι ἔλαβον τὸν αὐτὸν σχεδὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων. Ἀλλ' ἀποδόθητε ἡ ἀντίφασις αὕτη δύναται μὲν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπόπειρα νοθεύσεως, οὐχὶ ὅμως καὶ νόθευσις, καὶ ἑπομένως μία ἀπόπειρα δὲν δύναται νὰ ῥέξῃ τὴν τῆς ἐκλογῆς ἀκύρωσιν.

Ἡ ἐκλογὴ λοιπὸν τῶν ἑτεροδημοτῶν τῆς Βάας, ἣν ἄλλοτε παρεδέχθη ἡ Βουλή, καὶ τὴν ὁποίαν παραδέχεται καὶ ὁ ἐκλογικὸς νόμος, καὶ ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Παμίσου, ὅστις ἐπικυρούμενος ἢ ἀκυρούμενος δὲν ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος, διότι παντοτε ὁ Ἀντωνόπουλος μένει μειοψηφῶν, εἰσὶν οἱ λόγοι, ἐφ' ὧν στηριζομένη ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος προτείνει τὴν τῆς ἐκλογῆς ἀκύρωσιν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀποκλείσητε ὅλους τοὺς ἑτεροδημότας, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς μένει ἀμετάβλητον, διότι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τῶν δύω δήμων, τῆς Βάας καὶ Παμίσου εἶναι τὸ αὐτὸ διὰ τοὺς ὑποψηφίους, ἐν ᾧ ὅλων τῶν ἄλλων δήμων τὸ ἀποτέλεσμα, κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁποίων οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις, ἀποβαίνει ὑπὲρ τοῦ Μιχάλου. Ὅ,τι δήποτε ὅμως καὶ ἂν ἀποφασίσητε, μὴ παραδεχθῆτε ποτὲ ὡς ἀληθῆ μίαν ψηφορίαν, ἥτις περιέχει 1500 τεμάχια χάρτου, καὶ οὐχὶ ψηφοδέλτια, ῥιφθέντα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς τῆς κάλπης ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, διότι τότε θέλομεν ἔχει βουλευτὰς χάρτου, καὶ ὅταν τοιοῦτοι ἔσονται οἱ διάδοχοι ἡμῶν, δικαίως δύναται πᾶς τις νὰ τοὺς ἀποκαλῇ, οὐχὶ τοῦ ἔθνους ἀντιπροσώπους, ἀλλὰ προϊόντα τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ δόλου, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ψεῦδος καὶ ὁ δόλος κατέρχονται ἀπὸ τῆς κεραλῆς. Μὴ θελήσητε λοιπὸν ὑμεῖς σήμερον μάλιστα, ὅτε ἀνακρίνεται, οὕτως εἰπεῖν, ἡ τῶν κοινωνιῶν διαγωγὴ νὰ καταδείξητε τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ὡς κοινωνίαν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης.

Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα συμπεραίνει, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ κηρύξῃ τὴν ἐκλογὴν ἄκυρον, διότι, ὡς ἀπέδειξεν, ἡ ψηφορία τῶν ἑτεροδημοτῶν οὐδόλως ἐπηρεάζει τὸ ἀποτέλεσμα, δὲν δύναται δὲ νὰ παραδεχθῇ ὡς νόμιμον βουλευτὴν τὸν Ἀντωνόπουλον, διότι ἀρκούντως ἀπέδειξεν, ὅτι ὁπωσδήποτε ὁ Μιχάλος μένει πλειοψηφῶν.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ὀφείλετε νὰ λύσητε διὰ τῆς σημερινῆς ἀποφάσεώς σας καὶ ἓν ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐναντίον τῶν συμφερόντων καὶ ἀναγκῶν τῶν ἐπαρχιῶν συγκροτουμένην ἀριστοκρατίαν, ἥτις κινδυνεύει νὰ καταστήσῃ τὰς ἐπαρχίας δούλας τῇ πρωτευούσῃ. Τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο εἶναι τὸ τῶν προσόντων, ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῶν ἐκλογῶν. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι προσόντα οἷα ζητεῖ ὁ νόμος, δὲν ἔχει ὁ Ἀντωνόπουλος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσσήνης πλειότερα, παρ' ὅσα εἶχεν ὁ Κ. Παϊκος ἐν τῇ ἐπαρ-

χία Λοκρίδος, καὶ ἑπομένως ἡ ἀπόφασις ὑμῶν πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε ἡ αὐτὴ καὶ ἀπέναντι τῶν νέων καὶ ἀπέναντι τῶν γερόντων. εἰς οὓς τοιλάχιστον ἡ πατρὶς ὀφείλει εὐγνωμοσύνην. Ἤδη δὲ ὅτε, τὸ καταχθόνιον ἐκεῖνο περὶ ἑτεροχθόνων ζήτημα κατεστράφη καὶ ἀπ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν φαντασίαν ἡμῶν, ἤδη ὅτε ὁ Ἕλλην εἶναι παντοῦ Ἕλλην, μὴ θελήσετε νὰ δώσητε οὔτε τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν ὑποψίας, ὅτι εἰς τὴν περὶ Παίκου ἀπόφασίν σας ὡρμήθητε ἐξ ἰδεῶν κατὰ τοῦ ἑτεροχθονισμοῦ καὶ οὐχὶ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ νόμου. Ὅ,τι λοιπὸν εἴπατε τότε διὰ τὸν Παίκον, ὅπερ ἦτο καὶ ἀληθὲς, τοῦτο ὀφείλετε νὰ εἴπῆτε καὶ σήμερον διὰ τὸν Ἀντωνόπουλον.

Περαίνων λοιπὸν τὸν λόγον του ἐλπίζει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει θεωρήσει τὴν ἐκλογὴν ἔγκυρον καὶ νόμιμον βουλευτὴν τὸν Μιχάλον, διότι οὗτος ἀποδεικνύεται πλειοψηφῶν καὶ διότι ὁ Ἀντωνόπουλος δὲν ἔχει τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ἐντίμου προέδρου τῆς Βουλῆς, ὅσιος εὑρεθῇ τὸ Σῶμα εἰς ἀμφιβολίαν, ἐὰν τὸ τμῆμα παρέστησεν, ὡς ἔχουσι, τὰ πράγματα, μολονότι νομίζει, ὅτι κατὰ μικρὸν θέλει διαφωνήσει μετ' αὐτοῦ. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι σκοπὸν δὲν ἔχει νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν τῆς πλειοψηφίας, διότι καὶ ἐν τῷ τμήματι δὲν συνεφώνησε μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν ἰδεῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας πολὺν ἐποιήσατο περὶ ἑτεροδημοτῶν λόγον, θέλει ἀντικρούσει τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ, διότι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ τμῆμα εὑρέθη σύμφωνον. Καθ' ὅσον λοιπὸν ἀφορᾷ τοὺς εἰς τὸν δῆμον Παμίσου ψηφοφορήσαντας ἑτεροδημότας, τὸ τμῆμα προτείνει τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν, ἂν καὶ διὰ πραγμάτων ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ ἑτεροδημόται οὗτοι ἀποκλεισθέντες τῆς ψηφοφορίας εἰς τοὺς οἰκείους δήμους των, ἠναγκάσθησαν νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν δῆμον Παμίσου διὰ νὰ ἐξασκήσωσι τὸ δικαίωμά των, ἀλλὰ συγχρόνως ἀπαιτεῖ καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὸν δῆμον Εὔας ψηφοφορησάντων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας διϊσχυρίσθη ὅτι οἱ ἑτεροδημόται οὗτοι ἀπέκτησαν κατὰ τὸν νόμον τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὸν δῆμον Εὔας, μετενεγκόντες ἐκεῖ πρὸ πολλοῦ τὰ πολιτικά των δικαιώματα, ἡ δὲ Βουλὴ ἀνεγνώρισεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦτο πρὸ πολλοῦ, παραδεχθεῖσα ὡς ἔγκυρον τὴν πρώτην ἐκλογὴν τῆς Μεσσήνης, παρατηρεῖ ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἑτεροδημόται, ἐν ᾧ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς καταλόγους Εὔας, ὁριστικοὺς καταστάντας, φαίνονται

ἐπίσης ἐγγεγραμμένοι καὶ εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῶν δήμους τῆς Ἰθώμης, Οἰχαλίας καὶ Ἀνδανίας, εἰς δὲ τοὺς καταλόγους Οἰχαλίας ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι καὶ δημόται τῆς Εὔας. Πῶς λοιπὸν ἡ Βουλὴ θέλει παραδεχθῇ τὴν τοιαύτην διπλῆν ψηφοφορίαν; Ἐὰν δὲ παραβάλητε τὰ πρακτικὰ τοῦ δήμου Εὔας μετὰ τῶν πρακτικῶν τοῦ δήμου Οἰχαλίας καὶ Ἰθώμης, θέλετε ἰδῆ ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Οἰχαλίας καὶ ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς Ἰθώμης ἐψηφοφόρησαν καὶ εἰς τὸν δῆμον Εὔας.

Διὰ ὅλα ταῦτα τὸ τμῆμα ἐπρότεινε ν' ἀποβληθῶσιν ἀμφοτέρων τῶν δήμων οἱ ἑτεροδημόται, καὶ εἰς τοῦτο συνεφώνησεν ἐπὶ τέλους καὶ ὁ προαγορεύσας. Ἀλλ' ὅταν περιορισθῆτε εἰς μόνην τῶν ἑτεροδημοτῶν τὴν ἀπόρριψιν, τότε βεβαίως ὁ Μιχάλος ἀναιρεῖται πλειοψηφῶν. Τί ὅμως θέλετε ἀποφασίσει διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Ἀνδανίας; Ὁ προαγορεύσας σᾶς εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δεχθῆτε βουλευτὰς, οἵτινες εἶσι προϊὸν χάρτου καὶ οὐχὶ πραγματικῶν ψήφων, αὐτὸς δὲ λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δεχθῆτε οὔτε βουλευτὰς, διὰ πλαστογραφιῶν ἀποδειχθέντας τοιούτους, ἐπὶ δὲ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνδανίας ἡ πλαστογραφία εἶναι ἀναντίρρητος, διότι ἐν μὲν τοῖς πρακτικοῖς εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι **1025** ψηφοφόροι, ἐν δὲ τῇ κάλπῃ εὑρέθησαν **600** μόνον ψηφοδέλτια. Ἡ πλειοψηφία λοιπὸν τοῦ τμήματος ὀρθῶς σκεπτομένη, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς τὴν ἀκύρωσιν ὡς πλαστῆς.

Μεταβαίνων δὲ εἰς τὸ τελευταῖον περὶ προσόντων ζήτημα, ὁμολογεῖ, ὅτι ποτὲ δὲν ἐπερίμενε νὰ ῥιφθῇ ἐν τῷ μέσῳ ζήτημα, τοιοῦτον. Τὸ ζήτημα τοῦτο παρουσιάσθη καὶ εἰς τὸ τμῆμα, διότι ὑπάρχει μία τοιαύτη ἐνστασις, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν ἔγγραφα ἐπίσημα, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Κ. Ἀντωνόπουλος καὶ διέμεινεν εἰς τὸ Νησίον, καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐκεῖ, καὶ δημότης εἶναι ἐγγεγραμμένος καὶ ἰδιοκτησίαν ἔχει, τὸ τμῆμα οὐδένα λόγον ἐποίησε πλέον περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἀναγνοὺς δὲ κατ' αἴτησιν βουλευτῶν τινων τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα, προσέθηκε τελευταῖον ὅτι, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς ἑτεροδημότας, πιστεύει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει παραδεχθῇ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Ἀνδανίας καὶ Ἰθώμης τὸ τμῆμα διῃρέθη εἰς δύο γνώμας, ἐξ ὧν ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ οἱανδήποτε ἐγκρίνει.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἐντύπωσιν τῷ ἐπροξένησεν ὁ ἰσχυρισμὸς, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ μειοψηφία τοῦ τμήματος προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ Ἀντωνοπούλου ὡς νομίμου

βουλευτοῦ. Καὶ ἀπόκειται μὲν εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι αὐτὴ ἐγκρίνει, ἀλλὰ τὸ νὰ λέγωσιν, ὅτι ὑμεῖς ὀφείλετε, στηριζόμενοι εἰς τοὺς λόγους δύω προσώπων τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ν' ἀφαιρέσητε ἐκ τῆς κάλπης τῆς Ἀνδανίας τὰ εἰς τὸν Μιχάλον ἀνήκοντα ψηφοδέλτια, καὶ οὕτω νὰ παραδεχθῆτε ὡς βουλευτὴν τὸν Ἀντωνόπουλον, τοῦτο ὑπερβαίνει πᾶν ὅ,τι δύναταί τις ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἐζήτησεν ὁ προαγορεύσας ν' ἀποβάλητε καὶ τοὺς ἑτεροδημότας Εὖας. Ἂν καὶ οὗτοι ἀπέκτησαν κατὰ τὸν νόμον τὸ δικαίωμα τοῦ δημότου, ἐν ᾧ οἱ εἰς τὸν δῆμον Παμίσου ψηφορήσαντες δὲν ἐξεπλήρωσαν οὐδεμίαν τοῦ νόμου διατύπωσιν, ἀλλ' ἁπλῶς ἐψηφοφόρησαν ἀποκλεισθέντες τῆς ψηφοφορίας εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῶν δήμους, καὶ τοῦτο διότι, εἶπε, πολλοὶ τῶν ἑτεροδημοτῶν αὐτῶν εὑρίσκονται ἐγγεγραμμένοι καὶ εἰς τοὺς οἰκείους δήμους, καὶ ἑπομένως ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν διπλῆν αὐτὴν ψηφορίαν. Ἀλλὰ παρατηρεῖ πρῶτον, ὅτι οἱ ἀποκλεισθέντες δὲν δύνανται νὰ ἦναι πλέον τῶν 500, ἐν ᾧ τὰ ἐν τῇ κάλπῃ Νησίου ῥιφθέντα περιπλέον ψηφοδέλτια ἀναβαίνουσιν εἰς 1500. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ἐναντίον τοῦ νόμου τὴν ψηφορορίαν ἑτεροδημοτῶν, μὴ ἀποκτησάντων κατὰ τὸν νόμον τὸ δικαίωμα τοῦ δημότου, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἀπεκλείσθησαν τῆς ψηφορορίας εἰς τοὺς δήμους των, διότι τοῦτο εἶναι ταυτόσημον ὡς ἂν ληστής τις ἔλεγε πρὸς ἡμᾶς· « ἠναγκάσθην νὰ γίνω ληστής, διότι ἐστερούμην τῶν πρὸς τὸ ζῆν. » Ἐὰν δὲ δύω ἢ καὶ τρία ὀνόματα εὑρέθησαν δὶς ἐγγεγραμμένα, τοῦτο δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν ἐκλογὴν πλαστὴν, διότι δὲν εἶναι οὐδόλως ἀπίθανον δύω πρόσωπα νὰ φέρωσι τὸ αὐτὸ ὄνομα. Καὶ μολαταῦτα δὲν δισταζει νὰ παραδεχθῇ καὶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν τὴν ἀπόῤῥιψιν, διότι καὶ οὕτω τὸ ἀποτέλεσμα ἀποβαίνει ὑπὲρ τοῦ Μιχάλου. Οἱ ἐναντίοι ὅμως μὴ ἀρκούμενοι εἰς τοῦτο, ἀπαιτοῦσι τὴν ἀπὸ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Ἀνδανίας ἀπόῤῥιψιν 400 ψήφων ὑπὲρ τοῦ Μιχάλου, καὶ τὴν παραδοχὴν 150 ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνοπούλου, διότι τότε μόνον φαίνεται ὁ τελευταῖος πλειοψηφῶν.

Νομίζει δὲ ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι οὐδεμία κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐγίνετο ἔνστασις ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς, διότι ἤθελεν ἀποδειχθῇ ψευδὴς, ἀλλ' ἐπαρουσιάσθησαν ὅλαι κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ τμήματος ἐνεργουμένην ἐξέλεγξιν, ἀφ' οὗ δυστυχῶς δύω ὁλοκλήρους μῆνας τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς ἦμεναν ἐκτεθειμένα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν δὲν εὑρίσκει καὶ μίαν ἔνστασιν τοῦ μοιράρχου, πικρῶς στιγματίζοντος τὴν διαγωγὴν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Παμίσου, συγκροτουμένης ὑπὸ φίλων τοῦ Ἀντωνοπούλου.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Ἀνδανίας, εἶπεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγένοντο πραξικαὶ ὀμάτων, διότι ἐν τῇ κάλπῃ εὑρέθησαν ὀλιγώτερα ψηφοδέλτια, καὶ ἐκ τούτου θέλει νὰ καταδείξῃ δολίαν τὴν ἐκλογὴν, ἐν ᾧ τοὐναντίον ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ὑπὸ τὴν αὐστηροτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ διὰ τῆς προσθήκης μελετηθεῖσα ἀπόπειρα νοθεύσεως.

Τέλος τέλος δὲ ὡς πρὸς τοὺς περὶ τῶν προσόντων ἰσχυρισμοὺς τοῦ προαγορεύσαντος, δὲν ἀρνεῖται καὶ οὗτος, ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ Ἀντωνοπούλου, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ πατὴρ, ἐγεννήθη ἐν τῷ Νησίῳ, οὐδ' ὅτι ἔλαβεν εἰς προῖκα ἐν μαρεσπαρίβολαν, τὸ ὁποῖον συνιστᾷ τὴν ὅλην ἐν τῷ Νησίῳ περιουσίαν αὐτοῦ. Διότι ὅμως ἔχει τις ἐν κτῆμα ἐντὸς μιᾶς ἐπαρχίας, δὲν ἕπεται ὅτι εἶναι καὶ δημότης τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, διότι πολλοὶ ἔχοντες ἐν Ἀθήναις οἰκίας, δὲν ἔχουσιν ὅμως καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ Ἀθηνῶν, ἐπειδὴ, ἐκτὸς τῶν κτημάτων, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ σταθερὰ διαμονὴ, ἐν ᾧ τὸ ἀναγνωσθὲν πιστοποιητικὸν, ἂν καὶ ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ θείου τοῦ Ἀντωνοπούλου ὡς δημάρχου, λέγει, ὅτι κατὰ τὸ 1821 διέμεινεν εἰς τὸ Νησίον, ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν διαμονή τινος εἰς ἓν μέρος δὲν ἀποτελεῖ τὴν σταθερὰν αὐτοῦ διαμονὴν, διότι τότε ἐκ τοῦ πολέμου κατέφευγεν ἕκαστος ὅπου ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἄσυλον. Ἐὰν δὲ μετέβη εἰς Νησίον πολλάκις, ὡς ἀναφέρει τὸ πιστοποιητικὸν, τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει τὴν μόνιμον κατοικίαν, καὶ ἑπομένως οὐδόλως ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ὁ Ἀντωνόπουλος ὡς ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ὀφείλει νὰ λύσῃ ἡ Βουλή.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου, ὡς πρῶτον ζήτημα ἐτέθη ἡ ἐν γένει ἀκύρωσις ἢ παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς.

Γενομένης δὲ πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δέκα βουλευτῶν, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Νάζον καὶ Π. Καλαμογδάρτην, συνήχθη, κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παραδέχθη τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς διὰ ψήφων 63 πρὸς 20.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀκύρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ο	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ο
Λουκᾶς Ἀντης	Ν	Σόλων Κρεττενίτης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ο
Πέτρος Καμπάνης	Ο	Γεώργιος Διαμάντης	
Νικόλαος Π. Καΐρης		Ν. Δελένδας	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ο	Δ. Γαβρᾶς	Ο
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Ν. Βαρδαρῆγος	Ν
Γεώργιος Τσάκρης	Ο	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Αεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Σκαρλάτος Σούτσος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ο
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδᾶτος	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σταῦρος Βλάχος	Ο	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ἰωάννης Ζάρκος	Ο
Σωτήριος Στράτος		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ο
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ο	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο
Φίλων Φίλωνος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	
Κωνστ. Γριβογεώργης		Νικόλαος Μπούκουρας	Ο
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Π. Καλποδῖνος	Ο
Γεώργιος Δ. Τσιγκουράκος		Ἐμμ. Ἀντίπας	Ο
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου		Γ. Πανοπριστόπουλος	Ο
Γεώργιος Κανδύλης	Ο	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Χρῆστος Ῥάγκος	Ο
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Βασίλειος Νώνης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Σταμάτιος Μήτσας		Νικόλαος Ματθαίου	Ο
Δημήτριος Ζῶτος	Ο	Ν. Χ. Ηαναγιώτου	Ο
Γ. Ι. Γιαλλάσης	Ο	Σ. Καπανίτσας	Ο
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ο
Αὐσανδρος Βιλαέτης	Ο	Α. Κορφιωτάκης	Ο
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ο	Γ. Γιατράκος	Ο

Λουκᾶς Στεφάνου	Ο	Κωνσταντίνος Βλάμης	
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ο
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Σιδέρης Ηράτσικας	Ο
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Π. Πατρινός	Ο
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ο
Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ο	Περικλῆς Καλαμαγδάρτης	Ο
Α. Μαυροειδῆς		Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Ο
Γ. Καφάλας		Ν. Δ. Μπότασης	Ν
Ἀναγ. Τσάκας	Ο	Κ. Δαρειώτης	
Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος		Ἰω. Σκαβέντσος	Ο
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ο	Γ. Νικολάου	
Ἀλέξανδρος Κουρουνδούρος	Ο	Γεώργιος Ναύτης	
Παναγ. Παπατσώνης	Ο	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Ἰω. Προβιλέγιος		Ἀν. Ῥενουάρδος	Ο
Ἰω. Ταταράκης		Στ. Δάρας	
Σ. Βαρότσης		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ο
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ο
Δ. Δημητρακόπουλος	Ο	Νικόλαος Νάζος	Ν
Π. Χρυσοβέργης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ο	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Δ. Κοκοτάκης	Ο	Κυριακὸς Πονηρόπουλος	
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ο	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ο	Δημήτριος Σταΐκος	Ο
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης	Ν	Α. Κιζάνης	Ο
Γεώργ. Μπάνης		Παντολέων Κουντουριώτης	
Νικόλαος Πιεράκος	Ο	Δημήτριος Βουδούρης	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ο	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	Ν
Δημήτριος Πουλικάκος	Ο	Μ. Χουρμούζης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Π. Χριστόπουλος		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Ο
Π. Κανελλόπουλος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ο	Αὐγερινὸς Ἀδέρωρ	Ο
Σπ. Πηλλήκας		Νικόλαος Β. Μπουβούρης	
Ν. Πανουργιᾶς		Α. Μάντσαρης	Ο

Μετὰ ταῦτα δὲ ἀναπτύξαντος τοῦ προέδρου, ὅτι δεύτερον πρὸς λύσιν ζήτημα ἐπέρχεται τὸ «ἂν ὁ Κ. Μιχάλος ἢ ὁ Σ. Ἀντωνόπουλος ἦναι νόμιμος βουλευτὴς Μεσσήνης» καὶ ὅτι περὶ τούτου πρόκειται νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή· ἐνέστη ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, εἰπών, ὅτι προηγουμένως πρέπει νὰ λυθῇ τὸ περὶ

προσόντων τοῦ Σ. Ἀντωνοπούλου ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀναπτυχθὲν ὑπ' αὐτοῦ, ὑποστηρίζεται καὶ ὑπ' ἄλλων.

Ἐνταῦθα τῶν μὲν προτεινόντων, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ λυθῇ διακεκριμένως καὶ εἰδικῶς, καθ' ὅσον μάλιστα, προκειμένου περὶ προσόντων, τὸ ζήτημα εἶναι ὅλως προσωπικὸν καὶ πρέπει νὰ λυθῇ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας· τῶν δὲ διϊσχυριζομένων, ὅτι ἅμα λυθέντος τοῦ ζητήματος, ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι ἢ ὄχι ἔγκυρος ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνοπούλου, διὰ τῆς ἀποφάνσεως ταύτης λύεται συγχρόνως καὶ τὸ περὶ προσόντων αὐτοῦ ζήτημα· μετὰ μακρὰν ἐπὶ τούτου συζήτησιν, ἐτέθη τὸ ἑξῆς θέμα·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ ψηφοφορηθῶσιν ἑνωμένα τὸ περὶ προσόντων καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ζήτημα, ναὶ ἢ ὄχι;»

Ἐπὶ τούτῳ δὲ γενομένης αἰτήσει πλειοτέρων τῶν δέκα ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Χ. Θεοχαροπούλου καὶ Π. Κολποδίνου, ἐπῆλθε, κατὰ τὸ ὑφ' ἅπαξ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ἰσοψηφία τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀντιθέτων γνωμῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἕνωσιν τῆς ψηφοφορίας τῶν περὶ προσόντων καὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης ζητημάτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Λουκᾶς Λόντος	Ο	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Νικόλαος Τσέλιος	
Πέτρος Καρπάνης	Ο	Κωνστ. Γριβογιώργης	
Νικόλαος Π. Καΐρης		Δ. Π. Πετροπουλάκης	
Ἀναγνωστὴς Γιαννουλίδης	Ο	Γ. Δ. Τσιγκουράκος	
Δημήτριος Τσόκρης	Ο	Ἀναγν. Παπαθανασίου	
Γεώργιος Τσόκρης	Ο	Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς	Ο	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ο
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ο	Βασίλειος Νώνης	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	
Σταῦρος Βλάχος	Ο	Δ. Ζῶτος	Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος		Γ. Γιολδάσης	Ο
Σωτήριος Στράτος		Ν. Γρανίτσας	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ο	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ο

Σ. Χ. Στεργιόπουλος	Ν	Α. Μαυροειδὴς	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ο	Γ. Κεφάλας	
Σόλων Κρεστενίτης		Ἀναγν. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ο
Ν. Ἀδελένδας		Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος	Ο
Δ. Γαδρᾶς	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	Ο
Ν. Βαρβαρῆγος	Ο	Ἰωάννης Προβιλέγιος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰωάννης Ταταράκης	
Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Σ. Βαρότσης	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	Ο
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Δ. Δημητρακόπουλος	Ο
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Π. Χρυσοβέργης	Ο
Γρηγόριος Κορριωτάκης		Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Δ. Κοκοτάκης	Ο
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ο
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάν. Κύσταθίου	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ο
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Κωνστ. Δαμπρινόπουλος		Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Νικόλαος Μπούκουρας	Ο	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ο
Π. Κολποδίνος	Ν	Δημήτριος Πουλιακάκης	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ο	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν	Π. Χριστόπουλος	
Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Χρῆστος Ῥάγκος	Ο	Νικόλαος Μοσχούλας	Ο
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Σπ. Πηλλήκας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Ν. Πανουργιὰς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εὐθ. Κεχαγιὰς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ο	Σιδέρης Πράτσιας	Ν
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν	Π. Πατρινὸς	Ν
Α. Κορριωτάκης	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Γ. Γιατράκος	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ο
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰω. Παπαλουκόπουλος		Ν. Α. Μιστόρασης	Ν
Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Κ. Δαρειώτης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Γ. Νικολάου	
Ἀναγν. Δεδόπουλος	Ν	Γεωργ. Νωϋτης	

Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N	Α. Κιζάνης . . . . . N
Ἀντ. Ρενουάρδος . . . . O	Παντολέων Καυτατζιώτης .
Σταμ. Λάρας	Δημήτριος Μπουδούρης . . O
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . O	Σταμάτιος Γ. Λακὸς . . . O
Παναγιώτης Ψάθης . . . . O	Μ. Χουρμούζης . . . . .
Νικόλαος Νάζος . . . . O	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Ἀναγνώστης Παπαταώρης .	Γεώργ. Ῥιζόπουλος . . . . O
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος .	Αἰγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . O
Γεώργ. Ι. Στάϊκος	Νικόλαος Ε. Μπουδούρης . .
Δημήτρ. Στάϊκος . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N

Ἐκ τούτων δὲ ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν λύσιν ἐπὶ τὴν αὔριον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΣΤ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰωάννης Ἀποστολίδης
Δ. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Τῆς 1 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προεδρεύσαντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ὑπό τινος ἡ ἔνστασις, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἀπεφάσισε χθὲς τὴν θέσιν τοῦ τελευταίου ζητήματος, ἐφ' οὗ ἐπῆλθεν ἰσοψηφία, ὡς φαίνεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τεθειμένον, ἀλλ' ὡς κυρίαν πρότασιν ἐνόει τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μεσσήνης διαίρεσιν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν δύω ζητημάτων περὶ τῶν προσόντων καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀντωνοπούλου.

Ἐκ τῆς ἐνστάσεως ταύτης μακρὰς προκαλεσθείσης συζητήσεως, τῶν μὲν ὑποστηριζόντων αὐτὴν, τῶν δὲ ἀντειπόντων, ὅτι ὡς κυρία πρότασις ἐτίθη ἡ ἕνωσις τῆς ψηφοφορίας, καθ' ὅσον τὸ διαιρετὸν διατάσσεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ, καὶ καθὼς τοῦτο ἐξάγεται καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας, ἐπελθόντος θορύβου ἕνεκεν ἀπρεποῦς τινος φράσεως ἀπευθυνθείσης κατὰ τοῦ προεδρείου, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΣΤ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τῆς 2 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, ἐφ' ὧν λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι περὶ τὸ τέλος αὐτῶν γίνεται μνεία ὅτι ἡ συνεδρίασις διελύθη ἕνεκεν ἀπρεποῦς τινος ἐκφράσεως, ἀπευθυνθείσης κατὰ τοῦ προεδρείου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τελευταῖον ἀγορεύσας κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἦτον αὐτὸς, τὰ πρακτικὰ βεβαίως αἰνίττονται ὅτι ἐκ τῶν χειλέων αὐτοῦ διέρρυγον αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις. Ἀλλ' ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξεν ὁ ἐξωτερικὸς τύπος τῶν ἐκφράσεών του, οὔτε διενοήθη κἂν ν' ἀποτείνῃ ἀπρεπεῖς κατὰ τοῦ Γραφείου ἐκφράσεις. Ὑπενθυμίζει εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι αὐτὸς ἀγορεύων, εἶχεν ὑποδείξει πῶς ἔπρεπε νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα τῆς ψηφοφορίας, ὁ δὲ προεδρεύων ὑπέβαλεν αὐτὸ ὑπὸ μορφὴν ἄλλην, ἐντεῦθεν δὲ ἠθέλησε μόνον νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ὁ πρόεδρος δὲν δύναται νὰ σχηματίζῃ θέματα κατὰ τὸ δοκοῦν, ἤτοι, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς, καὶ τοῦτο ἦτον ὅλη ἡ ἔννοια τῶν ἐκφράσεών του. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸν ῥοῦν τῆς ὁμιλίας του εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει τὸ προεδρεῖον νὰ *πλάττῃ*, ἀλλ' οὔτε κατὰ διάνοιαν εἶχε νὰ προσβάλῃ μὲ τοῦτο τὸ προεδρεῖον, καὶ μόνον μὴ εὑρὼν ἴσως τὴν πρόχειρον φράσιν, εἶπε κατὰ τύχην *νὰ πλάττῃ*, ἀντὶ τοῦ *νὰ σχηματίζῃ*, τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ μόνη ἰδέα του. Ὀφείλει διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν του νὰ βεβαιώσῃ πανδήμως ὅτι δὲν ἐνόει ν' ἀπευθύνῃ τὴν ἐλαχίστην προσβολὴν κατὰ τοῦ προεδρείου, τὸ ὁποῖον ἀπ' ἐναντίας σέβεται ὡς ἀξίαν ἀπόῤῥοιαν τῆς Βουλῆς.

Ἀπήντησε πρὸς ταῦτα ὁ προεδρεύων, ὅτι μὲ τὴν αὐτὴν εὐθύτητα καὶ ἑτοιμότητα, μεθ' ὧν ἐνόησε χθὲς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος

ἐκρράσεις, μὲ τὴν αὐτὴν πάλιν εὐθύτητα καὶ ἑτοιμότητα παραδέχεται τὰς δοθείσας σήμερον ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ περὶ αὐτῶν ἐξηγήσεις.

Οὕτω δὲ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τῆς Βουλῆς, ἐγκριθέντα τὰ πρακτικὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν γραμματέων.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Σ. Πράτσικαν, ἀποδημοῦντα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐχορηγήθη, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὀλιγοήμερος ἄδεια ἀπουσίας. Ἐπίσης δὲ ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον ὀκτὼ ἡμερῶν ἄδεια ἀπουσίας καὶ εἰς τὸν βουλευτὴν Δ. Ζῶτον, ἀπερχόμενον εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Δοκοῦ καὶ Κ. Πονηροπούλου κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἑορτῇ τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης. Ἔλαχον δὲ οἱ Κ. Ἰω. Σαχτούρης, Κ. Πονηρόπουλος, Α. Δεδόπουλος, Α. Γιαννουλίδης, Β. Δημητρακόπουλος, Σ. Κρεστενίτης, Π. Καλαμογδάρτης, Δ. Λόντος, Σ. Κοπανίτσας καὶ Δ. Βιλαέτης.

Μετὰ ταῦτα ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν, ἂν παραδέχηται νὰ προηγηθῇ ἀντὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης ἡ συζήτησις τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχεδίου ὡς κατεπείγοντος, δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν μὴ ἀναστᾶσα.

Προτεθείσης οὕτω τῆς συζητήσεως τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης παρετήρησεν ὁ προεδρεύων, ὅτι συμβουλευθεὶς καὶ τὴν συνείδησίν του καὶ ἐξωδίκως τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς, φρονεῖ ὅτι, ὅπως ἐξέλθωμεν τῆς δυσχερείας, εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ Βουλὴ ἕνεκα τῆς χθὲς ἀναφανείσης ἰσοψηφίας, πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ τὸ Σῶμα «ποίαν τῶν δύω προτάσεων θεωρεῖ ὡς κυρίαν· τὴν περὶ ἐνώσεως δηλονότι, τῶν προσόντων καὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς, ἢ τὸ διαιρετὸν αὐτῶν δι' εἰδικῆς ψηφοφορίας;»

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ὁσάκις τίθεται εἰς ψηφοφορίαν ἓν ζήτημα, καὶ προκαλεῖται ἐπ' αὐτοῦ ἡ καταφατικὴ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὸ ζήτημα λύεται, πᾶσα δὲ ἐναντία τοῦ ζητήματος πρότασις, πίπτει. Οὕτω π. χ. ἐὰν ἐπί τινος ἀντικειμένου ὑπάρχωσι δύω ἀντίθετοι ἐκθέσεις, καὶ προκληθῇ ἐπὶ τῆς ἑτέρας αὐτῶν ἡ καταφατικὴ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ἐπελθούσης ἰσοψηφίας, ἡ ψηφοφορηθεῖσα ἔκθεσις πίπτει καὶ ἑπομένως ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν ἀντίθετον ταύτης.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἡ καταφατικὴ τῆς Βουλῆς ψῆφος ἐπροκλήθη ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῆς ψηφοφορίας, ἡ πρό-

κύψασα ἰσοψηφία ἔλυσε τὸ ζήτημα κατὰ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἑτέρας, διότι ἄλλως, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὑπάρχει ἐκλεκτίς τις κατά τινος νομοσχεδίου, καὶ τίθεται αὕτη εἰς ψηφοφορίαν, ἐπελθούσης ἰσοψηφίας, ἤθελον θεωρηθῇ ἀποῤῥιφθέντα ἥ τε ἔκθεσις καὶ τὸ νομοσχέδιον, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας τὸ νομοσχέδιον δὲν παρακολουθεῖ τὴν τύχην τῆς ἐκθέσεως. Τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τοῦδε, καὶ δὲν πιστεύει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει παραδιάσει σήμερον τὴν τάξιν ταύτην, καὶ εὑρεθῇ οὕτω εἰς ἀδιξόδον λαβύρινθον.

Μετά τινα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιστραφείσαν συζήτησιν, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου, ὅτι δύω συγχρόνως προτάσεις δὲν δύνανται βεβαίως νὰ ψηφοφορηθῶσιν, ἀφ' οὗ δὲ ψηφοφορεῖται μία μόνη, αὕτη εἶναι ἐκείνη, ἐπὶ τῆς ὁποίας προκαλεῖται ἡ καταφατικὴ τῆς Βουλῆς ψῆφος. Τί δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν; ὅτι ἡ Βουλὴ ἠρωτήθη ἐὰν παραδέχηται τὴν ἑνωτικὴν ψηφοφορίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν ὡς κυρία πρότασις ἐτέθη ἡ ἕνωσις. Ἂν δὲ καὶ περὶ τούτου τὰ πρακτικὰ ἐκφράζονται μεθ' ὅλης τῆς σαφηνείας, καὶ κατά τινα νομικὴν ῥῆσιν «οἱ σαφεῖς νόμοι δὲν ἀπιδέχονται ἑρμηνείαν» ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουσι τινες διϊσχυριζόμενοι ὅτι ἐψηφοφορήθησαν καὶ αἱ δύω προτάσεις, ἀντὶ τοῦ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ποία τῶν δύω προτάσεων εἶναι ἡ κυρία, τὸ ὁποῖον κατ' αὐτὸν ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν, προτείνει ὡς εὐκολωτέραν τοῦ ζητήματος λύσιν νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία τις ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἐνταῦθα συστήσαντός τινος νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἀγορεύσαντος, καὶ ἂν παραδεχθῇ αὐτὴν ἡ Βουλὴ, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ εἰς τὸ μέλλον ὡς προηγουμένον· προσέθηκεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος πρότασις εἶναι τῷ ὄντι κινδυνώδης, διότι καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀμφιβόλου τῶν πρακτικῶν· διὸ νομίζει προτιμότερον νὰ ἐρωτηθῇ τὸ Σῶμα «ποία τῶν δύω προτάσεων εἶναι ἡ κυρία;»

Ἐπὶ τούτοις τῶν μὲν ὑποστηριζόντων τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Πανεπιστημίου, τῶν δὲ, τὴν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἀπερασίσθη νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ποίαν τούτων παραδέχεται ὡς ψηφοφορητέαν.

Οὕτω δὲ γενομένης, αἰτήσει πολλῶν, ψηφοφορίας κατ' ὀνοματικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ταμπακοπούλου καὶ Κ. Πονηροπούλου, καὶ ὑπὸ τὸ γνώρισμα τοῦ ὀνόματος τῶν προτεινάντων βουλευτῶν, συνήχθη, κατὰ τὸ ὡδε

προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς πρότασιν ψηφοφορητέαν τὴν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς διὰ ψήφων 54 πρὸς 36.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ ποίαν τῶν δύω γνωμῶν προτιμᾷ, τὴν τοῦ Κ. Καλλιφρονᾶ ἢ τὴν τοῦ Πηλλήκα; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Κ	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Π
Λουκᾶς Λόντος	Κ	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Κ
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Πέτρος Καμπάνης		Σόλων Κρεστενίτης	Π
Νικόλαος Π. Καΐρης		Δημήτριος Ἀθανασίου	Κ
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Π	Γεώργιος Διαμάντης	
Δημήτριος Τσόκρης	Π	Ν. Δελένδας	
Γεώργιος Τσάκρης	Π	Δ. Γαβρᾶς	Κ
Νικόλαος Ἰατρός	Κ	Ν. Βαρβαρῆγος	
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Κ
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Κ	Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Κ
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	Κ
Σταῦρος Βλάχος	Π	Ἠλίας Παπαδαΐης	Κ
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ἀθανάσιος Δανελόπουλος	
Σωτήριος Στράτος		Γρηγόριος Κορριωτάκης	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Π	Ἰωάννης Ζάρκος	Κ
Φίλων Φίλωνος	Κ	Βελισάριος Νικολαΐδης	Κ
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Ἰωάννης Μπαλάφας	Κ
Νικόλαος Τσέλιος		Πέτρος Δελιγιάννης	
Κωνστ. Γριβογεώργης	Π	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Π	Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	
Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	Κ	Νικόλαος Μπούκουρας	Κ
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου		Π. Καλπαδῖνος	Κ
Γεώργιος Κανδύλης	Κ	Ἡμ. Ἀντίπας	Κ
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Κ	Γ. Πανοπριρτόπουλος	Κ
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Π	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Βασίλειος Νώνης	Η	Χρῆστος Ῥάγκος	Π
Σταμάτιος Μήτσας		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Δημήτριος Ζῶτος	Κ	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Κ
Γ. Ι. Γιολδάσης	Π	Νικόλαος Ματθαίου	Κ
Ν. Α. Γρανίτσας	Κ	Ν. Χ. Παναγιώτου	Κ

Σ. Κοπανίτσας	Π	Νάκος Πανουργιᾶς	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Κ	Κωνστ. Βλάμης	
Α. Κορριωτάκης	Κ	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Κ
Γ. Γιατράκος	Π	Σιδέρης Πράτσικας	Κ
Λουκᾶς Στεράνου	Κ	Παν. Πατρινός	Κ
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Κ	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Κ
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	Κ	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Κ
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Π
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Κ	Ν. Α. Μπότασης	Κ
Ἀναγνώστης Διδόπουλος	Κ	Δ. Καλλέργης	
Α. Μαυροειδὴς	Κ	Κ. Δαρειώτης	
Γ. Κεφάλας		Ἰω. Σκαβέντσος	Κ
Ἀναγνώστης Τσάκας	Κ	Γ. Νικολάου	Π
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Γεώργιος Ναύτης	Κ
Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης	Π	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Κ
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Π	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Παναγιώτης Παπατσώνης	Π	Στ. Δάρας	Κ
Ἰω. Προβιλέγιος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Π
Ἰω. Ταταράκης	Κ	Παναγ. Ψάθης	Π
Σ. Βαρότσης		Νικόλαος Νάζος	Π
Χ. Σουμαρίπας	Π	Ἀναγ. Παπατσώρης	
Δ. Δημητρακόπουλος	Π	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Κ
Π. Χρυσοβέργης	Π	Κυριάκος Πονηράπουλος	Π
Α. Παπαδημητριάδης	Κ	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Δ. Κοκοτάκης	Π	Δ. Στάϊκος	Κ
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Π	Α. Κιζάνης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Κ	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γ. Μαδεμοχωρίτης		Δημήτριος Βουδούρης	Π
Γεώργιος Μπάνης		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Π
Νικόλαος Πιεράκος	Κ	Μ. Χουρμούζης	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Π	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Δημήτριος Πουλικάκος	Κ	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	Π
Γρηγόρ. Πατριαρχέας		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Π. Χριστόπουλος		Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	Π
Π. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Νικόλ. Μοσχούλας	Π	Α. Μάνσταρης	Κ
Σπ. Πηλλήκας	Π		

Κατὰ συνέπειαν, προκειμένου νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ πρότασις αὕτη, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος τὸ θέμα ὡς ἑξῆς·

« Ἡ ἕνωσις εἶναι ἡ κυρία πρότασις, ναὶ ἢ ὄχι; »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ὡς κυρίαν πρότασιν τὴν ἕνωσιν τῆς ψηφοφορίας τῶν προσόντων καὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς διὰ ψήφων 47 κατὰ 42, ἀρνησιψηφησάντων 2, καὶ ἐπομένως τὸ μὲν διατρατὸν ἔπεσεν ὡς κυρία πρότασις, ἔμεινε δὲ ὡς ἐπικρατήσασα ἡ ἕνωσις.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ ἕνωσις τῶν ζητημάτων ἦτον ἡ κυρία πρότασις, ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ο	Δημήτριος Ζώτος	Ο
Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ν. Α. Γρανίτσας	Ο
Πέτρος Καμπάνης	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης		Σ. Χ. Στερνάδης	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ν	Ἀνδρέας Λύγερινός	Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ο
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Σκαρλάτος Σούτσος		Ν. Δελένδας	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Δ. Γαβρᾶς	Ο
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ο
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ἀτων. Ν. Πετμεζᾶς	Ν
Σωτήριος Στράτος		Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	Ο
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαΐος	Ο
Φίλων Φίλωνος	Ο	Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Νικόλαος Τσῆλιος		Ἰωάννης Ζάρκος	Ο
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Βελισάριος Νικολαΐδης	Ο
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο
Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	Ο	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀναγν. Παπαθανασίου		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ο	Κωνστ. Δαμπρινόπουλος	
Ἐλευθ. Καλογερᾶς	Ο	Νικόλαος Μπουκουρᾶς	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ν	Π. Κολπαδίνος	
Βασίλειος Νώνης		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Σταμάτιος Μήτσας		Γ. Πανοπριφτόπουλος	Ο

Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Χρῆστος Ῥάγκος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	Ο
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Σπ. Πηλίκκας	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ο	Ν. Πανουργιᾶς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ο	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ο
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	Ο
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ο	Π. Πατρινός	Ο
Α. Κορφιωτάκης	Ο	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ο
Γ. Γιατράκος	Ν	Περικλῆς Καλαμαγδάρτης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ο	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Ο
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ο	Ν. Α. Μπότασης	Ο
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Κ. Δαρειώτης	
Γ. Ν. Ρεβελιώτης		Ἰωάννης Σκαβέντσος	Ο
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο	Γ. Νικολάου	Ν
Ἀναγν. Δεδόπουλος	Ο	Γεώργιος Ναύτης	ἀρνεῖται
Α. Μαυροειδής	Ο	Μιχαὴλ Σολωμός	Ο
Γ. Κεφάλας		Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀναγν. Τσάκας	Ο	Στ. Δάρας	Ο
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Νικόλαος Νάζος	ἀρνεῖται
Παναγ. Παπατσώνης	Ν	Ἀναγν. Παπατσώρης	
Ἰω. Προβιλέγιος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ο
Ἰω. Ταταράκης	Ο	Κυριάκος Πανηρόπουλος	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Γεώργιος Ἰω. Στάϊκος	
Χ. Σουμαρίπας	Ν	Δημήτριος Στάϊκος	Ο
Δ. Δημητρακόπουλος	Ν	Α. Κιζάνης	
Π. Χρυσοβέργης	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ο	Δημήτριος Μπουδούρης	Ν
Δ. Κοκοτάκης	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ν	Μ. Χουρμούζης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ο	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης		Γεώργιος Ριζόπουλος	Ν
Γεώργιος Μπάνης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Νικόλαος Πιεράκος	Ο	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ν	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Δημήτριος Πουλικάκος	Ο	Α. Μάντσαρης	Ο
Γρηγόριος Πατριαρχέας			
Π. Χριστόπουλος			

Ἀκολούθως ἀναπτύξας ὁ προεδρεύων, ὅτι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ μὲν πλειοψηφία ἀπεραίνετο περὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἡ γνώμη αὕτη ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ Σώματος· ἐκ δὲ τῆς μειονοψηφίας τὰ μὲν πλειοψηφοῦντα μέλη παραδέχονται ὡς νόμιμον βουλευτὴν τὸν Κ. Μιχάλον, τὰ δὲ μειοψηφοῦντα τὸν Σ. Ἀντωνόπουλον· ἠρώτησε πρῶτον τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται ὅτι ὁ Σ. Ἀντωνόπουλος εἶναι νόμιμος βουλευτὴς Μεσσήνης, ἔχων καὶ τὰ κατὰ τὸν νόμον προσόντα, ναὶ ἢ ὄχι;

Ἐπὶ τούτῳ δὲ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, συνήχθη, κατὰ τὸ ὑφ' ἓν προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν Σ. Ἀντωνόπουλον νόμιμον βουλευτὴν Μεσσήνης διὰ ψήφων 47 κατὰ 39, ἀρνησιψηφησάντων 5.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ Σ. Ἀντωνόπουλος εἶναι νόμιμος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ο
Λουκᾶς Λάντος	Ο	Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	
Πέτρος Καμπάνης	Ο	Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς ἀρνεῖται.	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ο	Ἰωάννης Ἀποστολίδης ἀρνεῖται.	
Δημήτριος Τσόκρης	Ο	Βασίλειος Νώνης	Ο
Γεώργιος Τσόκρης	Ο	Σταμάτιος Μήτσας	
Νικόλαος Ἰατρός	Ο	Δημήτριος Ζῶτος	Ν
Σκαρλάτος Σούτσος		Γ. Ι. Γιολδάσης	Ο
Δημήτριος Καλλιγρωνᾶς ἀρνεῖτ.		Ν. Α. Γρανίτσας	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Λύσανδρος Βιλαέτης	Ο
Σταῦρος Βλάχος	Ο	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Ἰσκος		Ἀνδρέας Λύγερινός	Ο
Σωτήριος Στράτος		Σόλων Κρεστενίτης	Ο
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ο	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Ν. Δελένδας	
Νικόλαος Τσέλιος		Δ. Γαβρᾶς	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ο	Ν. Βαρβαρήγος	Ο

Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Σ. Βαρότσης	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	Ο
Ἠλίας Παπαδαῖος		Π. Δημητρακόπουλος	Ο
Ἀθανάσιος Ἀγγελόπουλος	Ν	Π. Χρυσοβέργης	Ο
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Α. Παπαδημητράδης	Ν
Ἰωάννης Ζάχος	Ν	Δ. Κοκοτάκης	Ο
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	Ο
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Πέτρος Ἀσλιγιάννης		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος		Νικόλαος Πιερράκος	Ν
Νικόλαος Μπούκουρας	Ο	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	Ο
Π. Καλπιδίνος		Δημήτριος Πουλικάκος	Ν
Ἐμ. Ἀντίπας	Ο	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Γ. Πανοπριστόπουλος	Ν	Π. Χριστόπουλος	
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος		Π. Κανελλόπουλος	
Χρῆστος Ῥάγκος	Ο	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Σπ. Πήλληκας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ν	Ν. Παναγιᾶς	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ο	Σιδέρης Πράτσικας	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν	Π. Πατρινός	Ν
Α. Κορφιωτάκης	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Γ. Γιατράκος	Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ο
Δουκᾶς Στεράνου	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Ν. Α. Μπότασης	Ν
Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Δ. Καλλέργης	
Γ. Ῥεβελιώτης		Κ. Δαμιώτης	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ο	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Γ. Νικολάου	Ο
Α. Μαυροειδής	Ν	Γεώργιος Ναύτης ἀρνεῖται.	
Γ. Κεφάλας	Ο	Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Στ. Δάρας	Ν
Κωνστ. Ἰω. Κουμανουδέλης	Ο	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ο
Ἀλέξανδρος Κουμανουδοῦρος	Ο	Παναγιώτης Ψάθας	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ο	Νικόλαος Ναζος	Ν
Ἰω. Προβιλέγιος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν

Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Μ. Χουρμούζης . . . . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος . . Ο	Καλαμαράς Τσουκαλᾶς . .
Γεώργιος Στάϊκος	Γεώργιος Ριζόπουλος . . . Ν
Δημ. Στάϊκος . . . . . Ν	Εὐαγγέλη. Κοντογιαννης . .
Α. Κιζάνης	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . Ο
Παντολέων Κουτουρώτης .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Δημήτριος Βουδούρης ἀρνεῖται.	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . Ο	

Ἑπομένως ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγέλλας τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ ῥηθέντος Ἀντωνοπούλου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
Α. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΣ'.

Τῆς 6 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παριλθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προεδρεύσαντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Λαβὼν ἐν πρώτοις τὸν λόγον παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ προπαρελθὸν Σάββατον ἐπρόκειτο, ὡς ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται, ἡ συζήτησις τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχεδίου, παρῆσαν δὲ καὶ δύω τῶν ὑπουργῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ὅτε εἷς βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ Σ. Μηλίου ἦτον ὥριμος, ἐπρότεινε νὰ συζητηθῇ αὕτη ὡς κατεπείγουσα, ἀναβαλλομένης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεως. Ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται ὅτι αὐτὸς ὡς πρόεδρος ἐδίστασεν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως ταύτης, ἐπῆλθε δὲ μετ' αὐτὸν καὶ εἷς βουλευτὴς, ὁ Κ. Ναύτης, ὅστις παρετήρησεν ὅτι, ἀφ' οὗ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὡς ἀντικείμενον συζητήσεως σημειοῦται τὸ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχέδιον, δὲν δυνάμεθα, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἀναβάλλοντες τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, νὰ ἐπιληφθῶμεν ἄλλου ἀντικειμένου. Τὸν δίτσχ-

βισμὸν τοῦτον ἐνθυμεῖται ἡ Βουλὴ ὅτι ἀντέκρουσαν διάφοροι βουλευταὶ, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν Κ. Ζάρκος ἐπέφερεν, ὅτι ἡ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σημείωσις ἀντικειμένου τινὸς δὲν εἶναι πάντοτε ὑποχρεωτικὴ πρὸς τὸ Σῶμα, διότι, ὅταν ὑπάρχῃ σπουδαία τις καὶ κατεπείγουσα ὑπόθεσις, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προτιμήσῃ τὴν συζήτησιν αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐμμένῃ εἰς τὰ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναγνωρίσῃ ἡ Βουλὴ τὸ κατεπείγον τοῦ ἀντικειμένου. Κατὰ συνέπειαν, ἐνθυμοῦνται πάντες, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην ὁμοψήφως, ἐκτὸς τῶν ἀντειπόντων βουλευτῶν Σύρου καὶ Ναυπακτίας. Ἀκολούθως ἐπίσης ἐνθυμεῖται τὸ Σῶμα ὅτι αὐτὸς ὡς πρόεδρος ἤθελε νὰ ψηφοφορηθῇ οὐχὶ ἐν συνόλῳ ἀλλὰ κατ' ἄρθρον ἡ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Κ. Μηλίου ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως ἐζήτησατο νὰ ψηφοφορηθῇ μόνον τὸ γενικὸν συμπέρασμα τῆς ἐπιτροπῆς. Ψηφοφορίας δὲ γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ συμπέρασμα τῆς ἐπιτροπῆς παμψηφεί, ἐκτὸς δύω ἀρνηθέντων ψῆφον. Τοῦτο εἶναι, νομίζει, ἐν ἀκριβείᾳ ἡ ἀνακεφαλαίωσις ὅλων τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην προηγηθέντων. Ἀλλὰ μεθ' ὅλα τὰ περιστατικὰ ταῦτα, τὰ ὁποῖα συνομολογεῖ ἅπασα ἡ Βουλὴ, ἡ *Ἀθηνᾶ* παραδόξως γράφει, ὅτι τὸ προεδρεῖον ἐπίστευσε τὴν συζήτησιν καὶ ὑφηρπάγη ὑπ' αὐτοῦ τὸ ζήτημα ἐξ ἐφόδου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ *Ἀθηνᾶ* λέγει, ὅτι τὰς πληροφορίας ταύτας ἔλαβεν ὑπὸ βουλευτῶν, τὰ δὲ κατὰ τοῦ προεδρείου γραφέντα ἀντανακλῶνται καθ' ὅλης τῆς Βουλῆς, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐρωτήσῃ τὸ Σῶμα ἂν τὰ ὑπὸ τῆς *Ἀθηνᾶς* γραφέντα ἔχωνται τῆς παραμικρᾶς ἀληθείας, καὶ ἂν ὑπάρχῃ εἷς βουλευτὴς ἀποδεχόμενος αὐτὰ ὡς ἀληθῆ.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἀποφηναμένης, ὅτι συνομολογεῖ εἰς τ' ἀνωτέρω καὶ ἀποκρούει τὰ ὑπὸ τῆς *Ἀθηνᾶς* γραφόμενα ὡς ὅλως ψευδῆ ἐπανελήφθη ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀρτίως ὑποβληθείσης ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς περὶ αὐξήσεως τῆς πρὸς διατήρησιν τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ προσεπιχορηγήσεως κτλ. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἔκθεσιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφηναμένη νὰ γίνῃ ἡ προσθήκη τῶν ἐγκριθεισῶν πιστώσεων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Μ. Χουρμούζην, Ν. Μοσχούλαν καὶ Π. Χριστόπουλον ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Προσελθὼν ὁ ἄρτι γενόμενος δεκτὸς βουλευτὴς Μεσσήνης Σ.

Ἀντωνόπουλος, ἔλαχε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς συντρίψεως προσαρτώμενον τῇ ὁρκωμοσίᾳ πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ταμπακοπούλου καὶ Γ. Μαθεμαχωρίτου ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων· ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἑξῆς·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1856.

Α.	Β.	Γ.
Ν. Μαΐστρης	Α. Διδόπουλος	Σ. Κρεατσιώτης
Ν. Μπούκουρης	Γ. Μαθεμαχωρίτης	Α. Ν. Πετμεζᾶς
Ἐμ. Τσούχλος	Α. Στεφάνου	Α. Μπεκιάρης
Η. Ψάλτης	Ἀντ. Γρίβας	Σ. Βλάχος
Η. Κανελλόπουλος	Ἰω. Ταπεράκης	Φ. Φίλωνας
Ε. Λεχωρίτης	Μ. Τριανταφυλλόπουλος	Χ. Θεοχαρόπουλος
Β. Η. Δεληγιαννόπουλος	Χ. Τσαλαμιδᾶς	Κ. Δαμπρινόπουλος
Α. Βιτσίλος	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Κ. Βλάμης
Δ. Πολυχρονόπουλος	Δ. Πουλικάκος	Σ. Ηἰλλήκας
Γ. Μπάνης	Δ. Τσόκρης	Η. Χρυσοβέργης
Ν. Βυνδούρης	Ἰω. Ζάρκος	Ι. Ἀποστολίδης
Κ. Πονηράπουλος	Ν. Νάζος	Ν. Παναργιᾶς
Γ. Κεφάλας	Γ. Τσόκρης	Δ. Ἀθανασίου
Η. Κυνετσιωτίτης	Α. Κιζάνης	Ν. Ἰατρὸς
Βελ. Νικολαΐδης	Σπ. Δάρας	Μ. Σολωμός
Η. Καλπούνος	Κ. Κουρκουμέλης	Β. Νάνης
Α. Κουμουνδούρος	Ι. Εὐσταθίου	Δ. Ζῶτος
Γ. Κουβάλης	Χ. Σουμαρίπας	Σ. Γ. Δουκᾶς
Η. Δεληγιάννης	Α. Κορφιωτάκης	Α. Ἴσκος.
Ι. Προβελέγγιος.	Α. Λύγερινός.	

Δ.	Ε.	Ϛ.
Γ. Γιατράκος	Π. Καμπάνης	Σ. Βαρδινιώτης
Η. Παπατσώνης	Α. Γεωργαντᾶς	Δημ. Βουδούρης
Δ. Θεσιώδης	Δ. Πετροπουλάκης	Α. Δανηλόπουλος
Ν. Ῥάγκος	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Δ. Καλλιφρονᾶς
Ἠλ. Παπαδάκης	Δ. Δημητρακόπουλος	Γ. Ι. Σταΐκος
Α. Τσάκας	Α. Μάντσαρης	Γ. Ἀντωνόπουλος
Ρ. Κορφιωτάκης	Ἐμμ. Ἀντίπας	Γ. Ῥαβελιώτης
Α. Παπαπαύλης	Ν. Μαγγίλας	Ν. Πειράκος
Μ. Νικηφόζης	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	Γ. Ναύτης
Ν. Μαθαίου	Ν. Γρηνίτσας	Ἰω. Παπαλουκόπουλος
Σ. Σπράτος	Ι. Παναγιωτόπουλος	Δ. Σταΐκος
Α. Δόντος	Γ. Τσιγκουρέας	Σ. Κοπανίτσας
Γ. Δημάκης	Σπ. Μήτσας	Ι. Σαχρίδος

Π. Πατρινὸς	Ν. Δελίγιαννης	Α. Παπαθανασίου
Δ. Γαβρᾶς	Α. Ἀβέρωφ	Η. Χριστόπουλος
Γ. Μαυρομιχάλης	Ν. Χ. Παναγιώτου	Α. Παπαδημητριάδης
Εὐ. Κυντογιάννης	Ἰω. Σκαβίνιος	Κ. Τσουκαλᾶς
Δ. Κοκοτσάκης	Κ. Γριβογιώργης	Ν. Α. Βαρβαρέγος
Γ. Ῥιζόπουλος.	Θ. Α. Ζαΐμης.	Η. Καλαμογδάρτης.

Ζ.

Γ. Νικολάου	Κ. Δαρεμάτης	Ε. Καλογρᾶς
Α. Ῥενουάρδος	Ν. Η. Καΐρης	Ι. Μπαλάφας
Σ. Χ. Στρανόπουλος	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Σ. Πρέττικας
Ν. Τσίλιος	Α. Μαυροειδῆς	Γ. Γιαλλᾶσης
Ἐν. Μελετόπουλος	Α. Γιαννουλίδης	Γ. Πατριαρχέας.
Ν. Α. Χ. Ἀναργύρου	Σ. Σοῦτσος	
Α. Μαυροκορδάτος	Α. Βλαΐτης	

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω, ἀπόντος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, δύο νομοσχέδια, α. περὶ τετραμήνου πιστώσεως διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1856, καὶ β'. περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1855 ἐκ δρ. 1,095,918:46 μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Διατεταγμένος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ συναπτόμενον τὸ παρὸν νομοσχέδιον, δι' οὗ ζητεῖται πίστωσις διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου ε. ε.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο λαμβάνει ὡς βάσιν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1855 καὶ τὰς κατόπιν καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ ἐπιψηφισθείσας ἀναπληρωτικὰς πιστώσεις, πρὸς δὲ καὶ τὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὁμοίαν πίστωσιν, ἣν τὸ νομοσχέδιον ὑπεβλήθη ἄρτι εἰς τὴν Βουλήν. Λογίζεται δὲ ἡ δι' αὐτοῦ χορηγουμένη πίστωσις ἀπέναντι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὅστις καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν προβλέπεται.

Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου ἤδη προϋπολογισμοῦ τοῦ 1856 προβλέπεται ἡ ἐπιχείρισις καὶ ἡ τελεσιουργία διαφόρων ἀναγκαίων παραγωγικῶν τε καὶ κοινωφελῶν ἔργων, καὶ ἡ κατασκευὴ ἀτμοπλοίων τοῦ Β. στόλου. Ἐκτὸς τούτων ἐξαιρε-

σεων, ώστε ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ **1855** μήτε αἱ κατόπιν αὐτοῦ ἐπιψηφισθεῖσαι ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων προείλεπον περὶ τοιούτων ἐπιχειρήσεων. Ἑπομένως ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα τὴν ἰσχυρὰν ἀπόφασιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς τοιαύτας προθέσεις της, θέλει στερηθῆ τοῦ καταλληλοτέρου καὶ χρησιμωτέρου πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις χρόνου, ἐὰν ἀναμείνῃ μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως καὶ τῆς κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ε. ε., ἵνα λάβῃ εἰς τὴν διάθεσίν της τὰς πρὸς τοιαῦτα ἔργα πιστώσεις. Τούτου ἕνεκα διὰ τοῦ **2** ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου συγχωρεῖται εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν νὰ κάμουν χρῆσιν πλήρη τῶν διὰ τοιαῦτα ἔργα πιστώσεων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν των ε. ε.

Κάλλιστα γινώσκετε, Κύριοι, ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους εἶσι τοῦ συβαρωτέρου χαρακτῆρος, καὶ δὲν δύναται ν' ἀναβάλλωνται ἡ πληρωμή των χωρὶς προφανεστάτου κινδύνου τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει. Πεποιθὼς ἑπομένως εἰς τὴν σύνεσιν ὑμῶν, ὅτι μετὰ προθυμίας καὶ σπουδῆς θέλετε ἐπιψηφίσει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἵνα εὑρεθῇ εἰς θέσιν ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους νὰ θεραπεύσῃ, καὶ τὰ ἔργα νὰ ἐπιχειρήσῃ συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους καὶ ὑμῶν.

Ἀθήνησι, τῇ **4** Φεβρουαρίου **1856**.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὑποστηριχθησόμενον δεόντως ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τὴν **2** Φεβρουαρίου **1856**.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον **1**. Διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου **1856** συγχωρεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ χρῆσιν ποσότητος ἴσης τῷ τριτημορίῳ τοῦ διὰ τὸ **1855** ἔτος προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν κατόπιν αὐτοῦ ἐπιψηφισθεισῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, ὡς καὶ τῆς αἰτηθείσης ἐσχάτως τοιαύτης διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ τοιαύτη χρῆσις γενήσεται ἀπέναντι τοῦ ὑποβληθησομένου εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τοῦ **1856**.

Ἄρθρον **2**. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν νὰ κάμωσι χρῆσιν πλήρους τῆς διὰ δημόσια ἔργα καὶ κατασκευὴν ἀτμοπλοίων τοῦ στόλου πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ **1856**.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ημῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐγκυκλίου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐκ δρ. **1,095,918:46** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1855**.

Ἡ συνοδεύουσα τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἔκθεσις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἀνεπτυγμένως πραγματεύεται περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου, αἵτινες ἀνέπαρκῆ καταστήσασαι τὴν ἐν τῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπιψηφισθέντι εἰδικῷ προϋπολογισμῷ ποσότητα, προκαλοῦσι τὴν προκειμένην ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν. Κρίνων ἑπομένως περιττὴν πᾶσαν ἀνάπτυξιν, ἐνθαρρύνομαι νὰ προκαλέσω ὑμᾶς. Κύριοι, ἵνα μετὰ προθυμίας ἐπιψηφίσητε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, συναισθανόμενοι τὰς ἀναποδράστους ἀνάγκας τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου, καὶ ὅτι ἤδη ὑπάρχουσιν ἀποκεκτημένα τὰ δίκαια ἀπαιτήσεων, ἃς πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ ἡ προκειμένη ἀναπληρωτικὴ πίστωσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **3** Φεβρουαρίου **1856**.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

«Πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν διὰ τὸ ἔτος **1855**, σπεύδομεν νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοὺς λόγους, αἵτινες ὑπηγόρευσαν ν' ἀπευθύνωμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν αἴτησιν ταύτην.

ΚΕΦ. **1**. Ἄρθρον **1**.

Μισθὸς ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ δραχ. . . . **380,000**.

ΚΕΦ. 1. Ἄρθρον 2.

Μισθὸς στρατοῦ . . . . . 100,000.

Καὶ αἱ μὲν 380,000 δρ. αἰτοῦνται διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας τῆς ἐναπολειφθείσης ὡροφυλακῆς, ἥτις συγχωνευθεῖσα εἰς δύω τάγματα, διετηρήθη καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος μέχρι τῆς βαθμηδὸν διαλύσεώς της, συμφώνως μὲ τὸ περὶ ταύτης ἐκδοθὲν Βασ. διάταγμα.

Αἱ δὲ 100,000 δρ. ἀναγκαιοῦσιν ἐπίσης διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῆς ἐπιουρικῆς χωροφυλακῆς, σχηματισθείσης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος τῆς ὡροφυλακῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς χωροφυλακῆς.

Μέχρι τοὐδε ἡ διατηρουμένη ὡροφυλακὴ ἐπληρώθη παρ' ἡμῶν ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ 1 κεφαλαίου· ἡ δὲ ἐπικουρικὴ χωροφυλακὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ἄρθρου 2, διὰ τὸν λόγον ὅτι εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα ἠδύναντο νὰ περισσεύσωσι πιστώσεις ἐκ τοῦ μήπω σχηματισθέντος 3 Τάγματος τῶν ἀκροβολιστῶν.

Καὶ τῷ ὄντι τεσσαράκοντα χιλιάδες δραχμῶν πλεονάσασαι ἀπέναντι τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τῆς διὰ ταύτην κυρωθείσης πιστώσεως, διετέθησαν εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας τῆς ὡροφυλακῆς, εἰς τρόπον ὥστε ἀφαιρουμένων τούτων, ἀπαιτεῖται εἰσέτι τὸ ζητούμενον ἤδη ποσὸν τῶν δρ. 380,000, ἐν ᾧ ἄλλως ἐχρειάζοντο 420,000 δραχ.

Ἐπίσης ἑκατὸν χιλιάδες δραχμῶν πλεονάσασαι εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, διετέθησαν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς, καὶ τοιουτοτρόπως ἀντὶ 200,000 δραχμῶν, σχηματιζουσῶν τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα ὅλης τῆς δαπάνης ταύτης, ζητοῦνται ἤδη μόνον 100,000 δραχ.

ΚΕΦ. 2. Ἄρθρον μόνον.

Τροφαί . . . . . δραχ. . . . 125,000.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ζητεῖται διότι ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἀφαιρέσεων, ἃς ἐνήργησε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡμῶν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ ταῦτα ἀφῄρεσεν εἰδικῶς ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου 125,000 δραχ. δι' ἐνδεχομένην ἐλάττωσιν τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθείσης τιμῆς τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ὁ χρόνος ἀπέδειξεν ὅτι αἱ προσδοκίαι αὐτοὶ δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, διότι ὄχι μόνον δὲν ἐπῆλθεν ἐλάττωσις, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους οὗτος ἐπληρώθη εἰς ἀνωτέρας τιμάς.

ΚΕΦ. 3. Ἄρθρον μόνον.

Νομή . . . . . δραχ. . . . 60,000.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ζητεῖται ἐπίσης, διότι ἡ τιμὴ τῆς νομῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὑπελογίσθη ἀνὰ 110 λ. ἡ μερὶς, ἐν ᾧ αὕτη ἐπληρώθη πρὸς 140 λ. ὡς ἔγγιστα.

ΚΕΦ. 4. Ἄρθρον 1.

Ἰματισμὸς ἐπὶ τῆς καταβέσεως δραχ. . . . . 150,000.

Ἡ αὔξησις αὕτη πηγάζει πρῶτον, διότι οἱ ἄνδρες οἱ τὸ πρῶτον καταταττόμενοι εἰς τὸν στρατὸν λαμβάνουσιν ἐνδύματα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ εἶναι διπλασία τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον φέρει ἡ προϋπολογιζομένη δι' ἓν ἔτος κατάθεσις τοῦ στρατιώτου, καὶ δεύτερον διότι ἐπραγματεύθημεν ὑλικὸν ἰματισμοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, τὸ ὁποῖον θέλει χρησιμεύσει ὡς ἐφόδιον καὶ διὰ τὸ ἑπόμενον. Ἐντοσούτῳ καὶ αἱ δύω αὗται περιστάσεις δὲν ἐπιφέρουσιν οὐδεμίαν αὔξησιν τῆς νενομισμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ στρατοῦ, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο θέλομεν ἀφαιρέσει ὑλικῶς ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡμῶν διὰ τὸ ἔτος 1856.

ΚΕΦ. 4. Ἄρθρον 2.

Ἰματισμὸς ἐκτὸς τῆς καταθέσεως δρ. . . . . 25,000.

Ἡ προσθήκη αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς καταταξέως πολλῶν στρατιωτῶν εἰς τὰ τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν, οἵτινες ἐφωδιάσθησαν μὲ ἰματισμὸν ἐκτὸς τῆς καταθέσεως, ἤτοι μὲ κράνη, σάκκους, πυριτοθήκας κτλ, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις παρατείνεται ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἐν ᾧ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προβλέπεται ἡ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀξία τῶν εἰδῶν τούτων.

ΚΕΦ. 5. Ἄρθρον 3.

Ἠολεμεφόδια καὶ ὑλικὸν πολέμου δρ. . . . . 15,000.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναγκαιοῖ διὰ τὴν πληρωμὴν 7,000 πηξιδίων σιδηρῶν, ἐμπεριεχόντων τὰ χρειώδη τῶν πληκτικῶν ὅπλων, τεθέντων ἐν χρήσει παρὰ τῷ στρατῷ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, καὶ 1,000,000 καψυλίων.

ΚΕΦ. 5. Ἄρθρον 4.

Τύμπανα, σάλπιγγες δρ. . . . . 7,000.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν πληρωμὴν διαφόρων μουσικῶν ὀργάνων, προμηθευθέντων διὰ τῶν σχηματισμῶν δύω ἑτέρων μουσικῶν, προστεθεισῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς δυνάμει Β. διατάγματος.

ΚΕΦ. 7. Ἄρθρον 1.

Ἀντικατάστασις ἱππουσκευῆς . . . . . δρ. . . . 5,000.

Ἡ αὔξησις αὕτη προκύπτει διότι ἐπρομηθεύθη κατὰ τὸ πα-

ρὸν ἔτος δέρμα ἱπποσκευῆς, τὸ ὁποῖον θέλει χρησιμεύσει καὶ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

ΚΕΦ. 7. Ἄρθρον 2.

Συντήρησις ἱπποσκευῆς δραχ. . . . . 3,600.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ζητεῖται, διότι ἡ ὑπολογισθεῖσα στιρεὰ χορήγησις 20 δραχμῶν κατ' ἔτος διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἱπποσκευῆς εἶναι ἀνεπαρκὴς, καθότι αἱ ἀρχικαὶ οἰκονομικαὶ διατάξεις (ἐγκεκριμέναι παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως) χορηγοῦσι 30 δραχμὰς κατ' ἔτος.

ΚΕΦ. 8. Ἄρθρον 1.

Ἀντικατάστασις στρατωνισμοῦ δρ. . . . . 30,000.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ζητεῖται, διότι ἠγοράσθησαν σκεπάσματα μάλινα, καὶ ἐδόθησαν ἀνὰ ἓν ἕτερον εἰς ἕκαστον στρατιώτην πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν καταργηθέντων στρωμάτων καὶ σινδονίων. Ἡ τροποποίησις δὲ αὕτη θέλει φέρει εἰς τὸ μέλλον ἱκανὴν οἰκονομίαν.

ΚΕΦ. 8. Ἄρθρον 3.

Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν δραχ. . . . . 20,000.

Ἡ δημόσιος ἀσφάλεια ὑπηγόρευτε τὴν τοποθέτησιν πολλῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χωρία τοῦ Κράτους, ὅπου, μὴ ὑπαρχόντων δημοσίων κτιρίων, ἐνοικιάσθησαν πρὸς τοῦτο ἰδιωτικαὶ οἰκίαι, τῶν ὁποίων τὸ ἐνοίκιον δὲν προβλέπεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

ΚΕΦ. 10. Ἄρθρον 1.

Στρατιωτικὸν σχολεῖον δραχ. . . . . 8,000.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ζητεῖται, διότι εἰσεπράχθησαν ὀλιγώτερα χρήματα τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀφαιρεθέντων διδάκτρων.

ΚΕΦ. 11. Ἄρθρον 1.

Ἔξοδα γραφείου δρ. . . . . 6,000.

ΚΕΦ. 11. Ἄρθρον 2.

Ἐπιμίσθια γραφέων δραχ. . . . . 2,000.

Ἀμφότερα τὰ δύω ταῦτα ποσὰ ἀναγκαιοῦσι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ ἐπιμίσθια γραφέων, προελθούσης ἐκ τοῦ διορισμοῦ πολλῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων μονίμων καὶ μεταβατικῶν χάριν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

ΚΕΦ. 11. Ἄρθρον 3.

Ὑπομνηματάρια νεοπροβιβαζομένων δρ. . . . 200.

Ἡ αἰτία, δι' ἣν ζητεῖται τὸ ποσὸν τοῦτο, προέρχεται ἐκ τοῦ προβιβασμοῦ πλειοτέρων ὑπαξιωματικῶν τῶν προϋπολογισθέντων.

ΚΕΦ. 12. Ἄρθρον μόνον.

Ὁδοιπορίαι καὶ μετακομίσεις δραχ. . 60,000.

Ἡ αὔξησις τῆς δαπάνης ταύτης προέρχεται ἕνεκα τῆς διαρκοῦς κινήσεως τοῦ στρατοῦ πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας.

ΚΕΦ. 15. Ἄρθρον 2.

Συντήρησις φυλακισμένων δραχ. . 5,000.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναγκαιεῖ, διότι ηὐξήθη ὁ προϋπολογισθεὶς ἀριθμὸς τῶν φυλακισμένων.

ΚΕΦ. 16. Ἄρθρον 1.

Συντήρησις στρατιωτικῶν κτιρίων δρ. . 23,000.

Αἱ μὲν 15,000 δρ. ζητοῦνται διὰ τὴν δαπάνην τῶν προμηθευθεισῶν ἀντλιῶν καὶ λοιπῶν ἐργαλείων τοῦ λόχου τῶν πυροσβεστῶν, αἱ δὲ 8,000 δραχ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ στρατῶνος τοῦ ἰδίου λόχου, ἀμφότερα δὲ τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν εἶχον συμπεριληφθῆ εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

ΚΕΦ. 22. Ἄρθρον μόνον.

Κεκλεισμέναι χρήσεις δραχ. . . . . 63,118 καὶ 46.

Αἱ μὲν 29,940·96 θέλουν χρησιμεύσει πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανηθέντων ἤδη παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων ἐκ τῆς προκαταβολῆς αὐτῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1854. Ἡ δαπάνη αὕτη ἐξεκαθαρίσθη κατὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν, ἀλλὰ δὲν ἐπληρώθη μὴ ὑπαρχούσης πιστώσεως.

Αἱ δὲ 33,177·50/00 πληρωθήσονται εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ προξένου κυρίου Τσιτσίνια Π. Παπιολάκην, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρ' αὐτοῦ χορηγηθεισῶν καραβινῶν. Τὴν πληρωμὴν ταύτην αἱ Βουλαὶ εἶχον ψηφίσει διὰ τῆς συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ 1854, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δαπάνη δὲν ἐξεκαθαρίσθη πρὸ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως ταύτης, ἐδέησε νὰ ἐπαναλάβωμεν ἤδη τὴν αὐτὴν αἴτησιν, καθότι ἡ ψηφισθεῖσα, ὡς εἴρηται, πίστωσις κατὰ τὸ 1854 ἀκυρωθήσεται.

ΚΕΦ. 23. Ἄρθρον μόνον.

Ἔκτακτα ἔξοδα δραχ. . 8,000.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναγκαιεῖ πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου τῆς εἰς κατάστημα τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς χρησιμευούσης ἤδη οἰκίας, κατεχομένου τοῦ ἐν Πειραιεῖ καταστήματος αὐτῆς ὑπὸ τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ· πρὸς δὲ καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἐνεργηθέντα ἔκτακτα ἔξοδα ἕνεκα τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, 1 Φεβρουαρίου 1856.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.
Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐννενήκοντα πέντε χιλιάδων ἐννεακοσίων δεκαοκτὼ καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ἕξ, ἀριθ. δρ. 1,095,918 καὶ λεπ. 46, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855 κατὰ τὴν ἑφεξῆς διαίρεσιν.

Κεφ. 1.	ἀρ. 1.	Μισθὸς ἀξιωματ. ἐν ἐνεργείᾳ	δρ. 380,000
» 1.	» 2.	» ὑπαξιωματ. καὶ στρατιωτῶν	» 100,000
» 2.	» Μόνον.	Τροφαί	» 125,000
» 3.	» 1.	Νομή	» 60,000
» 4.	» 1.	Ἱματισμὸς ἐπὶ τῆς καταβέσεως	» 150,000
» »	» 2.	Ἱματισμὸς ἐκτὸς τῆς καταβέσεως	» 25,000
» 5.	» 3.	Πολεμεφ. καὶ ὑλικὸν πολέμου	» 15,000
» »	» 4.	Τύμπανα, Σάλπιγγες	» 7,000
» 7.	» 1.	Ἀντικατάστασις ἱπποσκευῆς	» 5,000
» »	» 2.	Συντήρησις ἱπποσκευῆς	» 3,600
» 8.	» 1.	Ἀντικατάστασις στρατωνισμοῦ.	» 30,000
» »	» 3.	Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν	» 20,000
» 10.	» 1.	Σχολεῖον Εὐελπίδων	» 8,000
» 11.	» 1.	Ἔξοδα γραφ. τῶν στρ. ἀρχῶν	» 6,000
» 11.	» 2.	Ἐπιμίσθια γραφέων	» 2,000
» »	» 3	Ὑπομνηματάρια νεοπροβιβασθέντων	200
» 12	» Μόνον.	Ὁδοιπ. καὶ μετακομίσεις	» 60,000
» 15.	» 2.	Συντήρησις φυλακισμένων	» 5,000
» 16.	» 1.	Συντήρησις δημοσίων κτιρίων.	» 23,000
» 22.	» Μόνον.	Ἔξοδα κεκλεισμ. χρήσεων.	» 63,118:46
» 23.	» »	Ἔκτακτα ἔξοδα	» 8,000
			Δραχ. 1,095,918:46.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐξαιτησαμένου δὲ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ συζητηθῆ σήμερον τὸ περὶ τετραμήνου πιστώσεως νομοσχέδιον ὡς κατεπείγον, καὶ τῆς Βουλῆς παραδεχθείσης δι' ἀναστάσεως τὴν αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Γ. Διαμάντην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 78.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ τετραμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Ἀναγνώστης Παπαθανασίου.	
Δουκᾶς Λόντος		Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Ἰωάννης Ἀποστολίδης	
Νικόλαος Π. Καΐρης		Βασίλειος Νώνης	Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Σταμάτ. Μήτσας	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Δ. Ζῶτος	
Γεώργιος Τσάκρης	Ν	Γ. Γιολδάσης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Ν. Γρανίτσας	
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Σωτήριος Στράτος		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ν. Δελένδας	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Δ. Γαβρᾶς	Ν
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Λεωνίδας Πετιμεζᾶς	Ν
Δ. Π. Πετραπουλάκης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	Ν	Ἠλίας Παπαδάτος	Ν

Άθαν. Δανηλόπουλος	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Γρηγόριος Κορφιωτάκης . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N	Π. Χρυσοβέργης . . . . N
Κωνστ. Δημητριάδης . . .	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Βελισ. Νικολαΐδης . . . . N	Δ. Κοκοτάκης . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . . N
Πέτρος Δελιγιάννης . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Κωνσ. Λαμπρινόπουλος . .	Γεώργιος Μπάνης . . . .
Νικόλαος Μπούκουρας . . N	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Π. Κολποδῖνος . . . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Δημήτριος Πουλικάκος . . N
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος .	Π. Χριστόπουλος . . . N
Χρῆστος Ῥάγκος . . . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Νικόλαος Μοσχούλας . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . N	Σπ. Ηλλήκας . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἐμμ. Μελετόπουλος . . . N	Σιδέρης Πράτσικας . . . .
Α. Κορφιωτάκης . . . . N	Π. Πατρινὸς . . . . .
Γ. Γιατράκος . . . . . N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου. .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N	Ν. Α. Μπότασης . . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Παναγιώτης Βάρδογλης . .	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . . N	Γεώργ. Ναύτης . . . . .
Α. Μαυροειδῆς . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Γ. Κιτράλας	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . .
Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N	Στ. Δάρας . . . . . N
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος .	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Κωνστ. Κουρκουμέλης . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N	Νικόλαος Νάζος . . . . N
Παναγιώτης Παπατσώνης . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης .
Ἰω. Προβιλέγιος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Ἰω. Ταταράκης	Κυριάκος Πονηρόπουλος . . N
Σ. Βαρότσης	Δημήτριος Στάϊκος . . . N

Α. Κιζάνης . . . . . N	Γεώργιος Ῥιζόπουλος . . .
Παντολέων Κουντουριώτης .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Δημήτριος Μπουδούρης . . N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . N
Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Μ. Χουρμούζης . . . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .	

Ἀναγνωσθέντα ἐπομένως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας τῇ προηγηθείσῃ καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρηθείσης ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίων σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 80, ἔχον οὕτως· ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοιρόνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1856 συγχωρεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ χρῆσιν ποσότητος ἴσης τῷ τριτημορίῳ τοῦ διὰ τὸ 1855 ἔτος προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν κατόπιν αὐτοῦ ἐπιψηφισθεισῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, ὡς καὶ τῆς αἰτηθείσης ἐσχάτως τοιαύτης διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ τοιαύτη χρῆσις γενήσεται ἀπέναντι τοῦ ὑποβεβλημένου εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τοῦ 1856.

Ἄρθρον 2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν νὰ κάμωσι χρῆσιν πλήρους τῆς διὰ δημόσια ἔργα καὶ κατασκευὴν ἀτμοπλοίων τοῦ στόλου πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1856.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ διὰ τὸ κατεπείγον καὶ ἐγκριθὲν τὸ μέρος τοῦτο τῶν πρακτικῶν, ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 8 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὧν λαβών τις τὸν λόγον ἐξεθηκεν, ὅτι ἐκ τῆς τοῦ ἄρθρου διατάξεως παραβλάπτονται τὰ τῶν κτηνοτρόφων συμφέροντα χωρὶς οὐδόλως νὰ ὠφελῆται τὸ δημόσιον, διότι, ἐκτὸς μικρῶν τινων ἐξαι-

φέσεων, οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Ἑλλάδι κτηνοτρόφων εἰσὶ συγχρόνως καὶ γεωργοί, οἵτινες κατοικοῦντες εἰς ὀρεινὰ μέρη, ἀναγκάζονται κατὰ τὸν Ἀπρίλιον νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰ χωρία των διὰ γεωργικὰς ἐργασίας. Διὰ δὲ τῆς διατάξεως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου οὗτοι θέλουν ἀναγκασθῇ ἢ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ ποίμνιά των καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των, ἢ νὰ παραμελήσωσι τὰς γεωργικὰς ἐργασίας των. Εἶναι δὲ καὶ ἄδικος ἡ διάταξις, διότι οἱ φορολογικοὶ νόμοι ἐπιβάλλουν μὲν φόρον ἐπὶ τῆς περιουσίας, οὐδέποτε ὅμως δύνανται νὰ περιορίσωσι τὴν χρῆσιν αὐτῆς, ἐν ᾧ σήμερον διὰ τοῦ ἄρθρου ὑποχρεοῦμεν τοὺς κτηνοτρόφους νὰ μὴ μεταβάλλωσι θέσιν δι' ὡρισμένου τινὰ χρόνου.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν τοιούτων ἀτοπημάτων καὶ πάσης ἐνδεχομένης ὕλάδης τοῦ δημοσίου, γνωμοδοτεῖ μετὰ τὰς λέξεις «μέχρι τέλους Μαΐου» νὰ προστεθῇ καὶ ἐκ τῶν χειμερινῶν »νομῶν ἀναχωροῦντες κτηνοτρόφοι ὀφείλουν, ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ »τῆς ἀναχωρήσεώς των, νὰ εἰδοποιῶσι περὶ ταύτης ἐγγράφως »τὸν ἔφορον» ν' ἀφαιρεθῇ δὲ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ἄρθρου ὡς καὶ ἡ προσθήκη τῆς ἐπιτροπῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ἄτοπον θεωρεῖ τὴν προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ὁ νόμος διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου θέλει νὰ προλάβῃ τὴν ἐκ μέρους τοῦ κτηνοτρόφου ἐνδεχομένην ὑπεκφυγὴν τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ τυχὸν μὴ δηλωθέντος ποιμνίου του· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ προστίθησιν ὅτι, καὶ ἂν δὲν δοθῇ ἡ ζητηθεῖσα ἄδεια ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ὁ κτηνοτρόφος δύναται ν' ἀναχωρήσῃ. Ἀλλ' ἂν ἀναχωρῶν ἄνευ ἀδείας, ἀπαντηθῇ ὑπὸ στρατιωτῶν, δὲν θέλει ἐμποδισθῇ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν του, καθὼς καὶ ἂν δὲν εἶχε ζητήσει παντάπασιν ἄδειαν; Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν ἐνδεχομένων προσκομμάτων καὶ πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ πνεύματος τοῦ νομοσχεδίου, προτείνει νὰ προστεθῇ ἐν τῷ τέλει τῆς προσθήκης τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τόδε· «λαμβάνων παρὰ τοῦ δημάρχου πιστοποιητικὸν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου περὶ τοῦ ὅτι ἐζήτησε κατὰ τὸν νόμον τὴν ἄδειαν » νὰ ἐκλείψωσι δὲ αἱ λέξεις *ἀπ' εὐθείας*.

Ἐκτὸς δὲ τούτων παρατηρεῖ, ὅτι, κατὰ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον, ὁ κτηνοτρόφος δύναται ν' ἀναχωρήσῃ καὶ ἂν δὲν πληρώσῃ τὸν φόρον του, ἀλλά, κατὰ τὸν τελευταῖον § τοῦ ἄρθρου 16, ἀπαιτεῖται πρῶτον νὰ πληρώσῃ καὶ δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, καὶ οὕτω ν' ἀναχωρήσῃ. Τὰ δύο λοιπὸν ταῦτα ἄρθρα εὑρίσκονται εἰς προφανῆ ἀντίφασιν, ἐκτὸς ἂν τὸ ἄρθρον 16 ἐννοῇ μόνον

τὰ ζῶα τῶν ἀλλοδαπῶν, ὅπερ ὅμως πρέπει νὰ διευκρινηθῇ, διότι ἐκ τοῦ γράμματος δὲν ἐννοεῖται τοιοῦτόν τι.

Ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 16 καὶ ἡ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ὑπῆρχον καὶ εἰς τοὺς νόμους τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἠγέρθη κατ' αὐτῶν παράπονον· εἰσὶ δὲ ἄσχετοι πρὸς ἀλλήλας, διότι τὸ ἄρθρον 8 ὁρίζει τὴν ἐποχήν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται αἱ ἀπαριθμήσεις. Ἐπειδὴ ὅμως προσετέθη τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καὶ ἄλλη διάταξις περὶ τῆς μετατοπίσεως τῶν ποιμένων, ἡ ἐπιτροπὴ ὡρίμως σκεφθεῖσα ἐπὶ τῆς νέας ταύτης διατάξεως, δὲν ἠδυνήθη ἢ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς· ἀλλὰ θέλουσα νὰ συμβιβάσῃ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου μετ' ἐκείνου τῶν κτηνοτρόφων, προσέθηκε τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει φαινομένην διάταξιν. Ἄλλως τε ὁ νόμος οὐδεμίαν περιέχει ποινὴν κατὰ τῶν παραβατῶν, καὶ ἐπομένως οὐδόλως κινδυνεύουσιν ἐκ τῆς τοῦ ἄρθρου διατάξεως τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ προσθήκη τῆς ἐπιτροπῆς καταδεικνύει ὅτι ἡ τοῦ ἄρθρου διάταξις φέρει δυσκολίας εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, καὶ κατὰ τοῦτο πάντες μὲν συμφωνοῦμεν, διαφωνοῦμεν δὲ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ν' ἀπαλλάξωμεν τοὺς κτηνοτρόφους τῶν δυσκολιῶν αὐτῶν. Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἠθέλομεν τύχει τοῦ σκοπουμένου, ἐὰν παρεδεχόμεθα ὅτι ὁ κτηνοτρόφος ὀφείλει νὰ σημειοῖ ἐν τῇ δηλώσει καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς μετατοπίσεώς του, καθ' ὅσον ὅλοι σχεδὸν οἱ ποιμένες ἔχουσιν ὡρισμένην τὴν ἐποχὴν ταύτην. Οὕτω δὲ ὁ οἰκον. ἔφορος γνωρίζων ὅτι οἱ δεῖνα κτηνοτρόφοι πρόκειται νὰ μετατοπισθῶσι, θέλει φροντίζει νὰ ἐνεργῆται ἐγκαίρως ἡ ἀπαρίθμησις. Προτείνει λοιπὸν νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἄρθρον οὕτως·

«Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Μαΐου· πρὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης οἱ κτηνοτρόφοι δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσιν ἄνευ ἀδείας. Δύνανται ὅμως ν' ἀναχωρήσωσι καὶ πρὸ τῆς ὁριισθείσης προθεσμίας, ἐὰν συνάμα μὲ τὴν δήλωσιν τῶν ζώων των δηλώσωσιν ἐπίσης τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ ἔφορος ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπαρίθμησιν διὰ τοὺς δηλώσαντας τὴν ἀναχώρησίν των κτηνοτρόφους μέχρι τέλους Ἀπριλίου.»

Ἐπέτυχεν ἕτερος, ὅτι ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶναι ν' ἀπαλλάξωμεν τοὺς κτηνοτρόφους τῶν προσκομμάτων, ἅτινα δύνανται ν' ἀπαντήσωσιν, ὅταν δὲν ἔχωσιν ἄδειαν. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν προτείνει νὰ γίνηται εἰς διπλοῦν ἡ πρὸς τὸν ἔφορον περὶ ἀναχω-

ρήσεως αἴτησις τοῦ κτηνοτρόφου, ἐξ ὧν τὴν μὲν νὰ διευθύνῃ ὁ δήμαρχος πρὸς τὸν ἔφορον, τὴν δὲ νὰ ἐπιστρέφῃ πρὸς τὸν κτηνοτρόφον, σημείων ἐπ' αὐτῆς ὅτι ἐζήτησε τὴν ἄδειαν, καὶ οὕτω ν' ἀπαλλάττηται ὁ κτηνοτρόφος πάσης ὑποχρεώσεως.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀντιπροσωπεύων τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀπόντα, ὅτι μὴ παραδεχομένης τὰς προταθείσας γνώμας, ἐμμένει εἰς μόνην τὴν τῆς ἐπιτροπῆς προσθήκην, ἀφαιρουμένων ὅμως τῶν τελευταίων λέξεων «ἄλλως κτλ.» ὡς περιττῶν, διότι ὁ ἔφορος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν προτάσεων, ἀπέρριψεν αὐτὰς μὴ ἀναστάσας, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον, μὲ τὴν προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐτροποποιήθη· ἔχει δ' οὕτως·

«Ἄρθρ. 8. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Μαΐου· πρὸ τῆς λήξεως δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης οἱ κτηνοτρόφοι δὲν δύνανται νὰ ἐκτοπίσωσι τὰ ζῶά των ἐκ τῶν χειμερινῶν νομῶν ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τὴν ὁποίαν, ζητουμένην διὰ τοῦ δημάρχου ἢ ἀπ' εὐθείας, ὀφείλει ὁ ἔφορος νὰ δώσῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἢ νὰ διατάξῃ ἐντὸς αὐτῶν τὴν ἀπαρίθμησιν, ἐὰν ἔχῃ λόγους.»

Ὡσαύτως δὲ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὸ ἄρθρον 9, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 9. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρακολουθοῦντος παρεδρου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἦναι ἀγράμματος ἢ ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.»

Ἀναγνωσθὲν ἔπειτα τὸ 10 ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ προτεινομένη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀποδεξαμένου δὲ ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτείνεται, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 10. Τὸ ἓν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἐνεργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησιν· ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὸν παραλαβόν ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, τὸ πρωτόκολλον παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ βραδύτερον εἰς τὸν δήμαρχον· οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ πρακτίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ βλάβης τῆς ἰσχύος τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν

κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Πᾶν πρωτόκολλον φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου, ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων συντάττει τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πίνακα καὶ παραπέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδίκαις δημόσιον κατήγορον ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαρίθμησιν ζώων, μεθόδως ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς παραιωθῇ ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ ἐνεργήσας τυχὸν αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5. σύμφ. ϛ'. § 2. τοῦ παρόντος νόμου.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 11 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κεῖται, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀπαρίθμησιν τιμωρεῖται α') μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20 — 100, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· β') μὲ χρηματικὴν ποινὴν 15—100, ἐὰν δὲ ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως, εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὡρῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβήν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ γ') μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχμῶν, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἴδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων ἢ πλείονα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ πάρεδροι καὶ οἱ ὁπλοφόροι, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἄλλος συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 12 ἄρθρου μετὰ τῆς ἑπομένης γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Νὰ προστεθῇ ὡς τελευταῖον ἐδάφιον τὸ ἑξῆς·

«Οἱ δήμαρχοι τῶν περὶ τὴν ὀρθωτικὴν γραμμὴν κειμένων δήμων, ἅμα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς λαθραίας εἰς τὸ Κράτος

εἰσόδου κτηνοτρόφου τινος, ὀφείλουν ν' ἀναγγείλωσι τοῦτο πάραυτα εἰς τὴν ἁρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχήν.»

Εἰς μὲν παρετήρησεν, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ προτεινομένη προσθήκη ὡς ἀρορῶσα τὴν διοικητικὴν μόνον ἐνέργειαν, καὶ ἔργα διοικητικὰ φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποτελῶσι νομικὰς διατάξεις. Ἀλλ' ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν, ὅτι ὅσον ἡ προκειμένη τῶν δημάρχων ὑποχρέωσις εἶναι ἀναγκαία, τοσοῦτον καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὰ διαγεγραμμένα καθήκοντά των. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ δήμαρχοι δύνανται ν' ἀδιαφορήσωσιν ὡς πρὸς τὴν λαθραίαν τῶν κτηνοτρόφων εἴσοδον, ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ περὶ τούτου γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀποδεξαμένου δὲ ταύτην καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως μετὰ τῆς ἀνωτέρω προσθήκης τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 12. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 ὁριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶά του ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν· δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης ὅμως τῆς πρὸς ἀπαρίθμησιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένας ποινάς.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συνταττομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διευθύνεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν εἰσελθόντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται διαταγῇ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅταν καὶ ὅπου εὑρεθῶσιν.

Οἱ δήμαρχοι τῶν περὶ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν κειμένων δήμων, ἅμα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς λαθραίας εἰς τὸ Κράτος εἰσόδου κτηνοτρόφου τινος, ὀφείλουν ν' ἀναγγείλωσι τοῦτο πάραυτα εἰς τὴν ἁρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχήν.»

Ἀναγνωσθέντα δὲ ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ παρατηρήσεώς τινος καὶ τὰ ἄρθρα 13, 14 καὶ 15 δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἀκολούθως·

«Ἄρθρ. 13. Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδοται μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ κατὰ δῆμον εἰσπραξιν εἰς τὰ δηματικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 14. Ὅστις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδίκαις κατηγόρων ἀμελήσει νὰ εἰσαγάγῃ ἐμπροθέσμως εἰς δίκην τοὺς κτηνοτρόφους, κατὰ τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 293 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζομένας πειθαρχικὰς ποινάς, κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις, καὶ ὑποχρεοῦται συνάμα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Κεφάλαιον Γ'.

Εἴσπραξις τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 15. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρ. 1853 περὶ φόρου ζώων τοῦ 1854 νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ 1855 ἔτος δυνάμει τοῦ νόμου ΣΟΔ'.»

Ἀναγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ 16 ἄρθρον καὶ ἡ ἀντ' αὐτοῦ προτεινομένη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν καὶ ὁ ὑπουργὸς παρεδέχθη.

Ἀλλὰ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων, ἐνέστη τις εἰπὼν, ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι δὲν πρέπει νὰ πληρώνωσιν ἅμα παραπεμφθῶσιν οἱ πίνακες εἰς τοὺς ταμίας, διότι δύνανται νὰ ἀθωωθῶσιν, ὡς πολλάκις συμβαίνει, καὶ τότε ἀπαντῶσιν ἀπείρους δυσκολίας ὡς πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων των, ἐντεῦθεν δὲ συνέβησαν πολλὰ ἀδικήματα. Διὸ προτείνει νὰ πληρώνωσι τὸν φόρον οἱ κτηνοτρόφοι ὡς καὶ τὸ πρόστιμον κτλ, ἅμα καταδικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ πταισματοδικείου.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου πρέπει νὰ γίνηται ἅμα τῇ παραπομπῇ τῶν πινάκων, ὁσάκις δὲ οἱ κτηνοτρόφοι ἀθωοῦνται, θέλει τοῖς ἀποδίδεσθαι ἡ καταβληθεῖσα ποσότης· παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ἐν ᾧ οἱ ποιμένες ἐν γένει τῶν μικρῶν ζώων ὑποχρεοῦνται νὰ πληρόνωσι τὸν φόρον αὐτῶν τὴν 15 Μαΐου, μόνοι οἱ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μεταβαίνοντες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρόνωσι τὸν φόρον των πρὶν ἢ μεταβῶσιν ἀπὸ τῶν μερῶν, ὅπου παρεχείμασαν. Ἡ διάκρισις αὕτη τῷ φαίνεται ἄδικος, καθ' ὅσον μάλιστα διὰ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζεται καὶ ὁ δῆμος τῶν κτηνοτρόφων τούτων, καὶ ἡ κατοικία καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον. Ἄλλως τε πρὸς τί νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ διέλθῃ ὁ κτηνοτρόφος τεσσάρων καὶ πέντε ἡμερῶν δρόμων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου του, ἐν ᾧ δύναται νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου εὑρέθη; Διὸ προτείνει νὰ πληρόνωσι καὶ οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἥτοι τὴν 15 Μαΐου.

Καὶ ἕτερος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι ὑποστηρίζει ὡς δικαιοτάτην τὴν πρότασιν τοῦ ἀγορεύσαντος, καθ' ὅσον οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος κτηνοτρόφοι ὑποβάλλονται κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον εἰς πληρωμήν, ὡς εἰπεῖν, ἔκτακτον, ἐν ᾧ καὶ δημόται εἶναι καὶ κάτοικοι τοῦ τόπου, καὶ ὀφείλουν νὰ σημειώνωσι τὸ μέρος τῆς μεταβάσεώς των. Ἀφ' οὗ τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἀνήκουσιν ὅλα εἰς τὸ δημόσιον, ἀδιάφορον εἶναι ἂν οἱ μεταβατικοὶ κτηνοτρόφοι πληρόνωσιν εἰς αὐτὸ ἢ εἰς ἐκεῖνο τὸ ταμεῖον.

Ἀντεῖπεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἀμφισβητουμένη αὕτη διάταξις δὲν εἶναι νέα, καὶ ὑπάρχει εἰς ὅλους τοὺς προγενεστέρους φορολογικοὺς νόμους, ὡς συντελοῦσα εἰς τὴν τοῦ δημοσίου ἐξασφάλισιν. Καὶ ἐνταῦθα λοιπόν, ἐπειδὴ ὁ κτηνοτρόφος θέλει νὰ μεταβῇ ἀπὸ μιᾶς ἐπαρχίας εἰς ἄλλην, τὸ δημόσιον δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμήν, ἀλλὰ μὴ παρεμβάλλον οὐδὲν εἰς τὸν κτηνοτρόφον κώλυμα, ἀρκεῖται καὶ εἰς τὴν ἐγγύησιν μόνον τῆς πληρωμῆς.

Προσέθηκεν δὲ καὶ ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ προκειμένη διάταξις δὲν ὑποχρεοῖ τὸν κτηνοτρόφον νὰ πληρόνῃ ἀμέσως τὸν φόρον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ παρεμβάλῃ εἰς αὐτὸν δυσκολίας, ἀλλὰ τῷ ἐπιτρέπει νὰ ἀναχωρῇ ἐλευθέρως, ἀρκεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἀποχρώσαν μόνον ἐγγύησιν, καὶ τοῦτο νομίζει ὅτι, εἶναι ἀξίωσις ἁπλουστάτη τοῦ δημοσίου.

Ἀντέλεξεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι, ἀφ' οὗ διὰ τῆς ἐγγυήσεως

ταύτης δύναται νὰ πληρώσῃ ὁ κτηνοτρόφος μεταβαίνων εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἀφ' οὗ τὰ διδόμενα χρήματα δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ταμείου εἰς τὸ ἄλλο, εἰς ὃ ἀνήκουσι, δι' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὰς προτεινομένας ἀντιρρήσεις. Ἡ διάταξις τοῦ προκειμένου ἄρθρου εἶναι ἀπόρροια ἀπηρχαιωμένου συστήματος, ὅτε πᾶσα ἐπαρχία ἀπετέλει καὶ ἴδιον κράτος καὶ ἴδια ἐπομένως συμφέροντα. Ἀλλ' ἤδη εὐτυχῶς δὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν θέσιν ταύτην, καὶ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ τὸ εἶδος τοῦ κερματισμοῦ τούτου, ἀφ' οὗ μάλιστα δὲν εἶναι καλὸν νὰ δίδεται βαθμὸς πίστεως μεταξὺ κτηνοτρόφων καὶ κτηνοτρόφων.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἐσφαλμένη εἶναι ἡ σκέψις τοῦ προαγορεύσαντος, καθ' ὅσον ἑκάστη ἐπαρχία ἔχει ἰδίως τὰ εἰσπρακτέα της, καὶ ὅταν ἡ ἐπὶ κενήσει κεφαλαίων ἐγγύησις δὲν ὑπάρχῃ, ἀποβαίνουσι τότε ἀνεξιχνίαστα τὰ εἰσπρακτέα τῶν ταμείων ποσά.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, δὲν παρεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας προταθεῖσαν τροπολογίαν, μὴ ἀναστᾶσα. Παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτείνεται, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 16. Ὁ φόρος πληρόνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παραπομπὴν τῶν φορολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν 15 Μαΐου· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρόνεται εὐθὺς ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἔκθεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ ὑποκρύψας ζῶα ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ ἔδωκε χώραν ἡ τῶν ζώων του ἀπαρίθμησις. Ἂν δι' ἀπόκρυψιν ὑποκρύψαντος γενῶσιν ἔξοδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμηθέντων ζώων ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ ὀφειλομένου ἐπαρχιακοῦ ταμείου. Τὸ εἰς ἀπόδημίωσιν τοῦ παρέδρου ἀνῆκον ποσὸν ἐγγράφεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν καταδικάσαντα αὐτὸ δῆμον.

Ὁ φόρος τῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω ῥηθείσης προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρόνεται εἰς τὸ ἀριθμόδιον ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν

θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν. »

Ἐνταῦθα διαδεχθέντος τὸν ἕδραν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἀνεγνώσθη τὸ 17 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι, κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας, ὅσοι Λάκωνες μετέβαινον μὲ τὰ ζῶά των εἰς Καλάμας ἢ Σπάρτην, ὑπεχρεοῦντο νὰ πληρώνωσι τὸν νενομισμένον φόρον, ὁσάκις καὶ ἂν μετέβαινον δι' ἐργασίαν αὐτῶν, ἐν ᾧ νομίζει ὅτι ὁ νόμος ὑποβάλλει εἰς φορολογίαν μόνον τὰ χάριν ἐμπορίας μεταφερόμενα ζῶα. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ διασαφήσῃ ἐὰν ὁ νόμος ἐννοῇ φορολογητέα καὶ τὰ χάριν ἐργασίας ἐξερχόμενα ζῶα.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δι' ὁποιουδήποτε λόγον καὶ ἂν ἐξέρχωνται τὰ ζῶα ταῦτα, πρέπει νὰ πληρωθῇ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἅπαξ μόνον, ὁ ὁριζόμενος φόρος· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, μὲ τὴν προσθήκην μόνον τῆς λέξεως ἅπαξ μετὰ τὴν λέξιν *πληρώνεται*. Ἔχει δ' οὕτω·

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν ζώων καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

«Ἄρθρ. 17. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου πληρόνεται ἅπαξ ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαρίθμησιν, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ ἁρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ταυροῦ, ταῦ βουτύρου καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος 10 τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰσπράττεται ἀμέσως εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφοράν.

Τὰ ἄρθρα 49—55 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων ΣΟΖ'. νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν. »

Ἀναλαβόντος τοῦ προέδρου τὴν ἕδραν, ἀνεγνώσθη τὸ 18 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ ἔφορος Καρυστίας θεωρήσας ὡς παραγωγοὺς τοὺς θήλεας οἰκοσίτους χοίρους, παρέπεμψεν εἰς τὸ πτοισματοδικεῖον πολλοὺς κτηνοτρόφους. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀπελύθησαν ὡς ἀθῶοι, οὐχ ἧττον ὅμως ἔπαθον ἐπαι-

σθητῶς τὰ συμφέροντά των, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς καὶ ἡ ἐξαίρεσις τῶν θηλέων χοίρων, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ ἄτοπον τοῦτο.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπορριναμένη νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι ὁ οἰκόσιτος χοῖρος ἐξαιρεῖται τῆς φορολογίας, οἱουδήποτε γένους καὶ ἂν ἦναι, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον, ὡς καὶ τὸ μετ' αὐτὸ 19, δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον. Ἔχουσι δ' οὕτως·

Εἰδικαὶ διατάξεις.

«Ἄρθρ. 18. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων, ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοσίτου, διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1857 γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1856, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου κανονισθήσονται διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου τοῦ 1857.

Ἐὰν ὁ δηλητὴς δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν εὐδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τοὺς χοίρους μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου τὸ βραδύτερον, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὁριζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἐδάφ. ε'. § 2 ποινάς. »

Ἐθνικαὶ βοσκαί.

«Ἄρθρ. 19. Ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουσιν ἐνοικιασθῆ. Εἰδικὸς δὲ νόμος θέλει ὁρίσει αὐτὰς καὶ κανονίσει τὰ περὶ διαθέσεως αὐτῶν· μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ διανέμονται ὡς ἑξῆς. »

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 καὶ τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀντ' αὐτῶν προτεινόμενα, εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν ὁποίων συναινέσαντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη ἑκάτερον τούτων δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 20. Ἡ ἀπονομὴ ἐθνικῶν βοσκῶν θερεινῶν τε καὶ χειμερινῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται κατὰ τὴν χωρητικότητα ἑκάστης αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν ἑκάστῳ ἰδιόκτητα, καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἐδήλωσε καὶ τὸν φόρον αὐτῶν ἐπλήρωσεν.

Οἱ ἔχοντες ἰδιοκτησίας αὐτῶν βοσκὰς κτηνοτρόφοι λαμβάνουσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν μόνον καθ' ὅσον αἱ ἴδιαι αὐτῶν βοσκαὶ δὲν ἐπαρκέπωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ζῶα, τῶν ὁποίων ἤτε δήλωσις καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἐγένοντο.

Κατὰ προτίμησιν λαμβάνουσιν οἱ κάτοικοι ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου αὐτῶν βοσκῶν ὅσου μέρους ἔχουσιν ἀνάγκην, τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω βάσεων. Διὰ δὲ τὸ περίσσευμα προτιμῶνται οἱ συνεπαρχιῶται τῶν μὴ τοιούτων, καὶ, ἂν μετὰ ταῦτα περισσεύσωσιν εἰσέτι ἐθνικαὶ βοσκαί, οἱ ἡμεδαποί, τῶν ἀλλοδαπῶν· ὅταν δὲ αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ χωρίου ἢ ἐπαρχίας τινὸς ἐθνικαὶ βοσκαὶ δὲν ἐπαρκῶσι διὰ τὰ ζῶα ὅλων τῶν κτηνοτρόφων τοῦ χωρίου ἢ τῆς ἐπαρχίας, αἱ ὑπάρχουσαι βοσκαὶ διαμοιράζονται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων ἑκάστου καὶ τῆς ἀναγκαίας εἰς ἕκαστον εἶδος τούτων βοσκῆς.»

«Ἄρθρ. 21. Ἡ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τοποθέτησις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, κατὰ μόνους τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Αὔγουστον εἰς ῥητὴν ἡμέραν, προσδιοριζομένην ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ γνωστοποιουμένην πρὸ δέκα τοὐλάχιστον ἡμερῶν καθ' ὅλους τοὺς δήμους. Τὸν σύλλογον τοῦτον προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος. Διὰ νὰ ἔχωσι κῦρος αἱ πράξεις τοῦ συλλόγου, ἀπαιτεῖται νὰ ὑπογράφωσι τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καλουμένων εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ. Τὰ περὶ τὴν τοποθέτησιν παράπονα δικάζει ἠτιολογημένως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαί, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ὁ σύλλογος ὀφείλει νὰ περαιώσῃ τὴν τοποθέτησιν καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς πρὸς συγκάλεσιν αὐτοῦ προσδιορισθείσης ἡμέρας· ἄλλως, ἡ τοποθέτησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ ἄρθρου 22 καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ προτεινομένου, ὅπερ παρεδέχθη καὶ ὁ ὑπουργός, ἐξέθηκέ τις, ὅτι τὰ περὶ τοποθετήσεως τῶν κτηνῶν μέτρα φέρουσι σπουδαιότατον χαρακτῆρα, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἔργον εἶναι πολυάσχολον καὶ δυσχερὲς εἰς τὴν ῥύσιν του, εἰς πολλὰ μέρη τὰ μέτρα ταῦτα δὲν πραγματοποιοῦνται, καὶ ὁ σύλλογος δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ εὐκόλως τὴν τοποθέτησιν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἡ ἔκδοσις εἰδικοῦ νόμου, κανονίζοντος ὁριστικῶς τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως τῶν κτηνῶν. Διὸ πρότεινε νὰ συστήσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἵνα φέρῃ τοιοῦτόν τινα νόμον, αἴροντα τοῦ λοιποῦ πᾶσαν ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησιν δυσκολίαν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς σημειοῦται, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 22. Ἐὰν μέλος τι τοῦ συλλόγου ἄνευ ἀπαρρώστιας δικαιολογίας δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὴν ὡρισμένην ἐποχὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἢ προπελθὸν ἐγκαίρως δὲν μετέλθῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰ ἔργα του, καταδιώκεται ποινικῶς ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ ἐκ προσθήκης φερομένου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς 23 ἄρθρου, ἐπρότεινέ τις μετὰ τὰς ἐν τῷ β'. ἐδαφίῳ λέξεις *εἰς τὸν ἔπαρχον* νὰ προστεθῇ *ἢ τὸν νομάρχην*. Ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀποδεχόμενος καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, διεσάφησεν ὅτι, ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος διαμένῃ ἐν τῇ ἕδρᾳ νομάρχου, ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι θέλει ἐπιδίδει τὴν ἔκκλησιν εἰς τὸν νομάρχην, ὥστε εἶναι περιττὴ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ προσθήκη καὶ τοῦ νομάρχου.

Ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει δὲ ταύτῃ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 24, δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, ἔχοντα ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρ. 23. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἔκκλησις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἡ ἔκκλησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἔπαρχον, ὅστις ὀφείλει μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς νὰ τὴν ὑποβάλῃ διὰ ταχέως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ἐπαμένου ταχυδρομείου εἰς τὸ ῥηθὲν ὑπουργεῖον.»

«Ἄρθρ. 24. Ἐάν τις ἐκ τῶν αἰτούντων τὴν τοποθέτησιν ἰσχυρίζηται, ὅτι ἕτερος ἐβόσκησε ξένα ζῶα ὡς ἴδιά του, δύναται νὰ τῷ ἐπαγάγῃ ὅρκον περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῆς δηλώσεως του. Παρομοίως δύνανται καὶ αἱ ἐπιτετραμμέναι τὴν τοποθέτησιν τῶν ζώων ἢ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων ἀρχαὶ νὰ ἐπιβάλωσιν οἰκοθεν τὸν ἀνωτέρω ὅρκον, ἐὰν τὸν θεωρῶσιν ἀναγκαῖον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Ὁ ὅρκος οὗτος εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δίδεται ἐνώπιον εἰρηνοδικείου τινός, καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἡ ὑπόθεσις ὁρίσταται ἐνώπιον τοῦ συλλόγου ἢ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ὡρισμένων προθεσμιῶν, γενομένης δὲ ἐκκλήσεως, ἐντὸς συντόμου προθεσμίας, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὁριζομένης.»

Εγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Κοπανίτσαν καὶ Π. Χρυσοβέργην, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ἐφ' ᾧ ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ συνόλου ἐπὶ τὴν αὔριον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

Σήμερον, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1856, παρουσιασθεὶς ὁ τρίτος βουλευτὴς Μεσσήνης, ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἑξῆς.

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προέδρου, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ γραμματεὺς
Σ. Κοπανίτσας.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος.

Ὁ ἱερεὺς
Μακάριος Παπαδημητρίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΞ'.

Τῆς 7 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπαναληφθείσης τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχεδίου ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Κολποντζῖνον καὶ Π. Χρυσοβέργην, συνήχθη, κατὰ τὸ ὑφ' ἡμῶν προσχρτώμενον

τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 79 κατὰ μιᾶς, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ τ λ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1856 προσδιορίζεται·

1. Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπ. 25.
2. Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3. Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχμὴ 1.

Ἄρθρ. 2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον·

1. Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.
2. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ τῶν βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.
3. Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.
4. Εἷς οἱκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου τῶν ζώων.

Α. *Δήλωσις.*

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος βεβαιοῦται ὡς ἑξῆς·

Πᾶς κτηνοτρόφος ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως μέχρι τέλους Φεβρουαρίου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας εὑρίσκονται τὰ ζῶά του κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς κατ' εἶδος, οἷον τῶν αἰγῶν, πρόβατα, ὄνους κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ὅταν τύχωσι κτηνοτρόφοι σμίται, ἕκαστος τούτων ὀφείλει νὰ δηλώσῃ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χωριστὰ τὰ ἰδικά του ζῶα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν λοιπῶν κτηνοτρόφων, μὲ τὰ ζῶα τῶν ὁποίων εἶναι ἡνωμένα τὰ ἰδικά του.

Πᾶσα δὲ δήλωσις δοθεῖσα εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἁρμοδίαν δημοτικὴν ἀρχὴν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα δηλοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχουσι τὴν διαμονήν των οἱ κύριοι αὐτῶν. Ἂν δὲ κατὰ τὸν ὡρισμένον διὰ

τὴν ἀπαρίθμησιν χρόνον τὰ ζῶα εὑρεθῶσι μακρὰν τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, οἱ συναδεύοντες ταῦτα ὀφείλουσι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀποσπάσματα τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου· ἄλλως, τὰ ζῶα των, ὅπου ἂν εὑρεθῶσι, θέλουσιν ἀπαριθμεῖσθαι ὡς ἀδήλωτα. Ἐὰν ὅμως ὁ κύριος αὐτῶν ἀποδείξῃ ὅτι τὰ εἶχε δηλώσει ἀνηκόντως δὲν ὑπόκειται εἰμὴ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, ἐπιφυλαττομένου αὐτῷ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατ' ἐκείνου, ἐξ ἐλλείψεως τοῦ ὁποίου τυχὸν τὸ τῆς δηλώσεως ἀπόσπασμα δὲν ἐπαρουσιάσθη.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κτηνοτρόφου καὶ παραδίδοται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύω πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως, τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ δημάρχου· παρὰ πόδας τοῦ στελέχους ὁ δήμαρχος ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος, ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τούτου. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος δὲν εἰξεύρῃ νὰ γράψῃ, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ὁ κτηνοτρόφος εὑρίσκεται, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Οἱ δήμαρχοι καὶ αἱ κατὰ χωρία παρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν ζώων τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὀφείλει νὰ συναδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν τυχὸν μὴ δηλώσαντων ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰ ζῶα κτηνοτρόφων· ὡς μὴ δηλώσαντας τῶν ζώων των ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἔφερε τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρ. 4. Παρ' ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς δηλώσεσι ζῶα, ὡς καὶ τὸ χωρίον καὶ ἡ θέσις, ἔνθα ταῦτα εὑρίσκονται. Τὰ ὀνόματα ομικτῶν κτηνοτρόφων, ἂν τὰ ζῶα εἶναι ἑνωμένα, μετὰ τοῦ ὡς προείρηται περιεχομένου των δηλώσεων ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ φεβρουαρίου καὶ παραπέμπεται μέχρι τῆς 5 Μαρτίου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν των δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως

τῶν ἐλλειπῶς ἢ μηδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 6 Μαρτίου ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον· ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν κτηνοτρόφων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων αὐτῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ Παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγείλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰ ζῶά των κτηνοτρόφους ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένῃ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀμοιβῇ. Τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δεκαημέρου Κυριακήν.

Ἄρθρ. 5. Ὁ δήμαρχος τιμωρεῖται α) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—200, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν ταχτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων.

β.) Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν 5—50, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένας δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον θατέραν τῶν δηλώσεων, ἐπιθεωρημένην καὶ ὑπογεγραμμένην. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τεσσαράκοντα ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 20 ἕως 200, ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς 5 Μαρτίου τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῶν μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ αὐδόλως δηλωσάντων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων, ὑποχρεούμενος συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ εἰς τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως παράδοσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν τὰ παραδώσῃ ἐκουσίως.

Δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰσάγεται εἰς δίκην καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς.

Α'. Ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσι βάσιμοι ὑπόνοιαι, ὅτι κτηνοτρόφοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰ ζῶά των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ

ἐφόρου ἀπαριθμησις, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας.

Ἄρθρ. 7. Ἑκάστη ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, συνοδευομένου ὑπὸ δύο τουλάχιστον ὁπλοφόρων, καὶ ἑνὸς τῶν δημοτικῶν παρέδρων ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου τοῦ σχετικοῦ χωρίου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου καὶ οἱ ὁπλοφόροι διορίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ὁ δὲ δημοτικὸς πάρεδρος ὑπὸ τοῦ δημοτ. συμβουλίου.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δὲν ἦναι δημόσιος ὑπάλληλος, δίδει τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ θεωρεῖται ὡς δημόσιος ὑπηρέτης. Ὡσαύτως ὁρκίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται καὶ οἱ ὁπλοφόροι.

Ἡ ἀποζημίωσις αὐτῶν δι' ἑκάστην ἡμέραν προσδιορίζεται· Διὰ μὲν τὸν ἔφορον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν τριῶν, διὰ δὲ τοὺς ὁπλοφόρους μέχρι δραχμῶν δύο. Προκαταβάλλονται δὲ ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς βάρος τῶν ὑποκειμένων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παρέδρου προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν δύο δι' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον ὡσαύτως εἰς βάρος τῶν ὑποκειμένων τὰ ζῶά των κτηνοτρόφων.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Μαΐου· πρὸ τῆς λήξεως δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης οἱ κτηνοτρόφοι δὲν δύνανται νὰ ἐκτοπίσωσι τὰ ζῶά των ἐκ τῶν χειμερινῶν νομῶν ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τὴν ὁποίαν, ζητουμένην διὰ τοῦ δημάρχου ἢ ἀπ' εὐθείας, ὀφείλει ὁ ἔφορος νὰ δώσῃ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἢ νὰ διατάξῃ ἐντὸς αὐτῶν τὴν ἀπαρίθμησιν, ἐὰν ἔχῃ λόγους.

Ἄρθρ. 9. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ παρακολουθοῦντος παρέδρου καὶ τοῦ κτηνοτρόφου. Ἐὰν ὁ κτηνοτρόφος ἦναι ἀγράμματος, ἢ ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 10. Τὸ ἓν τῶν πρωτοκόλλων παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν κτηνοτρόφον, τὸ δὲ στέλεχος μένει παρὰ τῷ ἐνεργοῦντι τὴν ἀπαρίθμησιν· ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβὴν ἢ ἀπόντος αὐτοῦ, τὸ πρωτόκολλον παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς 48 ὡρῶν τῷ δραδύτερον εἰς τὸν δήμαρχον, οὗτος δὲ ἐπὶ ποινῇ προστίμου καὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄνευ ἐλάττωσις τῆς ἰσχύος

τοῦ πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ τὸ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

Πᾶν πρωτόκολλον, φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ παρέδρου, ἔχει ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελεῖται διοικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν ἁπλοῦν φόρον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελεχῶν τῶν πρωτοκόλλων αὐτῆς συντάττει τὸν ἀναγκαῖον χρηματικὸν πίνακα καὶ παραπέμπει πρὸς τὸν ἁρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα ἢ τὸν παρὰ πταισματοδίκαις δημόσιον κατήγορον ὅσα ἐκ τῶν πρωτοκόλλων ἀφορῶσιν ἀπαριθμησιν ζώων μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωθέντων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς καταδίωξιν τῶν κτηνοτρόφων ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου πταισματοδικείου ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς παρεδόθη ἡ ἀπαρίθμησις, ὁ ἐνεργήσας τυχὸν αὐτὴν ἀντιπρόσωπος δὲν παραδώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ στελέχη τῶν πρωτοκόλλων, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 ἐδαφ. β'. § 2. τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀπαρίθμησιν τιμωρεῖται α.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—100, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν δὲν συντάξῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου· β'.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν 15—100, ἐὰν δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως, εὐθὺς μὲν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐντὸς δὲ 48 ὡρῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, ἀποποιηθέντος τοῦ κτηνοτρόφου τὴν παραλαβήν, ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ στελέχους καὶ ἀποσπάσματος τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀπαριθμήσεως, προερχομένη ἐκ μέρους αὐτοῦ, καὶ γ'.) μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50—200 δραχμῶν, ὑποκείμενος καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐγγράψῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον ἢ ἄλλα εἴδη ζώων ἀντὶ τῶν ἀπαριθμηθέντων ἢ πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα αὐτῶν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ πάρεδροι καὶ οἱ ὁπλοφόροι, ὡς καὶ πᾶς ὅστις θέλει συνεργήσει ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας πράξεις.

Ἄρθρ. 12. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 ὁριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ εἰς πρόστιμον ἢ

χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζώων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς **20**, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν καταμηνυτήν· δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσι τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως, οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Μόνοι οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μεταφέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶά των μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐποχῆς τῆς δηλώσεως, διαρκούσης ὅμως τῆς πρὸς ἀπαρίθμησιν προθεσμίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένας ποινάς.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῆς πρώτης τελωνιακῆς ἀρχῆς, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον διευθύνεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικῶν ἐφόρων, διὰ νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ταμίαν τὴν ἀναγκαίαν κατάστασιν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Ἐὰν ὅμως οἱ κτηνοτρόφοι οὗτοι εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ μέρη, ὅπου δὲν σταθμεύουσι τελωνιακαὶ ἀρχαί, ἢ ἐὰν εἰσελθόντες ἔλαθον τὰς ἀρχάς, ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν ἐνεργεῖται διαταγῇ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅταν καὶ ὅπου εὑρεθῶσιν.

Οἱ δημαρχοι τῶν περὶ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν κειμένων δήμων, ἅμα πληροφορηθῶσι περὶ τῆς λαθραίας εἰς τὸ Κράτος εἰσόδου κτηνοτρόφου τινος, ὀφείλουν νὰ ἀναγγείλωσι τοῦτο παραυτα εἰς τὴν ἁρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. **13.** Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόστιμα εἰσέρχονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· τὸ πέμπτον δὲ αὐτῶν ἀποδίδοται μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ κατὰ δήμον εἴσπραξιν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα δι' ἐντάλματος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. **14.** Ὁστις τῶν εἰσαγγελέων ἢ τῶν δημοσίων παρὰ πταισματοδίκαις κατηγόρων ἀμελήσῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἐμπροθέσμως εἰς δίκην τοὺς κτηνοτρόφους, κατὰ τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτὸν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ **293** τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὁριζομένας πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις, καὶ ὑποχρεοῦται συνάμα εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἴσπραξις τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. **15.** Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν δηλωθέντων ἢ δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων χοίρων κατὰ τὸ ἄρθρ. **3** τοῦ ἀπὸ **5** Σεπτεμβρίου **1853** περὶ φόρου ζώων τοῦ **1854** νόμου, ἰσχύοντος καὶ διὰ τὸ **1855** ἔτος δυνάμει τοῦ νόμου ΣΟΔ'.

Ἄρθρ. **16.** Ὁ φόρος πληρώνεται ἐπὶ μὲν τῶν χοίρων κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ δηλώσεως βεβαιωθέντων μεγάλων ζώων, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς τοὺς ταμίας παραπομπὴν τῶν βραβολογικῶν πινάκων, καὶ ἐπὶ τῶν δηλωθέντων μικρῶν τὴν **15** Μαΐου· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων δι' ἀπαριθμήσεως φόρος πληρώνεται εὐθὺς ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τοὺς ταμίας οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἔκδοσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὁ ὑποκρύψας ζῶα ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ ἔβλαψε χώραν ἡ τῶν ζώων του ἀπαρίθμησις. Ἐὰν διὰ πολλοὺς ὑποκρύψαντας γενῶσιν ἔξοδα κοινά, ταῦτα καταλογίζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαριθμηθέντων ζώων ἑκάστου αὐτῶν. Τὸ δὲ χρέος τοῦτο εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου. Τὸ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος ἀνῆκον ποσὸν ἐγγράφεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτὸ δήμον.

Ὁ φόρος τῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω ῥηθείσης προθεσμίας ἐξαγομένων τοῦ Κράτους ζώων πληρώνεται εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν· ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ καὶ αἱ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιωτικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπιτρέπει τὴν ἔξοδον αὐτῶν πρὶν ἢ οἱ κτηνοτρόφοι παρουσιάσωσι τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μετάβασις τῶν ζώων, ἐὰν οἱ κύριοι αὐτῶν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν ὀφειλόμενον δι' αὐτὰ φόρον, ἢ ἐὰν δὲν δώσωσιν ἀξιόχρεων ἐγγύησιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν λακωνικῶν ζώων καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

Ἄρθρ. **17.** Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς ζώων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου

πληρόνεται ἅπαξ ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου προσδιοριζόμενος φόρος μετὰ προηγουμένην ἀπαρίθμησιν, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἡ ἁρμοδία τελωνιακὴ ἀρχὴ ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ, τοῦ βουτύρου καὶ τῶν ἐρίων ἐπιβάλλεται φόρος 10 τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰσπράττεται ἐπίσης εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς μεταφοράν.

Τὰ ἄρθρα 49—55 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων ΣΟΖ'. νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰρημένα ζῶα καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 18. Ἡ δήλωσις τῶν χοίρων, ἐξαιρέσει ἑνὸς οἰκοσίτου, διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1857 γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1856, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις αὐτῶν ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου κανονισθήσονται διὰ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου τοῦ 1857.

Ἐὰν ὁ δήμαρχος δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων καὶ τὰ στελέχη αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν οὐδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τοὺς χοίρους μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου τὸ ὁραδότερον, ὑποβάλλεται εἰς τὰς ὁριζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἐδάφ. β'. § 2. ποινάς.

Ἐθνικαὶ βοσκαί.

Ἄρθρ. 19. Ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ θέλουσιν ἐνοικιασθῆ. Εἰδικὸς δὲ νόμος θέλει ὁρίσει αὐτὰς καὶ κανονίσει τὰ περὶ διαθέσεως αὐτῶν· μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτου αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ διανέμονται ὡς ἑρεξῆς.

Τοποθέτησις τῶν ποιμνίων.

Ἄρθρ. 20. Ἡ ἀπονομὴ ἐθνικῶν βοσκῶν θερεινῶν τε καὶ χειμερινῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους γίνεται κατὰ τὴν χωρητικότητα ἑκάστης αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν ἑκάστῳ ἰδιώτῃ, καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος ἐδήλωσε καὶ τὸν φόρον αὐτῶν ἐπλήρωσεν.

Οἱ ἔχοντες ἰδιοκτήτους αὐτῶν βοσκὰς κτηνοτρόφοι λαμβάνουσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν βοσκῶν μόνον καθ' ὅσον αἱ ἴδιαι αὐτῶν βοσκαὶ δὲν ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ζῶα, τῶν ὁποίων ἥ τε δήλωσις καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἐγένοντο.

Κατὰ προτίμησιν λαμβάνουσιν οἱ κάτοικοι ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου αὐτῶν βοσκῶν ὅσου μέρους ἔχουσιν ἀνάγκην, τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω βάσεων. Διὰ δὲ τὸ περίσσευμα

προτιμῶνται οἱ συνεπαρχιῶται τῶν μὴ τοιούτων, καὶ, ἂν μετὰ ταῦτα περισσεύσωσιν εἰσέτι ἐθνικαὶ βοσκαί, οἱ ἡμεδαποί, τῶν ἀλλοδαπῶν· ὅταν δὲ αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ χωρίου ἢ ἐπαρχίας τινὸς ἐθνικαὶ βοσκαὶ δὲν ἐπαρκῶσι διὰ τὰ ζῶα ὅλων τῶν κτηνοτρόφων τοῦ χωρίου ἢ τῆς ἐπαρχίας, αἱ ὑπάρχουσαι βοσκαὶ διαιρεῖνται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων ἑκάστου καὶ τῆς ἀναγκαίας εἰς ἕκαστον εἶδος τούτων βοσκῆς.

Ἄρθρ. 21. Ἡ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τοποθέτησις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ παρέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, κατὰ μῆνας τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Αὔγουστον εἰς ἐντὸς ἡμέραν, προσδιοριζομένην ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ γνωστοποιουμένην πρὸ δέκα τοὐλάχιστον ἡμερῶν καθ' ὅλους τοὺς δήμους. Τὸν σύλλογον τοῦτον προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος. Διὰ νὰ ἔχωσι κῦρος αἱ πράξεις τοῦ συλλόγου, ἀπαιτεῖται νὰ ὑπογράφωσι τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καλουμένων εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ. Τὰ περὶ τῶν τοποθετήσεων παράπονα δικάζει ἀποδεδειγμένως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ τὸν ἀρχηγοδίκην τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπεριλαμβάνονται αἱ βοσκαί, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὰ πρακτικὰ τοῦ συλλόγου ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ὁ σύλλογος ὀφείλει νὰ παραιώσῃ τὴν τοποθέτησιν καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς πρὸς συγκάλεσιν αὐτοῦ προσδιορισθείσης ἡμέρας· ἄλλως, ἡ τοποθέτησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 22. Ἐὰν μέλος τι τοῦ συλλόγου ἄνευ ἀπογρώσης δικαιολογίας δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὴν ὁρισμένην ἐποχὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἢ προσελθὼν ἐγκαίρως δὲν μετέλθῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰ ἔργα του, καταδιώκεται ποινικῶς ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 23. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἔκκλησις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἡ ἔκκλησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἔπαρχον, ὅστις ὀφείλει μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς νὰ τὴν ὑποβάλῃ διὰ τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ἐπομένου ταχυδρομείου εἰς τὸ ῥηθὲν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρ. **24.** Ἐάν τις ἐκ τῶν αἰτούντων τὴν τοποθέτησιν ἰσχυρίζηται, ὅτι ἕτερος ἐδήλωσε ξένα ζῶα ὡς ἰδιά του, δύναται νὰ τῷ ἐπαγάγῃ ὅρκον περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῆς δηλώσεώς του. Παρομοίως δύνανται καὶ αἱ ἐπιτετραμμέναι τὴν τοποθέτησιν τῶν ζώων ἢ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων ἀρχαὶ νὰ ἐπιβάλωσιν οἱκοθεν τὸν ἀνωτέρω ὅρκον, ἐὰν τὸν θεωρῶσιν ἀναγκαῖον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Ὁ ὅρκος οὗτος εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δίδεται ἐνώπιον εἰρηνοδίκου τινος, καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἡ ὑπόθεσις ὑρίσταται ἐνώπιον τοῦ συλλόγου ἢ τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ὡρισμένων προθεσμιῶν, γενομένης δὲ ἐκκλήσεως, ἐντὸς συντόμου προθεσμίας, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὁριζομένης.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Λουκᾶς Δόντος	Ν	Νικόλαος Τσέλιος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης		Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Γεώργιος Κονδύλης	Ν
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ἰωάννης Ἀποστολίδης	Ν
Σκαρλάτος Σούτσος		Βασίλειος Νώνης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Σταμάτιος Μήτσας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Δημήτριος Ζώτος	
Σταῦρος Βλάχος		Γ. Ἰω. Γιολδάσης	Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ν. Α. Γρανίτσας	
Σωτήριος Στράτος		Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος		Ἀνδρέας Αὐγερινος	Ν

Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Γ. Κεφάλας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀναγν. Τσάκας	Ν
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Ν. Δελένδας		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	Ν
Θρασύβουλος Ζαΐμης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ἀξιωμ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰωάν. Προβιλέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαράπουλος	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Ἠλίας Παπαδάτος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Χ. Σουμαρίπας	
Γρηγόριος Κορριωτάκης		Δ. Δημητρακόπουλος	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Π. Χρυσοβέργης	Ο
Κωνσταντῖνος Δημητριάδης		Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Δ. Κοκοτάκης	Ν
Ἰωάννης Μπαλάσης	Ν	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδιαχωρίτης	Ν
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	
Νικόλαος Μπούκουρας	Ν	Νικόλαος Πιτράκος	
Π. Κολοκοτρώνης	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Δημήτριος Πουλικάκος	Ν
Γ. Παναγιωτόπουλος	Ν	Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος.		Π. Χριστόπουλος	Ν
Χρῆστος Ράγκος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Μασχούλας	Ν
Ἐμμ. Τσουχλος	Ν	Σπ. Ἠφλλήκας	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Παναγιωτᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Κωνστ. Βλάμης	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	
Α. Κορριωτάκης		Π. Πατρινὸς	
Γ. Γιατράκος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Λουκᾶς Στεράνου	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ν. Α. Μπότασης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Κ. Δαρειώτης	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Δ. Μαυρειδῆς	Ν	Γεώρ. Ναύτης	

Μιχαὴλ Σολωμὸς	. . . .	N	Παντολέων Κουντουριώτης	.
Ἀν. Ῥενουάρδος	. . . .		Δημήτριος Βουδούρης	. . N
Στ. Δάρας	. . . .		Σταμάτιος Δοκὸς	. . . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος	. . .	N	Μ. Χουρμούζης	. . . . . N
Παναγιώτης Ψάθης	. . .	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . .
Νικόλαος Νάζος	. . . .	N	Γεώργιος Ριζόπουλος	. . . N
Ἀναγν. Παπατσώρης	. . .		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Δημ. Πολυχρονόπουλος	. .	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	. . . . N
Κυριάκος Πονηρόπουλος	. .	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	. .
Δημήτριος Στάϊκος	. . .	N	Α. Μάντσαρης	. . . . . N
Α. Κιζάνης	. . . . .			

Παρετήρησε μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα εἰσήχθη τὸ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ τρία μόνον τμήματα ἐξελέξαντο εἰσηγητάς. Λήξαντος δὲ τοῦ μηνὸς καὶ ἀνανεωθέντων ἤδη τῶν τμημάτων, ἀνάγκη ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ πῶς θέλει καταρτισθῇ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή.

Ἐπρότεινέ τις, ἐκ τῶν νέων τμημάτων τ' ἀντιστοιχοῦντα πρὸς ἐκεῖνα τοῦ παρελθόντος μηνός, ἅτινα δὲν ἐξελέξαντο εἰσηγητάς, νὰ ἐκλέξωσιν ἤδη τοὺς λοιποὺς τέσσαρας.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα λύεται καθαρῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ, ὅστις ὁρίζει τὸν πρὸς καταρτισμὸν μιᾶς ἐπιτροπῆς ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν εἰσηγητῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου δὲν ἐξελέχθησαν εἰμὴ τρεῖς μόνον εἰσηγηταί, οὕτω δὲ δὲν ὑπῆρξεν ὁ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς πρὸς καταρτισμὸν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἕπεται ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Βουλὴ δύναται σήμερον νὰ προβῇ εἰς τὸν καθ' ὁλοκληρίαν σχηματισμὸν τοιαύτης.

Ἐπηνέγκεν ἕτερος, ὅτι εἰς ἣν εὑρισκόμεθα θέσιν δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ὑποκύψωμεν εἰς ἓν ἀτόπημα, ὀφείλομεν ὅμως νὰ προσέξωμεν ὥστε τὸ ἀτόπημα νὰ ἦναι ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλαφρότερον. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν δύω ἐπροτάθησαν γνῶμαι, κατὰ τὴν μίαν τῶν ὁποίων, ἐκ τῶν νέων τμημάτων τ' ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τοῦ παρελθόντος μηνός, τὰ μὴ ἐργασθέντα, νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ὑπολειπομένους τέσσαρας εἰσηγητάς. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ τοῦ ζητήματος λύσεως δύναται νὰ προκύψῃ τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ ἐκλέξωσι τὰ αὐτὰ πρόσωπα δύω εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, διότι τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἀπέρ-

τιζον τὰ ἐργασθέντα τρία παλαιὰ τμήματα, πιθανὸν νὰ τύχουν εἰς τὰ νέα τμήματα, ἅτινα καλοῦνται νὰ ἐκλέξωσι τοὺς λοιποὺς τέσσαρας εἰσηγητάς. Ἐκτὸς δὲ τούτου προκύπτει καὶ ἄλλο πολὺ μεγαλείτερον ἀτόπημα, διότι ὑποθέσατε ὅτι δύω ἢ τρεῖς βουλευταὶ μετὰ τῶν φίλων των, ἀνήκοντες εἰς διάφορα τμήματα, δὲν συνέρχονται, καὶ οὕτω μὴ συμπληρούμενα, δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν εἰσηγητῶν πρὸς σχηματισμὸν μιᾶς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, μεχρισοῦ λήξαντος τοῦ μηνός, κληθῶσι τὰ νέα τμήματα πρὸς ἐκλογήν. Προτιμότερον διὰ τοῦτο θεωρεῖ νὰ προσκληθῶσι τὰ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τέσσαρα τμήματα νὰ ἐκλέξωσι τοὺς εἰσηγητάς, διότι, ἂν καὶ οὕτω πάλιν ὑποπίπτομεν εἰς τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ δώσωμεν ζωὴν εἰς τμήματα μὴ ὑπάρχοντα πλέον, ἀλλὰ τὸ ἄτοπον τοῦτο δὲν εἶναι τοσοῦτον βαρύ, ἀφ' οὗ μάλιστα περιορίσωμεν τὴν τοιαύτην τοῦ ζητήματος λύσιν ἐπὶ μόνης τῆς προκειμένης περιστάσεως.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι δὲν παραδέχεται οὔτε τὴν τοῦ προαγορεύσαντος οὔτε τὴν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας περὶ τοῦ καθ' ὁλοκληρίαν σχηματισμοῦ νέας ἐπιτροπῆς γνώμην. Παρατηρεῖ δέ, ὅτι, ὅπως λύσωμεν τὸ ζήτημα, οὐδόλως παραβιάζομεν τὸν κανονισμόν, διότι ὁ κανονισμὸς ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως σιωπᾷ, καὶ τὸ ἐκ τῆς σιωπῆς του κενὸν πρόκειται νὰ πληρώσωμεν σήμερον, καὶ οὐχὶ νὰ μεταβάλωμεν διάταξίν τινα αὐτοῦ. Ἀντικρούων λοιπὸν τὰς δύω προεκτεθείσας γνώμας, παρατηρεῖ ὅτι ὁ βουλευτὴς Μαντινείας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας του εἶπεν, ὅτι, μὴ καταρτισθέντος τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν εἰσηγητῶν, τὰ ἐκλεχθέντα τρία μέλη δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπάρξαντα, καὶ οὕτω ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προβῇ σήμερον εἰς νέαν ἐκλογήν· ἀλλ' ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν εἶναι ὀρθός, διότι, ἂν τέσσαρα τμήματα ἠμέλησαν ἢ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι μίαν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τιμωρηθῶσι διὰ τοῦτο καὶ τὰ τμήματα ἐκεῖνα, ἅτινα ἔσπευσαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ καθῆκόν των. Ἐν ᾧ δὲ τοσοῦτοι ἀπαντῶνται καθ' ἑκάστην δυσκολίαι εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν τμημάτων, δὲν συμφέρει νὰ καταισχύνωμεν οὕτω τὰς ἐργασίας των. Καθ' ὅσον λοιπὸν ἀφορᾷ τοὺς ἐκλεχθέντας τρεῖς εἰσηγητάς, φρονεῖ ὅτι πρέπει οὗτοι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπάρχοντες, καὶ μόνον περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν τεσσάρων νὰ σκεφθῶμεν τί ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν. Ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ ζητήματος συμφώνων μετὰ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ προσκλη-

θῶσι τ' ἀντιστοιχοῦντα νέα τμήματα, διὰ νὰ ἐκλέξωσι τοὺς λοιποὺς τέσσαρας εἰσηγητάς, διότι παρεδεχόμενοι τὴν ἐναντίαν ἰδέαν τοῦ νὰ προσκληθῶσι τὰ τοῦ παρελθόντος μηνὸς, παραβιάζομεν προφανῶς τὸν κανονισμὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον, γενομένης νέας κληρώσεως, τὰ τοῦ λήξαντος μηνὸς τμήματα δὲν ὑπάρχουσι πλέον, συνεκπνεύσαντα μετὰ τοῦ μηνός. Ἐπειδὴ ὅμως παρετηρήθη ὅτι καὶ οὕτως ὑποπίπτομεν εἰς τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς αὐτοὺς βουλευτὰς διπλοῦν δικαίωμα, διότι οἱ τὰ ἐργασθέντα τρία τμήματα ἀπαρτίζοντες βουλευταὶ πιθανὸν νὰ συμπέσωσιν εἰς τὰ νέα τμήματα, ἅτινα θέλουν ἐκλέξει τοὺς λοιποὺς τέσσαρας εἰσηγητάς, νομίζει ὅτι τὸ ἄτοπον τοῦτο δὲν εἶναι τοσοῦτον οὐσιῶδες, διότι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπαρτίζοντα τὸ τμῆμα πρόσωπα, ἀλλὰ τὸ τμῆμα, τὸ ὁποῖον εἶναι πρόσωπον ἠθικὸν, ἐν ᾧ τὸ νὰ δώσωμεν ζωὴν εἰς τμήματα μὴ ὑπάρχοντα πλέον, εἶναι προφανὴς τοῦ κανονισμοῦ παράβασις. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον, ὅτι τοιοῦτον ζήτημα ἀνεφάνη ἄλλοτε καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ δὲ Βουλὴ ἔλυσεν αὐτὸ ὡς καὶ αὐτὸς προτείνει σήμερον νὰ λυθῇ.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι τὰ τμήματα προσυζητοῦνται ἐν νομοσχεδίῳ, σχηματίζουν μίαν περὶ αὐτοῦ ἰδέαν, καὶ οὕτω προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις λαμβάνει τὴν ἐντολὴν ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν ἰδέαν αὐτήν. Ἀλλ' ἂν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες τρεῖς εἰσηγηταὶ ὑπάρχουσι, καὶ ὅτι διὰ τοὺς λοιποὺς τέσσαρας πρέπει νὰ προσκληθῶσι τ' ἀντιστοιχοῦντα ἐκ τῶν νέων τμημάτων, διὰ νὰ ἐκλέξωσιν αὐτοὺς, ἐπειδή, ὡς παρετηρήθη, ἐνδέχεται τὰ νέα αὐτὰ τμήματα νὰ συγκροτῶνται ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων, ἅτινα ἐσχημάτιζον τὰ ἐργασθέντα τρία τμήματα, τότε ἡ οὕτω σχηματισθησομένη ἐπιτροπὴ θέλει εἶσθαι ἀπάρδοια ἑνὸς μόνου μέρους τῆς Βουλῆς, καὶ δὲν θέλει ἀντιπροσωπεύει τὴν ἰδέαν ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος.

Διὰ τοῦτο, καὶ ἐπειδὴ μὴ καταρτισθέντος τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν εἰσηγητῶν, δὲν ὑπῆρξεν ἐπιτροπὴ, παραδεχόμενος τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, φρονεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς νέαν ἐκλογὴν εἰσηγητῶν.

Ἐντεῦθεν ἀδεία τῆς Βουλῆς ἀνεγνώσθη τὸ περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχεδίου πρῶτον μέρος τῶν πρακτικῶν διὰ τὸ κατεπείγον αὐτοῦ, καὶ ἐγκρίθὲν ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Μετὰ τοῦτο καὶ ἄλλων πολλῶν ὑποστηριζάντων τὰς τρεῖς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας γνώμας, ἐπρότεινέ τις ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ

ἄλλην ἡμέραν ἡ λύσις τοῦ κυρίου ζητήματος, τοῦ ἀφορῶντος τὸν κανονισμὸν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι εὔκολος ἡ λύσις τοιούτου ζητήματος, νὰ συζητηθῇ δὲ τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νομοσχέδιον ἀντὶ ἐκθέσεως, θεωρούμενον ὡς κατεπείγον.

Ἀλλ' ἀντιπόντος ἄλλου, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον δὲν παρουσιάζει τὶ κατεπείγον, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει πρῶτον νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ προβῇ εἰς τὴν τοῦ νομοσχεδίου κανονικὴν συζήτησιν, προκειμένου νὰ ἐμωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχηται τὴν ἀνωτέρω γνώμην, παρετηρήθη ὅτι δὲν ὑπελείπετο πλήρης διὰ τὴν ἀναχώρησιν βουλευτῶν τινων, καὶ οὕτως ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰωάν. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

Τῆς 8 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος τὴν Βουλὴν ἐὰν θέλῃ νὰ παύσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος χθεσινὴ συζήτησις, θεωρήσασα ἀρκετὰ τὰ λεχθέντα, καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν λύσιν αὐτοῦ, ἢ ἐπιθυμῇ τὴν τῆς συζητήσεως ἐξακολούθησιν.

Τῆς δὲ Βουλῆς θεωρησάσης ἀρκετὰ τὰ λεχθέντα, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τρεῖς ἐξετέθησαν χθὲς γνῶμαι· ἡ τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας περὶ νέας ἐκλογῆς εἰσηγητῶν, ἡ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐλλειπόντων τεσσάρων εἰσηγητῶν ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχούντων τοῦ παρόντος μηνὸς τμημάτων, καὶ ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ ἐκλογῆς τῶν τεσσάρων εἰσηγητῶν ὑπὸ τῶν μὴ ἐργασθέντων τμημάτων τοῦ λήξαντος μηνός.

Γενομένης δὲ τῆς διαψηφίσεως, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἀφορᾷ ἐξαιρετικῶς τὴν προκειμένην μόνον περίστασιν καὶ οὐδεμίαν θέλει ἔχει διὰ τὸ μέλλον ἐπιρροήν, οἱ προτείναντες δύω βουλευταὶ Ἠλείας καὶ Καλαβρύτων ἀπέσυραν τὰς ἑαυτῶν προτά-

σεις, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, ἀπορηναμένης νὰ γίνῃ νέα ἐκλογὴ εἰσηγητῶν ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ.

Ἐχορηγήθη μηνιαία ἄπουσίας ἄδεια εἰς τὸν βουλευτὴν Ἐπιδ. Λιμνιᾶς Ἰω. Ἀποστολίδην.

Παρετήρησεν εἶτα ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ Κ. Σπυρίδης, ὑπολογαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, συνέγραψε τὴν βιογραφίαν τοῦ μακαρίτου Χ. Χρήστου, καὶ ἀποστέλλων εἰς τὴν Βουλὴν ἑκατὸν σώματα, ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομήν της· ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεράσισε νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ φέρῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην της.

Μετὰ ταῦτα λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἔλλειψις λιμένων εἶναι ἐπίσης ἐπαισθητὴ ὡς καὶ ἡ τῶν ὁδῶν. Ἡ εὐφορωτάτη νῆσος τῆς Νάξου χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ τοι στερουμένη λιμένος, πολλὰς μυριάδας δραχμῶν, οἱ δὲ κατοικοι τῆς νήσου ταύτης ἐπικαλεσθέντες πολλάκις μικράν τινα τῆς κυβερνήσεως συνδρομὴν, εἰσὶ πρόθυμοι νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος δαπάνην.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγένετο λόγος καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ παρεκλήθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ φέρῃ νομοσχέδιον, ἐπιτρέπον τὴν εἰσπραξιν φόρων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διά τε τὴν νῆσον Νάξου ὡς καὶ διὰ τὴν τῆς Θήρας. Ἀλλ' ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε δὲν ἐπαρουσιάσθη νομοσχέδιον τοιοῦτον, προτείνει νὰ ὑπενθυμίσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενον, παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ φέρῃ ὅσον τάχιον τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος ὅτι, ἀντὶ νὰ ἀπευθύνωμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπενθύμισιν, προτιμότερον θεωρεῖ, ὅταν εἰς συνεδρίασίν τινα τῆς Βουλῆς συμπέσῃ νὰ ἦναι παρόντες οἱ ὑπουργοὶ, νὰ ἐρωτηθῶσι διατί μέχρι τοῦδε δὲν ἐξεπληρώθη ἡ δοθεῖσα ὑπόσχεσις, καθ' ὅσον πιθανὸν ἡ κυβέρνησις νὰ ἀπήντησε προσκόμματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μάθωμεν.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεχθείσης τὴν γνώμην ταύτην, ὁ πρόεδρος, μὴ ὑπάρχοντος ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Δ. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'.
Τῆς 13 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ἐκτὸς τοῦ Χ. μὴ συμπληρωθέντος, προέδρους μὲν τοὺς Ἀλ. Κουμουνδοῦρον, Δ. Τσόκρην, Σ. Πηλλήμην, Δ. Γαβρᾶν, Ἰω. Ἀμβροσιάδην καὶ Ἰω. Σαγρεδὸν· γραμματεῖς δὲ τοὺς Κ. Πονηρόπουλον, Σ. Ἀντωνόπουλον, Ἀεων. Πετιμεζᾶν, Γ. Διαμάντην, Γ. Παναγιωτόπουλον καὶ Π. Καλαμογδάρτην· καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. τοὺς Β. Δημητρακόπουλον, Ἰω. Χάρκον, Π. Χρυσοβέργην, Γ. Γιατράκον, Θ. Ζαΐμην, καὶ Δ. Καλλιφρονᾶν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἐκτὸς τοῦ Β'. τοὺς Κ. Πονηρόπουλον, Α. Πετιμεζᾶν, Γ. Διαμάντην, Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Σ. Κοπανίτσαν· μέλη δὲ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τοὺς Π. Ψάλτην, Ἀνδ. Αὐγερινόν, Χ. Θεοχαρόπουλον, Γ. Διαμάντην, Γ. Τσιγκουράκον καὶ Σ. Κοπανίτσαν.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Σώματος εἰς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων ἀνέγνω ἀναφορὰν τῆς μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου περὶ στρατηρισμοῦ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντος ζευγηλατείου τοῦ Ἁλῆ Τσελεπῆ· ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ παραπεμφθῇ αὕτη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Μετὰ ταῦτα, μὴ ὑπάρχοντος ἀντικειμένου τινὸς ὡρίσμου πρὸς συζήτησιν, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰωάν. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.
Τῆς 15 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν νομοσχέδιον περὶ ἀγορᾶς τῆς ἐν Τριπόλει οἰκίας τοῦ μακαρίτου ὑποστρατήγου Χ. Χρήστου, καὶ τὸ περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ ἔτος 1856 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ θεωρήσασα ὡς κατεπείγουσαν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ τροποποιηθέντος ὑπὸ τῆς Γερουσίας νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων, ἐπελήφθη τῆς ἀμέσου αὐτοῦ συζητήσεως.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθὲν τὸ τροποποιηθὲν τοῦ νομοσχεδίου 8 ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 8. Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Μαΐου.»

Ἀναγνωσθέντα δὲ ἀμέσως τὰ πρακτικὰ, ἐπεκυρώθησαν προσηκόντως.

Ἀκοῶν τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μετὰ λύπης ἐνδιδόων εἰς τὰς ἐπιμόνους πολλῶν συναδέλφων του παρατηρήσεις, ἀναγκάζεται νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ζήτημα, τὸ ὁποῖον οὗτος ἤθελε νὰ διελθῇ ἐν σιγῇ. Διακοινόνει λοιπὸν εἰς τὸ Σῶμα, ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας ὢν ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ θεωρείου του μεταβαίνων εἰς τὸ καφενεῖον, ἐκάλυψεν ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους τὴν κεφαλήν του διὰ τῆς καλύπτρας τοῦ ἐπενδύτου του. Ὅτε αἴρνης ἠσθάνθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του φερομένην ἀποτόμως χεῖρα, ἀκούσας συγχρόνως καὶ ἀπρεπεῖς τινας καθ' αὐτοῦ ἀποτεινομένας φράσεις. Στραφεὶς δὲ τότε, εἶδεν ἄνθρωπόν τινα, ὅστις ἀναύσως ἐπέταττεν αὐτῷ ν' ἀποκαλύψῃ τὴν κεφαλήν του, συνοδεύων τὴν ἐπιταγὴν ταύτην διὰ προσβλητικῶν κατ' αὐτοῦ χειρονομιῶν. Ἐννοήσας δ' ἐκ τῆς ῥάβδου, ἣν ἔφερεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦτον κλητὴρ ἀστυνομικὸς, ἀπεμακρύνθη χωρὶς οὐδεμίαν νὰ τῷ δώσῃ ἀπάντησιν. Μετὰ μικρὸν δὲ πάλιν πλησιάσας αὐτὸν ὁ κλητὴρ, τῷ ἀπήντησεν ἐμπαικτικῶς ἐνώπιον καὶ ἄλλων πολλῶν τὴν φράσιν ταύτην· «Σοῦ ζητῶ συγγνώμην, διότι δὲν εἶξευρον ὅτι εἶσαι βουλευτής, καὶ ὅτι σοῦ πέρασε, μὴ τὸ ἀφήσῃς·» καὶ στρέψας τὰ νῶτα, ἐμακρύνθη. Τοσοῦτον λοιπὸν μεγάλην καὶ δημοσίαν φέρων προσβολὴν, μετέβη σήμερον εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, πρὸς ὃν ἐγνωστοποίησε τὰ διατρέξαντα, ὁ δὲ, ἀντὶ πάσης ἱκανοποιήσεως, ὀφειλομένης αὐτῷ καὶ ὡς πολίτῃ καὶ ὡς βουλευτῇ, τῷ ἀπέτεινε τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν· «καλὰ σοῦ

ἔκαμε.» Καὶ οὕτω διπλῆν τότε φέρων καὶ ἐπισημοτέραν τὴν προσβολὴν, ἀνεχώρησε καὶ ἐκεῖθεν. Μετὰ τὴν πιστὴν ταύτην τῶν διατρεξάντων διήγησιν, ἀφίησιν εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι αὐτὴ νομίσῃ ἀναγκαῖον.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι μόνον ἐντὸς τῆς αἰθούσης καὶ διαρκούσης τῆς παραστάσεως ἔχουσιν ἀσκεπῆ τὴν κεφαλὴν οἱ παρευρισκόμενοι, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς προθόμους· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, γενομένου λόγου περὶ ἀστυνομικῶν παρατρεπόντων, ἀναγκάζεται καὶ οὗτος νὰ εἴπῃ, ὅτι πολλαὶ τῷ ὄντι παράνομοι ἀποπομπαὶ καὶ ἄλλα ἀτοπήματα λαμβάνουσι χώραν. Εἶδε κλητῆρας ἀστυνομικοὺς ῥαβδίζοντας πολίτας καὶ ἄλλας αὐθαιρεσίας πράττοντας. Πολῖται ἔντιμοι καὶ τῆς ἀνωτέρας ἀκόμη κοινωνικῆς τάξεως οὖρονται καθ' ἑσπέραν σχεδὸν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἀστυνομίας, διότι δὲν φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν φανούς, ἐν ᾧ τοιαύτη διάταξις, παραβιαζουσα, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, εἶναι παράνομος καὶ ὅλως ἄτοπος διὰ τὴν πρωτεύουσαν, ὅπου ὑποτίθεται ἡ μεγαλειτέρα ἀσφάλεια. Ὡς πρὸς δὲ τὸ πρὸ μικροῦ ἐκτεθὲν περιστατικὸν, ἐκφράζει καὶ οὗτος τὴν λύπην του, τὴν ὁποίαν βεβαίως συμμερίζεται ἅπασα ἡ Βουλή.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἁπάσης παραδεχθείσης τὴν τελευταίαν τοῦ προαγορεύσαντος φράσιν, ἀντείπέ τις, ὅτι λυπεῖται μὲν διὰ τὸ γεγονὸς, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖ καὶ τοσοῦτον αὐτὸ σοβαρὸν, ὥστε νὰ διατρέχωμεν κίνδυνόν τινα, ἂν δὲν προέλθωμεν ἀμέσως εἰς μίαν ἀπόφασιν. Ὁμολογεῖ δέ, ὅτι ἀνεκτὶ προκατειλημμένος καὶ οὗτος εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ παράπονον τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, ἀφ' οὗ ὅμως ἤκουσεν αὐτὸν τὸν ἴδιον διηγούμενον τὰ διατρίξαντα, οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτοῖς ἄξιον νὰ προκαλέσῃ κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις. καθόσον μάλιστα ἠκούσαμεν ὅτι ὁ κλητὴρ δὲν εἶχε γνωρίσει τὸν βουλευτὴν, καὶ ὅτι ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ συγγνώμην, ἅμα ἐπληροφορήθη τοῦτο. Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ὤφειλε δεδομένου ν' ἀκούσῃ μετὰ προσοχῆς τὸ παράπονον τοῦ βουλευτοῦ καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ δεόντως αὐτὸν, ἀλλὰ τότε ὀφείλομεν νὰ διακρίνωμεν τὴν διαγωγὴν τοῦ διευθυντοῦ ἀπὸ τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ γενόμενα.

Ἀπήντησέ τις, ὅτι οὐδόλως δικαιολογεῖ τὴν πρᾶξιν ἡ ἄγνοια τοῦ προσώπου, διότι πρῶτον καθήκον παντὸς ἀστυνομικοῦ ὑπηρέτου εἶναι τὸ νὰ γνωρίζῃ τὰ πρόσωπα. Ἡ ἄγνοια λοιπὸν, τὴν ὁποίαν ὁ προαγορεύσας μετέχειρίσθη ὡς περίστασιν ἐλαφρύνουσαν τὴν πρᾶξιν τοῦ κλητῆρος, ἐνοχοποιεῖ αὐτὸν πλειό-

στρον. Ἡ δὲ συγγνώμη, τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν, οὐδόλως σημαίνει τὴν περίστασιν, διότι, ὡς ἠκούσαμεν, τὴν αἴτησιν τῆς συγγνώμης συνώδευσε καὶ μετ' ἀπρεποῦς καὶ ἐμπαικτικῆς ἐκφράσεως, καὶ ἀπορεῖ μάλιστα πῶς ἠνέχθη ὁ Κ. Κοπανίτσας τὴν τοιαύτην διαγωγήν. Ἀλλὰ περιφρονοῦντες τὴν τοῦ κλητῆρος διαγωγήν, δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν καὶ τὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ὅστις, ἐν ᾧ προσήρχετο εἰς πολίτης εἰς βουλευτὴς διὰ νὰ τῷ ἐκθέσῃ παράπονον τοσοῦτον δίκαιον, τῷ ἀπαντᾷ διὰ λέξεων, αἵτινες σημαίνουσι «παυτέος ὁ κλητήρ, διότι δὲν σοῦ ἔκοπασε τὰ κόκκαλα.» Δὲν πρόκειται πλέον περὶ Κοπανίτσα, ἀλλὰ περὶ βουλευτοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἐκολαφίσθη ὁλόκληρος ἡ Βουλή, καὶ ἀπορεῖ πῶς θέλομεν δυνηθῆ, τοιαύτην φέροντες προσβολήν, νὰ συνέλθωμεν πρὸς ἐπιψήφισιν νομοσχεδίων. Πιστεύει ὅμως ὅτι οὐδεὶς θέλει πράξει τοῦτο, αὐτὸς δὲ δὲν θέλει ἐπανελθεῖ εἰς τὸν περίβολον, πρὶν λάβῃ τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν.

Ἠξέθησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι λυπεῖται διότι διαζεται ν' ἀπαντήσῃ εἰς μίαν ἐπερώτησιν, τὴν ὁποίαν παρεκάλεσε τὸν κατ' ἐξοχὴν στενὸν αὐτοῦ φίλον Κοπανίτσαν νὰ μὴ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ὁ Κ. Κοπανίτσας ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ καταστήματος τῆς ἀστυνομίας, μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπου εὑρὼν αὐτὸν, τῷ ἐξέθεσε τὰ γεγονότα, αὐτὸς δὲ τῷ ἀπήντησεν, ὅτι θέλει καλέσει τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, ἡ θέλει εἰπεῖ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ καλέσῃ αὐτὸν καὶ ἐξετάσῃ τὰ διατρέξαντα. Ἐπίστευε λοιπὸν ὅτι ἀρκούμενος ἡ βουλευτὴς εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην, δὲν ἤθελε φέρει εἰς τὴν Βουλὴν ἓν ζήτημα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία εὐτραπελία.

Ἀλλ' ἐνταῦθα ἀποκομισθείσης τῆς Βουλῆς τὴν λέξιν εὐτραπελίαν ὡς ἀπρεπῆ, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι τὴν λέξιν ταύτην δὲν ἀποδίδει οὔτε εἰς τὴν ἐπερώτησιν οὔτε εἰς τὴν συζήτησιν, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον νὰ εἰπῇ, ὅτι τὸ περιστατικὸν ἦτον ἁπλοῦν καὶ οὐδένα ἔφερεν ἐγκληματικὸν χαρακτῆρα. Ὁ Κ. Κοπανίτσας περιήρχετο κεκαλυμμένος, ὅτε εἷς τῶν ἀστυνομικῶν κλητήρων θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καλύπτρας του, τῷ ἐπέταξε ν' ἀποκαλύψῃ τὴν κεφαλήν· ἡ τοιαύτη τοῦ κλητῆρος διαγωγὴ δὲν εἶναι βεβαίως διαγωγὴ δημοσίου ὑπηρέτου, διότι πᾶς τοιοῦτος ὀφείλει μὲν νὰ ἐκπληροῖ τὸ καθῆκόν του, ἀλλὰ μετ' εὐγενοῦς τρόπου, καὶ ἑπομένως θεωρεῖ αὐτὴν κατακριτέαν καὶ ἀνάξιαν εἰς ὑπηρέτην ἀστυνομικὸν, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀστυ-

νομία εἶναι ὁ ἐπιτηρητὴς τῆς ἠθικῆς, οἱ δὲ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ δίδωσι τὸ παράδειγμα τῆς εὐταξίας καὶ τῆς εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς· ἀλλ' ἀρίνοντες τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ διατρέξαντα, ἃς ἔλθωμεν εἰς τὴν παρουσίασιν τοῦ βουλευτοῦ ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ βουλευτὴς, ὡς καὶ πᾶς πολίτης, ἔχει βεβαίως τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, διὰ νὰ ἀναφέρῃ οἱονδήποτε παράπονόν του, καὶ ἑπομένως ἐντὸς τοῦ δικαιώματός του ὁ Κ. Κοπανίτσας ἠθέλησε νὰ ἐκθέσῃ τὸ πραγματικῶς δίκαιον παράπονόν του ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις τῷ ἀπήντησεν, ὅτι ὑπάρχει ἀστυνομικὴ διάταξις, μὲ τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ καὶ ὅτι δὲν ὀφείλει εἰς αὐτὸν λόγον. Τοιαῦται ἐκφράσεις ἂν καὶ ἐμφαίνουσιν ἐκπλήρωσιν καθήκοντος, εἰσὶν ὅμως περιβεβλημέναι τραχύτητα, ἥτις δὲν ἁρμόζει εἰς διευθύνοντα ἀρχήν τινα, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀξίζει νὰ γίνωνται ἀντικείμενον κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων. Ἐπειδὴ ὅμως ἐγένετο ἡ φιλικὴ αὕτη ἐπερώτησις, καθ' ὅσον δὲν πιστεύει ὅτι φέρει ἐχθρικὸν χαρακτῆρα, ἀφ' οὗ πρὸ μικροῦ ἡ Βουλὴ ἔδωκεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἕνα φορολογικὸν νόμον, τὸ ὑπουργεῖον δέχεται αὐτὴν φιλικῶς, καὶ ὑπόσχεται οὗτος ἐν ὀνόματι καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, ὅτι θέλει φέρει τὴν ἀνήκουσαν θεραπείαν. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις δὲ ταύτας θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν περαιτέρω συζήτησιν.

Ἀπήντησεν ὁ παθὼν βουλευτὴς, ὅτι ποτὲ δὲν παρέβη τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, ὡς οὐδ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι ἐντὸς μόνον τοῦ θεάτρου καὶ ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ παράστασις ἀπαγορεύεται νὰ φέρῃ τις κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Παρατηρεῖ δὲ εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκτεθέντων, ὅτι, ἀφ' οὗ αὐτὸς ἤκουσε μετ' ἀδιαφορίας τὴν διήγησιν τῶν διατρεξάντων, ἠναγκάσθη ν' ἀναγγείλῃ τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς ἣν ἀπόκειται ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνῃ.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας ὑπουργὸς ἔδωκεν εἰς τὴν Βουλὴν μίαν ἐξήγησιν ἐπὶ τῆς λέξεως «εὐτραπελία» ἔμεινε δὲ ὀφειλέτης μιᾶς ἄλλης, διότι εἶπεν, ὅτι τὴν λέξιν «εὐτραπελία» δὲν ἀποδίδει οὔτε εἰς τὴν ἐπερώτησιν οὔτε εἰς τὴν συζήτησιν· ἀποδίδει ἄρα αὐτὴν εἰς τὴν πρᾶξιν, ἀλλ' ἂν τοιαύτη πρᾶξις δύναται νὰ ὀνομασθῇ εὐτραπελία, τοῦτο ἀρίνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ τὸ κρίνῃ. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν κλητῆρα, δὲν ἔχει τίποτε νὰ παρατηρήσῃ, ἀφ' οὗ ὁ ἀστυνόμος εἶπεν, ὅτι τοιαύτην εἶχε διαταγήν· ὀφείλομεν ὅμως νὰ σκεφθῶμεν περὶ τοῦ δόντος τὴν ἐντολὴν, διότι ἡ κατόπιν ἔγκρισις τῆς πράξεως ἴσῃ

ἐστὶ πρὸς τὴν ἐντολήν, ἡ δ' ἀπάντησις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐνέκρινε τὴν πρᾶξιν τοῦ κλητῆρος. Ὀρθῶς δὲ παρετήρησέ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι πρῶτον καθῆκον τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρετῶν εἶναι ἡ τῶν προσώπων διάκρισις, διότι, ἂν δὲν γνωρίζουν τὰ πρόσωπα, δὲν δύνανται βεβαίως νὰ προλάβουν τὰς πράξεις. Ἡ δὲ περὶ φανῶν διάταξις νομοθετουμένη, δύναται νὰ ἦναι ἀναγκαία διὰ πρόσωπα ὕποπτα, ἐν ᾧ πρό τινων ἡμερῶν ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἔσυρον εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἀστυνομίας ἀξιωματικὸν τοῦ πυροβολικοῦ, διότι δὲν ἔφερε φανόν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν προτείνει νὰ περιμείνῃ ἡ Βουλὴ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δοθησομένην ἱκανοποίησιν, καὶ ἂν δὲν θεωρηθῇ αὕτη ἀρκοῦσα, τότε νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς νέαν συζήτησιν.

Ἐπέμενεν ἄλλος, ὅτι ἤθελε παραδεχθῇ τὸ συμπέρασμα τοῦ προαγορεύσαντος, ἐὰν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς δὲν ἔλεγεν, ὅτι δὲν θεωρεῖ σοβαρὸν τὸ γεγονός, καὶ ἂν ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας δὲν οἰκειοποιεῖτο διὰ τῆς ἐγκρίσεως τὴν πρᾶξιν τοῦ κλητῆρος.

Συγκατατίθεται μολαταῦτα εἰς τὸ νὰ περιμείνῃ ἡ Βουλὴ τὴν δοθησομένην αὐτῇ ἱκανοποίησιν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸ ζήτημα ἂν αὕτη δὲν θεωρηθῇ ἀρκοῦσα.

Παρετήρησέ τις, ὅτι πρώτην φορὰν ἤκουσεν ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν λαλοῦντα εὐαγγελικῶς, δυστυχῶς ὅμως ὡμίλει περὶ τρίτου προσώπου, καὶ κατὰ τὴν κοινοτάτην ἐκείνην φράσιν «χιλιαις ξυλαις εἰς ξένην ῥάχην δὲν εἶναι τίποτε» ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος ἠναγκάσθη νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλήν, διότι ἐνδιέφερεν ὁλόκληρον τὸ Σῶμα. Ὀφείλομεν δὲ νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου ὁποῖα βάσανα ὑποφέρουσιν οἱ πολῖται ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους· ὁ ὑπουργὸς ἐννοεῖ βεβαία καλῶς τὸ σοβαρὸν τῆς περιστάσεως, ἀλλ' ὡμίλησεν ὡς ὑπουργός. Τελευτῶν δὲ τὰς παρατηρήσεις του, νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ πλέον εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν, ἂν δὲν λάβῃ ἀποχρώσαν ἱκανοποίησιν.

Ἐπέμενεν ἕτερος, ὅτι οὐδόλως παραδέχεται ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι σοβαρόν, ὡς ἤθελησε νὰ τὸ χαρακτηρίσῃ ὁ ὑπουργός, προσκόντως δὲ παρουσιάσθη καὶ εἰς τὴν Βουλήν, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ βουλευτοῦ προσεβλήθη ὁλόκληρος ἡ Βουλή, τὴν προσβολὴν δὲ ταύτην ἐνέκρινε καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, τὴν διαγωγὴν τοῦ ὁποίου ὁ ὑπουργὸς ὠνόμασεν ἁπλῶς

τραχεῖαν, ἐν ᾧ ὁ Κοπανίτσας καὶ ὡς πολίτης εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴν ὑβρισθῇ, πολὺ δὲ περισσότερον ὡς βουλευτής. Ὁ ὑπουργὸς ὠνόμασε φιλικὴν τὴν ἐπερώτησιν, διότι πρὸ μικροῦ ἐψηφίσαμεν ἐν φορολογικὸν νομοσχέδιον, οὗτος δὲ λέγει, ὅτι ἀπέναντι τῆς φιλικῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον διαγωγῆς τῆς Βουλῆς ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται μάλιστα νὰ δώσῃ αὐτῇ ἀνάλογον ἱκανοποίησιν, διότι ἄλλως, ἐνόσῳ μένει προσβεβλημένη, δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν αὐτῷ αἱ φράσεις αὗται τοῦ ὑπουργοῦ· «ἡ διαγωγὴ τοῦ διευθυντοῦ ἐμφαίνει ἐκπλήρωσιν καθήκοντος» καὶ «δὲν πρέπει νὰ γίνηται ἀντικείμενον κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων.» ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ ὑπουργοῦ ἐπιδοκιμάζουσι σχεδὸν μίαν πρᾶξιν ἐγκληματικήν, πρᾶξιν καταπατοῦσαν τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἔθεσε τὸν βουλευτὴν καὶ γερουσιαστὴν ὑπεράνω πάσης καταδιώξεως ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος, καὶ μολαταῦτα ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἐνέκρινε τὴν τοιαύτην πρᾶξιν καὶ τὴν ἐξουθένωσιν τοῦ βουλευτοῦ. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι τοιαύτη πρᾶξις ἦτον ἀξία κοινοβουλευτικῆς συζητήσεως, διότι προσάπτει ὕβριν καθ' ὅλης τῆς Βουλῆς καὶ κατ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις συμπράττει μετὰ Βουλῆς προσβεβλημένης. Ἐπειδὴ δὲ ἑτοίμως ψηφίζομεν τὰ νομοσχέδια, ἐθεωρήθημεν ἴσως καὶ ἄξιοι νὰ δεχώμεθα διὰ τοῦτο, καὶ φοβεῖται μήπως, ἂν ταῦτα δὲν δοθῇ παραδειγματικὴ ἱκανοποίησις, μετὰ μικρὸν πάθωμεν ἅπαντες τὰ αὐτά. Ἀλλὰ πιστεύει ὅτι ἡ προθυμία, ἣν δεικνύει ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τῶν νομοσχεδίων ἐπιψήφισιν, θέλει φέρει τὴν Κυβέρνησιν εἰς συναίσθησιν τῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν Βουλὴν ἱκανοποιήσεως. Καὶ ἦτον μὲν καλὸν νὰ μὴ παρουσιάζετο εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ζήτημα, ἀφ' οὗ ὅμως ἐγένετο περὶ αὐτοῦ λόγος, ἡ δὲ Βουλὴ οἰκειοποιήθη τὴν ὕβριν, δὲν δύναται πλέον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ μένῃ ἄνευ τῆς προσηκούσης ἱκανοποιήσεως. Θεωρῶν λοιπὸν τὴν πρᾶξιν ὡς ἀφορῶσαν τὴν Βουλήν, ἀπαιτεῖ πλήρη καὶ ταχεῖαν ἱκανοποίησιν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ὡς ἐξαγόμενον τῆς συζητήσεως ἔθεσε τὸ ἑξῆς θέμα· «ἡ Βουλὴ θεωρεῖ τὸ συμβεβηκὸς ὡς προσβολὴν ἀναφερομένην εἰς ἑαυτήν, καὶ ἀπαιτεῖ νὰ τῇ δοθῇ ἱκανοποίησις, ναὶ ἢ ὄχι;»

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον, παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς τρία τινὰ διαιρεῖται, ὡς γνωστόν, ἡ συνταγματικὴ πολιτεία, εἰς Βουλήν, εἰς Γερουσίαν καὶ τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα. Ὁσάκις δὲ συμπέσῃ

ὁμοία τις πρὸς τὴν παροῦσαν περίστασις προσβολῆς τῆς φιλοτιμίας ἑνὸς τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ εἴθισται οὐχὶ νὰ ἀποτείνωνται αἱ Βουλαὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ νὰ συνιστῶσι πρεσβείαν, ἥτις ὑποβάλλει τὸ παράπονον τῆς Βουλῆς εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, καὶ ἐξαιτεῖται εὐσεβάστως ἱκανοποίησιν. Ὀρθῶς δ' ἐπεκράτησε παρὰ τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις τοιαύτη εἰθιμοταξία, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι δύναμις ἀνωτέρα τῆς νομοθετικῆς, καὶ ἑπομένως δὲν ἁρμόζει νὰ ὑποβληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐκείνης. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν συμπεραίνει ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ συστήσῃ πρεσβείαν, ἥτις νὰ ὑποβάλῃ τὸ παράπονον αὐτῆς εἰς τὸν Βασιλέα καὶ νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἀλλαχοῦ τοιαῦτα παράπονα τῆς Βουλῆς φέρονται τῷ ὄντι ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ γίνεται τοῦτο ὅταν μεταξὺ Βουλῆς καὶ ὑπουργείου δὲν ὑπάρχῃ ἡ δέουσα σύμπνοια. Παρ' ἡμῖν ὅμως ὑπάρχει πλήρης μεταξὺ τῶν δυνάμεων τούτων ἁρμονία, ὥστε δὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην τοιούτου εἴδους πρεσβείας. Προτείνει λοιπὸν νὰ σταλῶσιν ἐν πρώτοις τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα δοθῇ ἡ δέουσα πρὸς τὸ Σῶμα ἱκανοποίησις, καὶ ἐὰν δὲν δοθῇ αὕτη, σημαίνει ὅτι ἡ μεταξὺ Βουλῆς καὶ Κυβερνήσεως ἁρμονία ἐξέλιπε, καὶ τότε πλέον ἐρχόμεθα εἰς τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ μέτρον.

Καὶ ἄλλος δέ τις πρεσεθηκεν, ὅτι ἐρρέθη μὲν νὰ φέρῃ ἡ Βουλὴ τὸ παράπονόν της ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ἂν δὲν ἱκανοποιηθῇ ἐκεῖθεν, τί θέλει πράξει; θέλει ζητήσει νὰ ἱκανοποιηθῇ μόνη; Ἀναμφιβόλως οὐδεὶς διενοήθη τοῦτο· ἡ Βουλὴ ἄρα πρέπει νὰ φροντίσῃ καθ' ἑαυτὴν ὅπως ἱκανοποιηθῇ διὰ τὴν προσβολήν, καὶ ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ διαβιβάσῃ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ζητοῦσα τὴν ἀναγκαίαν ἱκανοποίησιν.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτῶν, ὅτι εἰς ὅλα τὰ πολυμελῆ σώματα ὑπάρχουσι τόποι τινὲς καθιερωμένοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐνεργοῦσιν. εἶναι δὲ οὗτοι ἀπόῤῥοια πρακτικῆς σπουδῆς καὶ ἀνάγκης. Ἐντεῦθεν λοιπὸν εἶπεν, ὅτι ἐν περιπτώσει ὁμοίᾳ τῇ προκειμένῃ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁσάκις ἡ Βουλὴ ἔχει παράπονόν τι, ἀναφέρεται διὰ πρεσβείας πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ζητεῖ θεραπείαν. Ἐν Ἀγγλίᾳ, προκειμένου νὰ καταδιώξῃ ἡ Βουλὴ ὑπουργόν τινα, ἀπεταθη διὰ πρεσβείας εἰς τὴν Βασίλισσαν, ζητοῦσα νὰ διαταχθῇ ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς

ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν καταδίωξιν. Αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ ἐπικρατήσασα εἰθιμοταξία, καὶ ταύτην πρέπει νὰ παρακολουθήσωμεν ἤδη, καθ' ὅσον τὸ ὑπουργεῖον οὐ μόνον δὲν εἶναι δύναμις ἀνωτέρα τῆς νομοθετικῆς, ἵν' ἀποταθῶμεν εἰς ταύτην, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἐνεργήσῃ τι τὸ ὑπουργεῖον, δὲν μένει εἰς τὴν Βουλὴν τί νὰ πράξῃ.

Ἀλλὰ μὴ ὑποστηριχθείσης τῆς προτάσεως ταύτης ὑπ' ἄλλου, ὁ πρόεδρος ἀνακεφαλαιῶν τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος γνώμας, παρετήρησεν ὅτι δύω εἰσὶν αἱ ὑφιστάμεναι προτάσεις· ἡ μὲν, «ὅτι ἡ Βουλὴ θεωροῦσα τὴν κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος προσβολὴν ὡς ὕβριν ἀποδιδομένην εἰς ἑαυτὴν, ζητεῖ ταχεῖαν καὶ παραδειγματικὴν ἱκανοποίησιν·» ἡ δὲ, «ν' ἀποσταλῇ ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα φέρῃ τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν.»

Προκειμένου δὲ ἐρωτηθῇ τὸ Σῶμα ἐφ' ἑκάστης τούτων, παρετήρησέ τις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην γνώμην, ὅτι δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἀναβιβάσῃ τοσοῦτον τὸ ζήτημα, ὥστε νὰ εἴπῃ ἐν τῷ θέματι, ὅτι ἡ ὕβρις ἀποδίδεται εἰς αὐτὴν, διότι τότε οὐδεμία ἱκανοποίησις εἶναι ἀποχρῶσα. Προτείνει λοιπὸν νὰ τεθῇ ὡς θέμα, «ὅτι διευθύνεται ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα λαβὸν γνῶσιν, ἱκανοποιήσῃ τὴν Βουλήν.» Διὰ τοῦ θέματος δὲ τούτου οὐχ ἧττον ἐμφαίνεται ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ Βουλὴ θεωρεῖ τὴν ὕβριν ὡς γενομένην εἰς ἑαυτήν.

Ἐνταῦθα ὑπολαβὼν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, παρὼν ὀλίγῳ πρότερον ἐν τῇ συζητήσει, εἶπεν, ὅτι ἤκουσε μετὰ λύπης τὸ συμβὰν εἰς τὸν βουλευτὴν Λακεδαίμονος περιστατικὸν, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ σταλῶσι τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀφ' οὗ οἱ ὑπουργοὶ παρόντες, ἤκουσαν τὴν ὑπόθεσιν καὶ εἶναι ἐν γνώσει τῶν λεχθέντων. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη ἀποστολῆς πρακτικῶν· τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἐξετάσει περὶ τῆς ὑποθέσεως, καὶ θέλει σπεύσει νὰ φέρῃ τὴν ἀποχρῶσαν θεραπείαν, καθ' ὅσον, ὡς παρουσιάζεται ἡ πρᾶξις, ἂν ἔλαβε χώραν, εἶναι μὲν ὄντι καὶ λυπηρὰ καὶ σπουδαία, τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλει δώσει μετὰ προθυμίας ἱκανοποίησιν.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι δὲν θεωρεῖ ὀρθὴν τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ νὰ ἐξετάσῃ τὸ ὑπουργεῖον περὶ τοῦ πράγματος, διότι γεγονὸς ἀντιληφθὲν ὑπὸ βουλευτοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου κατατιθέμενον εἰς τὸ Σῶμα, εἶναι ἀναμφισβήτητον εἰς τὴν φύσιν του, καὶ ἑπομένως οὐδεὶς δύναται νὰ θέσῃ αὐτὸ εἰς ἀμφιβολίαν, διότι οὕτω τίθεται εἰς ἀμφιβολίαν ἡ τιμὴ τοῦ βουλευτοῦ,

καὶ φαίνεται ὅτι ἀνήκεται εἰς τοὺς κόλπους της ἀνθρώπων, τοῦ ὁποίου ἀμφιβάλλεται τὸ ἀξιόπιστον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς δὲν δύναται οὐδὲ νὰ θέσῃ κἂν τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς ψηφοφορίαν.

Πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων ὑποστηριζάντων κατὰ σειρὰν τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ οὐδενὸς διεγυρισθέντος τὸ ἐναντίον, προσέθηκέ τις, ὅτι ἡ Βουλὴ μάλιστα ἀπαιτεῖ νὰ λάβῃ τὸ ὑπουργεῖον ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς συζητήσεως ταύτης, διότι οὐ μόνον ἐνδιαφέρεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν γενομένην κατὰ τοῦ βουλευτοῦ προσβολήν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς μὴ παρευρεθεὶς ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ ἀντικειμένου, δὲν ἤκουσεν ὅλα τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα.

Ἀντείπεν ἕτερος, ὅτι σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τῶν πρακτικῶν εἶναι τὸ νὰ διαβιβάζωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ συζητήσεις, ὧν πρέπει νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ὑπουργοί. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅταν οἱ Κ. ὑπουργοὶ παρόντες ἤκουσαν τὴν συζήτησιν, δὲν ὑφίσταται πλέον ὁ λόγος τῆς τῶν πρακτικῶν ἀποστολῆς, καὶ ἄνευ τούτων μάλιστα ἐπιταχύνεται ἡ ὑπόθεσις, ἀφ' οὗ οἱ ὑπουργοὶ ἤκουσαν καὶ ἀπὸ τοῦδε ὑπόσχονται θεραπείαν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν πρακτικῶν καθίσταται ἀναγκαία καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς δὲν ἤκουσε τῷ ὄντι ὅλην τὴν συζήτησιν, καὶ διότι διὰ τῶν πρακτικῶν τηρεῖται καὶ εἶδός τι ἀλληλογραφίας, ἥτις εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ἐπίσημον εἶναι ἀναγκαία. Ἄλλως, ἤθελεν εἶσθαι περιττὸν καὶ τὸ νὰ στελλωμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐγγράφως τὰ καθ' ἑκάστην κυρούμενα νομοσχέδια.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἐξέφρασεν ἀνωτέρω τὴν ὑπὲρ τῆς ἀποστολῆς τῶν πρακτικῶν γνώμην αὐτοῦ, καθ' ὅσον ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, παρὼν τότε κατὰ τὴν συζήτησιν, δὲν ἦτον ὁ ἀρμόδιος, καὶ ἔπρεπε νὰ λάβῃ γνῶσιν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός. Ἀλλ' ἀφ' οὗ προσῆλθεν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ὑπουργὸς οὗτος, τῷ ὄντι ἀποβαίνει περιττὴ ἡ διαβίβασις τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Καθὼς δὲ ἡ Βουλὴ ὀρθῶς παρεδέχθη ὅτι ἡ ἐνώπιον αὐτῆς γινομένη ὁμολογία βουλευτοῦ τινος δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν, οὕτως, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς προσελθών, ὁμολογεῖ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τοῦ γεγονότος καὶ θέλει φέρει τὴν δέουσαν θεραπείαν, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν διαβεβαίωσιν αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ πέμψωμεν τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἂν δὲ προσέθηκεν ἐν τῷ μεταξὺ, ὅτι θέλει ἐξετάσει περὶ τοῦ πράγματος, ἡ φράσις

αὕτη τοῦ ὑπουργοῦ ῥιφθεῖσα τυχαίως, ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν ἐνδιαφέρει παντάπασι τὴν Βουλήν.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτε ἐν γεγονὸς λυπηρὸν τῷ ὄντι, ὁποῖον τὸ προκείμενον, εἶναι βεβαίως καὶ ἀξιόποινον. Ἂν δὲ παραδεχόμενος τοῦτο, εἶπεν, ὅτι θέλει ἐξετάσει, δὲν ἕπεται ἐντεῦθεν ὅτι δὲν πιστεύει τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος λεχθέντα, καὶ μάλιστα πάποιθεν ὅτι ἐξεταζων, θέλει εὕρει τὸ περιστατικὸν ὡς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ ἐξετέθη. Ἀλλ' ἐὰν εἶπεν, ὅτι θέλει ἐξετάσει, δὲν βλέπει τι ἐγκλιματικὸν εἰς τοῦτο, καὶ τοὐναντίον νομίζει καλὸν ν' ἀκούσῃ καὶ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ πῶς, πότε, καὶ διὰ τί ἔλαβε χώραν τὸ περιστατικὸν τοῦτο, διότι ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἐλαφρυντικοὶ λόγοι, οἵτινες μὴ μεταβάλλοντες τὴν οὐσίαν, νὰ μετριάζωσι τὸ ἀτόπημα. Ἡ ἐξέτασις λοιπὸν τῶν περιστάσεων τούτων δὲν βλέπει ὅτι ἔχει τι ἄτοπον.

Ἀπήντησεν ἄλλος τις, ὅτι ὁ ὑπουργὸς δύναται καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἰδιαιτέρως καὶ νὰ πράξῃ ὅ,τι ἄλλο νομίσῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ἀλλ' εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, διότι διὰ τῶν φράσεων τούτων φέρει τρόπον τινὰ εἰς ἀμφιβολίαν τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος ἐκτεθέντα.

Ἐπὶ τούτοις ἀναπτύσσων τὸ ζήτημα, διεσάφησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι, καθ' ὅσον παρετήρησεν, ἡ πρότασις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ τὴν τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδ. Αἰμιλίας. Μόνη δὲ προέκυψε διαφορά, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως τοῦ γεγονότος, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀπέκρουσεν ἡ Βουλὴ, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἔμεινε σύμφωνος ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν. Ἐπειδὴ ὅμως (εἶπε) παρὼν, ἤκουσε τὴν ὑπόθεσιν, θεωρεῖ διὰ τοῦτο περιττὴν τὴν τῶν πρακτικῶν ἀποστολὴν, καὶ ὑπόσχεται ὅτι θέλει φέρει τὴν προσήκουσαν ἱκανοποίησιν.» Ἐπομένως, ἐξηκολούθησεν ὁ πρόεδρος, νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θέλει διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὴν ἰδέαν ταύτην τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἥτις ἄλλως, μὴ διαφερουσα τὴς ἰδέας τῆς Βουλῆς καὶ περιεχουσα αὐτὴν πλήρη, εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν λύσιν ταύτην ὁμοφώνως.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἔγγραφον τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δι' οὗ ἀγγέλλεται πρὸς τὸ Σῶμα ὅτι, ἀπαλλαγέντος τοῦ Κ. Ποτλῆ τῶν ὑπουργικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ὑπουργὸς μὲν τῶν ἐξωτερικῶν διωρίσθη ὁ Κ. Α. Ρ. Ῥαγκαβῆς, τοῦ δὲ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ὁ Κ. Μ. Σκαλιστήρης.

Παρελθών ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ παραχάσεως τῆς ἐνοικιάσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κ. Ἄββοττ. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1852 ΣΒ'. περὶ διαθέσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος νόμου, καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Υ. Β. διατάγματος ἐξετέθησαν εἰς δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐκποιήσεως ἀνὰ τεσσαράκοντα χιλιάδες καντάρια σμύριδος κατ' ἔτος, καὶ κατεκυρώθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγγλου Κυρίου Ῥικάρδου Β Ἄββοττ πρὸς δραχ. 11 1/00 κατὰ καντάριον. Κατὰ συνέπειαν συνήφθη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δημοσίου τὸ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1852 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2468 συμβόλαιον, ἀντίτυπον τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτω ἐνταῦθα.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. Δ'. τοῦ συμβολαίου τούτου, ὁ Κ. Ἄββοττ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ ἀκριβῶς πᾶσαν δόσιν τοῦ τιμήματος τῆς σμύριδος ἐκ δραχ. 110,100 κατὰ τὴν λῆξιν τῆς περὶ αὐτῆς ὁμολογίας, εἴτε παραλάβῃ εἴτε μὴ τὸ ἀνάλογον εἰς τὴν δόσιν ταύτην τοῦ τιμήματος ποσὸν τῆς σμύριδος, συνιστάμενον εἰς δέκα χιλ. καντάρια. Διὰ πᾶσαν δὲ καθυστέρησιν τῆς λῃξιπροθέσμου ὁμολογίας ἐνεργεῖται διοικητικὴ καταδίωξις κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀπότισιν τῆς καθυστερουμένης δόσεως μετὰ τοῦ τόκου τῆς ὑπερημερίας, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν περὶ καθυστερούντων νόμων καὶ διαταγμάτων. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ὁποιουδήποτε ἔτους, τὸ βραδύτερον, δὲν ἐξοφληθῶσιν αἱ λῆξασαι δόσεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ τόκου τῆς ὑπερημερίας, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς καταδιώξεως μέσα ἀποβῶσιν ἀτελεσφόρητα, ἔχει τὸ δικαίωμα τὸ δημόσιον νὰ ἐκποιήσῃ διὰ λογχρασιῶν καὶ εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἀνάλογον ποσὸν σμύριδος ἐκ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὸν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ἀλλ' ἐὰν τοιαύτη καθυστέρησις ἐξακολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐφαρμόζονται τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω καταδιωκτικὰ μέτρα. τὸ δὲ συνάλλαγμα διαλύεται αὐτοδικαίως καὶ τὸ καταπεθὲν παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ποσὸν τῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως εἰς δραχ. 75,000 καταπίπτει ὡς ποινικὴ ῥήτρα εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Ἐκτὸς ἄλλων σπουδαίας ἀξίας ὅρων, περιεχομένων ἐν τῷ

συμβολαίῳ, ὁ ἀγοραστὴς προσήγαγε καὶ ἀλληλέγγυον ἐγγυητὴν, τὸν ἡμέδαπὸν κύριον Λάζαρον Γιουρδὴν, ὑποθηκεύσαντα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἀκίνητα κτήματα αὐτοῦ, κείμενα ἐν Ὑδρᾳ καὶ Εὐβοίᾳ, δι' ἃ ποσὸν 150,000 δραχμῶν περίπου.

Κατὰ τὰ ἔτη 1852 καὶ 1853, ὡς καὶ κατὰ τὰς δύω πρώτας τριμηνίας τοῦ 1854, ἐξεπλήρωσεν ὁ ἐργολάβος τῆς σμύριδος ὅλας τὰς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις του, πληρώσας μάλιστα τὴν δευτέραν δόσιν χωρὶς νὰ παραλάβῃ τὴν σμύριδα. Ἀλλὰ κατὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1854 καθυστέρησε τὴν πληρωμὴν τῆς λῃξιπροθέσμου ὁμολογίας, καὶ ἐκτοτε μέχρι σήμερον ἐξακολουθεῖ τὴν καθυστέρησιν ὅλων τῶν ὡρισμένων δόσεων, ἤτοι δύω τοῦ 1854 καὶ ἁπασῶν τοῦ λήξαντος ἤδη ἔτους. Διατεινόμενος δὲ ὅτι ἡ καθυστέρησις αὕτη ἦτον φυσικὴ ἀπόρροια τοῦ ἐγερθέντος καὶ ὁρισταμένου ἔτι μεταξὺ μεγάλων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων πολέμου, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ διάφορα βιομηχανικὰ καταστήματα περιωρίσθησαν εἰς ὀλιγωτέραν κατανάλωσιν σμύριδος, ὅπερ ἐνισχύεται καὶ ἐκ τῆς μὴ παραλαβῆς τῆς δευτέρας δόσεως τῆς σμύριδος τοῦ 1854, καίτοι πληρωμένης, ὡς εἴρηται, ἐπρότεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀναβληθῇ διὰ τὰ ἔτη 1862 καὶ 1863 ἡ παράδοσις τῆς ἀναλογούσης κατὰ τὰ ἔτη 1855 καὶ 1856 σμύριδος, συνισταμένης εἰς 80 χιλ. καντάρια, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης ἀποτεταμιευμένον ποσὸν σμύριδος, καὶ τακτοποιήσῃ οὕτω τὰς συναλλαγὰς του.

Ἐπὶ τῶν προκατόχων μου δὲν ἐρρυθμίσθησαν κατὰ γράμμα τὰ συμπεφωνημένα διὰ τοῦ ἄρθρ. Δ'. τοῦ διαληφθέντος συμβολαίου, ἀντὶ παντὸς δὲ καταδιωκτικοῦ μέτρου πεπιωσίαθησαν μόνον εἰς τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ ἐγγυητοῦ τοῦ ἐργολάβου ἀπαίτησιν τῶν καθυστερουμένων δόσεων, καὶ προέβησαν καὶ μέχρι τῆς κατασχέσεως τῶν ὑπεγγύων αὐτοῦ κτημάτων, ἐλθόντες μετὰ τοῦ ἐργολάβου εἰς διαπραγματεύσεις τινὰς περὶ μιᾶς νέας συμβάσεως, ἥτις δὲν εἶχε φθάσει εἰς πέρας τι ὁριστικόν. Οὕτως ἔχουσαν εὗρον τὴν προκειμένην σπουδαίαν ὑπόθεσιν, ὅτε ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Α. Μ. μοὶ ἀνέθεκε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ἐσπούδασα μετὰ προσοχῆς ὅλην τὴν ἀνταλλαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν προκατόχων μου καὶ τῶν ἁρμοδίων ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως ἀλληλογραφίαν, ἐρρόντισα καὶ αὐτὸς ἐγὼ νὰ λάβω νέας πληροφορίας, ἐμελέτησα τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἐγγράφους τε καὶ προφορικὰς προτάσεις, καὶ ἐσχη-

μάτισα παραδείγματα εν γένει, ότι δεν συμφέρει ποσώς εις το δημόσιον ή διάλυσις του μετά του εργολάβου συναλλάγματος διά πολλούς σπουδαίους λόγους, τους οποίους το συμφέρον του δημοσίου δεν μοί επιτρέπει να εκθέσω.

Η κυρία απαίτησις του εργολάβου είναι, ως προείπον, ν' αναβληθή διά τα έτη **1862** και **1863** ή προς αυτόν παράδοσις της αναλογούσης κατά τα έτη **1855** και **1856** ποσότητος σμύριδος. Προς επίτευξιν δε ταύτης δέχεται τους εξής όρους· **1**) να πληρώση άνευ τόκου υπερημερίας εκ των καθυστερουμένων δύο τελευταίων δόσεων του έτους **1854**, την μεν εύθυς μετά την υπογραφήν της γενησομένης μεταξύ αυτού και του δημοσίου νέας συμβάσεως, την δε, μετά τρεις μήνας από της υπογραφής αυτής, αφίνων την ούτω πληρωθησομένην σμύριδα, συνισταμένην εις είκοσι χιλ. κανταρίων ως ενέχυρον εις το δημόσιον προς πλειοτέραν εξασφάλισιν των απαιτήσεων αυτού. **2**) Να αυξήση την εκ δραχ. **75,000** χρηματικήν εγγύησιν εις δραχ. **110,100**, όπως χρησιμεύση ως ποινική ρήτρα κατά το άρθρ. ε. του συμβολαίου. **3**) Να παραλάβη το ανωτέρω ποσόν των **20** χιλ. κανταρίων σμύριδος εις τέσσαρας έτησίους δόσεις κατά τα έτη **1858**, **1859**, **1860** και **1861**, ανά πέντε χιλ. κανταρίων κατ' έτος, εκτός της συνήθους έτησίας παραλαβής των **40** χιλ. κανταρίων, και εκάστοτε να πληρώνη εκ νέου το αντίτιμον των πέντε χιλ κανταρίων, όπως βαθμηδόν αντικατασταθή το ενέχυρον της σμύριδος εις εγγύησιν χρηματικήν, ανερχομένην εις δραχ. **220,200**, αίτινες όμως μετά την εκ δραχ. **110,100** έτέραν χρηματικήν εγγύησιν θέλουσι συμπληρώσει το ποσόν των δρ. **330,300**, χρησιμευουσών προς εξόφλησιν των τριών τελευταίων δόσεων του έτους **1863** εν περιπτώσει, καθ' ην ήθελον τηρηθή ακριβώς οι όροι του συμβολαίου. **4**) Να μη λάβη τον συμπεφωνημένον τόκον **4** 0/0 επί της χρηματικής εγγυήσεως τόσον των δραχ. **75,000**, καθώς και των δραχ. **35,100**, όπου επί του όλου της εγγυήσεως των δραχ. **110,100**, από αρχής του μηνός Ιανουαρίου **1854** μέχρι τέλους του **1856**, και ν' αρχίση ή πληρωμή αυτού από του έτους **1857**. **5**) Διά πάσαν καθυστέρησιν ληξιπροθέσμου ομολογίας να καταδικάζηται αυτός τε και ο εγγυητής αυτού, και προσέτι να δύναται συγχρόνως το δημόσιον να εκποιή επί δημοπρασίας εις βάρος και διά λογαριασμόν αυτού το μη παραληφθέν παρ' αυτού ποσόν σμύριδος. Εάν δε η καθυστέρησις εξακολουθήση επί τρεις συναπτάς τριμηνίας, να διαλύεται αυτοδικαίως το συνάλλαγμα,

και το κατατεθέν εις το δημόσιον ταμείον ποσόν της χρηματικής εγγυήσεως των δραχ. **110,100** να κατακρίπτη ως ποινική ρήτρα εις όφελος του δημοσίου. **6**) Τα γενόμενα διά την κατάσχεσιν των ακινήτων κτημάτων του εγγυητού Αλεξάρου Γκορδή έξοδα να εκκαθαρισθώσιν εις βάρος του ιδίου, ήτοι του εργολάβου. **7**) Άμα καταρτισθή εν Ευρώπη, επιμελεία αυτού, εταιρία της σμύριδος εν γένει (περί ής παρέχει μεγάλας διαβεβαιώσεις) να διαβιβάση εις το υπουργείον των οικονομικών το καταστατικόν αυτής, και να υπογράψωσι τον διευθυντήν αυτής ν' αναγνωρίση εν ονόματι της εταιρίας τας προς το δημόσιον υποχρεώσεις του εργολάβου, και **8**) να διατελή εις πλήρη ισχύν και εφεξής το υπ' αριθ. **2468** πρώτον συμβόλαιον, εφ' όσον δεν τροποποιηθή διά της νέας συμβάσεως.

Ο κύριος Άδδοττ ευχαριστείται να παραλάβη τας δύο τελευταίας μερίδας σμύριδος του **1854**, ήτοι τας είκοσι χιλ. κανταρίων εντός των ετών **1862** και **1863**. Αλλά, διά να μη μένη μετά το τέλος της εργολαβίας εν μέγα αποτσαμπούκι ελληνικής σμύριδος εν Ευρώπη, εθεωρήθη ως συμφερώτερον να διανεμηθή το ποσόν των **20** χιλ. κανταρίων εις τέσσαρας ίσας δόσεις, και να παραδοθή εις τον αγοραστήν κατά τα έτη **1858**, **1859**, **1860** και **1861** όμου με τας συμπεφωνημένας έτησίας μερίδας των **40** χιλ. κανταρίων.

Απήτησαν οι προκάτοχοί μου από τον εργολάβον κτηματικήν εγγύησιν εκ δραχ. **500** χιλ., αλλ' απεδείχθη ότι ήτον αδύνατον να ευρεθή και να παραχωρηθή εν Ελλάδι. Εις τας εμπορικάς συναλλαγάς το κυριώτερον ελατήριον είναι, ως δεν αγνοείτε, η αμοιβαία των συναλλαττομένων πίστις, και η ευτυχής όπωσούν διέξοδος των εμπορευμάτων. Εάν ο αγοραστής της ελληνικής σμύριδος έχη εκ της επιχειρήσεώς του προφανές κέρδος, το ίδιον αυτού συμφέρον τω υπαγορεύει την καλήν προς το δημόσιον της Ελλάδος πίστιν. Εάν αποτύχη η επιχείρησίς του και εντεύθεν αναγκασθή να παραβή τας προς το δημόσιον υποχρεώσεις του, δεν είναι, φρονώ, ίδιον της αξιοπρεπείας ενός έθνους να κερδοσκοπήση επί των ναυαγίων ενός ιδιώτου.

Κατά το άρθρ. δ'. του διαληφθέντος συμβολαίου, μετά το τέλος του παρελθόντος έτους έλυτο αυτοδικαίως το συνάλλαγμα, και το εκ δραχ. **75,000** ποσόν της χρηματικής εγγυήσεως κατέπιπτεν εις το δημόσιον ταμείον ως ποινική ρήτρα. Αλλ' επί τη αιτήσει του πληρεξουσίου του εργολάβου το υπουργικόν συμβούλιον παρέτεινε την προθεσμίαν της διαλύσεως

τοῦ συναλλάγματος μέχρι τέλους τοῦ λήξαντος Ἰανουαρίου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διετυπώθησαν ὁριστικῶς οἱ ἀνωτέρω διαγραφέντες ὅροι τῆς νέας συμβάσεως.

Ἐνόμισα, Κύριοι, ὅτι ὑπηρετῶ εἰλικρινῶς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, φέρων εἰς ἐν πέρας τὰς ἀπὸ πολλοῦ ἀρξαμένας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐργολάβου διαπραγματεύσεις. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἔλαβον τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. νὰ σᾶς ὑποβάλω τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον.

Μ' ὅλον ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἶναι σαφεῖς, θεωρῶ ὅμως καθῆκόν μου νὰ φέρω καὶ τινας ἀναπτύξεις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 1.

Ἐπὶ τῶν προκατόχων μου ἐγεννήθη ὁ διαγωνισμὸς ἂν, ἀναβαλλομένης ἐπὶ τὰ ἔτη **1862** καὶ **1863** τῆς παραδόσεως τῶν μερίδων τῆς σμύριδος τῶν ἐτῶν **1855** καὶ **1856**, ἔπρεπε καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐργολάβος νὰ παραλάβῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη **1862** καὶ **1863** διπλᾶς τὰς μερίδας τῆς σμύριδος, ἤτοι ἀνὰ **80** χιλ. κανταρίων κατ' ἔτος. Ταιαύτην αἴτησιν ἂν ὑπεστήριζεν ἡ Κυβέρνησις, ἴσως ἤθελε τὴν ἀποδεχθῇ καὶ ὁ ἐργολάβος. Ἀλλὰ σκεφθεῖσα ὅτι δὲν συνέφερεν εἰς τὸ δημόσιον νὰ εὑρεθῇ εἰς ἀλλοδαπὸς ἔμπορος μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐργολαβίας του κάτοχος διακοσίων περίπου χιλιάδων κανταρίων ἑλληνικῆς σμύριδος, ἀποτεταμιευμένης εἰς διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη, καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο ἡ Ἑλλὰς τοὐλάχιστον ἐπὶ πέντε καὶ ἓξ ἔτη νὰ ἐλθῇ εἰς συναγωνισμὸν μὲ αὐτόν, ὄντα συνάμα καὶ ἐργολάβον τῆς ἀσιατικῆς σμύριδος, ἥτις καταναλίσκεται ἐν Εὐρώπῃ οὐχ ἧττον τῆς ἑλληνικῆς μὲ μόνον μικρὰν ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰν ὡς πρὸς τὴν τιμήν, παρητήθη τῆς ὑποστηρίξεως μιᾶς τοιαύτης αἰτήσεως, καὶ παρεδέχθη ἁπλῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς παραδόσεως καὶ πληρωμῆς τῶν μερίδων τῆς σμύριδος τῶν ἐτῶν **1855** καὶ **1856**, θεωρήσασα αὐτὴν τοσοῦτον μᾶλλον εὔλογον, καθόσον φρονεῖ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἴσως συμφερώτερον διὰ τὸ δημόσιον ἐὰν ἐξ ἀρχῆς συνεμολογεῖτο ἡ διάρκεια τῆς ἐκποιήσεως τῆς σμύριδος μακροτέρα καὶ ἡ ἐτησίως παραχωρητέα μερὶς μέχρι τριάκοντα χιλ. κανταρίων. Τοιουτοτρόπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξησφαλίζετο σταθερώτερον μία σπουδαία ἐτησία πρόσοδος τοῦ δημοσίου ἐπὶ ὁλόκληρον σειρὰν ἐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔμενε καὶ εἰς τὸν ἀγοραστὴν τῆς σμύριδος ἡ εὐκολία τῆς ὁλοσχεροῦς καταναλώσεως τῆς ἐνιαυσίου μερίδος.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2.

Διαρκούσης τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἄββοττ τελευταίας διαπραγματεύσεως, ἠρώτησεν ὁ τελευταῖος ποῖα μέτρα θέλει λάβει ἡ Κυβέρνησις ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελεν εὑρεθῇ σμύρις καὶ εἰς ἄλλα παρὰ τὴν Νάξον μέρη, καὶ ἐξέφρασεν ἐν πεποιθήσει, ὅτι, δοθείσης τῆς τοιαύτης περιπτώσεως, ὁ σκοπὸς τῆς πολυετοῦς ἐκποιήσεως τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος ματαιοῦται ὅλως.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ ἀγοραστοῦ τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος ἐσκέφθη ὡρίμως ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐθεώρησε κατάλληλον νὰ ἐπεκταθῇ καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα τοῦ Κράτους μέρη, ὅπου ὑπάρχει ἢ ἤθελεν εὑρεθῇ σμύρις, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. **1** τοῦ ἀπὸ **17** Ἰουλίου **1852** ΣΒ' νόμου περὶ ἀποκλειστικῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐξορύξεως καὶ διαθέσεως τῆς καθ' ὅλην τὴν Νάξον παραγομένης σμύριδος, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὸν ἐξ αὐτῆς σπουδαῖον πόρον τοῦ δημοσίου, καὶ ἵνα διέπωσι τὰ τῆς σμύριδος καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα αἱ αὐταὶ νομικαὶ διατάξεις.

Ὑπὸ τὰς σκέψεις ταύτας συνετάχθη τὸ ἄρθρον **2** τοῦ νομοσχεδίου.

Περαίνων τὴν παροῦσαν, σᾶς ὑπομιμνήσκω, Κύριοι, τὸ κατεπεῖγον τοῦ πράγματος καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐπιταχύνητε ὅσον οἷόν τε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου. Τὸ κατ' ἐμέ, ἔχω τὸ θάρρος νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ὅσον ἦτον ἐφικτὸν τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου εἰς τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κυρίου Ἄββοττ νέαν σύμβασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **10** Φεβρουαρίου **1857**.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομ. Ὑπουργὸς

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **10** Φεβρουαρίου **1856**.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. **1**.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν α) νὰ παραιτεῖνῃ τὴν διάρκειαν τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ῥικάρδου Β. Ἄββοττ συμφω-

νίας περὶ ἐκποιήσεως σμύριδος τῆς Νάξου ἐπὶ τὰ ἔτη 1862 καὶ 1863, μεταπεθεμένης εἰς τὰ δύω ταῦτα ἔτη τῆς ὑποχρεώσεως αὐτοῦ τοῦ νὰ παραλάβῃ καὶ πληρώσῃ τὰς διὰ τὰ ἔτη 1855 καὶ 1856 δόσεις σμύριδος· καὶ β') νὰ ἐπιφέρῃ τὰς διὰ τὴν ἄτοκον πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων δύω δόσεων τοῦ 1854 ἔτους καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἀναγκαίας τροποποιήσεις εἰς τὸ συνταχθὲν κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1852 μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Λέβοττ συμβόλαιον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1852 σχ. νόμου περὶ ἀποκλειστικῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐξορύξεως καὶ διαθέσεως τῆς καθ' ὅλην τὴν Νάξον παραγομένης σμύριδος, ἐπεκτείνεται καὶ δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, ὅπου ὑπάρχει ἢ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ τοιαύτη.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Ἐμμ. Μελετόπουλον καὶ Γ. Ῥιζόπουλον ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίας ἄδειας ἀπουσίας.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ὁ Γεράσιμος Καλοκαιρινὸς, πρωτοσύγγελος Πατρῶν, ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἑλλάδι, σπουδάσας πολλὰ ἔτη δι' ἐξόδων τοῦ ἑλληνικοῦ ταμείου ὡς ὄθεν μετανάστης Κρής. Ἐσχάτως δὲ, τῷ 1852, προήχθη ὡς πολίτης Ἕλλην εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοσυγγέλου, χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν. Κατὰ τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ ἀνερύησαν πολλὰ παράπονα, ὑποβληθέντα καὶ μέχρι τῆς Ἱερᾶς συνόδου, ὡς πληροφορεῖται, ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ὑπηκόου τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, καταγομένου ἐκ Κυθήρων, ὡς μὴ κτησαμένου τὰ τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας δικαιώματα, καὶ παρασταθέντος ψευδῶς ὡς μετανάστου. Οὗτος δὲ ἀπηλογήθη, ὡς ἤκουσε, καὶ διὰ τοῦ τύπου, βεβαιώσας ὅτι καὶ μετανάστης Κρὴς εἶναι, καὶ ἐγγεγραμμένος πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸν δῆμον Ὕδρας, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀπριλίου 1851, εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς. Ἐν τούτοις πληροφορεῖται ὅτι διὰ τῶν ἐν Κυθήροις τοῦ Ἰονίου Κράτους συγγενῶν του, ἐργαζομένων ὑπὲρ αὐτοῦ, εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς ἐκλογικὸν ἀγῶνα διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν τῆς αὐτόθι ἐπισκοπῆς ὡς ὑπήκοος τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως. Τοιαύτη διαγωγὴ, ἀνοίκειος μάλιστα εἰς ἀξιωματικὸν τῆς ἐκκλη-

σίας, ζημιώσασα τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος ταμεῖον, ἠδίκησε συγχρόνως κληρικὸν Ἕλληνα δικαιούμενον εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑραρπαγεῖσαν θέσιν. Τοιαύτη διαγωγὴ, περιυβρίζουσα τὴν τιμήσασαν αὐτὸν ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν πρὸς ἐπίτευξιν μεγαλειτέρων συμφερόντων ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, παραβιάζουσα δὲ καὶ ποινικοὺς ὅρους, τὸν ἀναγκάζει νὰ παρακαλέσῃ τὸν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸν νὰ δώσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς ἀνηκούσας πληροφορίας, εἰ δυνατὸν, σήμερον ἢ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν, περὶ ἧς πρόκειται, μὴ ὢν αὐτὸς ὁ διέπων τὸ ὑπουργεῖον, δὲν ἔχει γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως· καὶ ὅτι, ἀφοῦ ἐξετάσει καὶ τῷ ἀποσταλῇ ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν, θέλει δώσει τὰς αἰτουμένας πληροφορίας· προσελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀειμνήστου Γιατράκου εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ μετὰ συναισθήσεως ἀνέγνω τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀειμνήστου ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Παναγ. Γιατράκου.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἶδε μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς ὅτι ἡ Βασ. Κυβέρνησις ἀνταποκρινομένη εἰς τοσαύτας ἐκφράσεις εὐχῆς τῆς Βουλῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεων εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ διακριθέντων διὰ πάσης θυσίας εἰς τὸν ἔνδοξον ἡμῶν ἀγῶνα, σπεύδει ἤδη νὰ ἐκπληρώσῃ μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας ἐθνικὰς ὑποχρεώσεις, τείνουσα χεῖρα πατρικὴν ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὀρφανῆς τοῦ πρωταγωνιστοῦ καὶ διασήμου ἀνδρὸς, τοῦ ἀειμνήστου Γιατράκου.

Τὸ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, ἀμείβον τοὺς πολυειδεῖς ἀγῶνας τοῦ μακαρίτου Γιατράκου καὶ προικίζον τὴν ἄνευ τινος πόρου καὶ εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ ἔθνους ἀγκαταλειφθεῖσαν θυγατέρα αὐτοῦ, θέλει τύχει ἀναντιῤῥήτως τῆς πλήρους ἀποδοχῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, διότι ἕκαστος αὐτῶν συναισθάνεται τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐπιτροπὴ ἀσπαζομένη τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς βάσεις τοῦ νομοσχεδίου, καὶ μὴ ἔχουσα ν' ἀντιτάξῃ τι

ἐπὶ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ διατάξεων, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχήν του ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1856.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ν. Μπούκουρας
Βασ. Βιλαΐτης
Π. Χρυσοβέργης.
Β. Δημητρακόπουλος
Σ. Κοπανίτσας.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ἰωάν. Ζάρκος.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 22 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλαν ἐν πρώτοις τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ Ε' καὶ Ζ' μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμῤῥιδος τῆς Νάξου τοὺς Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Ἰω. Ζάρκον, Π. Χρυσοβέργην, Ἠλ. Παπαδαῖον καὶ Ν. Βαρβαρῆγον· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἀγορᾶς τῆς ἐν Τριπόλει οἰκίας τοῦ μακαρίτου Χ. Χρήστου τοὺς Δ. Πολυχρονόπουλον, Σ. Ἀντωνόπουλον, Ν. Ἰατρὸν, Ν. Χ. Παναγιώτου καὶ Π. Καλαμογδάρτην, προσθέντος τοῦ δευτέρου, ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὴν καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν τὸν Δημ. Τσόκρην.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ βουλευτὴς Μαντινείας Γ. Ῥοβελιώτης, πάσχων πρὸ πολλοῦ τὸν πόδα, συντριβέντα, καὶ μὴ ὢν ἕνεκα τούτου εἰς κατάστασιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ καθῆκόν του, ἐπισυνάπτων ἀποδεικτικὸν τοῦ ἰατροῦ, ἐξαιτεῖται δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὴν Βουλὴν νὰ μὴ διακοπῇ ἡ πληρωμὴ

τῆς ἀποζημιώσεώς του. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισε ν' ἀποσταλῇ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπήν.

Μετὰ ταῦτα ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς ἀναγνοὺς εἷς τῶν βουλευτῶν Εὐρυτανίας ἀναφορὰν τῆς χήρας τοῦ μακαρίτου Μακρῆ, δι' ἧς ἐκτιθεῖσα τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, ἐξαιτεῖται ἀνάλογον σύνταξιν, προσέθηκεν, ὅτι πάντες γνωρίζουσι τὸ προσωρινὸν ὄνομα τοῦ Μακρῆ ὡς καὶ ἄλλων τῶν προμάχων τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ διὰ τοῦτο δύω μόνων θέλει εἴπει λέξεις περὶ τοῦ ἀνδρός. Ὁ Μακρῆς, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ζυγοῦ, ἐπεξῆλθε πρῶτος ἐκ νεότητός του εἰς τὸ ἡρωϊκὸν καὶ ἔνδοξον στάδιον τῆς ἐλευθερίας, ὁδηγῶν πάντοτε γενναίους στρατιώτας, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ φέροντας ὅπλα, τοὺς ὁποίους ἐξ ἰδίων του διέτρεφε καὶ ἐμισθοδότει, πολλὰς καὶ πιστὰς προσενεγκών τῇ πατρίδι ἐκδουλεύσεις, καὶ μοναδικὸν ἐπιδείξας παράδειγμα ἀφιλοκερδείας, διὰ τοῦτο δὲ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἀπεδόθη τὸ ὄνομά του καὶ εἰς τινα προμαχῶνα τοῦ ἱστορικοῦ ἐκείνου φρουρίου τῆς πόλεως Μεσολογγίου. Ἐν τοσούτῳ ὁ ἔνδοξος οὗτος στρατιώτης τοῦ ἔθνους ἀπεβίωσεν, ἀφεὶς τὴν οἰκογένειαν του εἰς τὴν μεγαλειτέραν στέρησιν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ σύζυγός του ἐξαιτεῖται τὴν μερίδιαν τῆς Βουλῆς πρὸς ἐπίτευξιν ἀναλόγου τινὸς συντάξεως, καθ' ὅσον καὶ θυγατέρα ἔχει ἐν ὥρᾳ γάμου, καὶ υἱοὺς διακόψαντας τὰς σπουδάς των ἐξ ἀνεχείας. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ βραδύνει τὰς ἐργασίας της, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ διευθύνῃ ἀμέσως τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, συνιστῶσα αὐτῷ τὴν ταχεῖαν πραγματοποίησιν τῶν αἰτήσεών της.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἀναγγελθέντος ἐπομένως ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γιατράκου νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν προτίθεται νὰ πλέξῃ τὸν στέφανον τοῦ ἀειμνήστου Γιατράκου, διηγούμενος τὰς ἐνδόξους αὐτοῦ πράξεις, διότι τοιαύτη διήγησις, ἀνήκουσα ἄλλως εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἐλαττόνει τὴν μεγάλην τῶν ἡρώων αὐτῶν δόξαν, μόνα τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἱστορίαν. Θέλει δὲ μόνον περιορισθῇ εἰς τὴν ἐπίκρισιν μιᾶς φράσεως περιεχομένης ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει, τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον, καὶ ἐκφραζούσης περιστατικόν, τὸ ὁποῖον καὶ ἀληθὲς ἂν ἦτον, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκτίθηται ἐν ἐπισήμοις ἐγγράφοις. Τὸ

περιστατικὸν δὲ τοῦτο εἶναι, ὅτι ὁ μακαρίτης Γιατράκος ἐχυπ-
θη τὰ τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου
Γρηγορίου. Ἀλλ' ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης ἂν καὶ Ἕλλην,
ἂν καὶ ἐμπνεόμενος ὑπὸ ἑλληνικῶν αἰσθημάτων, ἦτον ὅμως ἀνὴρ
συνετὸς καὶ ἐνάρετος, καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν ἠδύνατο νὰ διακιν-
δύσῃ τὴν πατρίδα του, συνωμοτῶν κατὰ τῆς ἐξουσίας. Πῶς
λοιπὸν ἡμεῖς σήμερον ζητοῦμεν νὰ καταστρέψωμεν τοῦ μεγάλου
ἐκείνου ἀνδρὸς τὴν ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει ὑπόληψιν, ἀποδί-
δοντες αὐτῷ τοιαύτην πρᾶξιν, καὶ δικαιοῦντες οὕτω τὸν αὐ-
θαιρέτως ὑπὸ τοῦ δεσποτισμοῦ ἐπιβληθέισαν αὐτῷ ποινὴν τοῦ
θανάτου; Ἐνθυμηθῆτε μετὰ πόσης μυστικότητος καὶ ρᾳδίου ἐνερ-
γεῖτο τότε ἡ κατήχησις, καὶ ἐπομένως οὐδεὶς εἰξεύρει τίς ὁ κα-
τηχήσας καὶ τίς ὁ κατηχηθείς, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγνώριζέ τις τὸ
μυστήριον τοῦτο, δὲν ἦτο πολιτικῆς φρονήσεως νὰ τὸ διακοι-
νώσῃ, καὶ διὰ τοῦτο ζητεῖ τὴν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως ἀπάλειψιν τῆς
περὶ ἧς ὁ λόγος φράσεως.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἱστορικῶς ἀποδεικνύεται ψευδὲς
τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενον περιστατικόν, διότι κατὰ τὸ
1818 οὔτε ὁ Γρηγόριος ἦτον πατριάρχης, οὔτε ὁ Γιατράκος με-
τέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ νὰ συλλάβῃ τις τὴν ἰδέαν τῆς ἀπε-
λευθερώσεως τῆς πατρίδος του δὲν εἶναι ἔγκλημα, καὶ ἐπομένως
τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενον περιστατικὸν οὐδεμίαν ῥέπει
προσβολὴν εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ μακαρίτου Πατριάρχου, οὔτε
δικαιολογεῖ τὸν ἀπαγχονισμὸν αὐτοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα εἰξεύ-
ρομεν ὅτι ὁ δεσποτισμὸς διέπραττε τὰ μεγαλείτερα ἐγκλήματα
ἄνευ λόγου. Ἐκτὸς δὲ τούτου αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ περιστατικὸν
δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ συζητήσεως ἄξιον.

Ἀντεῖπέ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ὁ προλαλήσας θεω-
ρεῖ τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ὡς τιμὴν μάλιστα περιποιοῦντα εἰς τὸν
μακαρίτην Πατριάρχην, ἀλλ' ὤφειλε νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ὁ πα-
τριάρχης θεωρεῖται ὡς ἐθνάρχης, καὶ ὅτι ἀναβαίνων τὸν πα-
τριαρχικὸν θρόνον, δίδει ὅρκον ὑποταγῆς καὶ πίστεως εἰς τὸν
κυριάρχην, καὶ ἐπομένως, ἐὰν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος περιστατικὸν
ἦτον ἀληθές, ὁ Πατριάρχης ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς παραβάτης
τοῦ ὅρκου του, τὸ ὁποῖον ὅμως οὐδ' αὐτὸς παραδέχεται, οὔτε
ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ προσάψῃ τοιαύτην μομφὴν εἰς τὴν ἐνδοξον
μνήμην τοῦ μακαρίτου Πατριάρχου.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὑπὸ δύο ἐπόψεις παρουσιάζεται τὸ
ζήτημα· ἀ ἐὰν τὸ περιστατικὸν ἦναι ἀληθὲς, καὶ β' ποίαν ἔχει

ἀξίαν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ ἀποδίδοται. Καὶ ἂν μὲν τὸ
ζήτημα παρουσιάζετο μετὰ **50** ἔτη, δὲν ἤθελεν ἔχει ἀφορμὴν
σήμερον ἔχει σημασίαν, διότι σήμερον κάθηνται εἰς τὰς ἕδρας
τῆς Βουλῆς ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος, καὶ πᾶσα ἀπόφασις αὐτῶν φέ-
ρει τὴν σφραγῖδα ἑνὸς γεγονότος. Ἐξ ὅσων δὲ οὗτος ἀνέγνω
καὶ ἐπληροφορήθη, τὸ περιστατικὸν δὲν εἶναι ἀληθὲς, διεδόθη
δὲ τοιαύτη τις ἰδέα, διότι εἰς τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις ἀπαι-
τοῦνται πάντοτε καὶ μεγάλοι ἀρχηγοί, καὶ πρὸς ἐνθάρρυνσιν βε-
βαίως τῶν μετασχόντων τοῦ μυστηρίου ἐκοινολογεῖτο, ὅτι
ἦλθεν καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ἦτον εἰς τῶν συλλαβόντων
τὴν μεγάλην ἐκείνην ἰδέαν τῆς ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἀφ'
οὗ λοιπὸν τὸ πρᾶγμα εἶναι, κατ' αὐτὸν, ἀνύπαρκτον ἢ τοὐλά-
χιστον ἀμφίβολον, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ τὸ παραδεχθῇ ὡς
γεγονός.

Ἐπὶ τούτοις λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουρ-
γὸς ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βου-
λὴν πρὸς ἐπιψήφισιν εἶναι τὸ νομοσχέδιον, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ἔκθε-
σις, ἥτις εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ νομοσχεδίου περιστρεφομένη,
διέλαβε καὶ ἓν ἄκυρωμα, τὸ ὁποῖον ἐθεώρησε τὸ ὑπουργεῖον ὅλως
ἀδιάφορον. Ἀφ' οὗ ὅμως ἡ Βουλὴ θεωρεῖ σπουδαῖον τὸ ἀντι-
κείμενον καὶ ἀριθμεῖται ἂν ἔλαβε χώραν τοιοῦτον ἢ περι-
στατικὸν, τὸ ὑπουργεῖον οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ παραδεχθῇ
τὴν ἀπάλειψιν τῆς φράσεως.

Ἀπήντησε τις, ὅτι ὀρθῶς ὁ ὑπουργὸς παραδέχεται τὴν
τῆς φράσεως ἀπάλειψιν, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἡ Βουλὴ ὀφείλει ν'
ἀποφανθῇ, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος περιστατικὸν δὲν εἶναι ἀλη-
θές. Μία ἀπὸ τὰς πολλὰς θυσίας, ἃς ὑπέστη ὁ ἑλληνικὸς ἀγών,
ὑπῆρξε καὶ ὁ ἀπαγχονισμὸς τοῦ μακαρίτου Πατριάρχου καὶ
ἄλλων ἀρχιερέων, ἐπὶ δὲ τῆς ἀγχόνης τοῦ πρώτου ἐραίνετο
γεγραμμένη καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς καταδίκης αὐτοῦ ὡς συνενόχου
ὄντων εἰς τὴν τῶν ῥαγιάδων ἀποστασίαν, ἐν ᾧ πώποτε δὲν
ἀναφέρεται, ὅτι ὁ Πατριάρχης ἦτον μεμυημένος τὰ τῆς ἐπανα-
στάσεως ἢ ὅτι αὐτὸς κατέχει ἄλλους, ὁ δὲ ἀπαγχονισμὸς αὐτοῦ
κατεδικάσθη ὑφ' ὅλου τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου. Δὲν συμφέρει
λοιπὸν ἡμεῖς σήμερον νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπό-
φασιν, καὶ νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν αὐθαίρετον ἐκείνην τοῦ δε-
σποτισμοῦ πρᾶξιν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τῆς φράσεως ἀπάλειψιν,
μηδενὸς ὑποστηρίζοντος αὐτὴν ὡς ἀληθῆ.

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχε-

δίου μυστικὴν ψηφοφορίαν, ἐφ' ᾧ καὶ προταθεισῶν τῶν καλπῶν, προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔβριπτον ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὴν λευκὴν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὴν μέλαιναν ψῆφον. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Αὐγερινοῦ καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶ, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων **75** κατὰ **2**.

Ἀναγνωσθέντα ἐπομένως τὰ ἄρθρα **1** καὶ **2** τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ **3** ἄρθρου, λαβών τις τὸν λόγον καὶ διελθὼν τοὺς παραγράφους γ'. καὶ δ'. τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, εἶπεν, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, διότι διὰ τῶν παραγράφων τούτων συνομολογεῖ ὅλα τὰ παθήματα τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, ὅσα δέκα ἤδη ἐνιαυτοὺς ἀπηύθησεν ἐπαναλέγουσα ἡ Βουλὴ καὶ ζητοῦσα ὑπὲρ αὐτῶν τὴν πρόνοιαν τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργείων.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Κυβέρνησις, οἱασδήποτε καὶ ἂν λαμβάνῃ μεταβολὰς, ἠθικῶς εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ, λέγει, ὅτι οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔκφρασις ἐντονωτέρα τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν φερομένης διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, οὐδὲ ἱκανοποίησις τῆς Βουλῆς πληρεστέρα δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐξέφρασε πάντοτε. Εὐχαριστεῖ ἐπομένως τὸν ὑπουργὸν, διότι ὁμολογεῖ, ὡς εἰπεῖν, τὸ σφάλμα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πλαγίως ὑπόσχεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ αὐτὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων πρωταγωνιστῶν τῆς πατρίδος. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ προκείμενον ἄρθρον, λέγει μὲν ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις, ὅτι « ὁ ἱστορικὸς οὗτος ἀνὴρ δικαιοῦται νὰ κατατάσσηται εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τῶν πρωταγωνιστῶν διὰ τὰς ἀνεκτιμήτους θυσίας του κλπ.» ἀλλ' ἐνῷ ὁ μακαρίτης Γιατράκος ἀνήκει τῷ ὄντι εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους θυσιασθέντων, αἱ ὑπὲρ τῆς θυγατρός του γινόμεναι διὰ τοῦ νομοσχεδίου παραχωρήσεις δὲν συμφωνοῦσιν πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ὑπουργοῦ, καθ' ὅσον ὁρίζει τὸ νομοσχέδιον ὅτι αἱ παραχωρούμεναι αὐτῇ γαῖαι δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς **50** τὸ στρέμμα δραχμὰς, ἐνῷ διὰ τοῦ ἀπὸ **22** Ἀπριλίου **1835** Β. διατάγματος ἐχορηγήθη μὲν ἡ αὐτὴ ποσότης γαιῶν εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀοιδίμου Καραϊσκάκη, ἀλλὰ δὲν ὡρίσθη καὶ ἡ ἀξία ἑκάστου στρέμματος. Ἂν λοιπὸν ὁ μακαρίτης Γιατράκος ἦναι, ὡς πάντες συνομολογοῦσιν, ἐκ τῶν πρωτίστων ἀγωνιστῶν, δὲν ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ καὶ διὰ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἡ ἀξία τῶν παραχωρηθησομένων στρεμμάτων, διότι,

εἰς ὁποιονδήποτε μέρος καὶ ἂν ἐκλέξῃ αὐτὰ, εἶναι εὔκολον νὰ προσθέσωσιν ἄλλοι πλειότερον τῶν **50** δραχμῶν, ὥστε οὐδέποτε ἴσως θέλει πραγματοποιηθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου. Διὰ ταῦτα προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ ὁ ἐν τῷ **3** ἄρθρῳ τιθέμενος περὶ τῆς ἀξίας τῶν στρεμμάτων ὅρος.

Ἕτερος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι καὶ ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ ὅρος τοῦ νὰ τηρηθῶσι κατὰ τὴν παραχώρησιν αἱ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν ὑπάρχουσαι διατάξεις, καθίστησι τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου ἀνέφικτον, διότι αἱ διατάξεις αὐταὶ ὁρίζουσιν ὅτι δὲν δύναται ἄλλος νὰ λάβῃ τὰς ὑπὸ τῶν γεωργῶν κατεχομένας ἐθνικὰς γαίας, ὥστε διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἡ κόρη τοῦ μακαρίτου Γιατράκου εἶναι φόβος μὴ λάβῃ ὡς προικοδότησιν ἁπλοῦν χάρτην, διότι, ἀφ' οὗ ἐξαιροῦνται τῆς παραχωρήσεως αἱ κατεχόμεναι ὑπὸ τῶν γεωργῶν γαῖαι, ἢ δὲν θέλει δυνηθῇ ἡ προικοδοτουμένη νὰ εὕρῃ ἀλλαχοῦ γαίας, ἢ θέλει εὕρει βασώδεις ὅλως καὶ χέρσους, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὁποίων θέλει δαπανήσει πλειότερα τῆς ἀξίας των. Ἀλλ' αἱ κατεχόμεναι ὑπὸ τῶν γεωργῶν γαῖαι δὲν ἔπεται ὅτι κατέστησαν καὶ ἀναφαίρετοι, ἐπειδὴ ὡς ὁ ἰδιώτης, οὕτω καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται, ὅταν ἔχῃ ἀνάγκην, νὰ διαθέσῃ ὁριστικῶς μέρος τῶν γαιῶν τούτων, καθ' ὅσον ἄλλως δὲν ὑφίστανται πλέον καὶ ἡ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἰδέα. Ἐνταῦθα πρόκειται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις **500** στρέμματα γῆς διὰ τὴν κόρην τοῦ μακαρίτου Γιατράκου, καὶ ἡ ἀξία τοῦ στρέμματος ὁρίζεται εἰς **50** δραχμὰς· ὡς δὲ τὸ μνησθὲν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος διάταγμα ἀναφέρει, ἡ αὐτὴ προίκισις ἐγένετο καὶ εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Καραϊσκάκη ἄνευ ὅρου τινὸς καὶ κατ' ἐλευθέραν αὐτῆς ἐκλογήν. Ἵνα λοιπὸν προικοδοτηθῇ ἐν ἔργῳ καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Γιατράκου, πρέπει νὰ λάβῃ κατ' ἐκλογὴν τὰς παραχωρουμένας αὐτῇ γαίας εἰς ἓν μέρος, χωρὶς νὰ τῇ παρατηρήσῃ τις ὅτι κατέχονται ὑπὸ χωρικῶν. Δὲν πρέπει δὲ καὶ νὰ ἀνησυχῶμεν διὰ τὴν μέλλουσαν τῶν κατόχων θέσιν, διότι ὡς ἡ Κυβέρνησις ἀφίνει αὐτοὺς καλλιεργητὰς τῶν γαιῶν, καὶ ἡ προικιζομένη αὐτοὺς θέλει ἀφήσει νὰ τὰς καλλιεργῶσι, χωρὶς οὐδεμία νὰ προκύψῃ βλάβη εἰς τὰ συμφέροντά των. Δι' ὃ προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ τελευταία τοῦ ἄρθρου περίοδος· « καὶ νὰ τηρηθῶσιν αἱ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν διατάξεις τῶν νόμων τῆς **19/31** Μαρτίου **1843** καὶ τῆς **26** Ἰουνίου (**6** Ἰουλίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.»

Ἀντικρούων ἀμφοτέρας τὰς γνώμας ἐπέρερεν ἄλλος τις, ὅτι ὁ μὲν κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἐθεώρησεν ἀνέφικτον τὴν προι-

καθότήσιν, διότι, εἶπεν, ἕκαστος δύναται νὰ προσθέσῃ πλέον τοῦ τιθεμένου τῶν 50 δραχμῶν ὅρου· ἡ παραχώρησις ὅμως δὲν θέλει γένει, ὡς ὑπέθεσε, διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ, ἀλλὰ δι' ἐκτιμήσεως γαιῶν ἀνὰ 50 δραχμὰς τὸ στρέμμα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν πρότασιν τοῦ ἑτέρου βουλευτοῦ, ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν διάταξις τοῦ ἄρθρου θέλει παρεμβάλει δυσκολίας τινάς, ἀλλὰ δὲν ἀποβαίνει ἡ προίκισις ἀνεκτέλεστος, καθ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἀρκεταὶ διαθέσιμοι γαῖαι. Ἄλλως τε, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν νόμος ὑρίσταται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον εἶναι δίκαιον νὰ ὑπάρχῃ, ἵνα μὴ στερηθῶσι τοῦ μόνου πόρου αὐτῶν, δὲν πρέπει νὰ ἐκλείψῃ καὶ ἐνταῦθα ἡ περὶ τῶν γεωργῶν τούτων τιθεμένη διάταξις. Δὲν νομίζει δ' ἁρμοστὸν καὶ τὸ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Καραϊσκάκη παράδειγμα, διότι, ἂν δὲν εὐκολύνωμεν τὴν προικισθησομένην νὰ λάβῃ σποραδικῶς ἀνὰ 50 ἢ 100 στρέμματα ὅπου εὕρῃ τοιαῦτα· ἂν ἦναι ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ συγχρόνως καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν 500 στρέμματα τῆς αὐτῆς ἀξίας· τότε μάλιστα εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ προίκισις.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθεσεν, ὅτι ὁ προτείνας τὴν ἐξάλειψιν τῆς ὑπὲρ τῶν γεωργῶν διατάξεως, ὑπὸ στενὴν ἐποψιν ἐξετάζων τὸ ζήτημα, εἶπεν, ὅτι ὡς ὁ ἰδιοκτήτης, οὕτω καὶ ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται ν' ἀποξενώσῃ τοὺς καλλιεργητάς· ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο τὸ πρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως, οὐδὲ σκέπτεται ὡς ὁ ἰδιώτης, καθ' ὅσον ἂν ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν γεωργὸν τὴν ὑπ' αὐτοῦ καλλιεργουμένην γῆν, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν τῷ ἔλεγε· «σοὶ ἀφαιρῶ τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως, καὶ ὕπαγε νὰ ζήσῃς ἀλλαχοῦ.» Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη τοὐναντίον ὑπὲρ τῶν γεωργῶν, καὶ δὲν θέλει νὰ τοῖς ἀφαιρέσῃ τὰ τῆς ὑπάρξεως μέσα, ἵνα μεταναστεύσωσιν ὡς πλάνητες ἀπὸ χώρας εἰς χώραν. Πράξεις τοιαῦται εἶναι ἴδια τυραννικῶν κυβερνήσεων. Διὰ τί ἆραγε διεσείσαμεν τὸ δικαίωμα τῶν γεωργῶν τοῦτο ἐπὶ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως νόμου; Διότι διὰ τοῦ νόμου ἐκείνου ἐπρόκειτο ἀπὸ καλλιεργητὰς νὰ καταστήσωμεν αὐτοὺς ἰδιοκτήτας, καὶ ἐπομένως τὸ πρῶτον δικαίωμα διαδέχεται ἄλλο μεγαλείτερον. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητεῖται νὰ προστῇ μία πολυπληθὴς τάξις, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔθνους, καλὸν εἶναι νὰ συμβιβάσωμεν τὸ συμφέροντα τῶν ἀγωνιστῶν πρὸς τὰ τοῦ χωρικοῦ. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν παραχωρηθησομένων στρεμμάτων θέλει παρεμβάλει προσκόμματα, ὡς ὀρθῶς εἶπεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ἐννοῶν οὐχὶ

τὴν διὰ συναγωνισμοῦ ἀλλὰ τὴν κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησιν. Ἡ ἐκτίμησις ἐνεργεῖται συνήθως ὑπὸ δύο ἢ τριῶν προσώπων, μέχρι δὲ τῆς στιγμῆς ταύτης — ἀγνοεῖ τὴν αἰτίαν — οἱ ἐκτιμηταὶ ποτὲ δὲν συνεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους, ἢ ἂν ἐγένετο τοῦτο, ποτὲ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐνέκρινε τὰς ἀποφάσεις των. Ἐὰν δὲ τῷ εἴπωσιν, ὅτι οἱ ἐκτιμηταὶ ἐδωροδοκοῦντο, τίς ὅμως ἐγγυᾶται ὅτι δὲν θέλει ἐξακολουθήσει τοῦτο καὶ εἰς τὸ μέλλον; Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἐν τῇ φύσει τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάρχει τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ὑπονοιῶν, δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὴν εἰς τὰς προικίσεις. Ἡ Κυβέρνησις, ἐὰν ἀληθῶς θέλωμεν νὰ δικαιώσωμεν τὴν ἀγῶνα. Ἡ Κυβέρνησις προτίθεται ἐφεξῆς νὰ εἰσαγάγῃ καὶ ἄλλας συντάξεις, ἡ δὲ κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησις εἶναι, ὡς εἴρηται, ἐπισφαλὴς· ὥστε, ἂν παραδεχθῶμεν τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει, προετοιμάζομεν τὴν οὐδετέρωσιν ὅλων τούτων. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἐξαλειφθῇ ὁ ὅρος τῆς ἐκτιμήσεως, ἂν δ' οἱ ἀγωνισταὶ λάβωσι καλλιτέρας γαίας, εὐθυμία ἡ βλάβη, διότι ὁρίζει ὅτι ὁ ἀγὼν συμφέρει νὰ στερηθῇ ὅσον ἐνέστι μεγαλοπρεπῶς.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι ἢ πρέπει νὰ δώσωμεν πᾶσι τινά, διὰ νὰ ὁρίζηται ἡ προίκισις τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἀγῶνος, ἢ τὸ δικαίωμα τοῦτο πρέπει νὰ μείνῃ ἀπόλυτον εἰς χεῖρας τῶν ὑπουργῶν. Ἀλλὰ τότε μάλιστα εἶναι φόβος μὴ ἀναπτυχθῇ ἡ κακὴ πίστις, διότι ἔρχεται κατ' ὀλίγον ἐν ὑπουργεῖον ἀνάξιων καὶ λέγει εἰς τὴν προικισθησομένην· «σοὶ ἀνήκουσι 500 στρέμματα· σοὶ τὰ δίδω» καὶ δίδει πρὸς αὐτὴν γαίας, ὧν τὸ στρέμμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5 δραχμάς. Συμφέρει λοιπὸν νὰ ὁρισθῇ ἡ τῶν στρεμμάτων ἀξία, ἥτις ἄλλως δὲν ἔμεινεν ἀόριστος καὶ κατὰ τὴν προίκισιν τῆς θυγατρὸς τοῦ Καραϊσκάκη, ἐπειδὴ, ἀφοῦ λέγει τὸ διάταγμα, ὅτι τὸ πέμπτον τῶν στρεμμάτων πρέπει νὰ ἦναι καταλλήλων διὰ σταφίδα, σημαίνει ὅτι τὸ ὑπόλοιπον ἦτον ὑποδεεστέρας ἀξίας. Ἄλλως τε, ὅταν διὰ τοῦ νόμου ὁρίζωμεν ὅτι αἱ γαῖαι θέλουσι παραχωρηθῇ κατ' ἐκτίμησιν πρὸς 50 δραχμὰς τὸ στρέμμα, μὴ λησμονῶμεν ὅτι αἱ τοιαῦται ἐκτιμήσεις ἐνεργοῦνται πάντοτε πρὸς ὄφελος τοῦ πολίτου, καὶ τὸ ἐκτιμώμενον ἀντὶ 50 δραχμῶν στρέμμα εἶναι τοὐλάχιστον ἀξίας 80 δραχμῶν. Ἄλλως ὅμως, ἂν ἡ Βουλὴ ἐπιμένῃ, δὲν ἐναντιοῦται καὶ αὐτὸς εἰς τὸ νὰ ἐξαλειφθῇ ὁ τῆς ἐκτιμήσεως ὅρος.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἀναλλοίωτος παραδοχὴ τοῦ 3 ἄρθρου ἐστὶν ἀναγκαιοτάτη, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἡ προκαλέσασα τὸν νόμον εἶναι πρόθυμη νὰ προσέλθῃ διὰ

τὴν ὁλοσχερῆ πραγματοποίησίν του. Οὕτω π. χ. καθίσταται ἀπαραίτητος ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῶν στρεμμάτων, διότι, ἂν ὁ ὅρος οὗτος ἐκλείψῃ, ἡ προικοδοτουμένη δύναται νὰ ζητήσῃ γαίας, ὧν ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς **100** δραχμὰς τὸ στρέμμα. Συμφέρει ἄρα γε τοῦτο; Ὄχι βεβαίως, διότι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα πρωταγωνιστῶν τέκνα, οἱ δὲ ἐθνικοὶ πόροι εἰσὶν εὐάριθμοι καὶ μικροί. Ὅταν ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀειμνήστου Γιατράκου λάβῃ **25,000** δραχμῶν γαίας καὶ ἑξακισχιλίας δραχμὰς μετρητάς, ἡ προίκισις αὕτη εἶναι ἀποχρώσα ἀναλόγως τῶν μέσων ἡμῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ὑπὸ τῶν γεωργῶν κατεχομένας γαίας, ἤθελεν εἶσθαι σκληρότατον νὰ ἐξωσθῶσιν ἀπὸ τῶν γαιῶν τούτων, τὰς ὁποίας ἐπότισαν διὰ τῶν ἱδρώτων των ἵνα δίδωσι τὸν ἄρτον τῶν τέκνων αὐτῶν. Διὸ συνίστησι νὰ γίνῃ τὸ ἄρθρον δεκτὸν ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κεῖται.

Ἐξέθηκεν ὁ τὴν ἀπάλειψιν προτείνας τὰς ἀφορώσης τοὺς γεωργοὺς διατάξεως, ὅτι οἱ κατὰ τὰς γνώμας αὐτοῦ ἀγορεύσαντες περιεστράφησαν μὲν εἰς πᾶν ἄλλο, δὲν τῷ ἀπέδειξαν ὅμως ποῦ εἶναι αἱ διαθέσιμοι γαῖαι, ἐξ ὧν δύνανται νὰ λάβωσιν αἱ προικισθησόμεναι. Τὸ κατ' αὐτὸν δὲ, γνωρίζει ὅτι τοσαύτη σπάνις εἶναι διαθεσίμων γαιῶν, ὥστε εἰδὲ νὰ πωληθῶσιν εἰς Πάτρας καὶ ἀνὰ **300** δραχμὰς τὸ στρέμμα. Ἀλλ' οἱ ἐναντίοι εἶπον, ὅτι εἶναι σκληρὸν ν' ἀφαιρέσωμεν τὰς ἐθνικὰς γαίας ἐκ τῶν χειρῶν τῶν κατόχων, εἰς δέ τις μάλιστα προσέθηκεν, ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν. Ἀλλ' ἂν δὲν ἦναι δίκαιον ν' ἀφαιρέσωμεν γαίας ἀπὸ ἀγωνιστὴν, εἶναι δίκαιον νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ ἐκ τούτων εἰς πρωταγωνιστὴς ὡς ὁ Γιατράκος, δι' ὃν ὁ αὐτὸς βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι καταβιβάζονται αἱ πράξεις του ἐξυμνούμεναι; Εἶναι δίκαιον νὰ κατέχωσι τὰς γαίας ταύτας καὶ πολλοί, οἵτινες εἴτε ἕνεκα τῆς ἡλικίας των εἴτε δι' ἄλλους λόγους οὐδ' ἁπλοῖ ὑπῆρξαν ἀγωνισταί; Ἀλλ' ὁ αὐτὸς βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι ἂν παρεβιάσθη τὸ δικαίωμα τῶν γεωργῶν εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως νόμον, ἐγένετο τοῦτο ἵνα καταστήσωμεν αὐτοὺς ἰδιοκτήτας. Μήπως ὅμως παραχωροῦμεν ἥδη γαίας εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Γιατράκου, ἵνα καταστήσωμεν αὐτὴν δυστυχῆ; Καὶ ἀληθῶς δυστυχὴς θέλει γένει, διότι οὐδέποτε θέλει δυνηθῇ οὕτω νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν προίκισίν της. Δὲν εἶναι δὲ, ὡς εἶπεν ὁ αὐτὸς βουλευτὴς, ἀνέφικτον τὸ ἔργον τῆς ἐκτιμήσεως, διότι πολλάκις ἐπραγματοποιήθησαν πολλαὶ ἐκτιμήσεις, ἐνταῦθα δὲ θέλει ἐνεργηθῇ συμπράξει τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις εἴτε λιχνιῶς θέλει νὰ τὴν διευκολύνῃ.

Τέλος ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ἀνεφάρμοστον τοῦ νόμου οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν, διότι ὑπάρχουσι πολλαὶ μὴ κατεχόμεναι γαῖαι. Τούτου δοθέντος, δὲν δυνάμεθα ν' ἀφαιρέσωμεν ἐκ τῶν γεωργῶν δικαίωμα κεκτημένον, ἂν ἡ προικισθησομένη πρόκειται νὰ λάβῃ ἐκ τῶν γαιῶν τούτων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἄνευ ὅρου ἐχορηγήθησαν πρότερον διάφοροι γαῖαι, ἐπειδὴ ὅμως πολλαὶ τούτων ἦσαν διαφόρου ποιότητος καὶ ἀξίας, ἐτέθη ἐνταῦθα ἀριθμὸς ὅρος, ὁ ὅρος **50** δραχμῶν κατὰ στρέμμα. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ὁρίστηται οὐδεὶς τῶν προεκτεθέντων φόβων, συνίστησι τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου ὡς ἔχει.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κεῖται.

Ἀκολούθως προταθεισῶν τῶν καλπῶν, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὑπὸ τοῦ ἀναπληροῦντος τοὺς ἀντιπροέδρους πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν Ν. Βούκουρα, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Β. Ἀμπατζακοπούλου καὶ Π. Χριστοπούλου ὁμοία τῇ προηγηθείσῃ μυστικῇ ψηφοφορίᾳ, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων **70** κατὰ **1** ἔχει, δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ἄρθρ. **1.** Εἰς τὴν Μαριγὼ θυγατέρα τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Παναγιώτου Γιατράκου, ἑνὸς τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ ἐν ὀνόματι τῆς εὐγνώμονος πατρίδος διὰ τὰς πολλὰς θυσίας καὶ πιστὰς ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ χορηγεῖται προίκισις ἐκ τοῦ δημοσίου, συνισταμένη·

ἀ Ἐκ πεντακοσίων στρεμμάτων ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ

β' Ἐκ μετρητῶν δραχμῶν ἓξ χιλιάδων, πληρωτέων ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρ. **2.** Ἡ προίκισις αὕτη θέλει πραγματοποιηθῆ ὅταν τελεσθησομένου τοῦ γάμου τῆς προικιζομένης.

Ἄρθρ. **3.** Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀ. ἐθνικαὶ γαῖαι θέλουσι παραχωρηθῆ κατ' ἐκλογὴν τῆς προικιζομένης, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ ἕκαστον στρέμμα αὐτῶν τὴν ἀξίαν τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ νὰ τηρηθῶσιν αἱ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν διατάξεις τῶν νόμων τῆς **19|31** Μαρτίου **1843** καὶ τῆς **26** Ἰουνίου (**6** Ἰουλίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.»

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἀπελθόντων πολλῶν τῶν ψηφοφορησάντων βουλευτῶν, ὁ πρόεδρος, μὴ ὑπολειπομένης πλήρους τῆς

Βουλῆς, ἀνέβαλεν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων νομοσχεδίων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

Τῆς 29 Φεβρουαρίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνωσθὴ ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, λαβών τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ὁπάκις ἀνέβη τὸ βῆμα ὑπ' ὄψιν εἶχε τὸ « δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσῃ » οὐδέποτε δὲ ἀνέβη ἵνα φωτίσῃ ἀλλ' ἵνα φωτισθῇ ὑπὸ ἄλλων. Παραλείπων δ' ἐντεῦθεν τὸ πλεονέκτημα τινῶν τοῦ νὰ λέγωσιν, ὅτι ἐφωτίσθησαν πρὶν ἢ ἀναπτυχθῇ ἓν ἀντικείμενον, ὑπομιμνήσκει μόνον ὅτι ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικοδοτήσεως τῆς κόρης τοῦ μακαρίτου Γιατράκου εἶχον προταθῇ δύω τροπολογίαι, καὶ ἐρωτᾷ ἂν αἱ τροπολογίαι αὗται ἐψηφοφορήθησαν, καθ' ὅσον οὐδ' ἐν ταῖς πρακτικοῖς γίνεται μνεία.

Ἀπήντησεν ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροέδρων, ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διευθύνων αὐτὸς τὰ πραιδρεῖον, δὲν ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν τὰς τροπολογίας, καθ' ὅσον δὲν εἶχον ὑποστηριχθῇ καὶ ὑπ' ἄλλων. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ οἱ πρωτείναντες αὐτὰς δὲν ἐπέμεναν εἰς τὸ νὰ ψηφοφορηθῶσι, τοῦτο βεβαίως ἐσήμαινεν ὅτι παρητοῦντο, καὶ κατὰ συνέπειαν προέβη εἰς τὴν ὑπερψήφισιν τοῦ ἄρθρου.

Ἀντέτεινε ἄλλος, ὅτι οὐδὲ αὐτὸς οὐδὲ ὁ προηγορεύσας εἶχον παρατηρθῇ τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογιῶν των, ἀλλὰ τὸ προεδρεῖον παρέλειψεν αὐτὰς, ἐν ᾧ, κατὰ τὸν κανονισμὸν, αἱ τροπολογίαι προηγοῦνται εἰς τὴν ψηφοφορίαν. Ἀφ' οὗ ὅμως ἡ παράλειψις αὕτη ἦτον τυχαία καὶ δὲν ἐγένετο ἐκ σκοποῦ, νομίζει ὅτι ἀρκοῦσιν αἱ γενόμεναι ἐξηγήσεις.

Οὕτω δὲ τὰ πρακτικὰ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τῶν προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀκολούθως ἀναγγέλλων ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενομένης κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γιατράκου νομοσχεδίου, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 70 κατὰ μιᾶς.

Μετὰ τοῦτο παρετήρησέ τις, ὅτι μετὰ τὴν ἐσχάτως ἐκφρασθεῖσαν ἐπίμονον ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τὸ ὑπουργεῖον ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ νόμον περὶ συντάξεως τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς Πατρίδος. Ἐπειδὴ δὲ δικαιοῦνται εἰς τοῦτο πολλὰ ἱστορικὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων τὰ ὀρφανὰ λυμαίνονται ἀναξίως, νομίζει ὅτι δίδοντες ἐπιψηφισμένον τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον, πρέπει νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸ νομοθετικὸν Σῶμα ὑπόσχεσίν του, ἵνα ἐπισπεύσῃ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος περὶ συντάξεων νόμον.

Προσθέντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι μεταξὺ τῶν πρώτων πρέπει νὰ συνταχθῇ τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου Λάμπρου Νάκου, οὗ τινος εἶναι παντίγνωστοι αἱ ὑπὲρ πατρίδος μεγάλαι θυσίαι· ἀντέτεινε ἕτερος, ὅτι, ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ ἔχει ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Γιατράκου νομοσχέδιον, μετὰ ταῦτα ὑποβληθὲν προθυμίας, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ὑπουργεῖον ἀποδεχόμενον τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὑπεσχέθη ὅτι θέλει ἐνεργήσει τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τῶν πρωταγωνιστῶν οἰκογενείας, τὸ Σῶμα δὲν ἔχει ἀφορμὴν νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ σήμερον τὰ αὐτὰ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπομείνῃ, ὅπως λαβοῦσα καιρὸν ἡ Κυβέρνησις, πραγματοποιήσῃ ἐκθυμηθὲν τὴν ὑπόσχεσίν της.

Ἀντέλεξεν ὁ πρότερος, ὅτι ἂν πρόκειται ἀνὰ τριετίαν νὰ ὑποβάλληται εἰς τοιούτους νόμους, ποτὲ δὲν θέλομεν φθάσει εἰς τὸν σκοπὸν μας καὶ πολλαὶ ἴσως οἰκογένειαι πρωταγωνιστῶν θέλουσιν ἐκλείψει πρὸ τῆς ἀπολαύσεως τοῦ δικαίου των. Ἄλλως τε, ἂν ἡ Βουλὴ σιωπήσῃ, συμβαίνει ὅτι ἀρκεῖται εἰς τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα. Πρέπει λοιπὸν νὰ συγχαρῶμεν ἡμεῖς ἡ Βουλὴ τὸ ὑπουργεῖον νὰ τὴν ἐπαινετὴν ταύτην πρᾶξιν ὅπως τὴς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Γιατράκου, ἀλλὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς αὐτὸ καὶ τὴν ἐσχάτως ἐκφρασθεῖσαν ἀπόφασίν της, λέγουσα, ὅτι ὀφείλει νὰ φέρῃ ὅσον τάχιον τὸν περὶ συντάξεως τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν νόμον.

Εἰπόντος δὲ τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὅτι, ἂν πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ γενικὸς περὶ συντάξεων νόμος, ἐννοεῖται ὅτι καὶ χρόνος καὶ μελέτη πολλὴ ἀπαιτοῦνται· ἀλλ' ὅτι, πρακειμένου νὰ ὑποβληθῶσι ἑκατοντάδων διάφορα τοιαῦτα νομοσχέδια, πᾶσα ὑπόμνησις τῆς Βουλῆς εἶναι περιττὴ ὅτε ὅσους προεξέθηκε λόγους, καὶ μόνον

δεικνύομεν ἄνευ αἰτίας τινὸς ὅτι δυσπιστοῦμεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν· ἡ Βουλή, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, δὲν παρεδέχθη νὰ γίνῃ νέα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ὑπόμνησις, μὴ ἀναστᾶσα.

Παρελθόν μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. διὰ τὸ **1856** εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μελετήσασα τὸ νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας καὶ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ ε. ε. καὶ ἀναγνωρίζουσα τοὺς ἐν τῇ δικαιολογητικῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει ἐκτεθειμένους λόγους, οἵτινες παριστῶσιν ἀπαραιτήτως τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τὸ ε. ε. αὐξήσεως τῆς δυνάμεως κατὰ **250** ἄνδρας πλείονας τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὡς ἔχει.

Ἐν τούτοις ὑπενθυμίζει τὴν πολλάκις ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ἀνεφρέσεως καταλληλοτέρας διοργανώσεως τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἵνα καὶ αἱ ὑπέρογκοι καὶ δυσανάλογοι πρὸς τοὺς πόρους τοῦ κράτους δαπάναι ἐλαττωθῶσι, καὶ ἐν γένει ἡ ὑπηρεσία ἐκτελῆται, καὶ ὀλιγώτεραι χεῖρες ἀποσπῶνται ἀπὸ τὰ ἔργα των διὰ τῆς εἰς στρατολογίαν ὑποχρεώσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **23** Φεβρουαρίου **1856**.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δ. Καλλιφρονᾶς
Θ. Λ. Ζαΐμης
Γ. Γιατράκος
Β. Δημητρακόπουλος
Π. Χρυσοβέργης
Ὁ Εἰσηγητὴς
Ἰω. Ζ ά ρ κ ο ς.»

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Λ. Λύγερινόν, Δ. Βουδούρην, καὶ Δ. Τσόκρην ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίας ἀδείας ἀπουσίας.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἀπόντος, ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ φόρου τῶν μελισσίων διὰ τὸ **1856**, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ψηφισθέντος τοῦ νόμου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ **1856**, ὑποβάλλω ἐκ διαταγῆς τῆς Α. Μ. εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν καὶ τὸ περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος νομοσχέδιον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τούτου ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων στηρίζεται εἰς τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, ἀπέχω τοῦ νὰ ἐπασχολήσω τὴν Βουλὴν διὰ νέων ἀναπτύξεων.

Ἓν προοιμίῳ δὲ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δηλώσεων ὑπῆρξε παντοχοῦ ἀκριβές, διότι δι' ἀπαριθμήσεως ἐβεβαιώσαμεν μόνον δραχμὰς **189**, τὰς δὲ λοιπὰς δραχ. **62,736·75** διὰ δηλώσεων· ἀπόδειξις τρανὴ, ὅτι ὁ νοήμων τῆς Ἑλλάδος λαὸς ἀνταποκρίνεται πληρέστατα καὶ ἀποχρώντως ἐκτιμᾷ τὸ προκείμενον φορολογικὸν σύστημα.

Κεφάλαιον Α.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον **1.**

Τὸ ἄρθρον **1** εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ νόμου ΣΜΔ'. τοῦ **1854** καὶ **1855**, ἄνευ τροποποιήσεως τινός.

Κεφάλ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Α. *Δήλωσις.*

Ἄρθρον **2.**

Τὰ ἄρθρα **2** καὶ **3** τοῦ περυσινοῦ νόμου ἔσχον τροποποίησιν σχετικὴν πρὸς τὰ ἄρθρα **3** καὶ **4** τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων ἐπιψηφισθέντος ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμου διὰ τὴν ταυτότητα τῶν διατάξεων, ὧν τὸ εὔληπτον δὲν χρήζει ἐπεξηγήσεων.

Β'. *Ἀπαρίθμησις.*

Ἄρθρον **4.**

Ἡ ἀπαρίθμησις, ἂν που κριθῇ ἀπαραιτήτως ἀναγκαία πρὸς ἔλεγχον τῶν δηλώσεων τῶν μελισσουργῶν, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὸ **1856** σύμφωνα πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις **7**, **9** καὶ **10** τοῦ ἐψηφισμένου περὶ ζώων νομοσχεδίου διατάξεις.

Τὸ παρελθὸν ἡ ἀπαρίθμησις ἐνηργεῖτο ὑφ' ἑνὸς μόνου ἀπαριθμητοῦ, τὸ δὲ πρωτόκολλον τῆς ἀπαριθμήσεως κατηρτίζετο ἔγκυρον διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς πείρας ἐγένετο δῆλον ὅτι εἰσέδυσε κατάχρησις πρὸς βλάβην τῶν ἀγραμμάτων ἰδίως μελισσοκόμων, καὶ διὰ τοῦτο ἐθεωρήθη ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ὁ πάρεδρος, ὅστις ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς κοινότητος δὲν θέλει ἀνεχθῇ ν' ἀδικηθῇ οὐδεὶς συμπολίτης αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ σύμπραξις ἑτέρου προσώπου ἐκτὸς τοῦ ἐμοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ τοῦ παρέδρου ὑπάρχει περιττὴ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν μελισσίων, ὡς μὴ ἔχουσα

τὰς δυσχερείας ἐκείνας τῶν ζώων, οὐδόλως θέλει γίνει χρῆσις ὁπλοφόρων, καθόσον ὑπογραφὴ τοιούτων εἰς τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀπαριθμήσεως δὲν ἀπαιτεῖται. Καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ μνησθέντα ἄρθρα, ἀντικαθισταμένου τοῦ μελισσοκόμου εἰς τὴν θέσιν τοῦ μελισσοτρόφου. Εἰς πρὸς τὴν προθεσμίαν δὲ τῆς ἀπαριθμήσεως οὐδεμιᾶς ἐπενεχθείσης μεταβολῆς, ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΣΜΔ'. Νόμου ἡ περὶ αὐτῆς διάταξις καὶ ἐτέθη ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίῳ.

Ποιναί.

Τὸ ἄρθρον 5 εἶναι ἀπαράλλακτον μὲ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου ΣΜΔ'.

Τὸ ἄρθρον 6 τέθηπεν εἰς πλήρη ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τὸν φόρον τῶν μελισσίων τὰ περὶ ποινῶν καὶ χρηματικῶν ποινῶν καὶ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων (ἄρθρ. 5, 11, 13 καὶ 14 τοῦ περὶ πριμνιακοῦ φόρου νομοσχεδίου). Ἐθεωρήθη δ' ἄσκοπος ἡ ἀντιγραφὴ τούτων ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ νομοσχεδίῳ, καθ' ὅσον ἐν καιρῷ γενήσεται φροντὶς νὰ δημοσιευθῶσι παρὰ πόδας τοῦ νόμου τούτου ὅλαι αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ περὶ ποιμνιακοῦ φόρου νόμου, ἵνα μὴ ἀπαντηθῇ δυσκολία τις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Κεφάλ. Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Τὸ ἄρθρον 7 συνετάχθη ἀκριβέστερον τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ περυσινοῦ νόμου, διότι τοῦτο εὑρίσκετο εἰς προφανῆ ἀντίφασιν, ὁρίζον ὅτι ὁ φόρος τῶν διὰ δηλώσεως καὶ ἀπαριθμήσεως βεβαιωθέντων μελισσίων πληρώνεται τὴν ά. Ὀκτωβρίου, ἐνῷ ἡ ἀπαρίθμησις ἐγίνετο μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, καὶ εἰς τὰς νήσους μέχρι τέλους τοῦ Ὀκτωβρίου. Καθ' ἣν δὲ ἔλαβε προπολογίαν, ὁ φόρος τῶν δηλωθέντων μελισσίων θέλει πληρωθῆ τὴν ά. Ὀκτωβρίου, ὁ δὲ τῶν δι' ἀπαριθμήσεως ἀνακαλυφθέντων, εὐθὺς μετὰ τὴν παραπομπὴν τῶν χρηματικῶν πινάκων εἰς τὸν ταμίαν.

Κεφάλ. Δ'.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 8 εἶναι ἐπίσης ἀντίγραφον τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ βηθέντος νόμου, περὶ δὲ τὸ τέλος αὐτοῦ ἐσχετίσθησαν αἱ οἰκεῖαι διατάξεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως

τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας νόμου ΣΟΖ'.

Παρακαλῶ ἐπὶ τέλους τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ μετὰ τῆς συνήθους ταχύτητος καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι διορθώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1856 εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (κοφίνιον).

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Α. Δήλωσις.

Ἄρθρ. 2. Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελίσσια του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτοῦ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ μελισσοκόμου καὶ παραδίδονται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύω πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δ' ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοκόμον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δημάρχου. Ἀπαιτεῖται δ' ἕκαστον στέλεχος νὰ φέρῃ τὴν παρὰ δημάρ-

χου τινὸς γενομένην βεβαίωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος. Ἐὰν ὁ μελισσοκόμος δὲν εἶξεύρῃ νὰ γράψῃ, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ δημάρχου τινός, παρ' ᾧ ἤθελεν ἐμφανισθῇ ὁ μελισσοκόμος, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Ὁ δήμαρχος καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν κυψελῶν τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὀφείλει νὰ συναδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν τυχὸν μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων. Ἵνα μὴ δηλώσαντας τὰς κυψέλας των ὑφείλουν νὰ σημειώσωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς μελισσοκόμους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρ. 3. Παρ' ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις, ἔνθα εὑρίσκονται.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου καὶ παραπέμπεται παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου, ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν ταύτῃ κυψελῶν αὐτῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγείλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰς κυψέλας των μελισσοκόμους ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένῃ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀμοιβῇ, τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου, δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τοῦ δεκαημέρου Κυριακήν.

Β'. Ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι, ὅτι μελισσοκόμοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰς κυψέλας των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰς ἐλλειπῶς, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκο-

νομικοῦ ἐφόρου ἀπαρίθμησις, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας, καὶ ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 7, 9 καὶ 10 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 νόμου. Εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ὅμως τῶν μελισσίων δὲν γίνεται χρῆσις ὁπλοφόρων.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας τῶν νήσων παρατείνονται καὶ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Γ'. Ποιναί.

Ἄρθρ. 5. Ὅστις τῶν μελισσοκόμων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ τὰ μελίσσιά του ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζομένης προθεσμίας ἢ δήλωσή αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν μελισσίων τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων μελισσίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμηνυτήν. Δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Ἄρθρ. 6. Αἱ περὶ πειθαρχικῶν καὶ χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων ὡς καὶ περὶ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων διατάξεις τῶν ἄρθρ. 5, 11, 13 καὶ 14 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 νόμου ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ὡς πρὸς τὸν φόρον τῶν μελισσίων.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μὲν δηλώσεων τὴν ά. Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως, ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τὸν ταμίαν οἱ χρηματικοὶ πίνακες. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τοῦ προϊόντος τῶν Ἀκκωνικῶν μελισσίων.

Ἄρθρ. 8. Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς κηροῦ καὶ μέλιτος τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυ-

θείου ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος 10 τοῖς 100 καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 49—55 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας νόμου ΣΟΖ'.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προκειμένου νὰ ἀναγνωσθῆ εἰς τῶν βουλευτῶν ἀναφορὰν τῆς χήρας τοῦ μακαρίτου ὑποστρατήγου Ἰω. Στράτου, παρετηρήθη ὅτι πρέπει νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἵνα μὴ καθιερωθῆ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναγνώσεως τοιούτων ἀναφορῶν, καὶ ἀποβλέπεται πρὸς τοῦτο ἡ τῶν συνεδριάσεων ὥρα.

Ἐπιμένοντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, δὲν παρεδέχθη τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς, καὶ οὕτω παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλας ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ. νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Λ. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῆς 1 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀπόντων τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω εἰς τῶν γραμματέων ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῶν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ κατὰ τὸν Ἰανουάριον 1856 ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μελετήσασα ἀκριβῶς τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβληθείσας ὡς ἑξῆς ἀναφορὰς των·

1. Π. Λιμπεροπούλου καὶ Π. Στραβολαίμου ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1855, τοῦ μὲν δημάρχου, τοῦ δὲ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Κορώνης, παραπονουμένων κατὰ τῆς διαταχθείσης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ δικαστικῆς καταδιώξεως κατ' αὐτῶν καὶ λοιπῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Κορώνης, ὡς συνεργησάντων δῆθεν εἰς νόθον ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπικυρωθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πυλίας.

2. Ὀγδοήκοντα ἑπτὰ κατοικοτεμαχιτῶν Πειραιῶς ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1855, αἰτούντων τὴν ἀπόρριψιν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς πλατείας πρὸς χρῆσιν δημοτικῆς ἀγορᾶς τροφίμων, ὁλοκλήρου τοῦ εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Πειραιῶς εἰδικῶς σχεδιασμένου πρὸς χρῆσιν βιομηχανικῆς ἀγορᾶς τετραγώνου, ὑπενεργηθέντος δῆθεν ἐξ ἰδιοτελείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς μὲ βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου καὶ μὲ παραβίασιν τῆς καλῆς πίστεως τῶν συναλλαξαμένων μετὰ τοῦ δημοσίου ἀγοραστῶν οἰκοπέδων περὶ τὸ αὐτὸ τετράγωνον τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως.

3. Ἑκατὸν ἑβδομήκοντα κατοίκων τοῦ χωρίου Διστόμου τοῦ δήμου Χαιρωνείας ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1855, αἰτούντων τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τριετῶν φόρων τῶν ὑπὸ τῆς ἀμπελονόσου ἀκάρπων καταστάθεισῶν ἀμπέλων των.

4. Ἀγγελῆ Κώνστα Τσώρτση, πρώην ἐνωμοτάρχου νῦν δὲ λοχίου, Γ. Ζαρειρίου λοχίου, Μάρκου Δικαίου, Σαγρέτου ἐπιλοχίου, κομμάχων πάντων, ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1855, αἰτούντων τὸν καταργηθέντα ἱματισμὸν καὶ ἀρτοδοσίαν των ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1854.

5. Τριανταφύλλου Ν. Αἰνίου, ὑποπλοιάρχου, ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1855, αἰτοῦντος ἀποζημίωσιν διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἐμπρησθὲν πυρπολικὸν πλοῖόν του.

6. Εἴκοσι δύο κατοίκων Κυπαρισσίας ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1855, αἰτούντων τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τοῦ φόρου τῶν ὑπὸ τῆς ἀμπελονόσου καταστάθεισῶν ἀκάρπων ἀμπέλων των.

7. Ἀννίτας Λ. Στερανοπούλου ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1855, αἰτούσης βοήθειαν ὡς ἐνδεοῦς.

8. Ἰωάννου Σκαρπελάζου ἐξ Ἀρτοπούλεως ἀπὸ 28 Σεπτεμ. 1855, αἰτοῦντος σύνταξιν ἕνεκα τῶν πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ἀγῶνα ἐκδουλεύσεών του.

9. Μπάλιως, μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀντωνίου Ῥαφαήλ, πλοιάρχου ἐξ Ὕδρας, ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1855, αἰτούσης τὴν εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χορήγησιν τοῦ

εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πατρός της ἀνήκοντος γραμματίου ἀντιμισθίας.

10. Σουλτάνας, χήρας Κ. Δουμπιώτου, ἀντισυνταγματάρχου τῆς Φάλαγγος, ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1855, αἰτούσης σύνταξιν ἕνεκα τῶν πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

11. Μόρρως, χήρας Ἰωάννου Κρητικοῦ, κατοίκου Λαμίας, ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1855, αἰτούσης σύνταξιν ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τῶν δύω ὀρφανῶν τέκνων της ἕνεκα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας.

12. Δ. Πανταζῆ ἐξ Ἀθηνῶν, αἰτοῦντος συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ μὲν μεταφρασθέντος, ὑπὸ 19 δὲ σοφῶν ἀρχαιολόγων καὶ τοῦ ἐκδόντος αὐτὸ διδάκτορος Βίλλιαμ Σμὶθ συγγραφέντος λεξικοῦ τῆς ἑλλ. ἀρχαιολογίας.

13. Εἴκοσι καὶ ἑνὸς κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀγᾶ τῆς φθιώτιδος ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1855, παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὡς παραχωρήσαντος εἰς τὴν κατοχὴν καὶ διάθεσιν τοῦ Εὐαγγέλη Κοντογιάννη, ἰδιοκτήτου τοῦ αὐτοῦ χωρίου Ἀγᾶ κατὰ τὸ ἥμισυ, τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνῆκον καὶ παρ' αὐτῶν κατεχόμενον καὶ καλλιεργούμενον καὶ εἰς βοσκὴν τῶν ζώων των χρησιμεῦον ἕτερον ἥμισυ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, καὶ αἰτούντων τὴν ἀποκατάστασίν των εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

14) Δώδεκα παλαιῶν δανειστῶν κοινοτήτων ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1855, αἰτούντων τὴν ἔκδοσιν νόμου κανονίζοντος τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

15) Βασιλείου Μάτσικα ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1855 ἐκ Στυλίδος, παραπονουμένου ἀποτόμως κατὰ τῆς Βλαχικῆς Κυβερνήσεως, ὡς ὀφειλομένης δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐν Βλαχίᾳ μετοχίων Μπαπενίου καὶ Δεδολεστίου, ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐκμισθώσαντα κυριαρχικὰ μοναστήρια τῆς Βελλᾶς καὶ τοῦ Μετσικοῦ τῶν Ἰωαννίνων τῆς Ἠπείρου, καὶ αἰτοῦντος ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων του.

16) Ὀκτὼ βουλευτῶν ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1855, συνιστώντων τὸν ἐξ Εὐρυτανίας Ν. Γραμματικάκην, καταδιώκτην ληστῶν, ὡς ἄξιον προσωρινῆς συντηρητικῆς βοηθείας.

17). Θ. Ἀραβαντινοῦ, κατοίκου Κορίνθου, διαμένοντος εἰς τὰς ἐν Ναυπλίῳ ἐξεταστικὰς φυλακὰς ὡς ὑποδίκου, ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1855, παραπονουμένου ἐπὶ ἀδίκῳ καταδιώξει καὶ

βραδύτητι τῆς ἐκδόσεως βουλεύματος, καὶ τοι πεπαιωθείσης τῆς ἀνακρίσεως πρὸ τετραμηνίας.

18) Νικολάου Γραμματικὰ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1855, παραπονουμένου ὅτι συνεισενεγκὼν τελεσφόρως εἰς τὴν καταδίωξιν ληστῶν καὶ κινδυνεύων ἐκ τῆς ἐκδικήσεως αὐτῶν, στερεῖται τῶν ὑποσχεθέντων αὐτῷ βαθμοῦ καὶ ἀμοιβῶν.

19) Δ. Καραγεωργοπούλου ἐκ Καρπενησίου τῆς Εὐρυτανίας ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1855, παραπονουμένου ὅτι προτιμῶνται ἐναντίον τοῦ νόμου ἀνίκανοι ἀλλοδαποὶ εἰς διερμηνευτικὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸς καὶ ὡς ἱκανὸς καὶ ὡς πολίτης Ἕλλην εἶναι προτιμητέος.

20) Νικολάου Φραγκάκη καὶ Γεωργίου Κονταύλη, ἐπιλοχιῶν ἀπομάχων, καὶ ἄλλων ἑπτὰ ἐπίσης ἀπομάχων ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1855, παραπονουμένων ἕνεκα ἐλαττώσεως τῆς νομίμου συντάξεως αὐτῶν.

21) Ἀννέτας, συζύγου Νικολάου Στεφανοπούλου, ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1855, παραπονουμένης ὅτι δὲν ἀντιμείρθησαν αἱ πρὸς τὴν πατρίδα στρατιωτικαὶ ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, κλινήρους ἤδη πρὸ διετίας καὶ ἐπιβεβαρυμένου μὲ σύζυγον καὶ δύω θήλεα τέκνα, φθάσαντα εἰς γάμου ἡλικίαν.

22) Γ. Α. Ῥάλλη, προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1855, αἰτοῦντος συνδρομὴν πρὸς τρίτην ἔκδοσιν τῶν ἑλληνικῶν Κωδήκων.

23) Ἀγγελικῆς, χήρας Σπυρίδωνος Χαραλάμπους, κατοίκου Αἰγίου, ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1855, αἰτούσης σύνταξιν καὶ συνδρομήν τινα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀγάμου θυγατρός της Ἑλένης.

24) Ἰωάννου Δ. Θέμελη ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1855 ἐξ Ἑρμουπόλεως, παραπονουμένου διὰ τὴν ἐκ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν του ἄνευ τινος αἰτίας.

25) Ἀναγνώστου Καραμάνου ἐκ Γερακίου τοῦ δήμου Γερόνθρων, τυρλοῦ, ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1855, αἰτοῦντος βοήθειαν χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος παλαιῶν ἐκδουλεύσεών του.

26) Πλείστων δημοτῶν Λετρίνων τῆς Ἠλείας ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου 1855, αἰτούντων τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 1855 ἔτος φόρου τῶν ὑπὸ τῆς ἀμπελονόσου κατασταθεισῶν ἀκάρπων ἀμπέλων των.

27) Αἰκ. Σπανιολάκη, ἀδελφῆς, καὶ Π. Σμόλτζε, ἀνεψιᾶς τοῦ ἀποβιώσαντος Γ. Σπανιολάκη, ἀπὸ 29 Δεκεμβρ. 1855, αἰτουσῶν σύνταξιν χάριν τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συγγενοῦς των τούτου.

28) Μάρθας, χήρας Δημητρίου Καλκανδῆ, ὡς ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων τέκνων της, Γ. Μ. Καλογερᾶ, Χαραλάμπους Μπουζουναρᾶ, δικαστικοῦ ἐπιτροπακηδεμόνος τῶν ὀρφανῶν τέκνων τοῦ Ἰακώβου Σκανδαλάκη, Σταματικῆς, Νικολέττας, Αἰκατερίνης καὶ Ἀφροδίτης, ὀρφανῶν Ἰωάννου Ξυνίδου, ἀπὸ 2 τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, ἐκ Μηλάων τοῦ δήμου Ἀσωποῦ, αἰτούντων τὴν ἔκδοσιν εὐεργετικοῦ νόμου περὶ τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸ δημόσιον ἐξ ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, ἀγορασθέντων ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει.

29. Χ. Ἰωσὴφ Γεωργίου ἐκ Τριπόλεως τῆς Συρίας, λοχαγοῦ τῆς Β. Ἑλλ. φάλαγγος, ἀπὸ 10 παρελθόντος Ἰανουαρίου, αἰτοῦντος σύνταξιν ἢ ἄλλην περίθαλψιν ἐθνικήν, συμψηφιστέαν εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μεγάλας χρηματικὰς αὐτοῦ θυσίας.

30) Ἀναγνώστου Ἰωάννου Μαλανδρίνου, κατοίκου Ἀμφίσσης, ἀπὸ 11 παρελθόντος Ἰανουαρίου, παραπονουμένου ὅτι δὲν τῷ ἀποδίδεται τὸ εἰς χεῖρας τοῦ ταμείου ἐθωτίδος πλεόνασμα ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν τοῦ δήμου Πτελεατῶν φόρου τοῦ ἔτους 1854, οὔτε τῷ ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνοικιάσεως ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν φορολογουμένων ὡσαύτως περισσεύματα, κατασχεθέντα ἀμφότερα διὰ παλαιὰ αὐτοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη, περὶ ὧν ὑπάρχουν ἐκκρεμεῖς ἀντιρρήσεις αὐτοῦ.

31) Διαφόρων δημοτῶν τοῦ δήμου Φελλόης τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ἀπὸ 15 παρελθόντος Ἰανουαρίου, παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐπάρχου Καλαβρύτων καὶ νομάρχου Ἀχαΐας, ὡς παρανομησάντων κατὰ τὴν δημοτ. ἐκλογὴν τοῦ αὐτοῦ δήμου.

32) Ἀναστασίου Ν. Γούδα, διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς καὶ συντάκτου τῆς ἐν Ἀθήναις Ἰατρικῆς Μελίσσης, ἀπὸ 18 παρελθόντος Ἰανουαρίου, αἰτοῦντος τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπόδοσιν πλήρους τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς ἀποφασισθείσης συνδρομῆς ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ ἐπιστημονικοῦ συγγράμματός του ἀπὸ τῆς ἐναρξεώς της ἐκδόσεώς του καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

33) Μ. Κουτάβου ἀπὸ 21 παρελθόντος Ἰανουαρίου, αἰτοῦντος χρηματικὴν βοήθειαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰς γάμου ἡλικίαν ὑπαρχούσης θυγατρός του, ἢ ἀνάλογον σύνταξιν ἢ τοὐλάχιστον δημόσιόν τινα ὑπηρεσίαν πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν του χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ναυτικῶν ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν του.

34) Ἰωάννου Χρυσάνθου ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου, ὑποβάλλοντος τὸ

πόνημά του περὶ διπλογραφίας καὶ αἰτοῦντος συνδρομὴν ὑπὲρ αὐτοῦ.

35) Οἰκογενείας τοῦ ὑπὲρ πατρίδος πεσόντος στρατάρχου Γ. Ν. Ὀλυμπίου, ἀναφερομένης διὰ δύω μελῶν της Μιλὰν καὶ Εὐφροσύνης, τέκνων τοῦ αὐτοῦ Ὀλυμπίου, ἀπὸ 30 παρελθόντος Ἰανουαρίου, αἰτούσης τρεῖς χιλιάδας ὁλλανδικὰ φλωρία ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτὴν ἐθνικοῦ χρέους πρὸς ἀποκατάστασιν ἀγάμου θυγατρὸς καὶ πληρωμὴν χρεῶν.

Γνωμοδοτεῖ ὡς ἀκολούθως·

1) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τοιαύτη ὑπουργικὴ πρᾶξις, ἂν ἀληθῶς ἔλαβε χώραν, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς γενικὰς τοῦ δικαίου ἀρχὰς περὶ δεδικασμένου, προσβάλλει ἰδίως τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς καὶ ἀνατρέπει τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς.

2) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖα, διὰ νὰ ἐγώσιν αὐτὴν ὑπ' ὄψιν ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὥστε καὶ τὸ δίκαιον νὰ τηρηθῇ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ μὴ προσβληθῇ διὰ παραχωρήσεως ἀδίκου καὶ ἐπιζημίου, κατὰ τὰ ἀναφερόμενα τῶν πολιτῶν, ἂν ἦναι ἀληθῆ. Ἡ δὲ ἐξέτασις καὶ ἀνακάλυψις τῆς ἀληθείας ἀπάκειται εἰς τὰ αὐτὰ ὑπουργεῖα.

3) Νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 3, 6 καὶ 26 ἀναφοραὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ νὰ συστηθῇ εἰς αὐτὸ ἡ ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς εὐεργετικοῦ νόμου εἰς τὰς Βουλάς, στηριζομένου εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας, ὧν καθίστανται ἄξιοι οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς φόρους ἀνυπάρκτων προϊόντων.

4) Νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 4, 8, 10, 11 καὶ 21 ἀναφοραὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον.

5) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον μὲ σύστασιν τῶν δικαίων τοῦ ἀναφερομένου, ἀξίου τῆς τύχης τῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας δικαιούχων τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων.

6) Νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 25 ἀναφοραὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

7) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 9 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συστηθῇ ἡ ἀπόδοσις τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀναφερομένης κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους.

8) Νὰ χορηγηθῇ συνδρομὴ διὰ πεντήκοντα σώματα τοῦ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 12 ἀναφορᾷ διαλαμβανομένου συγγράμματος.

9) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 13 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν σύστασιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναφερομένων πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν εἰς αὐτά, προσβληθέντα διὰ τῆς ὑπουργικῆς πράξεως, ἂν ἀληθῶς ἔλαβε χώραν τοιαύτη, κατὰ παράβασιν τῶν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων προνοητικῶν νομίμων διατάξεων καὶ τῶν περὶ διαθέσεως τῆς δημοσίας περιουσίας νενομισμένων.

10.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 14 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον μὲ τὴν σύστασιν περὶ ταχίστης κατὰ τὴν τρέχουσαν βουλευτικὴν σύνοδον εἰσαγωγῆς νομοσχεδίου εἰς τὰς Βουλάς, διὰ νὰ μὴ μένωσι περαιτέρω κεκλεισμέναι αἱ θύραι τῆς δικαιοσύνης σκανδαλωδῶς εἰς μίαν μερίδα δικαιούχων, ἐναντίον τοῦ 1Ε' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως.

11.) Νὰ μὴ ληφθῇ ποσῶς ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπ' ἀριθ. 15 ἀναφορὰ ὡς ἀπάδουσα πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς. Ἄλλως τε ὁ ἀναφερόμενος ἀπηύθυνε καὶ ἄλλοτε πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰς παραπερυθείσας εἰκότως πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

12.) Νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ 18 ἀναφοραὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τοῦ ἀπαιτητοῦ καὶ, ἂν ἔχωσιν αὐτὰ ὑπόστασιν, ἀποδώσῃ ὅ,τι εἰς αὐτὸν ἀνήκει.

13.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 17 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, καὶ συσταθῇ ἡ σύμφωνος μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας ταχυτέρα ὅσον ἐνεστι διεξαγωγὴ τῆς ποινικῆς διαδικασίας τῆς ἀφορώσης μάλιστα προφυλακισμένους.

14.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 19 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὁποίου ἀπόκειται ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπαλλήλων του ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα, προτιμωμένων ὅμως ἐκ τοῦ νόμου περὶ διευκολύνσεων τῶν ἱκανῶν πολιτῶν Ἑλλήνων παρὰ τοὺς ξένους.

15.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 20 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συσταθῇ ἡ κατὰ τὸν νόμιμον ἀπόδοσις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναφερομένων.

16.) Νὰ χορηγηθῇ συνδρομὴ διὰ πεντήκοντα σώματα τῶν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 22 ἀναφορᾷ διαλαμβανομένων Ἑλλ. κωδήκων.

17.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 23 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν

Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συσταθῶσιν αἱ αἰτήσεις τῆς ἀναφερομένης ὡς εὔλογοι.

18.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 24 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὡς ἁρμόδιον ν' ἀποφανθῇ καὶ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ δίκαιον ἐπὶ τῶν παραπόνων τοῦ ἀναφερομένου.

19.) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 27 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

20.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 28 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συσταθῇ εἰς αὐτὸ ἡ ταχίστη κατὰ τὴν τρέχουσαν βουλευτικὴν σύνοδον εἰσαγωγὴ εὐεργετικοῦ νόμου πρὸς πλήρωσιν τῶν πολλάκις κατὰ διαφόρους βουλευτικὰς περιόδους καὶ συνόδους ἑκάστης τῶν αὐτῶν περιόδων ἐπαναληφθεισῶν περὶ τούτου εὐχῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τοιούτων βουλευτικῶν εὐχῶν ὑποσχέσεων τῆς Κυβερνήσεως.

21.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 29 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.

22.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 30 ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

23.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 31 ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ νὰ ζητηθῶσιν παρ' αὐτοῦ πληροφορίαι.

24.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 32 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συσταθῇ ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου, στηριζομένης εἰς ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀφορῶσαν σπουδαῖον καὶ ἐπωφελῆ σύγγραμμα.

25.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 33 ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.

26.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 34 ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

27.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 35 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.

Ἡ ἐπιτροπὴ περαίνουσα τὴν γνωμοδότησίν της, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τοὺς Κ. Κ. Ὑπουργοὺς, ὅτι ὀφείλουν συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Συντάγματος νὰ πληροφορῶσιν ἑκάστοτε τὴν Βουλὴν περὶ τῶν

ενεργειών των επί των υπ' αύτης διευθυνομένων προς αύτούς αναφορών των παραπονουμένων, διότι άλλως το συνταγματικόν αύτο δικαίωμα της Βουλής αποβαίνει άσκοπον.

Εν Αθήναις, την 17 Φεβρουαρίου 1856.

Η επιτροπή

Π. Παπατσώνης, Γ. Διαμάντης,
Γ. Κανδύλης, Δ. Γιαννουλίδης.

Ο εισηγητής
Ιω. Αποστολίδης.

Αναγγελθέντος ότι αντικείμενον της παρούσης είναι ή συζήτησις του περί προσδιορισμού της δυνάμεως του στρατού κτλ. διά το 1856 νομοσχεδίου, έγένετο επί της αρχής αύτου ψηφοφορία κατ' ονομαστικήν κλήσιν υπό τους ψηφολέκτας Περικλήν Καλαμογδάρτην και Χ. Θεοχαρόπουλον, εξ ών συνήχθη, κατά το ώδε προσαρτώμενον της ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ότι ή Βουλή παρεδέχθη αύτην πλειψηφεί διά ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των βουλευτών

επί του εξής ζητήματος·

«Παραδέχεται ή Βουλή την αρχήν του περί στρατολογίας και ναυτολογίας διά το έτος 1856 νομοσχεδίου, ναι ή όχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ορεινός	Άντώνιος Φ. Γρίβας . . . .
Λουκάς Λόντος . . . . . Ν	Νικόλαος Τσέλιος . . . .
Άντώνιος Βενιζέλος	Κωνστ. Γριβογεώργης . . Ν
Πέτρος Καμπάνης	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Γεώρ. Δ. Τσιγκουράκος . . Ν
Αναγνώστης Γιαννουλίδης . Ν	Αναγν. Παπαθανασίου . . Ν
Δημήτριος Τσάκρης . . . Ν	Γεώργιος Κανδύλης . . . Ν
Γεώργιος Τσάκρας	Ελευθέριος Καλογερᾶς . Ν
Νικόλαος Ιατρός . . . . Ν	Ιωάννης Αποστολίδης . . .
Σκαρλάτος Σούτσος	Βασίλειος Νώνης . . . . Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ν	Σταμάτ. Μήτσας . . . . Ν
Ανδρέας Μεταξᾶς	Δ. Ζώτος . . . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος	Γ. Γιολδάσης . . . . . Ν
Ανδρέας Ίσκος	Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν
Σωτήριος Στράτος	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . Ν
Άντώνιος Γεωργαντᾶς . . .	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ν
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Ανδρέας Λύγερινός . . . . Ν

Σόλων Κρεστενίτης . . . Ν	Αναγ. Τσάκας . . . . . Ν
Δημήτριος Αθανασίου . . . Ν	Αλέξ. Μαυροκορδάτος . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . .	Κωνστ. Κουρκουμέλης . . Ν
Ν. Δελένδας	Αλέξ. Κουμουνδούρος . . . Ν
Δ. Ραβρᾶς . . . . . Ν	Παναγ. Παπατσώνης . . . Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Σ. Αντωνόπουλος . . . . Ν
Θρασύβουλος Ζαΐμης . . . Ν	Ιω. Προβιλέγιος . . . . .
Αιωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς . . Ν	Ιω. Τατσοράκης . . . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ν	Σ. Βερόττης . . . . .
Ηλίας Παπαδάκις . . . . Ν	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Αθαν. Δανηλόπουλος . . .	Π. Δημητρακόπουλος . . .
Γρηγόριος Κορριωτάκης . .	Π. Χρυσοβέργης . . . . Ν
Ιωάννης Ζάρκος . . . . Ν	Α. Παπαδημητριάδης . . Ν
Βελισ. Νικολαΐδης . . . . Ν	Δ. Κακοτάκης . . . . . Ν
Ιωάννης Μπαλάφας . . . Ν	Ιωάννης Αμβροσιάδης . . .
Πέτρος Δελιγιάννης . . . Ν	Ιωάννης Ευσταθίου . . . Ν
Γ. Α. Αντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μαβιμοχωρίτης. Ν
Κωνστ. Λαμπρόπουλος . .	Γεώργιος Μπάνης . . . . Ν
Νικόλαος Μπούκουρας . . Ν	Νικόλαος Πιτσάκος . . . Ν
Π. Κολοκοτρώνης	Γερμανός Μαυρομιχάλης . .
Εμμ. Αντίπας . . . . . Ν	Δημήτριος Πουλίκακος . . Ν
Γ. Πανοσφιρτόπουλος . .	Γρηγόριος Πατριαρχέας . .
Μιχαήλ Τριανταφυλλόπουλος .	Π. Χριστόπουλος . . . . Ν
Χρῆστος Ράγκος . . . . Ν	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Εύθ. Κανελλόπουλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Εμμανουήλ Τσοῦχλος . . .	Σπ. Πηλιάκας . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . Ν	Ν. Πανουργιᾶς . . . . Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου	Κωνσταντίνος Βλάχος . . Ν
Σ. Καπανίτσας	Εύθ. Καχαγιᾶς . . . . . Ν
Εμμ. Μελετόπουλος	Σωτήρης Πράτσικας . . . .
Α. Κορριωτάκης . . . . Ν	Π. Παπρινός . . . . .
Γ. Γιατράκος . . . . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . Ν
Ιω. Παπαλουκόπουλος . . Ν	Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου. Ν
Ιω. Ταμπακόπουλος . . . Ν	Ν. Α. Μπότασης . . . . Ν
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	Δ. Καλλέργης . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . Ν	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Αναγ. Δεδόπουλος . . . Ν	Ιω. Σκαβέντσος . . . . . Ν
Α. Μαυροειδῆς	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Γ. Κεφάλας . . . . . Ν	Γεώργιος Ναύτης . . . . Ν

Μιχαὴλ Σολωμός		Α. Κιζάνης	
Ἀν. Ρενουάρδος		Παντολέων Κουντουριώτης .	
Στ. Δάρας		Δημήτριος Μπουδούρης . . .	
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . .	N
Παναγιώτης Ψάθης	N	Μ. Χουρμούζης	N
Νικόλαος Νάζος	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης .		Γεώργιος Ριζόπουλος . . .	
Δημ. Πολυχρονόπουλος . .	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .	
Κυριάκος Πανηρόπουλος . .	N	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	N
Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .		Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .	
Δημήτριος Στάϊκος . . .	N	Α. Μάντσαρης	N

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου **1**, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἀρκούντως αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ στρατοῦ, καὶ φρονεῖ ὅτι ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους ἡμῶν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωμεν δώδεκα τοὐλάχιστον χιλιάδας στρατοῦ, ἀλλὰ στρατοῦ ἐνεργείας, ἐν ᾧ ἐν τῷ ἡμετέρῳ συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἀπόμαχοι καὶ ἡ χωροφυλακή. Ἐπειδὴ δ' ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως δὲν δυνάμεθα νὰ διατηρῶμεν τοσοῦτον στρατόν, ὁρίζομεν νὰ περιορίσωμεν αὐτὸν εἰς τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον.

Ἡ χρησιμότης τοῦ στρατοῦ εἶναι διπλῆ· χρησιμεύει, α. πρὸς ἐξωτερικὴν ἐπιδρομήν, καὶ β'. πρὸς ἀντίστασιν κατ' ἐξωτερικῆς ἐπιθέσεως. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἡμεῖς εἴμεθα μακρὰν τοιαύτης ἀνάγκης· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον, δὲν δυνάμεθα σήμερον ν' ἀντιτάξωμεν πλέον τῶν **2,000** στρατιωτῶν, καὶ ἐπομένως, ἂν καὶ ἔχομεν στρατὸν ἐκ **10,000**, δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν οὔτε εἰς ἐξωτερικὴν ἐπιδρομὴν ν' ἀντιταχθῶμεν. Ὀφείλομεν λοιπόν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν Ἑλβετίαν καὶ αὐτὴν μᾶλιστα τὴν Ἀγγλίαν, νὰ περιορίσωμεν τὸν στρατὸν εἰς τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Κράτους ὑπηρεσίαν, καὶ οὕτω καὶ τὸ δημόσιον ἀπαλλάττοντες σημαντικῆς καὶ ἀνωφελοῦς δαπάνης, καὶ ἄλλας οἰκογενειακὰς καταστροφὰς ἀποφεύγομεν, προφυλάττοντες ἀπὸ τὸ σύστημα τῆς στρατολογίας.

Τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις συνιστῶν εἰς τὸν Κ. ὑπουργόν, ἀφίησιν εἰς αὐτὸν τὴν ἐκτίμησιν καὶ παραδοχήν των.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον **1** κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα **2** καὶ **3**, ἔχουσι δ' οὕτω·

«Ἄρθρ. **1.** Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος

1856 εἰς χιλίους ἐννενήκοντα ἑπτὰ ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος **1856** εἰς δέκα χιλιάδας ὀκτακοσίους τεσσαράκοντας ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρ. **2.** Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος **1856** εἰς δύω χιλιάδας ἄνδρας.

Αἱ δύω χιλιάδες οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ παρὰ μὲν τῶν νομαρχιῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρ. **3.** Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύω ἕως δώδεκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ **1851** ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ **1856** ἔτους.»

Γενομένης εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιστρατευθείσης ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτοκόλλων ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων **77**, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

«Ἄρθρ. **1.** Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος **1856** εἰς χιλίους ἐννενήκοντα ἑπτὰ ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος **1856** εἰς δέκα χιλιάδας ὀκτακοσίους τεσσαράκοντα ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρ. **2.** Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος **1856** εἰς δύω χιλιάδας ἄνδρας.

Αἱ δύω χιλιάδες οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ παρὰ μὲν τῶν νομαρχιῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρ. **3.** Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύω ἕως δώδεκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ **1851** ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ **1856** ἔτους.

Παρελθὼν εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀγορᾶς τῆς ἐν Τριπόλει οἰκίας τοῦ μακαρίτου Χ. Χρήστου ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ μελετήσασα τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀγορᾶς τῆς ἐν Τριπόλει οἰκίας τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Κατσῆ Χρήστου, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσα δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλας ὑπηρεσίας τοῦ γενναίου τούτου ἀνδρὸς, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει, διότι, ἐνῷ συντελεῖ εἰς ἀνακούρισιν ἀπόρου οἰκογενείας γνωστοῦ προμάχου τῆς πατρίδος, οὐδεμίαν φέρει εἰς τὸ δημόσιον ζημίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαρτίου 1856.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Δ. Πολυχρονόπουλος — Ν. Ματθαίου
Π. Καλαμογδάρτης — Ν. Ἰατρὸς

Ὁ εἰσηγητὴς
Σ. Ἀντωνόπουλος.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι ἡ ἐνταῦθα οἰκία τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου ὑποστρατήγου ἐκτίθεται κύριον ἴσως εἰς δημοπρασίαν ὑπὸ τῶν δανειστῶν, καὶ ἐξαιτησαμένου ἵνα ἡ Βουλὴ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, διὰ νὰ πραλληφθῇ ἡ καταστροφὴ τῆς οἰκογενείας ἑνὸς τῶν προμάχων τῆς πατρίδος, καὶ τῆς Βουλῆς ὁμοφώνως παραδεχθείσης τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλλαμογδάρτην καὶ Σπ. Ἀντωνόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77.

Ἀναγνωσθὲν εἶτα, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἀγορὰ τῆς ἐντὸς τῆς πόλεως Τριπόλεως κειμένης οἰκίας τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Κατσῆ Χρήστου μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, ἤτοι τοῦ κήπου, τῆς αὐλῆς καὶ τῆς περιοχῆς, συνορευομένης πρὸς ἀνατολὰς μὲ ἰδιόκτητον γήπεδον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ κοινὴ πλευρὰ ἔχει μῆκος Π. Β. 31, πρὸς δυσμὰς μὲ ἰδιόκτητον γήπεδον καὶ ὁδὸν, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ κοινὴ ἐπίσης πλευρὰ ἔχει μῆκος Π. Β. 132, πρὸς ἄρκτον μὲ ἰδιόκτητα γήπεδα καὶ ὁδοὺς ἐπὶ μήκους Π. Β. 50, καὶ πρὸς μεσημβρίαν μὲ ὁδὸν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ οἰκία, τὰ παραρτήματα καὶ ἡ περιοχὴ ἔχουν μῆκος Π. Β. 94· τὸ ὅλον δὲ ἐμβαδὸν τῆς εἰρημένης ἰδιοκτησίας σύγκεινται ἐκ στρεμμάτων

βασιλικῶν ἐννέα καὶ μέτρων ὀκτακοσίων τεσσαράκοντα πέντε περίπου, ἀριθ. 9,845.

Τὸ τίμημα τοῦ διαληφθέντος κτήματος προσδιορίζεται κατὰ τὴν γενομένην ἐπιτροπίως ἐκτίμησιν εἰς δραχμὰς δεκαπέντε χιλιάδας, ἀριθ. 15,000, εἰς δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐντὸς τοῦ κήπου καὶ τῆς περιοχῆς ὑπαρχόντων φυτειῶν καὶ παντὸς ἄλλου οἱουδήποτε εἴδους ἐπενεχθεισῶν βελτιώσεων.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 διεσάφησέ τις, ὅτι ἀπόκειται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐξετάσῃ ὑπ' εὐθύνην του τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἀγορασθησομένης οἰκίας, ἵνα μὴ τυχὸν ὑποστῇ ἀπαλύθως τὸ δημόσιον ζημίαν τινὰ δι' ἀπαιτήσεις τρίτων.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ ἄρθρον 2 μετὰ τῆς γενομένης διασαφήσεως, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 2. Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 15,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ὑπὸ τὸ κεφ. 24 ἄρθρον 1, αἵτινες θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν ἀγοράν, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Γενομένης εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις ψηφοφορίας, ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιτραπεισῶν ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 77, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἀγορὰ τῆς ἐντὸς τῆς πόλεως Τριπόλεως κειμένης οἰκίας τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Κατσῆ Χρήστου μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, ἤτοι τοῦ κήπου, τῆς αὐλῆς καὶ τῆς περιοχῆς, συνορευομένης πρὸς ἀνατολὰς μὲ ἰδιόκτητον γήπεδον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ κοινὴ πλευρὰ ἔχει μῆκος Π. Β. 31, πρὸς δυσμὰς μὲ ἰδιόκτητον γήπεδον καὶ ὁδὸν, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ κοινὴ ἐπίσης πλευρὰ ἔχει μῆκος Π. Β. 132, πρὸς ἄρκτον μὲ ἰδιόκτητα γήπεδα καὶ ὁδοὺς ἐπὶ μήκους Π. Β. 50, καὶ πρὸς μεσημβρίαν μὲ ὁδὸν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ οἰκία, τὰ παραρτήματα καὶ ἡ περιοχὴ ἔχουν μῆκος Π. Β. 94· τὸ ὅλον δὲ ἐμβαδὸν τῆς εἰρημένης ἰδιοκτησίας σύγκειται ἐκ στρεμμάτων βασιλικῶν ἐννέα καὶ μέτρων ὀκτακοσίων τεσσαράκοντα πέντε περίπου, ἀριθ. 9,845,

Τὸ τίμημα τοῦ διαληφθέντος κτήματος προσδιορίζεται κατὰ τὴν γενομένην ἐπιτοπίως ἐκτίμησιν εἰς δραχμὰς δεκαπέντε χιλιάδας, ἀριθ. 15,000, εἰς δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐντὸς τοῦ κήπου καὶ τῆς περιοχῆς ὑπαρχουσῶν φυτειῶν καὶ παντὸς ἄλλου οἱουδήποτε εἴδους ἐπενεχθεισῶν βελτιώσεων.

Ἄρθρ. 2. Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 15,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ὑπὸ τὸ κεφ. 24 ἄρθρ. 1, αἵτινες θέλουν χρησιμεύσει εἰς τὴν ἀγορὰν, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγνωσθὲν δὲ διὰ τὸ καταπεῖγον τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τῶν πρακτικῶν, ἐπεκυρώθη προσηκόντως.

Ἐγένετο τελευταῖον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ὑφηρεκτῶν Γ. Τσιγκουράκου καὶ Π. Χρυσοβέργου ἡ μηνιαία τῶν τμημάτων κλήρωσις, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΚΚ. βουλευταὶ οἱ ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1856.

Α.	Β.	Γ.
Α. Βλαΐτης	Ἀναγ. Παπαθανασίου	Ἰω. Μπαλάφας
Γ. Σαΐκος	Α. Δανηλόπουλος	Μ.Τρανταφυλλόπουλος
Δ. Πετροπουλάκης	Γ. Διαμάντης	Ἀντ. Γρίβας
Α. Μεταξᾶς	Δ. Μπουδούρης	Δημ. Ἀθανασίου
Γ. Ἀντωνόπουλος	Γ. Μπάνης	Α. Κιζάνης
Μ. Σολωμός	Σιδ. Πράτσικας	Κ. Δαρειώτης
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Δ. Δημητρακόπουλος	Γρ. Κορφιωτάκης
Σ. Δάρας	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Χ. Θεοχαρόπουλος
Π. Χρυσοβέργης	Ν. Μπουδούρης	Α. Λόντος
Π. Πατρινός	Δ. Καλλιφρονᾶς	Σ. Βαρότσης
Γ. Τσιγκουράκος	Στ. Βλάχος	Α. Τσάκας
Γ. Ναούτης	Γ. Ῥεβελιώτης	Α. Κουμουνδοῦρος
Φ. Φίλωνας	Π. Κανελλόπουλος	Δ. Στάϊκος
Ν. Α. Μπότσαρης	Π. Δελιγιάννης	Ν. Νάζος
Ἰω. Σαγρέδος	Σ. Σοῦτσος	Ἐμ. Μελετόπουλος
Α. Παπαδημητριάδης	Ν. Ματθαίου	Ἀντ. Βενιζέλος
Α. Ἴσκος	Σ. Ηγλληκας	Δ. Γαβρᾶς
Δ. Πολυχρονόπουλος	Κ. Βλάμης	Γ. Ῥιζόπουλος
Π. Παπατσώνης	Α. Στεφάνου	Β. Δημητρακόπουλος.
Δ. Τσόκρης.	Α. Δεδόπουλος.	

Δ.	Κ.	Τ.
Παρ. Καλαμογδάρτης	Σ. Μήτσης	Α. Μάντσαρης
Α. Πετιμεζᾶς	Ἰω. Ἀποστολίδης	Κ. Τσουκαλᾶς
Ν. Ταΐλος	Ἰω. Ζάρκος	Κ. Κουρκουμέλης
Χ. Τσαλαμιδᾶς	Δ. Κοκοτάκης	Δ. Πουλακάκος
Α. Γεωργαντᾶς	Ν. Παναγιωτάκης	Ἰω. Σκαβέντζος
Δ. Ὀρέστης	Γ. Παναγιωτόπουλος	Π. Καλπαδίτης
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ἀν. Κορφιωτάκης	Π. Χριστόπουλος
Ν. Μπαλκουρας	Ἠλ. Καλογερᾶς	Κ. Πουγρόπουλος
Χ. Σωμαρίπας	Μ. Χουρμούζης	Α. Αὐγερινὸς
Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν. Πυρράκος	Ἰω Εὐσταθίου
Ν. Χ. Ἀναργύρου	Α. Παπαστεργίου	Ἰω. Ταταράκης
Ἰω. Τζιπακόπουλος	Σ. Σιράτος	Βελ. Νικολαΐδης
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Α. Ῥενιέρδος	Α. Γιαννελλῆς
Π. Ψάθης	Ν. Χ. Παναγιώτου	Γ. Νικολάου
Ν. Ἰατρὸς	Γ. Γιατράκος	Β. Νώνης
Ν. Καΐρης	Ἠλ. Παπαδάκης	Γ. Μαδεμοχωρίτης
Σ. Ἀντωνόπουλος	Α. Μαυροκορδάτος	Σάλων Κριεζώτης
Ἰω. Προβιλέγιος	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Γ. Πατριαρχέας
Γ. Γιολδάσης.	Εὐαγ. Κοντογιάννης.	Σ. Κοπανίτσας.

Ζ.		
Ν. Γρανίτσας	Δ. Ζῶτος	Π. Καμπάνης
Α. Μαυρουδῆς	Ν. Μαγγίλας	Ν. Δελίνδας
Ἐμ. Τσοῦχλος	Γ. Κανδύλης	Χ. Ῥάγκος
Γ. Τσόκρης	Π. Κουντουριώτης	Γερμ. Μαυρομιχάλης
Κ. Γριβογιώργης	Σ. Δοκὸς	Γ. Κεράλας.
Α. Ἀδίρωφ	Θ. Ζαΐμης	
Ν. Βαρδαρῆγος	Ἰωάν. Ἀμβροσιάδης	

Μετὰ ταῦτα ἀναπτύξας τις πόσον ἀναγκαία καθίσταται ἡ ἐγκαιροποίησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπιψήφισις, ἵνα πᾶσα δαπάνη ἐνεργῆται ἐντὸς αὐτοῦ, ἐσυμπέρανεν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ νῦν ἔτους δὲν συνεταχθη ἐγκαίρως, καλὸν εἶναι νὰ συσταθῆ τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς ἕνα ἐπεξεργασθῆ αὐτὸν ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἑβδομάδων, ὅπερ δύναται νὰ πράξῃ καὶ ἐν διαστήματι βραχυτέρῳ, ἂν τὰ μέλη αὐτῆς ὑποδιαιρεθέντα, ἀναλάβωσι τὴν ἐπεξεργασίαν διαφόρων κλάδων. Πρὸς πλειοτέραν δὲ εὐκολίαν προσέθηκεν ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐκλέξῃ, κατὰ τὸν κανονισμὸν, καὶ τέσσαρα πρόσθετα μέλη, τὰ ὁποῖα καὶ τοὺς ἐλλείποντας νὰ ἀναπληρώσιν ἐν ἀνάγκῃ, καὶ ἐν γένει νὰ συνδράμωσι τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ταχυτέραν τοῦ ἔργου περαίωσιν.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος συστήσας εἰς τὰς ὑπαρχούσας ἐπὶ διαφόρων νομοσχεδίων ἐπιτροπὰς νὰ ταχύνωσι τὰς ἐπ' αὐτῶν

ἀναγκαίας ἐκθέσεις, καθ' ὅσον ἡ Βουλὴ μὴ ἔχουσα ἐργασίαν ἄλλην ἑτοίμην, θέλει δυνηθῆ νὰ σχολάζῃ, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Λ. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.
Τῆς 7 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1. περιληψις, ἔχουσα οὕτω·

«1. Π. Ἀμπεροπούλου καὶ Π. Στραβολαΐμου ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1855, τοῦ μὲν δημάρχου, τοῦ δὲ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Κορώνης, παραπονουμένων κατὰ τῆς διαταχθείσης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ δικαστικῆς καταδιώξεως κατ' αὐτῶν καὶ λοιπῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Κορώνης, ὡς συνεργησάντων δῆθεν εἰς νόθον ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπικυρωθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πύλιας.» καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐπομένη γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

«1) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι τοιαύτη ὑπουργικὴ πρᾶξις, ἂν ἀληθῶς ἔλαβε χώραν, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς γενικὰς τοῦ δικαίου ἀρχὰς περὶ δεδικασμένου, προσβάλλει ἰδίως τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς καὶ ἀνατρέπει τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς.»

Λαβών δέ τις τὸν λόγον ἐπρότεινεν, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ προκείμενον ζήτημα παρουσιάσθη δὶς κατὰ τὰς παρελθούσας δύο συνόδους, καὶ [εἶναι σπουδαῖον καθ' ἑαυτό, νομίζει καλὸν νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ ἄλλην ἡμέραν ἡ συζήτησις τῆς παρούσης ἀναφορᾶς, νὰ προβῇ δὲ τὸ Σῶμα εἰς τὴν συζήτησιν τῶν λοιπῶν.

Διαδεχθέντος δὲ τοῦ ἀντιπροέδρου τὴν ἕδραν, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινὸς διεσάφησεν ὁ πρόεδρος ὅτι, καθ' ἃ νομίζει, δὲν διατ-

λοῦσι μὲν ἐν φυλακῇ οἱ ἀναφερόμενοι, ἀλλ' ὁ δήμαρχος ἐξακολουθεῖ πεπαυμένος, καὶ καταδιώκεται διὰ τὴν προκειμένην κατηγορίαν. Διὸ συμπεραίνει ὅτι πρέπει νὰ ὁρίσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει προσέλθει ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς, ἵνα λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι ἄλλως, θέλει ἀπόκεισθαι εἰς τὸν νομάρχην νὰ παύσῃ ἢ νὰ διατηρῇ κατ' ἀρέσκειαν οἱονδήποτε θέλει τῶν δημοτικῶν τούτων ὑπαλλήλων.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, ἵνα προσέλθῃ κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν πέμπτην ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, καὶ λυθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ζήτημα.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 περιληψις, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

«2. Ὀγδοήκοντα ὀκτὼ κατοικοκτημάτων Πειραιῶς ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1855, αἰτούντων τὴν ἀπόρριψιν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν περὶ χορηγήσεως εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς πλατείας πρὸς χρῆσιν δημοτικῆς ἀγορᾶς τροφίμων, ὁλοκλήρου τοῦ εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Πειραιῶς εἰδικῶς σχεδιασμένου πρὸς χρῆσιν βιομηχανικῆς ἀγορᾶς τετραγώνου, ὑπενεργηθέντος δῆθεν ἐξ ἰδιοτελείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς μὲ βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου καὶ μὲ παραβίασιν τῆς καλῆς πίστεως τῶν συναλλαξαμένων μετὰ τοῦ δημοσίου ἀγοραστῶν οἰκοπεδίων περὶ τὸ αὐτὸ τετράγωνον τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως.»

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν ὡς ἕπεται·

«2) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖα, διὰ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν ὑπ' ὄψιν ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὥστε καὶ τὸ δίκαιον νὰ τηρηθῇ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ μὴ προσβληθῇ διὰ παραχωρήσεως ἀδίκου καὶ ἐπιζημίου, κατὰ τὰ ἀναφερόμενα τῶν πολιτῶν, ἂν ὦσι ἀληθῆ. Ἡ δὲ ἐξέτασις καὶ ἀνακάλυψις τῆς ἀληθείας ἀπόκειται εἰς τὰ αὐτὰ ὑπουργεῖα.»

Ἀναγνωσθεισῶν δὲ καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3, 6 καὶ 26 ἑπομένων περιληψεων·

«3. Ἑκατὸν ἑβδομήκοντα κατοίκων τοῦ χωρίου Διστόμου τοῦ δήμου Χαιρωνείας ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1855, αἰτούντων τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τριετῶν φόρων τῶν ὑπὸ τῆς ἀμπελονόσου ἀκάρπων καταστάσεων ἀμπέλων των.

6. Εἴκοσι δύο κατοίκων Κυπαρισσίας ἀπὸ 25 Ἀπριλίου

1855, αἰτούντων τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τοῦ φόρου τῶν ὑπὸ τῆς ἀμπελονόσου κατασταθεισῶν ἀκάρπων ἀμπέλων των.

26) Πλείστων δημοτῶν λετρίνων τῆς Ηλείας ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου 1855, αἰτούντων τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 1855 ἔτος φόρου τῶν ὑπὸ τῆς ἀμπελονόσου κατασταθεισῶν ἀκάρπων ἀμπέλων των.»

Εἷς μὲν ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ περιπλέον ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀμπελοκτημόνων νόμου ἡ Κυβέρνησις πρέπει ν' ἀρνῆται αὐτοὺς ἀκαταδιώκτους, διότι ἄδικον εἶναι νὰ καταδιώκωνται διὰ πληρωμὴν φόρων ἐπὶ προϊόντων ἀνυπάρκτων.

Ἕτερος δέ τις ἐπέφερεν, ὅτι, κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον, αἱ ἀμπελοι φορολογοῦνται παρ' ἡμῖν κατὰ βαθμίδας, ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτῶν. Ὁσάκις δὲ ἄμπελός τις καθίσταται ἄχρηστος, ὁ ἐξ αὐτῆς φορολογούμενος δύναται, κατὰ τὸν νόμον, νὰ δηλώσῃ τοῦτο, καὶ παραιτούμενος τῆς ἀμπέλου, ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας. Ἀλλ' οἱ ἐντεῦθα ἀναφερόμενοι ἐζητοῦντα ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς πληρωμῆς, ἐν ᾧ διετέλεσαν καπέγοντες τὰς ἀμπέλους των, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως νόμων, οὓς τακτικῶς ἐπεψήφισεν. Ἄλλως τε οἱ σήμερον ἀναφερόμενοι πιθανὸν νὰ μὴν ὑπάγωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐκ τῆς νόσου τῶν ἀμπέλων παθόντων. Διὰ ταῦτα προτείνει νὰ συσταθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπως ἐξετάσῃ ἐν πρώτοις ποῖαι αἱ ἄμπελοι αἱ μὴ παραγαγοῦσαι καρπὸν ἕνεκα τῆς νόσου, καὶ τότε νὰ χαρίσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους ὑπὲρ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐκ τοῦ ατυχήματος τούτου παθόντων.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐξέθηκεν, ὅτι, συζητουμένου πέρυσι τοῦ φορολογικοῦ νόμου, ὁ Συμβουλευτὴς Ὀλυμπίας ἐπρότεινε ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ φόρου πάντες ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ ἄμπελοι καταστράφησαν ἐκ τῆς νόσου. Κατὰ συνέπειαν τὸ τότε ὑπουργεῖον δὲν παρεδέχθη μὲν τὴν πρότασιν, ἀλλ' ὑπεσχέθη νὰ εἰσαγάγῃ τὸν δέοντα ὑπὲρ αὐτῶν νόμον, οὗτω δὲ παρεστάθη τῆς προτάσεως του ὁ δοὺς λευτής. Ἀλλ' ὁ νόμος ἐκεῖνος δὲν εἰσήχθη μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν δύναται τῷ ὄντι νὰ προτείνῃ τὴν ἀναστολὴν τοῦ περὶ φορολογίας νόμου, ἐν ᾧ καὶ δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον εἶναι νὰ μὴν ὑποβληθῶσιν εἰς φόρον οἱ ἐκ τῆς νόσου τῶν ἀμπέλων παθόντες. Διὸ πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, ἐπιζητοῦντες ἐντόνως τὴν ἐπιτάχυνσιν ἑνὸς ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀμπελοκτημόνων εὐεργετικοῦ νόμου, ὅστις ν' ἀφορᾷ καὶ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ἐνταῦθα παραχωρήσας ὁ ἀντιπρόεδρος τὴν ἕδραν εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν παρόντων βουλευτῶν, ἐξέθηκεν, ὅτι, ἀφ' οὗ ἐγένετο παρ' ἡμῖν τὸ πρῶτον βῆμα εἰς τὴν σύνταξιν κτηματολογίου, καὶ ὡρίσαμεν ὑποθετικῶς τὴν τῶν ἀμπέλων ἀξίαν, δὲν πρέπει νὰ ὀνομασθῇ εὐεργετικὸς ὁ αἰτούμενος νόμος, καθ' ὅσον εἶναι συνέπεια τῆς κατὰ στρέμμα φορολογίας, καὶ πρέπει ν' ἀπαλλάττωνται τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν οἱ φορολογούμενοι, ὁσάκις ἐπισυμβαίνουσιν ἀτυχήματα, οἷα σήμερον τὰ τῶν ἀμπέλων.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντος, ὅτι ἡ πρότασις αὐτοῦ δὲν ἀπέβλεπε τὴν ἀναστολὴν τοῦ φορολογικοῦ νόμου, καὶ διὰ τοῦτο, ἂν ἡ Βουλὴ συστήσῃ ἐντόνως τὴν εἰσαγωγὴν καταλλήλου ὑπὲρ τῶν ἀμπελοκτημόνων νομοσχεδίου, δὲν ἐμμένει εἰς τὴν ἀνωτέρω πρότασίν του· ἄλλος ἑπέρεεν, ὅτι ἡ περὶ ἧς πράσειται νόσος κατέστρεψε βεβαίως τὸ προϊὸν τῶν ἀμπέλων εἰς πλεῖστα μέρη τοῦ Κράτους, κατὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ὑπουργείου, πρέπει νὰ εἰσαχθῇ ὁ ὑπὲρ τῶν πεπόνθοντων νόμος, καὶ ἀδιάφορον εἶναι ὅπως ἂν ὀνομασθῇ. Ἀντεκρούσθη δὲ δικαίως ἡ ἰδέα τοῦ νὰ παύσῃ ἡ κατὰ τῶν παθόντων ἐνεργουμένη καταδίωξις, διότι οὐ μόνον ἐπεψήφισεν ἡ Βουλὴ τὸν φορολογικὸν νόμον καὶ δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναστολήν του, ἀλλὰ καὶ ἀγνοοῦμεν ποῖοι κυρίως οἱ ἐκ τῆς νόσου τῶν ἀμπέλων παθόντες. Προτείνει λοιπὸν μετὰ τὰς ἐν τῇ γνώμῃ τῆς ἐπιτροπῆς λέξεις *εὐεργετικοῦ νόμου* νὰ προστεθῇ *ἐντὸς τῆς συνόδου*, καὶ νὰ ὑπομνησθῇ συγχρόνως ἡ περὶ τούτου δοθεῖσα ὑπόσχεσις τῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπὸ τούτους ἀναλαβόντος τοῦ προέδρου τὴν ἕδραν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνώμην μὲ τὴν προσθήκην· « ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρας, συμφώνως μὲ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν τοῦ ὑπουργείου. » Ἔχει δὲ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἐγένετο δεκτή, οὕτω·

« 3) Νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 3, 6 καὶ 26 ἀναφοραὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συσταθῇ εἰς αὐτὸ ἡ ἀνάγκη τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρας, συμφώνως μὲ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν τοῦ ὑπουργείου, εἰσαγωγῆς εὐεργετικοῦ νόμου εἰς τὰς Βουλάς, στηριζομένου εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας, ὧν καθίστανται ἄξιοι οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς φόρους ἀνυπάρκτων προϊόντων. »

Ἀναγνωσθεισῶν δὲ καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 4, 8, 10, 11 καὶ 21 περιλήψεων·

« 4. Ἀγγελὴ Κώνστα Τσώρτση, πρώην ἐνωμοτάρχου νῦν δὲ

λαχίου, Γ. Ζαφειρίου, λοχίου, Μάρκου Διακίου, Σαγρέτου, ἐπιλοχίου, ἀπομάχων πάντων, ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1855, αἰτούντων τὸν καταργηθέντα ἰματισμὸν καὶ ἀρτοδοσίαν των ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1854.

8. Ἰωάννου Σκαρπελάζου ἐξ Ἀρεοπόλεως ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1855, αἰτοῦντος σύνταξιν ἕνεκα τῶν πρὸς τὴν πατρίδα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ἀγῶνα ἐκδουλεύσεών του.

10. Σουλτάνας, χήρας Κ. Δουμπιώτου, ἀντισυνταγματάρχου τῆς φάλαγγος, ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1855, αἰτούσης σύνταξιν ἕνεκα τῶν πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

11. Μόρφως, χήρας Ἰω. Κρητικοῦ, κατοίκου Λαμίας, ἀπὸ 13 Ὀκτωβ. 1855, αἰτούσης σύνταξιν ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τῶν δύω ὀρφανῶν τέκνων της ἕνεκα ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας.

21. Ἀννέτας, συζύγου Νικολάου Στερανοπούλου, ἀπὸ 5 Δεκεμβ. 1855, παρακαπουμένης ὅτι δὲν ἀντεμείφθησαν αἱ πρὸς τὴν πατρίδα στρατιωτικαὶ ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, κλινήρους ἤδη πρὸ δύσεως καὶ ἐπιβεβαρυμένου μὲ σύζυγον καὶ δύω θήλεα τέκνα, ὀλίσκοντα εἰς γάμου ἡλικίαν.»

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀναστάσεως, ἔχουσαν οὕτω·

« 4) Νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 4, 8, 10, 11 καὶ 21 ἀναφοραὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον.»

Ἀναγνωσθεῖσα δὲ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 περιληψις·

« 5. Γιαννακοπούλου Ν. Ἀμφίου, ὑποπλοιάρχου, ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1855, αἰτοῦντος ἀποζημίωσιν διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἐμπρησθὲν πυροπολικὸν πλοῖον του.»

Ἐγένετο δευτέρα κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως·

« 5) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον μὲ σύστασιν τῶν δικαίων τῷ ἀναφερομένου, ἀξίου τύχης τῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας δικαιούχων τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων.»

Ἀναγνωσθεῖσαι δὲ καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 25, ἐπίσης δὲ καὶ 9 περιλήψεις·

« 7. Ἀννέτας Ν. Στερανοπούλου, ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1855, αἰτούσης βοήθειαν ὡς ἐνδεοῦς.

25. Ἀναγνώστου Καραμάνου ἐκ Γερακίου τοῦ δήμου Γερόνθρων, τυφλοῦ, ἀπὸ 24 Δεκεμ. 1855, αἰτοῦντος βοήθειαν χάριν τῶν ὑπὲρ πατρίδος παλαιῶν ἐκδουλεύσεών του.

9. Μπῆλιος, μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀντ. Ῥαφαήλ, πλοιάρχου ἐξ Ὕδρας, ἀπὸ 2 Ὀκτωβ. 1855, αἰτούσης τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χορήγησιν τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πατρός της ἀνήκοντος γραμματίου ἀντιμισθίας.»

Ἐγένοντο δεκταὶ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀκολούθους γνώμας τῆς ἐπιτροπῆς·

« 6) Νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 25 ἀναφοραὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

7) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 9 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συσταθῇ ἡ ἀπόδοσις τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀναφερομένης κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ἐρωτῆς ὑπ' ἀριθ. 12 περιλήψεως·

« 12. Δ. Πανταζῆ ἐξ Ἀθηνῶν, αἰτοῦντος συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ μὲν μεταφρασθέντος, ὑπὸ 19 δὲ στρῶν ἀρχαιολόγων καὶ τοῦ ἐκδόντος αὐτὸ διδάκτορος Βίλλιαμ Σμίθ συγγραφέντος λεξικοῦ τῆς ἑλλ. ἀρχαιολογίας.»

Εἷς μὲν ὑπέδειξε τὸ χρήσιμον καὶ πρωτοφανὲς τοῦ συγγράμματος εἰπών, ὅτι διὰ τὸ ποικίλον τῆς ἐν αὐτῷ ὕλης ἔτυχε τῶν εὐφημιῶν τῆς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος δημοσιογραφίας.

Ἄλλος δέ τις ἐπέτεινεν, ὅτι, προκειμένου νὰ ἐνισχύῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἔκδοσιν συγγραμμάτων τοιούτων, πρέπει νὰ συντρέχῃ τοὺς ἐκδότας δι' ὡρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ, οὐχὶ δὲ νὰ λαμβάνῃ καὶ τὰ ἀναλογοῦντα βιβλία, ἀφ' οὗ δὲν πρόκειται νὰ διαθέσῃ αὐτά. Προτείνει λοιπὸν νὰ δοθῇ συνδρομὴ 500 μόνον δραχμῶν εἰς τὸν ἐκδότην, νὰ λάβῃ δὲ ἡ Βουλὴ μόνον πέντε ἀντίτυπα, καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ ὁ ἐκδότης ὠφελεῖται πλειότερον, διανέμων εἰς ἄλλους τὰ λοιπὰ σώματα, καὶ ἡ Βουλὴ ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμόν αὐτῆς ὀλιγώτερον.

Ἕτερος ὅμως παρατηρήσαντος, ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ νὰ διανείμῃ τὰ ἀντίτυπα εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σχολείων· ἄλλος τις ὑποστηρίζων τὴν γνώμην τοῦ προτελευταίου ἀγορεύσαντος, προσέθηκεν, ὅτι αἱρετώτερον εἶναι τῷ ὄντι νὰ δοθῇ μία τις συνδρομὴ εἰς τὸν ἐκδότην χωρὶς νὰ ληφθῶσι πλήρη τὰ σώματα, καθ' ὅσον δὲν εἶναι ἔργον τῆς Βουλῆς νὰ διανέμῃ βιβλία εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀπόκειται τοῦτο εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου.

Ἐπέφερεν ἄλλος τις, ὅτι, ἐκδιδομένου τοσούτου ἀξιολόγου λεξικοῦ, περιλαμβάνοντος πᾶσαν ὕλην, εὐκταῖον εἶναι νὰ ἔχῃ ἡ Βουλὴ ὅσον οἷόν τε πλειότερα σώματα, ἵνα πέμψῃ εἰς τὰς βιβλιοθήκας ὅλων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σχολείων, καὶ εἰς ὅλας,

εἰ δυνατόν, τὰς κοινότητας, διότι καὶ οἱ ὑπάλληλοι θέλουσιν ὠφεληθῆναι εἰς πολλὰ ἐκ τοιούτου πλουσίου συγγράμματος, καὶ οἱ ἰδιῶται φωτιζόμενοι εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, θέλουσι προσφέρεσθαι εὐλαβέστερον εἰς τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος. Διὸ συμπεραίνει ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ λάβῃ ἴσα τῇ συνδρομῇ αὐτῆς ἀντίτυπα, νὰ σταλῇ δὲ ἀνὰ ἓν ταὐλάχιστον εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι, ἀφ' οὗ ὁ μεταφραστὴς ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς, δίκαιον εἶναι νὰ δώσῃ βιβλία καὶ λάβῃ τὸ ἀντίτιμόν του· ἄλλως ἡ συνδρομὴ τῆς Βουλῆς λαμβάνει χαρακτῆρα δωρεᾶς, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἦναι προσβλητικὸν καὶ εἰς τὸν ἐκδότην. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν χορηγηθησομένην ποσότητα, ἀναμφιβόλως δὲν εἶναι μόνη ἡ Βουλὴ, ἥτις θέλει συνδράμει τὸν ἐκδότην, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ χορηγήσωμεν τόσην ποσότητα, ὥστε νὰ δύναται νὰ συνδράμῃ ἡ Βουλὴ καὶ ἄλλους, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνῃ οὐσιωδῶς τὸν προϋπολογισμόν της. Διὸ προτείνει νὰ ὁρισθῇ ἡ συνδρομὴ εἰς 30 σώματα.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ χορηγηθῇ συνδρομὴ διὰ 30 σώματα τοῦ ἀναφερομένου λεξικοῦ, τὸ δὲ προσδοθὲν συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, νὰ διανεμῇ ταῦτα εἰς ὅσας βιβλιοθήκας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σχολῶν δὲν ἤθελε πέμψει τὸ ὑπουργεῖον.»

Ἀναγνώσθη ἔπειτα ἡ ὑπ' ἀριθ. 13 περίληψις, ἔχουσα οὕτω·

«13. Εἴκοσι καὶ ἑνὸς κατοίκων τοῦ χωρίου Λγᾶ τῆς Φθιώτιδος ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1855, παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὡς παρεχωρήσαντος εἰς τὴν κατοχὴν καὶ διάθεσιν τοῦ Εὐαγγέλη Κοντογιάννη, ἰδιοκτήτου τοῦ αὐτοῦ χωρίου Λγᾶ κατὰ τὸ ἥμισυ, τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀνῆκον καὶ παρ' αὐτῶν κατεχόμενον καὶ καλλιεργούμενον καὶ εἰς βοσκὴν τῶν ζώων των χρησιμεῦον ἕτερον ἥμισυ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, καὶ αἰτούντων τὴν ἀποκατάστασίν των εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῶν.»

Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὁποίας ἀναγνώσθη καὶ ἡ ἀναφορὰ, διεσαφηνίσθη τις ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀποβλέπει τὴν ὕπαρξιν 50—60 οἰκογενειῶν τοῦ χωρίου ἐκείνου, οὗ τινος τὸ ἥμισυ μὲν ἠγοράσθη παρὰ τοῦ δημοσίου, τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῦ Εὐαγ. Κοντογιάννη κατὰ τὸ 1844· ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἐκαλλιέργουν ἐπί τε τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου μέρους, τὰς δὲ νομὰς των ἐνήργουν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν λιβαδίων. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ὁ Κοντογιάννης ἠγόρασε τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου, ἀμφισβητῶν ἤδη καὶ τὴν νομὴν,

ζητεῖ νὰ ἐκταθῇ ἐπὶ τοῦ ὅλου, διὰ ἐπελθόντων μετά τινων ὁπλοφόρων, ἀπέβαλε τοὺς χωρικοὺς τῶν γαιῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀναλαβὼν τὰ τῆς οἰκονομίας ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος, ἐγκατέστησε τοὺς χωρικοὺς εἰς τὰς γαίας, κατόπιν δὲ διαδεχθεὶς τοῦτον ὁ Κρεστενίτης, ἀνήρεσε τὸ ἔργον τοῦ προκατόχου του. Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ νῦν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἔβωκε μὲν τῇ 21 Ὀκτωβρίου νέαν κῦρος εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κ. Ἀργυροπούλου, ἀλλὰ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀνεκάλεσεν αὐτὴν λέγων, ὅτι ἐπιρυλάττει τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Οὕτω δὲ ἀδικούμενοι οἱ κάτοικοι, φεύγουσι τοῦ χωρίου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον μετ' οὐ πολὺ ἐρημοῦται, ἂν δὲν ἐπέλθῃ διόρθωσις. Διὸ συμπεραίνει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἐπὶ τῆς προκειμένης ἀναφορᾶς ἡ τῆς ἐπιτροπῆς γνώμη, ἀλλὰ μὲ τὴν προσθήκην τοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν Βουλὴν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἂν ἔφερε τὴν δέουσαν εἰς τὸ πρᾶγμα θεραπείαν.

Εἰπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ πρῶτον ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορίας, διότι, ἂν τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ὡς ἐξετέθη, εἶναι παρανομία τοῦ ἐνεργήσαντος ὑπουργοῦ· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι καλὸν ἦτον, πρὶν σπεύσῃ ἡ Βουλὴ, νὰ ἤκουεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος τὸν βουλευτὴν αὐτὸν Κοντογιάννην. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπὸν ἦδη, δὲν δύναται νὰ ζητῇσῃ τὸ Σῶμα, κατάλληλον εἶναι νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, διότι, διὰ νὰ ἐκδώσῃ διπλῆν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διαταγὴν, σημαίνει ὅτι ὑπάρχουσιν ἰσχυροὶ ἀμφοτέρωθεν λόγοι. Ἐνισχύεται δ' ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν ἰδέαν του ταύτην, καθ' ὅσον ὢν διαπρύσιος γνωρίζει ὅτι φιλονεικεῖται ἓν λιβάδιον τοῦ χωρίου ἐκείνου ὑπὸ τοῦ Κοντογιάννη καὶ τοῦ δημοσίου.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὸ παρουσιαζόμενον ζήτημα εἶναι σπουδαῖον, διότι πρόκειται περὶ γεωργῶν Ἑλλήνων διεκδικούντων δικαιώματα, καὶ ὅταν καταφεύγωσι περὶ τούτου εἰς τὴν Βουλὴν, πρέπει νὰ εὑρίσκωσι πᾶσαν προστασίαν.

Ἀλλὰ τὸ πραγματικὸν τῆς ὑποθέσεως μέρος, ἵνα διεξαχθῇ δι' ἀποδείξεων καὶ ἐγγράφων, εἶναι ἀποκλειστικὸν ἔργον τῶν δικαστηρίων. Ἐνταῦθα δὲ, ἂν ἐρωτηθῇ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, θέλει προτείνει βεβαίως τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἡ Βουλὴ δύναται νὰ δικάσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα; Ἂν δὲ ἐκλέσῃ τὰ δίκαιά του ὁ βουλευτὴς Κοντογιάννης, δύναται ἡ Βουλὴ νὰ δικάσῃ καὶ ταῦτα; Προτείνει λοιπὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τῆς

ἐπιτροπῆς γνώμη « μὲ τὴν ἐνδεχομένην σύστασιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναφερομένων, ἐὰν ἔχωνται ἀληθείας, κτλ.»

Ἀντείπεν ἕτερος, ὅτι, ἀφ' οὗ ἀναφέρονται εἰς τὴν Βουλὴν ὑπουργικαὶ πράξεις ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας, ἡ Βουλὴ ἔχει καθῆκον νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπουργικὴν ἐνέργειαν, καὶ τοῦτο πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃ ἐνταῦθα, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὶς τῶν διαφερομένων ἔχει δίκαιαν δικαστικήν.

Ὑποστηρίξαντος δὲ καὶ ἄλλου τὴν ἰδέαν ταύτην, λαβὼν τὸν λόγον προσέθηκέ τις, ὅτι ἀληθῶς δὲν πρόκειται ἐνταῦθα ἢ περὶ ἐξελέγξεως τῆς ὑπουργικῆς ἐνεργείας, διότι αἱ ὑπὸ τῶν χωρικῶν κατεχόμεναι γαῖαι, ληφθεῖσαι ἀπ' αὐτῶν, παρεχωρήθησαν εἰς τὸν Κοντογιάννην. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχει νόμος ὁρίζων ὅτι οὐδεὶς δύναται ν' ἀφαιρέσῃ τὴν κατοχὴν γεωργοῦ ἄνευ εἰδικοῦ περὶ τούτου νόμου. Ὀρθῶς λοιπὸν ἐρρέθη, ὅτι πρέπει νὰ παρουσιασθῇ ὁ ὑπουργὸς ἵνα δώσῃ πληροφορίας, διότι, ἂν ἐλήφθησαν αὐθαιρέτως αἱ γαῖαι ὅπως παραχωρηθῶσι τῷ Κοντογιάννῃ, εἶναι ὑπουργικὴ παραβίασις, ἣν ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐξελέγξῃ, προστατεύουσα καὶ τὰ τῶν χωρικῶν δικαιώματα.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ προσέλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, καὶ πληροφορήσῃ τὸ Σῶμα πῶς ἐνήργησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπερωτήθη δὲ νὰ ζητήσῃ, ἂν ἀπαιτηθῇ, καὶ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων, ταῦτα δὲ πάντα, χωρὶς νὰ προδικάσῃ τὰ δικαιώματα οὐδετέρου τῶν διαφερομένων.

Προσελθὼν ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν· α) ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ περιθάλψεως τοῦ ἐκ τῆς λῃστείας παθόντος βουλευτοῦ Ν. Βουδούρη, καὶ β) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 50,000 δραχμῶν δι' ἔξοδα μαρτύρων καὶ διατροφὴν ὑποδίκων. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Σᾶς εἶναι γνωσταί, Κύριοι, αἱ ζημίαι, ἃς τινας ὑπέστη ὁ Κ. Ν. Β. Βουδούρης, βουλευτὴς Χαλκίδος, ἐκ τῆς τρομερᾶς ἐκείνης λῃστεύσεως τῆς ἐν Χαλκίδι οἰκίας του.

Ὁ παθὼν οὗτος ἠτήσατο τὴν ἀντίληψιν τῆς Β. Κυβερνήσεως, καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ τῆς συναφθομένης ἐν ἀντιγράφῳ πρᾶξεώς του ἀπεφήνατο ἵνα τῷ δοθῇ περίθαλψις δραχ. 25,000, ἀποδοτέων εἰς τὸ δημόσιον ἐὰν ὁ Κ. Βουδούρης δυνηθῇ ν' ἀποζημιωθῇ παρὰ τῶν αὐτουργῶν καὶ συναιτίων τῆς

λῃστείας ταύτης, ἄλλως τε ἡ ποσότης αὕτη νὰ λογισθῇ ἀπέναντι τῶν ὅσων ἔχει νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον ἐξ ἀποζημιώσεων τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων συνετάχθη τὸ συνημμένον νομοσχέδιον, ὅπερ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν σας, πεποιθὼς ὅτι συμμεριζόμενοι τοὺς λόγους, ὑφ' ὧν ἡ Κυβέρνησις ὡρμήθη εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως τοῦ συμπολίτου τούτου καὶ βουλευτοῦ, θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ ῥίψητε τὴν λευκήν σας ψῆφον ἐπὶ τοῦ παρουσιαζομένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τῇ 23 Μαρτίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸν Ν. Β. Βουδούρην, βουλευτὴν Χαλκίδος, χορηγεῖται περίθαλψις δραχμῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25,000, ἕνεκα τῶν μεγάλων ζημιῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐκ τῆς λῃστεύσεως τῆς ἐν Χαλκίδι οἰκίας του.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ χρηματικὸν ποσὸν ὑποχρεοῦται ὁ Ν. Β. Βουδούρης ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν δυνηθῇ ν' ἀποζημιωθῇ παρὰ τῶν αὐτουργῶν καὶ συναιτίων τῆς κατ' αὐτοῦ πραχθείσης λῃστείας διὰ τὰς ὁποίας ἐκ ταύτης ὑπέστη ζημίας. Ἐὰν ὅμως ἀνέρικτος καταστῇ ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσίς του, τότε τὸ ποσὸν τοῦτο λογισθήσεται ἀπέναντι τῶν ὅσα οὗτος δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον ἐξ ἀποζημιώσεων τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου προστίθεται εἰς τὸν τοῦ 1856 προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸ κεφ. 2 ἄρθρον 2 πίστωσις δραχμῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ἐπωκλείστως νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 50,000 διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δικαστικοῦ κλάδου ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1855 προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, συνωδευμένον μὲ τὴν ἀνήκουσαν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν, καὶ παρακαλῶ ἵνα ἐπισπευσθῇ ἡ ἐπιψήφισις του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὡς ἔχει, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τῇ 22 Μαρτίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ, Μ. ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΣ.

«Ψηφισαμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἀναπληρωτικὴ πίστωτις ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων, ἀρ. 50,000, ἐπὶ μὲν τοῦ «εφ. Ζ'. ἄρθρ. 4 (ἔξοδα διατροφῆς ὑποδίκων) δρ. 25,000, ἐπὶ δὲ τοῦ κεφ. Η'. ἄρθρ. 4 (ἀποζημιώσ. μαρτύρων) 25,000

τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1855.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

«Τὰ ψηφισθέντα παρὰ τῶν Βουλῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔξοδα διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ὑποδίκων καὶ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν μαρτύρων δὲν ἐξήρκεσαν πρὸς τελείαν ἀποπληρωμὴν αὐτῶν. Τὸ δ' αἰτούμενον ἵνα ψηφισθῇ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου ἤδη νομοσχεδίου ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων καθυστερεῖται, κατὰ τὰ ὑποβληθέντα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον δικαιολογητικά, εἰς μικρεμπόρους, τροφοδότας τῶν ὑποδίκων καὶ εἰς πτωχοὺς κλητῆρας, αἵτινες ἐνήργησαν ποινικὴν ὑπηρεσίαν.

Δὲν σᾶς λανθάνει, Κύριοι, ὅτι ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν σιτηρῶν ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην ν' αὐξήσῃ τὴν εἰς τοὺς ὑποδίκους διδομένην ἡμερουσίως χορήγησιν, καὶ νὰ ὑποστῇ καὶ ἐκτάκτους δαπάνας διὰ τοὺς κρατουμένους ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Λαμίᾳ, ὅτε ἐνεσκήψεν αὐτόθι ἡ χολέρα, ἐξ οὗ προέκυψεν ἡ αὔξησις αὕτη τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς τῶν ὑποδίκων.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνεκροτήθησαν δώδεκα κακουργιοδικεῖα, ἅτινα διήρκεσαν ἐπὶ πολὺ, καθ' ὅσον ὑπῆρχον πολλαὶ δίκαι ἐγκληματικαὶ ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν, αἵτινες διεξήχθησαν· ἑπομένως οἱ εἰς αὐτὰ προσελθόντες ἐκ μακρῶν ἀποστάσεων μάρτυρες, καθὼς καὶ οἱ εἰς τὰ πλημμελειοδικεῖα καὶ εἰς τοὺς ἀνακριτάς, ἐπέφερον τὴν ὑπέρβασιν τῆς ψηφισθείσης πιστώσεως. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν τῷ ποσῷ τῶν μαρτυρικῶν ἀποζημιώσεων ἐμπεριέχεται καὶ διὰ τοὺς κλητῆρας ποσόν, ἐνεργοῦντας ποινικὴν ὑπηρεσίαν, αἵτινες πληρώνονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας, ὡς μὴ θεωρουμένων τῶν τοιούτων ἐξόδων ὑπὸ τοῦ νόμου κατεπειγόντων. Τούτου ἕνεκα καθυστεροῦνται εἰς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν τὰ δικαιώματα τῶν τῆς τελευταίας τριμηνίας, ἅτινα φρονῶ δίκαιον νὰ τοῖς πληρωθῶσι τὸ ταχύτερον, διότι ἐξ αὐτῶν ἀποζῶσι.

Παρακαλῶ ἐπὶ τέλους τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν ἐκ 50,000 δραχμῶν ζητουμένην ἀναπληρωματικὴν πίστωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΣ.»

Ἀνέγνω δὲ καὶ ἕτερον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 40,000 δραχμῶν διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας καὶ διατήρησιν καταδίκων, μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ ἐκθέσεως. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 40,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ π. ἔ. προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἐν τῇ συναπτομένῃ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καταφαίνονται οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν πίστωσιν ταύτην λόγοι, καὶ κατὰ συνέπειαν παρακαλῶ ὑμᾶς ἵνα ἐπισπεύσητε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαρτίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὑποστηριζθησόμενον ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τῇ 29 Φεβρουαρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΤΑΡΗΣ. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοθύμως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 40,000, ἀπέναντι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1855 καὶ ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ'. «Δημόσιος ἀσφάλεια» κατὰ τὴν ἐρευνῆς διάκρισιν αὐτοῦ· ἤτοι ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου 1 Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας, δραχμαὶ εἴκοσι πέντε χιλιάδες, ἀριθ. 25,000. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 Διατήρησις καταδίκων, δραχ. δεκαπέντε χιλιάδες, ἀριθ. 15,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Αἱ ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. Ἄρθρ. 1. Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας, καὶ 5 διατήρησις καταδίκων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου καταλογιζόμεναι δαπάναι ἀπεδείχθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνώτεραι τῶν προϋπολογισθεισῶν καὶ τῶν δι' εἰδικῶν νόμων χορηγηθεισῶν πιστώσεων. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου κεφαλαίου ἐβεβαιώθησαν μέχρι τοῦδε, μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς ψηφισθείσης πιστώσεως, διάφορα ἔξοδα ἀφορῶντα τὰς ἀνάγκας τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ, συμποσούμενα εἰς δραχμὰς 8,644:57

Καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα ἀφορῶντα τὴν ἐξόντωσιν τῆς λῃστείας καὶ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας ἡσυχίας καὶ τάξεως ἐκ δραχμῶν 14.215:33

Τὸ ὅλον δραχ. . . . . 22859:90.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5, Διατήρησις καταδίκων, ἐβεβαιώθησαν πρὸς ἐξόφλησιν τῆς μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τροφοδοσίας, ἐνδυμασίας καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας αὐτῶν ἔξοδα ἀναβαίνοντα εἰς δραχ. 13,662:90.

Ἂν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὸ παρὸν ἐπ' ἀκριβὲς τὸ ποσὸν τῶν ἐνδεχομένων ἔτι νὰ βεβαιωθῶσι μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, πιθανὸν ὅμως νὰ μὴν ὑπερβῇ ὡς πρὸς μὲν τὸ ἄρθρον 1 τὰς δραχμὰς 25,000
ὡς πρὸς δὲ τὸ ἄρθρον 5 τὰς δραχμὰς 15,000
καὶ τὸ ὅλον ὁμοῦ τὰς δραχ. 40,000.

Καθίσταται λοιπὸν ἀναγκαία ἡ χορήγησις ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἴσης ποσότητος πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπηρεσιῶν.

Σημειωτέον δὲ ὡς ἐν παρόδῳ ὅτι ἡ προκειμένη ὑπέρβασις, ἂν καὶ ἀποχρώντως δικαιολογημένη, θέλει ὅμως ἀντισταθμισθῇ ἀπὸ διπλασίαν περίπου οἰκονομίαν κατ' ἄλλας ταυτικὰς καὶ ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὡς ἐν καιρῷ θέλει ἀποδειχθῇ ἐκ τοῦ ὁριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΤΑΡΗΣ.»

Ἀνεγνώσθη εἶτα ἡ ὑπ' ἀριθ. 14 ἑπομένη περίληψις ἀναφορᾶς·

«14) Δώδεκα παλαιῶν δανειστῶν κοινοτήτων ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1855, αἰτούντων τὴν ἔκδοσιν νόμου κανονίζοντος τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.»

Ἐφ' ἧς παρετήρησέ τις, ὅτι παραδεχόμενος τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, πρωτείνει μόνον νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ὡς ἁρμόδιον, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἄλλου δὲ προτείναντος νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀντικατασταθεισῶν τῶν λέξεων « πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον » διὰ τῶν « πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον » ἔχει δ' οὕτω·

«10) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 11 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μὲ τὴν σύστασιν περὶ ταχίστης κατὰ τὴν πρέχουσαν βουλευτικὴν σύνοδον εἰσαγωγῆς νομοσχεδίου εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ μὴ μένωσι περαιτέρω κεκλεισμέναι αἱ θύραι τῆς δικαιοσύνης σανδαλωδῶς εἰς μίαν μερίδα δικαιούχων, ἐναντίον τοῦ ΙΕ' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως.»

Ἀναγνωσθεισῶν ἑπομένως τῶν ὑπ' ἀριθ. 15, 16, 18, 17, 19 καὶ 20 περιλήψεων, ἐχουσῶν οὕτω·

«15) Βασιλείου Μάτσικα ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1855 ἐκ Στυλίδος, παραπονουμένου ἀποτόμως κατὰ τῆς Βλαχικῆς Κυβερνήσεως, ὡς σφετερισαμένης δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐν Βλαχίᾳ μετοχίων Μπαπενίου καὶ Δεβολεστίου, ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐκμισθώσαντα κυριαρχικὰ Μοναστήρια τῆς Βελλᾶς καὶ τοῦ Μετσικοῦ τῶν Ἰωαννίνων τῆς Ἠπείρου, καὶ αἰτοῦντος ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων του.

16) Ὀκτὼ βουλευτῶν ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1855, συνιστώντων τὸν ἐξ Εὐρυτανίας Ν. Γραμματικάκην, κατάδικτην λῃστῶν, ὡς ἄξιον προσωρινῆς συντηρητικῆς βοηθείας.

18) Νικολάου Γραμματικᾶ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1855, παραπονουμένου ὅτι συνεισενεγκὼν τελεστόρως εἰς τὴν καταδίωξιν λῃστῶν καὶ κινδυνεύων ἐκ τῆς ἐκδικήσεως αὐτῶν, στερεῖται τῶν ὑποσχεθέντων αὐτῷ βαθμοῦ καὶ ἀμοιβῶν.

17) Θ. Ἀραβαντινοῦ, κατοίκου Κορίνθου, διαμένοντος εἰς τὰς ἐν Ναυπλίῳ ἐξεταστικὰς φυλακὰς ὡς ὑποδίκου, ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1855, παραπονουμένου ἐπὶ ἀδίκῳ καταδίωξει καὶ βραδύτητι τῆς ἐκδόσεως βουλεύματος, καὶ τοι περαιωθείσης τῆς ἀνακρίσεως πρὸ τετραμήνου.

19) Δ. Καραγεωργοπούλου ἐκ Καρπενησίου τῆς Εὐρυτανίας ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1855, παραπονουμένου ὅτι προτιμῶνται ἐναντίον τοῦ νόμου ἀνίκανοι ἀλλοδαποὶ εἰς διερμηνευτικὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας αὐτὸς καὶ ὡς ἱκανὸς καὶ ὡς πολίτης Ἕλλην εἶναι προτιμητέος.

20) Νικολάου Φραγκάκη καὶ Γεωργίου Καντούλη, ἐπιλαχιῶν ἀπομάχων, καὶ ἄλλων ἑπτὰ ἐπίσης ἀπομάχων ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1855, παραπονουμένων ἕνεκα ἐλαττώσεως τῆς νομίμου συντάξεως αὐτῶν.»

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ἑκάστην τῶν ἑπομένων γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς·

«11.) Νὰ μὴ λησθῇ ποσῶς ὑπ' ὄψιν ἡ ὑπ' ἀριθ. 15 ἀναφορὰ ὡς ἀπάδουσα πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς. Ἄλλως τε ὁ ἀναφερόμενος ἀπευθύνει καὶ ἄλλοτε πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰς παραπεμφθείσας εἰκότως πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

12.) Νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ 18 ἀναφοραὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τοῦ ἀπαιτητοῦ καὶ, ἂν ἔχωσιν αὐτὰ ὑπόστασιν, ἀποδώσῃ ὅ,τι εἰς αὐτὸν ἀνήκει.

13.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 17 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, καὶ συστηθῇ ἡ σύμφωνος μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας ταχυτέρα ὅσον ἐνεστι διεξαγωγὴ τῆς ποινικῆς διαδικασίας, τῆς ἀφορώσης μάλιστα προφυλακισμένους.

14.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 19 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὁποίου ἀπόκειται ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπαλλήλων του ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα, προτιμωμένων ὅμως ἐκ τοῦ νόμου περὶ διερμηνειῶν τῶν ἱκανῶν πολιτῶν Ἑλλήνων παρὰ τοὺς ξένους.

15.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 20 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συστηθῇ ἡ κατὰ τὸν νόμον ἀπόδοσις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀναφερομένων.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22 περιλήψεως ἀναφορᾶς, ἐχούσης οὕτω·

«22) Γ. Α. Ῥάλλη προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1855, αἰτούντος συνδρομὴν πρὸς τρίτην ἔκδοσιν τῶν ἑλληνικῶν Κωδίκων.

Ἐπρότεινέ τις ν' ἀναβιβασθῇ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς εἰς 150 φράγκα, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε μὲν τὴν ἀνωτέρω

πρόταση μὴ ἀναστῶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτω·

«16. Νὰ χορηγηθῇ συνδρομὴ διὰ πεντήκοντα σώματα τῶν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 22 ἀναφορᾷ διαλαμβανομένων ἑλλ. κωδήκων.»

Ἀνεγνώσθησαν τελευταῖον καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 καὶ 35 ἑπόμεναι περιλήψεις·

«23) Ἀγγελικῆς, χήρας Σπυρίδωνος Χαραλάμπους, κατοίκου Αἰγίου, ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1855, αἰτούσης σύνταξιν καὶ συνδρομήν τινα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀγάμου θυγατρός της Ἑλένης.

24) Ἰωάννου Δ. Θέμελη ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1855 ἐξ Ἑρμουπόλεως, παραπονουμένου διὰ τὴν ἐκ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν του ἄνευ τινὸς αἰτίας.

27) Αἰκ. Σπανιολάκη, ἀδελφῆς, καὶ Π. Σιμόζη, ἀνεψιᾶς τοῦ ἀποβιώσαντος Γ. Σπανιολάκη, ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1855, αἰτουσῶν σύνταξιν χάριν τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συγγενοῦς των τούτου.

28) Μάρθας, χήρας Δημητρίου Καλκανδῆ ὡς ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλίκων τέκνων της, Γ. Μ. Καλογερᾶ, Χαραλάμπους Μποζομαρᾶ, δικαστικοῦ ἐπιτροποκηδεμόνος τῶν ὀρφανῶν τέκνων τοῦ Ἰακώβου Σκανδαλάκη, Σπαματικῆς, Νικολέττας, Αἰκατερίνης καὶ Ἀφροδίτης, ὀρφανῶν Ἰωάννου Ξυνίδου, ἀπὸ 2 τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἐκ Μαλάων τοῦ δήμου Ἀσωποῦ, αἰτούντων τὴν ἔκδοσιν εὐεργετικοῦ νόμου περὶ τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸ δημόσιον ἐξ ἐθνικῶν ῥιζικῶν κτημάτων καὶ ἀγορασθέντων ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει.

29.) Χ. Ἰωσὴφ Γεωργίου ἐκ Τριπόλεως τῆς Συρίας, λοχαγοῦ τῆς Β. Ἑλλ. φάλαγγος, ἀπὸ 10 παρελθόντος Ἰανουαρίου, αἰτοῦντος σύνταξιν ἢ ἄλλην περίθαλψιν ἐθνικήν, συμφωνιστέαν εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μεγάλας χρηματικὰς αὐτοῦ θυσίας.

30) Ἀναγνώστου Ἰωάννου Μαλανδρίνου, κατοίκου Λαμίας, ἀπὸ 11 παρελθόντος Ἰανουαρίου, παραπονουμένου ὅτι δὲν τῷ ἀποδίδεται τὸ εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου ἀθιώτιδος πλεόνασμα ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν καπνῶν τοῦ δήμου Πτελεατῶν φόρου τοῦ ἔτους 1854, οὔτε τῷ ἐπιτρέπεται νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνοικιάσεως ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν φορολογουμένων ὡσαύτως περισσεύματα, καταγελθέντα ἀμφότερα διὰ παλαιὰ αὐτοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη, περὶ ὧν ὑπάρχουν ἐκκρεμεῖς ἀντιρρήσεις αὐτοῦ.

31) Διαφόρων δημοτῶν τοῦ δήμου Φελλόης τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ἀπὸ 15 παρελθόντος Ἰανουαρίου, παραπονουμένων

κατὰ τοῦ ἐπάρχου Καλαβρύτων καὶ νομάρχου Ἀχαΐας, ὡς παρανομησάντων κατὰ τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν τοῦ αὐτοῦ δήμου.

32) Ἀναστασίου Ν. Γούδα, διδάκτορος τῆς ἰατρικῆς καὶ συντάκτου τῆς ἐν Ἀθήναις Ἰατρικῆς Μελίσσης, ἀπὸ 18 παρελθόντος Ἰανουαρίου, αἰτοῦντος τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπόδοσιν πλήρους τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς ἀποφασισθείσης συνδρομῆς ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ τούτου καὶ ἐπιστημονικοῦ συγγράμματός του ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεώς του καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

33) Κουτάδου ἀπὸ 21 παρελθόντος Ἰανουαρίου, αἰτοῦντος χρηματικὴν βοήθειαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰς γάμου ἡλικίαν ἐλθούσης θυγατρός του, ἢ ἀνάλογον σύνταξιν ἢ τοὐλάχιστον δημόσιόν τινα ὑπηρεσίαν πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν του χάριν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ναυτικῶν ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν του.

34) Ἰωάννου Χρυσάνθου ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου, ὑποβάλλοντος τὸ πάντημά του περὶ διπλογραφίας καὶ αἰτοῦντος συνδρομὴν ὑπὲρ αὐτοῦ.

35) Οἰκογενείας τοῦ ὑπὲρ πατρίδος πεσόντος στρατάρχου Γ. Ν. Ὀλυμπίου, ἀναφερομένης διὰ δύω μελῶν της Μιλὰν καὶ Εὐφροσύνης, τέκνων τοῦ αὐτοῦ Ὀλυμπίου, ἀπὸ 30 παρελθόντος Ἰανουαρίου, αἰτούσης τρεῖς χιλιάδας ὁλλανδικὰ φλωρία ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτὴν ἐθνικοῦ χρέους πρὸς ἀποκατάστασιν ἀγάμου θυγατρὸς καὶ πληρωμὴν χρεῶν.»

Λαβών δέ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 32 ἀναφορᾶς τοῦ Ν. Γούδα, συντάκτου τῆς ἰατρικῆς Μελίσσης, παρετήρησεν, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα, πολλοῦ λόγου ἄξιον διὰ τὰς ἐν αὐτῷ περιεχομένας διατριβὰς καὶ μελέτας ἐπὶ διαφόρων νόσων, καὶ πολλάκις ἐπαινεθὲν καὶ ὑπὸ ξένων ἐπιστημόνων καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου, καθίσταται παρὰ πᾶν ἄλλο ἄξιον ἀναλόγου κυβερνητικῆς συνδρομῆς, διότι εἶναι ἄθικτον καὶ ἀπεριπὲς, ὁ συντάκτης αὐτοῦ, ἐν ᾧ τόσους καταβάλλει κόπους, νὰ ζημιοῦται ἐκ τῆς ἐκδόσεώς του. Παραδεχόμενος λοιπὸν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, πιστεύει ὅτι ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς θέλει πραγματοποιήσει καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὰς τῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀναφορῶν γνώμας τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσας οὕτω·

«17.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 23 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συσταθῶσιν αἱ αἰτήσεις τῆς ἀναφερομένης.

18.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 24 ἀναφορὰ πρὸ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ὡς ἀρμόδιον ν' ἀποφανθῇ καὶ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ δίκαιον ἐπὶ τῶν παραπόνων τοῦ ἀναφερομένου.

19.) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 27 νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

20.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 28 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων, καὶ νὰ συστηθῇ εἰς αὐτὸ ἡ ταχίστη κατὰ τὴν τρέχουσαν βουλευτικὴν σύνοδον εἰσαγωγὴ εὐεργετικοῦ νόμου πρὸς πλήρωσιν τῶν πολλάκις κατὰ διαφόρους βουλευτικὰς περιόδους καὶ συνόδους ἑκάστης τῶν αὐτῶν περιόδων ἐπαναληφθεισῶν περὶ τούτου εὐχῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τοιούτων βουλευτικῶν εὐχῶν ὑποσχέσεων τῆς Κυβερνήσεως.

21.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 29 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.

22.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 30 ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

23.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 31 ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, καὶ νὰ ζητηθῶσι παρ' αὐτοῦ πληροφορίαι.

24.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 32 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείων, καὶ νασυστηθῇ ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου, στηριζομένης εἰς ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἀφορῶσαν σπουδαῖον καὶ ἐπωφελῆ σύγγραμμα.

25.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 33 ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅτι δίκαιον καὶ νόμιμον.

26.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 34 ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

27.) Νὰ διευθυνθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 35 ἀναφορὰ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.

Μετὰ ταῦτα λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μεγίστην αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν ὁσάκις χορηγεῖ εἰς τὴν Βουλὴν ἀφορμὰς εἰς πράξεις, προκαλούσας τῆς εὐλογίας τοῦ ἔθνους. Οὕτω προχθὲς ηὐλογήθητε διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Χ. Χρήστου ἀπόφασιν σας, οὕτω καὶ σήμερον διὰ μιᾶς νέας ἀποφάσεώς σας νέας θέλετε ἐπισύρει εὐλογίας.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1821 ἐπαπειλεῖτο κατὰ τῆς Σάμου ἀπόβασις τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ὅτε ὁ ὁρῶν τὸν ὁρατὸν στόλον

συναντήθη μετὰ τοῦ ἡμετέρου, ἔτυχε δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πλοίῳ τοῦ Μπραΐσκυ. Ἅμα δὲ εἶδεν ὁ ὀθωμανικὸς στόλος, ὅ τοσοῦτον φοβερὸς εἰς τὴν ὄψιν διά τε τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν συγκροτούντων αὐτὸν πλοίων, τὸν ἡμέτερον στολίσκον, στρέψας τὰ νῶτα καὶ πυροβολῶν ὑπεχώρησεν. Ἂν δὲ καὶ νέος τότε, κατανοήσας ὅμως τὸ παράδοξον τῆς ὑποχωρήσεως, ἠρώτησε πόθεν ὁ φόβος τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, καὶ τῷ ἀπήντησαν, ὅτι φοβεῖται τὰ πυρπολικά, ἐνθυμούμενος τὴν ἐν Ἐρισσῷ πυρπόλησιν τῆς τουρκικῆς τριήρεως. Καὶ ἦτον μὲν ἔργον δύσκολον ἡ κατασκευὴ πυρπολικοῦ, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ εὕρεσις ἀνδρὸς δυναμένου νὰ διευθύνῃ αὐτό, ἂν καὶ ἀπῃτεῖτο καρδία λέοντος, διότι ἐπρόκειτο νὰ ῥιφθῇ ἐν τῷ μέσῳ χιλίων πυρῶν. Ἀλλὰ τίς ἦν ὁ κατὰ τῆς τριήρεως ἐν Ἐρισσῷ διευθύνας τὸ πυρπολικόν; Ὁ Παπανικολῆς, τὸν ὁποῖον μόνον τὸ ἀνδραγάθημα τοῦτο ἤρκει νὰ καταστήσῃ ἱστορικόν, ὅστις ὅμως ἀριθμεῖ πολλὰς τοιαύτας γενναίας πράξεις· ὁ Παπανικολῆς, ὅστις δὲν ζῇ πλέον, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ χήρα στερουμένη τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ἀπευθύνεται σήμερον δι' ἀναφορᾶς της πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ἐξαιτουμένη ἔλεος ὑπὲρ ἑαυτῆς, ὑπὲρ τῶν πεινώντων τέκνων της. Τὴν ἀναφορὰν λοιπὸν ταύτην ἐξαιτεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἄδειαν ν' ἀναγνώσῃ.

Τῆς δὲ Βουλῆς συναινεσάσης, ἀνέγνω αὐτήν.

Προτείναντος δὲ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν νὰ παραπεμφθῇ ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, παρακαλούμενον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν δικαιοτάτην αἴτησιν τῆς χήρας τοῦ μακαρίτου Παπανικολῆ, καὶ λάβῃ ταχίστην πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης οἰκογενείας του, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω γνώμην, ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3. Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καΐρης
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ'.

Τῆς 10 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλαν ἐν πρώτοις τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ἐκτὸς τοῦ α. καὶ γ'. μὴ συμπληρωθέντων, προέδρους μὲν τοὺς Δ. Καλλιφρονᾶν, Ν. Βούκουραν, Ν. Πανουργιᾶν, Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Σ. Δοκὰν· γραμματεῖς δὲ, τοὺς Ν. Ματθαίου, Α. Πετιμεζᾶν, Ἐλ. Καλογερᾶν, Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Δ. Ζῶτον. Εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ μὲν τοῦ ναυσχελίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 40,000 δραχμῶν, ἐκτὸς τοῦ ἑ. τοὺς Π. Δελιγιάννην, Α. Πετιμεζᾶν, Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Θ. Ζαΐμην· ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ 50,000 δραχμῶν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἐκτὸς τοῦ δ'. τοὺς Ν. Καΐρην, Ἐλ. Καλογερᾶν, Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Χ. Ῥάγκον· ἐπὶ τοῦ περὶ περιθάλψεως τοῦ βουλευτοῦ Ν. Βουδούρη, παθόντος ὑπὸ τῆς λιποταξίας, ἐκτὸς τοῦ δ'. τοὺς Σ. Ἀντωνόπουλον, Μ. Χουρμούζην, Α. Αὐγερινὸν καὶ Δ. Ζῶτον· ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων, ἐκτὸς τοῦ δ'. τοὺς Α. Δεδόπουλον, Ἠλ. Παπαδαΐον, Α. Μάντσαρην καὶ Ν. Γρανίτσαν· τέλος δ' ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, ἐκτὸς τοῦ δ. τοὺς Ν. Ματθαίου, Α. Κορφιωτάκην, Π. Χριστόπουλον καὶ Γ. Κεφάλαν.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Ἰω. Ἀμβροσιάδην ἐχορηγήθη ἄδεια ἀπουσίας, ἵνα μεταβῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ διοικητικῶν χρεῶν. Ἐχορηγήθη δὲ καὶ εἰς τοὺς βουλευτὰς Γ. Γιολδάσην καὶ Δ. Κακατάκην μηνιαῖα ἄδεια ἀπουσίας.

Ὑπέμνησε μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ὅτι, προκειμένου νὰ τυπωθῇ ἡ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σ. Μηλίου, ἐπειδὴ τὸ δημόσιον τυπογραφεῖον δὲν εἶχε τὴν δέουσαν εὐκαιρίαν, ὁ προεδρεύων κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην ἀντιπρόεδρος ἐζήτησε τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐκτύπωσιν εἰς ἰδιωτικόν τι κατάστημα. ἡ δὲ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν ἐπὶ τούτῳ δαπάνην, ἀναβαινούσαν εἰς 225 δραχμάς. Ἐρωτᾷ ἐπομένως τὸ Σῶμα ἂν παραδέχηται νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ τοῦ ῥηθέντος ποσοῦ.

Τῆς δὲ Βουλῆς συναινεσάσης, ὁμοφώνως, ἀνέφερεν ὁ πρόεδρος, ὅτι οἱ βουλευταὶ Ἐλ. Καλογερᾶς, Γ. Μπάνης, Β. Νικολαΐδης καὶ Ν. Ματθαῖος παραπονούμενοι διὰ ἀναφορᾶς των ὅτι δὲν ἔλαβον τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν κατὰ τὴν γενομένην ἕνεκα τῆς χολέρας διακοπὴν τῶν 40 ἡμερῶν, ἐξαιτοῦνται νὰ τοὺς δοθῇ αὐτὴ· φέρουσι δὲ ὡς λόγον, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς συμπεριελάμβανε διὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὴν ἀποζημίωσιν

τῶν βουλευτῶν πάντων, καὶ δὲν ἀποκλείονται ὑπὸ τῆς γενομένης ἐπὶ τούτῳ ἀποράσεως τῆς Βουλῆς. Προκαλεῖ ἐπομένως τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν εἰρημένων βουλευτῶν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀνεγνώσθησαν ἐν πρώτοις αἰτήσει τῆς Βουλῆς τὰ πρακτικά, ἐν οἷς ὑπάρχει ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις, κατ' αὐτὴν δὲ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὅτι πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς ἐπὶ 40 ἡμέρας γενομένης ἀναβολῆς δικαιοῦνται μόνοι οἱ προσελθόντες μέχρι τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Σώματος· παρετηρήθη δὲ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη χρονολογεῖται τὴν 28 Φεβρουαρίου 1855, ἡμέραν, καθ' ἣν ἐσυζητήθη καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς.

Λεχθέντων μετὰ ταῦτα τῶν λόγων ἐξέθηκέ τις, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ μὲν τῶν βουλευτῶν ἐφρόνουν ὅτι δὲν ἔπρεπεν ἐν γένει νὰ δοθῇ ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἀναβολὴν, οἱ δὲ διϊσχυρίζοντο τὸ ἐναντίον, καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ἐπὶ τέλους. Ἐπῆλθεν ὡς συνέπεια τότε τὸ ζήτημα, ποῖοι τῶν βουλευτῶν πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως, καὶ γενομένων τεσσάρων διαφόρων προτάσεων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τετάρτην τούτων, ἤτοι, ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ μέχρι τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Σώματος προσελθόντες. Καὶ ἐννοεῖ μὲν τὸ ν' ἀπεραίνετο ἡ Βουλὴ ὅτι δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχουσιν οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνόδου ἐλθόντες ἢ τοὐλάχιστον οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Βουλῆς παρευρεθέντες, δὲν ἐννοεῖ ὅμως πῶς νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ δικαίωμα καὶ οἱ μόλις κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ προσελθόντες, ἤτοι, τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας μετὰ τὴν σύνοδον. Πῶς εἶναι δίκαιον ἐπομένως νὰ συμπεριληφθῶσι μὲν οὗτοι, οἱ δὲ τὴν ἐποῦσαν ἴσως ἐλθόντες νὰ ἀποκλείωνται τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος; Ἀλλ' ὡς τε ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς περιελάμβανε τότε 36,000 δραχμῶν, ἤτοι, τὴν ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν πάντων, τὸ ὁποῖον ἐμφαίνει ὅτι δὲν ἀπέκλεισε τοὺς ὀλίγας ἡμέρας ὑστερήσαντας, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκλείσῃ αὐτοὺς αὐθαιρέτως.

Ἀντέτεινεν ἕτερος, ὅτι μέλος ὢν τότε τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς τῆς συνταξάσης τὸν προϋπολογισμὸν, ἐνθυμεῖται ὅτι ἐγίνετο πρὸς τοῖς ἄλλοις λόγος, ὅτι ἀποζημιώθησαν οἱ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναβολῆς διατρίψαντες ἐν Ἀθήναις· ἄλλοι δὲ διϊσχυρίσθησαν ὅτι, προσελθόντες ἐγκαίρως, ἐπανῆλθον ἕνεκα τῆς ἐκ τῆς χολέρας ἀναβολῆς, καὶ ὑποστάντες διπλᾶς δαπάνας,

ἐδικαιοῦντο εἰς ἀποζημίωσιν. Ἐντεῦθεν ἀπερασίσθη ν' ἀπουζημιωθῶσιν οἱ εἰς τὰς δύω ταύτας κατηγορίας ὑπαγόμενοι, καὶ ἡ ἀπόφασις ἐπομένως τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι αὐθαίρετος. Βραδύτερον βουλευταί τινες ἀφιχθέντες μετὰ πέντε μῆνας, ἐζήτησαν τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν διὰ ἀναρρᾶς, ἥτις παρεπέμφθη μὲν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ σιωπηλῶς παρελείφθη διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ ζήτημα εἶχε λυθῇ. Οἱ ἀναιρῶς λοιπὸν ἀφιχθέντες δὲν δικαιοῦνται πρὸς ἀποζημίωσιν, καθ' ὅσον δὲν δύνανται νὰ διϊσχυρισθῶσιν οὔτε ὅτι ἔδειξαν ζῆλον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐ ρεθέντες κατὰ τὴν ἀναβολὴν ἐν Ἀθήναις, οὔτε ὅτι ὑπεβλήθησαν εἰς δαπάνας, ἐλθόντες καὶ ἐπιστρέψαντες πάλιν. Ἄλλως τε δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ζήτημα λυθὲν ἤδη; Ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ δὲν ὑρίσταται τὸ δεδικασμένον, καὶ ἂς ἀναλογισθῇ τὸ Σῶμα τὰς ἐντεῦθεν συβαρὰς συνεπείας. Ἐκτὸς δὲ τούτου οὐδὲ τιμὴν βεβαίως περιποιεῖ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τὸ νὰ ἐπανέρχωνται συνεχῶς εἰς τοιούτου εἴδους συζητήσεις.

Ἐνταῦθα παρατηρήσαντος τοῦ προέδρου, ὅτι θεωρεῖ ἀναβλητέον τὸ ζήτημα, καθ' ὅσον καὶ οἱ βουλευταὶ πρέπει νὰ μελετήσωσιν αὐτὸ πρῶτον, καὶ λόγος ἄλλος ὑπαγορεύει τὴν ἀναβολὴν, τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὁποίου πέποιθεν ὅτι δὲν θέλουσι τῷ ζητήσει· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ ἀναβληθῇ τὸ ζήτημα ἐπὶ τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν μελισσίων εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν μελισσίων διὰ τὸ **1856** εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ παρεδέχθη μὲν τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς βάσεις αὐτοῦ, εὑρίσκει ὅμως ἀναγκαῖον νὰ τροποποιήσῃ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3, διότι αἱ δι' αὐτῶν ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ κατὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, δι' ἔλλειψιν τῆς ἀποστολῆς τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ οὐδόλως δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων δὲν εἶναι εὔλογοι, καθόσον οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ γινώσκωσιν ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τῶν κυψελῶν ὡς καὶ τὰς θέσεις, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε πρέπει νὰ τιμωρῶνται δι' ἔλλειψιν ἀνεξαρτήτου τῆς θελήσεώς των.

Ὑπομένως ὁ παράγραφος οὗτος πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς·

«Ὁ δήμαρχος καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν κυψελῶν τῆς ἰδίας των περιφερείας.»

Μεταβαλλομένης τῆς διατάξεως ταύτης, πρέπει ὡσαύτως ν' ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρ. 3 ἡ ἑξῆς περικοπή· «καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν μὲν ὀλίγας ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων.»

Εἰς πρὸς τὰ λοιπὰ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει ἀντίρρησιν τινα καὶ συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, τῇ 9 Μαρτίου **1856**.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἠλ. Παπαδαῖος, Χ. Τσιλαμπᾶς, Ν. Α. Γρανίτσας
Α. Δεβόπουλος, Δ. Μάντσαρης.»

Παρελθὼν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν εἰσηγητὴς, ἐπίσης ἀνέγνω ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐκ δραχ. **1,095,918:46** ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1855** εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαρτίου **1856**.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Κοπανίτσας, Κ. Ν. Πανηρόπουλος,
Γ. Διαμάντης, Ι. Ταμπακόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Δ. Ν. Πετιμεζᾶς.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ἀντικειμένου τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῶν ἀνωτέρω δύω νομοσχεδίων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῆς 13 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐπιθυμῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ σήμερον ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἀναβληθεῖσα συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως βουλευτῶν τινων διὰ τὰς 40 ἡμέρας τῆς ἀναβολῆς ἀντικειμένου, ἢ νὰ προηγηθῇ ἡ τῶν νομοσχεδίων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐκθέσεις· αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη νὰ προηγηθῇ ἡ τῶν νομοσχεδίων συζήτησις.

Οὕτω δὲ προταχθείσης τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίου, λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον, παρετήρησεν, ὅτι ἡ σήμερον συζητηθησομένη ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δὲν στηρίζεται εἰς τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου δαπάνη γινομένη ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας ζητεῖται διὰ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐν τῷ ἀπολογισμῷ, καὶ οὐχὶ δι' ἀναπληρωματικῆς.

Ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὴν παρατυπίαν, ἧς ἐμνήσθη ὁ προαγορεύσας, παρετήρησε καὶ ἡ ἐπιτροπή, ἀλλ' εἶδε συγχρόνως ὅτι τὸ μὲν νομοσχέδιον ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου, ἡ δὲ δαπάνη ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐνήργησε κακῇ τῇ πίστει, ἀλλ' ἠναγκάσθη ἐκ τῶν περιστάσεων. Παρακαλεῖ δὲ τὸ ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ ὥστε εἰς τὸ μέλλον νὰ συμμορφοῦται μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου, διὰ νὰ μὴ τίθεται καὶ ἡ Βουλὴ εἰς θέσιν τοσοῦτον δύσκολον.

Οὕτω δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλαμογδάρτην καὶ Σ. Κοπανίτσαν, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 72 κατὰ μιᾶς.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐκ δραχ. 1,095,918:46 νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	. . . N	Αὐσανδρος Βιλαέτης	. . . N
Λουκᾶς Λόντος	. . . . . N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	. . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . .	Ἀνδρίας Αὐγερινός	. . . . N
Πέτρος Καμπάνης	. . . .	Σόλων Κρεστενίτης	. . . N
Νικόλαος Π. Καΐρης	. . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου	. . N
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	. N	Γεώργιος Διαμάντης	. . .
Δημήτριος Τσόκρης	. . . .	Ν. Δελένδας	. . . . .
Γεώργιος Τσόκρης	. . . .	Δ. Γαβρᾶς	. . . . . N
Νικόλαος Ἰατρὸς	. . . . N	Ν. Βαρβαρῆγος	. . . . .
Σκαρλάτος Σοῦτσος	. . . .	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	. . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. N	Ἀεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	. .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	. . . .	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	. . N
Σταῦρος Βλάχος	. . . . .	Ἠλίας Παπαδαῖος	. . . . N
Ἀνδρέας Ἴσκος	. . . . .	Ἀθανάσιος Ἀνηλόπουλος	. .
Σωτήριος Στράτος	. . . .	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	. .
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	. . .	Ἰωάννης Ζάρκος	. . . . .
Φίλων Φίλωνος	. . . . . N	Βελισσάριος Νικολαΐδης	. . N
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	. . . .	Ἰωάννης Μπαλάφας	. . . .
Νικόλαος Τσέλιος	. . .	Πέτρος Δελιγιάννης	. . . .
Κωνστ. Γριβογεώργης	. . N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	. . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης	. . N	Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	. .
Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	. . N	Νικόλαος Μπούκουρας	. . N
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	. N	Π. Κολοκοδίνος	. . . . .
Γεώργιος Κονδύλης	. . N	Ἐμ. Ἀντύπας	. . . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. . N	Γ. Πανοπριστόπουλος	. . .
Ἰωάννης Ἀποστολίδης	. . .	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	.
Βασίλειος Νώνης	. . . . N	Χρῆστος Ράγκος	. . . . N
Σταμάτιος Μήτσας	. . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	. . .
Δημήτριος Ζῶτος	. . . N	Ἐμμανουὴλ Τσουχλος	. . .
Γ. Ι. Γιολδάσης	. . . . N	Νικόλαος Ματθαίου	. . . N
Ν. Α. Γρανίτσας	. . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου	. . .

Σ. Κοτανίτσας	Ν	Σπ. Ηλλήκας	Ν
Εμμ. Μελετόπουλος		Νάκος Πανουργιᾶς	Ν
Α. Κορφιωτάκης	Ν	Κωνστ. Βλάμης	Ν
Γ. Γιατράκος		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Λουκᾶς Στεράνου	Ν	Σιδέρης Πράτσικας	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Παν. Πατρινός	Ν
Ι. Ν Ταμπακόπουλος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Γ. Ν. Γεβελιώτης		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Ν. Α. Μπότσαρης	
Α. Μαυροειδής		Δ. Καλλέργης	
Γ. Κεράλας	Ν	Κ. Δαρειώτης	
Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Γ. Νικολάου	Ν
Κωνστ. Ι. Κουρκουμέλης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Ἀν. Ρενουάρδος	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Στ. Δάρας	Ν
Ἰω. Προβιλέγιος	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Παναγ. Ψάθης	Ν
Σ. Βαρότσης		Νικόλαος Νάζος	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Ἀναγ. Παπατσώρης	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Π. Χρυσοβέργης	Ο	Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Δ. Κοκοτάκης	Ν	Δ. Σταΐκος	Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης		Α. Κιζάνης	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γ. Μαδεμοχωρίτης	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Γεώργιος Μπάνης	Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Νικόλαος Πιεράκος		Μ. Χουρμούζης	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Δημήτριος Πουλικάκος		Γεώργιος Ριζόπουλος	
Γρηγόρ. Πατριαρχέας		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Π. Χριστόπουλος	Ν	Λύγερινὸς Ἀδέρωφ	Ν
Π. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Νικόλ. Μοσχούλας		Α. Μάνταρης	Ν

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ 1 καὶ μοναδικὸν ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον Μόνον.

«Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐνενήκοντα πέντε χιλιάδων ἐννεακοσίων δεκαοκτὼ καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ἓξ, ἀριθ. Δρ. 1,095,918 καὶ λεπ. 46, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855 κατὰ τὴν ἑρεξῆς διαίρεσιν.

Κεφ. 1.	ἄρ. 1.	Μισθὸς ἀξιωματ. ἐν ἐνεργείᾳ	δρ.	380,000
1.	» 2.	» ὑπαξιωματ. καὶ στρατιωτῶν	»	100,000
2.	»	Μόνιμ. Τροφαί	»	125,000
3.	» 1.	Νομή	»	60,000
4	» 1.	Ἱματισμοῦ ἐπὶ τῆς καταθέσεως	»	150,000
»	» 2.	Ἱματισμὸς ἐκτὸς τῆς καταθέσεως	»	25,000
5.	» 3.	Πολεμικ. καὶ ὑλικὸν πολέμου	»	15,000
»	» 4.	Τύμπανα, Σάλπιγγες	»	7,000
7.	» 1.	Ἀντικατάστασις ἱπποσκευῆς	»	5,000
»	» 2.	Συντήρησις ἱπποσκευῆς	»	3,600
8	» 1.	Ἀντικατάστασις στρατωνισμοῦ	»	30,000
»	» 3.	Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν	»	20,000
10.	» 1.	Σχολεῖον Εὐελπίδων	»	8,000
11.	» 1.	Ἔξοδα γραφ. τῶν στρατ. ἀρχῶν	»	6,000
11.	» 2.	Ἐπιπλία γραφείων	»	2,000
»	» 3	Ὑπομνηματάρια νεοπροβιβασθέντων	»	200
12.	»	Μόνιμ. Ὁδοιπ. καὶ μετακομίσεις	»	60,000
15.	» 2.	Συντήρησις φυλακισμένων	»	5,000
16.	» 1.	Συντήρησις δημοσίων κτιρίων	»	23,000
22.	»	Μόνιμ. Ἔξοδα κλεισμέν. χρήσεων	»	63,118:46
23.	» »	Ἔκτακτα ἔξοδα	»	8,000
			Δραχ.	1,095,918:46»

Προκειμένου δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ τὸ σύνολον, λαβών τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ὡς ὁ πρῶτος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσας παρετήρησεν, ἡ σήμερον ἐπιψηφισθεῖσα πίστωσις εἶναι ὑπέρβασις, ἥτις οὐδὲν στηρίζεται οὔτε εἰς τὸ Σύνταγμα οὔτε εἰς τὰ κανονισμένα. Ἐπειδὴ δὲ ἐρρέθη, ὅτι τοιαῦται ὑπερβάσεις σημειοῦνται ἐν τῷ ἀπολογισμῷ καὶ τότε γίνονται δεκταί, τὴν ἰδέαν ταύτην μηδόλως παραδεχόμενος, παρατηρεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ παραδέχεται σήμερον τὰς τοιαύτας δαπάνας, ἐχούσας ὑπ' ὄψιν τὸ ἔκτακτον τῶν περιστάσεων, χωρὶς ὅμως διὰ τῆς τοιαύτης παραδοχῆς νὰ ἐγκρίνῃ καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ ζητήσῃ ἐγκαίρως παρὰ τῶν Βουλῶν τὴν ἀνήκουσαν πίστωσιν.

Απήντησεν ἓν μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι συμφωνεῖ ὡς πρὸς τὸ παράτυπον τῆς ἤδη ζητουμένης πιστώσεως, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἀγόρευσίν του παρεκάλεσε τὸ νῦν ὑπουργεῖον νὰ ἀποφεύγῃ τοιαύτας παρανόμους ὑπερβάσεις.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ἰδέαν τοῦ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνωνται τοιαῦται ὑπερβάσεις δυνάμει Β. διατάγματος. Συμφωνεῖ ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ζητῶνται διὰ συμπληρωματικῆς πιστώσεως ἐν τῷ ἀπολογισμῷ, καὶ κατὰ τοῦτο μόνον σολοικίζομεν σήμερον, δὲν ἐννοεῖ δὲ ὅτι παραβιαζόμεν καὶ τὸ Σύνταγμα.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος ὁρίζει τ' ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ ὑπερβῇ μίαν τινὰ δαπάνην ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ τῆς παρούσης πιστώσεως.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι κατὰ τύπους ἡ προκειμένη πίστωσις εἶναι παράτυπος, διότι συμπληρωματικὴ πίστωσις παρουσιάζεται μόνον μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ τοῦτο, διὰ νὰ ὑποχρεωθῇ τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρουσιάζῃ ἐγκαίρως τὸν ἀπολογισμόν. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ κάμῃ ὑπέρβασιν δαπάνης ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, προσδιορίζονται ἑκάστοτε διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ. αἱ δὲ δαπάναι, τὰς ὁποίας ἐπιψηφίσαμεν σήμερον, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ 1855 προβλεπομένας περιστάσεις. Ἀλλὰ καὶ ἂν συμπεριλαμβάνωνται, τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ ὑπέρβασιν αὐτῶν χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνήκουσαν πίστωσιν, διότι αἱ Βουλαὶ ἦσαν παροῦσαι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγίνοντο αἱ προκείμεναι ὑπερβάσεις, τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ ὀφείλει διὰ τοῦτο ν' ἀποῤῥίψῃ ὡς μὴ στηριζομένας οὔτε εἰς τὸ Σύνταγμα οὔτε εἰς τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον. Τὸ δὲ προβαλλόμενον ὡς δικαιολόγημα ἔκτακτον τῶν περιστάσεων δὲν ἀρκεῖ νὰ δικαιολογήσῃ μίαν τοσοῦτον σημαντικὴν δαπάνην, τὴν ὁποίαν ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐξ ἀῤῥαῤῥοσύνης καὶ διὰ λόγους πολιτικῆς ὤφειλε νὰ παραδεχθῇ καὶ νομιμοποιήσῃ. ἡμεῖς ὅμως ὀφείλομεν ν' ἀποῤῥίψωμεν. Ἂν δὲ εἰς ἄλλας σοβαρὰς περιστάσεις ἠναγκάσθημεν νὰ σιωπήσωμεν, δὲν πρέπει ὅμως τὴν αὐτὴν νὰ τηρήσωμεν σιωπὴν καὶ ὅταν βλέπωμεν τὴν γενομένην σπατάλην τοῦ δημοσίου πλούτου.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι πίστωσις τοιαύτη ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ποτὲ δὲν παρουσιάσθη εἰς τὰς Βουλὰς, ἀφ' οὗ ζῶμεν ὑπὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, καὶ ἐπέτρεπτο νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν ἓν αὐθαίρετον ὑπουργεῖον ὡς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην τοῦ δημοσίου πλούτου σπατάλην, ἐν ᾧ ὁ λαὸς ἐμαστίζετο ὑπὸ τῆς μεγαλειτέρας δυστυχίας. Ζητοῦνται διὰ τῆς προκειμένης πιστώσεως 380 χιλιάδες δραχμῶν διὰ μισθοὺς ἀξιωματικῶν, ἐν ᾧ διὰ νόμου εἶχε προσδιορισθῇ ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ, καὶ οὐδεμία αὔξησις αὐτοῦ ἐγένετο, δυναμένη νὰ συνεπιφέρῃ καὶ τῶν δαπανῶν αὔξησιν. Πῶς λοιπὸν θέλομεν παραδεχθῇ τοιαύτας παραλόγους ὑπερβάσεις, χωρὶς τοὐλάχιστον νὰ στιγματίσωμεν τοιαύτας ὑπουργικὰς πράξεις, αἵτινες ἔπρεπε νὰ προκαλέσωσι ποινικὴν καταδίωξιν κατὰ τῶν διενεργησάντων αὐτὰς ὑπουργῶν;

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι, κατὰ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, ὁρίζονται ἑκάστοτε ἐν τῷ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων νόμῳ καὶ αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι, καθ' ἃς τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ δαπανήσῃ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, αἱ δὲ περιστάσεις αὗται ἀνήκουσιν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ὑπουργείων τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἑπομένως αἱ διὰ τῆς παρούσης πιστώσεως ζητούμεναι ὑπερβάσεις εἰσὶν ὅλως παράνομοι, διότι, ὡς καὶ πρὸ μικροῦ παρετηρήθη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν προβλέπονται ἐν τῷ νόμῳ τῶν ἐξόδων, δὲν ἦσαν οὔτε αἱ Βουλαὶ ἀποῦσαι ἀλλὰ καὶ τούτου δοθέντος, ἡ προκειμένη πίστωσις μένει πάντοτε παράνομος, διότι, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου, εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ πρᾶξις ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ Β. διάταγμα, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὔτε πρᾶξιν τοιαύτην οὔτε διάταγμα ἔχομεν, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον φαίνεται ζητοῦν ἤδη μίαν δαπάνην μέλλουσαν νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐν ᾧ ὅλαι αἱ ἐν τῇ παρούσῃ πιστώσει ἐπραγματοποιήθησαν ἤδη.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμόν. Ἐπειδὴ ὅμως προῆλθομεν ἤδη εἰς τοιαύτην συζήτησιν, ἀναγκάζεται καὶ οὗτος νὰ λάβῃ τὸν λόγον διὰ ν' ἀντικρούσῃ τοὺς προαγορεύσαντας, ἐξ ὧν τινὲς μὲν ἐθεώρησαν τὴν προκειμένην πίστωσιν ὡς παράνομον, διότι δὲν ἐζητήθη ἐγκαίρως παρουσῶν τῶν Βουλῶν, τινὲς δὲ ἀνέμιξαν εἰς τὰς ἀγορεύσεις των καὶ φράσεις ἀπρεπεῖς κατὰ κυβερνήσεων·

λέγει δὲ «κυβερνήσεων» διότι δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, ἥτις βεβαίως ἐξηκολούθησε τὰς ὑπερβάσεις τοῦ προκατόχου του ὑπουργείου, μὴ δυναμένη ν' ἀφήσῃ τὸν στρατὸν ἄνευ μισθοῦ καὶ ἄλλας τοῦ στρατοῦ ἀνάγκας ἀνεκπλήρωτους. Θεωρεῖ δὲ τὰς ἐκτεθείσας προσβολὰς ὅλως ἀδίκους καὶ παραλόγους, διότι, ἂν καὶ παρῆσαν αἱ Βουλαὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγένοντο αἱ προκείμεναι δαπάναι, ἃς ἐνθυμηθῶμεν ὅμως ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον διέμενον εἰς ἀπραξίαν, καὶ ἑπομένως τὸ ὑπουργεῖον οὔτε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγκαιοῦσαν πίστωσιν ἠδύνατο, οὔτε τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ νὰ παραβλέψῃ. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι δὲν παρουσιάζεται πρώτην ἤδη φορὰν τοιαύτη ὑπέρβασις, διότι πρὸ πέντε μηνῶν ἐπεψηφίσαμεν καὶ ἄλλην πίστωσιν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, καὶ ἤδη συνεχῶς ψηφίζομεν πιστώσεις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ **1855**, οὐδεμία δὲ Κυβέρνησις ἠδυνήθη νὰ συμμορφωθῇ κατὰ γράμμα μὲ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, διότι πάντοτε οἱ κατὰ καιροὺς ὑπουργοί, καὶ τοι παρουσῶν τῶν Βουλῶν, ἐδαπάνησαν ὑπ' εὐθύνην των καὶ καλῇ τῇ πίστει, ἀκολούθως δὲ ἐζήτησαν τὴν ἔγκρισιν τῶν Βουλῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠρνήθημεν, καὶ ἑπομένως δὲν ἔλειπε τὸν λόγον τῇ σημερινῇ κατὰ τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου καταφορᾷ. Κατὰ τὸ ἄρθρον **17** τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρουσιάζει εἰς τὴν πρώτην τῶν Βουλῶν σύνοδον νομοσχέδιον, συμπεριλαμβάνον ὅλας τὰς πιστώσεις τὰς διὰ Β. διαταγμάτων δοθείσας, οὐδεὶς δὲ μέχρι τοῦδε ὑπουργὸς συνεμορφώθη μὲ τὴν εἰρημένην διάταξιν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν δὲν παρουσιάζεται πρώτην φορὰν τοιαύτη περίστασις, καὶ ἀφ' οὗ τὸ παρελθὸν ὑπουργεῖον ἠναγκάσθη ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ κάμῃ τοιαύτας ὑπερβάσεις, οὐδεμία δὲ κακὴ πίστις ἐμφαίνεται, θεωρεῖ περιττὴν τὴν τῆς συζητήσεως ἐξακολούθησιν.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου εἰς τὸν προαγορεύσαντα, ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον **41** τοῦ κανονισμοῦ, πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι κατὰ τὸν προαγορεύσαντα ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος δὲν ἐφηρμόσθη, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ὅλα τὰ ὑπουργεῖα παρηνόμησαν, αἱ δὲ Βουλαὶ ἐνέκριναν τὰς παρανομίας των. Παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι καὶ τὰ ὑπουργεῖα καὶ αἱ Βουλαὶ εἶχον τοὐλάχιστον τὴν συναίσθησιν τῶν πράξεών των καὶ τῶν ἁμαρτημάτων των, ἐν ᾧ τὸ παρελθὸν ὑπουργεῖον τὸ τοσαῦτα φέρον μεθ' ἑαυτοῦ ἀξιώσεις, τὸ σεμνυνόμενον ἐπὶ νομιμοσύνῃ καὶ τιμιότητι,

τὸ μόνον ὡς ἀναμάρτητον παρουσιαζόμενον, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τοιαῦτα ἁμαρτήματα. Ἐν ᾧ δὲ ποτὲ ἄλλοτε ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους δὲν ὑπερέβη τὰ **15** ἑκατομμύρια, τὸ ἔθνος ἀπόλαυε πλειοτέρας ἀσφαλείας καὶ εὐτυχίας, παρ' ὅσης ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου μ' ὅλην τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόγκωσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ προαγορεύσας ἠθέλησε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, παρατηρεῖ, ὅτι ὁλόκληρος ἡ ὑπέρβασις ἐπιβαρύνει τὸ παρελθὸν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐξήντλησεν ὅλας τὰς τακτικὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ πιστώσεις, καὶ ἑπομένως ἡ παροῦσα Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ ἐξακολουθήσῃ δαπανῶσα καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπερβάσεις ἐπροκαλέσθησαν ἀπὸ τὸ ἔκτακτον τῶν περιστάσεων, διότι ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν δαπανῶν οὐδόλως φαίνονται ὡς κατεπείγουσαι. Τίς ἐν παραδείγματι ἡ μεγάλη καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη, ἡ προκαλέσασα τὴν ἐκ δρ. **38000** αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν; ποία ἡ ἀνάγκη τῆς δαπάνης τῶν **100000** διὰ μισθοὺς ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν ἀφ' οὗ οὐδεμία αὔξησις στρατοῦ ἐγένετο; Ἂς ἔχωσι λοιπὸν τὴν συναίσθησιν τῶν ἁμαρτημάτων των, καὶ ἂς μὴ καυχῶνται, διότι ἀρκούντως αὐτοὺς ἐκ τῶν πραγμάτων γνωρίζομεν.

Ἐπέρασεν ἕτερος, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τῶν προαγορευσάντων, οἵτινες θεωροῦσι παράνομον τὴν ζητουμένην πίστωσιν, διότι ἡ χρῆσις τοῦ **1855** ἐξακολουθεῖ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ **1856**, καὶ ἑπομένως μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ ζητῇ συμπληρωτικὰς πιστώσεις, ἡ δὲ Βουλὴ δικαιοῦται μόνον νὰ ἐξετάζῃ τὴν φύσιν τῆς δαπάνης καὶ νὰ παραδέχηται ἢ ν' ἀπορρίπτῃ αὐτήν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος παρετήρησεν, ὅτι θεωρεῖ ἐξηντλημένην τὴν συζήτησιν, διότι πάντες συμφωνοῦσιν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγένετο παρανομία τις, τὴν ὁποίαν χάριν τῶν περιστάσεων δίκαιον εἶναι νὰ συγχωρήσωμεν. Ἐρωτᾷ ἑπομένως τὴν Βουλὴν ἂν μετὰ τὰ λεχθέντα θεωρῇ ἐξηντλημένην τὴν συζήτησιν. Τῆς δὲ Βουλῆς καταφατικῶς ἀποφηναμένης, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλαμογδάρτην καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων **64** κατὰ **7**, παρατηρησάντων δύω ἐκ τῶν καταφατικῶς ψηφοφορησάντων, ὅτι ψηφίζοντες ὑπὲρ τοῦ

νομοσχεδίου, θεωροῦσι τὰς δαπάνας ὡς μὴ πραγματοποιηθείσας. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτω·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπεφωνήσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἐννενήκοντα πέντε χιλιάδων ἐννεακοσίων δεκαοκτὼ καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ἓξ, ἀριθ. δρ. 1,095,918 καὶ λεπ. 46, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855 κατὰ τὴν ἑφεξῆς διαίρεσιν.

Κεφ. 1.	ἄρ. 1.	Μισθὸς ἀξιωματ. ἐν ἐνεργείᾳ	δρ.	380,000
» 1.	» 2.	» ὑπαξιωματ. καὶ στρατιωτῶν	»	100,000
» 2.	» Μόνον.	Τροφαί	»	125,000
» 3.	» 1.	Νομή	»	60,000
» 4.	» 1.	Ἰματισμοῦ ἐπὶ τῆς καταθέσεως	»	150,000
» »	» 2.	Ἰματισμὸς ἐκτὸς τῆς καταθέσεως	»	25,000
» 5	» 3.	Πολεμεφ. καὶ ὑλικὸν πολέμου	»	15,000
» »	» 4.	Τύμπανα, Σάλπιγγες	»	7,000
» 7.	» 1	Ἀντικατάστασις ἱπποσκευῆς	»	5,000
» »	» 2.	Συντήρησις ἱπποσκευῆς	»	3,600
» 8	» 1.	Ἀντικατάστασις στρατωνισμοῦ	»	30,000
» »	» 3.	Ἐνοίκια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν	»	20,000
» 10	» 1.	Σχολεῖον Εὐελπίδων	»	8,000
» 11	» 1.	Ἔξοδα γραφ. τῶν στρατιωτ. ἀρχῶν	»	6,000
» 11	» 2.	Ἐπιμίσθια γραφέων	»	2,000
» »	» 3.	Ὑπομνηματάρια νεοπροβιβασθέντων	»	200
» 12	» Μόνον.	Ὁδοιπ. καὶ μετακομίσεις	»	60,000
» 15	» 2.	Συντήρησις φυλακισμένων	»	5,000
» 16	» 1.	Συντήρησις δημοσίων κτιρίων	»	23,000
» 22	» Μόνον.	Ἔξοδα κεκλεισμ. χρήσεων	»	63,118:46
» 23	» »	Ἔκτακτα ἔξοδα	»	8,000
			Δραχ.	1,095,918:46

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ἐκ δρ. 1,095,918:46 νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ο
Λουκᾶς Λόντος	Ν	Σάλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Γεώργιος Διαμάντης	
Νικόλαος Π. Καΐρης		Ν. Δελένδας	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ο	Δ. Γαβρᾶς	Ν
Δημήτριος Τσάκρης		Ν. Βαρβαρῆγος	
Γεώργιος Τσόκρης		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Ἀεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σταῦρος Βλάχος		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Ἀνδρέας Ἴσκης		Ἰωάννης Ζάρκος	
Σωτήριος Στράτος		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Π. Κολποδίνος	Ο
Γεώργιος Δ. Τσιγκουράκος	Ν	Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν	Γ. Πανοπριστόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ο	Χρῆστος Ῥάγκος	Ο
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Βασίλειος Νώνης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Δημήτριος Ζῶτος	Ν	Ν. Χ. Ναναγιώτου	
Γ. Ι. Γιολδάσης	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ν	Α. Κορφιωτάκης	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	

Λουκᾶς Στεράνου . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Σιδέρης Πράτσικας . . . . N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . .	Π. Πατρινός . . . . . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Ἀναγ. Δεδόπουλος . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Α. Μαυροειδῆς	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Ν. Α. Μπότασης . . . . .
Ἀναγ. Τσάκας . . . . . N	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος . . .	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N
Κων. Ἰω. Κουρκουμέλης . N	Γ. Νικολάου . . . . . N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Παναγ. Παπατσώνης . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . .
Ἰω. Προβιλέγιος . . . . N	Στ. Δάρας . . . . . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . N
Σ. Βαρότσης	Παναγιώτης Ψάθης . . . O
Χ. Σουμαρίπας	Νικόλαος Νάζος . . . . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Π. Χρυσοβέργης . . . O	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Α. Παπαδημητριάδης . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . . N
Δ. Κοκοτάκης . . . . . N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . . .
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . .	Δημήτριος Σταΐκος . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Α. Κιζάνης . . . . .
Γεώργ. Μαδεμοχωρίτης . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Γεώργ. Μπάνης . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Νικόλαος Πιεράκος	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Μ. Χουρμούζης . . . . .
Δημήτριος Πουλικάκος . . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Γεώργιος Ῥιζόπουλος . . .
Π. Χριστόπουλος . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Π. Κανελλόπουλος	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Σπ. Πήλλικας	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Ν. Πανουργιᾶς . . . . . N	

Προέδη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων νομοσχεδίου. Γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Χρυσοβέργην καὶ Κ. Πονηρόπουλον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὠδε

προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων διὰ τὸ **1856** νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός . . . . N	Αὐσανδρος Βιλαέτης . . . N
Λουκᾶς Λόντος . . . . . N	Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N
Πέτρος Καμπάνης	Σόλων Κρεστενίτης . . . N
Νικόλαος Π. Καΐρης . . . N	Δημήτριος Ἀθανασίου . . N
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης . N	Γεώργιος Διαμάντης . . .
Δημήτριος Τσάκρης . . .	Ν. Δελένδας . . . . .
Γεώργιος Τσάκρης	Δ. Γαβρᾶς . . . . . N
Νικόλαος Ἰατρὸς . . . . N	Ν. Βαρβαρῆγος . . . .
Σκαυλάτος Σοῦτσος . . .	ωρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . N	Α. Ν. Πετιμεζᾶς . . . . N
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Σταῦρος Βλάχος	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . .
Ἀνδρέας Ἴσκος	Ἀθανάσιος Δαννιλόπουλος . .
Σωτήριος Στράτος	Γρηγόριος Κορριωτάκης . .
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . .	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Βελισάριος Νικολαΐδης . . N
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . N
Νικόλαος Τσέλιος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Κωνστ. Γριβογεώργης . . N	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . N	Κωνστ. Λαμπρινόπουλος . .
Γ. Δ. Τσιγκουράκος . . . N	Νικόλαος Μπούκουρας . . N
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου. N	Π. Κολποδίνος . . . . . N
Γεώργιος Κανδύλης . . N	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Γ. Παναπριωτόπουλος . . .
Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . .	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος .
Βασίλειος Νώνης . . . . N	Χρῆστος Ῥάγκος . . . . N
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . .
Δημήτριος Ζῶτος	Ἐμμανουὴλ Τσουγλος . . .
Γ. Ι. Γιολδάσης . . . . N	Νικόλαος Ματθαίου . . . N
Ν. Α. Γρανίτσας . . . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .

Σ. Κοπανίτσας . . . . . N	Σπ. Πήλληκας . . . . .
Έμμ. Μελετόπουλος	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Α. Κορριωτάκης . . . . N	Κωνστ. Βλάμης . . . . N
Γ. Γιατράκος	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Σιδέρης Πράτσικας . . . N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Η. Πατρινός . . . . . N
Ἰω. Ταμπακόπουλος . . .	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Β. Π. Δημητρακόπουλος . .	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . . N	Ν. Α. Μπότασης . . . . .
Α. Μαυροειδής	Δ. Καλλέργης . . . . .
Γ. Κεφάλας . . . . . N	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Ἀναγνώστης Τσάκας . . . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . N
Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος . . .	Γ. Νικολάου . . . . . N
Κωνστ. Κουρκουμέλης . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Ἀλέξανδρος Κομουνδοῦρος . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης . N	Ἀν. Ρενουάρδος . . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Στ. Δάρας . . . . . N
Ἰωάν. Προβιλέγιος . . . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Ἰωάννης Ταταράκης . . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Σ. Βαρότσης	Νικόλαος Νάζος . . . . N
Χ. Σουμαρίπας	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . N
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Π. Χρυσοβέργης . . . . N	Κυριάκος Πανηρόπουλος . . N
Α. Παπαδημητριάδης . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Δ. Κοκοτάκης . . . . . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . .
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . .	Α. Κιζάνης . . . . .
Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N	Παντολέων Κουνταυριώτης .
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N	Δημ. Μπουδούρης . . . . .
Γεώργιος Μπάνης . . . . N	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Νικόλαος Πιεράκος	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Γεώργιος Ριζόπουλος . . .
Δημήτριος Πουλικάκος . . .	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . N
Π. Χριστόπουλος . . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Π. Κανελλόπουλος	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	

Ἀναγνωσθὲν οὕτω τὸ 1 ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἕπεται·

ΚΕΦΑΛ. Α'.

«Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσείων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1856 εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλιον (κοφίνιον).»

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ἄρθρου μετὰ τῆς ἐφεξῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς·

«Ἐθεώρησεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ τροποποιήσῃ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3, διότι αἱ δι' αὐτῶν ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ κατὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν δι' ἔλλειψιν τῆς ἀποστολῆς τῆς σημειώσεως τῶν ἐλλειπῶς ἢ οὐδόλως δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων δὲν εἶναι εὔλογοι, καθόσον οἱ δημοτικοὶ ἀπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ γνωρίσωσιν ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τῶν κυψελῶν ὡς καὶ τὰς θέσεις, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε πρέπει νὰ τιμωρῶνται δι' ἔλλειψιν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των.

Ἑπομένως ὁ παράγραφος οὗτος πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἐφεξῆς.

«Ὁ δήμαρχος καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν κυψελῶν τῆς ἰδίας των περιφερείας.»

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν παραδέχεται τὴν προτεινομένην τροπολογίαν, καθ' ὅσον οἱ δήμαρχοι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των γνωρίζουσι τὰς ἐν τῷ δήμῳ αὐτῶν ὑπαρχούσας κυψέλας, καὶ δύνανται, ὅταν θέλουν, νὰ σημειῶσι τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλώσαντας μελισσοκόμους, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ περιφέρεια τῶν δημάρχων δὲν εἶναι μεγάλη. Ὁ ὅρος λοιπὸν τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν εἶναι ἀναγκαῖος, ἵνα φροντίζωσι περὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν μελισσοκόμων δηλώσεως.

Ἐπιμενούσης ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῆς τροπολογίας, ἡ Βουλὴ ἠρωτήθη ἐὰν παραδέχηται ταύτην. Ἀλλὰ μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος, ἐγένετο αἴτησις δέκα βουλευτῶν ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Τσαλαμιδᾶν καὶ Σ. Στεφανόπουλον, ἐξ ὧν συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν διὰ ψήφων 48 κατὰ 20, ἀρνησιψηφησάντων δύω.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν μελισσείων νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός . . . . Ο	Δουκᾶς Λόντος . . . . . Ο

Ἀντώνιος Βενιζέλος	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . Ο
Πέτρος Καμπάνης	Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης . . Ν	Ἀθαν. Δαννιλόπουλος . . .
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης . Ν	Γρηγόριος Κορριωτάκης . .
Δημήτριος Τσάκρης . . .	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . .
Γεώργιος Τσάκρης	Βελισ. Νικολαΐδης . . . . Ο
Νικόλαος Ἰατρός . . . . Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . Ο	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Κωνστ. Λαμπρινόπουλος . .
Σταῦρος Βλάχος	Νικόλαος Μπούκουρας . . Ο
Ἀνδρέας Ἴσκος	Π. Κολποδῖνος . . . . . Ν
Σωτήριος Στράτος	Ἐμ. Ἀντίπας . . . . .
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . .	Γ. Πανοπριφτόπουλος . . .
Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν	Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος . .
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	Χρῆστος Ῥάγκος . . . . Ο
Νικόλαος Ταΐλιος	Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .
Κωνστ. Γριβογιώργης . . . Ο	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ο	Νικόλαος Ματθαίου . . . Ο
Γ. Δ. Τσιγκουράκος . . . Ο	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ἀναγν. Παπαθανασίου . . . Ο	Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ο
Γεώργιος Κονδύλης . . . Ο	Ἐμμ. Μελετόπουλος . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . ἀρνεῖται	Δ. Κορριωτάκης . . . . Ο
Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . .	Γ. Γιατράκος . . . . .
Βασίλειος Νώνης . . . Ο	Λουκᾶς Στεράνου . . . . Ο
Σταμάτιος Μήτσας . . . Ο	Ἰω. Παπαλουκόπουλος . . .
Δ. Ζῶτος . . . ἀρνεῖται	Ἰω Ν. Ταμπακόπουλος . . .
Γ. Γιολδάσης . . . . . Ο	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Ν. Γρανίτσας . . . . . Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . . Ν	Ἀναγν. Δεδόπουλος . . . Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος . . . Ο	Α. Μαυροειδής . . . . .
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . Ο	Γ. Κεράλας . . . . .
Σόλων Κρεστενίτης . . . Ο	Ἀναγν. Τσάκας . . . . . Ο
Δημήτριος Ἀθανασίου . . . Ο	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος .
Γεώργιος Διαμάντης . . .	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . Ν
Ν. Δελένδας	Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος . . . Ο
Δ. Γαβρᾶς . . . . . Ο	Παναγ. Παπατσώνης . . . Ν
Ν. Βαρβαρίγος	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Φραγκόπουλος Α. Ζαΐμης . Ο	Ἰωάννης Προβιλέγιος . . . Ο
Δ. Ν. Πετιμεζᾶς . . . . Ο	Ἰωάννης Ταταράκης . . . Ν

Σ. Βαρότσης	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Χ. Σαμαρίπας	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . Ν
Δ. Δημητρακόπουλος . . .	Γ. Νικολάου . . . . . Ο
Π. Χρυσοβέργης . . . . Ο	Γεώργ. Νάστης . . . . .
Α. Παπαδημητριάδης . . Ο	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . .
Δ. Κοκοτάκης . . . . . Ο	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . .
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . .	Σταμ. Δάρας . . . . . Ο
Ἰωάν. Εὐσταθίου . . . . Ο	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ο
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . Ο	Παναγιώτης Ψάθας . . . Ν
Γεώργιος Μπάνης . . . . Ν	Νικόλαος Λάζος . . . . Ν
Νικόλαος Πιερράκος	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . Ο
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Δημ. Παλυχρονόπουλος . . Ο
Δημήτριος Πουλικάκος . . .	Κυριάκος Πανηρόπουλος . Ο
Γρηγόριος Πατριαρχέας . .	Γεώργ. Ι. Σταΐκος . . . .
Π. Χριστόπουλος . . . . Ο	Δημήτρ. Σταΐκος . . . . .
Π. Κανελλόπουλος	Α. Κιζάνης . . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . .	Παντολέων Κουντουριώτης .
Σπ. Πηλίκας	Δημήτριος Μπουδούρης . . .
Ν. Πανουργιᾶς . . . . . Ο	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . Ο
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ο	Μ. Χουρμούζης . . . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ο	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Σιδέρης Πράτσικας . . Ο	Γεώργ. Ῥιζόπουλος . . . .
Π. Πατρινὸς . . . . . Ο	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν	Λύγερινὸς Ἀβέρωφ . . . . Ν
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . Ο	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Ν. Α. Μωϋσάσης	

Ἑπομένως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ὄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κεῖται, ἔχον οὕτω·

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Α'. Δήλωσις.

ἄρθρ. 2. Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελίσσιά του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτοῦ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ μελισσοκόμου καὶ παραδίδοται εἰς τὴν

δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύω πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δ' ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοκόμον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δημάρχου. Ἀπαιτεῖται δ' ἕκαστον στέλεχος νὰ φέρῃ παρὰ πόδας τὴν παρὰ δημάρχου τινος γενομένην βεβαίωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος. Ἐὰν ὁ μελισσοκόμος δὲν εἰξεύρῃ νὰ γράψῃ, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐκλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ δημάρχου τινος, παρ' ᾧ ἤθελεν ἐμφανισθῇ ὁ μελισσοκόμος, ὅτι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Ὁ δήμαρχος καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν κυψελῶν τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν τυχὸν μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων. Ὡς μὴ δηλώσαντας τὰς κυψέλας των ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς μελισσοκόμους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 3 ἄρθρου, παρελείφθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις συνέχεια οὖσα τῆς ἀνωτέρω, προτείνει τὴν ἀπὸ τοῦ δ'. ἑδαφίου ἐξάλειψιν τῆς φράσεως «καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως κτλ.»

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἔχον κατὰ τὸ νομοσχέδιον οὕτως·

«Ἄρθρ. 3. Παρ' ἑκάστῳ δημαρχείῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις, ἔνθα εὑρίσκονται.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου, ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν ταύτῃ κυψελῶν αὐτῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγείλῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰς κυψέλας των

μελισσοκόμους ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένῃ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀμοιβῇ, τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου, δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τῆς δεκαημέρου Κυριακήν. »

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ 4 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις, ὅτι διὰ τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἀνατίθεται ἡ τῶν κυψελῶν ἀπαρίθμησις εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες οὐδ' εὐκαιροῦσι πρὸς τοῦτο οὐδὲ τὰ ἐχέγγυα παρέχουσιν ἀκριβείας. Ἐντεῦθεν δὲ, ἐν ᾧ ἡ παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένη ἐξέλεγξις θέλει εἶσθαι σφαλερὰ, ἡ πρὸς ἀποζημίωσίν των δαπάνη συμποσοῦται εἰς 18,000 δραχμῶν, ἐν ᾧ τὸ σύνολον τοῦ φόρου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 60,000. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διακόσιοι ἄνδρες πρέπει νὰ διατελῶσιν ἐν ἀργίᾳ ἐπὶ 40 ἡμέρας, καὶ ὑπολογίσωμεν τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν 12,000 δραχμῶν, ἕκαστος βλέπει ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἀπορρέφεται τὸ ἥμισυ τῆς ἐκ τῶν μελισσίων προσόδου. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παρέπονται ἔξοδα, προτείνει ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐξέλεγξις εἰς τὴν ἐνέργειαν ἑκάστου πολίτου, ὅστις νὰ δύναται ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους νὰ μηνύῃ τοὺς μηδόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλώσαντας τὰς κυψέλας των. Οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δαπανῶν ὅλων ἀπαλλαττόμεθα καὶ ἀπὸ τῆς γινομένης εἰς τὸν λαὸν ἐνοχλήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀπαριθμητῶν.

Μὴ ὑποστηριχθείσης δὲ ὑπ' οὐδενὸς τῆς προτάσεως ταύτης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 5, 6, 7 καὶ 8, δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἐγκριθέντος ἔπειτα καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Ζῶτον καὶ Κ. Ποντηρόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1856 εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλιον (κοφίνιον).

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου.

Α'. Δήλωσις.

Ἄρθρ. 2. Πᾶς μελισσοκόμος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τὰ μελίσσιά του, τὸν ἀριθμὸν τῶν κυψελῶν αὐτοῦ ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἔνθα εὑρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

Ἡ δήλωσις συντάσσεται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ μελισσοκόμου καὶ παραδίδοται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ἐκ τῶν δύω πρωτοτύπων τῆς δηλώσεως τὸ ἓν κρατεῖται, τὸ δ' ἕτερον ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν μελισσοκόμον ἐπιθεωρημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δημάρχου. Ἀπαιτεῖται δ' ἕκαστον στέλεχος νὰ φέρῃ παρὰ πόδας τὴν παρὰ δημάρχου τινὸς γενομένην βεβαίωσιν τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δηλώσαντος. Ἐὰν ὁ μελισσοκόμος δὲν εἰξεύρῃ νὰ γράψῃ, ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ὑπ' ἄλλου τῆς ἐλογῆς του, βεβαιουμένου παρὰ πόδας αὐτῆς ὑπὸ δημάρχου τινός, παρ' ᾧ ἤθελεν ἐμφανισθῇ ὁ μελισσοκόμος, ὅτι κατ' ἐντολήν αὐτοῦ ὑπεγράφη ἡ δήλωσις.

Ὁ δήμαρχος καὶ οἱ κατὰ χωρία πάρεδροι ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ δήλωσιν τῶν κυψελῶν τῆς ἰδίας περιφερείας. Ὁ δήμαρχος παραπέμπων τὰ στελέχη εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ αὐτὰ μὲ σημείωσιν τῶν τυχὸν μὴ δολίως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων. Ὡς μὴ δηλώσαντας τὰς κυψέλας των ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ τοὺς μελισσοκόμους, τῶν ὁποίων ἡ δήλωσις δὲν ἤθελε φέρει τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα.

Ἄρθρ. 3. Παρ' ἑκάστῳ δημάρχῳ κρατεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου ἐγγράφονται κατὰ χωρίον τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων καὶ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰς δηλώσεις ποσὸν τῶν κυψελῶν, ὡς καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ θέσεις, ἔνθα εὑρίσκονται.

Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δημάρχου τὸ ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου, καὶ παραπέμπεται παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειώσεως τῶν μὴ δολίως ἢ ἐλλειπῶς δηλωσάντων τὰς κυψέλας μελισσοκόμων.

Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κρατεῖται καὶ ἐπὶ δέκα ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου, ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον. Ἀποσπάσματα δὲ αὐτοῦ, περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν μελισσοκόμων τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐν αὐτῇ κυψελῶν αὐτῶν, ἐκτίθενται συγχρόνως εἰς τὰ παρεδρεῖα, ὅπου πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ καταγγείλῃ τοὺς μὴ δόλως ἢ ἐλλειπῶς δηλώσαντας τυχὸν τὰς κυψέλας των μελισσοκόμους ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδομένῃ εἰς τὸν καταμηνυτὴν ἀμοιβῇ, τὰ δὲ κατὰ χωρία ἀποσπάσματα, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου, δημοσιεύονται πρὸς τούτοις καὶ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὰ σχετικὰ χωρία τὴν πρώτην τοῦ δεκαημέρου Κυριακήν.

Β'. Ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν μετ' ἀκριβῆ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δηλώσεων γεννηθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι, ὅτι μελισσοκόμοι δὲν ἐδήλωσαν ὁλοτελῶς τὰς κυψέλας των ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰς ἐλλειπῶς, διατάσσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἀπαρίθμησις, προσδιοριζομένης τῆς πρὸς τοῦτο περιφερείας, καὶ ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 7, 9 καὶ 10 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 νόμου. Εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ὅμως τῶν μελισσίων δὲν γίνεται χρῆσις ὁπλοφόρων.

Αἱ ἀπαριθμήσεις ἐνεργοῦνται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, κατὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας τῶν νήσων παρατείνονται καὶ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου.

Γ'. Ποιναί.

Ἄρθρ. 5. Ὅστις τῶν μελισσοκόμων παραλείψῃ νὰ δηλώσῃ τὰ μελίσσιά του ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζομένης προθεσμίας ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἁπλοῦ φόρου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν μελισσίων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων μελισσίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 20, ἡ δὲ χρηματικὴ ποινή, ὁσάκις τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου ἢ τῆς ποινῆς δίδοται εἰς τὸν καταμηνυτήν. Δὲν ἔχουσι δὲ δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀμοιβὴν οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως οὔτε αἱ διορίζουσαι αὐτὸ ἀρχαί.

Ἄρθρ. 6. Αἱ περὶ πειθαρχικῶν καὶ χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων ὡς καὶ περὶ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων διατάξεις τῶν ἄρθρ. 5, 11, 13 καὶ 14 τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ

1856 νόμου ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως καὶ ὡς πρὸς τὸν φόρον τῶν μιλισσίων.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μὲν δηλώσεων τὴν ά. Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ πρωτοκόλλων τῆς ἀπαριθμήσεως, ἅμα παραπεμφθῶσιν εἰς τὸν ταμίαν οἱ χρηματικοὶ πίνακες. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως καταλογίζονται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 νόμου.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ τοῦ προϊόντος τῶν Λακωνικῶν μελισσίων.

Ἄρθρ. 8. Ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἢ μετοφερομένου διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς κηροῦ καὶ μέλιτος τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐπιβάλλεται ἄμεσος φόρος 10 τοῖς 100, καὶ εἰσπράττεται εἰς χρήματα διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 49—55 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας νόμου ΣΟΖ'.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων διὰ τὸ 1856 νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι ;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	N	Ἀνδρέας Μετεξᾶς	
Λουκᾶς Λόντος	N	Σταῦρος Βλάχος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀνδρέας Ἴσκος	
Πέτρος Καμπάνης		Σωτήριος Στράτος	
Νικόλαος Π. Καΐρης	N	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	N	Φίλων Φίλωνος	N
Δημήτριος Τσόκρης		Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Γεώργιος Τσόκρης		Νικόλαος Τσέλιος	
Νικόλαος Ἰατρός	N	Κωνστ. Γριβογεώργης	N
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Δ. Π. Πετροπουλάκης	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	N

Ἀναγν. Παπαθανασίου	N	Σ. Κοπανίτσας	N
Γεώργιος Κονδύλης	N	Ἐμ. Μελετόπουλος	
Ἐλευθ. Καλογερᾶς	N	Α. Κορριωτάκης	N
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Γ. Γιατράκος	
Βασίλειος Νώνης	N	Λουκᾶς Στεράνου	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N
Δημήτριος Ζῶτος	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	N	Γ. Ν. Ρεβελιώτης	
Ν. Α. Γρανίτσας	N	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Αὐσανδρος Βιλαέτης	N	Ἀναγν. Δεδόπουλος	N
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Α. Μαυροειδής	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Γ. Κεφάλας	N
Σόλων Κρεστενίτης	N	Ἀναγν. Τσάκας	N
Δημήτριος Ἀθανασίου	N	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης		Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N
Ν. Δελένδας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N
Α. Γαβρᾶς	N	Παναγ. Παπατσώνης	N
Ν. Βαρβαρῆγος		Σ. Ἀντωνόπουλος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Ἰω. Προβιλέγιος	N
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Σ. Βαρότσης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Π. Χρυσοβέργης	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Α. Παπαδημητριάδης	N
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Δ. Κοκοτάκης	N
Ἰωάννης Μπλάφας	N	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαθειοχωρίτης	N
Κωνστ. Ἀμπρινόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	N
Νικόλαος Μπούκουρας	N	Νικόλαος Πιεράκος	
Π. Κολοκοτρώνης	N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Ἐμ. Ἀντίπας	N	Δημήτριος Πουλικάκος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Γρηγόριος Πατριαρχέας	
Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος		Π. Χριστόπουλος	N
Χρῆστος Ῥάγκος	N	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Σπ. Πήλληκας	
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ν. Πανουργιᾶς	N
Ν. Χ. Παναγιώτου		Κωνσταντῖνος Βλάμης	N

Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Ἀναγν. Παπατσώρης	N
Σιδέρης Πράτσικας	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Π. Πατρινός	N	Κυριάκος Πανηράπουλος	N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Γεώργιος Ἰω. Στάϊκος	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Δημήτριος Στάϊκος	
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου		Α. Κιζάνης	
Ν. Α. Μπότασης		Παντολέων Κουντουριώτης	
Κ. Δερειώτης		Δημήτριος Μπουδούρης	
Ἰωάννης Σκαβέντσος	N	Σταμάτιος Γ. Δακός	N
Γ. Νικολάου	N	Μ. Χουρμούζης	
Γεώργιος Ναύτης		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Μιχαὴλ Σολωμός		Γεώργιος Ριζόπουλος	N
Ἀν. Ρενουάρδος		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Στ. Δάρας	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Παναγιώτης Ψάθης	N	Α. Μάντσαρης	N
Νικόλαος Νάζος	N		

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἀνήγγειλε τὸ καθυστεροῦν ἀ. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Ἰω. Σαγρέδον καὶ γραμματέα τὸν Α. Παπαδημητριάδην· εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ περιθάλψεως τοῦ ἐκ τῆς λῃστείας παθόντος Ν. Βουδούρη τὸν Γ. Ναύτην· ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 50,000 τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης τὸν Γ. Ταϊγκουράκον· ἐπὶ τοῦ περὶ ὁμοία. πιστώσεως ἐκ 40 000 δραχμῶν τοῦ ἐπ. τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τὸν Φ. Φίλωνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Π. Παπατσιώνην.

Τέλευταῖον ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις διαφόρων ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Λ. Ν. Πετιμεζᾶς.
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'.
Τῆς 15 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνέγνωσαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 40,000 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων συγκεκριμένη ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου τ. ἐ. αἰτιολογικὸν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καθ' ἣν ἡ ζητουμένη πίστωσις διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ἐκ δραχ. 40,000 ἀπέναντι τοῦ διὰ τὸ 1855 ἔτος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη, ὡς πηγάζουσα ἀπὸ λόγους τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1856.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Θ. Λ. Ζαΐμης — Π. Δελιγιάννης
Φ. Φίλωνος — Γ. Μαθεμογκωρίτης

Ὁ εἰσηγητὴς Λ. Πετιμεζᾶς.»

Ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος ὅτι, κατ' ἐπίσημον ἀγγελίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἀποβιώσαντος ἐν Παρισίοις τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Κωνστ. Ζωγράφου, ὁ νεκρὸς αὐτοῦ μετενεχθεὶς ἐνταῦθα κηδευθήσεται σήμερον περὶ τὴν 2 ὥραν, πιστεύει δὲ ὅτι πάντες οἱ Κ.Κ. Βουλευταὶ θέλουν συνοδεύσει τὴν κηδείαν του.

Παρετήρησεν ἑπομένως ὅτι στρατιῶται τινὲς καὶ πολῖται ἀναφερόμενοι εἰς τὴν Βουλὴν, ζητοῦσαν ἀμοιβήν τινα, διότι κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ καταστήματος τῆς Βουλῆς αὐτοὶ διέσωσαν καὶ διεφύλαξαν τὸ περιέχον τὸν συνταγματικὸν χάρτην κιβώτιον, καὶ ὅτι ἐρωτήσας τὸν στρατηγὸν Καλλέργην, ἐπληροφορήθη παρ' αὐτοῦ ὅτι τῷ ὄντι οἱ ἀναφερόμενοι ἐκόμισαν αὐτῷ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸ κιβώτιον.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τὸ κατάστημα τῆς βιβλιοθήκης, ἐν ᾧ εὑρίσκετο τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κιβώτιον, δὲν ἔπαθεν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ ὅτι, ὡς βεβαιοῖ αὐτὸν ὁ εὐταξίας τῆς Βουλῆς, τὸ κιβώτιον εὑρίσκετο ἐν τῷ εἰρημένῳ καταστήματι μικροῦ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἅμαξα μετὰ χωροφυλάκων, οἵτινες παρέλαβον τὸ κιβώτιον καὶ μετέφερον

αὐτὸ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐπομένως οὔτε διέτρεχε κίνδυνόν τινα τὸ κιβώτιον, οὔτε συνετέλεσέ τις εἰς τὴν διάσωσίν του, ὥστε νὰ δώσωμεν ἀμοιβήν.

Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπεφάσισε νὰ δοθῇ ἀμοιβή τις εἰς τοὺς ἀναφερομένους, ἀφ' οὗ προηγουμένως ὁ πρόεδρος ἐξετάσας πληροφορηθῇ ὅτι ἀληθῶς αὐτοὶ διέσωσαν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κιβώτιον, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ν' ἀναγγείλῃ τοῦτο ὁ πρόεδρος εἰς τὸ Σῶμα.

Παρελθών μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, καὶ ὁ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνέγνωσαν δύω ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 50,000 τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου διὰ τὸ 1855 ἔτος εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν αἰτιολογικὴν περὶ τῆς πιστώσεως ταύτης ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, γνωμοδοτεῖ τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἀφ' οὗ ἡ ἀνάγκη τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας τὸ προκαλεῖ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1856.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Χρ. Ῥάγγος — Ν. Καΐρης
Ἐλ. Καλογερᾶς — Γ. Μαθεμοχωρίτης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Δ. Τσιγκουράκος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Φεβρουάριον 1856 ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ διεξελθοῦσα μετ' ἐπιστασίας τὰς εἰς αὐτὴν δοθείσας ἀναφορὰς,

Γνωμοδοτεῖ·

1.) Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 36 καὶ 42 τῆς Ταξιάρχας, χήρας Ἰωάννου Στράτου, καὶ Εὐπραξίας Δ. Μακρῦ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἀνήκουσαν σύστασιν, ὑπενθυμιζούσης τῆς Βουλῆς καὶ τὰς προγενεστέρας ἐν γένει ἐπὶ τῶν τοιούτων αἰτήσεων, ὅπως σπεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν νόμου περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων καὶ ἀγωνισαμένων, διὰ νὰ δοθῇ πέρας εἰς τὰ καθημερινὰ παραπονά των καὶ τὰς ἐπὶ τούτῳ δικαίας ἀπαιτήσεις των, καθόσον παρὰ πάντων ὁμολογεῖται καὶ ἀναγνωρίζεται ὅτι καὶ ἄδικον καὶ σκληρὸν εἶναι νὰ λιμώττωσιν αἱ χῆραι καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀγωνισθέντων καὶ συντελεσάντων εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους.

2.) Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 37. Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐξωδίκως γνωρίζουσα καὶ ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν μαθοῦσα τὰς παραδειγματικὰς ἐκδουλεύσεις καὶ σημαντικὰς θυσίας τοῦ ἀναφερομένου κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, εἶδε μὲ λύπην της ληξιοννηθέντα παρὰ τῶν μέχρι τοῦδε Κυβερνήσεων τὸν εἰρημένον ἀγωνιστὴν, καὶ μὲ πεῖραν ἀρισατέραν θλίψιν της ἔμαθε τὴν οἰκτρὰν πενίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάκειται οὗτος κατὰ τὸ βαθύτατον γῆρας του. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ πληρώνῃ μὲ ἀνάλογον τῶν μέσων της γενναιότητα τὰ πρὸς τοὺς τοιούτους ὀφειλόμενα, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ συνιστᾷ στενῶς πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸν ἀναφερόμενον, εἰελπιζομένη ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον συμμερίζόμενον τὰς πεποιθήσεις της, θέλει σπεύσει ν' ἀνακουφίσῃ τὸν ἐκ τῆς πενίας κατατρυχόμενον καὶ εἰς τὸν τάφον ἐγγίζοντα ἀγωνιστήν.

3.) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 38 τῆς Ἀγγελικῆς Λινάρου νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἁρμόδιον νὰ ἐξετάσῃ τὰ κατ' αὐτὴν καὶ τὰ περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρός της, καὶ πράξῃ ὅ,τι δίκαιον ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναφερομένης.

4.) Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 44 τῆς ὀρφανῆς Ἐλισσάβετ Χαραλ. Μάλη νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ περὶ αὐτῆς καὶ χορηγήσῃ τὴν δέουσαν βοήθειαν.

5.) Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 40. Τὰ παρὰ τῶν Μοναχῶν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου ἀναφερόμενα ἰδίως προϊκάλεσαν τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀναγόμενα εἰς παραβίασιν ἰδιοκτησίας παρὰ τῶν δικαστηρίων ἀναγνωρισθείσης. Ἐπιθυμοῦσα δὲ, πρὶν ἢ φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὴν γνώμην της, νὰ λάβῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς αἱ ἀνήκουσαι πληροφορίαι παρὰ τῶν Κ.Κ. ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

6.) Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 41 τοῦ Ἰωάννου Κυριάκου, ὁπλοφαγοῦ τῆς Β. Φάλαγγος, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, διὰ ν' ἀποδοθῇ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ δίκαιον.

7.) Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 43 τοῦ Χρήστου Κ. Σίγκελ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἀνήκουσαν σύστασιν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς αἰτήσεώς του, καθ' ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι οὐ μόνον πολλὰς ὠφελίμους ἀνακαλύψεις ὀρυκτῶν ἔκαμεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ κόπους καὶ

έξοδα ίδια κατέβαλε διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ πλούτου παραγωγὰ καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν ἄξια· διότι τὰ περὶ ὧν πρόκειται λυχνεῖα, ἀποσταλέντα εἰς τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἔκθεσιν, ἐβραβεύθησαν, καὶ ἤδη τὰ Λακωνικὰ μάρμαρα, ὑφ' ὧν κατειργάσθησαν, κατέστησαν παρ' εὐρωπαίοις ἐπιζήτητα.

8.) Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **45** ἀναφορὰ τοῦ Ν. Δραγούμη νὰ μὴ ληφθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπ' ὄψιν, διότι ὁ ἀναφερόμενος ζητῶν **600** συνδρομὰς διὰ τὴν τύπωσιν τοῦ μνημονευομένου χειρογράφου βιβλίου, δὲν προσδιορίζει τὴν ἀξίαν ἑκάστης αὐτῶν, οὐδὲ τὸ ἐκ πόσων τυπογραφικῶν φύλλων θέλει σύγκεισθαι ἕκαστον βιβλίον· ἐκ δὲ τῆς ἀοριστίας ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ φέρῃ γνώμην.

9.) Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **46** τοῦ Ν. Λαδιζέλλη νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καθὼ ἁρμόδιον νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἀναφερόμενα καὶ πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνῃ ὑπὲρ αὐτοῦ.

10.) Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **47** τοῦ Π. Γ. Σπυρίδη συνιστᾶται πρὸς τὴν Βουλήν, ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὸν ἀναφερόμενον δρ. **100**, ἀντίτιμον ἑξήκοντα πέντε σωμάτων τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης βιογραφίας τοῦ ἀοιδίμου ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Κατσὰ Χρήστου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **12** Μαρτίου **1856**.

Ἡ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ

Σ. Κοπανίτσας. Λ. Δ. Αὐγερινός.
Χ. Θεοχαρόπουλος. Π. Ψάθης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Δ. Τσιγκουράκος.»

Παρελθὼν δὲ καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως **25,000** δρ. εἰς τὸν Ν. Βουδούρην ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως δραχ. **25,000** εἰς τὸν Ν. Β. Βουδούρην, βουλευτὴν Χαλκιδέως, ἡ ἐπιτροπὴ τῶν εἰσηγητῶν ἐκθέτει, ὅτι οἱ σοβαροὶ λόγοι, δι' οὓς ὁ Κ. Βουδούρης προσεβλήθη εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως, δικαιοῦσι πληρέστατα τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ λαμβανόμενον μέτρον, ὅπερ οὐσιωδῶς δὲν εἶναι εἰμὴ ἐξαιρετικὴ πληρωμὴ ἑνὸς μέρους τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν διὰ δαπάνας τῆς οἰκογενείας του ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἀγῶνος. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην οὐδαμῶς προσβάλλεται τὸ δίκαιον τῆς ἰσότητος πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως τῶν ζημιωθέντων ἐκ τινος κακουργήματος.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. **2** τοῦ νομοσχεδίου ἡ χορήγησις τῶν **25,000** εἶναι αὐτόχρημα δάνειον ὑπὸ ὅρον ἐπιστροφῆς, ἐν περιπτώσει ἀποζημιώσεως τοῦ Βουδούρη ὑπὸ τῶν αἰτίων τοῦ κατ' αὐτοῦ κακουργήματος, καὶ ὑπὸ ὅρον συμψηφισμοῦ δι' ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ δι' ἀποζημιώσεις τῶν ναυτικῶν νήσων, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῆς ὡς εἴρηται ἀποζημιώσεώς του, παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπή, ὅτι ἐκ μὲν τοῦ ἄρθρου **1** τοῦ νομοσχεδίου πρέπει νὰ ἐλλείψῃ ἡ λέξις «περίθαλψις» καὶ ἀντ' αὐτῆς νὰ τεθῇ ἡ λέξις «ποσόν» ἀντὶ δὲ, κατὰ τὸ ἄρθρον **3** τοῦ νομοσχεδίου, νὰ καταταχθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ Κεφ. τῶν βοηθειῶν, νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸ κεφ. τοῦ ἐσωτερικοῦ χρέους «Κεφ. **2** ἄρθρ. **2.**»

Καὶ οὕτως ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ **15** Μαρτίου **1856**.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Δημ. Ζῶτος. Α. Αὐγερινός,
Μ. Χουρμούζης, Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Α. Ναύτης.»

Παρετήρησέ τις, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε ν' ἀποσταλῇ εἰς Μαντίνειαν ἐπιτροπή, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Κ. Βαρβογλῆ καὶ πληροφορήσῃ τὸ Σῶμα. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ μὴ παραπονῆται ὁ Κ. Βαρβογλῆς διὰ τὴν ταιαύτην ἀναβολήν. Ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισεν ὡς ταιαύτην τὴν αὔριον.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν συζήτησιν τῶν δύω ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς.
Ν. Κ«ίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τῆς 16 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναβληθείσης διὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν τὰς ἐκλογὰς τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τοῦ Π. Βάρδογλη, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Κοπανίτσαν καὶ Π. Κολποδῖνον, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐκ δρ. 40,000 νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρεινός	Ν	Φίλων Φίλωνος	Ν
Λουκᾶς Λόντος	Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Νικόλαος Τσέλιος	
Πέτρος Καμπάνης		Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν
Ἀναγνώστης Γιανναυλίδης		Γεωργ. Δ. Ταϊγκουράκος	Ν
Δημήτριος Τσάκρης		Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	
Γεώργιος Τσάκρης		Γεώργιος Κανδύλης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Σκαρλάτος Σούτσος		Ἰωάννης Ἀποστολίδης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Βασίλειος Νώνης	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Σταμάτιος Μήτσας	Ν
Σταῦρος Βλάχος		Δημήτριος Ζῶτος	Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος		Γ. Ι. Γιολδάσης	Ν
Σωτήριος Στράτος		Ν. Α. Γρανίτσας	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Α. Μαυροειδὴς	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Γ. Κεφάλας	Ν
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Δελένδας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Σ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Προβιλέγιος	Ν
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Χαρ. Θεοχαρόπουλος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθαν. Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Π. Χρυσοβέργης	
Ἰωάννης Ζάρκος		Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισ. Νικολαΐδης	Ν	Δ. Κακοτάκης	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	Ν
Νικόλαος Μπούκουρας	Ν	Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Π. Κολποδῖνος	Ν	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Ἐμ. Ἀντίπας	Ν	Δημήτριος Πουλικάκος	
Γ. Πανοπιρτόπουλος		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος		Π. Χριστόπουλος	Ν
Χρῆστος Ῥάγκος	Ν	Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Σπ. Πηλίκας	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ἐμμ. Μελετόπουλος		Σιδέρης Πράτσικας	Ν
Α. Κορφιωτάκης	Ν	Π. Πατρινὸς	
Γ. Γιατράκος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος		Ν. Α. Μπότασης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Κ. Δαρειώτης	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Γ. Νικολάου	Ν

Γεώργ. Ναύτης	N	Α. Κιζάνης	
Μιχαὴλ Σολωμός		Παντολέων Κουνταυριώτης	
Ἀν. Ῥενουάρδος		Δημήτριος Μπουδούρης	
Στ. Δάρας		Σταμάτιος Γ. Δοκός	N
Ἰωάννης Σαγρέδος	N	Μ. Χουρμούζης	
Παναγιώτης Ψάθης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Νικόλαος Νάζος	N	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Δημ. Πολυχρονόπουλος	N	Αὐγερινὸς Ἀδέρφ	N
Κυριάκος Πονηρόπουλος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Γεώργιος Ι. Στάϊκος		Α. Μάντσαρης	N
Δημήτριος Στάϊκος	N		

Ἀναγνωσθὲν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας τῇ προηγηθείσῃ ψηφοφορίας, ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Β. Δημητρακοπούλου καὶ Σ. Κοπανίτσα ἐπιτηρηθείσης, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον σχεδὸν τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύναλον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75, ἔχει δ' οὕτως:

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 40,000, ἀντὶ ἀντὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1855 καὶ ἐπὶ τοῦ κεφ. γ'. «δημόσιος ἀσφάλεια» κατὰ τὴν ἐξῆς διάκρισιν αὐτοῦ· ἤτοι ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου 1 «γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας» δραχ. εἰκοσιπέντε χιλιάδες, ἀριθ. 25,000, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5 «διατήρησις καταδίκων», δραχ. δεκαπέντε χιλιάδες, ἀριθ. 15,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προῆλθε ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου ἐγένετο ὁμοία ταῖς προηγηθείσαις ψηφοφορίαι ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Κοπανίτσαν καὶ

Α. Αὐγερινὸν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον σχεδὸν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73.

Παραδεχθείσης εἶτα τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία ὁμοία ταῖς ἀνωτέρω, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τοῖς προηγηθεῖσιν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 75, ἔχον οὕτως:

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἀναπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων, ἀρ. 50,000, ἐπὶ μὲν τοῦ κεφ. Ζ'. ἄρθρ. 4 (ἔξοδα διατροφῆς ὑποδίκων) δρ. 25,000, ἐπὶ δὲ τοῦ κεφ. Ἰ. ἄρθρ. 4 (ἀποζημιωσ. μαρτύρων) δρ. 25,000 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1855.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ αἱ ζητηθεῖσαι παρὰ τῆς Βουλῆς πληροφορίαι ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἀγᾶ, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς.
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.
Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'.

Τῆς 19 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Γ. Κονδύλην, Δ. Στεράνου, Ἰω. Σκαβέντσον καὶ Ἰω. Μπαλάφαν ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀναβληθείσης τῆς ἐκλογῆς τῆς ἀποσταλησομένης εἰς Τρίπολιν ἐπιτροπῆς ἵνα ἐξελέγξῃ τὴν ἐνεργηθεῖσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Μαντινείας, ἀπόντος τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀνεβλήθη καὶ ἡ σήμερον ἀποφασισθεῖσα συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἀγᾶ, μέχρι τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, ὅτε θέλει εἰδοποιηθῇ νὰ προσελθῇ καὶ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός.

Ὑποβαλόντος τοῦ προέδρου εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ὁ Γ. Πράτσικας, υἱὸς τοῦ παρ' ἡμῖν βουλευτοῦ, ἐκδοὺς πραγματείαν περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς· ἐπέφερέ τις, ὅτι ὁ ῥηθεὶς Πράτσικας ἔπεμψε πρὸς τὸ Σῶμα 50 ἀντίτυπα, καὶ παρακαλεῖ τοὺς βουλευτὰς νὰ ἀναγνώσωσι τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὡς ἄξιον προσοχῆς. Εἶναι δὲ μάλιστα εὐκταῖον νὰ παρακαλέσωμεν καὶ ἄλλους τῶν Κ. ἀξιωματικῶν νὰ ἐκδώσωσι τοιούτου εἴδους βιβλία, καθ' ὅσον ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου ἐγγίζει σχεδὸν τὰ ἓξ ἑκατομμύρια. καὶ εἶναι καλὸν νὰ εὑρεθῇ τὸ μέσον τῆς βελτιώσεως τοῦ κλάδου τούτου. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι ἀνταποχρινόμενοι εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ Κ. Πράτσικα, πρέπει νὰ δώσωμεν τὴν ζητουμένην συνδρομὴν, περιοριζομένην εἰς τὴν δαπάνην τοῦ τύπου, ἤτοι εἰς 300 δραχμάς.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ δοθῇ εἰς τὸν ῥηθέντα Γ. Πράτσικαν συνδρομὴ 300 δραχμῶν διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν στρατιωτικὸν σύγγραμμα, ἤτοι ὅσα ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν τύπωσιν αὐτοῦ.

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Οὕτω δ' ἀνεγνώσθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 36 καὶ 42 περιλήψεις, ἔχουσαι ὡς ἑξῆς·

«Ἀριθ 36. Ἀναφορὰ Τασούλας, χήρας Ἰωάννου Στράτου, ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1856, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐδουλείσεις τοῦ μακαρίτου συζύγου της, δολοφονηθέντος ὑπὸ κακούργων, ἐξαιτουμένη ἀπέναντι τούτων ἀνάλογον σύνταξιν.

Ἀριθ. 42. Ἀναφορὰ τῆς Εὐπραξίας χήρας Μακρῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1856, δι' ἧς ἐκτιθεῖσα τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, καὶ τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἤδη διατελεῖ, ἐξαιτεῖται τὴν πρόνοιαν τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῶν υἱῶν καὶ ἐπιγάμων θυγατέρων αὐτῆς.»

Προτείναντος δέ τινος νὰ συστηθῶσι καὶ αἱ ἀναφοραὶ αὗται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὡς γίνεται καὶ ὑπὲρ τῆς ἀμέσως ἑπομένης ὑπ' ἀριθ. 37 ἀναφορᾶς· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἀναφορῶν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τροποποιηθεῖσαν μόνον κατὰ τὴν ἀνωτέρω γενομένην πρότασιν, ὡς ἑξῆς·

«1. Αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 36 καὶ 42 τῆς Τασούλας, χήρας Ἰωάννου Στράτου, καὶ Εὐπραξίας Δ. Μακρῦ νὰ συστηθῶσι στενῶς πρὸς τὸν Κ. πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπενθυμιζούσης τῆς Βουλῆς καὶ τὰς προγενεστέρας ἐν γένει ἐπὶ τῶν τοιούτων αἰτήσεων συστάσεις της, ὅπως σπεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν νόμου περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων καὶ ἀγωνισαμένων, διὰ νὰ δοθῇ πέρας εἰς τὰ καθημερινὰ παράπονά των καὶ τὰς ἐπὶ τούτῳ δικαίας ἀπαιτήσεις των, καθόσον παρὰ πάντων ὁμολογεῖται καὶ ἀναγνωρίζεται ὅτι καὶ ἄδικον καὶ σκληρὸν εἶναι νὰ λιμώττωσιν αἱ χῆραι καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀγωνισθέντων καὶ συντελεσάντων εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους.»

Ἀναγνωσθεῖσα δὲ καὶ ἡ ἑπομένη ὑπ' ἀριθ. 37 περίληψις·

«Ἀριθ. 37. Ἀναφορὰ Ἰωακεὶμ Ἀρχιμανδρίτου ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου 1856, δι' ἧς ἐκτίθησι τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, ὑπὲρ τῆς ὁποίας μαχόμενος ἐπληγώθη, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ τῷ χορηγηθῇ ἀνάλογος χρηματικὴ βοήθεια ἢ σύνταξις πρὸς ἀνακούφισιν τῆς μεγάλης ἐνδείας, εἰς ἣν διατελεῖ κατὰ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του.»

Ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«2. Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 37. Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐξωδίκως γνωρίζουσα καὶ ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν μαθοῦσα τὰς παραδειγματικὰς ἐκδουλεύσεις καὶ σημαντικὰς θυσίας τοῦ ἀναφερομένου κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, εἶδε μὲ λύπην της ληστευνηθέντα παρὰ τῶν μέχρι τοῦδε κυβερνήσεων τὸν εἰρημένον ἀγωνιστὴν, καὶ μὲ περισσοτέραν θλῖψιν της ἔμαθε τὴν οἰκτρὰν πενίαν, εἰς τὴν ὁποίαν διάκειται οὗτος κατὰ τὸ βαθύτατον γῆρας του. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ πληρώνῃ μὲ ἀναλογον τῶν μέσων της γενναιότητα τὰ πρὸς τοὺς τοιούτους ὀφειλόμενα, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ συνιστᾷ στενῶς πρὸς τὸν Κ. πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸν ἀναφερόμενον, εἰλπιζομένη ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον συμμεριζόμενον τὰς πεποιθήσεις της, θέλει σπεύσει ν' ἀνακουφίσῃ τὸν ἐκ τῆς πενίας καταπονούμενον καὶ εἰς τὸν τάφον ἐγγίζοντα ἀγωνιστήν.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38 περιλήψεως·

«Ἀριθ. 38. Ἀναφορὰ Ἀγανίκης Γ. Αἰνιᾶνος ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1856, δι' ἧς ἀναφέρουσα τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ μακαρίτου πατρός της, ἐγκαταλιπόντος αὐτὴν εἰς ἄκραν ἔνδειαν, ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ προίκισις παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου.»

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι λυπεῖται διαφωνῶν πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς φερομένην ἐπὶ τῆς προκειμένης ἀναφορᾶς γνώμην, καθ' ὅσον ἡ φράσις ὅτι «τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἁρμόδιον νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρὸς τῆς ἀναφερομένης» ὑποδεικνύει ὅτι ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ μακαρίτου Αἰνιᾶνος. Ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς αὕτη δὲν εἶναι βεβαίως δικαία, καθ' ὅσον οἱ ἐκδουλεύσεις καὶ ἀγῶνες αὐτοῦ εἰσὶ γνωστοὶ καθ' ὅλον τὸ ἔθνος, καὶ οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ὁ μακαρίτης Αἰνιὰν καὶ πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως διετέλεσεν ἢ διδάσκων ἢ γράφων ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, μετασχὼν ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τῶν τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος ὑπηρετῶν πολυειδῶς τὴν πατρίδα, ὑπῆρξε καὶ πληρεξούσιος, καὶ ὑπουργὸς καὶ γερουσιαστὴς ἐπὶ Κυβερνήτου. Αἱ ἐκδουλεύσεις λοιπὸν τοῦ ἀνδρὸς εἰσὶν ἀναγνωρισμέναι, καὶ δὲν πρέπει διὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς νὰ γίνωσι προβληματικαί. Διὸ προτείνει νὰ συσταθῇ εἰς τὸν Κ. πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, διὰ νὰ πράξῃ ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης ὅ,τι ἡ δικαιοσύνη καὶ αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρὸς αὐτῆς ὑπαγορεύουσι.

Καὶ ἄλλου δέ τινος παρατηρήσαντος, ὅτι ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει φράσις «ὅ,τι εἶναι δίκαιον» καθίσταται λίαν ἀόριστος, καὶ πρέπει ῥητῶς νὰ εἴπωμεν «νὰ προικισθῇ καὶ ἡ ἀναφερομένη» καθ' ὅσον εἶναι γνωστὰ τὰ προηγούμενα τοῦ πατρός της, διακρινομένου ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἰσχύϊ· ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἐπαινετὸς εἶναι τῷ ὄντι ὁ ζῆλος, ὃν ἡ Βουλὴ ἐδείξε πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθ' ὅσον ἐξέθηκεν ὁ προτελευταῖος ἀγορεύσας, ὁ μακαρίτης Αἰνιὰν διετέλεσεν ἢ διδάσκων ἢ γράφων, διὰ τὰ ὁποῖα μάλιστα δαψιλῶς ἀντεμείφθη κληθεὶς εἰς τὰς ὑψηλοτέρας λειτουργίας τοῦ ἔθνους. Τὸ δημόσιον δὲν ὀφείλει ἀποζημίωσιν εἰμὴ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες τὰ πάντα θυσιάσαντες ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος, ἐγκατέλειψαν τὰ τέκνα αὐτῶν ἄνευ ἄρτου. Ἄλλως, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι πάντες ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ τότε θέλει ἀνοιχθῇ πρὸς ἅπαντας ἡ θύρα τοιούτων αἰτήσεων. Διὸ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐνταῦθα

ἂν ὁ μακαρίτης Αἰνιὰν ὑπῆρξε πλουσιώτερος πρὸ τοῦ ἀγῶνος, ἂν ἐθυσίασεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν περιουσίαν του, καὶ τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἁρμοδίαν εἶναι νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Κυβέρνησις. Τοῦτο λοιπὸν προτείνει διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἡ ἐπιτροπή. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἀρχιμανδρίτην Ἰωακεὶμ, οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου εἰσὶ πασίγνωστοι, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ὤφειλε νὰ ἐκφρασθῇ ἐντόνως ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐνῷ ὡς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Αἰνιᾶνος ὑπάρχουσι πολλαὶ ἄλλαι.

Ἀπήντησιν ἄλλος, ὅτι ὁ προαγορεύσας δὲν ἐγνώρισεν ἕνεκα τῆς ἡλικίας του τὰς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους ἐκδουλεύσεις τοῦ Αἰνιᾶνος, οὐδ' ἔλαβε, φαίνεται, τὴν φροντίδα νὰ ἐξετάσῃ περὶ αὐτοῦ. Περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου δὲν ἐρρέθη, ὅτι εἰργάσθη ὡς συγγραφεὺς καὶ πρέπει νὰ ἀνταμειφθῇ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι συνέγραψε διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος, νὰ ἐμφυσήσῃ τὸ ὑπὲρ ἐλευθερίας αἴσθημα, νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἔκρηξιν τῆς ἐγκυμονούσης ἐπαναστάσεως. Αὐτὸς εἶναι ὅστις ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὴν Στερεάν, εὐηγγελίσθη τὴν ἔγερσιν τῆς πατρίδος, διεύθυνε πλῆθος μαχητῶν, καὶ ἔπραξεν ὅσα δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι παράλληλον τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ Ἰωακείμ. Ὅτε δὲ διεύθυνε στρατὸν ἐπίλεκτον κατὰ τοῦ σουλτανικοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ ἔσπευδε νὰ περιστείλῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, ἡ θέσις του αὕτη δὲν ἦτον θέσις μισθοδοσίας, ἦτον θέσις κινδύνου, ἀποστολὴ μεγάλης αὐταπαρνήσεως, καὶ σκοπὸν εἶχε τὴν ἐμπνευσιν τοῦ αἰσθήματος. Αἱ εὐγενεῖς λοιπὸν αὐτοῦ πράξεις δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἀμφίβολοι, καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ συστήσῃ τὴν αἴτησιν τῆς ὀρφανῆς Αἰνιᾶνος ὡς τὰς ἀναφορὰς τῶν οἰκογενειῶν Μακρῆ καὶ Στράτου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἐπιχειρεῖ οὐδὲ νὰ ἐξιμνήσῃ τὰς πράξεις τοῦ μακαρίτου Αἰνιᾶνος οὐδὲ νὰ πολεμήσῃ αὐτάς. Νομίζει ὅμως ὅτι οὐδὲ καιρὸς εἶναι οὐδ' ἔργον τῆς Βουλῆς νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἐκδουλεύσεις τῶν ἀγωνιστῶν. Πάντες ἀναμφιβόλως ζητοῦμεν νὰ ληφθῇ μέτρον ἱκανοποιοῦν τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς πατρίδος, καὶ τοῦτο ἀπῄτησε καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴ συνέλευσις, ζητήσασα νὰ εἰσαχθῇ γενικὸν ὑπὲρ αὐτῶν νομοσχέδιον. Ἀλλὰ συνιστῶντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν μονομερῶς τὰ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν, συντελοῦμεν εἰς τὸ νὰ εἰσαχθῇ γενικὸν ὑπὲρ αὐτῶν νομοσχέδιον; Ὁ τρόπος οὗτος τῶν συστάσεων τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι καταλληλος, καὶ ἀντιβαίνει ἴσως πρὸς τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως. Καὶ ἀληθῶς τί ἐψήφισεν αὕτη; Νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν

δικαιωμάτων τῶν ἀγωνιστῶν ὅλων, νὰ ἀποφανθῇ αὐτὴ ἐκτιμῶσα τὰς πράξεις ἑκάστου, καὶ τότε νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ὑπουργεῖον ἓν γενικὸν νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἡμεῖς ἀντὶ νὰ ζητήτωμεν τοῦτο ἀκαταλλήλως καὶ μὴ ἔχοντες δικαίωμα, διότι οἱ πλείστοι ὡς νέοι ἀγνοοῦμεν τὰς θυσίας ἑκάστου, συνιστῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἄτομα. Καὶ ὅμως ἔργον ἡμῶν εἶναι νὰ ζητήσωμεν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ γενικοῦ νομοσχεδίου, τοῦ ἐπιβληθέντος παρὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὰς Βουλάς. Ἄλλως, πρέπει νὰ διακηρύξωμεν εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅτι ἀναδεχόμεθα τὴν ἐκτίμησιν τῶν τοιούτων δικαιωμάτων, ἵν' ἀποτείνωνται πρὸς ἡμᾶς, διότι πολλοὶ ἔχοντες ἀπαιτήσεις τοιαύτας σιγῶσι περιμένοντες τὸ γενικὸν μέτρον.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἂν εἶχε τὸ φέρον πρασίνην ταινίαν παράσημον τὴ ἐν Ἐπιδαύρῳ συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον ἀπενεμήθη εἰς τὸν μακαρίτην Αἰνιᾶνα καὶ 22 ἄλλους πληρεξουσίους, ἤθελεν ἐρωτήσει τοὺς σήμερον ἀντιλέγοντας τί σημαίνει ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφή· ἡ Πατρὶς εὐγνωμονοῦσα ;» Καὶ τί ἄλλο σημαίνει ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, εἰμὴ ὅτι *μετὰ τὸν θάνατόν μου δὲν θὰ λιμοκτονῶσι τὰ τέκνα μου* ; Καὶ εἶπε μὲν εἷς τῶν προαγορευσάντων νὰ ἐξετασθῇ ποία ἦτον ἡ περιουσία τοῦ Αἰνιᾶνος, ἣν ἐδαπάνησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὥστε νὰ μὴ φροντίσῃ ὑπὲρ τῶν τέκνων του· ἀλλὰ ποῖος μεγαλείτερος ἔπαινος δι' ἄνδρα ἐγκαταλιπόντα τὰ τέκνα του χάριν τῆς πατρίδος; Ἕτερος δέ τις εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι δικαίωμα τῆς Βουλῆς νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἀξιώσεις. Ὅταν ὅμως δὲν εἶναι δικαίωμα τῆς Βουλῆς νὰ ἐξετάσῃ ποῖοι ἀγωνισταὶ λιμοκτονοῦσι, ποῖοι ἐξ αὐτῶν ἀδικοῦνται, ἔργον αὐτῆς ἔμεινε νὰ ψηφίζῃ προϋπολογισμοὺς καὶ νὰ δίδῃ πιστώσεις; Σεῖς αὐτοὶ ἀπεφάνθητε πρὸ ὀλίγου ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Γιατράκου καὶ ἄλλων, καὶ τὸ νὰ λέγητε ἤδη ὅτι δὲν ἔχετε δικαίωμα ὡς πρὸς τοῦτο, δὲν εἶναι προφανὴς ἀνακολουθία, καὶ δὲν δύναται νὰ σᾶς εἴπῃ τις, ὅτι δὲν εἴχετε οὐδὲ πρὸ ὀλίγου τὸ δικαίωμα τοῦτο; Μὴν ἀναφέρωσι δέ τινες τὸ ληφθησόμενον γενικὸν μέτρον, διότι παρ' ἡμῖν *γενικὸν μέτρον* εἶναι ταὐτόσημον μὲ τὴν *δευτέραν παρουσίαν*, ἂν δὲ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἀπαιτῇ τοῦτο, μὴ λησμονήσωμεν ὅτι προστίθησι νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπόφασίς της ἐντὸς τῆς ἁ. περιόδου. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐζητήσαμεν ποτὲ τοῦτο; ἐθέσαμεν αὐτὸ ὡς ὑπουργικὸν ζήτημα; Ὄχι· ἡμεῖς λοιπὸν εἴμεθα οἱ ἔνοχοι τῆς δυστυχίας τόσων ἀγωνιστῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι πᾶς Ἕλλην ἀνέλαβε τοῦ ἀγῶνος τὸ βάρος, ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ

κατὰ τὴν Πελοπόννησον, τὴν Στερεὰν καὶ τὰς Νήσους ὀλίγοι ἔξοχοι ἄνδρες, οἱ διευθύναντες τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἐνέργειαν πάντων, τὸ πλῆθος τοσούτων ἀγωνιστῶν ἤθελεν εἶσθαι ἄπλη ὕλη. Καὶ ἤδη εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα πρόσωπα δὲν πρέπει νὰ δώσωμεν ἄρτον; δὲν εἶναι δικαίωμα ἡμῶν νὰ ἐξετάσωμεν περὶ τούτου; Μὴ, πρὸς Θεοῦ! ἐπειδὴ οὕτω ἀρνεῖται ἡ Βουλὴ ἑαυτήν. Ὁ μακαρίτης Αἰνιὰν εἶναι ἐκ τῶν διακεκριμένων προσώπων τοῦ ἔθνους, ὑπηρέτησε λαμπρῶς τὸν ἀγῶνα, καὶ πρέπει νὰ συστηθῇ στενῶς ἡ προίκισις τῆς θυγατρός του.

Ἄλλος τις ἀπαντῶν ἐπανέλαβεν, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἀγόρευσιν αὐτοῦ πᾶν ἄλλο διενοήθη ἢ νὰ πολεμήσῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἀγωνιστῶν· εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι ἁρμόδιος νὰ κρίνῃ αὐτὸς περὶ τούτων, καὶ μολονότι οὐδόλως τὰ ἀγνοεῖ, ἀλλὰ φρονεῖ τῷ ὄντι ὅτι δὲν εἶναι πρὸς τοῦτο κατάλληλος. Δὲν εἶπε δὲ νὰ μὴ δοθῇ ἀποζημίωσις πρὸς τὰς πράξεις τοῦ Αἰνιᾶνος, ἀλλ' ἐζήτησε μάλιστα νὰ δοθῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀγωνιστάς, καὶ τὴν ἰδέαν του ταύτην ἀποκρούει ὁ προαγορεύσας. Ἀλλ' ἵνα εὑρεθῇ μέτρον τι ἰσότητος καὶ ἀναλογίας τῶν ἀμοιβῶν, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις, ὥστε ἐν γνώσει ν' ἀποφασίσωμεν ἐπ' αὐτῶν. Δὲν λέγει ἄρα νὰ μὴ ἀνταμειφθῇ ὁ Αἰνιὰν, ἀλλὰ θέλει νὰ μὴ ἀποκλεισθῶσι καὶ οἱ λοιποί, οἵτινες ἂν ἔχωσι τυχὸν μικρότερα δικαιώματα, δύνανται ν' ἀνταμειφθῶσι καὶ μίαν βαθμίδα ὀλιγώτερον, ἀρκεῖ μόνον ν' ἀνταμειφθῶσιν ἐπίσης καὶ οὗτοι, διότι ἡ ἐξαίρεσις ὅσον καλὴ καὶ ἂν ἦναι, εἶναι πάντοτε ἀδικία. Ἐπὶ τέλους δὲν ἔπρεπε νὰ λυπήσῃ τὸν προαγορεύσαντα ἡ φράσις «δὲν εἶμαι ἁρμόδιος» καθ' ὅσον δὲν τὴν εἶπεν αὐτὸς, ἀλλ' ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ψηφίσασα ῥητῶς νὰ συστηθῶσι κατάλληλα πρόσωπα πρὸς ἐκτίμησιν τῶν τοιούτων δικαιωμάτων.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος παρατηρήσας, ὅτι ἡ ἁρμοδιότης τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ν' ἀποφαίζῃ καὶ συνιστᾷ ἀπαιτήσεις τοιαύτας εἶναι ἀναμφισβήτητον αὐτῆς δικαίωμα, τὸ ὁποῖον οὐδὲ δύναται νὰ θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν, ἐσυμπέρανεν ὅτι δύω ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρουσιάσθησαν γνῶμαι· ἡ μὲν, νὰ γίνῃ ἡ σύστασις γενικὴ, ἡ δὲ, νὰ περιορισθῇ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς.

Οὕτω δ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, παρεδέχθη ταύτην δι' ἀναστάσεως, ἐχουσαν ὡς ἕπεται·

«3. Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 38 τῆς Ἀγανίκτης Αἰνιᾶνος νὰ συστηθῇ πρὸς τὸν Κ. πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, διὰ νὰ πράξῃ

ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς ἀναφερομένης ὅ,τι ἡ δικαιοσύνη καὶ αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρὸς αὐτῆ, ὑπαγορεύουσι.»

Προσελθόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ διακόψασα ἐνταῦθα τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀναφορῶν, προέβη εἰς τὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως 25,000 δραχμῶν εἰς τὸν Ν. Β. Βουδούρην, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβών τις τὸν λόγον ἐτέθηκεν, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου τῷ φαίνεται διφορουμένη, διότι ἐν μὲν τῷ ἄρθρῳ 1 τὸ χορηγούμενον ποσὸν χαρακτηρίζεται ὡς περίθαλψις, ἐν δὲ τῷ 2 ὡς δάνειον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περίθαλψις ἀρίσταται πολὺ τοῦ δανείου, καλῶς ποιοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ ἀρείλετο μὲν τὴν λέξιν *περίθαλψις*, κατέταξε δὲ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀλλὰ δὲν διεσάφισε συγχρόνως καὶ ἐκ ποίων ἀποζημιώσεων θέλει κρατηθῇ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ποσόν, διότι ὑπάρχουσι δύω εἰδῶν ἀποζημιώσεις· αἱ ἐκκαθαρισμέναι, ἀπέναντι τῶν ὁποίων χορηγεῖται κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν 200,000 δρ. καὶ αἱ ἀκαθάριστοι, καὶ ἑπομένως, ἐὰν σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου ἦναι νὰ κρατηθῶσιν ἐκ τῶν δευτέρων, ἐπειδὴ αὗται ποτὲ δὲν θέλουσιν ἐκκαθαρισθῆ, τὸ χορηγούμενον ποσὸν καθίσταται τῷ ὄντι περίθαλψις. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ δυστυχίαν πολλοὶ ἡμῶν συμπολῖται, ἐν οἷς καὶ ὁ Βουδούρης, ἔπαθον ἐκ τῆς ἐπαράτου λῃστείας, καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς πληρώνων φόρους, δικαιοῦται ν' ἀπολαύῃ ἀσφαλείας, κατ' αὐστηρὸν δίκαιον ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ ὅλους τοὺς παθόντας ἐκ τῆς λῃστείας. Ἀλλὰ, διὰ νὰ μὴ καθιερωθῇ ἀφ' ἑνὸς τοιαύτη ἀρχὴ ἀπρόοπτος εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ μείνωσι καὶ ἄνευ τινὸς περιθάλψεως ἄνθρωποι, οἵτινες ἐν καλῇ καταστάσει εὑρισκόμενοι ἐξύπνησαν πένητες, ὡς ὁ δήμαρχος Τοπόλιας Χ. Παπαθανασίου, τοῦ ὁποίου τὰ παθήματα συνεκίνησαν πᾶσαν καρδίαν, καὶ τοῦ ὁποίου δύω τέκνα ἔσφαξαν οἱ λῃσταί, διότι δὲν τοὺς ἀπέστειλε ταχέως λύτρα, νομίζει ὅτι καὶ δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον εἶναι νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἀνάλογός τις περίθαλψις, καὶ ἐπὶ τούτῳ προτείνει νὰ ἐξαλειφθῶσι μὲν τὰ δύω ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ν' αὐξηθῇ δὲ τὸ ποσὸν τῶν 25,000 δρ. εἰς 75,000, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον νὰ διανείμῃ κατ' ἀναλογίαν εἰς τοὺς ἐκ τῆς λῃστείας παθόντας.

Ἀντιπαρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι μεταξὺ τῶν κυριωτέρων κανόνων, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ τηρῇ πᾶσα Κυβέρνησις εἰς τὰς ἀγαθουργίας της, εἶναι τὸ νὰ μὴ δίδῃ χρήματα, ἀλλὰ νὰ θέτῃ τοὺς πάσχοντας εἰς θέσιν νὰ θεραπεύωσι τὰς ἀνάγκας των χωρὶς νὰ

προστρέχωσιν εἰς ἔλεος. Αἱ κυβερνήσεις δὲν πρέπει νὰ ἦναι γενναῖαι εἰς τὰς περιθάλψεις, καὶ ὅταν μάλιστα, ὡς ἐν Ἑλλάδι, ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις δὲν ἦναι τοσοῦτον εὐάρεστος, καὶ διὰ τοῦτο μετ' εὐχαριστήσεως παρετήρησεν ἐλαττωμένον ἐν τῷ ἐφετινῷ προϋπολογισμῷ τὸ ποσὸν τῶν δαπανθειῶν. Τὸ αὐτὸ δὲ τῆς οἰκονομίας πνεῦμα ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ, διότι, ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς ἡ Κυβέρνησις ἔρχεται εἰς βοήθειαν τοῦ παθόντος πολίτου, ἀφ' ἑτέρου προνοεῖ καὶ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ χορηγουμένου ποσοῦ.

Ἡ ἀντιβασιλεία ἅμα ἐλθοῦσα ἐν Ἑλλάδι, ἐξέδωκε Β. διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου κατέστρεφε πᾶσαν ἀναγνώρισιν καὶ πληρωμὴν χρέους ἐσωτερικοῦ, ἀλλ' ἡ ἀρχὴ τοῦ διατάγματος ἐκείνου κατηργήθη διὰ νόμου, καὶ εὐχαρίστως βλέπομεν ἤδη νὰ σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἓν ποσὸν, χορηγούμενον ἀπέναντι παλαιῶν χρεῶν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὸ Ἔθνος ἀναγνώρισε τὰ χρέη του, ὁ δὲ Βουδούρης ἔχει νὰ λαμβάνῃ σημαντικὸν ποσὸν, τίποτε δικαιότερον παρὰ νὰ τῷ δώσωμεν ἀπέναντι αὐτοῦ ἓν μικρὸν ποσὸν ἕνεκα τοῦ ἐπελθόντος αὐτῷ δυστυχήματος, τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ὀνομάτωμεν βοήθημα, διότι οὕτω πικραίνομεν τὴν καρδίαν του. Διαφέρει πολὺ τὸ νὰ δώσῃ τις χωρὶς νὰ προσβάλῃ ἐξευτελίζων τὸν λαμβάνοντα, καὶ διὰ τοῦτο αἱ κυβερνήσεις δίδουσαι, ὀφείλουσι νὰ μὴ ἐξευτελίζωσι τὸν λαμβάνοντα. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τοῦ νομοσχεδίου σαφῶς χαρακτηρίζεται τὸ χορηγούμενον ποσὸν ὡς δάνειον, ὀρθῶς ποιοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ ἀρείλετο τὴν λέξιν περίθαλψις, κατέταξε δὲ τὴν πληρωμὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει ὑπὲρ τῶν παθόντων σύστασιν τοῦ προαγορεύσαντος, νομίζει ὅτι δὲν συμφέρει νὰ κάμωμεν τοιαύτην διάκρισιν ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τῆς λῃστείας, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ περιθάλψῃ αὐτοὺς ἀναλόγως ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν δαπανθημάτων.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας της δὲν πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν μεταξὺ ἐξόδων καὶ ἐσόδων ἀναλογίαν, ἀλλὰ νὰ ἰσοσταθμίζῃ ταῦτα, καὶ ἂν τὰ ἔσοδα δὲν ἀρκῶσιν, ὀφείλει νὰ τ' αὐξήσῃ δι' ἐπιβολῆς φόρων. Ἡ Βουλὴ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων, ἀλλὰ τὸ ἀναγκαῖον ἢ μὴ τῆς δαπάνης. Πρὸ μικροῦ ἐψηφίσαμεν ἔξοδα πρὸς διατήρησιν ἰταλικοῦ μελοδράματος καὶ τῆς λέσχης, καὶ τότε

ήδύνατο καὶ ὤφειλε μάλιστα ὁ προαγορεύσας νὰ φανῇ φειδωλὸς καὶ νὰ ρέξῃ τοιαύτας παρατηρήσεις, οὐχὶ ὅμως καὶ ὅταν πρόκειται νὰ περιθάλψωμεν πολίτας παθόντας ἐκ τῆς ληστείας, καὶ δικαιουμένους ἀπέναντι τῶν φόρων, τοὺς ὁποίους πληρώνουσι, ν' ἀπολαύωσιν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας των. Ὡς δ' ἔπαθεν ὁ Βουδούρης ἔπαθαν καὶ ἄλλοι, οἵτινες πρέπει ἐξίσου νὰ τύχωσι μιᾶς κυβερνητικῆς περιθάλψεως, διότι, ἂν εἰς τὸν Βουδούρην ὀφειλῇ τὸ ἔθνος, ὀφείλει ἐπίσης εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὡς πρὸ μικροῦ ἐρρέθη κατὰ τὴν τῶν ἀναφορῶν συζήτησιν.

Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι προσβάλλομεν τὸν Κ. Βουδούρην ὀνομάζοντες τὸ διδόμενον αὐτῷ ὡς περίθαλψιν, διότι καὶ ὁ Βουδούρης διὰ τῆς ἀναφορᾶς του ὡς τοιαύτην ζητεῖ τὰς 25000 δραχ. καὶ τοιαύτη πραγματικῶς εἶναι, διότι ἄλλως δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ παρακαλέσῃ νὰ τῷ δοθῇ τὸ αἰτούμενον ποσόν, ἀλλὰ δικαιωματικῶς ἢ καὶ δικαστικῶς ἠδύνατο ν' ἀπευθύνῃ τὴν αἴτησίν του. Ἂν δὲ ὁ Κ. Βουδούρης ἦναι βουλευτὴς καὶ ἀνήκῃ εἰς ἀνωτέραν κοινωνικὴν τάξιν, δὲν εἶναι διὰ τοῦτο δίκαιον νὰ παραβλέψωμεν ἄλλους μικροτέρους μέν, ἐπίσης ὅμως παθόντας ἐκ τῆς λιστείας, διότι αἱ διακρίσεις εἰσὶ πάντοτε ἄδικοι, καὶ κατά τινα σοφὸν, τότε εὐδαιμονοῦσιν αἱ κοινωνίαι, ὅταν τὸ πάθημα τοῦ ἐλαχίστου πολίτου θεωρῆται ὡς δυστύχημα ὅλης τῆς κοινωνίας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ προαγορεύσας ὑπὸ ζήλου κινούμενος, ἀπέτεινε πρότασιν ὅλως ξένην τοῦ προκειμένου καὶ μὴ δυναμένην οἰκονομικῶς νὰ πραγματοποιηθῇ. Διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου πρόκειται νὰ περιθάλψωμεν ἕνα ἀγωνιστὴν, ὅστις συνέτριξεν ἀποτελεσματικῶς τὸ ἔθνος, καὶ ὁ ἐμπριθάλλων ἂς καταφύγῃ εἰς τὰ δημόσια βιβλία. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς παθόντας, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσε περιθάλπουσα αὐτοὺς τὸ κατὰ δύναμιν. Ἤδη δὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν ζητεῖ πίστωσιν διὰ βουλήματα, ἀλλὰ δι' ἣν ποσὸν πληρωθησομένων ἀπέναντι 40000 ταλλήρων, ὀφειλομένων εἰς τὸν Κ. Βουδούρην, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπίστευέ ποτε ὅτι ἤθελεν ἐγερθῇ φωνὴ ἐναντία.

Οὐδεμία δὲ διάκρισις γίνεται, διότι ὁ Βουδούρης παθὼν ἔκτακτον καὶ ἀπροσδόκητον δυστύχημα, ζητεῖ νὰ τῷ προκαταβληθῇ ποσὸν ἐλάχιστον ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ, οἱ δὲ λοιποὶ δικαιοῦχοι, ἀναγνωρίζοντες τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεώς του, παραδέχονται τὴν πραγματοποίησίν της.

Τελευταῖον παραδεχόμενος τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, θεωρεῖ περιττὴν τὴν περαιτέρω συζήτησιν.

Παρατήσαντος δέ τινος, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος περὶ αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ εἰς δρ. 75000 ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, καθ' ὃ οὐδεμία αὔξησις τοῦ προϋπολογισμοῦ προτείνεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας· ἡ Βουλὴ ἐθεώρησε περαιωμένην τὴν συζήτησιν.

Προκειμένου οὕτω νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, προέκυψε διαφωνία περὶ τοῦ τρόπου, καὶ μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἀπεφασίσθη νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν θέλῃ νὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία μυστικὴ ἢ φανερά. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς ἐτροποποιήθη τὸ θέμα οὕτω· «ἡ Βουλὴ θεωρεῖ προσωπικὸν τὸ προκείμενον ζήτημα, ναὶ ἢ ὄχι; Ἐπὶ τοῦ θέματος δὲ τούτου γενομένης αἰτήσεως πολλῶν ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σπ. Ἀντωνιάπουλον καὶ Π. Χρυσοβέργην, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θεωρεῖ προσωπικὸν τὸ ζήτημα, διὰ ψήφων 59 κατὰ 13, ἀρνηθέντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, ἤτοι ὅτι τὸ ζήτημα, περὶ οὗ τὸ νομοσχέδιον, εἶναι προσωπικόν, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ο	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν
Λουκᾶς Λόντος	Ο	Φίλων Φίλωνος	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀντώνιος Φ. Γρίβας	
Πέτρος Καμπάνης		Νικόλαος Τσέλιος	
Νικόλαος Π. Καΐρης		Κωνστ. Γριβογεώργης	Ο
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ο	Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ο
Δημήτριος Τσάκρης		Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	Ο
Γεώργιος Τσάκρης		Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ο
Νικόλαος Ἰατρός	Ο	Γεώργιος Κονδύλης	Ο
Σκαρλάτος Σούτσος		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ο	Ἰωάννης Ἀποστολίδης	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Βασίλειος Νώνης	Ο
Σταῦρος Βλάχος		Σταμάτιος Μήτσας	Ο
Ἀνδρέας Ἴσκος		Δημήτριος Ζῶτος	Ο
Σωτήριος Στράτος		Γ. Ἰω. Γιωλδάσης	Ο

Ν. Α. Γρανίτσας . . . . Ο	Β. Π. Δημητρακόπουλος . Ο
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . .
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . Ο	Α. Μαυροειδής . . . . .
Ἀνδρέας Αὐγερινός . ἀρνεῖται	Γ. Κεφάλας . . . . . Ο
Σόλων Κρεστενίτης . . . Ο	Ἀναγν. Τσάκας . . . . Ο
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος .
Γεώργιος Διαμάντης . . .	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . Ο
Ν. Δελένδας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Δ. Γαβρᾶς . . . . . Ο	Παναγ. Παπατσώνης. . . Ο
Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . Ν	Σπ. Αντωνόπουλος . . . Ο
Θρασύβουλος Ζαΐμης . . . Ο	Ἰωάν. Προβιλέγιος . . . Ο
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . Ο	Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ο
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Σ. Βαρότσης . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . Ο	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Γρηγόριος Κορφιωτάκης . .	Π. Χρυσοβέργης . . . . Ν
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . Ο	Α. Παπαδημητριάδης . . . Ο
Βελισάριος Νικολαΐδης . . Ο	Δ. Κοκοτάκης . . . . . Ο
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ο	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . .
Πέτρος Δελιγιάννης . . . Ο	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . Ο
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . Ν
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος . .	Γεώργιος Μπάνης . . . . Ο
Νικόλαος Μπούκουρας . . Ν	Νικόλαος Πιεράκος . . . .
Π. Κολποβίνος . . . . Ο	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Ἐμ. Ἀντίπας	Δημήτριος Πουλικάκος . . .
Γ. Πανοπριρτόπουλος . . .	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . Ο
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος.	Π. Χριστόπουλος . . . . Ο
Χρῆστος Ράγκος . . . . Ο	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Κύθ. Κανελλόπουλος . . . Ο	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Σπ. Πήλληκας . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . Ο	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . Ο	Κωνστ. Βλάμης . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ν	Κύθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ν
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Σιδέρης Πράτσικας . . . Ο
Α. Κορφιωτάκης	Π. Πατρινὸς . . . . .
Γ. Γιατράκος	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . Ο	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . .	Ν. Α. Μπότασης . . . . .
Γ. Ν. Ρεβελιώτης	Κ. Δαρειώτης . . . . .

Ἰω. Σκαβέντσος . . . . Ο	Δημ. Στάϊκος . . . . . Ο
Γ. Νικολάου . . . . . Ο	Α. Κιζάνης . . . . . Ο
Γεώρ. Ναύτης . . . . . Ο	Παντολέων Κουντουριώτης .
Μιχαὴλ Σολωμὸς	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Ἀν. Ῥενουάρδος	Σταμάτιος Δοκὸς . . . . Ο
Στ. Δάρας	Μ. Χουρμούζης . . . . . Ο
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . Ο	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . .
Παναγιώτης Ψάθης . . . Ο	Γεώργιος Ριζόπουλος . . .
Νικόλαος Νάζος	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἀναγν. Παπατσώρης . . . Ο	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . . Ο
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . Ο	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Κυριάκος Πονηρόπουλος . . Ν	Α. Μάντσαρης . . . . . Ο
Γ. Στάϊκος	

Ἐγένετο ἀκολούθως καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὁμοία ψηφοφορία, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρηθεῖσα ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παραδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 72 κατὰ μιᾶς.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως δραχ. 25,000 εἰς τὸν Ν. Βουδούρην, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός . . . . Ν	Φίλων Φίλωνος . . . . . Ο
Λουκᾶς Λάντος . . . . . Ν	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Νικόλαος Τσέλιος . . . . .
Πέτρος Καμπάνης	Κωνστ. Γριβογεώργης . . Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης . . .	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης . Ν	Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος . . Ν
Δημήτριος Τσόκρης	Ἀναγνώστης Παπαθανασίου . Ν
Γεώργιος Τσόκρης	Γεώργιος Κονδύλης . . . Ν
Νικόλαος Ἰατρὸς . . . . Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . . Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος	Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ν	Βασίλειος Νώνης . . . . Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Σταμάτιος Μήτσας . . . Ν
Σταῦρος Βλάχος	Δημήτριος Ζῶτος . . . . Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος	Γ. Ἰω. Γιολδάσης . . . . Ν
Σωτήριος Στράτος	Ν. Α. Γρανίτσας . . . . .
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . Ν	Λύσανδρος Βιλαέτης . . . .

Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Α. Μαυροειδής . . . . .
Ἀνδρέας Λύγερινός . . . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Ἀναγνώστης Τσάκας . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . .	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος .
Γεώργιος Διαμάντης	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . N
Ν. Δελένδας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . .
Δ. Γαβρᾶς . . . . . N	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Ν. Βασβαρῆγος . . . . . N	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N	Ἰω. Προβιλέγιος . . . . N
Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Σ. Βαρότσης . . . . .
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Γρηγόριος Κορριωτάκης . .	Η. Χρυσοβέργης . . . . N
Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . . N
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Δ. Κοκοτάκης . . . . . N
Ἰωάννης Μπαλάρας . . . N	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . .
Πέτρος Δελιγιάννης . . . N	Ἰωάννης Εὐσταθίου . . . N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης . N
Κωνστ. Λαμπρινόπουλος . .	Γεώργιος Μπάνης . . . . N
Νικόλαος Μπούκουρας . . N	Νικόλαος Πιεράκος . . . . N
Π. Κολπιδίνος . . . . . N	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Ἐμ. Ἀντίπας	Δημήτριος Πουλικάκος . . .
Γ. Πανοπριοτόπουλος . . .	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος. .	Π. Χριστόπουλος . . . . N
Χρῆστος Ράγκος	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . . N	Νικόλαος Μασχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦγλος . . .	Σπ. Πηλλήκας . . . . .
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . . N
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμπς . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ἐμμ. Μελετόπουλος	Σιδέρης Πράτσικας . . . N
Α. Κορριωτάκης	Π. Πατρινός . . . . . N
Γ. Γιατράκος	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . N
Λουκᾶς Στεράνου . . . . N	Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου . .
Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος. .	Ν. Α. Μπότσης . . . . .
Γ. Ῥεβελιώτης	Κ. Δαρειώτης . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . N	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . . N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος . .	Γ. Νικολάου . . . . . N

Γεώργιος Ναύτης . . . . N	Α. Κιζάνης . . . . . N
Μιχαὴλ Σολωμός	Παντολέων Κουντουριώτης .
Ἀν. Ῥενουάρδος	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Στ. Δάρας	Σταμάτιος Γ. Δοκὸς . . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Μ. Χουρμούζης . . . . . N
Παναγιώτης Ψάθης . . . N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . .
Νικόλαος Νάζος	Γεώργιος Ῥιζόπουλος . . .
Ἀναγνώστης Παπαταύρης . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Λύγερινὸς Λδέρωφ . . . . N
Κυριάκος Πανηρόπουλος . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Γεώργιος Στάϊκος	Α. Μάντσαρης . . . . . N
Δημ. Στάϊκος . . . . . N	

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ 1 ἄρθρου, ἐπρότεινέ τις νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ λέξεις «ἕνεκα κτλ.» διότι ἐν τῷ νόμῳ δὲν πρέπει νὰ φαίνηται ἡ αἰτία, καθ' ὅσον τοῦτο θέλει δώσει εἰς πολλοὺς ἀφορμὴν παραπόνων δικαίων.

Ἑτέρου δὲ ἀντιπαρατηρήσαντος, ὅτι ἡ αἰτία κατέστησε τὸ ζήτημα πραγματικόν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ τὸ ἐθεώρησεν ὡς τοιοῦτον, καὶ ὅτι ἐπομένως ἀπαιτεῖται νὰ φαίνηται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ· προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὡς εἰς τοὺς πολιτικοὺς νόμους εἶναι ἀρετὴ ἡ συντομία, οὕτω καὶ εἰς νόμους, οἵος ὁ προκείμενος, ἀρετὴ εἶναι τὸ ν' ἀναφέρηται καὶ ἡ αἰτία, καὶ διὰ τοῦτο, ὁσάκις δίδομεν συντάξεις ἢ προικίσεις, λέγομεν ἐν τῷ νόμῳ «διὰ τὰς πιστὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἐκδουλεύσεις.» Ἐὰν δὲ καὶ ἄλλαι οἰκογένειαι τ' αὐτὰ παθοῦσαι καὶ ἔχουσαι νὰ λαμβάνουν παρὰ τοῦ δημοσίου, ζητήσωσι περιθάλψιν, ἡ Κυβέρνησις βεβαίως δὲν θέλει ἀρνηθῆ τὴν πραγματοποίησιν τῆς αἰτήσεώς των.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, δεκτὴν γενομένην καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν Ν. Βουδούρην, βουλευτὴν Χαλκίδος, χορηγεῖται ποσὸν δραχμῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25,000, ἕνεκα τῶν μεγάλων ζημιῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐκ τῆς λῃστεύσεως τῆς ἐν Χαλκίδι οἰκίας του.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 ἠρώτησέ τις ἂν αἱ 25,000 δρ. θέλουν ἐκπεσθῆ ἀπὸ τὰ κατ' ἔτος διδόμενα εἰς τὸν Βουδούρην ἐκ τῶν 200,000 δρ. ἢ ἀπὸ τὸ ὅλον τῶν ὅσα οὗτος ἔχει νὰ λαμβάνῃ, διότι εἰς τὴν δευτέραν περίστασιν δὲν θέλουν βεβαίως ἐπιστραφῆ ποτέ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ Βουλὴ πρόκειται μόνον νὰ ψηφίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ, ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξοφλήσεως θέλει ὁρισθῆ ὑπὸ τῶν δικαιούχων, καθ' ὅσον σήμερον δὲν εἶναι γνωστὸν οὔτε τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν, διότι εἰσέτι δὲν ἀπεφασίσθη ἐὰν τὰ ὀφειλόμενα θέλουσι πληρωθῆ ἐντόκως ἢ οὔ, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἰξεύρομεν πόθεν θέλομεν ἐκπέσει τὰς ἤδη διδομένας 25,000 δραχμῶν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὸ ἑπόμενον 3 κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσι δ' οὕτως·

«Ἄρθρ. 2. Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ χρηματικὸν ποσὸν ὑποχρεοῦται ὁ Ν. Βουδούρης ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν δυνηθῇ ν' ἀποζημιωθῇ παρὰ τῶν αὐτουργῶν καὶ συναιτίων τῆς κατ' αὐτοῦ πραχθείσης ληστείας διὰ τὰς ὁποίας ἐκ ταύτης ὑπέστη ζημίας. Ἐὰν ὅμως ἀνέρικτος καταστῇ ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσίς του, τότε τὸ ποσὸν τοῦτο λογισθήσεται ἀπέναντι τῶν ὅσα οὗτος δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον ἐξ ἀποζημιώσεων τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ἄρθρ. 3. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου προστίθεται εἰς τὸν τοῦ 1856 προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸ κεφ. 2. ἄρθρ. 2 πίστωσις δρ. εἰκοσιπέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25,000.»

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας ταῖς προηγηθείσαις καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιτηρηθείσης ψηφολεκτῶν, συνήχθη, κατὰ τὸ ὁἶδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70, ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν Ν. Βουδούρην, βουλευτὴν Χαλκίδος, χορηγεῖται ποσὸν δραχμῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25,000, ἕνεκα τῶν μεγάλων ζημιῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐκ τῆς ληστεύσεως τῆς ἐν Χαλκίδι οἰκίας του.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ χρηματικὸν ποσὸν ὑποχρεοῦται ὁ Ν. Β. Βουδούρης ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν δυνηθῇ ν' ἀποζημιωθῇ παρὰ τῶν αὐτουργῶν καὶ συναιτίων τῆς κατ' αὐτοῦ πραχθείσης ληστείας διὰ τὰς ὁποίας ἐκ ταύτης ὑπέστη ζημίας. Ἐὰν ὅμως ἀνέρικτος καταστῇ ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσίς του, τότε τὸ ποσὸν τοῦτο λογισθήσεται ἀπέναντι

τῶν ὅσα οὗτος δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον ἐξ ἀποζημιώσεων τῶν ναυτικῶν νήσων.

Ἄρθρ. 3. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου προστίθεται εἰς τὸν τοῦ 1856 προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸ κεφ. 2. ἄρθρ. 2. πίστωσις δρ. εἰκοσιπέντε χιλιάδων, ἀριθ. 25,000.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας δραχ. 25,000 εἰς τὸν Ν. Βουδούρην, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Ἰωάννης Ἀποστολίδης	
Λουκᾶς Λόντος	Ν	Βασίλειος Νώνης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σταμάτ. Μήτσας	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Δ. Ζῶτος	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης		Γ. Γιολδάσης	Ν
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Ν. Γρανίτσας	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Γεώργιος Τσόκρης		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ἀνδρέας Λύγερινὸς	Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Γεώργιος Διαμάντης	
Σταῦρος Βλάχος		Ν. Δελένδας	
Ἀνδρέας Ἴσκος		Δ. Γαβρᾶς	Ν
Σωτήριος Στράτος		Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Θρασύβουλος Ζαΐμης	Ν
Φίλων Φίλωνος		Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Γεώρ. Δ. Τσιγκουράκος	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Ἀναγν. Παπαθανασίου	Ν	Βελισ. Νικολαΐδης	Ν
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Πέτρος Ἀελιγιάννης	Ν

Γ. Α. Αντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Κων. Δαμπρινόπουλος		Γεώργιος Μπάνης	Ν
Νικόλαος Μπούκουρας	Ν	Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Η. Κολποδίνος	Ν	Γερμανός Μαυρομιχάλης	
Εμ. Αντίπας		Δημήτριος Πουλικάκος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος		Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν
Μιχαήλ Τριανταφυλλόπουλος		Π. Χριστόπουλος	Ν
Χρῆστος Ράγκος		Π. Κανελλόπουλος	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Σπ. Πήλληκας	
Νικόλαος Ματθαίου	Ν	Ν. Πανουργιᾶς	Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Ἐμμ. Μελετόπουλος		Σιδέρης Πράτσικας	
Α. Κορφιωτάκης		Π. Πατρινός	Ν
Γ. Γιατράκος		Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν
Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν	Νικόλαος Α. Χ. Αναργύρου	
Ἰω. Ταμπακόπουλος		Ν. Α. Μπότασης	
Γ. Ν. Ῥιβελιώτης		Κ. Δαρειώτης	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	Ν
Ἀναγ. Δεβόπουλος		Γ. Νικολάου	Ν
Α. Μαυροειδὴς		Γεώργιος Ναύτης	Ν
Γ. Κεφάλας	Ν	Μ. Σολωμός	
Ἀναγ. Τσάκας	Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος	
Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος		Στ. Δάρας	
Κων. Κουρκουμέλης	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Ἀλέξ. Κουμουνδοῦρος		Παναγιώτης Ψαθᾶς	Ν
Παναγ. Παπατσώνης	Ν	Νικόλαος Νάζος	
Σ. Αντωνόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Ἰω. Προβιλέγιος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Ἰω. Ταταράκης	Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος	Ν
Σ. Βερόττης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Χ. Σουμαρίπας		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Α. Κιζάνης	Ν
Π. Χρυσοβέργης	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Δημήτριος Μπουδούρης	
Δ. Κοκοτάκης	Ν	Σταμάτιος Δοκός	Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης		Μ. Χουρμούζης	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	

Γεώργιος Ῥιζόπουλος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης		Α. Μάντσαρης	Ν
Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν		

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἁπάντος, νομοσχέδιόν τε καὶ ἔκθεσιν περὶ διαφιλονεικουμένου τινὸς δάσους, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐκ τοῦ συνημμένου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν, θέλετε παρατηρήσει, Κύριοι, ὅτι δι' αὐτοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν διαφιλονεικουμένων δασῶν ἐπιτροπὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν καθυποβληθέντων εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ 1843 ἐγγράφων, περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ὀθωμανίδος Ἐμπιπὲ Χανούμης ἀντιποιουμένων ἐν Εὐβοίᾳ δασῶν.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ ἀπέρυγε νὰ λάβῃ ἄχρι τοῦδε ὑπ' ὄψιν, ὡς μὴ συμπεριληφθέντος καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς εἰρημένης Ὀθωμανίδος εἰς τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1843 Βασ. διάταγμα, δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν ἀδελφόν της Χασὰν Μπέη νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον τοὺς περὶ δασῶν τίτλους του, καὶ τοι μὴ προσαχθέντας ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρ. 3 τοῦ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν νόμου ὁριζομένης ἐνταυσίου προθεσμίας.

Ἔδέησε λοιπὸν νὰ παραχωρηθῇ διὰ νόμου καὶ εἰς τὴν εἰρημένην Ὀθωμανίδα τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὅπερ ἐχορηγήθη καὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Χασὰν-Μπέη διὰ τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος Β. διατάγματος.

Προσέτι πρόκειται διὰ τοῦ νόμου τούτου νὰ ἐκπληρωθῇ ῥητὴ καὶ ἐπίσημος ὑποσχεσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην.

Ἀθήνησι, τὴν 16 Μαρτίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαρτίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν διαριθμονεικουμένων δασῶν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ παρὰ τῆς Ἐπιμπὶ-Χανούμης παρακατατεθέντα εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ **1843** ἔγγραφα ἰδιοκτησίας τῶν παρὰ τῆς ἰδίας ἐν Εὐβοίᾳ ἀντιποιουμένων δασῶν Αιθάδας, Διφνῶντος, Καλυβίων καὶ Τρούπης, τὰ ὁποῖα ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ δὲν ἐξέτασε τότε, καθὸ μὴ συμπεριληφθέντος τοῦ ὀνόματος αὐτῆς εἰς τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου (11 Αὐγούστου) **1843** Βασ. Διάταγμα, δι' οὗ ἐπετράπη εἰς τὸν ἀδελφόν της Χασὰν-Μπέη νὰ καθυποβάλῃ τοὺς περὶ δασῶν τίτλους του πρὸς ἐξέτασιν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ σήμερον παρ' Ἡμῶν κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Λαβών τις τελευταῖον τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὰ **1840** ἠγοράσθησαν διάφορα εἴδη ἀξίας **100,000** περίπου δρ. διὰ νὰ δωρηθῶσιν εἰς τὸν Σουλτάνον, ἀλλ' ἔκτοτε τὰ εἴδη ταῦτα σήπονται ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ἐν ὁριστικὸν περὶ αὐτῶν μέτρον πρὶν ἡ καταστραφῶσιν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτι θέλει λάβει πρόνοιαν περὶ αὐτῶν, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **4** μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καΐρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.

Τῆς 23 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν βουλευτῶν Α. Βιλαέτου, Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ Π. Καλποδίνου ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν αὐτοῖς ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίαν ἀπουσίας ἄδειαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου, καλαμβοκίου καὶ βρώμης, καὶ ἕτερον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου διὰ τὸ ἔτος **1855**, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους καταδειχθεῖσα ἐπαισθητὴ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν ὕψωσις καὶ ἡ ἐπαπειλοῦσα τὸν τόπον σιτοδεία ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως νὰ προκαλέσῃ τὸν ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου **1855** νόμον περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν κτλ. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξέλιπον, καταργήθη αὕτη ἤδη διὰ Βασ. διατάγματος, ἀλλ' ἡ εὐτυχὴς τῶν ὀψίμων καρπῶν ἐσοδεία ἀφίνει οὐκ ὀλίγα εἰς τὸν τόπον περισσεύματα ἀραβοσίτου καὶ καλαμβοκίου, ὧν τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ὑπέρογκον διατρυμένον ὡς ἐκ τῆς ἐξακολουθούσης ὑψωμένης τιμῆς τοῦ σίτου, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ κατὰ τὴν κλίμακα καὶ ὁ φόρος τῶν λοιπῶν σιτηρῶν, δὲν συμφέρει εἰς τὸ ἐμπόριον, καθόσον πανταχοῦ τὰ σιτηρὰ ὑπετιμήθησαν μετὰ τὰς τελευταίας περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἰδήσεις. Διὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις σπεύδει, χάριν τῶν παραγωγῶν τῶν εἰρημένων εἰδῶν, καὶ διότι ταῦτα ὑποκεινται ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των εἰς φθοράν, νὰ ὑποβάλῃ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. νομοσχέδιον, δι' οὗ τὸ τέλος αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βρώμης μὴ καταναλισκομένης ἐντὸς τοῦ Κράτους, προσδιορίζεται διὰ μὲν τὸν ἀραβόσιτον κατὰ κοιλὸν . . . . . εἰς λεπ. **28.**
διὰ δὲ τὸ καλαμβόκιον . . . . . » » **20.**
καὶ διὰ τὴν βρώμην . . . . . » » **18.**

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ὁρίζεται, ὡς βλέπετε Κύριοι, μέχρι τέλους Αὐγούστου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ παραταθῇ ἢ καταργηθῇ αὕτη καὶ πέραν ἢ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦ μέτρου τούτου ἡ ἐφαρμογὴ ὅσον ταχυτέρα ἐπέλθῃ, κατὰ τοσοῦτον ὑπόσχεται ἀνωτέραν τὴν ὠφέλειαν,

συνετῶμεν τὴν ταχίστην ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, ἵνα δοθῇ ἀμέσως διέξοδος εἰς τὰ διαληφθέντα εἴδη τῆς ἐγχωρίου γεωργίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτίου 1856.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου, τοῦ καλαμποκίου καὶ τῆς βρώμης προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι 31 Αὐγούστου ε. ε. ὡς ἀκολούθως·

1) Τοῦ μὲν ἀραβοσίτου κατὰ κοιλὸν . . . . . λεπ. 28.
2) Τοῦ δὲ καλαμποκίου » » . . . . . » 20.
3) Καὶ τῆς βρώμης » » . . . . . » 18.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ παραταθῇ καὶ πέραν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ἐκλείψωσιν οἱ προκαλέσαντες τοῦτον λόγοι.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὸ ἐγκλεῖστον νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 2,328 75|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1855 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου· ἐπισυνάπτεται δὲ καὶ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις μετ' ἀποσπά-

σματος τῆς περὶ τούτου πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ ἐπιταχύνητε τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἀθῆναι, τὴν 19 Μαρτίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλήν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Μαρτίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν 2,328:75|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1855 ἔτους, διανεμηθησομένη ὡς ἑξῆς εἰς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Α'. ἄρθρ.	2	Δραχ. 641:11
» » » Γ'. »	2	» 1,400
» » » » »	12	» 287:64
	Τὸ ὅλον δρ.	2,328:75.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1855.

«Ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου, σημειοῦται ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ καὶ ψηφίζεται κατ' ἔτος, καθὰ γινώσκει ἡ Βουλή, πίστωσις ὅτε μὲν 4,000, ὅτε δὲ 5,000 δραχμῶν, ἵνα δι' αὐτῆς συντρέχῃ ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἐκδίδοντας τὰ διδακτικὰ αὐτῶν ἐγχειρίδια καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἐνῷ περιωρίσθη ἐν τῷ περυσινῷ προϋπολογισμῷ εἰς μόνον δραχμὰς 2000, ἀφ' ἑτέρου προύκαλέσθησαν Β. διατάγματα συνδρομῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τοιούτων ἐγχειριδίων, διὰ ποσὸν πολὺ ἀνώτερον τῶν 2000 δραχμῶν.

Κατὰ τὰ Β. ταῦτα διατάγματα ὀφείλονται·

1) Εἰς μὲν τὸν Κύριον Θ. Ἀφενταύλην, καθηγητὴν, Δρ. 600
2) Εἰς δὲ τὸν Κύριον Μακᾶν, καθηγητὴν . . . . » 800

1400.

Οἱ κύριοι οὗτοι παραδόσαντες τὰ συγγράμματα τῶν καθ' ὃν ὅρον ἔθετον τὰ Β. διατάγματα, προσέρχονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ζητοῦσι τὰς συνδρομάς.

Προσέτι, ὅτε κατὰ τὴν 5 Ὀκτωβρίου π. ε. ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἡ ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους ἐκείνου ψηφισθεῖσα πίστωσις δι' ἔξοδα τοῦ γραφείου του ὄχι μόνον ἦτον ὁλοτελῶς ἐξαντλημένη ὑπὸ τῶν προκατόχων μου, ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ ἔξοδα τοῦ γραφείου του, γενόμενα πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου καὶ μὴ πληρωθέντα δι' ἔλλειψιν πιστώσεως· ἐντεῦθεν τὰ μέχρι τέλους 1855 δαπανηθέντα δι' ἀπολύτους ἀνάγκας τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου ἀνέβησαν εἰς δραχ. 641: 11|00, μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων ἐὰν ἤθελεν ἐπιβαρυνθῇ ἡ ἐν τῷ ἐρετεινῷ προϋπολογισμῷ σημειωθεῖσα διὰ τοιαύτας ἀνάγκας πίστωσις, τὸ ὑπουργεῖον θέλει πάλιν εὑρεθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος ἔτους στερημένον τῶν ἀναγκαίων αὐτῷ γραφικῶν ἐξόδων.

Τελευταῖον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τὸ κατάστημα τοῦ Α'. Γυμνασίου Ἀθηνῶν μετετράπη εἰς ἄλλην οἰκίαν διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ οἰκία, ἥτις μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐχρησίμευεν ὡς τοιοῦτον, κειμένη εἰς θέσιν θορυβώδη, ἐθεωρήθη ἀπὸ πολλοῦ ὡς μὴ κατάλληλος διὰ διδακτήριον.

Ἐντεῦθεν ἔγινε χρεία μετὰ τὴν ἐκένωσιν τῆς ῥηθείσης οἰκίας ν' ἀντικαταστᾶθῶσιν ἐλλείψεις τινὲς, διὰ τὰς ὁποίας ὡρίσθη ὑπὸ πραγματογνωμόνων νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ ὑπουργεῖον δραχμὰς 205:20, καὶ προσέτι δραχμὰς 82 44|00 δι' ἐνοίκιον ἡμερῶν ἐννέα, αἵτινες ἐθεωρήθησαν ἀπαιτούμεναι πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐλλείψεων τούτων.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μου ὑπουργείου ψηφισθεῖσα πίστωσις δι' ἔξοδα τοῦ Α'. γυμνασίου Ἀθηνῶν ἐξαντλήθη εἰς

τὰς καθημερινὰς χρείας αὐτοῦ, ζητεῖται νὰ χορηγηθῇ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν, συνιστάμενον ὁμοῦ εἰς δραχ. 287 :64|00.

Ὅθεν παρακαλεῖται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτὰ ἀναπληρωτικῶς ἐπὶ τῶν ἀριθμοδίων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1855, τουτέστιν·

Ἐπὶ μὲν τοῦ κεφ. ά. ἄρθ. 2 . . . . . Δραχ. 641:11
Ἐπὶ δὲ τοῦ » γ'. » 2 . . . . . » 1400
Ἐπὶ δὲ τοῦ » » » 12 . . . . . » 287:64

Ἐν ὅλοις δραχμ. 2328:75.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Μαρτίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Ὑπουργὸς
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ἀνήγγειλαν ἐν πρώτοις τὰ τμήματα δ'. ἐ. καὶ ς'. ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀντιποιουμένων ὑπὸ τῆς Ἐμπιμπὶ Χανούμης δασῶν τοὺς Ἰω. Προβιλέγιον, Ἀν. Ῥενουάρδον καὶ Γ. Μαδεμαχωρίτην.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ θεωρήσασα ὡς κατεπείγον τὸ περὶ προσδιορισμοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἀραβοσίτων κτλ. νομοσχέδιον, προέβη ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Προκειμένου δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, παρετήρησέ τις, ὅτι δι' ὃν λόγον ἐλαττοῦται τὸ ἐπὶ τῶν ἀραβοσίτων, καλαμποκίων καὶ ῥυζίμης ἐξαγωγικὸν τέλος, διὰ τὸν αὐτὸν νομίζει ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαττωθῇ ἢ καὶ ὅλως νὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἀνθράκων πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλων ζημιῶν, αἵτινες ἀπειλοῦσι πολλοὺς ἐμπόρους μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης.

Τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀπαντήσαντος, ὅτι θέλει λάβει ὑπὸ σκέψιν τὴν σύστασιν τοῦ προαγορεύσαντος, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Μ. Χουρμούζην καὶ Π. Κολοκοτρώνην, ἐξ ὧν συνέχθη, κατὰ τὸ ὠφθὲν προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἐξαγωγῆς τέλους ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου, καλαμποκίου καὶ βρώμης νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι ;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινὸς	N	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	N
Λουκᾶς Λόντος	N	Σόλων Κρεστενίτης	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Πέτρος Καμπάνης		Γεώργιος Διαμάντης	N
Νικόλαος Καΐρης		Ν. Δελένδας	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	N	Δ. Γαβρᾶς	N
Δημήτριος Τσόκρης		Ν. Βαρβαρῆγος	N
Γεώργιος Τσόκρης		Θραα. Α. Ζαΐμης	N
Νικόλαος Ἰατρός		Ἀθωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	
Σκαρλάτος Σοῦτσος	N	Χ. Θεοχαρόπουλος	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἰλ. Παπαδαῖος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀθαν. Δανηλόπουλος	
Σταῦρος Βλάχος		Γρηγόριος Καρφιωτάκης	
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ἰωάννης Χάρκος	N
Σωτήριος Στράτος		Βελ. Νικολαΐδης	N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Φίλων Φίλωνος	N	Πέτρος Δελιγιάννης	N
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	
Κωνστ. Γριβογεώργης	N	Νικόλαος Μπούκουρας	N
Δ. Π. Πετροπουλάκης	N	Π. Κολποδῖνος	N
Γεώρ. Δ. Τσιγκουράκος		Ἐμ. Ἀντίπας	N
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	N	Γεώρ. Παναπριοτόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης	N	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Ἐλευθέρ. Καλογερᾶς	N	Χρῆστος Ῥάγκος	N
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Εὐθ. Κανελλόπουλος	N
Βασίλειος Νώνης	N	Ἐμμ. Τσοῦχλος	
Σταμάτιος Μήτσας	N	Νικόλαος Ματθαίου	N
Δημήτριος Ζῶτος	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	N
Γεώργιος Ἰω. Γιολδάσης		Σ. Κοπανίτσας	N
Νικόλαος Γρανίτσας	N	Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Α. Κορφιωτάκης	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N	Γ. Γιατράκος	N

Λουκᾶς Στεφάνου	N	Ν. Πανουργιᾶς	N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Σιδέρης Πράτσικας	
Β. Π. Δημητρακόπουλος	N	Π. Πατρινὸς	N
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Χ. Τσαλαμιδᾶς	N
Α. Μαυρειδῆς		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Γ. Κεφάλας	N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Ν. Α. Μποτσάρης	
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Κ. Δαρειώτης	
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰω. Σκαφέντσης	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Γ. Νικολάου	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Γεώργιος Καΐτης	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Μιχαὴλ Σαλιαμὸς	
Ἰω. Προβιλέγιος	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Σ. Δάρας	
Σ. Βαρότσης		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Χ. Σουμαρίπας		Παναγιώτης Φάθης	N
Π. Δημητρακόπουλος		Νικόλαος Νάζος	
Π. Χρυσοβέργης	N	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Δ. Κοκοτάκης		Κυριάκος Πανηρόπουλος	N
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης		Δημ. Σταΐκος	
Ἰωάννης Εὐσταθίου	N	Α. Κιζάνης	N
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N	Πανταλέων Καντουριώτης	
Γεώργιος Μπάνης		Δημήτριος Βουδούρης	
Νικόλαος Πιεράκος		Στεμάτιος Γ. Δακός	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Μ. Χουρμούζης	N
Δημήτριος Πουλικάκος		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Π. Χριστόπουλος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Π. Κανελλόπουλος		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Νικόλαος Μασχούλας		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Σπ. Πήλικας	N	Α. Μάντσαρης	N

Παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως τὸ 1 καὶ μοναδικὸν ἄρθρον, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοία τῇ προαγθείσῃ ψηφοφορία καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιτραφθείσα ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίων σχεδὸν τοῖς προαγθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 73, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου, τοῦ καλαμποκίου καὶ τῆς ῥεβύθης προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι 31 Αὐγούστου ε. ε. ὡς ἀκολούθως.

1) Τοῦ μὲν ἀραβοσίτου κατὰ κιλὸν . . . . λεπ. 28
2) τοῦ δὲ καλαμποκίου » » . . . . . » 20
3) καὶ τῆς ῥεβύθης » » . . . . . » 18.

Διὰ Β. διατάγματος δύναται νὰ παραταθῇ καὶ πέραν τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ἐκλείψωσιν οἱ προκαλέσαντες τοῦτον λόγοι.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναγνωσθέντα δὲ διὰ τὸ κατεπείγον καὶ ἐγκριθέντα τὰ πρακτικὰ, ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν τῶν ἀναφορῶν συζήτησιν, ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 44 περιληφθεῖσα ἀναφορὰ, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως, ἔχουσα οὕτως·

«Ἀριθ. 44. Ἀναφορὰ τῆς Ἐλισάβετ Χαραλ. Μάλη ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1856, δι' ἧς ἀναφέρει τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός της, καὶ ἐξαιτεῖται περιβλέψιν ἀπέναντι αὐτῶν.»

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 44 τῆς ὀρφανῆς Ἐλισάβετ Χ. Μάλη νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ περὶ αὐτῆς καὶ χορηγήσῃ τὴν δέουσαν βοήθειαν.»

Ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 περιληψέως, ἔχούσης οὕτως·

«Ἀναφορὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, δι' ἧς ἐπικαλεῖται τὴν δικαιοσύνην τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Μονῆς, χρησιμευσάσης κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τὸ καταφύγιον τῶν ἀδυνάτων καὶ ἡ διάσωσις πλήθους ἀδελφῶν, ὑποχρεωμένου τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πλείας ν' ἀρήσῃ ἀνενόχλητον τὴν Μονὴν ἀπὸ τοὺς διαστικοὺς ἀγῶνας ὡς πρὸς τὸ ζευγηλατεῖον Ἀγᾶ Τσελεπῆ.»

Λαβόντες τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται οὐδόλως νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰς μετὰ τοῦ δημοσίου τῆς Μονῆς φιλονεικίας, ὡς ἀναγομένας εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα μόνον δύνανται ν' ἀποφανθῶσι τίς ὁ ἀδίκων καὶ τίς ὁ ἀδικούμενος. Προτείνει λοιπὸν ἀντὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ζητούσης πληροφορίας, νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀναφερομένων.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὀφείλων νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν γνώμην της ἀπόντος τοῦ εἰσηγητοῦ, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπέμβωμεν εἰς δικαστικὰ καθήκοντα, ἀλλὰ μάλιστα νὰ στηρίξωμεν ἀπόφασιν δικαστικήν, ἐναντίον τῆς ὁποίας ὁ ἔφορος ζητεῖ νὰ καταπατήσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ κατὰ τῆς αὐτοδικίας ταύτης τοῦ ἐφόρου ζητεῖ ἡ Μονὴ τὴν μεσολάβησιν τῆς Βουλῆς. Ἡ δ' ἐπιτροπὴ μετὰ πολλῆς προφυλάξεως σκεπτομένη, περιωρίσθη νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον. Τοῦτο δὲ δὲν θεωρεῖται ἀναντιῤῥήτως ἐπέμβασις εἰς δικαστικὰ καθήκοντα.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τὴν συζήτησιν, διότι ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ πολλῆς προφυλάξεως καὶ συνέσεως φερομένη, περιωρίσθη νὰ ζητήσῃ ἁπλῶς πληροφορίας χωρὶς οὔτω νὰ δικάσῃ οὔτε νὰ ἐπέμβῃ εἰς ἀγῶνα δικαστικόν. Δύναμει δικαστικῆς ἀποτάσεως ἡ Μονὴ ἀναγνωρίσθη ὡς ἰδιοκτῆτις τοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ἤδη ὁ ἔφορος διὰ τῆς βίας ζητεῖ νὰ σφετερισθῇ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου. Τὴν αὐθαίρετον λοιπὸν ταύτην πρᾶξιν τοῦ ἐφόρου ἀναφέροντες εἰς τὴν Βουλὴν οἱ καλόγηροι τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἐξαιτοῦνται τὴν βοήθειαν· ἡ δὲ ἐπιτροπὴ προτείνει εἰς τὸ Σῶμα νὰ πράξῃ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅ,τι ἀπεφάσισε πρὸ μικροῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἀγᾶ, ζητοῦν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει ὡς ὄφθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀντέτεινεν ἕτερος, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν τῷ φαίνεται τοιοῦτον ἁπλοῦν, καὶ ὅτι παραδεχόμενοι τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, παραβιάζομεν δύο ἀρχάς, μίαν συνταγματικὴν καὶ ἑτέραν δικαστικήν.

Ἐὰν τὸ δημόσιον ἐνήργει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς Κυβέρνησις, ὡς ἐκτελεστὴς τοῦ νόμου, τότε ἠδύνασθε νὰ ζητήσητε παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῶν πράξεών του· ἀλλὰ τὸ δημόσιον ἐνεργεῖ ὡς ἰδιοκτήτης, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θεωρεῖται ὡς ἰδιώτης, καὶ διὰ τοῦτο ἔρχεται καὶ αὐτὸ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων·

διαφεύγει λοιπὸν τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Βουλῆς. Ἐὰν δὲ ἔπραξεν αὐτοδικίαν, τὰ δικαστήρια εἶσιν ἁρμόδια καὶ ἕτοιμα νὰ περιστείλωσι τὸν παρανομήσαντα, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι. Ἐπειδὴ δὲ πληροφορίαι ζητοῦνται ὁσάκις ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προέλθῃ εἰς μίαν ἀπόφασιν, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ, θεωρεῖ ἄσκοπον τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Προτείναντος δέ τινος ν' ἀφαιρεθῶσι μόνον αἱ λέξεις «καὶ τῆς δικαιοσύνης» διὰ νὰ συναλείψῃ ἡ ἰδέα ἐπεμβάσεως εἰς δικαστικὰ καθήκοντα· προσίθηκεν ἕτερος, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς οὐδεμίαν ὑπόθεσιν, διότι μόνον ἀνάγεται εἰς τὰ δικαστήρια. Παραδεχόμενοι τοιαύτην ἀρχήν, ἐγκαταλείπομεν τὸν λαὸν εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν ἑνὸς ὑπαλλήλου, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ δώσῃ τὰς ζητουμένας πληροφορίας, ἡ δὲ Βουλὴ νὰ ἐκφράσῃ τὴν δυσαρέσκειάν της κατὰ τοῦ ἐφόρου, ἐὰν ἀποδειχθῇ πραγματικῶς ὅτι ἐζήτησε νὰ παραβιάσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Μονῆς.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφαιρουμένων τῶν λέξεων «καὶ τῆς δικαιοσύνης» ἔχει δ' οὕτως·

«Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. **40**. Τὰ παρὰ τῶν μοναχῶν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου ἀναφερόμενα προύκάλεσαν τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀναγόμενα εἰς παραβίασιν ἰδιοκτησίας παρὰ τῶν δικαστηρίων ἀναγνωρισθείσης. Ἐπιθυμοῦσα δὲ πρὶν ἡ φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὴν γνώμην της, νὰ λάβῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῆς Βουλῆς αἱ ἀνήκουσαι πληροφορίαι παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.»

Ἐπίσης δὲ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. **41** καὶ **43** ἑπομένων περιλήψεων·

«Ἀριθ. **41**. Ἀναφορὰ Ἰωάννου Κυριάκου ἀπὸ **13** Φεβρουαρίου **1856**, δι' ἧς ἀναφέρων τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, ἐξαιτεῖται νὰ τῷ δοθῇ ὁ ἀνήκων αὐτῷ ἔπαθλος κατὰ τὰ ὁποῖα φέρει πιστοποιητικὰ διαφόρων ὁπλαρχηγῶν.»

«Ἀριθ. **43**. Ἀναφορὰ Χ. Ε. Σίγελ, καθηγητοῦ τῆς γλυπτικῆς ἐν τῷ Βασιλικῷ Πολυτεχνείῳ, ἀπὸ **6** Φεβρουαρίου **1856**, δι' ἧς ἐξαιτεῖται ὅπως ἀγορασθῶσι τὰ ἐξ ἐρυθροῦ καὶ λευκοῦ Λακωνικοῦ μαρμάρου ἐξεργασμένα καὶ βραβευθέντα εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Παγκόσμιον ἔκθεσιν λυχνεῖα, καὶ νὰ τοποθετηθῶσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡς μνημεῖον φιλοκαλίας καὶ ἐθνικῆς τιμῆς.»

Γνώμας τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχούσας οὕτως·

«Ἀριθ. **6**. Ἡ ὑπ' ἀριθ. **41** τοῦ Ἰωάννου Κυριάκου, ὑπολοχαγοῦ τῆς Φάλαγγος, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, διὰ ν' ἀποδοθῇ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ δίκαιον.»

«**7**. Ἡ ὑπ' ἀριθ. **43** τοῦ Χρήστου Σ. Σίγελ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἀνήκουσαν σύστασιν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς αἰτήσεώς του, καθόσον εἶναι βέβαιον ὅτι οὐ μόνον πολλὰς ὠφελίμους ἀνακαλύψεις ὀρυκτῶν ἔκαμεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ κόπους καὶ ἔξοδα ἴδια κατέβαλε διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ πλούτου παραγωγικὰ καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν ἄξια, διότι τὰ περὶ ὧν πρόκειται λυχνεῖα ἀποσταλέντα εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Παγκόσμιον ἔκθεσιν, ἐβραβεύθησαν, καὶ ἤδη τὰ Λακωνικὰ μάρμαρα, ἐξ ὧν κατεργάσθησαν, κατέστησαν παρ' Εὐρωπαίοις ἐπιζήτητα.»

Διασαφηνισθέντος δὲ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **45** ἀναφορᾶς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀποῤῥίπτει ἐντελῶς τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, ἀλλ' ἀναβάλλει μόνον τὴν ἀπόφασίν της μεχρισοῦ δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συνδρομῆς· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. **46** καὶ **47**. Ἔχουσι δὲ αἱ τε περιλήψεις καὶ αἱ γνῶμαι τῆς ἐπιτροπῆς οὕτω·

«Ἀριθ. **45**. Ἀναφορὰ Ν. Δραγούμη ἀπὸ **8** Φεβρουαρίου **1856**, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι προτίθεται νὰ ἐκτυπώσῃ χειρόγραφόν τι «Τῶν Στεφανοπούλων» καλούμενον, περιέχον διαφόρους πράξεις σχέσιν ἐχούσας μὲ τὴν Ἱστορίαν ἡμῶν, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.»

«Ἀριθ. **46**. Ἀναφορὰ Νικολάου Λοβιζέλη ἀπὸ **11** Φεβρουαρίου **1856**, δι' ἧς ἀναφέρων ὅτι πρῶτος οὗτος μετὰ τῆς συζύγου του ἐδίδαξε τὴν διατροφὴν τῶν μεταξοσκωλήκων κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον καὶ συνέτεινε μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐμψύχωσιν τοῦ οὐσιώδους τούτου κλάδου τῆς βιομηχανίας, ἐξαιτεῖται ν' ἀναγνωρισθῶσιν αἱ πρὸς τοῦτο προπάθειαί του.

«Ἀριθ. **47**. Ἀναφορὰ Μ. Σπυρίδου, ὑπολοχαγοῦ, ἀπὸ **17** Ἰανουαρίου **1856**, δι' ἧς διευθύνει ἀντίτυπά τινα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος συγγράμματος τῆς βιογραφίας τοῦ μακαρίτου Χ. Χρήστου, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς.»

«8) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 45 ἀναφορὰ τοῦ Ν. Δραγούμη νὰ μὴ ληφθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπ' ὄψιν, διότι ὁ ἀναφερόμενος, ζητῶν 600 δραχμὰς διὰ τὴν τύπωσιν τοῦ μνημονευομένου χειρογράφου βιβλίου, δὲν προσδιορίζει τὴν ἀξίαν ἑκάστης αὐτῶν οὐδὲ τὸ ἐκ πόσων τυπογραφικῶν φύλλων θέλει σύγκεισθαι ἕκαστον βιβλίον· ἐξ δὲ τῆς ἀοριστίας ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ φέρῃ γνώμην.»

«9. Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 46 τοῦ Ν. Λοβιζέλη νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, καθὸ ἁρμόδιον νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἀναφερόμενα καὶ πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει ὑπὲρ αὐτοῦ.»

«10. Ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 47 τοῦ Μ. Σπυρίδου συνιστᾶται πρὸς τὴν Βουλήν, ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὸν ἀναφερόμενον δραχ. 100, ἀντίτιμον ἑξήκοντα πέντε σωμάτων τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης βιογραφίας τοῦ ἀειδίμου ὑποστρατήγου καὶ γερουσιαστοῦ Χ. Χρήστου.»

Γενομένης τελευταίον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Χουρμούζη καὶ Σ. Κοπανίτσα κληρώσεως συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν 25 Μαρτίου, ἔλαχον οἱ Κ.Κ. Χ. Θεοχαρόπουλος, Φ. Φίλιππος, Μ. Χουρμούζης, Ν. Γρανίτσας, Δ. Πετροπουλάκης, Α. Βιλαέτης, Κ. Πονηρόπουλος, Σ. Δοκὸς Θ. Ζαΐμης καὶ Α. Κορριωτάκης.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Τῆς 31 Μαρτίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν βουλευτῶν Ν. Πανουργιᾶ, Εὐθ. Κεχαγιᾶ καὶ Χ. Θεοχαροπούλου ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν αὐτοῖς ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίαν ἄδειαν ἀπουσίας.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ἐκτὸς τοῦ δ'. καὶ ε. ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς· ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς

πιστώσεως ἐκ δραχ. 2328:75 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου τοὺς Κ. Λαμπρινόπουλον, Α. Βενιζέλον, Δ. Ὀρεινόν, Γ. Μαδεμοχωρίτην καὶ Θ. Ζαΐμην. Ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ δασῶν τῆς Ἐμπιμπὲ Χανούμης, ἐκτὸς τοῦ δ'. καὶ ς'. τοὺς Γ. Ναύτην, Δ. Σταῖκον καὶ Α. Ἀβέρωφ· προσέθηκε δὲ τὸ γ'. ὅτι ἐξελέξατο καὶ πρόεδρον τὸν Α. Κουκουνδούρον, γραμματέα δὲ τὸν Χ. Θεοχαρόπουλον.

Παρελθὼν εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ δρ. 2328:75 πιστώσεως ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ διῆλθε μετ' ἐπιστασίας τὴν ἀπὸ 10 τοῦ φθίνοντος ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργοῦ, καὶ παρετήρησεν ὅτι ἡ προκαλουμένη διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου πίστωσις τῶν δραχ. 2,328:75 ἀπαντᾷ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς χρήσεως 1855 δικαιολογεῖται ἀρκούντως πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκθέσεως ἐγχειριδίων δύο καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου προσδιορισθεισῶν διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων συνδρομῶν, καὶ πρὸς πληρωμὴν τινων ἐξόδων τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ ἀ. γυμνασίου Ἀθηνῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀθήνησι, τῇ 29 Μαρτίου 1856.

Ἡ ἐπιτροπὴ
Δ. Ὀρεινὸς, Θ. Λ. Ζαΐμης, Α. Βενιζέλος.
Κ. Λαμπρινόπουλος, Γ. Μαδεμοχωρίτης.

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικειμένων τῶν προσεχούς συνεδριάσεως ἔσται ἡ συζήτησις τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῆς 2 Ἀπριλίου 1856

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἐγένετο ὑπό τινος τῶν γραμματευόντων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Μαθεμογωρίτου καὶ Α. Γιαννουλίδου ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων· ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1856.

Α.	Β.	Γ.
Σ. Πηλληκας	Ν. Μπότασης	Α. Λόντος
Ν. Α. Βαρδαρῆγος	Α. Παπαδημητριάδης	Π. Παπατσώνης
Μ. Χουρμούζης	Σ. Βλάχος	Λ. Παπατσώρης
Δ. Κοκοτάκης	Α. Κουμουνδοῦρος	Σ. Πράτσικας
Α. Ἀβέρωφ	Δ. Στάϊκος	Δ. Ζῶτος
Π. Καμπάνης	Α. Βλαΐτης	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	Α. Γενουάρδος	Ν. Χ. Παναγιώτου
Ι. Προβιλέγιος	Κ. Δαρειώτης	Α. Μαυροκορδάτος
Γρ. Καρφιωτάκης	Φ. Φίλωνος	Μ. Σολωμός
Κ. Κανελλόπουλος	Γ. Γιατράκος	Ν. Νάζος
Δ. Πολυχρονόπουλος	Β. Νῶνης	Α. Βενιζέλος
Ν. Καΐρης	Π. Χρυσοβέργης	Ν. Μπούκουρας
Στ. Δάρας	Κ. Λαμπρινόπουλος	Σ. Σοῦτσος
Π. Κουντουριώτης	Ν. Τσίλιος	Σ. Κρεστενίτης
Α. Γιαννουλίδης	Γ. Μαθεμογωρίτης	Ἐμ. Μελετόπουλος
Ι. Μπαλάφας	Σ. Βαρδίσης	Σ. Ἀντωνόπουλος
Γ. Μπάνης	Σ. Κοπαΐτσας	Π. Χριστόπουλος
Α. Μάνεσπης	Π. Ψάθης	Α. Αὐγερινός
Ν. Γρανίτσας	Βελ. Νικολαΐδης	Δημ. Βουδούρης.
Ι. Σαγρέδος.	Ν. Δελίνδας.	

Δ.	Ε.	Ϛ.
Κ. Βλάμης	Χ. Ῥάγκος	Π. Πατρινός
Γ. Κονδύλης	Α. Μαυροειδής	Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Γ. Διαμάντης	Χ. Τσαλαμιδᾶς	Π. Δελιγιάννης
Α. Παπαθανασίου	Κ. Πουλιόπουλος	Π. Καλαμογδάρτης
Γ. Κεφάλας	Γ. Τσιγκουράκος	Β. Π. Δημητρακόπουλος
Γ. Μαυρομιχάλης	Ἐμ. Ἀντίπας	Ἰω. Ζάρκος
Γ. Γιολδάσης	Ν. Βουδούρης	Α. Δανηλόπουλος
Γ. Νικολάου	Ἰω. Παπαλοσκόπουλος	Ν. Α. Χ. Ἀναγύρου

Ζ.	Η.	Θ.
Α. Ἴσκος	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Α. Καρφιωτάκης
Π. Καλποδίνος	Γ. Τσόκρης	Ν. Ματθαίου
Σ. Γ. Δοχὸς	Γ. Ι. Στάϊκος	Ν. Πιπράκος
Ἰω. Ταταράκης	Δ. Πουλικάκος	Δ. Ἀθανασίου
Κ. Τσουκαλᾶς	Γ. Ῥιζόπουλος	Στ. Μήτσας
Δ. Ὀρεινὸς	Ι. Εὐσταθίου	Ν. Πανουργιᾶς
Εὐ. Κοντογιάννης	Θ. Α. Ζαΐμης	Δ. Δημητρακόπουλος
Ἰω. Σκαβέντσος	Α. Μιτσάκης	Γ. Παναπριωτόπουλος
Σ. Στράτος	Μ. Τριανταφυλλόπουλος	Ἠλ. Παπαδᾶτος
Ἐμ. Τσούγλος	Γ. Καΐτης	Γ. Ῥαβελιώτης
Γ. Πατριαρχίας.	Ν. Ἰατρὸς.	Χ. Θεοχαρόπουλος

Ι.	Κ.	Λ.
Ε. Καλογερᾶς	Ε. Κεχαγιᾶς	Α. Κ. Ζάνης
Χ. Συμαρίπας	Ι. Ἀποστολίδης	Δ. Καλλιφρονᾶς
Δ. Τσόκρης	Δ. Γαβρᾶς	Ἀντ. Γρίβας
Λ. Στεφάνου	Κ. Γριβογιώργης	Δ. Πετροπουλάκης
Α. Τσάκας	Α. Γεωργαντᾶς	Ν. Μασχούλας.
Α. Ν. Πετινεζᾶς	Π. Κανελλόπουλος	
Κ. Κουρκουμέλης	Α. Δεδόπουλος	

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Π. Παπατσώνην καὶ Π. Καλαμογδάρτην ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξετάσεως τῶν τίτλων τῶν διαφιλονεικουμένων δασῶν τῆς Χανούμης Ἐμπιμπές, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Διασκεφθεῖσα ἡ τῶν εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔγγραφα τῆς Ἐμπιμπὲ Χανούμης, δι' ὧν ἰσχυρίζεται ὅτι ἀποδείκνυται ἡ κυριότης αὐτῆς ἐπὶ τῶν δασῶν Λιθάδας, Δαφνοῦντος, Καλυβίων καὶ Τρούπκας, καὶ παρατηροῦσα ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα παρεδόθησαν ἀπὸ τοῦ 1843 καὶ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Ἐμπιμπὲ δὲν περιελήφθη εἰς τὸ Βατ. διάταγμα τῶν 30 Ἰουλίου 1843, δι' οὗ ἐπιγγωρήθη ἡ ἔρευνα τῶν ἐγγράφων τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τινων δασῶν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἐμπιμπὲ Χασὰν Μπέη, προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1856.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἰω. Προβιλέγιος — Δ. Ν. Στάϊκος
Αὐγερ. Ἀβέρωφ — Γ. Χ. Μαθεμογωρίτης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γ. Ναύτης.

Λαβών μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι οὐδεὶς βεβαίως ἠδύνατο νὰ μὴ αἰσθανθῇ βαθεῖαν λύπην δι' ὅσα ἕνεκα τοῦ εὐτυχῶς λήξαντος πολέμου τινὲς τῶν δημοσιογράφων τῆς Εὐρώπης καὶ τινες βουλευτικοὶ ῥήτορες ἐξέρρασαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν εὐεργέται καὶ προστάται αὐτῆς ἐρρίψαν ἐφ' ἡμῶν δυσμενὲς βλέμμα, ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴ καταθλιβῇ ἡ καρδία μας. Ἀλλὰ καὶ ἤδη, ὅτε πάγκοινας ἀγαλλίασις πανηγυρίζει τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, εἷς τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος, ἔξοχος τῆς Εὐρώπης ἀνήρ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς φέρει θαυμασίους σέβας, διότι ὑπέγραψε τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, ὁ λόρδος Πάλμερστων, ἐν αὐτῷ, οὕτως εἰπεῖν, τῷ Κριτηρίῳ τῶν συμφερόντων τοῦ κόσμου, ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς Ἀγγλίας, ἁπάντων εἷς τινα τοῦ βουλευτοῦ Κυρίου Ἔβαρ ἐπερώτησιν, εἶπεν, ὡς ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων, περὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι αἱ κατάστασις τοῦ τόπου τούτου εἶναι ὀλίγον εὐχάριστος, διότι τὸ μόνον μέρος, ὅπερ δύναταί τις νὰ διέλθῃ ἀσφαλῶς, εἶναι ἡ τριῶν μιλλίων μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὁδός, ἣν ὑρυμένη νυχθημερὸν ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ ἱππικοῦ.» Φέρει τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρὸς συμφέρον ἰδίως τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Οἱ λαοὶ ἐπροτίμησαν πάντοτε τὸν δεσποτισμὸν ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν· ἐπροτίμησαν τὴν ἀσφάλειαν ἀπὸ τὰς ἀκάρπους ἐλευθερίας. Ἐὰν τῷ ὄντι ἡ ἀσφάλεια τῶν τόπων τῆς Ἑλλάδος ἐξέλιπεν ἐπὶ τοσοῦτον, αἱ ἐλευθερίαι καὶ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμά της ἤθελον εἶσθαι εἰς χεῖλη χαμηνοῦ. Πέρυσιν ὁ μέγας ἁρμοστὴς τῶν Ἰονίων νήσων προσφέρων γεῦμα ἐπὶ τῇ ἑπτετείῳ ἑορτῇ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Ἰονίου συντάγματος τοῦ 1817, εἶπεν, εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων· «εἴθε νὰ δώσωσι πραγματικὴν ἀπόδειξιν, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς νεωτέρας καθὼς τὸ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος συμπορεύεται μετὰ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς κανονικῆς ἐλευθερίας.» Ἡ εὐχὴ αὕτη τῶν ῥητόρων τῆς Ἑλλάδος εἶναι αὐστηρὸν καθῆκον ὅλων ἡμῶν, διὸ παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπουργείου ἡ λῃστεία, ἥτις πώποτε δὲν ἐξετάθη ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς νήσους, κατεδιώχθη μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ μάλιστα κατεστράφη. Ἦτον λοιπὸν καθῆκον τοῦ ὑπουργείου νὰ πράξῃ δύω τινά. Πρῶτον νὰ ἐκθέσῃ μετ' ἀκριβείας τὰ αἴτια, ἅπερ παρήγαγον τὴν λῃστείαν. Τὸ κατ' αὐτόν, ποτὲ δὲν ἐδικαιολόγησεν οὔτε πρέπει νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου δικαιολογία οὐδενὸς κακουργήματος· ἀλλὰ τὸ ὑπουρ-

γεῖον ἠδύνατο νὰ πληροφορῇ ἑκάστοτε καὶ ἀκριβῶς τοὺς πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν ἐκτάκτων αἰτίων τῶν δυστυχημάτων τοῦ τόπου, τῶν ὁποίων ὑπάρχει μία ἐξήγησις καὶ εἰς τὴν ἀπὸ 13|25 Νοεμβρίου 1832 ἔκθεσιν τῶν ὁρθέτων τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ ἐν Λονδίνῳ συμβούλιον τὸ ἀπορρησίσαν περὶ αὐτῆς. Δεύτερον ὤφειλε τὸ ὑπουργεῖον νὰ πληροφορήσῃ τοὺς πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν λαμβάντων πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας μέτρων, ὥστε οἱ Κ. πρέσβεις νὰ διακινώσωσι ταῦτα εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐπιβλεπουσῶν ἡμᾶς Δυνάμεων. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὸν Κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τί ἐνέργησε πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δύω τούτων οὐσιωδῶν καθηκόντων;

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τοῦ Β. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ αἰτουμένη ἀπάντησις δὲν εἶναι ἐκ τῶν δυσχερεστέρων, διότι ἡ Κυβέρνησις συνοδεύει τὰ καθήκοντά της καὶ ἐκπληροῖ αὐτὰ μετὰ προθυμίας. Ἐπειδὴ δὲ ἠρώτησε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ ἀγορεύτας ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐνέργησεν ἐν τῶν προσφιλεστέρων αὐτῇ καθηκόντων, τὸ νὰ μεταδιδάξῃ δηλ. διὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἑλληνικῶν πρέσβεων τὰ εὐτυχῆ ἀποτελέσματα τῶν λαμβανομένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας μέτρων, ἡ Κυβέρνησις ἔτι μᾶλλον εὑρίσκεται εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν τοῦ νὰ δώσῃ τὰς καλλιτέρας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας. Αἱ εὐεργέτιδες δυνάμεις ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἑλλάδα στοργῇ καὶ εὐμενείᾳ των ἀπῄτησαν τῷ ὄντι νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως, ἧς πρώτη μάλιστα βάσις ἐστὶν ἡ καινὴ ἀσφάλεια· ἐπὶ μόνῳ δὲ τῷ ὅρῳ τούτῳ ὑπεσχέθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος ἀμοιβὴν πολυτιμοτάτην, τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν. Μετὰ τοιαύτην γενναίαν ὑπόσχεσιν ἐπόρευεν ἦτον, ἐκπληροῦσα τὸ καθῆκον αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις, νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν κατὰ τῆς λῃστείας, νὰ καταδιώξῃ αὐτὴν μέχρι καταστροφῆς, καὶ ὡς ἄλλοτε οἱ Θησεῖς καὶ Ἡρακλεῖδαι κατέστρεφον τὰ κακοποιὰ τέρατα, οὕτω καὶ σήμερον καταδιώκεται τὸ λῃστείας τὸ τέρας, καὶ κατὰ τοῦτο συμβαδίζει τῷ ὄντι ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς μετὰ τῆς ἀρχαίας, κατὰ τὴν μυνσθεῖσαν περὶ τούτου εὐχὴν τοῦ μεγάλου Ἁρμοστοῦ. Πρὸ δύω μηνῶν μάλιστα τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐκ τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως καταπληξὶς τῶν λῃστῶν, ὥστε ἀκούονται μόνον ἢ φονευόμενοι ἢ τρέποντες τὰ νῶτα ἐναγωνίως. Ἤδη λοιπόν, ὅτε καταβάλλουσα τὴν λῃστείαν, ἐπανέφερεν ἀπανταχοῦ τὴν ἀσφάλειαν, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν

λησμονεῖ τὴν ἐπαγγελθεῖσαν αὐτῇ πολύτιμον ἀμοιβήν, καὶ περιμένει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν μεγάλων δυνάμεων. Δὲν ἦτον ἄρα δυνατὸν ν' ἀμελήσῃ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸ ἱερότερον τῶν καθηκόντων αὐτῆς καὶ ν' ἀρνηθῇ τὸ πολυτιμότερον τῶν δικαιωμάτων της, μὴ ἀνακοινοῦσα ἐπακριβῶς εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς πρέσβεις οὐ μόνον τὰ εὐτυχῆ ταῦτα ἀποτελέσματα, ἀλλὰ καὶ κατάστασιν τῶν ἐπιβαλλομένων ταῖς κακούργοις ποινῶν, ἵνα καταδειχθῇ ὅτι ἐκτὸς τῶν κυβερνητικῶν μέτρων, τὸ ἔθνος αὐτὸ βδελύσσεται τὸ κακούργημα καὶ διὰ τῶν ἑνόρκων του τὸ τιμωρεῖ ἐπαξίως. Οὐ μόνον λοιπὸν ἅπασαι αἱ πληροφορίαι αὗται δίδονται εἰς τοὺς πρέσβεις ἡμῶν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις εἶναι προθύμη νὰ δίδῃ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ εἰς τοὺς ΚΚ. πρέσβεις τῶν εὐεργετίδων δυνάμεων, ἐὰν ἤθελον τὰ ζητήσει, διότι μόνη εὐχή της εἶναι νὰ ἔχωσιν ἀκριβεῖς περὶ τῆς Ἑλλάδος πληροφορίας. Λυπηρὸν εἶναι βεβαίως ὅτι ἐξέφρασεν εἰς ἔξοχος ἀνὴρ, εἷς φίλος εὐγενὴς τῆς Ἑλλάδος, ὁ λόρδος Παλμερστων, ὅσα ἐξέθηκεν ἀρτίως ὁ ἀγορεύσας. Ἀλλὰ τοῦτο προέρχεται, νομίζει, ἐκ δύω μάλιστα ἀφορμῶν· τὸ μὲν, ὅτι ὁ παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Λονδίνου πρέσβυς ἡμῶν διατρίβων ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὰς δεούσας πληροφορίας· τὸ δὲ, ὅτι μεγάλα σήμερον καὶ ὑψηλὰ ζητήματα ἀπασχολοῦσι τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον, καὶ ὁ εὐγενὴς λόρδος ἐξεφράσθη ἴσως συνεπείᾳ προγενεστέρων πληροφοριῶν. Ἤδη μάλιστα ὑπάρχουσι νεώτεραι ἐν Εὐρώπῃ πληροφορίαι, διότι δύω ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος ὁ Moniteur τῆς Γαλλίας ἀναιρεῖ ὅτι ἡ λῃστεία καταδιωχθεῖσα ἀποτελεσματικῶς ἐν Ἑλλάδι, δὲν ἀκούεται πλέον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν λῃστείαν τὴν κυρίως κατὰ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν ἐμφιλοχωροῦσαν, εἶναι γνωστότατα καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ αἴτια, ἐξ ὧν αὕτη γεννᾶται· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ ἐλαττώσῃ αὐτὰ διὰ διαπραγματεύσεων, αἵτινες διατελοῦσι μὲν ἐκκρεμεῖς, ἀλλὰ πιθανὸν τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἐπερατώθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεχθέντα, ἐπελέρθη τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 2,328 νομοσχεδίου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου. Οὕτω δ' ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Α. Λύγερινόν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἤδη προαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου ἐκ δραχ. 2,328·75 νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ν	Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Λουκᾶς Λάντος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Ν. Δεληδᾶς	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Ι. Γαβρᾶς	
Δημήτριος Τσόκρης	Ν	Ν. Βερβαρῆγος	
Γεώργιος Τσόκρης		Θεμιστοκλῆς Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Σκαρλάτος Σοῦτσος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς		Ἠλίας Παπαδάτις	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀθανάσιος Δεληγιάννης	
Σταῦρος Βλάχος		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Βελισάριος Νικολαΐδης	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Φίλων Φίλωνος		Πέτρος Δελιγιάννης	Ν
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος		Κωνστ. Λαμπριδόπουλος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	
Δ. Π. Πετροπουλάκης	Ν	Π. Καλλιδίνος	Ν
Γεώργιος Δ. Τσιγκουράκος	Ν	Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου		Γ. Παναγιωτόπουλος	
Γεώργιος Κονδύλης	Ν	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ν	Χριστος Ράγκος	
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Κύθ. Κανελλόπουλος	Ν
Βασίλειος Νώνης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	
Δημήτριος Ζῶτος	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Ἰω. Γιολδάσης	Ν	Σ. Κοπανίτσας	
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης		Α. Κορφιωτάκης	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	

Λουκᾶς Στεράιου	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ν
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Ἰω. Ν. Τσιμπακόπουλος . . Ν	Σιδέρης Πρατσικᾶς . . . .
Γ. Ν. Βεβελιώτης	Π. Πατρινός . . . . .
Β. Π. Δημητρακόπουλος . . Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . Ν
Ἀναγνώστης Δεβόπουλος . . Ν	Περιελὴς Καλαμογδάρτης . Ν
Α. Μαυροειδὴς . . . . . Ν	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .
Γ. Κεφάλας . . . . . Ν	Ν. Α. Μπότασης . . . . .
Ἀναγνώστης Τσάκης . . . Ν	Κ. Δαρτιώτης . . . . .
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος .	Ἰω. Σκαβέντσος . . . . .
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . Ν	Γ. Νικολάου . . . . . Ν
Α. Κουμουνδοῦρος . . . . Ν	Γεώργιος Ναύτης . . . . Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης . Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . . Ν	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . Ν
Ἰω. Προβελέγγιος . . . . Ν	Στ. Δάρας . . . . . Ν
Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . Ν
Σ. Βαρότσης	Παναγιώτης Ψάθας . . . Ν
Χ. Σουμαρίπας	Νικόλαος Νάξος . . . . Ν
Π. Δημητρακόπουλος . . .	Ἀναγνώστης Παπατσώρης . Ν
Π. Χρυσοβέργης . . . . Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . Ν
Α. Παπαδημητριάδης . . . Ν	Κυριάκος Πανηρόπουλος . .
Δ. Κοκοτάκης . . . . . Ν	Δημήτριος Σταΐκος . . . Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . .	Α. Κιζάνης . . . . . Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Παντολέων Κουντουριώτης .
Γεώργιος Μαθειουχωρίτης . Ν	Δημήτριος Μπουβούρης . . .
Γεώργιος Μπάκος . . . . Ν	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . .
Νικόλαος Πετράκος . . . Ν	Μ. Χουρμούζης . . . . .
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . Ν
Δημήτριος Πουλτσάκος . . .	Γεώργιος Ῥιζόπουλος . . .
Γρηγόριος Πατριαρχέας . . Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Π. Χριστόπουλος . . . . Ν	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ . . . .
Π. Κανελλόπουλος . . .	Νικόλαος Μ. Μπουβούρης . .
Νικόλαος Μισχουλας . . .	Α. Μάντσαρης . . . . . Ν
Σπ. Ἑλληνάκης	
Ν. Παναγιωτᾶς . . . . . Ν	

Ἀναγνωσθὲν ἑπομένως τὸ 1 ἄρθρον, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀνατάσεως.

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίᾳ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορία, ἐπιτυχόντων τῶν αὐτῶν ψηφισθέντων, ἐξ ὧν συνήχθη κατὰ πλειοψηφίαν ὁμοίων σχεδὸν τῷ ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71, ἔχον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμεθα ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστωσις δραχμῶν 2 328:75 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1855 ἔτους, διανεμηθησομένη ὡς ἑφεξῆς κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. ά. ἄρθρ. 2	Δραχ. 641:11
» » » γ'. » 2	» 1,400
» » » » » 12	» 287:64
Τὸ ὅλον δρ.	2,328:75

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξετάσεως τῶν τίτλων τῶν διαφιλονεικουμένων δασῶν τῆς Χανούμης Ἐμπιμπέ, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ν. Καίρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 3 Ἀπριλίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ τῶν δασῶν τῆς Ἐμπιμπὲ Χανούμης νομοσχεδίου, λαβών ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ διὰ τοῦ

παρόντος νομοσχεδίου χορηγούμενον δικαίωμα δίκαιον εἶναι νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ἰδιοκτήτας δασῶν, οἵτινες μὴ παρουσιάσαντες ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Β. διατάγματος ὡρισμένης συντόμου προθεσμίας τὰ ἔγγραφά των, ζητοῦνται ἤδη τῆς ἰδιοκτησίας των. Προτείνει λοιπὸν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ζωηρὰν αὐτῆς ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰς Βουλὰς νομοσχέδιον παρατεῖνον τὴν περὶ παρουσιάσεως τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας προθεσμίαν.

Ἐπῆνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἂν καὶ θεωρεῖ ἀρκοῦσαν τὴν ὑπὸ τοῦ διατάγματος χορηγηθεῖσαν προθεσμίαν, παραδέχεται ὅμως νὰ ἐκφρασθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ εὐχὴ τοῦ νὰ παρουσιασθῇ νομοσχέδιον, δι' οὗ νὰ παρατείνηται αὕτη.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὴν ἰδέαν, ἣν θέλει νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλή, συνεμερίσθη καὶ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει του ἀναφέρει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατ' ἐξαίρεσιν ἐπέτρεψε τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν ἀδελφὸν τῆς Χανούμης, καὶ τοι ἐκπνευσάσης τῆς προθεσμίας, καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο δικαίωμα χορηγεῖ σήμερον καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν του Χανούμην. Πιστεύει λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδόλως θέλει δυσκολευθῇ νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ εἰς ἄλλους τὸ εὐεργέτημα τοῦτο, ὁσάκις ἤθελε ζητηθῇ.

Οὕτω δὲ τῆς Βουλῆς ἁπάσης συμφωνούσης εἰς τὸ νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ζωηρὰ ἐπιθυμία της περὶ παρουσιάσεως νομοσχεδίου παρατείνοντος τὴν προθεσμίαν τῆς τῶν ἐγγράφων προσαγωγῆς, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Αὐγερινὸν καὶ Ἰω. Ταμπακόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 69 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ ἀντιποιουμένων δασῶν παρὰ τῆς Ἐμπιμπὲ Χανούμης, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὁρεινός		Δημήτριος Τσόκρης	Ν
Λουκᾶς Λόντος	Ν	Γεώργιος Τσόκρης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Νικόλαος Ἰατρός	
Πέτρος Καμπάνης		Σκαρλάτος Σούτσος	
Νικόλαος Π. Καΐρης	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν
Ἀναγιώτης Γιαννουλίδης	Ν	Ἀνδρέας Μεταξᾶς	

Σταῦρος Πλάχος		Νικόλαος Μπούκουρας	Ν
Ἀνδρέας Ἴσκος		Π. Καλπαδίνος	Ο
Σωτήριος Στράτος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Γ. Πανοπριφτόπουλος	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Χρῆστος Ράγκος	
Νικόλαος Ταΐλιος		Εὐθ. Καναλλόπουλος	
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου		Σ. Καπανίτσης	Ν
Γεώργιος Κανδύλης	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλησπεράκης	Ν	Α. Κορφιωτάκης	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Γ. Γιατράκος	Ν
Βασίλειος Νώνης	Ν	Λουκᾶς Στεράνου	
Σταμάτ. Μήτσας	Ν	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν
Δ. Ζώτος		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Γιαλδάσης		Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Ν. Γρανίτσας		Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν	Α. Μαυρειδής	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	Ν	Γ. Κεράλας	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγνώστης Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντας	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	
Ν. Δελένδας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Προβιλέγιος	Ν
Λεωνίδας Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Ταταράκης	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν	Σ. Βαρότσης	
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Π. Δημητρακόπουλος	
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Π. Χρυσοβέργης	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Δ. Κοκοτάκης	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν
Κων. Ἀμπρινόπουλος	Ν	Γεώργιος Μπάνης	Ν

Νικόλαος Περάκης	N	Αν. Ρενουάρδος	N
Γερμανός Μαυρομιχάλης		Στ. Δάρας	
Δημήτριος Πουλικάκος		Ιωάννης Σαγρέδος	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Π. Χριστόπουλος	N	Νικόλαος Νάζος	N
Π. Κανελλόπουλος		Αναγνώστης Παπατσώρης	N
Νικόλαος Μοσχούλας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Σπ. Πτλλήκας		Κυριάκος Ποντερόπουλος	
Ν. Πανουργιᾶς	N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Κωνσταντίνος Βλάμης	N	Δημήτριος Σταΐκος	
Εὐθ. Καχαγιάς	N	Α. Κιζάνης	N
Σιδέρης Πράτσικας		Παντολέων Κουντουριώτης	
Π. Πατρινός		Δημήτριος Μπουδούρης	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Σταμάτιος Γ. Δακός	N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Μ. Χουρμούζης	
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Ν. Α. Μπότσαρης	N	Γεώργιος Ριζόπουλος	
Κ. Δαρειώτης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἰω. Σκαβέντζος		Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	N
Γ. Νικολάου	N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Γεώργιος Ναύτης	N	Α. Μάντσαρης	N
Μιχαὴλ Σολωμός	N		

Παρεδέχθη εἶτα δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ μοναδικὸν τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον, μεθ' ὃ γενομένης καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας τῇ προηγηθείσῃ, συνήχθη κατὰ πρωτόκλλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σ.νολον διὰ ψήφων 69 κατὰ 1· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερο σίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν διηριλονεικουμένων δασῶν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ παρὰ τῆς Ἐμπιμπὲ-Ναιούμης παρεκατατεθέντα εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ 1843 ἔγγραφα ἰδιοκτησίας τῶν παρὰ τῆς ἰδίας ἐν Εὐβοίᾳ ἀντιποιουμένων δασῶν Λεβάδας, Δαφνούντος, Καλυβίων καὶ Τρούπης, τὰ ὁποῖα ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ δὲν ἐξέτασε τότε, καθὸ μὴ συμπεριληφθέντος τοῦ ὀνόματος αὐτῆς εἰς τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου (11 Αὐγούστου) 1843 Βασ. διατάγμα, δι' οὗ ἐπιτράπη εἰς τὸν ἀδελφόν της Χασὰν-Μπέην νὰ καθυποβάλῃ τοὺς περὶ δασῶν τίτλους του πρὸς ἐξέτασιν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ σήμερον παρ' Ἡμῶν κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ γραμματεύς
Α. Δ. Λόγγερινός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.
Τῆς 10 Ἀπριλίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω α') ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τῶν ἄρθρ. 8 καὶ 42 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου, καὶ β') περὶ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἀκολούθων. Ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως δύο ἄρθρων, τοῦ 8 καὶ τοῦ 42 τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησέ τινας δυσκολίας, αἵτινες ἐπέφερον οὐχὶ μικρὰ προσκόμματα εἰς τὴν κατὰ τὸν προξενικὸν κλάδον ὀπιθότιον ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἀνωτέρω νόμος συνιστᾷ γενικὰ προξενεῖα μόνον εἰς ἕδρας Κυβερνήσεων, κατὰ δὲ τὸ 8 αὐτοῦ ἄρθρον, ἡ ἕδρα τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον γενικοῦ προξενείου τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζεται εἰς Κάϊρον, διότι, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ νόμος συνεζητεῖτο εἰς τὰς Βουλάς, ἡ πόλις αὕτη ἦτο τῆς αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ἡ ἕδρα·

ἀλλ' ἐπειδὴ ἤδη ὁ νῦν ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου μετέφερεν ὁριστικῶς τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καθίσταται ἀναγκαῖον καὶ ἡμεῖς νὰ μεταφέρωμεν τὴν τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, ἵνα μὴ προκύπτωσιν ἄλλως προσκόμματα καὶ δυσκολίαι εἰς τῶν ἑλληνικῶν ὑποθέσεων τὴν διεξαγωγήν. Τοῦτο δὲ γίνεται ἤδη διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ παρόντος νομοσχεδίου. Κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ αὐτοῦ νόμου, δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπίτιμος βαθμὸς προξένου εἰς ὑποπρόξενον, καὶ ὑποπροξένου εἰς γραμματέα γενικοῦ προξενείου ἢ προξενείου, ἢ εἰς προξενικὸν πράκτορα, ἀλλὰ μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη καὶ εὑρίσκεται πολλάκις εἰς τὴν ἀνάγκην εἴτε νὰ μεταθέσῃ εἰς κατωτέρας προξενικὰς θέσεις ὑπαλλήλους κατέχοντας θέσεις τοιαύτας ἀνωτέρας καὶ μήπω συμπληρώσαντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα δέκα ἔτη, ἢ νὰ καλέσῃ εἰς τινα θέσιν ὑποπροξενείου ὑπάλληλον διατελέσαντα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου εἰς θέσιν ἀνωτέραν τῆς τοῦ ὑποπροξένου. Μὴ προβλέποντος τοῦ νόμου τὴν τοιαύτην περίστασιν, ἡ Κυβέρνησις ἀπαντᾷ δυσκολίας εἰς τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν τῶν προσώπων, καθότι ὁ μὲν διατελέσας εἰς ἀνωτέρας θέσεις δυσκόλως συγκατατίθεται νὰ ὑποβιβασθῇ, ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ εἰς αὐτὸν, ἐπὶ τιμῇ, τὸν εἰς τὰς πρώτας θέσεις του ἀντιστοιχοῦντα προξενικὸν βαθμόν· ἄλλως τε ὁ τοιοῦτος ὑποβιβασμὸς, ὅπως δήποτε ἂν θεωρηθῇ, φέρει πάντοτε προσβλητικὸν χαρακτῆρα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ ἐλαττόνει οὐσιωδῶς τὴν βαρύτητα, ἥτις εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαία εἰς τὸν προστατεύοντα τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι ὑπηγόρευσαν καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληφθῇ μέτρον ὅπως ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἀπονέμῃ τὸν ἐπὶ τιμῇ βαθμὸν τοῦ γενικοῦ προξένου εἰς προϊσταμένου προξενείου, εἴτε μετατιθέμενον ἐκ τινος γενικοῦ προξενείου εἰς προξενεῖον, εἴτε διατελέσαντα ἄλλοτε ὡς γενικὸν πρόξενον.

Τοιαύτη τις περίστασις ἐπαρουσιάσθη ἤδη ἀμέσως κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Διὰ τοῦ νόμου τούτου τινὰ τῶν γενικῶν προξενείων καὶ προξενείων μετεβλήθησαν εἰς προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα. Μετὰ τὴν κύρωσιν καὶ δημοσίευσιν αὐτοῦ, οἱ προϊστάμενοι τῶν προξενικῶν τούτων ἀρχῶν, διατηρηθέντες εἰς τὰς αὐτὰς θέσεις, ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑποβιβασθῶσι. Τοῦτο ἐγέννησε δυσαρεσκείας, ἐπροξένησεν ἐντυπώσεις δυσαρέστους εἰς τὸν τόπον καὶ ἔφερε τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους εἰς

θέσιν λίαν δυσχερῆ ἀπέναντι τῶν τε ἐγχωρίων ἀρχῶν καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ζῶσιν, ἐλαττωθείσης οὐχὶ σμικρὸν τῆς βαρύτητός των.

Τὴν διόρθωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐλλείψεων ἐπιφέρουσιν ἤδη τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου.

Πέπεισμαι, Κύριοι, ὅτι δὲν θέλετε παντελῶς δυσκολευθῇ οὐδὲ βραδύνει νὰ ἐπιψηφίσητε νομοσχέδιον διευκολύνον οὐσιωδῶς κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐπιβαρύνῃ διά τινος δαπάνης τὸ δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς

Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ. »

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, περὶ συμπληρώσεως τῶν ἄρθρων 8 καὶ 42 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ΣΞΒ νόμου τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἀπριλίου 1856.

ΟΘΩΝ.

Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἕδρα τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον γενικοῦ προξενείου μετατίθεται ἐκ Καΐρου εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ ἑπομένως τὸ μέχρι τοῦδε ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Βασιλικὸν προξενεῖον μεταβάλλεται εἰς γενικὸν προξενεῖον, μισθοδοτουμένου τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ ὅπως εἶχεν ὁρισθῇ ὅταν ἦτον προξενεῖον. Τὸ δὲ μέχρι τοῦδε γενικὸν προξενεῖον ἐν Καΐρῳ μεταβάλλεται εἰς προξενεῖον, ὑπαγόμενον εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ ῥηθέντος νόμου.

Ἄρθρον 2. Ὁ βαθμὸς γενικοῦ προξένου δύναται ν' ἀπονεμηθῇ ἐπὶ τιμῇ εἰς προϊσταμένου προξενείου, ὅστις κατείχεν ἤδη θέσιν γενικοῦ προξένου.

Ὡσαύτως δύνανται καὶ ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ 42 ἄρθρῳ τοῦ ἄρτι μνημονευθέντος νόμου, ν' ἀπονεμηθῇ ἐπὶ τιμῇ ὁ βαθμὸς προξένου εἰς προϊσταμένων ὑποπροξενείου, ὡς καὶ ὁ ὑποπροξένου εἰς γραμματέα γενικοῦ προξένου ἢ προξένου, καὶ εἰς προξενικὸν πράκτορα, ὅστις εἰς προξενικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἄλλην εἶχε βαθμὸν ἀνώτερον τῆς ὁποίας κατέχει προξενικῆς θέσεως.

Ἄρθρον 3. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀκολούθων τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων νόμον τὰς 3 Ἰουνίου 1846 (ἄρθρον 8) ἀντὶ τῶν εἰς τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα προσδιορισθέντων γραφέων β'. καὶ γ'. τάξεως ἀνὰ δραχ. 100, 80 καὶ 60 κατὰ μῆνα, εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν προσδιωρίσθησαν ἀκόλουθοι, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντες μόνον τακτικὴν ἀντιμισθίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 60 δραχ. κατὰ μῆνα.

Καὶ τὸ μὲν ὄνομα τοῦ βαθμοῦ ἐλήφθη ἐκ τῶν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖα τῶν ἄλλων ἐθνῶν προστηρτημένων ἀκολούθων (attachés), μισθὸς δὲ δὲν ὡρίσθη δι' αὐτούς, καθότι ἠλπίζετο ὅτι οἱ ἀκόλουθοι ἤθελον προτιμᾶσθαι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, ἐκ πλουσίων οἰκογενειῶν, προαριζουσῶν τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον καὶ δυναμένων νὰ τοῖς παρέχωσιν ἐξ ἰδίων τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως των κατὰ τὰ πρῶτα ταῦτα βήματα τοῦ σταδίου αὐτῶν. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ἡ πεῖρα ἔβλαψε τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ οἱ μέχρι τοῦδε διορισθέντες ἀκόλουθοι οὐ μόνον εἶχον ἀνάγκην μισθοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπουργεῖον ὡς ἐκ τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῆς ἀντιμισθίας των ἠναγκάζετο νὰ συμπληροῖ ταύτην δι' ἐκτάκτων χρηματικῶν βοηθειῶν.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἀντίκειται ὅλως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρκοῦς τῶν μισθοδοσιῶν διανομῆς, καθ' ἣν ὑποτίθεται ὅτι ἐκανόνισεν ὁ νόμος ὁριστικῶς τὰ περὶ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἵνα λείψῃ λοιπὸν ἡ ἀνωμαλία αὕτη, ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησε καλὸν νὰ δοθῇ μισθὸς ἀντὶ ἀντιμισθίας εἰς τοὺς ἀκολούθους, καὶ ὁ μισθὸς οὗτος ἐκανονίσθη ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἀνώτερος μὲν κατά τι τοῦ μισθοῦ, τὸν ὁποῖον λαμβάνουσιν οἱ γραφεῖς, πολὺ δὲ κατώτερος τοῦ τῶν γραμματέων β'. τάξεως, καθότι ὁ ἀκόλουθος κατὰ τὸν βαθμὸν, εἶναι ἀνώτερος τοῦ γραφέως καὶ κατώτερος τοῦ γραμματέως β'. τάξεως.

Προσέτι δὲ πολυετὴς πεῖρα κατέδειξεν ὅτι τρεῖς ἀκόλουθοι εἶσὶν ἀνεπαρκεῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου. Πολλάκις τὸ ὑπουργεῖον, περιπτυχόμενον ἀπὸ πολλὰς ἐργασίας, ἠναγκάσθη νὰ προσλάβῃ ἔξωθεν προσωρινοὺς βοηθοὺς ἐπὶ χρηματικῇ ἀντιμισθίᾳ. Τοῦτο θεωρῶν καὶ ἄτακτον καὶ ἄτοπον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἐνόμισα ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ ἔτι εἷς τέταρτος ἀκόλουθος, ἵνα λείψῃ πλέον τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν.

Τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἀκολούθων καὶ τῆς προσθήκης ἑνὸς τοιούτου θεωρῶ, Κύριοι, ἀναγκαιότατον ἵνα τακτοποιηθῇ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἡ ὑπηρεσία, ἥτις πάσχει διά τε τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων χειρῶν καὶ διὰ τὸ εὐτελὲς τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων, οἵτινες διεξάγουσιν ἅπασαν τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ αὔξησις τῆς δαπάνης, ἥτις θέλει προκύψει ἐκ τούτου, δὲν θέλει ποτὲ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 3,360 δραχμῶν κατ' ἔτος, ὅπερ καὶ θέλει ἐλαττωθῇ ὁπωσοῦν συμπέσῃ εἰς ἢ καὶ δύω τῶν ἀκολούθων νὰ ὦσι β'. τάξεως. Ἄλλως τε ἡ προκειμένη αὔξησις δὲν εἶναι πραγματική, καθότι θέλουσι λείψει τοῦ λοιποῦ καὶ αἱ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἀντιμισθίαι καὶ αἱ εἰς τοὺς ἀκολούθους διδόμεναι μέχρι τοῦδε χρηματικαὶ βοήθειαι, αἵτινες ἀντισταθμίζονται σχεδὸν μὲ τὴν ἀνωτέρω αὔξησιν.

Σᾶς παρακαλῶ, Κύριοι, νὰ ἐπισπεύσητε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, καθὸ τὰ μέγιστα ἐνδιαφέροντος τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ. »

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμογνώμως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ δύναται νὰ διορισθῶσι τέσσαρες ἀκόλουθοι, ἀντὶ τριῶν, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει ὁ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1846 περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων νόμος· οὗτοι δὲ δύνανται νὰ ὦσι α΄. καὶ β΄. τάξεως.

Ἄρθρ. 2. Οἱ τῆς α΄. τάξεως ἀκόλουθοι λαμβάνουσι μισθὸν κατὰ μῆνα ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120), οἱ δὲ τῆς β΄. τάξεως ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100).

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα παρατηρήσαντός τινος, ὅτι τρεῖς ἤδη μῆνες παρῆλθον ἀφ' οὗ ὑπεβλήθη εἰς τὸ Σῶμα ἀναφορά τις τοῦ βουλευτοῦ Κ. Ρεβελιώτου, ὅστις πάσχων βαρέως ἐξαιτεῖται τὴν ταχτικὴν τῆς ἀποζημιώσεώς του χορήγησιν· καὶ ὅτι παρεπέμφθη μὲν ἡ αἴτησις αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἀλλ' οὐδεμία ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ἐνέργεια, ἐφ' ᾧ εἶναι δίκαιον νὰ ἔλθῃ τὸ Σῶμα εἰς μίαν τινὰ περὶ τούτου ἀπόφασιν· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἄμεσον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης συζήτησιν.

Κατὰ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἂν ὁ ἀναφερόμενος βουλευτὴς, διατελῶν πρὸ πολλοῦ ἀσθενὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του, πρόκειται νὰ βοηθηθῇ λόγῳ philanthropiae, εἶναι σύμφωνος νὰ τῷ δοθῇ μία τις πρὸς τοῦτο ποσότης. Τὸ νὰ καθιερώσωμεν ὅμως τὴν ἀρχὴν, ὅτι βουλευτὴς, ὁσάκις ἀσθενῶν διαμένει ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του, πρέπει νὰ μισθοδοτῆται, εἶναι ἀρχὴ

ἀντικειμένη πρὸς τὸν κανονισμὸν, καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ μὴ τὴν παραδεχθῇ. Ἄλλως τε, ἐν ᾧ παραβιάζεται ὁ κανονισμὸς, μετ' οὐ πολὺ δύνανται ν' ἀσθενήσωσι, καὶ ἄλλοι βουλευταὶ, συνεπείᾳ δὲ τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν μισθοδοσίαν των, ἡ δὲ Βουλὴ θέλει εὑρίσκεσθαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραδέχηται ἐκ διαλειμμάτων τοιαύτας αἰτήσεις. Προτείνει λοιπὸν νὰ δοθῇ ἐφάπαξ εἰς τὸν ἀναφερόμενον βουλευτὴν ὡρισμένη τις βοήθεια, συμφώνως μὲ τὰς γενικὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀρχὰς περὶ ὑπαλλήλων ἐν γένει.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι κατὰ τὴν α΄. περίοδον ἡ Βουλὴ συντάσσουσα τὸν κανονισμόν της, παρεδέχθη ἐνὸς μόνον μηνὸς μισθοδοσίαν διὰ τοὺς ἀπόντας βουλευτὰς, οὐχὶ διότι ἀπέκλειεν αὐτοὺς τῆς ἀποζημιώσεως, ἀλλ' ἵνα μὴ μένωσιν ἐπὶ πολὺ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν καὶ παραλύσται ἴσως ἡ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐνέργεια. Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Ρεβελιώτης ἀσθένησεν ἐνταῦθα καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξεπλήρου τὰ βουλευτικά του καθήκοντα, ἡ ἀσθένειά του εἶναι τοσοῦτον σπουδαία, ὥστε ἐδαπάνησε καὶ δαπανᾷ δι' αὐτὴν πολὺ πλέον τῆς μισθοδοσίας του, καὶ ἡ Βουλὴ ἀξιοπρεπῶς φερομένη, πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώσεώς του, καθ' ὅσον οὔτε ὁ κανονισμὸς προσβάλλεται ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, οὔτε ὁ ἀναφερόμενος βουλευτὴς ζητεῖ ἐλεημοσύνην. Ἄλλως τε ὅ,τι πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, δὲν θέλομεν τὸ παραδεχθῇ ὡς γενικὴν ἀρχὴν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἄλλου τινὸς ἡ Βουλὴ θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτιμήσῃ ἂν πρέπει νὰ βοηθηθῇ ἢ ὄχι.

Ἐπὶ τούτοις, τῶν μὲν ὑποστηριξάντων τὴν μίαν, τῶν δὲ τὴν ἑτέραν γνώμην, ἐπέφερεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ρεβελιώτης πάσχει τῷ ὄντι δεινῶς, καὶ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι κατεστράφη δαπανῶν διὰ τὴν ἀσθένειάν του, καὶ ἀδήλον εἶναι ἂν θέλει ἀναλάβει. Λέγει δὲ ταῦτα, διότι εἶδεν ἰδίοις ὄμμασι τὴν λυπηρὰν αὐτοῦ θέσιν. Θεωρεῖ λοιπὸν καὶ δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον νὰ τῷ δοθῇ μία τις βοήθεια, ἥτις ἄλλως εἶναι δικαίωμά του. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ τῷ δώσωμεν ἀποζημίωσιν, καθ' ὅσον δὲν ἐξεπλήρωσε τὰ βουλευτικά του καθήκοντα, ὡς ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, δύναται ἡ Βουλὴ, ἂν ἐγκρίνῃ, νὰ τῷ χορηγήσῃ 1500 δραχμάς.

Ἀντειπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὸ τοιοῦτον δικαίωμα, καθ' ὅσον ἡ Βουλὴ περιοριζομένη ἐντὸς τοῦ ἰδίου προϋπολογισμοῦ, δὲν δύναται νὰ διαθέτῃ ἀφ' ἑαυτῆς περιουσίαν δημόσιον· ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ρεβελιώτης ἠσθε-

νησε κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βουλευτικῶν του χρεῶν, περιέπεσεν εἰς μεγάλας δαπάνας, καὶ ἐντεῦθεν γεννᾶται τὸ μνησθὲν ἀνωτέρω δικαίωμά του.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, καθ' ἃ ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, μόνοι οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη των βουλευταὶ λαμβάνουσι τὴν νενομισμένην ἀποζημίωσιν, κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ὅπεται ὅτι δὲν δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν οὐδὲ οἱ ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπόντες. Τὸ ἄρθρον ἄρα δὲν πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ἀπολύτως, οὐδὲ νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν κατὰ τοῦ ἀσθενήσαντος ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν βουλευτικῶν του χρεῶν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἐθελοκακοῦντος καὶ ἀρνουμένου νὰ προσέλθῃ εἰς τὰ καθήκοντά του βουλευτοῦ. Ἄλλως τε, ἂν ὁ Ῥεβελιώτης διετέλει ἀσθενῶν ἐνταῦθα, δὲν ἤθελε λαμβάνει τὴν ἀποζημίωσίν του; Πῶς λοιπὸν θεωροῦσι τινες δίκαιον νὰ τῷ ἀρνηθῶμεν αὐτὴν, ἀφοῦ δὲν ὑπομένει ἢ τὰς πικρὰς συνεπείας τῆς ἐνταῦθα ἀσθενείας του; Ὡς ἀπὸ μέρους λοιπὸν τοῦ πάσχοντος βουλευτοῦ ἀποκρούει νὰ τῷ δοθῇ βοήθεια, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν δικαιωματικὴν αὐτοῦ ἀποζημίωσιν.

Ἄλλου δέ τινος προτείναντος ν' ἀναβληθῇ ἡ τοῦ ἀντικειμένου ταύτου συζήτησις, ἵνα οἱ βουλευταὶ σκεφθέντες ἀποφασίσωσιν ὅ,τι δέον· ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, μὴ ἀναστᾶσα.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ἀπόντος, α') ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν τῆς Θήρας οἴνων πρὸς ἐξόφλησιν χρέους τοῦ δήμου, καὶ β') ὡσαύτως περὶ διορισμοῦ ἐπιστήμονος ἰατροῦ κτλ. εἰς τὰ λουτρὰ Κύθνου, ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου π. ε. κατέπλευσεν εἰς Θήραν τὸ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν πλοῖον «Παναγία Μαλτέζου» τοῦ πλοιάρχου Μάρκου Γ. Χάννε, Θηραίου, φέρον φορτίον σίτου κοιλῶν Κωνσταντινουπόλως 9,820 περίπου.

Τὸ πλοῖον τοῦτο προήρχετο ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, ὅπουθεν εἶχε φορτωθῇ ὁ σῖτος, καὶ διευθύνετο εἰς Μασσαλίαν ἵν' ἀποβιβάσῃ αὐτὸν ἐκεῖ εἰς παραλαβὴν τοῦ Γάλλου ὑπηκόου Νικολάου Ῥεγγίου, ἐμπόρου καὶ ἰδιοκτήτου τοῦ φορτίου.

Ἐπεκράτει τότε ἐν Θήρᾳ σιτοδεία μεγάλη, αἱ δὲ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ, διὰ ν' ἀποσοβήσωσι τὰ ἐπαπειλοῦντα ἐκ ταύτης τοὺς κατοίκους τῆς νήσου δεινὰ, ἀπεφάσισαν νὰ παρεμποδίσωσι τὸ

πλοῖον τοῦ εἰς Μασσαλίαν πλοῦ αὐτοῦ, καὶ ν' ἀποβιβάσωσι καὶ ἐκποιήσωσι τὸν σῖτον ἐν Θήρᾳ διὰ λογαριτσμῶν καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν ἀρίμων τῆς νήσου, ἀφ' οὗ προηγήθησαν πράξεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, δι' ὧν ἐκανονίσθησαν οἱ ὑποχρεώσεις καὶ ἡ εὐθύνη ἑνὸς ἑκάστου δήμου, ἐξαιρέσει τοῦ δήμου Οἴας, οὗτινος ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀπεποιήθη νὰ μετάσχῃ τῆς πράξεως ταύτης ἐπὶ λόγῳ, ὅτι δὲν εἶχον οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἀνάγκην σιτηρῶν.

Οὕτω δὲ καὶ ἐγένετο· ἀλλὰ διὰ τὴν ἔκπτωσιν τῆς τιμῆς τοῦ σίτου, προελθούσαν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς σιτηρῶν καλλιτέρας ποιότητος, ὑπέκυψεν ὁ δῆμος Θήρας εἰς ζημίαν δραχ. 8,119: 24, διότι, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ἔκθεσιν τοῦ δημάρχου Θήρας, τὰ μὲν ὀφειλόμενα διὰ τὸν εἰς βάρος τοῦ δήμου ληφθέντα σῖτον ἀναβαίνουσιν εἰς δραχμὰς 52,570 καὶ 38, τὸ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως σίτου εἰς διαφόρους τιμὰς εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς δραχ. 44,451 καὶ 14, ὧν ἀφαιρουμένων ἀπὸ τῆς ὀφειλομένης ποσότητος, ὑπολείπονται πρὸς ἐξίσωσιν δραχμαὶ 8,119 καὶ 24/00.

Τὰ ἔσοδα τοῦ δήμου μόλις ἐπαρκοῦσιν εἰς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, καὶ δυνατὸν νὰ καταρθωθῇ ἐξ ἐτησίων οἰκονομιῶν ἡ ἀπόσβεσις τοῦ χρέους τούτου δὲν εἶναι. Ἀνάγκη ἐν τούτοις ν' ἀποδοθῇ τὸ χρέος ὅσον ἐνεστὶ ταχύτερον, καὶ μάλιστα καθόσον ὀφείλεται εἰς ἔμπορον ὑπήκοον φίλης καὶ εὐεργέτιδος Δυνάμεως, καὶ καθ' ὅσον προέκυψεν ἐκ σίτου, προωρισμένου νὰ προλάβῃ τὰ δεινὰ τῆς πείνης, τὰ ὁποῖα ἠπείλουν τότε τοὺς κατοίκους τῆς νήσου.

Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τούτου τοῦ δήμου, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Θήρας ἐξητήσατο διὰ πράξεώς του νὰ ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἴνου ἐκ τῆς νήσου. Ὑπεδείχθη εἰς αὐτὸ ὡς συμφερωτέρα καὶ ταχυτέρα ἡ διὰ δανείου ἐξόφλησις, καὶ ἐπρότεινε μὲν τὸ δάνειον, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους, οἵτινες διὰ τὰς συνεπείας δὲν ἠδύναντο νὰ γίνωσι δεκτοί, ἄλλως τε εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι αἱ ἐτήσιαι τοῦ δήμου ἀνάγκαι δὲν συγχωροῦσι τὴν κατ' ἔτος ἀπόθεσιν ἀναλόγου ποσοῦ, ὡς χρεωλύτρου, πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ συναφθησομένου δανείου· ὅθεν, ἐπειδὴ ἄλλο μέσον πρὸς πληρωμὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος χρέους δὲν ὑφίστανται, συνετάχθη τὸ περὶ ἐπιβολῆς φόρου νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Δι' αὐτοῦ συγχωρεῖται εἰς τὸν δῆμον Θήρας νὰ ἐπιβάλῃ ἐπὶ

ἓν ἔτος φόρον 20 λεπτῶν ἐφ' ἑκάστης βαρέλας οἴνου, ἐξαγομένου ἐκ τῆς νήσου, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ χρησιμεύσῃ τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ἀποκλειστικῶς εἰς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ δήμου πρὸς τὸν εἰρημένον ἔμπορον. Ὑπολογίζεται ὁ ἐξαχθησόμενος οἶνος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους εἰς 42,000 βαρέλας, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ φόρου εἰσπραχθησόμενον ποσὸν εἰς δραχμὰς 8,400, ὅσαι ἐπαρκοῦσιν εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους.

Τό τε δημοτικὸν συμβούλιον καὶ ὁ δήμαρχος Θήρας παρατηροῦσιν, ὅτι ὁ φόρος εἶναι ἐκ τῶν ἥττον ἐπαχθῶν, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι θέλουσιν ὑποκύψει ἀγογγύστως εἰς τὴν πληρωμήν αὐτοῦ, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡ ἐπιβολή του εἶναι συνέπεια τῆς ληφθείσης ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου προνοίας, ἀπειλουμένου ὑπὸ τῆς πείνης· εἶναι δὲ ἀναγκαία ἡ ἐπιβολή του, διότι πρόκειται περὶ ἐξοφλήσεως χρέους τοῦ δήμου, μὴ ἐφικτῆς ἄλλως καὶ μὴ ἐπιδεχομένης ἀναβολήν. Δικαιολογημένη προσέτι κρίνεται καὶ ἡ καθυπαγωγὴ εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐξαγομένου οἴνου, ἄνευ διακρίσεως τοῦ δήμου τῆς παραγωγῆς, διότι τὸ μέτρον τῆς καταναγκαστικῆς ἀγορᾶς ἐθεράπευσε γενικωτέραν ἀνάγκην καὶ ἐπρόλαβε τὴν ἐκ τῆς σιτοδείας ἀπειλουμένην διατάραξιν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας τῆς νήσου.

Αἱ κατὰ μέρος διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι σαφεῖς μετὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ὥστε θεωρῶν περιττὸν πλειοτέρας ἀναπτύξεις, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΤΑΡΗΣ. »

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τὴν 4 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Γ. ΒΟΥΤΑΡΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Θήρας νὰ ἐπιβάλῃ φόρον λεπτῶν εἴκοσιν ἐφ' ἑκάστης βαρέλας οἴνου, ἐξαγομένου ἐκ τῆς ὁμωνύμου νήσου.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου τούτου θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Θήρας κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεις, καὶ ἐπὶ ἀμοιβῇ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραχθησομένου ποσοῦ, συνεπιτηρούσης τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Θήρας.

Ἄρθρον 3. Τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουσι διατεθῇ ἐπιμελείᾳ καὶ ὑπὸ εὐθύνην τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Θήρας εἰς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ ἔμπορον κύριον Νικόλαον Ρέγγιον χρέους τοῦ δήμου δι' ἀντίτιμον οἴνου, ληφθέντος ἐν τῷ καιρῷ τῆς σιτοδείας κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1854 καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν ἔμπορον τοῦτον.

Ἄρθρον 4. Ἡ διάρκεια τοῦ φόρου προσδιορίζεται ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βατιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπισυνημμένον σχέδιον νόμου περὶ διορισμοῦ ἰατροῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐν τῷ δημοσίῳ καταστήματι τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, καὶ τῆς προσθήκης δύω ὑπηρετῶν. Ἐκτίθημι δ' ἐξεξῆς τοὺς λόγους τοὺς προκαλοῦντας τὴν ψήφισιν τοῦ προκειμένου νόμου.

Εἰς τὴν νῆσον Κύθνου ὑπάρχουσι πηγαὶ θερμῶν ὑδάτων ἰαματικῶν. Ἐπ' αὐτῶν ᾠκοδόμηται πρὸ 17 ἐτῶν δαπάνῃ δημοσίᾳ κατάστημα περιεκτικὸν ἱκανῶν δωματίων καὶ τῶν ἀναγκαίων λουτήρων. Πολλαχόθεν δὲ τοῦ Κράτους, καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀκόμη, μέγας ἀριθμὸς ἀσθενῶν προσέρχονται ἐκεῖ κατ' ἔτος πρὸς χρῆσιν τῶν λουτρῶν, καὶ τὰ δύω τρίτα περίπου τῶν προσερχομένων εὑρίσκουσι θεραπείαν. Ἐντεῦθεν τῶν λουτρῶν τούτων ἡ φήμη διεδόθη ἀρκετὰ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν προβαίνει ἀνέκαθεν αὐξάνων κατ' ἔτος. Ἀλλὰ τὸ κατάστημα δὲν διατελεῖ εἰς ἐνέργειαν, εἰμὴ ἐξ μόνων μηνῶν ἑκάστου ἔτους, ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ τοῦτο, διότι τὸ μὲν διάταγμα τοῦ 1837 περὶ συστάσεως αὐτοῦ, κανονίσαν τὰ πληρωτέα δικαιώματα

τῶν λουτρῶν, δὲν προέβλεψεν οὔτε περὶ διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος οὐδὲ περὶ τοῦ ἀναγκαίου ἰατροῦ. Διὰ δὲ τοῦ ΠΔ'. νόμου τῆς 17 Ἀπριλίου 1848 ὡρίσθη μόνον ἀντιμισθία ἰατροῦ, ἐφ' ὅσον συνήθως φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ὅταν δὲ ἓξ μῆνας τοῦ ἔτους, καθ' ὅσον συνήθως ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου φοιτῶσιν ἀσθενεῖς ἐκεῖ.

Ἀλλ' ἡ χρῆσις τῶν λουτρῶν, ὅπως ἔχει ἡ κατασκευὴ τοῦ καταστήματος, δύναται νὰ γίνῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρχῃ ἐν αὐτῷ ἰατρὸς διὰ νὰ κανονίζῃ τὴν χρῆσιν καὶ καθοδηγῇ τὸν πάσχοντα. Περιπλέον τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀπαντᾷ ἐκάστοτε μεγίστην καὶ ἐνίοτε ἀνυπέρβλητον δυσκολίαν εἰς τὴν εὕρεσιν καταλλήλου ἰατροῦ, δεχομένου τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος ἐπὶ ἓξ μόνον μῆνας· καὶ τοῦτο, διότι ὁ ἰατρὸς θέλει καταλίπει τὸν τόπον τῆς ἀποκαταστάσεώς του, παραιτῶν τὴν συνήθη καὶ σταθερὰν ἀπολαβήν του, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάκτησις δὲν εἶναι εὔκολος, ὁ δὲ μηνιαῖος μισθὸς τῶν 150 δραχμῶν μικρὸς, καὶ ἄλλην παρὰ τοῦτον ἀπολαβὴν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ, ὡς εἰς ἀπόκεντρον θέσιν εὑρισκομένου τοῦ καταστήματος.

Πρὸς τούτοις, διὰ νὰ γνῶ γνωστὴ ἡ ἰαματικὴ δύναμις τῶν αὐτομάτων ἰαματικῶν ὑδάτων, εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπαιτεῖται ἀδιάλειπτος παρατήρησις διὰ πολλὰ κατὰ συνέχειαν ἔτη ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειάν των ἐπὶ τῶν μεταχειριζομένων αὐτὰ καὶ ὡς πρὸς τὰς κλιματικὰς περιστάσεις τοῦ τόπου. Ταῦτα δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσιν, ἐὰν δὲν εὑρίσκηται σταθερῶς ἰατρὸς εἰς τὰς πηγὰς αὐτάς.

Τούτων ἕνεκα παρίσταται ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐπιτραπῇ ὁ διορισμὸς ἰατροῦ ἐν τῷ μνησθέντι καταστήματι εἰς τὸ διηνεκές· ν' ἀνατεθῇ δὲ εἰς αὐτὸν, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος μὲ τὸν αὐτὸν μηνιαῖον μισθὸν τῶν δραχ. 150.

Οὕτω διὰ τοῦ διορισμοῦ τούτου παρατείνεται ἡ πρὸς τοὺς πολίτας παρεχομένη ὠφέλεια ἐκ τοῦ δημοσίου τούτου καταστήματος, ἐκλείπουσι τὰ παρουσιαζόμενα ἐκάστοτε προσκόμματα εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ ἰατροῦ καὶ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἀκριβὴς ὅσον ἔστι γνῶσις τῶν ἰαματικῶν αὐτῶν ὑδάτων. Τὸ δὲ δημόσιον δὲν θέλει ὑποκύψει ἐκ τούτου εἰς οὐδεμίαν σχεδὸν δαπάνην, διότι, γενομένης τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν διηνεκῶς εἰς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, τὰ εἰσπραττόμενα δικαιώματα θέλουσι καλύπτει τὴν διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἰατροῦ δαπάνην.

Πρὸς τούτοις, Κύριοι, εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα διατελεῖ εἰς φύλαξ μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δραχμὰς 30, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἓξ μῆνας, ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου, ἡ συρροὴ τῶν φοιτητῶν εἶναι τόσῳ μεγάλη καὶ ἡ ἐργασία τοῦ καταστήματος λαμβάνει τοιαύτην ἔκτασιν, ὥστε μόλις τρία πρόσωπα δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν. Ἐκ δὲ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαίων φυλάκων ἡ ὑπηρεσία τοῦ καταστήματος προσκόπτει σημαντικὰ καὶ δυσάρεστα λαμβάνουτι χώραν ἐν αὐτῷ. Ἀνάγκη ἐπομένως νὰ προστεθῶσι δύω ἔτι ὑπηρέται, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία νὰ διαρκῇ ἓξ μόνον μῆνας. Δὲν πρόκειται ὁ μισθὸς τοῦ διαρκοῦς φύλακος ν' ἀναβιβασθῇ ἀπὸ 30 εἰς 40 δραχμὰς, ὅπως εὑρίσκομεν καταλλήλου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην πρόσωπον.

Ἡ παραδοχὴ τῶν προτεινομένων ἐκ πρώτης ὄψεως δύναται νὰ φανῇ ὡς ἐπιβαρύνουσα τὸ δημόσιον μὲ νέαν δαπάνην. Τὸ πρᾶγμα ὅμως ἔχει ἄλλως· καὶ πρὸς ἄρσιν παντὸς δισταγμοῦ περὶ τὴν παραδοχὴν τῶν προτεινομένων, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας, ἅτις τῷ ὄντι πρέπει νὰ προσέχῃ εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρω, ὅτι ἡ σύστασις τῶν τοιούτων καταστημάτων δὲν γίνεται κυρίως χάριν προσποριστοῦ, ἀλλ' ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ παρέχειν εἰς τοὺς πολίτας τὴν δυνατὴν ἐπικουρίαν εἰς διατήρησιν τῆς ὑγείας αὐτῶν.

Μόλονοτοῦτο δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι καὶ μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἰατροῦ καὶ τῆς προσθήκης τῶν δύω φυλάκων, τὸ ἔσοδον τοῦ καταστήματος θέλει καλύπτει τὴν ἀπαιτουμένην δι' αὐτὸ ἐτησίαν δαπάνην καὶ προσέτι τοὺς τόκους καὶ τὸ χρεωλύσιον τοῦ καταβληθέντος διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ καταστήματος κεφαλαίου, ἴσως δὲ θέλει μένει καὶ κέρδος τι, καθότι τοῦ μὲν προσωπικοῦ ἡ ἐτήσιος μισθοδοσία θέλει ἀναβῇ εἰς δραχμὰς 2640, τῶν ἐτησίων δ' ἐξόδων τοῦ καταστήματος, τακτικῶν τε καὶ ἐκτάκτων, ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 300, καὶ τῆς οἰκοδομῆς ἡ δαπάνη συμπεσοῦται εἰς δραχμὰς 70,000 περίπου. Τὸ δὲ εἰσπραχθὲν ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν λουτρῶν ποσὸν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 5,600, μολονότι ἡ δυστυχὴς ἐνσκήψασα νόσος τῆς χολέρας ἀναμφιβόλως ἐμπόδισε πολλοὺς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ λουτρά. Βελτιουμένης δὲ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει ὀφέσει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὰς 9,000 δραχμὰς, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἰατροῦ τοῦ καταστήματος, ὥστε δυνάμεθα νὰ βελτιώσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ

καὶ νὰ καταστήσωμεν πλήρη, ὅσον ἐνεστι, τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεώς του, χωρὶς ἐν τοσούτῳ νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ταῦτα παρακαλῶ νὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως ἡ Βουλὴ καὶ ἑπομένως ἐπιψηφίσῃ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ ὡς ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Μαρτίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

«Ἐψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ δημόσιον κατάστημα τῶν ἐν Κύθνῳ θερμῶν λουτρῶν διορίζεται διαρκῶς εἷς ἐπιστήμων ἰατρὸς μὲ ἑτήσιον μισθὸν δραχμῶν χιλίων ὀκτακοσίων, ἀριθ. 1800. Εἰς τὸν ἰατρὸν ἀνατίθεται καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο θέλουσι διορίζεσθαι δι' ἓξ μῆνας ἑκάστου ἔτους δύω ὑπηρέται μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν τριάκοντα, ἀριθ. 30.

Ἄρθρ. 3. Ὁ μισθὸς τοῦ διαρκῶς διατελοῦντος φύλακος τοῦ καταστήματος ἀναβιβάζεται ἀπὸ τριάκοντα εἰς τεσσαράκοντα, ἀριθ. 40, δραχμὰς μηνιαίως.

Ἄρθρ. 4. Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ χρέη τοῦ ἰατροῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα διαδεχθέντος τὴν εἴδραν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν Σ. Δέρβη, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι καταλείπει τὴν εἴδραν του, διότι δὲν δύναται νὰ θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν ζητήματα ἀντιβαίνοντα εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς κανονισμούς, καὶ

ἐναπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ ὅτι ἐγκρίνει. Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀπηύθυνεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν·

«Διὰ τὴν εἰδικὴν περίστασιν τοῦ βουλευτοῦ Ρεθελιώτου ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις 1500 δραχμῶν ὡς ἀποζημίωσις αὐτοῦ, καὶ ἢ ὄχι;»

Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροεδρεύοντος πρεσβυτέρου βουλευτοῦ Ν. Βούκουρα, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ταμπακοπούλου καὶ Φ. Φιλώνος, προτεχόμενοι οἱ βουλευταὶ, ἔβαλλον εἰς τὴν μὲν τῶν καλπῶν τὸν μέλανα, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν λευκὸν κύαμον. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἀριθμήσεως αὐτῶν συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὡς ἐξαχθέντων 36 λευκῶν κυάμων καὶ 29 μελαίνων.

Οὕτω δὲ ὁ προεδρεύων ἀναβαλὼν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ προεδρεύσας πρεσβύτερος
ΣΤΑΜ. ΔΑΡΑΣ

Ὁ γραμματεύσας
Σ. Κοπανίτσας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'.

Τῆς 26 Ἀπριλίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐγγραφῇ ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίας ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν βουλευτὴν Π. Ψάθην.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ἀ. β'. γ'. καὶ ς'. τῶν λοιπῶν μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν τοὺς Ἰω. Σαγρέδον, Α. Καμπουνδούρον, Ν. Βούκουραν καὶ Π. Ἀσλιγιάννην· γραμματεῖς δὲ τοὺς Ἰω. Μπαλάφαν, Σ. Κοπανίτσαν, Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Χ. Θεοχαρόπουλον· καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ ἰατροῦ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου, τοὺς Ἰω. Προβελέγιον, Α. Ρενουάρδον, Ἀντ. Βενιζέλον καὶ Χ.

Θεοχαρόπουλον ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐξαγωγῆς ἐπὶ τοῦ οἴνου Θήρας τοὺς Σ. Πηλλήκαν, Σ. Βαρότσην, Μ. Σολωμὸν καὶ Ἰλ. Παπαδαῖον· ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τῶν ἄρθρων 8 καὶ 42 τοῦ περὶ ὀργαν. τῶν προξενείων νόμου τοὺς Ν. Βαρδαρῆγον, Σ. Κοπανίτσαν, Σ. Σοῦτσον καὶ Π. Δελιγιάννην, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἀκολούθων τοὺς Ἰω. Ταμπακόπουλον, Σ. Κοπανίτσαν, Σ. Σοῦτσον καὶ Π. Δελιγίαννην. Προσέθηκαν δὲ καὶ τὰ τμήματα δ'. καὶ ς'. ὅτι ἐξελέξαντο μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τοὺς Κ. Λαμπρινόπουλον καὶ Β. Δημητρακόπουλον.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως παραλίων χηπέδων εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου, καὶ ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχοντα οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὑποβληθησόμενον εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ὑποστηριχθήσεται παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΤΑΓΑΡΗΣ. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Παραχωροῦνται δωρεὰν τῷ δήμῳ Γαυρίου τῆς νήσου Ἄνδρου τὰ πρὸς ἀριστερὰν τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος ὑποθαλάσσια τεμάχια ἐθνικῆς γῆς, περιεχόμενα μεταξὺ τοῦ νῦν ὁρίου τῆς θαλάσσης καὶ τῆς νέας οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἐν τοῖς τετραγώνοις Δ καὶ Ε τοῦ σχεδίου, συνιστάμενα ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 2,180 περίπου, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ὑπὸ τοῦ δήμου χερσώσεως αὐτῶν ἐντὸς προθεσμίας δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 2. Τὰ εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μετὰ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπαγόμενα τεμάχια τῶν τετραγώνων Α Β καὶ Γ, συνιστάμενα ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 412 περίπου, παραχωροῦνται δωρεὰν ταῖς ἰδιοκτήταις τῶν παρακειμένων οἰκοπέδων, διανεμηθησόμενα αὐτοῖς ἀναλόγως τοῦ μετώπου ἑκάστου οἰκοπέδου, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς χερσώσεως αὐτῶν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 3. Ἐὰν αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 προθεσμίαι παρέλθωσι μὴ τελεσθεισῶν τῶν χερσώσεων, ὅτε δῆμος Γαυρίου καὶ οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἰδιοκτῆται ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν κατ' ἐκτίμησιν πληρωμὴν τῶν γαιῶν τούτων, ὁπόταν λάβωσι χρείαν τῆς ἀνακτήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτελεσθησόμενος ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Ὁ δῆμος Γαυρίου τῆς νήσου Ἄνδρου προτιθέμενος τὴν τακτοποίησιν τῆς παραλίας τῆς συνωνύμου αὐτῷ κωμοπόλεως, ἐψηφίσατο χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν κατασκευὴν αἱμασιᾶς, παριστανομένης ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ σχεδίῳ.

Πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ δήμου συνεισφέρουσι καὶ τινες τῶν κατοίκων, ἐν οἷς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐν τοῖς τετραγώνοις Α, Β καὶ Γ οἰκοπέδων, χερσοῦντες ἕκαστος τὸ ἀντιστοιχοῦν τῷ ἐπιθαλασσίῳ μετώπῳ τῆς ἰδιοκτησίας του μέρος τῆς ἀκτῆς μέχρι τῆς νέας οἰκοδομικῆς γραμμῆς Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς δωρεὰν αὐτοῖς παραχωρήσεως τῆς χερσωθησομένης ἐπιρανείας.

Τὰ μεταξὺ τῆς νέας οἰκοδομικῆς γραμμῆς καὶ τοῦ ὁρίου τῆς θαλάσσης τεμάχια εἰσί·

Διὰ μὲν τὸ τετράγωνον		Α	281□, 25
Διὰ δὲ »	»	Β	36, 25
Διὰ δὲ »	»	Γ	94, 50
		Ἄθροισμα	412□00 μετ.

διανεμηθησόμενα εἰς 17 ἰδιοκτήτας, 5 μὲν κατὰ τὸ Α'. 7 δὲ κατὰ τὸ Β'. καὶ 5 κατὰ τὸ Γ'. τετράγωνον, καὶ ἀναλογοῦντα ἐν μέσῳ ὅρῳ πρὸς 24□μετ. κατ' ἰδιοκτήτην.

Κατὰ τὰ τετράγωνα Δ'. καὶ Ε'. τὰ μεταξὺ τῆς νέας οἰκοδομικῆς γραμμῆς καὶ [τοῦ ὁρίου τῆς θαλάσσης περιλαμβανόμενα τεμάχια ἀποτελοῦσι σὺν τῇ ὁδῷ 2180 τετραγ. μέτρα περίπου.

Ἀλλὰ διά τε τὸ κοῖλον τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ διὰ τὸ γαληνιαῖον τοῦ λιμένος, τὰ τεμαχια ταῦτα λιμνάζονται ὑπὸ παντοίων ἀκαθάρτων ὑλῶν, σηπομένων καὶ ἐπιεγκουσῶν περιοδικοὺς κατὰ πᾶν ἔαρ πυρετούς, δι' ὃ, καὶ τοι ἰδιοκτησία τὰ παρακείμενα αὐτοῖς οἰκόπεδα, μένουσιν ὅμως ἀνοικοδόμητα.

Ὁ δῆμος Γαυρίου ὑπάγεται τὴν χέρσωσιν τῶν ἐν λόγῳ ἑλῶν, ἅτινα ἐξαιτεῖται ὡσχεὰν ὡς βοήθημα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς ὠφελείας καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ τόπου καὶ τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων.

Ἡ Κυβέρνησις παρέχουσα τὴν συναίνεσιν αὐτῆς εἰς τοιαῦτα κοινωφελῆ τῶν δήμων ἔργα, ἐκπληροῖ προϋπασχιθέντα ἀγαθοεργήματα.

Διὰ ταῦτα πάντα φρονοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι δικαίαν καὶ συμφέρουσαν ἐν ταυτῷ τὴν δώρησιν τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν, εὐτελεστάτων ἄλλως τε οὐσῶν κατὰ τὴν ἀξίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1856.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Δ. Γ. ΒΟΥΑΓΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ. »

Παρετήρησέ τις, ὅτι, ὡς πληροφορεῖται, στρατιωτικοί τινες εἰς δασονομικὴν διατελοῦντες ὑπηρεσίαν, λαμβάνουσι πλήρεις ἀμφοτέρας τὰς μισθοδοσίας τοῦ τε στρατιωτικοῦ βαθμοῦ των καὶ τὸν τοῦ δασονόμου. Παρεκάλεσε διὰ τοῦτο τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ ἡμέραν, καθ' ἣν πληροφορήσουσι τὸ Σῶμα οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ ἂν ἦναι ἀληθὴς τὸ ἀκουσμα. Ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισεν ὡς τοιαύτην τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς παρούσης συνεδριάσεως.

Παρελθὼν μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίου καὶ ἔλεξεν περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1856, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Μ. ὑποβάλλων εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος νομοσχέδιον, συναδέω ταῦτο μετὰ τῶν ἑφεξῆς διασαφήσεων.

Τὸ ῥηθὲν νομοσχέδιον παραβαλλόμενον πρὸς τὸν τοῦ 1855 νόμον, εἶναι, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν βάσιν τῆς ἀποδεκατώσεως τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅμοιον ἐκείνῳ, ἐδελτιώθη δὲ ὡς

πρὸς τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν κατάταξιν τῶν διαφόρων διατάξεων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 1. Ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ ἰδία διάταξις ἐν ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου, ἀπὸ τῆς ὁποίας νὰ ἐξαιρῶνται αἱ λοιπαὶ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἄρθρ. 1, τὸ ὁποῖον δὲν περιείχετο ἐν τῷ νόμῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἄρθρον 2 ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ περυσινοῦ νόμου, προσδιορίζει τὰ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενα δικαιώματα δίχα μεταβολῆς τινος.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ἄρθρον 3, ὅμοιον τῷ 5 ἄρθρῳ τοῦ περυσινοῦ νόμου, κατεχωρίθη ἐνταῦθα διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀφορᾷ προσδιορισμὸν ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταριδαμπέλων, ὑπαγομένων εἰς τὴν ἐνοικίασιν· προκειμένου δὲ περὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων κτημάτων, εὐλόγως ὡδε προσδιορίζεται καὶ ἡ τῶν συμπληρωσάντων τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας μορεοδένδρων ἐπικαρπία, ἥτις εἰσπράττεται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 57 τοῦ περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. ΣΟΖ νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἀντικαθίστησι τὸ 2 ἄρθρον τοῦ περυσινοῦ νόμου καὶ φέρει τὰς ἑξῆς μεταβολάς.

α) Ἐμειώθη εἰς λεπτὰ 70 ἀντὶ δραχμῆς ὁ φόρος τῶν ἀμπέλων, ὧν τὸ κατὰ στρέμμα ἐτήσιον εἰσόδημα ἔσται ἔλαττον τῶν δραχ. 10.

β') Διὰ τὰ περιβόλια ὡρίσθησαν τέσσαρες τάξεις φορολογίας, ἐλαττωθέντος τοῦ φόρου τῆς α καὶ β' ποιότητος ἕνεκα παραπόνων ἐγερθέντων τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε τὸ πρῶτον τὰ κτήματα ταῦτα ὑπήχθησαν εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φοροδοσίαν.

γ') Εἰς τὰ χρατίδια καὶ τριφύλια προσετέθησαν ὡς φορολογητέα καὶ τὰ θεριστὰ χόρτα, περὶ ὧν δὲν προεῖδεν ὁ περυσινὸς νόμος.

δ') Συνεπείᾳ τῆς ἐπαναλημμένως ἐπιχειρηθείσης ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ διαφόρων ἐπαχθῶν συμβουλίων εὐχῆς τοῦ νὰ λυθῇ πρόνοια πρὸς ἐπιεικεστέραν φορολογίαν τῶν ὑπὸ τῆς νόσου μύλητος προσβαλλομένων ἀμπέλων, περιελήφθη ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίῳ διάταξις εὐνοϊκὴ καὶ σαφὴς ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων. Ἐπειδὴ δὲ αὕτη τροποποιεῖ διὰ τὸ 1856 τὸ 1 ἐδάφ. τοῦ ἄρθρ. 42 καὶ τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ περὶ τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. ΣΟΖ'. νόμου, ἡ βεβαίωσις τοῦ κατὰ στρέμμα φορτεινοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, θέλει γίνει μετὰ προηγου-

μένην αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων, δοτέαν τῷ ἁρμοδίῳ οἰκονομικῷ ἐφόρῳ μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου, τὸ βραδύτερον, ὁπότε οὕτως ἀρκετὰ προχωρημένης τῆς ὡριμάνσεως τῶν σταφυλῶν, καθίσταται εὔκολος ἡ τε διάγνωσις τῆς νόσου καὶ ὁ βαθμὸς τῆς βλάβης αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Κανονίζεται ὁ τρόπος τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἐτησίας προσόδου τῶν διάφορα μίγδην προϊόντα παραγόντων κτημάτων. Ἡ νέα διάταξις αὕτη σχετίζεται πρὸς τὸ προτελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ μονίμου νόμου ΣΟΖ΄, κατὰ τὸ ὁποῖον, ὁσάκις ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι παράγονται διάφορα προϊόντα, ἡ δήλωσις γίνεται διὰ τὸ ἐπικρατέστερον.

Ἄρθρ. 6. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων παραγόμενα προϊόντα, ὅπα κατ' ἄλλον τρόπον φορολογοῦνται. Ἐθεωρήθη δὲ ἀναγκαία ἡ ἐπὶ τὸ σαφέστερον τροποποίησις αὕτη τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ περυσινοῦ νόμου πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνστάσεων καὶ τῶν διενέξεων τῶν ἀναφυεισῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ὡς πρὸς τοὺς παραγομένους ἐκ τῶν κτημάτων τούτων καρπούς, διότι εἰς τινας ἐπαρχίας ἀνεφύη ἔνστασις, ὅτι μεγάλης ποσότητος πρώϊμοι δημητριακοὶ καρποὶ ὑπήγοντο εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀποδεκάτωσιν, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τότε ὑπήγαγεν εἰς τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν τοὺς καρποὺς τούτους.

Ἄρθρ. 7. Ὅμοιον μὲ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ περυσινοῦ νόμου, περιλαμβάνει νέαν διάταξιν, καθ' ἣν ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανιδίων καὶ κικιδίων, τῆς σταρίδος, τοῦ πρινοκοκκίου, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν, ὅπως εἰσεπράττετο πρὸ τοῦ 1855.

Ὅταν εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν ὁ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας νόμος ΣΟΖ΄. ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς διὰ τῆς ἀπὸ 11 Μαρτίου παρελθόντος ἔτους αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως εἶπε ῥητῶς (Κέφ. ΣΤ΄. ἄρθρων 49—55) ὅτι αἱ διέπουσαι τὴν φορολογίαν τῶν Λακωνικῶν προϊόντων διατάξεις εἶναι κατὰ πάντα ὁμοιαι μὲ τὰς τοῦ νόμου τοῦ 1854, ὅτε ὁ ἔγγειος φόρος τῶν διαληφθέντων προϊόντων τῶν εἰρημένων δύω ἐπαρχιῶν ἐπληρώνετο καὶ κατὰ τὴν μεταφοράν· ὅτι δὲ ὁ νομοθέτης ἐνόησεν ἐξ ἀρχῆς ἀμετάβλητον τὴν περὶ τῆς φορολογίας τῶν Λακωνικῶν βαλανιδίων κτλ. διάταξιν τοῦ προλαβόντος νόμου προκύπτει καὶ ἐκ τῆς παρὰ τοῦ

αὐτοῦ ὑπουργοῦ δοθείσης δι' ἐγκυκλίου του ὑπ' ἀριθ. 23510 ἑρμηνείας, ἐχούσης οὕτω·

«Τὸ Κεφ. Σ΄, περιέχει εἰδικὰς διατάξεις, ἀναγομένας εἰς τὴν »φορολογίαν τῶν Λακωνικῶν προϊόντων· τὸ μέρος τοῦτο τοῦ »νόμου δὲν ἔλαβε καμμίαν τροποποίησιν, ὥστε δὲν ἔχομεν »ἀφορμὴν νὰ μεταβάλωμεν τὰς προεκδοθείσας ὁδηγίας. Παραγ»γέλλονται ἑπομένως αἱ ἁρμόδιοι διοικητικαὶ, οἰκονομικαὶ καὶ »τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ νὰ μελετῶσι διηνεκῶς τὰς ὑπαρχούσας ὁδη»γίας καὶ ἐφαρμόζωσιν αὐτὰς ἀκριβῶς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν »καταχρήσεων.» Ἀλλὰ τόσον ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις, καθὼς καὶ αἱ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ὁδηγίαι ἦσαν ἐξ ἀρχῆς ἀντίθετοι πρὸς τὸ γράμμα τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 49 τοῦ νόμου, συνδυαζομένου μὲ τὸ ἄρθρ. 46, καθ' ὃ ὁ ἐπὶ τῶν βαλανίων κλπ. ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἄνευ ἐξαιρέσεως μέρους τινός. Ἡ ἀντίφασις αὕτη ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἐν Γυθείῳ, ὅπου ἡ τελωνιακὴ Ἀρχὴ, βασιζομένη εἰς τὰς μνησθείσας ὑπουργικὰς ὁδηγίας, ἐπελάβετο τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν εἰρημένων εἰδῶν κατὰ τὴν μεταφοράν, οἱ δὲ ἐμπορευόμενοι τὸ προϊὸν τοῦτο, στηριζόμενοι εἰς τὸν νόμον, ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὲν ὀφείλουσι τοιοῦτον κατὰ τὴν μεταφοράν, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἠναγκάσθη νὰ παραστηθῇ τῆς εἰσπράξεως. Ἡ μνησθεῖσα λοιπὸν νέα διάταξις τροποποιεῖ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ μονίμου νόμου, καὶ αἴρει πᾶσαν ἔνστασιν, διότι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐξακολουθεῖ ἰσχύον ὅλως ἐξαιρετικὸν σύστημα φορολογίας διὰ τὰς ῥηθείσας ἐπαρχίας, τὸ ὁμοιόμορφον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν ἐξ αὐτῶν μεταφερομένων καὶ ἐξαγομένων προϊόντων πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἐξακολουθῇ ἄνευ ἐξαιρέσεως εἴδους τινός.

Ἄρθρ. 8. Δὲν περιέχει μεταβολὴν οὐσιώδη ὡς πρὸς τὸ τοῦ περυσινοῦ νόμου· προσετέθη δὲ μόνον πρὸς διασάφησιν εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον αὐτοῦ ἡ λέξις «οἴνου», ὡς ὑποκειμένου καὶ τούτου εἰς φόρον κατὰ τὴν μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγήν.

Ἄρθρ. 9. Τοῦτο εἶναι τὸ 5 ἄρθρον τοῦ περυσινοῦ νόμου· μετενέχθη δὲ ἐνταῦθα ὡς περιέχον διατάξεις ἀναγομένας εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐπικαρπίων.

Ἄρθρ. 10, 11 καὶ 12. Ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ ἄρθρ. 9, 10 καὶ 11 τοῦ περυσινοῦ νόμου ἄνευ μεταβολῆς τινος.

Ἄρθρ. 13. Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 13, ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ 12 τοῦ περυσινοῦ νόμου, ἐγένετο προσθήκη, ὅτι τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα τὰ εἰς ἰδιωτικοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ

εἰς τοὺς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπελῶνας καὶ σταριδαμπελῶνας εὑρισκόμενα εἰσὶν ἐλεύθερα φόρου, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ εἰς ἐθνικοὺς ἢ ἐκκλησιαστικοὺς ἀγροὺς, ὧν τὸ πρωϊὸν θέλει διατεθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ τὸ τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων· εἰς τὴν διαταφησιν ταύτην προῆλθ μεν λαβόντες ἀφορμὴ· ἀπὸ ἔνστασιν κατοίκων ἐν Ἤλείᾳ, ἐτχυρισθέντων ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀπωροφόρα δένδρα, κείμενα εἰς ἐθνικοὺς ἀγρούς.

Αὗται εἰσὶν αἱ μεταβολαὶ, αἵτινες ἔλαβον χώραν εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον· ἐπειδὴ δὲ ἡ ὥρα τῆς συγκομιδῆς τῶν πρωΐμων δημητριακῶν καρπῶν ἤγγικε, καὶ ἡ διάθεσις τῶν δημοσίων δικαιωμάτων κατεπείγει, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ τοῦτο διὰ πάσης ταχύτητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπίμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

«Ὑπερτιμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπιχειρίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Διὰ τὸ ἔτος **1856** ὁ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρ. 2 Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὁ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται·

α') Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **100**, δικαίωμα ἐπικαρπίας **15** τοῖς **100**.

β'.) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν·

Ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου **10** τοῖς **100**, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν,

ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς ἔρῶσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ δύω τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ δύω ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκάν.

γ'.) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς 0/0.

δ'.) Ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας **10** τοῖς 0/0.

ε.) Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἤλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς 0/0.

ϛ'.) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης **15** τοῖς 0/0.

Ἄρθρ. 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων προσδιορίζεται **10** τοῖς 0/0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μορεοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς.

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἔγγειος φόρος. Δ.	Ἔγγειος φόρος. Λ.	Δικαίωμα ἐπικαρπ. Δ.	Δικαίωμα ἐπικαρπ. Λ.
Ἀμπελοι.	Ἐλαττον τῶν δρ. 10		70		70
	Ἀπὸ 10 ἕως 19	1	50	1	50
	» 20 » 29	2	50	2	50
	» 30 » 39	3	50	3	50
	» 40 καὶ ἐπάνω	4	50	4	50
Περιβόλια.	Ἐλάτον τῶν δρ. 45	3		3	
	Ἀπὸ δρ. 45— 74	6		6	
	» » 75—104	9		9	
	» » 105 καὶ ἐπάνω	12		12	

Ἀμυγδαλέαι. . .	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος .	2	·	2	·
Ἀχαγνώκηποι, σικώνες (μποςάνια) γεώμηλα, ῥόδημμα καὶ σκόροδα.	Ἐλαττον τῶν δρ. 45	3	·	4	50
	Ἀπὸ δρ. 45 ἕως 64	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα . .	8	·	12	·
Γραιδία καὶ τριφύλλια	Ἐλαττον τῶν δρ. 30	2	·	3	·
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα .	3	50	5	25
Καπνὰ καὶ κοκκάρια	Ἐλαττον τῶν δρ. 50	2	50	3	75
	Ἀπὸ δρ. 50 ἕως 69	6	·	9	·
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα . .	8	50	12	75
Βαμβάκια	Ἐλαττον τῶν δρ. 20	1	·	1	50
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29	2	·	3	·
	» » 30 » 39	4	·	4	50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα . .	3	·	6	·

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβληθεῖσαι ἄμπελοι, ὅπων τὸ προϊὸν ἠλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσοδός των τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην. Αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως ἄμπελοι αἱ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, εἰν ἡ ἐρευνητὴ πρόσοδός των δὲν φθάνῃ τὰς δραχμὰς 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, εἰς ἓν συνερχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος, διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν κτῆμά τι παράγῃ ἀναμιξ διάφορα προϊόντα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ πίνακι, ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος αὐτῶν συγκεφαλαιοῦται, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιβάλλονται ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, χαρακτηριζομένου τοῦ κτήματος κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον προϊὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἄλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν,

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων καὶ ἐπικαρπιῶν.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, ὡς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος δασμολογίου, κανονίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα.

Εἶδος προϊόντος.		Ἔγγειος φόρος		Ἐγγειος φόρος καὶ ἐπικαρπία		Ἐξαγωγικὸν τέλος	
		Δ.	Α.	Δ.	Α.	Δ.	Α.
Σταφὶς δι' ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν .		15	·	·	·	9	·
Βελανίδια.							
1) Διὰ τῶν νομῶν Μεσσήνης	Ἐφ' ἑκάστου κανταρ.	·	·	3	·	·	60
2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἠλείας		·	·	2	50	·	60
3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν		·	·	2	·	·	60
4) Διὰ τὴν Κέαν, Ἀσκωνίαν καὶ Λακεδαίμονα		1	10	·	·	·	65
5) Διὰ τὴν Ἀττικὴν, ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόνησον . . .		1	05	·	·	·	60
Κιτρίδια.							
1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν .	Ἐφ' ἑκατὸν ὀκάδας	·	·	·	25	·	06
2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους .		·	10	·	·	·	06
Πρινοκόκκιον ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		1	50	·	·	·	90
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου κανταρίου		·	·	·	·	1	20
Ξηρὰ σῦκα		·	·	·	·	·	60
Ἀμύγδαλα ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος		10	·	·	·	·	60
Πορτοκάλλια		·	·	·	·	1	20
Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		·	02	·	·	·	04

Ἐὰν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος καὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται ὁ μὲν ἐπὶ τῆς σταφίδος κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν σύκων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν, ἀμφότερος μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα.

Ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλάνων, τῶν

κικιδίων, τῆς σταφίδος, τοῦ πρινοκοκκίου, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου.

Ἐὰν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. νόμου.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

2) Ἐπὶ τῆς κατειργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μεταξὺ πρὸς δραχ. 2 καὶ 50 τὴν ὀκάν.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δραχ. 1 τὴν ὀκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μούστου ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4, ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποὶ καὶ τὸ προϊὸν τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας, διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ὑφ' οἱονδήποτε τίτλον παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιούχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1856.

Ἄρθρ. 12. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Τὰ ἄχυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς καὶ τοὺς ἰδιοκτήτους ἢ ἐθνικοϊδιοκτήτους ἀμπελῶνας ἢ σταφιδαμπελῶνας εὑρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχυολόγια ἀνὰ δύω μόνον καιρὰ δι' ἕκαστον ἄρα χωλόγον.

5) Ὁ σπόρος τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομορεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥώξη, ὁ βῖκος καὶ τ' ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Παρελθὼν δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω σχέδιον νόμου περὶ συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, σκοπὸν ἔχούσης τὴν καταστροφὴν τῆς λῃστείας, ὡς καὶ ἐλθὸν ἐπ' αὐτῆς· ἔχουσι δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1856, ἤτοι 15 τῆς σελήνης Σαμπὰν 1272, κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Κανλιτζιᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως σύμβασις περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, συνισταμένη εἰς 8 ἄρθρα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ καταστολῆς τῆς ληστείας, μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας.

«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος ἀφ' ἑτέρου, ὁρμώμενοι ὑπὸ τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐμπεδώσωσι τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας τῶν Ἐπικρατειῶν Αὐτῶν, καὶ θεωροῦντες ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο πλειότερον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀμοιβαίων εὐχῶν Των, ἢ ἡ συνομολόγησις συμβάσεως, ἀντικείμενον ἐχούσης τὴν καταστολὴν τῆς λῃστείας διὰ μέτρων ἀποτελεσματικῶν, ἀπὸ κοινοῦ συμφωνηθησομένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐφωδίασαν ἐπὶ τούτῳ διὰ πληρεξουσίων Των, πρὸς συνομολόγησιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς Συμβάσεως ταύτης·

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὄθων Α'. τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Γ. Κουντουριώτην τὸν παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ Πρόεδρον Αὐτοῦ ὑπουργῶν, Ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Μετζιτιὲ Β'. κλάσεως, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλλίας·

Καὶ ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος Ἀβδοὺλ Μετζὶτ Χάν, τὴν αὐτοῦ ἐξοχότητα τὸν Φουὰτ Πασᾶν, τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Αὐτοῦ ὑπουργὸν, φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Μετζιτιὲ ά. κλάσεως, τὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τῆς προσωπικῆς ἀξίας, τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος τῆς Ἑλλάδος, τὸν τοῦ τάγματος τοῦ Σιδηροῦ στέμματος τῆς Αὐστρίας, τὸν τοῦ τάγματος Ἰσαβέλης τῆς Καθολικῆς τῆς Ἱσπανίας, τὸν τοῦ τάγματος τοῦ Πύργου καὶ τοῦ Ξίφους τῆς Πορτογαλλίας, τὸν τοῦ τάγματος τῶν ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου τῆς Σαρδηνίας, Ταξιάρχην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς τῆς Γαλλίας κτλ.

Οἵτινες, κοινοποιήσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συνέθεντο περὶ τῶν ἀκολούθων ἄρθρων·

Ἄρθρ. 1. Τὰ δύω ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ἀρνῶνται νὰ σχηματίζωνται μήτε νὰ διαμένωσιν ἐντὸς τῶν σχετικῶν ἐπικρατειῶν των συμμορίαι ἔνοπλοι, αἵτινες σκοπὸν ἤθελον ἔχει τὴν ἐξάσκησιν τῆς λῃστείας, εἴτε ἐν τῇ μιᾷ εἴτε ἐν τῇ ἄλλῃ Ἐπικρατείᾳ, καὶ νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ἕκαστον ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας αὐτοῦ, πρὸς

καταδίωξιν καὶ σύλληψιν τῶν λῃστῶν, οἵτινες ἤθελον διαβῆ τὰ μεθόρια, ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ ἄλλου Κράτους.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἄτομα, ἅτινα ἤθελον κρατηθῆ ἢ συλληφθῆ ἐπὶ τῆς χώρας τῆς μιᾶς τῶν δύω Ἐπικρατειῶν, καὶ ἅτινα, μετὰ τὴν ὁμοσίευσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἤθελον ἀποτελῆ μέρος συμμορίας τινὸς, σκοπὸν ἔχούσης τὴν ἐξάσκησιν τῆς λῃστείας ἐν τῇ ἄλλῃ Ἐπικρατείᾳ, ἢ ἅτινα ἤθελον ἀποπειραθῆ ἢ διαπράξει λῃστείας ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ταύτῃ, θέλουσι καταδιώκεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς ποινικὰς διατάξεις, ὡς ἐὰν αἱ πράξεις, ὧν κατέστησαν ἔνοχα, ἀπηυθύνοντο κατὰ τῆς Ἐπικρατείας, ἐν ᾗ ἡ σύλληψις λαμβάνει χώραν.

Κατὰ τὰς εἰρημένας περιπτώσεις, ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ὦσιν ὑπήκοοι τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, ἡ διεξαγωγὴ καὶ ἡ περαίωσις τῆς δίκης των γενήσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. XXIV τῆς ἐν Καυλιτζᾷ συναφθείσης συνθήκης τῇ 27 Μαΐου 1855 (24 τῆς Σελήνης τοῦ Ραμαζὰν 1271) μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ὁρμὴ εἰς πολιτικὴν δίκην συναφείᾳ λῃστρικῶν πράξεων γενομένων ἐν θατέρᾳ τῶν δύω ἐπικρατειῶν, δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους, ὅπου ἡ σύλληψις ἔλαβε χώραν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ δύω ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη συνομολογοῦσιν ἀμοιβαίως νὰ μεταχειρισθῶσιν, ἕκατερον τὸ ἐφ' ἑαυτῷ, στρατεύματα τακτικὰ πρὸς φύλαξιν τῶν μεθορίων των καὶ καταδίωξιν τῶν λῃστείας ἐν ταῖς ὁμόροις ἐπαρχίαις αὐτῶν. Τὰ στρατεύματα ἑκατέρας Ἐπικρατείας πρέπει νὰ ὦσι δυνάμεως ἀπαρχώσης, καὶ θέλουσι τεθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς ἀνωτέρου ἀρχηγοῦ, ὅστις θέλει ἔχει χρέος νὰ καταδιώκῃ δραστηρίως τὴν λῃστείαν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς δικαιοδοσίας του.

Ἄρθρ. 4. Οἱ δύω ἀρχηγοὶ θέλουσι συνέρχεσθαι πάντοτε, ὁσάκις κριθῇ ἀναγκαῖον, ἐφ' ἑνὸς ὡρισμένου σημείου τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ὅπως κοινοποιῶσιν ἀλλήλοις τὰς ἐγγράφους διαταγὰς καὶ τὰς ὁδηγίας, μεθ' ὧν ἤθελον εἶσθαι ἐφωδιασμένοι ὑπὸ τῶν σχετικῶν αὐτῶν Κυβερνήσεων, καὶ συνεννοῶνται περὶ ὅλων τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνατεθησομένου αὐτοῖς οὐσιώδους ἔργου· ἤτοι, περὶ τῆς συστάσεως τῶν διαφόρων σταθμῶν κατὰ μῆκος τῶν μεθορίων, περὶ τῆς καταλληλοτέρας τοποθετήσεως τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν, περὶ

τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς κινήσεως τῶν περιπόλων, ἐν ἐνὶ λόγῳ, περὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου ἀναφερομένου εἰς τὴν ἀνατεθησομένην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν.

Ἐπίσης οἱ ἀξιωματικοὶ ἑκατέρας τῶν δύω Ἐπικρατειῶν, οἱ διοικοῦντες σταθμόν, φυλακεῖον ἢ ἀπόσπασμα καταδιώξεως, θέλουσιν ἀνταποκρίνεσθαι ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, ὅπως διακοινώνωσιν ἀλλήλοις τὰς εἰδήσεις ἢ πληροφορίας, ὅσας ἤθελον ἔχει περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ληστῶν, περὶ τοῦ μέρους ἔνθα εὑρίσκονται, περὶ τῆς διευθύνσεως ἣν ἔλαβον· ἐν ἑνὶ λόγῳ, θέλουσι συνεννοεῖσθαι περὶ ὅλων τῶν συντεινουσῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν λεπτομερειῶν.

Πρὸς τοῦτο, σύστημα ἀνταποκρίσεως θέλει συμφωνηθῆ εἴτε διὰ σημείων, εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν ἀπόσπασμά τι καταδιώξεως ῥθάσῃ εἰς τὴν ὁρθετικὴν γραμμὴν, ἀκολουθοῦν τὰ ἴχνη τῶν ληστῶν, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν καταδίωξιν αὐτῶν, μέχρις οὗ ἀπαντήσῃ ἀπόσπασμα τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας. Τούτου γενομένου, θέλει παύσει τὴν καταδίωξιν, ἀφοῦ καταδείξῃ εἰς τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο τὴν διεύθυνσιν τῶν ληστῶν, ἐκτὸς ἐὰν ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διοικοῦντος τὸ ἕτερον τοῦτο ἀπόσπασμα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ παράσχῃ πᾶσαν τὴν συνδρομήν του.

Ὁ μὴ ζητήσας τὴν βοηθειαν ταύτην ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ πληροφορήσῃ τὸν διοικοῦντα τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἄλλου Κράτους ἀξιωματικὸν, περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἀκολούθως καταδιώξεως.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ἐν τούτοις, καὶ ὑπ' οὐδεμίαν πρόφασιν τὰ στρατεύματα ἢ ἀποσπάσματα τῆς μιᾶς τῶν δύω Ἐπικρατειῶν δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰς πόλεις, κώμας ἢ χωρία τῆς ἄλλης.

Ἄρθρ. 6. Οἱ λειποτάκται τοῦ στρατοῦ ἑκατέρας τῶν δύω Ἐπικρατειῶν, παρουσιαζόμενοι ἢ καταφεύγοντες εἰς τὴν ἄλλην, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θέλουσι γίνεσθαι δεκτοί.

Ἐξ ἐναντίας θέλουσιν ὑποχρεωθῆ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν χώραν καὶ θέλουσιν εἰδοποιηθῆ ὅτι, ἐὰν ποτὲ ἀνακαλυφθῶσι κατοικοῦντες κρυφίως ἐν ἐκείνῃ τῶν δύω Ἐπικρατειῶν, ἐξ ἧς ἤθελον ἀποπεμφθῆ, θέλουσι συλληφθῆ καὶ ἀποδοθῆ.

Ἄρθρ. 7. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἰσχύει ἐπὶ ἓξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων. Καὶ ἐὰν, ἕτος ἢ ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, ἑκάτερον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δὲν γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ ἄλλο, δι' ἐπισήμου κοινοποιήσεως, τὴν περὶ παύσεως αὐτῆς πρόθεσίν του, ἡ Σύμβασις αὕτη θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ ἓν ἔτος ἔτι, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως τῶν δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως, εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν ἂν αὕτη λάβῃ χώραν.

Ἄρθρ. 8. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ, αἱ δ' ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαχθῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντὸς ἓξ ἑβδομάδων ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ σχετικοὶ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθηκαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Κανλιτζᾷ τὴν **8/20** Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἕκτου ἔτους (**15** Σαμπὰν **1272**).

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ. (Τ. Σ.) — ΦΟΥΑΤ. (Τ. Σ.)

Ἀνήγγειλε τελευταῖον καὶ τὸ ἑ. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Γ. Τσάρην, γραμματέα δὲ τὸν Κ. Πονηρόπουλον, καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ περὶ διορισμοῦ ἰατροῦ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου τὸν Ἐμ. Ἀντίπαν, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου οἴνου τῆς Θήρας τὸν Ν. Ἰατρὸν· ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τῶν ἄρθρων 8 καὶ 42 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων νόμου τὸν Θ. Ζαΐμην, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ μισθοῦ καὶ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἀκολούθων τὸν Γ. Τσιγκουράκον.

Παρακαλέσας δὲ ὁ πρόεδρος τοὺς βουλευτὰς νὰ συνέλθωσιν αὔριον πρὸς ἐκλογὴν εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς συμβάσεως, ὥστε νὰ συζητηθῇ αὐτὴ τὸ σάββατον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **1** μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ γραμματεύσας
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Νς'.

Τῆς 28 Ἀπριλίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἀκολούθων, καὶ περὶ διορισμοῦ διαρκοῦς ἰατροῦ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου, ἀνέγνωσαν ἐκθέσεις ἐπ' αὐτῶν ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων ἐξετάσασα καὶ ζητήσασα τὸ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀκολούθων τοῦ ὑπουργείου τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων εἰς τὴν ἐπιφύρισιν τῆς Βουλῆς ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, ἐκφράζει γνώμην ὑπὲρ τῆς πλήρους παραδοχῆς αὐτοῦ. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ρηθέντος ὑπουργείου ἀναπτυσσομένη ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ σπουδαιοτέρα ὡς ἐκ τοῦ εἴδους της πάσης ἄλλης, ἔχει ἀνάγκην, καθὰ παριστᾷ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς μικρᾶς εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς προσθήκης ἑνὸς ἀκολούθου· ἡ δὲ μέχρι τοῦδε χορηγουμένη ἀντιμισθία εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπαλλήλους εἶναι λίαν εὐτελὴς καὶ δυσανάλογος πρός τε τὰς ἀνάγκας των καὶ τὴν ἐπίσημον θέσιν των, ἥτις φέρει αὐτοὺς πολλάκις εἰς συναφείαν μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐνταῦθα ξένων πρεσβειῶν.

Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ συνιστῶσα ὁμοφώνως τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὅπως ἔχει, ἐννοεῖ ὅτι ἡ διὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ, τῆς συνοδευούσης αὐτό, διδομένη διαβεβαίωσις πραγματοποιηθήσεται ἀπαρεγκλίτως, ὅτι δηλαδὴ παύσει τοῦ λοιποῦ πᾶσα ἄλλη ἀντιμισθία, εἴτε λόγῳ ἑτέρου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ εἴτε λόγῳ χρηματικῶν βοηθειῶν περιοδικῶς χορηγουμένη πρὸς αὐτοὺς τούτους τοὺς ἀκολούθους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1856.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Σοῦτσος, Γ. Δ. Τσιγκουράκος
Σ. Κοπανίτσης, Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Π. Δελιγιάννης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ διαρκοῦς ἰατροῦ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου, καὶ εὑροῦσα τοὺς ἐκτιθεμένους λόγους ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει βασίμους, συνίστησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἀπριλίου 1856.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Π. Παπαδαῖος Ἐμ. Ἀντύπας
Ι. Προβιλίγιος Α. Ῥενουάρδος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Βενιζέλος.»

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Ἐμμ. Τσοῦχλον καὶ Ἰω. Παπαλουκόπουλον ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον εἰς μὲν τὸν πρῶτον ὀκταήμερος, εἰς δὲ τὸν ἕτερον μηνιαία ἀπουσίας ἄδεια.

Παρατηρήσαντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀπουσίας πολλῶν βουλευτῶν καθίσταται ἀνέφικτος οὐ μόνον ἡ συγκρότησις τῶν Βουλῶν ἀλλὰ καὶ τῶν τμημάτων πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐπιτροπῆς, ἧς ἡ συζήτησις κατεπείγει· ἐναπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ἐν μέτρον περὶ τούτου, καθόσον ὑπάρχει ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν ἐκλογὴν τῆς εἰσηγ. ἐπιτροπῆς· Καὶ ἄλλου προσθέντος, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς συμβάσεως ὡς κατεπειγούσης καὶ ἄνευ ἐκθέσεως, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ συζητηθῇ αὐτὴ τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ μεγάλου Δουκάτου τῆς Τοσκάνης, καὶ ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἀνακοινῶν, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ ἄρτι ὑπογραφεῖσαν συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Τοσκάνης, ἐξαιτοῦμαι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 25 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος τὴν συγκατάθεσιν τοῦ νομοθετικοῦ τούτου Σώματος.

Μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ἐμπορείων ὁ τῆς Λιβόρνου λιμὴν εἶναι εἷς τῶν μᾶλλον ἐπιφοιτήτων καὶ παρεχόντων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν σταδίων εὐρὺ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ ναυτιλιακῶν σχέσεων.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐκτιμῶσα τῆς ἐμπορικῆς ταύτης ἐπιμιξίας τὴν σπουδαιότητα, ἐποιήσατο προτύρχαιόταν αὐτῆς μέλημα τὴν

μετα τῆς Τοσκανικῆς Κυβερνήσεως συνομολόγησιν ἐμπορικῆς συνθήκης.

Αἱ προσπάθειαι αὐτῆς ἔφθασαν ἤδη εἰς τὸ ποθούμενον τέρμα, κλεισθείσης τὴν 10/22 λήγοντος ἐν Φλωρεντίᾳ τῆς τοιαύτης συνθήκης ἐπὶ τῶν βάσεων, ὧν ἐπιδιώκομεν τὴν καθιέρωσιν εἰς ἁπάσας τὰς διεθνεῖς ἡμῶν συνομολογήσεις.

Εἰσὶ δὲ αὗται·

1. Ἐντελὴς καθ' ἅπαντα ἀμοιβαιότης.

2. Πληρεστάτη ἐλευθερία ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας.

3. Ἀφομοίωσις τῶν ὑπηκόων τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὡς πρὸς τὴν ἀπότισιν τῶν φόρων, τὰς ἀτελείας, τὴν ἀπολυπτέαν προστασίαν καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἕτερον πλεονέκτημα.

4. Ἀφομοίωσις πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν, καθ' ὅσα δὲν ἀφορῶσι τοὺς ἰθαγενεῖς.

5. Ἐπέκτασις καὶ εἰς τὸ ἔνμεσον ἐμπόριον τῶν εἰς τὸ ἄμεσον παραχωρουμένων πλεονεκτημάτων, ἤτοι καθιέρωσις διατάξεως οὐσιωδεστάτης διὰ τὴν ναυτιλίαν ἡμῶν τὴν μετεχομένην ἰδίως τὸ μετακομιστικὸν ἐμπόριον.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται, ἐπωφελεῖς καθ' ἑαυτάς, συνομολογοῦμεναι μετ' ἐπικρατείας, πρὸς ἣν συνδέεται ἡ Ἑλλὰς δι' ἐκτεταμένων ἐμπορικῶν καὶ ναυτιλιακῶν σχέσεων, καθίστανται γόνιμοι σπουδαίων πλεονεκτημάτων καὶ ὠφελειῶν τοσούτων προδήλων καὶ καταφανῶν, ὥστε περιττὸν θεωρῶ νὰ ἐνδιατρίβω εἰς τὴν λεπτομερῆ αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Ὅθεν πέποιθα ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει χορηγήσει τὴν κατὰ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀπαιτουμένην συγκατάθεσιν αὐτῆς μετὰ τῆς προθυμίας ἐκείνης, ἣν ἀείποτε ἀσμένως δεικνύει ὑπὲρ παντὸς μέτρου συντελεστικοῦ εἰς τὴν ἐμψύχωσιν τῆς ναυτιλίας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, τῶν δύω ἀξιολογωτέρων τούτων κλάδων τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, δι' ὧν διοχετεύονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ξένα κεφάλαια, προάγεται ὁ κοινὸς πλοῦτος, καὶ μὲ τὴν πρόοδον τῶν ὁποίων συνδέεται ἐκ φύσεως μέγα μέρος τῆς ὑλικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

«Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν

Ἡ κατὰ τὴν 10 (22) Ἀπριλίου 1856 κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ μεγάλου Δουκάτου τῆς Τοσκάνης ἐν Φλωρεντίᾳ Συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, συγκειμένη ἐξ ἄρθρων εἴκοσιν ἀκτώ, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ καὶ ἐκδοθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ὁ Ἀρχιδοὺξ Μέγας Δοὺξ τῆς Τοσκάνης, ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ συστρίγξωσι τὸν σύνδεσμον τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τοσκάνης εὐτυχῶς ὑφισταμένης φιλίας καὶ νὰ ἐπαυξήσωσι τὰς μεταξὺ τῶν δύω ἐπικρατειῶν ἐμπορικὰς καὶ σχέσεις, ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσι Συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους Αὐτῶν·

Ἡ μὲν Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Τοσσίτσαν, Γενικὸν Αὐτοῦ Πρόξενον ἐν Τεργέστῃ, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, φέροντα τὸ παράσημον τοῦ Νισὰν Ἰφτιχὰρ τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ δὲ Αὐτοκρατορικὴ καὶ Βασιλικὴ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ Ἀρχιδοὺξ Μέγας Δοὺξ τῆς Τοσκάνης, τὸν Αὐτοῦ ἐξοχότητα τὸν Κ. Ἰωάννην Βαλδασερόνην, ἱππότην τοῦ ἐπισήμου καὶ στρατιωτικοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Πάπα καὶ μάρτυρος, μεγαλόσταυρον καὶ μέγαν σφραγιδοφύλακα τοῦ τάγματος τῆς Ἀξίας ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ, μεγαλόσταυρον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Ἀσπόβδου τῆς Αὐστρίας, μεγα-

λόσταυρον τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Ἰανουαρίου τῆς Νεαπόλεως, μεγαλόσταυρον φέροντα τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ ἱεροῦ στρατιωτικοῦ τάγματος τῶν Ἁγίων Μαυρικίου καὶ Λαζάρου τῆς Σαρδηνίας, μεγαλόσταυρον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Γαλλικοῦ τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, μεγαλόσταυρον τοῦ Παπικοῦ τοῦ Πίου τάγματος καὶ ἐκείνου ἐπίσης τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου, Γερουσιαστὴν μεγαλόσταυρον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγγελικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κωνσταντινιανοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Πάρμας καὶ μεγαλόσταυρον ἐκείνου τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου ἐπίσης τῆς Πάρμας, Μυστικὸν σύμβουλον τοῦ Κράτους, τῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Θαλαμηπόλον τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς καὶ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τῆς Τοσκάνης, Πρόεδρον τοῦ ὑπουργείου, Ὑπουργὸν γραμματέα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ προσωρινὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργὸν, οἵτινες πληρεξούσιοι, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα·

Ἄρθρον 1. Θέλει ὑπάρχει πλήρης ἐλευθερία ἐμπορίας τε καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων ἢ πολιτῶν τῶν δύω ἐπικρατειῶν. Ἑπομένως οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς Τοσκάνης καὶ οἱ Τοσκάνοι ἐν Ἑλλάδι δύανται νὰ ὁδοιπορῶσι, διαμένωσι καὶ διακατέχωσιν, ἐν εἴδει ἰδιοκτησίας ἢ ὑφ' οἱονδήποτε ἄλλον τίτλον, οἰκίας καὶ ἕτερα ἀκίνητα κτήματα οἱουδήποτε εἴδους, καὶ νὰ ἐξάσκῶσιν ἐλευθέρως εἰς τοὺς λιμένας, εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς πᾶν ἕτερον μέρος ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν πᾶν εἶδος βιομηχανίας ἢ ἐμπορίου, οὗ ἡ ἐξάσκησις ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς.

Εἴτε δὲ ἀποκατασταθῶσιν ἐν ταῖς ἐπικρατείαις ταύταις, εἴτε προσωρινῶς παρεπιδημῶσιν ἐν αὐταῖς ἢ τέλος διαβατικῶς διέρχωνται δι' αὐτῶν ὡς Πράκτορες ἐμπορικοὶ ἢ ὁδοιποροῦντες ὑπάλληλοι ἐμπορικῶν καταστημάτων (commis voyagers), δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι, λόγῳ τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν, εἰς συνεισφορὰς, τέλη, φόρους ἐπιτηδευμάτων ἢ δασμοὺς, οἱασδήποτε ὀνομασίας, ἄλλους ἢ ἀνωτέρους τῶν εἰσπραττομένων παρὰ τῶν ἰθαγενῶν.

Κατὰ ταῦτα, πᾶν προνόμιον, πᾶσα ἀτέλεια, πᾶν πλεονέκτημα οἱουδήποτε εἴδους, τοῦ ὁποίου ἀπολαύουσιν ἢ θέλουσιν ἀπολαύσει ὡς πρὸς τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν καὶ περὶ τὴν χονδρικὴν ἢ λιανικὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας των

οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, θέλουσιν εἶσθαι κοινὰ καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους ἢ πολίτας τῆς ἑτέρας.

Ἄρθρον 2. Οἱ ὑπήκοοι ἢ πολῖται ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς ἐγχωρίους γενικοὺς νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, θέλουσι καθ' ἅπαντα ἀπολαύει τῆς αὐτῆς προστασίας, ἧς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Αἱ κατοικίαι, αἱ ἀποθῆκαι αὐτῶν καὶ πᾶν τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνῆκον θέλουσιν εἶσθαι ἀπαρενόχλητα, κατὰ τοὺς ἐγχωρίους νόμους· δὲν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἐπισκέψεις καὶ ἐρεύνας κακοηθικὰς καὶ παρανόμους, οὐδὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐξέτασις ἢ ἐπιθεωρησις αὐθαίρετος τῶν βιβλίων, ἐγγράφων καὶ ἐμπορικῶν αὐτῶν λογαριασμῶν, εἰμὴ συνεπείᾳ νομίμων πράξεων τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

Οἱ κάτοικοι ἢ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν θέλουσιν ἔχει ἐλευθέραν πρόσοδον εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ἐξάσκησιν ἢ ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, δυνάμενοι ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς τοῦτο δικηγόρους, δικογράφους καὶ πράκτορας οἱασδήποτε τάξεως, οὓς ἤθελον θεωρήσει καταλλήλους, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται, καθὸ ἀλλοδαποὶ, εἰς διατυπώσεις, δικαιώματα καὶ ἀποζημιώσεις ἄλλας ἢ μεγαλειτέρα τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ὁμοίας περιστάσεις εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, ἐξαιρουμένης τῆς ἐγγυήσεως τῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν judicatum solvi γνωστῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς οἱ νόμοι ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν ἀπαιτοῦσιν αὐτὴν ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 3. Οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν ἀπαλλάττονται πάσης προσωπικῆς ὑπηρεσίας εἴτε ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, εἴτε εἰς φρουρὰς ἢ ἐθνοφυλακὰς τῆς ἑτέρας. Δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς καταναγκαστικὰ δάνεια, οὐδ' εἰς ἄλλην τινὰ ἔκτακτον συνεισφοράν, ἐκτὸς ἂν ὦσιν αὐταὶ γενικαὶ καὶ διὰ νόμου ἐπιβεβλημέναι. Τέλος δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει εἰς ἀπότισιν ἄλλων τελῶν ἢ φόρων βαρυτέρων ἢ διαφόρων τῶν ἐπιβαλλομένων ἢ ἐπιβληθησομένων εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς.

Ἄρθρον 4. Τὰ πλοῖα τῶν πολιτῶν ἢ ὑπηκόων τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς διακώλυσίν τινα (embargo), οὐδὲ νὰ διακρατηθῶσιν οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν ἢ τὰ φορτία ἢ τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν ἢ τι ἄλλο ἀνῆκον εἰς αὐτοὺς, πρὸς ἀποζημίωσίν τινα πολεμικὴν οἱανδήποτε ἢ δι' οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν τῆς ἑτέρας. Ἕνεκα λόγῳ, ἀμφότεραι αἱ Δυνάμεις συμφωνοῦσι καὶ ὑπόσχονται ἀμοιβαίως νὰ ἐξασφαλίζωσιν, εἰς ἁπάσας τὰς περιπτώσεις, εἰς τοὺς πολίτας ἢ ὑπηκόους τῆς ἑτέρας

αὐτῶν, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἐπικρατείᾳ, τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν ὑπηκόους ἢ πολίτας ἢ τοὺς ὑπηκόους τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν.

Ἄρθρον 5. Οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν δύνανται, κατὰ τὸ δικαῖον αὐτοῖς καὶ ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ, νὰ μεταβιβάσωσι τὴν ἰδίαν περιουσίαν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἑτέραν, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται, λόγῳ τῆς μεταφορᾶς ταύτης, εἰς ἑκατοστόν τι τέλος ἢ δασμὸν οἱονδήποτε.

Τὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα (droit de détraction), τὸ εἰσπραττόμενον πρὸς ὄφελος τοῦ ἑλληνικοῦ ταμείου ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἢ τῆς ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου μεταβιβάσεως κληρονομιῶν ἢ ἄλλων πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς ἀλλοδαπούς, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων, ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους ἢ πολίτας Τοσκάνους.

Ἀμοιβαίως δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων δικαίωμα, ὡς ὁρίζεται ἀνωτέρω, δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς Τοσκάνης ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων, ἀνηκόντων εἰς πολίτας ἢ ὑπηκόους Ἕλληνας.

Ἄρθρον 6. Οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν δύνανται ἐλευθέρως νὰ διανθέτωσι, κατὰ τὸ συμφέρον αὐτοῖς, διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρεᾶς, διαθήκης ἢ δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου ἅπαντα τὰ ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν κτήματα αὐτῶν.

Ἐπίσης δύνανται ν' ἀποκτήσωσι δι' οἱουδήποτε τῶν προμνησθέντων τρόπων κτήματα, κείμενα ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν, ἢ καὶ νὰ κληρονομήσωσι τὰ ἄνευ διαθήκης περιελθόντα αὐτοῖς· οἱ οὕτω καταστάντες ἰδιοκτῆται, κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι, δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς ἀπότισιν κληρονομικῶν τελῶν ἢ δικαιωμάτων ἄλλων ἢ βαρυτέρων τῶν εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις πληρωτέων παρὰ τῶν ἰθαγενῶν.

Ἄρθρον 7. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα προσορμιζόμενα κενὰ ἢ μὲ φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τοσκάνης καὶ ἀμοιβαίως τὰ τοσκανικὰ πλοῖα κενὰ ἢ μὲ φορτίον προσορμιζόμενα εἴς τινα τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος, θέλουσιν ἀπολαύει, κατά τε τὴν ἄφιξιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλουν αὐτῶν, ἴσων καὶ ἀπαραλλάκτων πλεονεκτημάτων μετὰ τῶν ἐγχωρίων πλοίων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπότισιν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, ἀγκυροβολήσεως, φάρου, ναυηγεσίας, ἐξελέγξεως λογαριασμῶν (bilfuggio), διαπορίου, καθάρσεως, τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τῶν δικαιωμάτων μεσιτείας, διεκπεραιώσεως ἐγγράφων καὶ τῶν εἴς τινας δημοσίους ὑπαλλήλους χορηγουμένων ἀντιμισθιῶν, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἕτερον βάρος, οἱασδήποτε ὀνομασίας, ἀναγόμενον εἰς τὸ σκάφος τοῦ πλοίου, εἴτε εἰς ὄφελος τῶν Κυβερνήσεων εἴτε εἰς ὄφελος τῶν δήμων, ἐγχωρίων σωματείων, ἰδιωτῶν ἢ οἱωνδήποτε καταστημάτων εἰσπράττονται ἤδη ἢ ἀκολούθως ἤθελον ἐπιβληθῇ τὰ τοιαῦτα δικαιώματα, οὕτως τῆς ἐπιθυμίας τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων νὰ χορηγήσωσιν ὡς πρὸς ταῦτα πάντα πλήρη καὶ ἀμοιβαίαν ἰσότητα πλεονεκτημάτων εἰς τὰ φέροντα τὰς σημαίας αὐτῶν πλοῖα. Τὰ δικαιώματα χωρητικότητος θέλουσιν εἰσπράττεσθαι ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων, ἐπιβεβαιουμένης διὰ τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τῶν πλοίων ἑκάστης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 8. Πᾶν ἐμπόρευμα, προϊὸν καὶ ἀντικείμενον οἱουδήποτε εἴδους, δυνάμενον ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς Τοσκανικὸν λιμένα ἢ νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῶν λιμένων τούτων διὰ Τοσκανικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ ἢ ἐξαχθῇ ἐννόμως δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑπόκειται εἰς ἄλλα ἢ βαρύτερα δικαιώματα, ἢ τέλη οἱουδήποτε εἴδους ἢ ὀνομασίας, ἢ τὰ πληρωτέα ὑπὸ τῶν Τοσκανικῶν πλοίων, οἱονδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ ταμεῖον, τὸ κατάστημα ἢ ἡ ἀρχή, εἰς ὄφελος τῶν ὁποίων τὰ τέλη ἢ δικαιώματα ταῦτα εἰσπράττονται.

Ἐπίσης δὲ τὰ Τοσκανικὰ πλοῖα δύνανται νὰ εἰσάγωσιν ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ ἐξάγωσιν ἐκ ταύτης πᾶν ἐμπόρευμα, προϊόν, ἢ πᾶν ἀντικείμενον, τοῦ ὁποίου ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἡ ἐξαγωγὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὰ φέροντα Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοῖα, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς ἄλλο τέλος ἢ δικαίωμά τι μεγαλείτερον τῶν εἰς ἃ ὑπόκεινται ἢ ἀκολούθως ὑποβληθῶσιν, εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα.

Ἄρθρον 9. Τὰ διὰ τῶν προηγουμένων δύω ἄρθρων ἀμοιβαίως χορηγούμενα πλεονεκτήματα παραχωροῦνται εἰς τὰ πλοῖα ἀμφοτέρων τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ φορτία αὐτῶν, εἴτε προέρχονται ἐκ τῶν λιμένων τινὸς μιᾶς τῶν ἐπικρατειῶν καὶ διευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς τῆς ἑτέρας, εἴτε προέρχονται ἐξ οἱουδήποτε λιμένος τῆς ἀλλοδαπῆς, εἴτε ἀποπλέοντα ἀπό τινος λιμένος τῶν συμβαλλομένων δύω ἐπικρατειῶν, διευθύνονται πρὸς λιμένας οἱουδήποτε ἄλλου Κράτους.

Ἄρθρον 10. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἡ διὰ τοῦ προηγουμένου 9 ἄρθρου καθιερουμένη ἀρμοιοσις τῆς σημαίας ἰσχύει ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τε καὶ ἐξαγωγὴν τόσον τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, ὅσον τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων οἱουδήποτε ἄλλου ξένου Κράτους. Συναμολογεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις μεταξὺ τῶν δύω Δυνάμεων, ὅτι οὐδεμία ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς θέλει καθιερωθῆ ἐν Ἑλλάδι ὡς πρὸς τὴν Τοσκάνην, οὐδ' ἐν Τοσκάνῃ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις δυνάμει γενικοῦ νόμου δὲν ἤθελεν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὰ ἀμοιβαῖ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας οἱουδήποτε ἄλλου ἔθνους.

Ἄρθρον 11. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀμοιβαίως ἡ Α. Λ. καὶ Β. Ὑψηλότης ὁ Μέγας Δοὺξ τῆς Τοσκάνης συνομολογοῦσι προσέτι, ὅτι, ἐφ' ὅσον διατελεῖ ἡ παροῦσα Συνθήκη ἐν ἰσχύϊ, οὐδὲν διαφορικὸν δικαίωμα θέλει εἰσπράττεσθαι, οὐδὲ θέλει ποτὲ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἐπιβληθῆ εἰς τὰ φέροντα τὴν σημαίαν τῶν συμβαλλομένων μερῶν πλοῖα, καθόσον ἡ θέλησις Αὐτῶν εἶναι, τὰ πλοῖα ταῦτα καὶ τὰ δι' αὐτῶν μεταφερόμενα φορτία ν' ἀπολαύωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν ἴσων καὶ ἀπαραλλάκτων δικαιωμάτων τε καὶ πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρον 12. Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης ὡς καὶ πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφὴ δικαιωμάτων ὑρισταμένη ἢ παραχωρηθησομένη ἀκολούθως εἰς τοὺς ὑπαγεντὶς ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν οἱουδήποτε προϊόντος ἢ ἀντικειμένου, θέλουσιν ἐπίσης παρεχωρεῖσθαι εἰς τοὺς πολίτας ἢ ὑπηκόους τῆς ἑτέρας τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν, ὥστε τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἑκάστης αὐτῶν ν' ἀπολαύωσι πάντοτε πληρεστάτης ἰσότητος δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 13. Πᾶν εἶδος ἐμπορεύματος εἰσαγόμενον, ἐκφορτονόμενον ἢ παρακατατιθέμενον εἰς τοὺς λιμένας τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν, θέλει ὑποβάλλεσθαι, διαρκούσης τῆς παρακαταθέσεως καὶ ἐν αὐταῖς διατηρήσεως αὐτοῦ, εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὅρους, τέλη καὶ εὐκολίας τὰς παρὰ τῶν ἐγχωρίων νόμων ὁριζομένας, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν εἴτε διὰ Τοσκανικῶν πλοίων εἰσήχθησαν ταῦτα. Ἡ αὐτὴ δὲ ἀρμοίωσις θέλει ἐφαρμόζεσθαι καὶ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, εἴτε δι' Ἑλληνικῶν πλοίων εἴτε διὰ Τοσκανικῶν ἐξαχθῶσι τὰ εἰρημένα εἴδη.

Ἄρθρον 14. Οἱ ὑπήκοοι ἢ πολῖται ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν δύνανται νὰ μετέχωνται τὸ ἐμπόριον τὸ καλούμενον

di scalo, ἤτοι νὰ φορτώνωσι καὶ ἐκφορτώνωσι μέρος τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν εἰς τινα λιμένα καὶ μέρος εἰς ἕτερον τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας, ἐξ οἱουδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται μέρους ἢ εἰς οἱονδήποτε μέρος καὶ ἂν διευθύνωνται τὰ πλοῖα, διὰ τῶν ὁποίων τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς τινα τελωνιακὸν δασμὸν ἢ ναυτιλιακὸν δικαίωμα, διάφορον ἢ ἀνώτερον τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα διὰ τὰς αὐτὰς πράξεις.

Οἱ συμφωνητικοὶ ἐν τούτοις ὅροι τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὴν ἀκτεμπορίαν (caphotaggio), ἥτις διατηρεῖται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐθνικὰ πλοῖα.

Ἄρθρον 15. Ἡ ἐθνικότης τῶν πλοίων θέλει χαρακτηρίζεσθαι καὶ ἀναγνωρίζεσθαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς ἐκάστης τῶν δύω ἐπικρατειῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διπλωμάτων, τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ τῶν τίτλων, δι' ὧν οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῶνται ἑκατέρων τῶν ἐθνῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐφωδιασμένοι παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 16. Τὰ εἰς μίαν τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων ἀνήκοντα ἐμπορικὰ πλοῖα, ὅσα ἐκ θαλασσίας ἀνάγκης καταφύγωσιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἑτέρας, δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς οὐδὲν τῶν λιμενικῶν ἢ ναυτιλιακῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν εἰσπραττομένων ἐν περιπτώσει τακτικῆς καὶ συνήθους προσορμίσεως. Τῆς δ' ἀτελείας ταύτης θέλουσιν ἀπολαύει μόνον ὁσάκις ἡ προκαλέσασα τὴν ἀναπόφευκτον προσόρμισιν αἰτία εἶναι πραγματικὴ καὶ πρόδηλος, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τῆς προσορμίσεως αὐτῶν πλέον τοῦ ἀπολύτως χρειώδους καιροῦ, καὶ τοῦ νὰ μὴν ἐνεργήσωσιν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πρᾶξιν τινα ἐμπορικήν.

Ἄλλως τε, δὲν θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς τοιαῦται πράξεις αἱ ἐκφορτώσεις καὶ ἀναφορτώσεις αἱ ὑπαγορευόμεναι ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν κανονισμῶν καὶ διατάξεων ἐκάστης ἐπικρατείας, ἡ ὑπογρέωσις αὐτη, καὶ ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως, διαφυλάσσεται πλήρης καὶ ἀναλλοίωτος.

Ἄρθρον 17. Ἐὰν πλοῖον πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν ναυαγήσῃ κατὰ τὰ παράλια τῆς ἐπικρατείας ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ θέλουσι παρέχει αὐτῷ πᾶσαν τὴν δυνατὴν συνδρομήν. Τὰ πλοῖα δὲ ταῦτα, ὡς καὶ πᾶν μέρος αὐτῶν ἢ τῶν ἐξαρτημάτων, ἔτι δὲ πᾶν τὸ ἀνῆκον εἰς αὐτὰ, ὡς

καὶ πᾶν ἀντικείμενον ἢ ἐμπόρευμα αὐτῶν διασωθὲν, ἢ τὸ προϊὸν τούτων, ἐὰν τυχὸν ἔλαβε χώραν πώλησις, θέλουσιν ὁλοσχερῶς καὶ πιστῶς ἀποδίδεσθαι ὅ,τι τάχιον εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν ἢ τῶν τακτικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀμοιβαίων γενικῶν πρόξενων, προξένων ἢ ὑποπροξένων, ἀπηλλαγμένα παντὸς βάρους ἢ δασμοῦ, πλὴν τῶν ἐξόδων τῆς χορηγηθείσης συνδρομῆς καὶ τῆς διασώσεως ἢ τῶν τελῶν τῆς καθάρσεως, ἀπαραλλάκτως ὡς ἤθελε πραχθῇ ἐν περιπτώσει ναυαγίου ἐγχωρίου πλοίου.

Τὰ ἐκ τοῦ ναυαγίου διασωθέντα ἐμπορεύματα δὲν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς οὐδένα τελωνιακὸν δασμὸν, ἐκτὸς ἂν εἰσαχθῶσιν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ πρὸς κατανάλωσιν, ἀπαλλαττομένου ὅμως πάντοτε οἱουδήποτε δικαιώματος τοῦ σκάφους καὶ τῶν ἐξαρτημάτων τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον **18**. Εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν τοποθέτησιν, τὴν φόρτωσιν, τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων ἐντὸς τῶν λιμένων, ὁρμων, μυχῶν, ἐπινείων, καὶ ὡς πρὸς πᾶν τὸ ἀναγόμενον εἰς τὴν ναυτιλιακὴν ἀστυνομίαν καὶ εὐταξίαν καὶ ἐν γένει ὡς πρὸς ἁπάσας τὰς διατυπώσεις ἢ πειθαρχικὰς ὑποχρεώσεις οἱουδήποτε εἴδους, εἰς ἃς δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ πληρώματα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν, δὲν θέλει χορηγεῖσθαι εἰς τὰ ἐγχώρια πλοῖα ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν προνόμιόν τι ἢ πλεονέκτημα οἱονδήποτε χωρὶς νὰ χορηγηθῇ ἐπίσης εἰς τὰ πλοῖα τῆς ἑτέρας Δυνάμεως, ἐπιθυμούντων τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἵνα καὶ κατὰ τοῦτο τά τε Ἑλληνικὰ καὶ Τοσκανικὰ πλοῖα ἀπολαύωσιν ἀμοιβαίως ἐντελοῦς ἰσότητος.

Ἄρθρον **19**. Τὰ ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦσι νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κάνένα λιμένα, ὅρμον ἢ ἐπίνειον τῶν ἐπικρατειῶν Αὐτῶν, νὰ ἐπιβάλλωσι μεθ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος τὰς ὑπὸ τῶν νόμων ὁριζομένας ποινὰς εἰς πάντας τοὺς ἐνόχους ἢ συνενόχους πειρατείας. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία, ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἢ πολίτας τῶν δύω ἐπικρατειῶν, συλληφθέντα ὑπὸ πειρατῶν, μετενεχθῶσιν εἰς λιμένας μιᾶς τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων θέλουσιν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους θέλει χορηγεῖσθαι ἡ αὐτὴ συνδρομὴ ὡς καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς κατὰ τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἐπικρατειῶν ἰσχύοντας νόμους.

Ἄρθρον **20**. Ἐν περιπτώσει (ὃ μὴ γένοιτο) πολέμου μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι ἑκατέρων τῶν ἐθνῶν θέλουσιν ἔχει προθεσμίαν ἓξ μηνῶν πρὸς τα-

κτοποίησιν τῶν συμφερόντων αὐτῶν, πρὸς ἐκποίησιν καὶ ἐξαγωγὴν τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν ἄνευ τινὸς κωλύματος ἢ βάρους οἱουδήποτε.

Ἄρθρον **21**. Ἐν περιπτώσει πολέμου μεταξὺ τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων καὶ τινος ἄλλου ἔθνους ἄλλης ἐπικρατείας ἢ δυνάμεως, οἱ πολῖται ἢ ὑπήκοοι τῆς ἑτέρας δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἐμπόριον αὐτῶν μὲ τὰς ἐπικρατείας ταύτας, ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκεκλεισμένων ἢ πολιορκημένων πόλεων ἢ λιμένων, ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι αὐτοῖς τὸ ἐμπόριον πραγμάτων συγκαταριθμουμένων εἰς τὴν περὶ τὰ πολεμικὰ λαθρεμπορίαν.

Ἄρθρον **22**. Ἑκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας γενικοὺς πρόξενους, προξένους, ὑποπροξένους καὶ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουσιν ἀπολαύει ἀμοιβαίως ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς προστασίας καὶ συνδρομῆς καὶ τῶν πλεονεκτημάτων οἱουδήποτε εἴδους, ὧν ἤδη ἀπολαύουσιν ἢ ἀκολούθως ἤθελον ἀπολαύσει οἱ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον βεβαίως ἀμοιβαιότητος καὶ πληρεστάτης ἑκατέρωθεν ἰσότητος δικαιωμάτων.

Ἐπίσης συμφωνεῖται ὅτι, ὁσάκις οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἑκατέρας τῶν ἐπικρατειῶν, προσηκόντως ἀναγνωρισθέντες, θελήσωσι νὰ ἐξασκήσωσιν ἐμπόριον ἢ βιομηχανίαν τινὰ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῶν, θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους, εἰς τὰ αὐτὰ τέλη καὶ ἔθιμα, εἰς ἃ ὑπόκεινται οἱ ὁμοεθνεῖς ἐδιῶται εἰς τὰ μέρη τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον **23**. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ λοιποὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἀμοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν δύνανται, καθὸ τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρέη διαιτητῶν εἰς τὰς διενέξεις καὶ τὰς πολιτικὰς διαφοράς, τὰς ἀναφυομένας μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων ἢ μεταξὺ τῶν ἀτόμων τῶν ἀποτελούντων τὰ πληρώματα τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐνέχωνται εἰς τὰς διαφορὰς ταύτας ὑπήκοοι ἢ πολῖται τῆς Δυνάμεως, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἐδρεύουσιν· αἱ δὲ ἐγχώριοι ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπέμβωσιν ἢ νὰ ἐπιληρθῶσι τοιούτων ὑποθέσεων, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ διαγωγὴ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν πληρωμάτων ἤθελε διαταράξει τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἐὰν αὐτοὶ οἱ πρόξενοι ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποράσεων τῶν γενικῶν προξένων, προξένων, ὑποπροξένων καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν πρακτόρων δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ προστρέχωσι μετὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρον 24. Εἰς τοὺς γενικοὺς προξένους, προξένους, ὑποπροξένους καὶ λοιποὺς προξενικοὺς πράκτορας τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν θέλει χορηγεῖσθαι παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν πᾶσα συμπράξις καὶ συνδρομὴ πρὸς ἀναζήτησιν, σύλληψιν καὶ κράτησιν τῶν ναυτῶν καὶ ἄλλων προσώπων, ἀποτελούντων μέρος τοῦ πληρώματος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων ἑκατέρας τῶν Δυνάμεων τῶν καταστάντων ἐνόχων λειποταξίας. Πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι ἐγγράφως εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια, τοὺς ἁρμοδίους δικαστὰς ἢ ὑπαλλήλους, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων τοῦ πλοίου, τῶν ναυτολογίων καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων ἢ, ἂν τυχὸν ἀπέπλευσεν ἤδη τὸ πλοῖον, δι' ἀντιγράφων τῶν ἐγγράφων τούτων προσηκόντως ἐπικυρωμένων, ὅτι τὰ καταζητούμενα ἄτομα ἀπετέλουν πραγματικῶς μέρος τοῦ ἐν λόγῳ πληρώματος. Οὕτω δὲ δικαιολογηθείσης τῆς αἰτήσεως, αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ δὲν θέλουσιν ἀρνεῖσθαι τὴν ἀπόδοσιν.

Οἱ συλληφθέντες λειποτάκται μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν των καταζητούντων αὐτοὺς γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων. Δύνανται μάλιστα νὰ κρατηθῶσι καὶ κλεισθῶσιν εἰς τὰς ἐγχωρίους φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάνῃ τῶν αἰτούντων αὐτούς, ἕως οὗ ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουσι πλοῖον ἢ ἄχρις ὅτου παρουσιασθῇ εὐκαιρία πρὸς ἀποπομπὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῶν εἰρημένων προξενικῶν ὑπαλλήλων διὰ πλοίου τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἢ καὶ ἑτέρου. Ἀλλ' ἐὰν τοιαύτη εὐκαιρία δὲν παρουσιασθῇ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεως ἢ ἐὰν δὲν πληρώνωνται τακτικῶς τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως τῶν οὕτω φυλακισθέντων, δραπετῶν παρ' ἐκείνων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ὁποίων ἡ φυλάκισις ἔλαβε χώραν, θέλουσιν οὗτοι ἀπολύεσθαι καὶ δὲν δύνανται νὰ συλληφθῶσι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Μολαταῦτα, ἐὰν ὁ λειποτάκτης ἔτυχε πρὸς τοῖς ἄλλοις πράξας καὶ ἔγκλημά τι ἐκτὸς τοῦ πλοίου, δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, μέχρις οὗ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἀποφασίσῃ προσηκόντως περὶ τοῦ τελευταίου ἐγκλήματος καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἀπόφασις ἐκτελεσθῇ καθ' ὁλοκληρίαν. Συνομολογεῖται

ἐπίσης, ὅτι οἱ ναῦται καὶ ἄλλα ἄτομα, ἀποτελοῦντα μέρος τῶν πληρωμάτων, ἃ ἤθελαν εὑρεθῆ ὑπήκοοι τοῦ τόπου, ἔνθα ἡ λειποταξία ἔλαβε χώραν, ἐξαιροῦνται τῶν συμφωνητικῶν ὅρων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 25. Πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ναυαγιαιρεσίαν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων τῶν ναυαγούντων ἢ ἐξοκελλόντων κατὰ τὰ παράλια τῆς Τοσκάνης θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι καὶ διευθύνεσθαι παρὰ τῶν γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀντιστρόφως οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι τῆς Τοσκάνης θέλουσι διευθύνει τὴν ναυαγιαιρεσίαν τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους αὐτῶν, τῶν ναυαγούντων ἢ ἐξοκελλόντων κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς ἐπικρατείας ἡ μεσολάβησις τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν θέλει ἀποκλειστικῶς περιορίζεσθαι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως, ὑπερασπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ναυαγιαιρετῶν, ὁσάκις δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τῶν πληρωμάτων τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, καὶ πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν διατάξεων τῶν ἐφαρμοστέων ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν διασωθέντων ἐμπορευμάτων· ἐν ἀπουσίᾳ καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως τῶν γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων, αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ ὀφείλουσιν ἀφ' ἑτέρου νὰ λάβωσι τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν προσώπων καὶ πρὸς διαφύλαξιν τῶν πραγμάτων τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου.

Ἐννοεῖται ἐν τούτοις ὅτι ἐν περιπτώσει νομίμου τινὸς ἀπαιτήσεως, ἀφορώσης τὸ ναυάγιον ἢ τὰς πράξεις τῆς ναυαγιαιρεσίας, ἢ τέλος τὰς συνεπείας αὐτῶν, θέλουσιν ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς διαφορᾶς τὰ ἁρμόδια ἐγχώρια δικαστήρια.

Ἄρθρον 26. Οἱ πλοίαρχοι καὶ κυβερνῆται τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τοσκανικῶν πλοίων ἀπαλλάττονται ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν πάσης ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ προστρέχωσι, διατελοῦντες εἰς λιμένας τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν, εἰς ἐπισήμους ἢ ἐκπεραιωτὰς (Spedizionieri ufficiali.)

Δύνανται ἑτοίμως νὰ μεταχειρίζωνται πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ἐγγράφων των εἴτε τοὺς προξένους αὐτῶν, εἴτε τοὺς διεκπεραιωτάς, οὓς οὗτοι ἤθελον διορίσει.

Ἄρθρον 27. Ἐὰν δὲ εἷς τὸ μέλλον ἡ διαρκούσης τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συνθήκης, ἡ μία τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων παραχωρήσῃ εἰς ἄλλο τι ἔθνος εἰδικόν τι πλεονέκτημα ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον ἢ τὴν ναυτιλίαν αὐτοῦ, τὸ πλεονέκτημα τοῦτο θέλει ἀμέσως παραχωρεῖσθαι καὶ εἰς τὴν ἑτέραν Δύναμιν ἄνευ οὐδενὸς

βάρους ἢ ὑποχρεώσεως, ἐὰν δωρεὰν παρεχωρήθη εἰς τὸ μνηθὲν ἔθνος, ἢ ὑπὸ ἰσοδυνάμους ὅρους, ἐὰν παρεχωρήθη δι' ἀντιπαραχωρίσεως ἀντιστοιχοῦντος τινὸς πλεονεκτήματος.

Ἄρθρον 28. Ἡ παροῦσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ, αἱ δ' ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῆ ἐν Φλωρεντίᾳ ἐντὸς δύω μηνῶν ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν. Ἰσχύει δὲ ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀρχομένην μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐὰν ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς δεκαπενταετοῦς ταύτης προθεσμίας δὲν γνωστοποιηθῆ τις περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης προθεσμίας τῶν Δυνάμεων, θέλει ἡ ἰσχὺς αὐτῆς παρατείνεσθαι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἄχρις οὗ ἡ μία τῶν Δυνάμεων γνωστοποιήσῃ, πρὸ ἑνὸς ἔτους, εἰς τὴν ἑτέραν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑψηλῶν συναμολογούντων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν συνθήκην ἐν διπλῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας αὐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Φλωρεντίᾳ τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἕκτου ἔτους.

Κ. ΤΟΣΣΙΤΣΑΣ. Ι. ΒΑΛΔΑΣΕΡΩΝΙΣ. »
(Τ. Σ.) (Τ. Σ.)

Τελευταῖον ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας ἔσται ἡ συζήτησις τῆς συμβάσεως καὶ τῶν δύω νομοσχεδίων, ὧν αἱ ἐκθέσεις ἀνεγνώσθησαν σήμερον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Λ. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'.
Τῆς 30 Ἀπριλίου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Σάλωνα Κρεστενίτην ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίᾳ ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας νομοσχεδίου, λαβών τις τὸν λόγον κατὰ τῆς ἀρχῆς ἐξέθηκεν, ὅτι ἐπειδὴ πιστεύει ὅτι, ἂν ἐκτελέσωμεν τὴν θέλησιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ ἔθνους διοργανίζοντες ἐθνοφυλακὴν, δυνάμεθα νὰ καταστείλωμεν τὴν λῃστείαν, καθ' ὅσον ἐπιτρέπει ἡμῖν τοῦτο ἡ τῆς ὀρεσβετικῆς γραμμῆς κατάστασις, καὶ ἐπειδὴ ὑποπτεύει ὅτι, ἂν ἀνοίξωμεν τὰς πύλας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιτρέψωμεν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους νὰ πολεμήσωσι λῃστρικὰς συμμορίας ἐξ Ἑλλήνων, λῃστρικὰς συμμορίας ἐξ Ὀθωμανῶν στρατὸς τουρκικὸς τακτικὸς, Ἑλλήνων τακτικὸς στρατὸς, τοῦτο δύναται νὰ ἔχῃ δυσαρέστους συνεπείας· καὶ ἐπειδὴ ἀποκρούει τὸ περὶ ἀποπομπῆς τῶν λειποτακτῶν, καὶ ἐπὶ παρακοῇ τούτων, τὸ περὶ συλλήψεως καὶ παραδόσεως αὐτῶν ἄρθρον τῆς συμβάσεως, διὰ τοῦ ὁποίου κλείονται αἱ πύλαι τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς, οἵτινες θέλουν καταταχθῆ εἰς τὸν τουρκικὸν στρατὸν διὰ ταῦτα καὶ δι' ἄλλους λόγους αὐτὸς μὲν προτείνει τὴν ἀπόρριψιν τῆς συμβάσεως, ἡ δὲ Βουλὴ ἂς ἀποφασίσῃ ὅ,τι νομίζει τῇ πατρίδι συμφέρον.

Ἐπέμενεν ἕτερος, ὅτι ὁ πόλεμος ὅστις εὐτυχῶς κατέπαυσε διὰ τῆς εἰρήνης, διήγειρεν ἀπανταχοῦ διάφορα φρονήματα καὶ αἰσθήματα. Κατὰ μείζονα λόγον ἔμελλεν ἐν τῇ πλησιεστέρᾳ τῷ θεάτρῳ τοῦ πολέμου Ἑλλάδι νὰ κινήσῃ σφοδρότερα πάθη, ἐξάπτων τὴν φαντασίαν ἐλπίδων καὶ ρόδων, καὶ φέρων ὑπολογισμοὺς περὶ τῶν ἐνδεχομένων ἐκ τοῦ πολέμου ἀποτελεσμάτων. Ἀλλ' ἰδοὺ, ὡρίσθησαν αὐτὰ, καὶ νέα ἄρχεται ἐποχὴ μετὰ τὴν συνθήκην τῆς 18 30 Μαρτίου, νέα ἐποχὴ πολιτικῆς τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τῆς Ἀνατολῆς πρὸς ἑαυτήν. Ἡ Ἑλλὰς διακρίνει τὴν ὁδὸν, τὴν ὁποίαν ἠθέλησεν ἡ νέα αὕτη ἐποχὴ, καὶ αὐτὴν βαδίζουσα, ὁρίζει ν' ἀναζητήσῃ ἅπαντα τὰ ἑαυτῆς συμφέροντα. Ἡ Τουρκία ἐξωτερικῶς μὲν κατατάσσεται ὑπὸ τὸ κοινὸν τῆς Εὐρώπης δίκαιον, ἐσωτερικῶς δὲ ρυθμίζει τὰ ἑαυτῆς, καταργοῦσα τὰς προσβλητικὰς τῶν δικαιωμάτων διακρίσεις, τὸ χαράτσιον καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ δὲν ἔχει νὰ διστάσῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ νὰ δεχθῇ τὴν προκειμένην σύμβασιν ἕνεκα τῶν δύω ἐν αὐτῇ ὅρων, περὶ τῶν λειποτακτῶν καὶ περὶ τῆς ὑπερβάσεως τῶν ὁρίων ὑπὸ τῶν λῃστῶν δυνάμεως. Ἄλλα χριστιανικὰ καταδιωκόμενα τοὺς λῃστὰς δυνάμεως. Ἄλλα χριστιανικὰ κράτη, γείτονα τῆς Τουρκίας, καθ' ὃς χρόνους ἦτον αὐτὴ κεκηρυγμένη ἐχθρὰ παντὸς Χριστιανοῦ, παριδέχθησαν εἰς τὰς μετ' αὐτῆς συνθήκας τὴν ἀπόδοσιν τῶν προσφύγων ταραχο-

ποιῶν καὶ κακούργων, ὡς ἡ ποτὲ θαλασσοκράτωρ Ἐνετία, ἡ Αὐστρία κατὰ τὸν ΙΗ'. αἰῶνα διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Πασσαροβίτζ, καὶ τὸ ὑπάρξαν ποτὲ βασίλειον τῆς Πολωνίας. Ἡ ἑλληνικὴ δὲ σύμβασις παραδέχεται μόνην τὴν ἀπόδοσιν τῶν λειποτακτῶν, ἐὰν οὗτοι παρακούοντες εἰς τὴν περὶ ἀναχωρήσεώς των ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς χώρας διαταγὴν, διαμένωσι κρυπτόμενοι ἐν αὐτῇ.

Ἡ σύμβασις αὕτη ἀποδεικνύει ὑπερβάλλουσαν ἀμοιβαίαν τῶν δύω ἐπικρατειῶν ἐμπιστοσύνην. Εἰς αὐτὴν μόνην πρέπει ν' ἀποδώσῃ τὰς ἐν τῇ συμβάσει φαινομένας πλείστας παραλείψεις περὶ ἀντικειμένων, ἅπερ ὑποτίθεται ὅτι θέλουν ἐνεργήσει διὰ καλῆς καὶ εἰλικρινοῦς συνεννοήσεως αἱ δύω Κυβερνήσεις. Αἱ δὲ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐλλείψεις εἰσὶν αὗται.

Δὲν προσδιορίζεται ἓν ὅριον τελευταῖον, μέχρι τοῦ ὁποίου δύναται νὰ φθάσῃ ἐπὶ τῆς ἠμεδαπῆς ἡ ἀλλοδαπὴ στρατιωτικὴ δύναμις, καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἡ ἑλληνικὴ δύναμις, καταδιώκουσα τοὺς λῃστάς. Δύναται ἄρα ἡ τουρκικὴ δύναμις νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα, ἐὰν δὲν συναντήσῃ ἀπόσπασμα ἑλληνικῆς δυνάμεως, πρὸς τὸ ὁποῖον νὰ παραδώσῃ τὴν καταδίωξιν; Δὲν ὑποθέτομεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐφάνη ἀρκετὰ ζηλότυπον ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν ὁρίων, ἀλλὰ παραδεχόμεθα ὅτι ἀναλαμβάνει ὑπὸ εὐθύνην του τὸ νὰ ἔχῃ πάντοτε ἀρκετὸν στρατὸν εἰς τὰ μεθόρια, οὕτω πως διατεθειμένον, ὥστε ἡ εἰσέλευσις ξένου στρατοῦ μηδέποτε ἡ λίαν ἁπανίως νὰ λάβῃ χώραν.

Ἐπίσης δὲν προβλέπει ἡ σύμβασις περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς ἐν περιπτώσει μολυντικῆς νόσου. Δὲν πρέπει βεβαίως νὰ συγχωρῆται εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα νὰ ὑπερβαίνωσι τὴν τοιαύτην γραμμὴν, διότι, καὶ ἂν λῃσταὶ διὰ βίας διέλθωσιν, οἱ ὑγειονομικοὶ κανόνες, αἱ ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις δὲν ἐπιτρέπουν τὸ νὰ διέλθωσι καὶ ἄλλοι κατὰ παραχώρησιν τῆς ἐξουσίας. καθ' ὅσον ἡ ὑπό τινος διασθεῖσα ὑγειονομικὴ γραμμὴ δὲν πάυει νὰ ὑπάρχῃ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους, καὶ καθ' ὅσον αἱ ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις προβλέπουσι πάντος ἐνδεχομένου, καὶ μᾶλλον ἐνδεχόμενον νὰ διαδοθῇ ἡ μολυντικὴ νόσος ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, παρὰ ὑπὸ λῃστῶν, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐκτὸς τῆς κοινωνίας ζώντων. Ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ τούτου διὰ καλῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς Τουρκίας, περιπτώσεως τυχούσης.

Δὲν ἐξάγεται ἐκ τῆς συμβάσεως, ὁποῖον λαμβάνει χαρακτῆρα ἡ μεταβαίνουσα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ δύναμις, ἡ ἡ τουρκικὴ ἐπὶ τῆς ἠμεδαπῆς, ἐν ᾧ δύναται νὰ ἔχῃ διπλοῦν χαρακτῆρα, διότι ἢ ἐνεργεῖ ὡς δύναμις τοῦ κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, ἢ ὡς ἐπικουρικὴ δύναμις τοῦ κράτους, εἰς ὃ εἰσέρχεται. Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ὁ συλλαβὼν τοὺς λῃστὰς ἐπὶ τῆς τουρκικῆς ἑλληνικὸς στρατὸς πρέπει ν' ἀπαγάγῃ καὶ παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἀρχάς, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ πρέπει νὰ παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰς τουρκικάς. Ἀλλὰ δι' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐδύνατο νὰ κανονισθῇ διὰ συμβάσεως ὁ τρόπος καὶ ὁ τόπος τῆς παραδόσεως· μένει ἄρα καὶ τοῦτο νὰ κανονισθῇ διὰ τῶν ὁδηγιῶν τῶν καλῶν συνεννοήσεων.

Ἀλλ' ἡ κλήτευσις τῶν μαρτύρων πῶς θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐν τῇ Τουρκίᾳ δια τὰς γινομένας ἐν Ἑλλάδι δίκας περὶ πράξεων ἐν τῇ Τουρκίᾳ τελεσθεισῶν; Ὁ ὀθωμανὸς ὑπήκοος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν κλήτευσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς, εἴτε τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι εἴτε τῆς ἐν τῇ Τουρκίᾳ τῶν Ἑλλήνων προξένων. Ἀνάγκη λοιπὸν αὐτὴ ἡ ὀθωμανικὴ ἐξουσία νὰ ὑποχρεοῖ τοὺς ὀθωμανοὺς μάρτυρας νὰ προσέρχωνται καὶ ἐξετάζωνται. Οὐδεμία περὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῆς ὀθωμανικῆς ἀρχῆς ἀπαντᾶται πρόβλεψις ἐν τῇ συμβάσει, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Τουρκίᾳ αἱ εὐκολίαι τῶν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἐξετάσεων τῶν μαρτύρων, κατὰ παράκλησιν ξένων δικαστηρίων. Καὶ τοῦτο ἄρα τὸ ἀντικείμενον θέλει κανονισθῇ διὰ τῆς καλῆς συνεννοήσεως τῶν Κυβερνήσεων ἀμφοτέρων.

Ἄξιον προσοχῆς ἦτον καὶ τὸ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐξεταζομένων μαρτύρων, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ διατίμησις καὶ τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσιν αὐθαιρέτως. Ἐδύνατο νὰ συμφωνηθῇ καὶ συμψήφισμὸς τῶν ἀμοιβαίων δικαστικῶν ἐξόδων διὰ τὰς δίκας τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις συλλαμβανομένων λῃστῶν μέχρις ἴσης ποσότητος, καὶ ὑποχρέωσις πληρωμῆς τῶν περιττεύον, ὥστε νὰ μὴ βαρύνηται ἡ Ἑλλὰς μὲ τοιαῦτα ἔξοδα ὑπὲρ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ ἀντικείμενον θέλει κανονισθῇ διὰ καλῆς συνεννοήσεως.

Συμβάσεις τοιούτου εἴδους ὡς ἡ προκειμένη, καὶ μεταξὺ ὁμοεθνῶν Κυβερνήσεων γενόμεναι, ἐτρόνησαν περὶ τῶν τοιούτων ἀντικειμένων, καὶ παράδειγμα φέρει τὴν μεταξὺ Τοσκάνης καὶ Σαρδηνίας συνθήκην τοῦ 1836, ἥτις ἔχει 22 ἄρθρα, ἐν ᾧ ἡ ἡμετέρα ἔχει μόνον 8.

Καταδεικνύοντες τὰς παραλείψεις ταύτας, διαδηλοῦμεν ὅτ' γνωρίζομεν αὐτὰς καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ μὴ προκύψῃ ἐκ τούτων οὐδεμία ἔρις ἢ δυσαρέσκεια. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι διὰ τῆς εἰλικρινοῦς συνεννοήσεως τῶν δύω Κυβερνήσεων θέλουν ἐξομαλυνθῇ ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως τυχόντα προσκόμματα δι' ὁδηγιῶν καὶ διατάξεων, ἐὰν δὲ ἡ χρεία ἀπαιτήσῃ, καὶ διὰ συμπληρωματικῆς συμβάσεως. Εἶναι δὲ γνώμης νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ σύμβασις. Ὁ Ὕψιστος διοικεῖ τὰ πράγματα τῶν ἐθνῶν, οἱ ἄνθρωποι ἀκολουθοῦσι τὸ φέρον.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶπεν, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς δύναται μὲν ἴσως πολὺ νὰ συντελέσῃ εἰς τὰς λῃστείας τὴν κατάδιωξιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι παντάπασι παρεσκευασμένος ὅπως εἴπῃ οὔτε πότε ἡ ἐθνοφυλακὴ θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, οὔτε ἂν καὶ ποῖαι δυσχέρειαι ἀνίστανται εἰσέτι εἰς μόρφωσιν αὐτῆς, οὔτε πόσον καιρὸν ἀπαιτεῖ ὁ ὀργανισμὸς αὐτῆς. Ὀφείλει δὲ μόνον νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ λῃστεία εἶναι πληγὴ προσβάλλουσα τὰ ζωτικώτερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, καὶ ὅτι αὐτῆς κατεπείγει ἡ ῥιζικὴ θεραπεία, οὐδὲ πρέπει νὰ μείνῃ ἐξαρτωμένη ἐκ μέτρου πολλὴν ἴσως ἐπιδεχομένου καὶ ἀπαιτοῦντος χρονοτριβήν.

Ἄλλως τε δὲ καὶ ἄνευ τῆς ἐθνοφυλακῆς ἡ γενναιότης καὶ ἀρσίωσις τοῦ Ἑλλην. στρατοῦ, ὁ ὄρασττήριος τῶν ἀρχῶν ζῆλος, καὶ τῆς Κυβερνήσεως τὰ σύντονα μέτρα καὶ ἡ ἄγρυπνος ἐπιτήρησις ἐξηλειψαν ἤδη ἐντελῶς τὴν λῃστείαν ἀπὸ τοῦ ἑλλην. ἐδάφους. Ἡ Ἑλλὰς ἐπνιξεν ἤδη τὸ τέρας ἐντὸς τῆς ἀγκάλης της. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, διότι τὸ τέρας μόλις ἐπιβαίνει τοῦ γειτονος ἐδάφους, καὶ ἀνεγείρεται αὖθις νέας δυνάμεις ἀναλαβόν. Τοιόντι ἄνευ τῆς συμβάσεως, ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ εἶναι διὰ τοὺς κακούργους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γραμμὴ ἀσύλου καὶ ἀτιμωρησίας, διότι, ὅπως δήποτε καὶ ἂν καταδιωχθῶσιν οὗτοι ἐν τῇ μιᾷ τῶν ἐπικρατειῶν, ἂν φθάντες ἐπὶ τῶν ὁρίων, δὲν ἀπαντήσωσι τῆς ἄλλης ἀπόσπασμα, ὑπερβαίνουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς ἑκατὸν βημάτων ἀπόστασιν μένουσιν ἀμέριμνοι, καὶ προκαλοῦντες καὶ γελοίζοντες τοὺς διώκτας των, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἑτέρου Κράτους, δύνανται ν' ἀποσυρθῶσιν ἐκ νέου, νὰ ὀργανίζωνται, καὶ ὡς ἐξ ἀπαλοῦ ὁρμητηρίου νὰ ἐπιτίθενται, ὥστε μόνον ἂν κωλυθῇ τὸ τέρας νὰ ἀνακύπτῃ ἐπιβαῖνον τῆς ὁμόρου γῆς, δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἐντελῶς καὶ πρόῤῥιζον καὶ ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς· πρὸς τοῦτο δὲ οὐδὲν δύναται ἡ ἐθνοφυλακὴ καὶ θέλει συντελέσαι ἡ σύμβασις.

Καὶ ὅτι μὲν, ὁσάκις ξένοι στρατοὶ συναντῶνται, ἐνίοτε δύνανται νὰ συμβαίνωσι λυπηραὶ παρεξηγήσεις καὶ ἔριδες μεταξὺ αὐτῶν, τοῦτο εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ἀλλὰ μικρὸς εἶναι ὁ φόβος οὗτος ἀπέναντι τῶν πλεονεκτημάτων τὰς συμβάσεως, οὐδ' ἔχει τὰς διαστάσεις τῶν κινδύνων, οὓς ὑπέστετο ὁ πρῶτος ἀγορεύσας. Δὲν ἀρκεῖται βεβαίως τὸν πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ ἐκ τῶν τότε περιστάσεων πρωκύψαντα ἀναβρασμὸν, καὶ τὰ ζωηρὰ αἰσθήματα περὶ ὧν ὠμίλησεν ὁ βουλευτὴς Σύρου. Δὲν ἀρκεῖται οὐδ' ἀξιοῖ ὅτι τις ἐλησμόνησε τὸν ἐρεθισμὸν τῶν πνευμάτων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ὅταν οἱ ἐν τῇ ὁμόρῳ ὁμογενεῖς, ἀγωνιζόμενοι, ἐξετίθεντο εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον· ἀλλ' ὁμοίως παραδέχεται πληρέστατα τὸν ἕτερον διϊσχυρισμὸν τοῦ αὐτοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ, ὅτι ἡ ἐσχάτη εἰρήνη, καὶ προσθέτει, ὅτι ὁ προηγηθεὶς αὐτῆς πόλεμος, νέαν καθιέρωσε πολιτικὴν, νέαν ἐνεργείας ἐποχὴν ἐν τῇ ἀνατολῇ. Τῶόντι αἱ μεγάλαι δυνάμεις, καὶ διὰ τῆς σάλπιγγος τοῦ πολέμου καὶ διὰ τῆς λυσάσης αὐτὸν συνθήκης, ἐκήρυξαν μεγαλοφώνως εἰς τὴν γῆν τὴν θέλειν των, τοῦ νὰ συμπεριλάβωσι τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν καὶ καλύψωσιν αὐτὴν διὰ τῆς προστασίας των. Τὴν δὲ φωνὴν αὐτῶν ἤκουσεν ἅπασα ἡ Ἀνατολὴ, ἤκουσε καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἥτις ἔχει ὀξεῖαν τὴν ἀκοὴν καὶ ὀξεῖαν τὴν κρίσιν τοῦ δέοντος, ὅταν πρόκειται περὶ τοῦ συμφέροντός της. Καὶ ἡ μὲν Τουρκία ἐνόησεν ὅτι καθῆκον αὐτῆς εἶναι τοιοῦτοτρόπως νὰ βαδίζῃ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ δὲ Ἑλλὰς ὅτι ὀφείλει νὰ συζῇ ἐν εἰλικρινεῖ συμπνοίᾳ μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου, σύμφωνος πρὸς τὰς ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν αὐτῆς ὑπηκόων ἀγαθοεργοὺς διαθέσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ τῆς εἰρήνης ἐξέδωκε τὸ γνωστὸν Χάτ-χουμαγιούν, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην δ' ἔχων ἀμφιβολίαν ὅτι εἰλικρινῶς καὶ σπουδαίως θέλει προσπαθήσει ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διατάγματος τούτου, καὶ ὅτι ἐπίσης εἰλικρινῶς ἐπιθυμοῦσι τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των διατελούντων ἡμετέρων ὁμογενῶν, προεσθέμεθα ὅτι καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν καθῆκον ἡμῶν εἶναι νὰ συνδέσωμεν καὶ διατηρῶμεν τὰς ἀρίστας μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως σχέσεις, καὶ νὰ κοινοπραγῶμεν, ὁσάκις εἶναι ἀνάγκη, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν.

Ὁ βουλευτὴς Σύρου κατέδειξε διαφόρους ἀτελείας τῆς συμ-

βάσεως, εἰπών, ὅτι αὗται ἐξηγοῦνται καὶ δύνανται νὰ διορθωθῶσι διὰ τῆς ἀμοιβαίας εἰλικρινείας περὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς. Καὶ τὰς μὲν ἀτελείας ἀρνεῖται, παραδέχεται δὲ πληρέστατα τὴν ἑκατέρωθεν εἰλικρίνειαν, καὶ πέποιθε τωόντι ὅτι αὐτὴ θέλει διευκολύνει κατὰ πολὺ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως. Καὶ τοὺς μὲν λόγους τῶν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος φιλικῶν ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου διαθέσεων ἀνάπτυξεν ἤδη, προσθέτει δὲ καὶ τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησίν του περὶ τῆς ὑπάρξεως ὁμοίων διαθέσεων ἐκ μέρους τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα, περὶ τῆς ἀληθείας τῆς περὶ αὐτῶν διαβεβαιώσεως τῆς Ὑ. Πύλης θεωρῶν αὐτὴν τὴν σύμβασιν, ὡς εἶναι αὐτὴ συγχρόνως ἡ προχειροτάτη καὶ μᾶλλον ἀναμφίρρητος ἀπόκρισις πρὸς πάντας τοὺς ἐπιμένοντας ἔτι νὰ τείνωσιν ὑποψίας περὶ τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν ἐνδεχομένης διαγωγῆς τῆς Ἑλλάδος. Εἰς αὐτῶν τοὺς φόβους ἀπαντᾷ τῷ ὄντι ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, παραδεχθέντος καὶ ὑπογράψαντος τοὺς ὅρους τῆς παρούσης συμβάσεως. Ἐκ ταύτης λοιπὸν τῆς περὶ τὴν ἐνέργειαν ἀμοιβαίας συμπνοίας θέλουσι βεβαίως ἐλαττωθῆ καὶ τὰ ὀλίγα ἄτοπα, ὅσα ὁ βουλευτὴς Τήνου ἐροβόηθη ὡς δυνάμενα νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς συνεχοῦς συναντήσεως ξένων στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Ὡς πρὸς τὴν ἀποπομπὴν τῶν λειποτακτῶν, περὶ ἧς ὡμίλησεν, ὀρθώτατα μὲν παρετήρησεν ὁ βουλευτὴς Σύρου, ὅτι διὰ συνθηκῶν ὑπεχρεώθησαν εἰς ἀπόδοσιν λειποτακτῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν ἡ Ἑνετία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ὁλλανδία ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῆς δυνάμεώς των, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσθέσῃ καὶ οὗτος ἀκόμη, ὅτι ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν πρόκειται περὶ ἀμέσου *ἀποδόσεως* τῶν λειποτακτῶν, οἵαν παρεδέχθη ἡ ἐμπορικὴ ἡμῶν συνθήκη μετὰ τῆς Ῥωσσίας ὡς πρὸς τοὺς λειποτακτοῦντας ναύτας, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς μὴ *παραδοχῆς* αὐτῶν ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν, καὶ περὶ τῆς *ἀποπομπῆς* των, προσέτι δὲ περὶ ἀπειλῆς παραδόσεώς των, ἂν, ἀφοῦ εἰδοποιηθῶσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν χώραν, ἐξακολουθῶσι νὰ διαμένωσιν ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἀκοπιμότητα τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3, τῆς ἀπαιτούσης τὴν ἀποκλειστικὴν φρούρησιν τῶν μεθορίων ἐπαρχιῶν καὶ τὴν ἐν αὐταῖς καταδίωξιν τῆς λῃστείας διὰ τακτικῶν στρατευμάτων, οὐδεὶς βεβαίως ἀμφισβητεῖ. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι οἱ στρατιῶται ἐγκαυχώμενοι μένουσι πιστῶς εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν σημαίαν, καὶ ἡ λειποταξία ἐν τῷ τακτικῷ ἡμῶν στρατῷ ὡς πρᾶξις καὶ ἐγκληματικὴ καὶ ἄτιμος θεω-

ρουμένη, εἶναι εὐτυχῶς σχεδὸν ἀπαράδειγμάτιστος, ἀλλ' ἡ ἀρετὴ αὕτη εἶναι ἰδία εἰς ἀρχαίους στρατούς, ἔχοντας ἐκ παραδόσεως ἑδραίαν τὴν πειθαρχίαν, καὶ ἰσχυρὸν τὸ πνεῦμα τοῦ στρατιωτικοῦ συναισθήματος, καὶ δὲν δύναται δικαίως ν' ἀπαντηθῇ καὶ εἰς τακτικὸν στρατὸν ἀρτίως μόνον ὀργανισθέντα, οὐδὲ εἶναι ἄλογος ὁ κίνδυνος εἰς ὃν ἐκτίθεται, μὴ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἐλαττωθῇ κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, ὅταν σταθμεύῃ ἐπὶ ὁρίου παρέχοντος ἀτιμώρητον τῆς λειποταξίας τὴν εὐκολίαν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ συμβάσει ὅρος τις περιέχων τοῦ ἀτόπου τὴν θεραπείαν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἔλλειψιν προσδιορισμοῦ τοῦ μέρους, μέχρις οὗ δύνανται νὰ προχωρῶσι τὰ ἑκατέρωθεν ἀποσπάσματα, ἣν κατέβαλεν ὁ βουλευτὴς Σύρου, αὕτη νομίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ συμβάσει, διότι ἡ συνθήκη αὕτη προσδιορίζεται οὐχὶ διὰ τοπικῆς ἐκτάσεως, ἀλλὰ δι' ἄλλων τινῶν περιστάσεων· διότι πρῶτον μὲν τὰ ἑκατέρωθεν ἀποσπάσματα δὲν εἰσχωροῦσιν εἰς τὰ κατωκημένα μέρη τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας· δεύτερον δὲ δὲν προχωροῦσιν ἅμα ἀπαντήσωσιν αὐτὰ ἀπόσπασμα, ὥστε ταῦτα εἰσὶ τὰ δύω ὅρια τῆς προόδου των, καὶ τὸ δεύτερον τούτων μάλιστα εἶναι ἱκανῶς στενὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις οἱ καταδιωκόμενοι λῃσταί, ὅπου ἂν στραφῶσιν, ἀπαντῶσιν ἀποσπάσματα, πολλῷ δὲ μᾶλλον κατὰ τὰ μεθόρια.

Ὁμοίως δὲ δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ καὶ τὴν ἄλλην ἔνστασιν, ὅτι ἡ σύμβασις δὲν ἀπέβλεψεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίας ὑγείας, καὶ παρέλειψε τὰ περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου ὑπαγορευόμενα μέτρα. Βεβαίως ἡ ἰδέα τοῦ προαγορεύοντος, οὔτε οὐδενὸς ἄλλου εἶναι, ὅτι πρέπει τ' ἀποσπάσματα νὰ ὑποβάλλωνται εἰς καθαρσιν πρὶν ἢ ἐξακολουθῶσι τὴν καταδίωξιν, οὔτε δὲ ὑγειονομική τις γραμμὴ δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἐντεῦθεν τῆς ἑλληνικῆς φρουρᾶς τῶν ὁρίων, πρῶτον μὲν διότι αὕτη ἤθελε παρεμβάλλει μεγάλας δυσκολίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δραστήριον καταδίωξιν, δεύτερον δὲ, διότι, ἂν καὶ ἐντὸς αὐτῆς προβῶσι τινὲς λῃσταί, πρέπει καὶ αὐτὴν νὰ ὑπερβῶσι τὰ διώκοντα αὐτοὺς ἀποσπάσματα. Ἀλλ' ὅταν οἱ λῃσταὶ εἰσελαύνωσιν εἰς τὴν χώραν χωρὶς βεβαίως νὰ ἐφαρμοζωνται ἐπ' αὐτῶν ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις, μικρὰ εἶναι ἡ ζημία καὶ ἐξαγοραζομένη διὰ τῆς λοιπῆς ὠφελείας, ἂν εἰσέρχωνται κατόπιν αὐτῶν καὶ οἱ καταδιώκοντες τοὺς λῃστάς.

Ἄλλως τε δὲ ἡ σύμβασις ῥητῶς περιορίζει τὴν πορείαν τῶν ξέ ων ἀποσπασμάτων διὰ μόνων τῶν ἐρήμων μερῶν, ὥστε εἰς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν ἐναπόκειται τοιαύτας νὰ δώσῃ εἰς τὰ ἀποσπάσματά της ὁδηγίας, ὥστε, ὅταν ἀπαντῶσι ξένα ἀποσπάσματα καὶ ἐπικαλῶνται τὴν ἐπικουρίαν των, νὰ τηρῶσιν ἀπέναντι αὐτῶν τὰς ἀναγκαίας καὶ δυνατὰς ὑγειονομικὰς προφυλάξεις.

Τέλος δὲν φρονεῖ παντάπασιν ὅτι ὑπάρχει ἐν τῇ συμβάσει ἀσάφεια περὶ τοῦ τίς θέλει δικάζει τοὺς λῃστάς, οἵτινες ἐν τῇ μιᾷ τῶν χωρῶν κακουργήσαντες, συνελήφθησαν ὑπὸ ἀποσπάσματος τῆς αὐτῆς χώρας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἄλλης. Βεβαίως ἐν τῇ συμβάσει πληρεστάτης ἐπικρατούσης ὁμοιβαιότητος, εἰς τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐναπόκειται νὰ παραδεχθῶσι μίαν τῶν δύω βάσεων ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῶν λῃστῶν, ὅτι θέλουσι δηλ. δικάζεσθαι ἢ κατὰ τὰς ἐπικρατούσας ἀρχὰς τοῦ τόπου, εἰς ὃν ἀνῆκε τὸ συλληφθὸν αὐτοὺς ἀπόσπασμα, ἢ κατὰ τὰς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ συνελήφθησαν. Τὸ ἄρθρον δεύτερον ἐκφράζεται καθαρώτατα ὅτι ἐλήφθη ἡ δευτέρα αὕτη βάσις. Ὁ βουλευτὴς Σύρου ἐθεώρησεν ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἄλλου ἐκείνου, ἂν τὰ εἰς τὴν ἀλλοτρίαν χώραν εἰσβάλλοντα ἀποσπάσματα θεωρῶνται ὡς ὑπηρετοῦντα τὸν ἴδιον αὐτῶν τόπον ἢ μᾶλλον ἐπικαιρικῶς τὸν τόπον εἰς ὃν εἰσβάλλουσι. Τὸ κατ' αὐτὸν ἀπαντᾷ, ὅτι γενικῶς μὲν ὑπηρετοῦσι τὴν κοινὴν ἀμφοτέρων ἀσφάλειαν καὶ τάξιν, εἰδικώτερον δὲ τῷ φαίνεται ἀναμφίβολον ὅτι εἰσέρχονται ἐπικουρικῶς εἰς τὴν ξένην χώραν, διότι εἰς ἕκαστον σημεῖον τοῦ ὁρίου ἐκείνης πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀνὰ ἓν αὐτῆς ἀπόσπασμα. Ἀλλ' ὅταν συμβῇ νὰ μὴ ἀπαντηθῇ ἐκ τινος περιστάσεως, τότε μόνον προβαίνει τὸ ἀλλότριον ἀπόσπασμα ὡς ἀναπληρῶσαν αὐτό, καὶ ἡ περαιτέρω σύμπραξίς του, ἂν ἤθελε ζητεθῇ, εἶναι μόνον ἐξακολούθησις τῆς ἐπικουρικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας.

Ὡς δὲ πρὸς τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῶν δικῶν, τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐξ οὗ, συνδαζομένου μετὰ τοῦ 24 ἄρθρου τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορικῆς συνθήκης, συμπεραίνεται ὅτι οἱ ἀλλοδαποὶ θέλουν ἐκδικάζεσθαι κατὰ τὰς ἐν ἑκατέρᾳ τῶν ἐπικρατειῶν ἐν ἰσχύϊ ἀρχὰς ὡς πρὸς τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα ἔθνη· διὰ δὲ τοὺς ἡμεδαποὺς δὲν εἶναι ἡ λῃστεία ἡ μόνη περίπτωσις, καθ' ἣν οὗτοι δικάζονται ἐν Ἑλλάδι δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐν Τουρκίᾳ, ὥστε καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέλει γίνεσθαι ὅ,τι

καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ὡς πρὸς τὴν προσαγωγὴν τῶν μαρτύρων, τὴν δαπάνην αὐτῆς καὶ εἴτι ἄλλο.

Περαίνων δὲ τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ τὴν συζητουμένην σύμβασιν ὡς λίαν σπουδαίαν, καθὸ συνδέουσαν ἔτι στενώτερον τὰ δύω γείτονα Κράτη, καὶ ὑπηρετοῦσαν κοινὸν ἀμφοτέρων συμφέρον, καὶ ὡς λίαν κατεπείγουσαν, καθότι ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς αἰσχρᾶς πληγῆς τῆς λῃστείας δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν, καὶ ὡς τοιαύτην συνίστησι τὴν σύμβασιν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς λῃστείας ἐπίσης, καὶ εἶπεν ἀλήθειαν ἀναντίῤῥητον, διότι δύω τινὰ μάλιστα ἐζήτησαν πρό τινος χρόνου νὰ προστρίψωσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος· τὴν ἔλλειψιν ἀσφαλείας καὶ οἰκονομίας, διὰ δὲ τῆς παρούσης συνθήκης ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε, φαίνεται, νὰ ἐξαλείψῃ πᾶσαν κατὰ τῆς ἐλλείψεως ἀσφαλείας ἰδέαν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐχαριστοῦν τὸν ὑπουργὸν, διότι διὰ ποιητικῆς εἰκόνος παρέστησε τὴν λῃστείαν ὡς τὸν μυθολογούμενον γίγαντα, ὅστις ῥιπτούμενος εἰς τὴν γῆν ἀνίστατο κραταιότερος, ἐωσοῦ μετέωρον αὐτὸν αἴρων ἀπέπνιξεν ὁ υἱὸς τῆς Ἀλκμήνης, παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἠδύνατο ὡς ὁ Ἡρακλῆς νὰ δαμάσῃ τῆς λῃστείας τὸ τέρας, ἐὰν περιωρίζετο ἐντὸς τοῦ Κράτους ἡμῶν. Ἡ λῃστεία λοιπὸν εὑρίσκει ζωὴν ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς χώρας, καὶ τοῦτο ἐκφράζεται εἰλικρινῶς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τῆς ἀνὰ χεῖρας συνθήκης. Ὅταν δὲ διὰ συνθήκης τινος, ὡς ἐνταῦθα διὰ τοῦ 1 ἄρθρου, τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴν ἀφίνωσι νὰ σχηματίζωνται παρ' αὐτοῖς ἔνοπλοι συμμορίαι, ἡ δὲ ὑποχρέωσις αὕτη ὑπάρχῃ ἰσχύουσα εἰς ὅλα τὰ εὐνομούμενα κράτη, σημαίνει ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν ἐτέθη ἐν τῇ παρούσῃ συνθήκῃ κυρίως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ὁμολογουμένως κατατάσσεται μεταξὺ τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν, καὶ δὲν πείθεται ἑπομένως ὅτι ἡ ἀμοιβαία εἰσέλευσις στρατοῦ ξένου θέλει φέρει τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα. Ἄλλως τε τὸ 98 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος οὐ μόνον ὁρίζει τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς στρατὸς ξένος δύναται νὰ πατήσῃ τὴν ἑλληνικὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ ἀπαιτεῖ ν' ἀπορασίζωνται αὗται διὰ νόμου, ἡ δὲ παραχώρησις νὰ ᾖναι οὐχὶ ἐξαιτὴς, ἀλλὰ στιγμιαία, ἐφ' ᾧ τὸ Σύνταγμα εἶπε *νὰ δίδηται* καὶ οὐχὶ *νὰ δίδηται*. Ἡ ἐν τῷ Κράτει λοιπὸν εἰσέλευσις στρατοῦ ξένου ἀντίκειται πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Συντάγματος. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ

τὸ περὶ λειποταξίας ἄρθρον τῆς συνθήκης, εὐχαριστεῖ τὸν ὑπουργὸν διότι δὲν ἀπέδωκε τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ εἰς τὸν Ἑλληνα στρατιώτην· ἀλλ' ἀφ' οὗ τὸ τοιοῦτον ἄρθρον δὲν δύναται ν' ἀποβλέπῃ τοὺς ἡμετέρους, ἐρωτᾷ ἐὰν στρατὸς, ἐλπίζων τὴν συντήρησίν του εἰς τὴν περὶ λειποταξίας ταύτην διάταξιν, δύναται νὰ καταδιώξῃ ἐχθρὸν ἀρκετὰ ἐπίφοβον, τὴν λῃστείαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι συνθήκη τις, προσφάτως συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τῶν μεγαλειτέρων Δυνάμεων, ἀνήγαγε τὸ ὅμορον κράτος εἰς τοιαύτην βαθμίδα πολιτισμοῦ, ὥστε ν' ἀποτελῇ μέρος τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας. Ἀλλὰ μεταξὺ ἐκφράσεων καὶ πραγμάτων ὑπάρχει πάντοτε μεγίστη διαφορὰ, διὸ, ἂν καὶ πιστεύει ὅτι καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς συνθήκης ταύτης, ἐπειδὴ ὅμως φρονεῖ ὅτι ὑπογραμμὸς τῆς διαγωγῆς τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων εἶναι ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ ἠθικὴ τῶν προϊσταμένων των, φοβεῖται μὴ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν προκειμένην σύμβασιν, γεννηθῶσι πολλὰ ἄτοπα, διότι διὰ τῆς εἰσελεύσεως στρατοῦ ξένου ἐντὸς τοῦ Κράτους δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἀνανεωθῶσιν αἱ λυπηραὶ σκηναὶ, αἱ λαβοῦσαι χώραν εἰς παράλιόν τινα πόλιν τοῦ Εὐξείνου καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν μεγαλονήσου τινὸς παρακειμένης τῇ Πελοποννήσῳ. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ῥηθέντα περὶ τῆς κατὰ τὰ μεθόρια διατηρήσεως τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς οὐδὲν ποιεῖ λόγον, διότι, ἂν ἡ εἰσέλευσις στρατοῦ ξένου θεωρηθῇ ἀπαραίτητος, πᾶσα ὑγειονομικὴ διάταξις πρέπει νὰ ἐκλείψῃ. Τέλος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἀποδόσεως τῶν λειποτακτῶν διάταξιν, παρατηρεῖ, ὅτι εἰς τὰ ὀθωμανικὰ πλοῖα ὑπάρχουσι καὶ ἀργυρώνητοι ναῦται, κατὰ δὲ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, πᾶς ἀργυρώνητος ἢ δοῦλος εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ τὴν ἑλληνικὴν χώραν. Καὶ ἡ διάταξις λοιπὸν αὕτη τῆς συνθήκης ἀντίκειται πρὸς τὸ Σύνταγμα, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἄνευ παραβάσεως τοῦ θεμελιώδους νόμου. Παύων συμπεραίνει ὅτι ἂν, παραλειπομένης τῆς εἰσελάσεως ξένων ὅπλων, καθιερωθῇ διὰ τῆς συνθήκης μόνη ἡ ἀμοιβαία καταδίωξις τῆς λῃστείας, τὸ ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι πλήρες, καὶ παραδεχόμενος μάλιστα τὴν ἰδέαν τοῦ βουλευτοῦ Τήνου, λέγει, ὅτι ἡ καταδίωξις τῆς λῃστείας δύναται ν' ἀποβῇ ἔτι εὐκολωτέρα διὰ τῆς συστάσεως ἐθνοφυλακῆς, κατὰ τὴν περὶ τούτου διάταξιν τοῦ Συντάγματος, ἥτις, φαίνεται, περιῆλθεν εἰς λήθην.

Ἀντέκρουσεν εἰπὼν ἄλλος, ὅτι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῇ συνθήκῃ ταύτῃ καὶ διατάξεις τινὲς μὴ συνάδουσαι πρὸς τὰς

ἀρχὰς συνταγματικοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐὰν ἐξετάσωμεν τὴν ἀνάγκην, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὴν ἀδιστάκτως, ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας. Πάντες γνωρίζουσι, μάλιστα δὲ οἱ παρὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν κατοικοῦντες, πόθεν κυρίως ἐνισχύετο ἡ λῃστεία, καὶ διὰ τοῦτο παρατηρεῖ, ὅτι ἦτον καλὸν οὐ μόνον οἱ λειποτάκται νὰ παραδίδοντο, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κληροῦχοι οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὴν τουρκικὴν χώραν, καθ' ὅσον εἶναι πασίγνωστον ὅτι παρ' αὐτῶν σχηματίζονται αἱ μεγαλείτεραι συμμορίαι. Οὐχ ἧττον δὲ εἶναι πασίγνωστον ὅτι οἱ λῃσταὶ καταδιώκονται μὲν ἰσχυρῶς ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀλλὰ καταφεύγοντες εἰς τὴν ὁμορον χώραν, εὑρίσκουσιν ἐκεῖσε καὶ ἄσυλον καὶ ἀνάπαυσιν· ὥστε πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ τούτου, ἂν θέλωμεν πραγματικὴν ἡσυχίαν. Συμφέρει λοιπὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ προκειμένη συνθήκη, καὶ ὡς κάτοικος τῆς μεθορίου γραμμῆς δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὰ ἐξ αὐτῆς αἴσια ἀποτελέσματα.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι, ἂν καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐξηντλήθη, ἐπειδὴ ὅμως εἶπον τινὲς, ὅτι ἡ προκειμένη σύμβασις ἀντίκειται πρὸς τὸ Σύνταγμα, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ ἀπάντησίν τινα σύντομον. Καὶ πρῶτον παρετηρήθη ὑπό τινος, ὅτι, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἄνευ νόμου δὲν ἐπιτρέπεται διάβασις στρατοῦ ξένου, ἐνταῦθα ὅμως δὲν πρόκειται περὶ διαβάσεως τοιούτου στρατοῦ, ἀλλὰ περὶ ἁπλῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἥτις προσέρχεται ἐπικουρικῶς ἵνα καταδιώξῃ μεθ' ἡμῶν τὴν λῃστείαν. Ἐν ᾧ λοιπὸν διαφέρει τὸ πρᾶγμα, οὐχ ἧττον γίνεται διὰ νόμου, καὶ ἐνταῦθα νόμος εἶναι ἡ συμβασις. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ λειποτακτῶν διάταξιν, σκοπὸν εἶχε τῷ ὄντι νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς τὸν λόγον, διότι εἶναι ἀντικείμενον εἰδικοῦ νόμου, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἐξήγησεν ἐν τῷ μεταξὺ ὅτι λειποτάκτης ἐννοεῖται μόνον ὁ κατὰ τὰ μεθόρια στρατιώτης, καὶ ὀρθῶς εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν κατὰ τοῦτο τὸν τουρκικὸν στρατὸν, διότι ἄλλως δὲν ἤθελεν ἀποβῆ τελεσφόρος ἡ σύμβασις. Δὲν ἔχει δὲ βάσιν τινὰ καὶ ἡ περὶ λειποταξίας ναυτῶν γενομένη παρατήρησις, διότι τὰ περὶ τούτου ἀπεφασίσθησαν ἤδη ὑπὸ τῆς συνομολογηθείσης πέρυσι μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνθήκης. Διὸ συμπεραίνει ὅτι δὲν βλέπει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ σύμβασις δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτή.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀντὶ τῆς ποινητικῆς ἐκφράσεως τοῦ ὑπουργοῦ, τὸ κατ' αὐτὸν, προτιμᾷ κυρίως τὴν πεζὴν ἔκφρασιν, ἥτις εἶναι καὶ πλησιεστέρα εἰς τὴν ἀλήθειαν, τοῦτέστιν, ὅτι καταδιωκόμενος

οἱ λῃταί, καταφεύγουσι εἰς τὴν ὁμόρον χώραν, τρώγουν, πίνουν καὶ γορεύουν ἀπέναντι τῶν ἑλληνικῶν ἀποσπασμάτων. Καὶ ἀλλοθῶς μετὰ πράσρατον ἔτι θραῦσιν καὶ καταδίωξιν τῆς λῃστείας, γενομένην ἐντὸς τοῦ Κράτους ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τῶν πολιτῶν, εἴδομεν τοὺς λῃστὰς διαβαίνοντας τὴν ὁρθετικὴν γραμμὴν καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν τρυφῶντας ἀτιμωρήτως. Εἶναι λοιπὸν συμφέρον νὰ κτυπήσωμεν τὸ κακὸν εἰς τὴν ῥίζαν καὶ πρόῤῥιζον νὰ τὸ ἐξαλείψωμεν· ἂν δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑποβαλλώμεθα εἰς θυσίας τινας, τοῦτο καταδεικνύει μᾶλλον τὴν ἀξίαν τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκομεν, τὴν συντήρησιν δηλαδὴ τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου. Ἄλλως τε, ἐν ᾧ δὲν ὁρκιεῖ ὅτι διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς συνθήκης παρανομοῦμεν, λαμβάνει μόνον τὸν λόγον διὰ νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπί τινος παρατηρήσεως τοῦ βουλευτοῦ Σύρου, εἰπόντος, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ συνθήκῃ ὁ χαρακτὴρ τῶν καταδιωκόντων τὴν λῃστείαν ἀποσπασμάτων ἑκατέρων τῶν ἐπικρατειῶν, καὶ δὲν ἐμφαίνεται ἂν ἕκαστον ἀπόσπασμα ἐνεργῇ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐξουσίας ἢ ἐπικουρικῶς ὑπὲρ τῆς ἄλλης. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ὑπουργὸς ἀπαντῶν, ὅτι ἀμφότερα ἐνεργοῦσιν ὑπὲρ συμφέροντος γενικοῦ, ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' ἂν καὶ εὐστόχως ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργός, δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο, διότι πᾶσα ἀρχὴ ὡς καὶ ὁ στρατὸς ἀνήκει κατὰ γενικὸν κανόνα εἰς τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ, καὶ ἀκολουθεῖ τὴν σημαίαν αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ εἶναι τοσοῦτῳ βέβαιον, ὥστε καὶ ἡ συνθήκη αὐτὴ ὁρίζει εἰδικῶς εἰς τὸ 5ον αὐτῆς ἄρθρον, πότε τὰ διάφορα ἀποσπάσματα λαμβάνουν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐπικουρικοῦ. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὸ εἰσελθὸν εἰς τὴν χώραν τοῦ ἑτέρου κράτους ἀπόσπασμα θέλει παύσει τὴν δίωξιν ἀφ' οὗ καταδείξῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν λῃστῶν εἰς τὸ πρῶτον ἀπόσπασμα, ὃ ἤθελεν ἀπαντήσει, ἐκτὸς μόνον ἂν ζητηθῇ νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομήν του. Εἰς μόνην λοιπὸν τὴν περίπτωσιν ταύτην λαμβάνει χαρακτῆρα ἐπικουρικοῦ τὸ ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα, καὶ ἑπομένως εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐνεργεῖ ὑπὲρ τοῦ κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει. Ἐντεῦθεν ἄρα συμπεραίνει ὅτι, ἂν λῃσταὶ καταδιωκόμενοι ὑπὸ ἀποσπάσματος τοῦ κράτους ἐκείνου, ἐν ᾧ ἐκακούργησαν, συλληφθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἑτέρου κράτους πρὶν ἢ φανῇ ἀπόσπασμα ἐπιτόπιον, ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ συλλαβόντος αὐτοὺς ἀποσπάσματος.

Ἀκολούθως ἀναλαβόντος τοῦ προέδρου τὴν ἕδραν, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐμμένει εἰς

ἣν εἶχεν ἤδη ἐκφράσει ἐναντίαν γνώμην, ὅπως δὲ καταστήσῃ τὴν ἰδίαν του διὰ παραδείγματος σαφεστέραν, ἔστω ὅτι Ἕλληνες τὴν ἰθαγένειαν, ἐν τῷ ὀθωμανικῷ διατελοῦντες, ἐξελήφθησαν ἀδίκως ὑπό τινος ὑπατημένου ἢ δυσμενοῦς πρὸς αὐτοὺς ἀποσπασματάρχου Ὀθωμανοῦ ὡς λῃσταί, καὶ καταδιώκονται ὑπ' αὐτοῦ. Ἂν μὲν οὗτοι συλληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ διώκοντος αὐτοὺς ἐν τῇ ὀθωμανικῇ χώρᾳ, ἐννοεῖται ὅτι θὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν τύχην των προσωρινῶς, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦναι καὶ οἱαεδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὰς μετὰ ταῦτα συνεπείας. Ἀλλ' ἂν οἱ Ἕλληνες οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ Ὀθωμανοῦ ἀποσπασματάρχου, ὡς ὑπετέθη, ἀδίκως διωκόμενοι προσφύγωσιν εἰς τὴν ἑλλην. γῆν, θέλει ἄρα ἐπιτραπῇ ν' ἀπάγωνται ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ὑποβάλλωνται καὶ εἰς ξένα δικαστήρια, καὶ τοῦτο παρὰ τὴν γενικὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ ξένος ἐν ξένῃ κακουργήσας, ἂν μεταβῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, δικάζεται ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων; Ἐννοεῖται δὲ ὅτι πᾶν ὅ,τι λέγει περὶ τῶν καταδιωκομένων Ἑλλήνων ἐν τῇ ὀθωμανικῇ χώρᾳ, δὲν ἐννοεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ ῥηθῇ ἐπίσης καὶ περὶ τῶν διωκομένων Ὀθωμανῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ.

Διὰ τοῦτο ἐπιμένει εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ 2 ἄρθρου τῆς συμβάσεως, ὅτι οἱ λῃσταὶ ὅπως δήποτε καὶ ὑφ' οὗ τινος δήποτε καὶ ἂν συλλαμβάνωνται, θέλουσι δικάζεσθαι ὡς ἂν ἤθελον κακουργήσει ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ συνελήφθησαν.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτήσαντος τοῦ πρὸ αὐτοῦ πῶς θέλει γίνεσθαι ἡ παράδοσις, ἀφ' οὗ ὁ ὅρος οὗτος δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ συνθήκῃ· καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι θέλουσι κανονισθῇ τὰ περὶ τούτου διὰ τῶν ἀναγκαίων ὁδηγιῶν· ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τῆς προκειμένης συμβάσεως νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Σ. Κοπανίτσαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 68 κατὰ 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας πρὸς κατασταλὴν τῆς λῃστείας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ν
Λουκᾶς Δόντος . . . . . Ν	Πέτρος Καμπάνης . . . .

Νικόλαος Π. Καΐρης		Ἀθαν. Δανιλόπουλος	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Δημήτριος Τσάκρης		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Γεώργιος Τσάκρης	Ν	Βελισ. Νικολαΐδης	Ν
Νικόλαος Ἰατρός	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Σκαρλάτος Σοῦτσος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	Ν
Δημήτριος Καλλιῤῥοηνάς	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Ἀμπρινόπουλος	Ν
Σταῦρος Πλάχος		Νικόλαος Μπούκουρας	
Ἀνδρέας Ἴσκος		Π. Κολποδῖνος	
Σωτήριος Στράτος		Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Γ. Πανοπιρτόπουλος	Ν
Φίλων Φίλωνος	Ν	Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος	
Ἀντώνιος Φ. Γριβᾶς		Χρῆστος Γάγκος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Νικόλαος Μαθαίου	Ν
Γ. Δ. Τσιγκουράκος	Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ἀναγν. Παπαθανασίου	Ν	Σ. Κοπανίτσας	Ν
Γεώργιος Κονδύλης		Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Λ. Κορριωτάκης	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Γ. Γιατράκος	Ν
Βασίλειος Νώνης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν
Δ. Ζῶτος	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο
Γ. Γιολδάσης		Γ. Ν. Ῥεβιλιώτης	
Ν. Γρανίτσας		Β. Π. Δημητρακόπουλος	Ν
Αὐσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγν. Δεδόπουλος	
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Α. Μαυροειδής	Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Γ. Κεφάλας	
Σόλων Κρεστενίτης	Ν	Ἀναγν. Τσάκας	
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Δελένδας		Ἀλέξ. Κουμουνδούρος	Ν
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Ν. Βαρβαρίγος	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰωάννης Προβιλέγιος	Ν
Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰωάννης Ταταράκης	Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Σ. Βαρότσης	Ν
Ἠλίας Παπαδαΐος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	

Δ. Δημητρακόπουλος		Κ. Δαρειώτης	
Π. Χρυσοβέργης	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Δ. Κοκοτάκης		Γεώργ. Ναύτης	Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης		Μιχαὴλ Σολωμός	Ν
Ἰωάν. Εὐσταθίου	Ν	Ἀντ. Γενουάρδος	Ν
Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	Ν	Σταμ. Δάρας	Ν
Γεώργιος Μπάνης		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Νικόλαος Πιερράκος	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Νικόλαος Ναζος	Ο
Δημήτριος Πουλικάκος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Π. Χριστόπουλος		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Π. Κανελλόπουλος		Δημήτρ. Στάϊκος	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας		Α. Κιζάνης	Ν
Σπ. Πήλληκας	Ν	Παντολέων Καυτατζιώτης	
Ν. Πανουργιᾶς		Δημήτριος Μπουδούρης	
Κωνσταντῖνος Βλάχος		Σταμάτιος Γ. Δοκός	Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Μ. Κουρμούζης	
Διδέρης Πράτσικας		Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	Ν
Π. Πατρινός		Γεώργ. Ῥιζόπουλος	
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	Ν	Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	Ν
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Ν. Α. Μιώτσης		Α. Μάντσαρος	

Οὕτω δὲ παραδεξαμένης τῆς Βουλῆς τὸ 1 καὶ μοναδικὸν ἄρθρον δι' ἀναστάσεως, ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ὁμοία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορία, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρηθεῖσα ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅριον τῷ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 68 κατὰ 2. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 8 (20) Ἀπριλίου 1856, ἔτει 15 τῆς σελήνης Σαμπὰν 1272, κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐν Καλιντζιᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως

σύμβασις, περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας, συνισταμένη εἰς ὀκτὼ ἄρθρα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ. Οἱ γραμματεῖς
Λ. Ν. Πετιμεζάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 3 Μαΐου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ἀ. β'. γ'. ε. καὶ ς'. τῶν λοιπῶν μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως γηπέδων παραλίων εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου, τοὺς Α. Γιαννουλίδην, Α. Ῥενουάρδον, Μ. Σολωμόν, Κ. Παναγόπουλον καὶ Ν. Ματθαίου· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ὁρίου κτλ. διὰ τὸ ἔτος 1856. ἐκτὸς τοῦ ς'. ἀναγγείλαντος ἄλλοτε τὴν τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκλογήν, τοὺς Ἰω. Προβιλέγιον, Π. Χρυσοβέργην, Σδλ. Κρεστενίτην καὶ Γ. Τσάρην· ἀνήγγειλε δὲ μόνον τὸ β'. ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὴν καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τοσκάνης τὸν Σ. Κοπανίτσαν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον, δι' οὗ ἀγγέλλεται ἐκταήμερον πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Γεωργίου, πρίγγιπος τοῦ Ἐξς.

Ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίας ἄδειας ἀπουσίας εἰς τοὺς Θ. Ζαΐμην, Ν. Γρανίτσαν καὶ Ἰω. Παπαλουκόπουλον.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΣΛΘ'. περὶ κανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν κτλ. νόμου, καὶ ἕτερον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 17069, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων, ἔχουτι δ' οὕτω·

Κύριοι!

«Κατὰ τὸ ἔτος 1853 ἐπεψηφίσθη παρὰ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 24 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, νόμος περὶ κανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Ὁ νόμος οὗτος, ὡς ἐπιφέρων ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ἐλαττώσεις εἰς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἀξιωματικῶν ὅπλων τινῶν, καὶ παραδεχόμενος αὐσιώδεις αὐξήσεις εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀξιωματικῶν ἄλλων ὅπλων, ἐπιτρέπων πρὸς τούτοις δωρεὰς εἰς τοὺς προβιβαζομένους, μὴ συμβιβαζομένας μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους, ἐθεωρήθη ἔκτοτε ἀκαταλλήλως καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν.

Ἡ μισθοδοσία ὅμως τῶν ἀξιωματικῶν ἐξακολουθεῖ διεπομένη μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐκδεδομένων περὶ ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν διαταξίων.

Ἐπειδὴ δ' ἄτοπον καθίσταται νὰ ὑπάρχῃ νόμος, ἀντιβαίνων εἰς τὰς ἐν ἐνεργείᾳ διατάξεις, ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ παρὸν περὶ ἀκυρώσεως τοῦ εἰρημένου νόμου νομοσχέδιον.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἀναγκαῖον, ὡς μὴ ὑπαρχούσης ἄλλης τινὸς προγενεστέρας διατάξεως, κανονιζούσης τὰς ἀποδοχὰς τῶν διαθεσίμων ἀξιωματικῶν.

Ἡ διαθεσιμότης, νομοθετηθεῖσα διὰ τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν ὑπ' ἀριθ. ΡΟΗ'. νόμου, σκοπὸν ἔχει νὰ συμβιβάσῃ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δημοσίου μὲ τὰς ἐνδεχομένας ἀνάγκας τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἑπομένως κατὰ τὸν λόγον τοῦτον σχετίζεται μᾶλλον μὲ τὴν ἐνέργειαν ἢ τὴν ἀργίαν. Ἐπὶ τῆς σκέψεως ταύτης βασίζεται ἡ ἀπονομὴ εἰς τοὺς διαθεσίμους τῶν δύω τρίτων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν των καὶ ὁλοκλήρου τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐνοικίου.

Τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἐνασχοληθῇ περὶ συντάξεως νέας διατιμήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ ὀρθοτέρων καὶ συστηματικωτέρων βάσεων, καὶ ἅμα αἱ περιστάσεις συγχωρήσωσι, θέλει ὑποβάλει αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1856.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς
Λ. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ὑπ' ἀριθ. ΣΛΘ'. νόμος ἀκυροῦται.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἀποδοχαὶ τῆς διαθεσιμότητος τῆς προβλεπομένης ἀπὸ τὸν περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ὑπ' ἀριθ. ΡΟΗ'. νόμον τῆς 7 Μαρτίου 1851 συνίστανται εἰς τὰ δύω τρίτα τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν ἐργασιῶν, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἐνοικίου, ἀφαιρουμένου παντὸς ἐπιμισθίου καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 3. Αἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΣΛΘ'. τῆς 22 Ἰουλίου 1853 νόμου ὑπάρχουσαι διατιμήσεις καὶ διατάξεις περὶ ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἰσχύουσι καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὡς μέχρι τοῦδε.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Ἐπὶ τοῦ προκατόχου ὑπουργείου ἀπεφασίσθη ὡς τόπος κοινοῦ περιπάτου ἐν Ἀθήναις τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως, καὶ ὅτι ἡ σκιὰ, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θέλει παιανίζει ἡ μουσικὴ, πρέπει νὰ ἦναι ἐκ χυτοῦ σιδήρου· προκειμένου δὲ κατὰ συνέπειαν νὰ προπαρασκευασθῆ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ τοποθετηθῆ ἡ σκιὰ, νὰ ἰσοπεδωθῆ δὲ καὶ καλλωπισθῆ ἡ θέσις ἐκείνη, τὸ προλαβὸν ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε ν' ἀνοιχθῆ πίστωσις διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσοπεδώσεως τῆς πλατείας, τῆς ὁδοποιΐας καὶ τῶν λοιπῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, παρηγγέλθη δὲ καὶ ἡ προμήθεια τῆς σκιάδος.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν καὶ τῆς τοποθετήσεως τῆς σκιάδος, ὑπερέβλυθε ὁ λογαριασμὸς τῆς ὁλικῆς

δαπάνης ὑπ' ὄψιν τοῦ σημερινοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισε νὰ ζητηθῆ ἡ ἐπιψήφισις τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος δαπάνης ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου δὲν προβλέπεται τοιαύτη δαπάνη, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῆ πίστωσις ἀναπληρωτικὴ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 16.

Ἡ δαπάνη συνίσταται ὡς ἀκολούθως·

α'. Διὰ τίμημα τῆς σκιάδος, ὡς ὁ λογαριασμὸς τοῦ προμηθεύσαντος αὐτὴν Κ. Ροὲκ . . . . . δραχ. 10000.

β'. Διὰ μίαν ἀντλίαν, προμηθευθεῖσαν παρὰ τοῦ ἰδίου πρὸς χρῆσιν τοῦ παρακειμένου φρέατος . . . » 444.

γ'. Διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πλατείας, τὴν ὁδοποιΐαν, τὴν δενδροφυτείαν καὶ λοιπὰς ἐργασίας, ὡς ὁ λογαριασμὸς τοῦ Κ. φρουράρχου τῆς πρωτευούσης. » 6625.

Τὸ ὅλον δραχ. 17069.

Ἐκτὸς ἀρκετῆς ποσότητος ἐκ τῆς εἰρημένης δαπάνης, ἥτις ὀφείλεται εἰς διαφόρους ἰδιώτας, μένει εἰσέτι ἀπλήρωτος καὶ ἡ εἰς τὸν προμηθευτὴν τῆς σκιάδος Γάλλον κύριον Ροὲκ ἀνήκουσα, ἐκ δραχμῶν 10,444 συνισταμένη, ἕνεκα τῆς καθυστερήσεως τῆς ὁποίας ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ξένος ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ κάμῃ ταξείδιον εἰς τὴν πατρίδα του.

Διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους ἐπικαλούμεθα τὴν ὅσον τάχιστα ἐπιψήφισιν τῆς εἰρημένης πιστώσεως.

Ἀθῆναι, τῇ 21 Ἀπριλίου 1856.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.»

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ παρὸν νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι, τῇ 30 Ἀπριλίου 1856.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ. Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν δέκα ἑπτὰ χιλιάδων καὶ ἑξήκοντα ἐννέα, ἀριθ. 17.069, καταλογισθησομένη ὑπὸ τὸ κεφάλαιον 16 ἐοικοδομαὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1855 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, πρὸς πληρωμὴν τῆς παρὰ τῇ πρωτευούσῃ ἀνεγερθείσης σκιάδος, ἔνθα παιανίζει ἡ στρατιωτικὴ μουσική, ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τῆς ἰσοπεδώσεως καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πλατείας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἵσταται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Καταλαβόντος ἐνταῦθα τὴν ἔδραν τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ ἀναγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἀκολούθων, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Καλαμογδάρτην καὶ Κ. Πονηρόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀκολούθων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός	Ἀνδρέας Μετσέβας . . . .
Ἀβυκᾶς Λόντος . . . . N	Σταῦρος Βλάχος . . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . N	Ἀνδρέας Ἴσκος . . . . .
Πέτρος Καμπάνης	Σωτήριος Στράτος . . . .
Νικόλαος Π. Καΐρης . . .	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . N
Ἀναγν. Γιαννουλίδης . . N	Φίλων Φίλωνος . . . . . N
Δημήτριος Τσάκρης	Ἀντώνιος Φ. Γρίβας . . . .
Γεώργιος Τσάκρης . . . . N	Νικόλαος Τσέλιος . . . . N
Νικόλαος Ἰατρός . . . . N	Κωνστ. Γριβογεώργης . . N
Σκαρλάτος Σούτσος . . . N	Δ. Π. Πετροπουλάκης . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Γεώργ. Δ. Τσιγκουράκος . N

Ἀναγν. Παπαθανασίου . . N	Σ. Κοπανίτσας . . . . . N
Γεώργιος Κανδύλης	Ἐμ. Μελετόπουλος . . . .
Ἐλευθ. Καλογερᾶς	Α. Κορφιωτάκης . . . . N
Ἰωάννης Ἀποστολίδης . . .	Γ. Γιατράκος . . . . . N
Βασίλειος Νώνης . . . . N	Λουκᾶς Στεράνου . . . .
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος . N
Δημήτριος Ζώτος . . . . N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Γ. Ἰω. Γιαλδάσης	Γ. Ν. Ρεβελιώτης . . . .
Ν. Α. Γρανίτσας . . . . N	Β. Π. Δημητρακόπουλος . .
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης . . .	Ἀναγν. Δεδόπουλος . . . N
Σ. Χ. Στερανόπουλος . . . N	Α. Μαυρουδῆς . . . . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N	Γ. Κεφάλας . . . . . N
Σόλων Κρεστενίτης . . . N	Ἀναγν. Τσάκας . . . . . N
Δημήτριος Ἀθανασίου . . N	Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος. .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης . N
Ν. Δελένδας	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Δ. Γαβρᾶς . . . . . N	Παναγ. Παπατσώνης . . .
Ν. Βαρδαρῆγος . . . . . N	Σ. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . . N	Ἰω. Ηροβιλέγιος . . . . N
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Σ. Βαρότσης . . . . . N
Ἠλίας Παπαδαῖος . . . . N	Χ. Σουμαρίπας . . . . .
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος . .	Δ. Δημητρακόπουλος . . .
Γρηγόριος Κορφιωτάκης . .	Π. Χρυσοβέργης . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Α. Παπαδημητριάδης . . . N
Βελισάριος Νικολαΐδης . . N	Δ. Κοκοτάκης . . . . .
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης . . .
Πέτρος Δελιγιάννης . . . N	Ἰωάννης Κύσταθίου . . . N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Μαθεμηχωρίτης . N
Κωνστ. Ἀμπρινόπουλος . N	Γεώργιος Μπάνης . . . . N
Νικόλαος Μπούκουρας . . .	Νικόλαος Πιεράκος . . . . N
Π. Καλποδῖνος	Γερμανὸς Μαυρομιχάλης . .
Ἐμ. Ἀντίπας . . . . . N	Δημήτριος Πουλικάκος . . .
Γ. Πανοπριφτόπουλος . . N	Γρηγόριος Πατριαρχέας . . N
Μιχ. Τριανταφυλλόπουλος . .	Π. Χριστόπουλος . . . .
Χρῆστος Ῥάγκος . . . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . .
Εὐθ. Κανελλόπουλος . . .	Νικόλαος Μοσχούλας . . .
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . . N	Σπ. Ηλίκκας . . . . . N
Νικόλαος Ματθαίου . . . N	Ν. Πανουργιᾶς . . . . .
Ν. Χ. Παναγιώτου	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .

Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Νικόλαος Νάζος . . . . . N
Σιδέρης Πράτσικας	Ἀναγν. Παπατσώρης . . . .
Π. Πατρινός	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Χρ. Τσαλαμιδᾶς . . . . . N	Κυριάκος Πονηρόπουλος . . N
Περικλῆς Καλαμογδάρτης . N	Δημήτριος Στάϊκος . . . . N
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου .	Α. Κιζάνης . . . . . N
Ν. Α. Μπότασις . . . . N	Παντολέων Κουντουριώτης .
Κ. Δαρειώτης	Δημήτριος Μπουδούρης . . .
Ἰωάννης Σκαβέντσος	Σταμάτιος Γ. Δοκός . . . N
Γ. Νικολάου . . . . . N	Μ. Χουρμούζης . . . . .
Γεώργιος Ναύτης	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς . . N
Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N	Γεώργιος Ῥιζόπουλος . . .
Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Στ. Δάρας . . . . . N	Λύγιρινὸς Ἀξέρωφ . . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N	Νικόλαος Β. Μπουδούρης . .
Παναγιώτης Ψαθᾶς . . . N	Α. Μάντσαρης . . . . .

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἑκάστου ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον, καὶ μὲ τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 παρατηρήσεις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Γενομένης εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας τῇ ἀνωτέρω ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολήπτας, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74, ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ δύνανται νὰ διορισθῶσι τέσσαρες ἀκόλουθοι, ἀντὶ τριῶν, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει ὁ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1846 περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων νόμος· οὗτοι δὲ δύνανται νὰ ὦσι ἀ. καὶ Β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 2. Οἱ τῆς ἀ. τάξεως ἀκόλουθοι λαμβάνουσι μισθὸν κατὰ μῆνα ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι (120), οἱ δὲ τῆς Β'. τάξεως ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100).

Ἄρθρ. 3. Εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου, ὅστις ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Προβάσης εἶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ διαρκοῦς ἰατροῦ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία ὁμοία ταῖς προαναφερθείσαις καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιτηρηθεῖσα ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον σχεδὸν τοῖς προαναφερθεῖσιν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἑκάστου ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας ὁμοίας ταῖς ἀνωτέρω καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιτηρηθείσης ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ μνησθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72· ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸ δημόσιον κατάστημα τῶν ἐν Κύθνῳ θερμῶν λουτρῶν διορίζεται διαρκὼς εἷς ἐπιστήμων ἰατρὸς μὲ ἐτήσιον μισθὸν δραχμῶν χιλίων ὀκτακοσίων, ἀριθ. 1800. Εἰς τὸν ἰατρὸν ἀνατίθεται καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 2. Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο θέλουσι διορίζεσθαι δι' ἓξ μῆνας ἑκάστου ἔτους δύω ὑπηρέται μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν τριάκοντα, ἀριθ. 30.

Ἄρθρ. 3. Ὁ μισθὸς τοῦ διαρκῶς διατελοῦντος φύλακος τοῦ καταστήματος ἀναβιβάζεται ἀπὸ τριάκοντα εἰς τεσσαράκοντα, ἀριθ. 40, δραχμὰς μηνιαίως.

Ἄρθρ. 4. Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ χρέη τοῦ ἰατροῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπαναλαβόντος τοῦ προέδρου τὴν ἔδραν, ἐγένετο τελευταῖον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Φ. Φιλαινος καὶ Σ. Κοπανίτσα ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ Κ. Κ. βουλευταὶ ὡς ἑρεξῆς.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα

Μάϊον 1856.

Α.	Β.	Γ.
Ἰω. Σκαβέντσος	Α. Ἴσκος	Δ. Καλλιφρονᾶς
Γ. Ἀντωνόπουλος	Δ. Γαβρᾶς	Α. Κιζάνης
Γερμ. Μαυρομιχάλης	Ν. Μυτιλίνας	Ν. Ματθαίου
Ἰω. Εὐσταθίου	Δ. Τσόκρης	Μ. Τριανταφυλλόπουλος

Α. Διδόπουλος
Σ. Ἀντωνόπουλος
Γ. Ταγκοῦράκος
Π. Κανελλόπουλος
Ἀντ. Γρίβας
Χ. Θεοχαρόπουλος
Π. Παπατρώνης
Ν. Καΐρης
Δ. Πουλικάκος
Γ. Ῥεβελιώτης
Α. Ἀβέρωφ
Σ. Σιῶτος
Α. Παπατσώρης
Ν. Ἰατρὸς
Α. Κουμουνδοῦρος
Δ. Ζῶτος.

Π. Καλπούζος
Α. Ῥενουάρδος
Χ. Ῥάγκος
Α. Μαυροειδὴς
Θ. Καλογερᾶς
Ν. Βαρβαρῆγος
Δημ. Ἀθανασίου
Π. Πατρινός
Γ. Κονδύλης
Δ. Ὀρεινὸς
Ν. Γρανίτσας
Κ. Πανηρόπουλος
Π. Ψάθης
Ἰω. Παπαλουκόπουλος
Α. Μαυροκορδάτος.

Γ. Γιατράκος
Ἰω. Ἀποστολίδης
Γ. Νικολάου
Β. Νώνης
Ἰωάν. Ἀμβροσιάδης
Σ. Δάρας
Θ. Ζαΐμης
Σ. Κοπανίτσας
Ν. Μπούκουρας
Α. Αὐγερινὸς
Ἀναγ. Παπαθανασίου
Εὐθ. Κεχαγιᾶς
Χ. Τσαλαμιδᾶς
Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Π. Καμπάνης.

Δ.

Κ. Τσουκαλᾶς
Εὐθ. Κανελλόπουλος
Δ. Μπουζούρης
Ἰω. Σεγρέδος
Κ. Ἀμπρωνόπουλος
Κ. Δαρεμάτης
Εὐαγ. Κοντογιάννης
Κ. Γριβογιώργης
Π. Χριστόπουλος
Α. Τσάκας
Κ. Κουρκουμέλης
Γ. Πανοπριστόπουλος
Βιλ. Νικολαΐδης
Γ. Μαθεμαχωρίτης
Π. Διλιγιάννης
Α. Στεφάνου
Ν. Χ. Παναγιώτου
Ἐμ. Τσοῦχλος
Γ. Μπάνης.

Ε.

Γ. Γιολδάσης
Δ. Στάϊκος
Α. Μάντζαρης
Σ. Μήτσας
Ν. Τσίλιος
Σ. Βαρότσης
Δ. Δημητρακόπουλος
Π. Κουντουριώτης
Ν. Πιτράκος
Κ. Βλάμης
Ἰω. Ζάρκος
Α. Γεωργαντᾶς
Α. Πετιμεζᾶς
Ἰω. Μπαλάφας
Α. Βλαχέτης
Δ. Κοκοτάκης
Γ. Κεφάλας
Φ. Φίλωνος
Μ. Σολωμός.

Ϛ.

Ν. Χ. Ἀναργύρου
Ἠλ. Παπαδαῖος
Σιδ. Πράτσικας
Α. Γιαννουλίδης
Γρ. Κορφιωτάκης
Στ. Βλάχος
Περ. Καλαμογδάρτης
Γ. Διαμάντης
Ν. Μπουζούρης
Ἀν. Κορφιωτάκης
Ἐμμ. Ἀντίπας
Α. Μεταξᾶς
Γ. Πατριαρχέας
Ν. Δελίνδας
Σ. Στράτος
Δ. Πολυχρονόπουλος
Γ. Ῥιζόπουλος
Β. Δημητρακόπουλος
Ἰω. Προβιλέγιος.

Ζ.

Δ. Πετροπουλάκης
Π. Χρυσοβέργης
Μ. Χουρμούζης
Α. Λόντος
Α. Δανελόπουλος
Ν. Τσίλιος
Χ. Σουμαρίπας

Ν. Νάζος
Ν. Πανουργιᾶς
Ἰω. Ταταράκης
Ἀντ. Βενιζέλος
Σ. Πήλληκας
Ἐμ. Μελετόπουλος
Σ. Δουκὸς

Σόλων Κρεστενίτης
Ἰω. Ταμπακόπουλος
Ν. Α. Μπότασης
Γ. Ναύτης
Α. Παπαδημητριάδης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 8 Μαΐου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἐξέθηκεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐγένετο κατ' αὐτὰς, ὡς ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται, ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἰω. Ταμπακοπούλου ἐπερώτησίς τις πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπουργοὺς περὶ διπλῆς μισθοδοσίας δασονομικῶν τινων ὑπαλλήλων, ἂν δηλαδὴ τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται νὰ λαμβάνῃ δύω συναμα μισθούς. Εἰς τὴν ἐπερώτησιν δὲ ταύτην θέλων ν' ἀπαντήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, διεύθυνεν εἰς τὸ προεδρεῖον γραπτὴν ἔκθεσιν· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῇ αὕτη, νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει ν' ἀναγωρίσῃ τὸ τοιοῦτον σύστημα ἐγγράφων πρὸς τὰς ἐπερωτήσεις ἀπαντήσεων, καὶ ἀπόκειται εἰς τὸ Σῶμα νὰ ἀποφασίσῃ.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφήνατο, ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν, πρέπει νὰ προσέλθῃ ὁ ὑπουργὸς, ἵνα δώσῃ αὐτοπροσώπως τὰς διουσας πληροφορίας.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Ν. Γρανίτσαν καὶ Ἰω. Ταμπακόπουλον ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας ὑπὸ τὸν ὅρον.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχέδιον, ὅπερ ἐπεξειργάσθη ἡ ἐπιτροπή σας, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν συνοδεύσασαν αὐτὸ ἔκθεσιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, εἶναι κατ' οὐσίαν σχεδὸν ὅμοιον τῷ τοῦ π. ε. Διὸ θέλει περιορισθῇ εἰς ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις, ἐπαρμένη εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν εἶναι νέον, ὡς ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ ἐν τῷ κατὰ τὸ π. ε. ψηφισθέντι νόμῳ· μαλονότι δὲ ἡ εἰς αὐτὸ ἐπενεχθεῖσα διαλάδωσις δὲν ἐβελτίωσε τὴν σαφήνειαν τοῦ νόμου, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιδιώκηται πρὸ παντὸς ἄλλου, οὐχ ἧττον ἡ ἐπιτροπὴ δὲν διστάζει νὰ παραδεχθῇ αὐτό.

Ἄρθρ. 4. Εὐχαρίστως βλέπει ἡ ἐπιτροπὴ εἰσακουσθεῖσαν τὴν εὐχὴν τὴν Βουλῆς περὶ προνοίας ὑπερ τῶν ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβαλλομένων ἀμπέλων, οὐχ ἧττον ὅμως δὲν δύναται νὰ σιωπήσῃ τὴν ἀτέλειαν τῆς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰσαχθείσης ἐν τῷ νόμῳ διατάξεως. Εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ὅσον ἀφ' ἑνὸς εἶναι δίκαιον νὰ μὴ πληρώνωσιν οἱ κτηματίαι φόρον, ὅταν δὲν λαμβάνωσιν ἀνάλογον εἰσόδημα, τοσοῦτον ἀφ' ἑτέρου πρέπει ν' ἀσφαλίζωνται τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Τὴν ἀσφάλειαν αὐτὴν δὲν εὑρίσκει ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ δημάρχου συνταχθησόμενον πρωτόκολλον, ἐνῷ μάλιστα οὐδόλως γίνεται λόγος ἂν τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν συντάττει ἐπὶ τοῦ κτήματος ἢ ἐν τῇ ἕδρᾳ των, καὶ καθ' ὅσον ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι θέλουσι πιστοποιεῖ ὅ,τι οἱ ἁρμόδιοι δήμαρχοι τοῖς ἀναφέρουσιν ἢ αἱ εὐναῖκαι ἢ δυσμενεῖς διαθέσεις των τοῖς ὑπαγορεύουσιν. Ἐπειδὴ δ' ἀφ' ἑτέρου τὸ ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τούτων τὴν αὐτοψίαν ὅλων τῶν ἀμπέλων ἠθέλομεν ζητήσει ἀδύνατα, μάλιστα διὰ τὰς ὀρεινὰς καὶ ἐκτεταμένας ἐπαρχίας, ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἡ πρέπει νὰ συνταχθῇ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἐν δι' ἑκάστην περιφέρειαν χωρίου ἢ δήμου πρωτόκολλον, βεβαιοῦν τὴν κατάστασιν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς νόσου καὶ προσδιορίζον τὸ ποσὸν τοῦ φόρου κατὰ τὰς ὁριζομένας τοῦ τελευταίου παραγράφου διατάξεις, ἃ, ὅπερ θεωρεῖται ἀσφαλέστερον καὶ δικαιότερον διά τε τοὺς φορολογουμένους καὶ τὸ δημόσιον, νὰ μεταβληθῇ τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων ἐφ' ὅσον ἐπικρατεῖ ἡ νόσος, δηλαδὴ νὰ ἐνοικιασθῇ ἡ πρόσοδος αὐτῶν καὶ εἰσπράττηται ὁ φόρος εἰς χρήματα ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ παρεχθησομένου μούστου. Τὸ μέτρον τοῦτο θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὡς δικαιότερον καὶ ἀσφαλέστερον, καὶ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῆς τοῦ πραγματικοῦ προϊόντος φορολογίας.

β') Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀπαλλαττέαν τὴν περὶ φορολογίας τῶν θεριστῶν χόρτων διάταξιν, διότι ὄχι μόνον τὸ ἐξ αὐτοῦ προσδοκώμενον ἐσοδον ἔσεται λίαν ἀσήμαντον, ἐνῷ αἱ περὶ αὐτοῦ ἀναφυησόμεναι μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ χορταλόγων διενέξεις μεγάλαι, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀξία καὶ ἡ χρῆσις αὐτοῦ οὐδόλως διαφέρει τῆς τῶν ἀχύρων, ἅτινα ἀπαλλάττονται πάσης φορολογίας.

γ') Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει ἀφορμὰς νὰ πιστεύῃ ὅτι πολλαὶ γαῖαι δὲν παράγουσι καπνὰ μείζονος τῶν 25 δραχμῶν ἀξίας. Ἐπειδὴ δὲ φρονεῖ ἄδικον τὴν ἐξομοίωσιν τῶν τοιούτων μὲ τὰς παραγούσας 30 καὶ 40 δραχμῶν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ καὶ δ' τάξις τοῦ εἴδους τούτου, ὁριζομένου φόρου ἐγγείου μὲν 1,25 ἐπικαρπίας δὲ 1,87.

Οὐδεὶς δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ ὅτι ἡ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἴσπραξις τοῦ φόρου καὶ ἀσφαλεστέρα καὶ ἀνετωτέρα ἐστίν. Διὸ προετιμήθη πάντοτε διὰ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα, ὧν ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωσις εἶναι ἀσήμαντος. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐνῷ ἀπαλλάττει τοὺς καλλιεργητὰς ἀπὸ τὰς γνωστὰς τῶν ἐνοικιαστῶν ἐνοχλήσεις, ἀπαλλάττει καὶ τὸ δημόσιον τῶν μακρῶν καθυστερήσεων. Ὑπὸ τῶν σκέψεων τούτων ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπή σας, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ προτείνῃ τὴν τροποποίησιν τῆς φορολογίας τῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, ἀσπαζομένη τὸ πρὸ τοῦ π. ε. παραδεδεγμένον σύστημα τῆς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰσπράξεως τοῦ φόρου. Ἡ μόνη ἰδέα, ἥτις ἐνέπνευσε τὴν παραδοχὴν τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, ἦν ἡ φορολογία τῶν ἐν τῷ τόπῳ καταναλισκομένων. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν αὐτὰ εἶναι τόσον ἀσήμαντον, ὥστε μόλις δύναται νὰ καλύψῃ τὸ πιθανὸν ὄφελος τῶν ἐνοικιαστῶν, ἐνῷ, ὡς εἴρηται, τοσαύτας ἄλλας ἐναχολήσεις παρέχει εἰς τοὺς καλλιεργητάς, οὓς διὰ παντὸς μέσου ὀφείλομεν νὰ ἐμψυχώμεν πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν τοιούτων οὐσιωδῶν προϊόντων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαΐου 1856.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Τσόκρης.	Ι. Προβιλέγιος.
Σ. Κριεζιώτης.	Π. Χρυσοβέργης.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Χάρκος.»

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνέγνωσαν τὸ γ'. δ'. καὶ ζ'. τμήμα ὅτι ἐξελέξαντο κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν προέδρους μὲν τοὺς Θ. Ζαΐμην, Ἰω. Σαχτούρην καὶ Σ. Δοκὸν· γραμματεῖς δὲ τοὺς Σ. Κοπανίτσαν, Γ. Μαθειοχωρίτην καὶ Π. Χρυσοβέργην. Εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ μὲν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τοσκάνης συνθήκης τοὺς Α. Αὐγερινὸν καὶ Π. Δελιγιάννην, καθυστερούντος τοῦ ζ'. ἐπὶ τοῦ περὶ ἀκυρώσεως τοῦ περὶ ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν κτλ. νόμου τοὺς Ν. Ματθαῖον, Π. Δελιγιάννην καὶ Π. Χρυσοβέργην· ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου τοὺς Χ. Τσαλαμιδᾶν, Κ. Κουρκουμέλην καὶ Π. Χρυσοβέργην, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τοὺς Γ. Νικολάου καὶ Κ. Λαμπρινόπουλον, μὴ ἐκλεξάντος τοῦ ζ'.

Προσελθών μετὰ ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς συνέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ θεωρήσῃ κατεπείγουσαν τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τοσκάνης συνθήκην, καὶ συζητήσῃ αὐτήν, εἰ δυνατόν, σήμερον, διότι, εἶπε, πᾶσα ἡμέρα παερχομένη προσβάλλει οὐσιωδῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν εἰς τὸν λιμένα τῆς Λιβόρνου γίνεται μεγάλη κίνησις τῶν ἡμετέρων ἐμπορικῶν πλοίων. Ἄλλως τε, προσέθηκεν, ἡ συνθήκη αὕτη πρὸ πολλοῦ ἐπιζητουμένη, εἶναι ἤδη γνωστὴ, καὶ πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐπ' αὐτῆς συγκατάθεσις τῶν Σωμάτων.

Ἐπέρανεν ἕτερος, ὅτι ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τοσκάνης συνθήκη δὲν ἐθεωρήθη ὡς ἀντικείμενον κατεπείγον, καὶ διὰ τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένην διαδικασίαν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ὑπουργὸς θεωρεῖ αὐτὴν κατεπείγουσαν, δὲν ἔχει οὐδ' αὐτὸς ν' ἀντιτείνῃ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ καθιερωθῇ τὸ τοιοῦτον τῶν ἐξαιρέσεων εἶδος, εἰς ἃς συμφέρει νὰ εἴμεθα φειδωλότεροι.

Ἀπαντήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι, ἀφ' οὗ ἡ συνομολόγησις τῆς συνθήκης ταύτης πρὸ πολλοῦ ἐπιζητουμένη, δὲν κατωρθοῦτο, δοθείσης σήμερον εὐκαιρίας, εὐλόγως συνέστησεν ὁ ὑπουργὸς τὸ κατεπείγον τῆς συζητήσεως, καθ' ὅσον ἀγνοεῖται ἐὰν ὀλίγῳ βραδύτερον δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἡ αὐτὴ εὐκολία· ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Αὐγερινὸν καὶ Π. Καλαμογδάρτην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 69, ἀρνησιψηφησάντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μ. Δουκάτου τῆς Τοσκάνης, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν
Λουκᾶς Λόντος	Ν	Δημήτριος Τσόκρης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Γεώργιος Τσόκρης	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Νικόλαος Ἰατρός	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης		Σκαρλάτος Σούτσος	Ν

Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Κωνστ. Λαμπρινόπουλος	Ν
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	
Ἀνδρέας Ἴσκος		Π. Κολπαδίνος	
Σωτήριος Στράτος		Ἐμμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν	Γ. Πανοπριοτόπουλος	Ν
Φίλων Φιλωνος	Ν	Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Χρῆστος Ράγκος	Ν
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Γεώργιος Δ. Τσιγκουράκος	Ν	Ν. Χ. Ἁναγιώτου	
Ἀναγνώστης Παπαβασιλείου	Ν	Σ. Καπανίτσας	Ν
Γεώργιος Κανδύλης		Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Α. Κορριωτάκης	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Γ. Γιατράκος	Ν
Βασίλειος Νώνης	Ν	Λουκᾶς Στεφάνου	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Ἰω. Παπαλουκόπουλος	Ν
Δημήτριος Ζῶτος	Ν	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν
Γ. Ι. Γιολδάσης		Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Β. Π. Δημητρακόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἀναγ. Δεδόπουλος	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Α. Μαυροειδὴς	
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν	Γ. Κεφάλας	
Σάλων Κραστενίτης	Ν	Ἀναγ. Τσάκας	Ν
Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν	Ἀλεξ. Μαυροκορδάτος	
Γεώργιος Διαμάντης	Ν	Κωνς. Ἰω. Κουρκουμέλης	Ν
Ν. Δελένδας		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	Ν
Δ. Γαβρᾶς	Ν	Παναγ. Παπατσώνης	
Ν. Βαρβαρῆγος	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	Ν	Ἰω. Προβιλέγιος	Ν
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν	Ἰω. Ταταράκης	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Σ. Βαρότσης	Ν
Ἠλίας Παπαδαῖος	Ν	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Γρηγόριος Κορριωτάκης		Π. Χρυσοβέργης	Ν
Ἰωάννης Ζάρκος	Ν	Α. Παπαδημητριάδης	Ν
Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν	Δ. Κυκκίνης	
Ἰωάννης Μπαλάρας		Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	
Πέτρος Δελιγιάννης	Ν	Ἰωάννης Εὐσταθίου	

Γεώργ. Μαθεμιχωρίτης	N	Γεώργιος Ναύτης	
Γεώργ. Μπάνης		Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Ἀν. Ρενουάρδος	N
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Στ. Δάρας	N
Δημήτριος Πουλκάκος		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Γρηγόριος Πατριαρχέας	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Π. Χριστόπουλος		Νικόλαος Νάζος	ἀρνεῖται
Π. Κανελλόπουλος		Ἀναγνώστης Παπατσώρης	N
Νικόλαος Μοσχούλας		Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Σπ. Πήλληκας	N	Κυριάκος Πανηρόπουλος	
Ν. Παναργιᾶς		Δημήτριος Στάϊκος	N
Κωνσταντῖνος Βλάμης		Α. Κιζάνης	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Παντολέων Κουντουριώτης	
Σιδέρης Πράτσικας		Δημήτριος Βουδούρης	
Π. Πατρινὸς		Σταμάτιος Γ. Δοκὸς	N
Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N	Μ. Χουρμούζης	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	N
Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου		Γεώργιος Ριζόπουλος	
Ν. Α. Μπότασης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Κ. Δαρειώτης		Αὐγερινὸς Ἀδέρωφ	N
Ἰω. Σκαβέντσος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Γ. Νικολάου	N	Α. Μάντσαρης	

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθὲν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 1 καὶ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον.

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ὁμοίᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιτηρηθεῖσα ψηφολεκτῶν, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ πρωτόκλλαν ὁμοίων τῷ προηγηθέντι, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων ἑπτὰ 69, ἀρνουμένου ἑνός. Ἔχει δ' οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κτλ.

«Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 10 (22) Ἀπριλίου 1856 κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ μεγάλου Δουκάτου τῆς Τοσκάνης ἐν Φλωρεντίᾳ Συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, συγκειμένη ἐξ ἄρθρων εἴκοσιν ἑπτὰ, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΤΣΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Λ. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Τῆς 9 Μαΐου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἐνῆρξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐν πρώτοις ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν, δι' οὗ ἀγγέλλεται ἀκταίμερον πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ πρίγκιπος Λίμπιλίου τῆς Ἐσσίας.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον, ἐξέθηκέ τις, ὅτι πρὸ μηνῶν ὑπεβλήθη, ὡς ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται, νομοσχέδιον περὶ τακτοποιήσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ νομίσματος, ἡ δὲ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ δι' ἐκθέσεως μακρᾶς καὶ σπουδαίας ἀνέπτυξε τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γνώμην της. Ἐπίσης δὲ ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται τοὺς ἐν τῇ συνεδριάσει ἐκτεθέντας διαφόρους λόγους περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ὑποβληθῇ νομοσχέδιον συμφωνα μὲ τὴν περὶ τούτου γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἐνθυμεῖται ἐπίσης καὶ τοὺς λόγους τοῦ τότε ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν κατὰ μικρὸν τακτοποίησιν τοῦ νομίσματος τούτου, γενησομένην, ὡς ὑπεσχέθη τὸ ὑπουργεῖον, δι' ἐκδόσεως Β. διαταγμάτων. Ἀλλ' ἐν ᾧ δὲν ἀγνοεῖ τὸ Σῶμα ὅτι τὸ μνησθὲν ὀθωμανικὸν νόμισμα ἐπιπολάζει καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἡ δὲ Τράπεζα δὲν δέχεται αὐτὸ, διότι δὲν ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ νομισματικοῦ πίνακος, καὶ διότι ἡ ἐσωτερική του ἀξία δὲν ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν, ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν ἐξέδωκε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος διάταγμα. Προτείνει λοιπὸν νὰ ἐπερωτηθῇ ὁ ῥηθεὶς ὑπουργὸς διὰ τί δὲν ἐφρόντισε νὰ ἐκδοθῇ μέχρι σήμερον τὸ ἀνωτέρω διάταγμα. Μήπως ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὁ καθυ-

πυβλῶν τὸ νομοσχέδιον αὐτό, ὁ ὑποστηρίξας αὐτὸ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα ἐπιψηφίσαντα αὐτὸ ἦσαν ἐν ἀγνοίᾳ ὧν ἔπραττον, ἢ ἐν τῇ μὴ ἐφαρμογῇ τοῦ νόμου αὐτοῦ ἔγκειται κοινὴ ζημία;

Ἐνταῦθα ἀναλαβόντος τὸν ἕδραν τοῦ προέδρου, ἐπέτρεψεν ἕτερος, ὅτι ἀποδεχόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ προηγορεύσαντος ἐκτεθέντα, ἔρχεται ὡς εἰσηγητὴς τῆς τότε ἐπιτροκῆς νὰ προσθέσῃ καὶ αὐτὸς ὀλίγας παρατηρήσεις. Ὁ περὶ τακτοποιήσεως τῶν ὀθωμανικῶν νομισμάτων νόμος ἐξεδόθη τῷ ὄντι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ἔτους· ἂν δὲ διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νόμου ἐπετρέπετο ἡ κυκλοφορία τῶν νομισμάτων, διὰ τοῦ 2 ὅμως ἄρθρου ὡρίζετο ὅτι ἡ τιμὴ αὐτῶν θέλει προσδιορισθῇ διὰ Β. διατάγματος. Ἀλλ' ἂν καὶ παρῆλθον ἕκτοτε ἓξ μῆνες, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος διάταγμα δὲν ἐξεδόθη, καὶ τὸ νῦν ὑπουργεῖον ἐξακολουθεῖ, ὡς τὸ πρὸ αὐτοῦ, δεχόμενον τὰ ὀθωμανικὰ νομίσματα ἄνευ Β. διατάγματος. Μὴν ὑπόθεσις δὲ τις ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ θέλει ἐξακολουθεῖ πλεονάζον τὸ ὀθωμανικὸν ταλλήρον, ἐπειδή, ὅταν περιορισθῇ διὰ τῆς διατιμήσεως εἰς δραχ. 4: 95, θέλει προληφθῇ ταχύτερον ἡ ἐκ τῆς κυκλοφορίας αὐτοῦ ζημία, ἐν ᾧ αὐτὴ θέλει ἀποβῇ τοσούτῳ μεγαλειτέρα, ἐφ' ὅσον ἀναβάλλεται ἡ διατίμησις τοῦ μνησθέντος νομίσματος. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς παρ' ἡμῖν ὑπερτιμήσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ ταλλήρου συμβαίνει ὥστε σήμερον νὰ ἦναι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν χρήσει ξένα νομίσματα μᾶλλον, ἤτοι τὰ ἀγγλικὰ καὶ γαλλικά, καθ' ὅσον εὑρίσκοντες συμφέρον οἱ κερδοσκόποι, μεταφέρουσι τὰ ὀθωμανικὰ εἰς τὸ ἡμέτερον κράτος. Διὸ ὑποστηριζων τὴν ἐπερώτησιν τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος, ἐξαιτεῖται νὰ προσκληθῇ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργός, ὅπως ἀναιρέσῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν ἐξέδωκε τὸ περὶ διατιμήσεως Β. διάταγμα, διότι ἡ ἄνευ τούτου κυκλοφορία τῶν τουρκικῶν νομισμάτων καὶ παράνομος εἶναι καὶ ἐπιζήμιος ἀποβαίνει εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Ἐπὶ τούτοις παραδεχθέντος τῆς Βουλῆς νὰ προσέλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τὴν ὑστεραίαν μετὰ τὴν παροῦσαν συνεδρίασιν, ἵνα δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας ἠρώτησέ τις, διὰ τί ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴ δὲν εἰσήγαγε μέχρι τοῦδε τὴν ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ἀντικειμένου ἔκθεσίν της. Ἀπήντησε δ' ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἔκθεσις ἑτοίμη σχεδὸν οὖσα, ἐπρόκειτο νὰ ὑποβληθῇ, ὅτε τὸ ὑπουργεῖον εἰδοποίησε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι

θέλει φέρει οὐσιώδεις τινὰς ἐλαττώσεις εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ μὴ δυναμένη ν' ἀκούσῃ ἀδιαφόρως τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην, ἀνέβαλε τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐκθέσεώς της.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Α. Γιανναυλίδην καὶ Ἰω. Ταπεράκην ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίᾳ ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου, λαβών τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐξέθηκεν, ὅτι ἐπιχειρῶν νὰ φέρῃ γενικάς τινας παρατηρήσεις, ἃς καὶ ἄλλοτε ἀνέπτυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος, δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἀποβαίνουσι τετριμμέναι, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτάς, διότι, ἐφ' ὅσον τὸ φορολογικὸν ἡμῶν σύστημα δὲν βελτιωθῇ, θέλομεν εὑρίσκεσθαι πάντοτε ἐντὸς πληημμελοῦς κύκλου. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴ συνέλευσις μεταξὺ τῶν ἐμβριθῶν καθηκόντων αὐτῆς δύο τινὰ συνέστησεν ἰδίως εἰς τὴν κυβερνητικὴν μέριμναν· τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ τὴν τακτοποίησιν τοῦ φορολογικοῦ ἡμῶν συστήματος. Τὰ αὐτὰ δὲ ἐπανελήφθησαν μέχρι τοῦδε πολλάκις ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια. Καὶ συνομολογεῖ μὲν ὅτι τὸ ἔργον δὲν εἶναι εὐχερές, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἀνάγκη νὰ γίνῃ μία τις ἔναρξις, νὰ συλλέξωμεν τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα καὶ βαθμηδὸν νὰ προβῶμεν εἰς μόρφωσιν φορολογικοῦ τινος συστήματος, ἂν θέλωμεν νὰ ἐξέλθωμεν ἅπαξ τοῦ πληημμελοῦς κύκλου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πλανώμεθα. Καὶ ἀληθῶς· παραλείπων πᾶν ἄλλο ἀτόπημα καὶ ἀνωμαλίαν τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος, ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ, ὅτι, διὰ νὰ εἰσπράξωμεν τὴν πρόσοδον τεσσάρων ἑκατομμυρίων ἐκ δημητριακῶν καρπῶν, διατρέχομεν νὰ δαπανήσωμεν δύο ἑκατομμύρια· αἴτιον δὲ τούτου εἶναι τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα, διότι εἴμεθα βιαζόμενοι νὰ διατηρῶμεν πρασιατικὸν οἰκονομικὴν ὑπαλλαλίας πολύπλοκον, ὅτις καὶ χρόνον πολὺν καὶ μέγα μέρος τῆς προσόδου ἐξαντλεῖ διὰ τὴν μισθοδοσίαν της· ὥστε, ἂν ἀφαιρέσωμεν τὰς δαπάνας ταύτας, τὸ ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν κέρδος ἀποβαίνει λίαν εὐτελὲς διὰ τὸ δημόσιον. Τὸ κακὸν ὅμως δὲν περιορίζεται μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου, διότι, ἂν ἐξετάσῃ τις, θέλει ἰδεῖ ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀποβάλλεται ἐκ τῶν ἐργασιῶν μάλιστα τούτων, καὶ τὰ 2/3 τῆς ὑπαρξεώς του καταναλίσκονται εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρασκευὴν νόμων καὶ διαταγμάτων, εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐγκυκλίων καὶ διπλοτύπων, εἰς τὴν ἐνέργειαν δημοπρασιῶν, εἰς ἐγκρίσεις, εἰς σύστασιν ἀποθηκῶν κλπ., εἰς τὰ ὁποῖα προώρισται, φαίνεται, νὰ

δαπανᾶται τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον. Διὰ τοῦ παρόντος λοιπὸν συστήματος, συναπαγομένου τοσαύτας ἀναβολὰς καὶ δαπάνας, δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν βελτίωσίν τινα, καὶ εἶναι καιρὸς νὰ φροντίσωμεν πλέον περὶ τῆς μορφώσεως τοῦ φορολογικοῦ ἡμῶν συστήματος.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὅσον ὀρθαὶ καὶ ἂν ὦσιν αἱ παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος, δὲν ἔχουσι χώραν ἐνταῦθα, διότι τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον πραγματεύεται οὐχὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς φορολογίας, ἀλλὰ περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, εἰς ὃν ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι. Ὁ τρόπος τούναντίον τῆς φορολογίας διαγράφεται ὑπὸ τοῦ παγίου νόμου τοῦ πέρυσιν ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἐπιψηφισθέντος, καὶ εἰς αὐτὸν νομίζει ὅτι ἔχουσι χώραν αἱ παρατηρήσεις τοῦ ἀγορεύσαντος. Ἄλλως ὅμως εὔχεται νὰ πραγματοποιηθῶσι τὰ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἐκτεθέντα, καὶ ὑποθέτει ὅτι ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ἐννοεῖ μάλιστα τὴν ἀνάγκην κτηματολογίου. Ἀλλὰ παρατηρεῖ μετὰ λύπης, ὅτι ὁ ἀγορεύσας ὡς εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου συνιστῶν ἐπὶ τῶν ἀμπέλων τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως διὰ τῆς ἐκθέσεώς του, προσβάλλει τὸ σύστημα τοῦ κτηματολογίου, τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει ἐνταῦθα. Ἐν ᾧ δὲ τοῦτο ἐμφαίνει ἀνακολουθίαν τινά, ἡ ἑτέρα βάσις, ἣν διὰ τῆς ἐκθέσεώς του προτείνει, δὲν φέρει ἀκριβὲς τὸ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων εἰσόδημα, μολονότι ἀναλόγως καὶ πλειότερα ἔξοδα ἐπιτηρήσεως ἀπαιτεῖ καὶ δαπάνην χρόνου μεγαλειτέραν.

Ἀπήντησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι πρωτοφανὲς εἶναι τῷ ὄντι τὸ νὰ ἐπανίσταται βουλευτὴς κατὰ παρατηρήσεων γινομένων ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως φορολογικοῦ νόμου, ἀλλ' οἱ πρωτόπειροι βουλευταὶ πρέπει νὰ ἦναι συγγνωστέοι εἰς τὰς ἐλλείψεις των. Καὶ συμφωνεῖ μὲν ὅτι ὁ πάγιος νόμος ὁρίζει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῆς φορολογίας, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο δὲν ὠφειλε νὰ φέρῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ νόμου παγίου περιλαμβάνοντος ἁπλᾶς ὁδηγίας, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν κειμένου, ὅστις καθιεροῖ τὴν φορολογίαν, καὶ διὰ τοῦτο ψηφίζεται ἐτησίως, ἐν ᾧ ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι παραγνώρισις τοῦ Συντάγματος ἂν ὁ φορολογικὸς νόμος δὲν ἐψηφίζετο κατ' ἐνιαυτόν. Καὶ ὅμως δι' ὅσων εἶπε κατὰ τὴν πρώτην του ὁμιλίαν δὲν ἐπροτίθετο ὁ ἀγορεύων νὰ ἔλθῃ εἰς τροποποίησίν τινα τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἠρκέσθη εἰς γενικὰς μόνον παρατηρήσεις, εἰς ἃς δὲν ἐννοεῖ ἂν ἐδίδετο χώρα ἀντιρρήσεων. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ βουλευτὴς ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ ἀνακολουθίαν, ἀντιπαραθεὶς τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει γνώμην

τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ σύστημα τοῦ κτηματολογίου, ἐν πρώτοις λέγει, ὅτι αὐτὸς δὲν ἐπαγγέλλεται ὡς ἄλλοι τὸν οἰκονομολόγον, ἀλλ' ἐκ πρακτικῶν τινων γνώσεων ὁδηγούμενος, δύναται ἴσως νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Ἄλλως τε ἔργον τῶν Βουλῶν εἶναι νὰ ἐξετάζωσι μόνον τὸ ὑγιὲς ἢ ἐσφαλμένον νόμου τινός, καὶ δὲν εἶναι ἀναγκαία συνέπεια τὸ νὰ παρουσιάζωσι πάντοτε καὶ τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως. Τὰ νομοθετικὰ σώματα ὑποδεικνύουσι μόνον τὸ κακόν, εἰς δὲ τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ εὕρῃ τὸν τρόπον τῆς θεραπείας του. Ἀλλ' ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέδειξεν ὡς πρὸς τὰς ἀμπέλους καταλληλότερον μέτρον φορολογίας, τὸ μέτρον τοῦτο ἐπροτάθη προσωρινῶς ἕνεκα τῆς ἀνάγκης, καὶ τοῦτο δὲν ἐμφαίνει ἀνακολουθίαν τινά. Καὶ ὅμως τὸ προτεινόμενον αὐτὸ μέτρον ἀφορᾷ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ἐν ᾧ ἡ ἐγγύησις αὐτὴ δὲν ὑπάρχει διὰ τῆς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διατάξεως ὡς ἀνεφαρμόστου. Ἐκ τούτου ἄρα ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέδειξε δύω τρόπους φορολογίας τῶν ἀμπέλων, οὐχὶ ὅπως ἐμμείνῃ ὑπὲρ αὐτῶν, ἀλλ' ὅπως εὑρεθῇ ἁπλῶς τὸ καταλληλότερον, καὶ τοῦτο βέβαια δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀνακολουθία.

Ἀντεῖπεν ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς, ὅτι ἀπατᾶται ὁ εἰς τὰς σκέψεις αὐτοῦ ἀπαντήσας, ἐὰν νομίζῃ ὅτι οἱ λόγοι ἀναιροῦσι τὰ πράγματα, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναλέγει, ὅτι ὁ ἀνὰ χεῖρας νόμος ὁρίζει τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας καὶ οὐχὶ τὸν τρόπον. Τοῦτο ἄρα δεικνύει ὅτι ὁ μὲν προαγορεύσας δὲν ἔφερεν ἐν οἰκείῳ τόπῳ τὰς παρατηρήσεις του, αὐτὸς δὲ ὅτι ἐμελέτησε τὸν νόμον μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς. Δὲν εἶναι δὲ ἐπιχείρημα τὸ νὰ λέγῃ, ὅτι εἰς μόνην τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐσφαλμένων διατάξεων, διότι τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως εἶναι δικαίωμα τῆς Βουλῆς ἀναντίρρητον, καὶ δὲν ἤλπιζεν ὅτι ἤθελεν ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος. Ἐπομένως δὲν θεωρεῖ ἰσχυρὰν τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ἔφερεν, ὡς εἶπε, γενικάς τινας παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν βλάπτουσι, διότι τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν παρατηρήσεων εἶναι ἐπιτήδευσις ἀναξία.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Κομνίτσαν καὶ Π. Καλαμογδάρτην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν αἰτησιν τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ 1856 νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ν
Λουκᾶς Λόντος	Ν	Σόλων Κρεστενίτης	Ν
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ν	Δημήτριος Ἀθανασίου	Ν
Πέτρος Καμπάνης		Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Νικόλαος Π. Καΐρης		Ν. Δελίνδας	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	Ν	Δ. Γαβρᾶς	Ν
Δημήτριος Τσόκρης		Ν. Βαρβαρῆγος	Ν
Γεώργιος Τσόκρης	Ν	ωρασιόβουλος Α. Ζαΐμης	Ν
Νικόλαος Ἰατρος	Ν	Α. Ν. Πετιμεζᾶς	Ν
Σκαρλάτος Σοῦτσος	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Δημήτριος Καλλιγρονᾶς	Ν	Ἠλίας Παπαδαίος	Ν
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Σωτήριος Στράτος		Βελισάριος Νικολαΐδης	Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ν	Ἰωάννης Μπαλάφας	
Φίλων Φίλωνος	Ν	Πέτρος Δελιγιάννης	Ν
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Γ. Α. Ἀντωνόπουλος	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Κωνστ. Ἀμπρινόπουλος	Ν
Κωνστ. Γριβογεώργης	Ν	Νικόλαος Μπούκουρας	Ν
Δ. Π. Πετροπουλάκης		Π. Κολοκοδίνος	
Γ. Δ. Ταγκούράκος	Ν	Ἐμ. Ἀντίπας	Ν
Ἀναγνώστης Παπαθανασίου	Ν	Γ. Παναγιωτόπουλος	Ν
Γεώργιος Κανδύλης		Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Χρῆστος Ράγκος	Ν
Ἰωάννης Ἀποστολίδης		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Βασίλειος Νώνης	Ν	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Σταμάτιος Μήτσας	Ν	Νικόλαος Ματθαίου	Ν
Δημήτριος Ζῶτος		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Γ. Ι. Γιολδάσης		Σ. Κομνίτσας	Ν
Ν. Α. Γρανίτσας	Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος	
Λύσανδρος Βιλαέτης		Α. Κορφιωτάκης	Ν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Γιατράκος	

Λυκᾶς Στεράνου		Ν. Παναγιᾶς	
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	Ν	Κωνστ. Βλάμης	
Ἰω. Ταμπακόπουλος	Ν	Κύθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Σιδέρης Πράτσικας	
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Η. Πατρινός	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	Ν	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	Ν
Α. Μαυρειδῆς		Πετρέλης Καλαμογδάρτης	Ν
Γ. Καράλας		Νικόλαος Δ. Χ. Ἀναγύρου	Ν
Ἀναγνώστης Τσάκας	Ν	Ν. Α. Μπότασης	
Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος		Κ. Δαρειώτης	
Κωνστ. Κουκουμέλης	Ν	Ἰω. Σκαβέντσος	
Ἀλέξανδρος Κομουνδοῦρος	Ν	Γ. Νικολάου	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης		Γεώργιος Ναύτης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Μιχαὴλ Σαλιαμὸς	Ν
Ἰωάν. Προβιλέγιος	Ν	Ἀν. Ῥενιάρδος	Ν
Ἰωάννης Ταταράκης	Ν	Στ. Δάρας	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Χ. Σουμαρίπας		Παναγιώτης Γάθης	Ν
Δ. Δημητρακόπουλος		Νικόλαος Ναζος	
Π. Χρυσοβέργης	Ν	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Δ. Κοκοτάκης		Κυριάκος Πονηρόπουλος	Ν
Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης		Δημήτριος Στάϊκος	Ν
Ἰωάννης Εὐσταθίου	Ν	Α. Κιζάνης	Ν
Γεώργιος Μαβρομιχωρίτης	Ν	Παντολέων Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μπάνης		Δημ. Μπουδούρης	
Νικόλαος Πιτεράκος		Σταμάτιος Γ. Δοκός	
Γερμανὸς Μαυρομιχάλης		Καλαμάρας Τσακαλᾶς	Ν
Δημήτριος Πουλικάκος		Γεώργιος Ῥιζόπουλος	
Γρηγόριος Πατριαρχέας	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Π. Χριστόπουλος		Αὐγερινὸς Λῶρως	Ν
Π. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Β. Μπουδούρης	
Νικόλαος Μοσχούλας		Α. Μάντσαρης	
Σπ. Ἠλλήνας	Ν		

Οὕτως ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὸ 1, 2 καὶ 3 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 1. Διὰ τὸ ἔτος 1856 ὅ,τι ἐγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρ. 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται·

α') Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **100**· δικαίωμα ἐπικαρπίας **15** τοῖς **100**.

β') Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

Ἔγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου **10** τοῖς **100**, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρῶσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ δύο τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ δύο ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκάν.

γ') Ἐπὶ τῶν καυκαλίων·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0/0**.

δ') Ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0/0**.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας **10** τοῖς **0/0**.

ε') Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας, καὶ Γόρτυνος·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0/0**.

ς') Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκαρκίου·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0/0**.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης **15** τοῖς **0/0**.

Ἄρθρ. 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων προσδιορίζεται **10** τοῖς **0/0**· ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μορεοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου».

Ἀναγνώσθη ἔπειτα τὸ **4** ἄρθρον μετὰ τῶν ἑπομένων παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς·

« Εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι ὅσον ἀφ' ἑνὸς εἶναι δίκαιον νὰ μὴ πληρόνωσιν οἱ κτηματίαι φόρον ὅταν δὲν λαμβάνωσιν ἀνάλογον εἰσόδημα, τοσοῦτον ἀφ' ἑτέρου πρέπει ν' ἀσφαλίζωνται τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Τὴν ἀσφάλειαν αὐτὴν δὲν εὑρίσκει ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ δημάρχου συνταχθησόμενον πρωτόκολλον, ἐνῷ μάλιστα οὐδόλως γίνεται λόγος ἂν τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν συντάττει ἐπὶ τοῦ κτήματος ἢ ἐν τῇ ἕδρᾳ των, καὶ καθ' ὅσον ἐν τῇ τελευταίᾳ

περιπτώσει οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι θέλουσι πιστοποιεῖ ὅ,τι οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι τοῖς ἀναφέρουσιν ἢ αἱ εἰνοῦχαι ἢ δυσμενεῖς διαθέσεις των τοῖς ὑπαγορεύουσιν. Ἐπειδὴ δ' ἀφ' ἑτέρου τὸ ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τούτων τὴν αὐτοψίαν ὅλων τῶν ἀμπέλων ἠθέλομεν ζητήσει ἀδύνατα, μάλιστα διὰ τὰς ὀρεινὰς καὶ ἐκτεταμένας ἐπαρχίας, ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἡ πρέπει νὰ συντεχθῇ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἐν δι' ἑκάστην περιφέρειαν χωρίου ἢ δήμου πρωτόκολλον, βεβαιοῦν τὴν κατάστασιν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς νόσου καὶ προσδιορίζον τὸ ποσὸν τοῦ φόρου κατὰ τὰς ὁριζομένας τοῦ τελευταίου παραγράφου διατάξεις, ἢ, ὅπερ θεωρεῖται ἀσφαλέστερον καὶ δικαιότερον διά τε τοὺς φορολογουμένους καὶ τὸ δημόσιον, νὰ μεταβληθῇ τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων ἐφ' ὅσον ἐπικρατεῖ ἡ νόσος, δηλονότι νὰ ἐνοικιασθῇ ἡ πρόσοδος αὐτῶν καὶ εἰσπράττηται ὁ φόρος εἰς χρήματα ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ παραχθησομένου μούστου. Τὸ μέτρον τοῦτο θεωρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὡς δικαιότερον καὶ ἀσφαλέστερον, καὶ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῆς τοῦ πραγματικοῦ προϊόντος φορολογίας ».

Σαρηνίζων δὲ ταύτας, ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐρχόμενον εἰς ἀρωγὴν τῶν βλαφθησομένων τυχὸν ἀμπέλων ἐκ τῆς νόσου μύκητος, ὥρισε διὰ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ **4** ἄρθρου, ὅτι, ἂν ἄμπελός τις προσβληθῇ ἐκ τῆς ἀσθενείας, ὁ ἰδιοκτήτης ποιεῖ δήλωσιν περὶ τούτου, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ἔπαρχος, ὁ οἰκονομ. ἔφορος καὶ ὁ ἀρμόδιος δήμαρχος συντάσσουσι πρωτόκολλον τῆς παρουσιαζομένης εἰς τὴν ἀμπελον βλάβης, ἵνα προσδιορίσουσιν ἀναλόγως τὸν φόρον. Ὁ τρόπος οὗτος, ἀπάῤῥοια τοῦ συστήματος τῶν δηλώσεων, εἶναι ἀναμφιβόλως ὁ προτιμότερος, ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἀλλ' ἀδύνατον εἶναι να συντάξωσιν αἱ ἀνωτέρω ἀρχαὶ τόσα πρωτόκολλα, ὅσαι ἄμπελοι ἀριθμοῦνται παθοῦσαι, καὶ νὰ διέρχωνται ἐν ἀνάγκῃ ἀποστάσεις μακρὰς εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἀμπέλων. Διὰ τοῦτο προτείνει διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἡ ἐπιτροπὴ ἢ νὰ συντάσσηται ἓν γενικὸν δι' ἑκάστην περιφέρειαν χωρίου ἢ δήμου πρωτόκολλον, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ νὰ ὁρίζηται τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων, ἢ ἂν ὁ φορολογούμενος θεωρῇ ἑαυτὸν ἠδικημένον, νὰ ζητῇ τὴν τοῦ μούστου καταμέτρησιν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ νὰ πληρώνῃ τὸν φόρον. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ προτείνουσα τὰς γνώμας ταύτας ἕνεκα τοῦ ἀνεφαμμόστου τῆς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διατάξεως, εἶναι ἑτοίμη ν' ἀποσύρῃ αὐτὰς ἅμα τὸ κώλυμα τοῦτο ἔθελεν ἀρθῇ.

Απήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ καθιερεῖ διπλοῦν σύστημα φορολογίας, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται εἰμὴ νὰ φέρῃ περιπλοκάς. Ἄλλως τε τὸ ἓν τούτων, τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, κατηργήθη πρὸ πολλοῦ ἤδη, καὶ ἀφ' οὗ προέβημεν εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν, δὲν δυνάμεθα ὀπισθοδρομοῦντες, νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ἓν σύστημα πλημμελές, τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως. Δὲν εἶναι δὲ συντελεστικὴ ἡ προτεινομένη σύνταξις γενικοῦ πρωτοκόλλου, διότι ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας ὑπάρχουσι καὶ ὑγιεῖς καὶ βεβλαμμέναι ἀμπελοι, ὥστε δὲν δυνάμεθα ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ νὰ περιλάβωμεν ὁλόκληρον περιφέρειαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ προτιμηθῇ ἡ εἰδικὴ πρωτοκόλλων χρῆσις κατὰ τὸ νομοσχέδιον, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον θέλει προλάβει παντὸς πόπημα διὰ τῶν ἀναγκαίων ὁδηγιῶν, καθ' ὅσον θέλουν γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων πραγματογνώμονες, καὶ συναρχόμενοι ὁ ἔπαρχος, ὁ ἔφορος καὶ ὁ δήμαρχος τῆς περιφερείας, θέλουν ἀποφασίζει περὶ τοῦ φόρου. Παύων, συμπεραίνει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θεωρεῖ ἀναγκαίας τὰς περὶ τῶν ἀμπέλων διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, καὶ αὐτὰς συνίστησιν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ὑπέρειρεν ἄλλος, ὅτι παραδέχεται καὶ αὐτὸς τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς κατὰ στρέμμα φορολογίας, διότι εἶναι προοίμιον γενναιοτέρων μεταβολῶν καὶ βελτιώσεων· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διέλθῃ ἐν σιωπῇ τὸ ἄτοπον δύω ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει ἀπαντωμένων ἐκφράσεων, *τὴν αὐχὴν*, δηλονότι, *τῶν νομοθετικῶν σωμάτων* καὶ *τὴν ἐπικειστέραν φορολογίαν*, διότι αἱ Βουλαὶ δὲν εὔχονται, ἀλλ' ἐκφράζουσι τὴν θέλησιν αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, δὲν εἶναι δὲ ἐπιείκεια τὸ νὰ φορολογῇ τὸ δημόσιον 10 τοῖς 0/0 κατὰ τὸν νόμον. Ἂν δὲ φορολογῶν μέχρι τοῦδε ἐπὶ ἀνυπάκτων ἕνεκα τῆς τῶν ἀμπέλων βλάβης, ἐλάμβανεν 20 τοῖς 0/0, δὲν εἶναι ἐπιείκεια τὸ νὰ ἐπανέλθῃ ἐντὸς τοῦ νόμου καὶ τῆς εὐθύτητος. Ἄλλως τε ἡ κατὰ τὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν αὐχὴ τῆς Βουλῆς δὲν ἀπέβλεπε βεβαίως τὸ μέλλον, διότι κεῖται τοῦτο εἰς χεῖρας τοῦ νομοθετικοῦ σώματος καὶ δύναται νὰ προτείνῃ τὰς ἀναγκαίας ἐλαττώσεις. Ἡ αὐχὴ αὕτη ἀπέβλεπε τὴν θεραπείαν τοῦ παρελθόντος, καθ' ὃ μὴ εἰσπράξαντες οἱ φορολογούμενοι, εἰς τοσαύτας ὑπέκυψαν καθυστερήσεις, καὶ κατὰ συνέπειαν τοσαῦται ἐγεννήθησαν καταδιώξεις πρὸς εἰσπραξιν τῶν ὀφειλομένων. Ἀλλαχοῦ δὲ, εἰς περιστάσεις ὁμοίας, τὸ ὑπουργεῖον φέρει κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους

τὴν ἀναγκαίαν ἐλάττωσιν, ὁσάκις ἐξ ἀπροβλέπτων ἀτυχημάτων πάθωσιν οἱ φορολογούμενοι. Παύων, συνίστησιν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως τὴν θεραπείαν τοῦ παρελθόντος, ἥτις τοσούτῳ μᾶλλον εἶναι ἀξία μερίμνης, καθ' ὅσον, ἐπερχομένων τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἡ καθυστέρησις καὶ τοῦ εὐτελεστάτου ποσοῦ εἶναι ἰσχυρὸν ὅπλον εἰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ νόσος τῶν ἀμπέλων καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν ὑπῆρξεν ἀντικείμενον σπουδαίας συζητήσεως. Ἀλλ' ἐὰν ἡ συζήτησις ἀφορᾷ τὸ δίκαιον καὶ δὲν πρέπει νὰ ζημιωθῶσιν οἱ ἐκ τῆς νόσου τῶν ἀμπέλων παθόντες ἰδιοκτῆται, δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθωμεν τοῦ συστήματος, ὅπερ καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τὸν λαὸν ἐφάνη ἐπωφελές. Δὲν παραδέχεται διὰ τοῦτο οὐδὲ τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, οὐδὲ τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διάταξιν, ἧς τὸ ἀνάρμοστον ἀπέδειξεν ὁ εἰσηγητής. Ἀντὶ τούτων λοιπὸν δὲν εἶναι ἄρα καλλίτερον νὰ ἐφαρμώσωμεν καὶ ἐνταῦθα ὅ,τι ἐν τῷ νόμῳ περὶ φόρου τῶν ζώων ὁρίζεται; Τοιουτοτρόπως θέλει ὑποβάλλει τὴν δήλωσίν του ὁ ἀμπελοκτήμων, καὶ μόνον ὅταν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος δὲν πείθεται περὶ τῆς ἀληθείας, δύναται νὰ στέλλῃ πραγματογνώμονας, ἵνα ἐξετάσωσι τὴν ζημίαν. Ἄλλως, μὴ γενομένου δεκτοῦ τοῦ τοιούτου μέτρου, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος πρέπει νὰ συνεννοηθῇ μεθ' ὅλων τῶν δημάρχων ὁλοκλήρου ἐπαρχίας, νὰ ἐξελέγξῃ χιλιάδας στρεμμάτων καὶ ν' ἀποστείλῃ πρὸς τοῦτο σωρείαν πραγματογνωμόνων, τὸ ὁποῖον καὶ δαπάνας καὶ χρόνον οὐχὶ μικρὸν ἀπαιτεῖ. Διὸ τροποποιῶν τὸ ἄρθρον, προτείνει νὰ γίνηται ἡ διὰ πραγματογνωμόνων ἐξέτασις τῶν ἀμπέλων, ὅταν ὁ ἔφορος ἀμφιβάλλῃ ἐπὶ τῆς ἀληθείας τῆς δηλώσεως.

Ὑποστηριχθεὶσης δὲ τῆς προτάσεως αὐτοῦ καὶ ὑπ' ἄλλου, ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινόμενον μέτρον θέλει εἶσθαι δυσχερὲς κατὰ τὴν ἐφαρμογήν του, διότι ἄγνωστος εἶναι ἡ ἐποχή, καθ' ἣν δύναται νὰ παθῇ μία τις ἀμπελος, καὶ ἑπομένως δύσκολον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην νὰ ζητήσῃ ἐν καιρῷ τὴν τοῦ μούστου ἐκτίμησιν. Παραδεχόμενος διὰ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τεθειμένην μέχρι τέλους τοῦ Ἰουλίου προθεσμίαν, παρατηρεῖ μόνον, ὅτι διὰ πολλοὺς λόγους εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ προλάβῃ ὁ φορολογούμενος ν' ἀπευθύνῃ τὴν αἴτησιν αὐτοῦ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, καὶ ἑπομένως ν' ἀποκλεισθῇ τῆς ἐκ τοῦ νόμου παραχωρήσεως, τὸ ὁποῖον βεβαίως ἤθελεν εἶσθαι ἄδικον. Προτείνει λοιπὸν νὰ συστηθῇ ἀνὰ μίαν ἐπιτροπὴ κατὰ δῆμον, ἥτις ὑπὸ τοῦ δημάρχου προε-

δρευομένη καὶ δύω ἔχουσα πραγματογνώμονας, νὰ ἐπιθεωρῇ τὰς ὁλαρθείσας ἀμπέλους, ὁσάκις ὁ ἔφορος δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἐκθέσεως τῆς μνησθείσης ἐπιτροπῆς ὁ ἔφορος νὰ ἐκδίδῃ κατόπιν γενικὸν τῆς περιφερείας ἐκείνης πρωτόκολλον.

Ὑποστηριχθείσης δὲ καὶ τῆς προτάσεως αὐτοῦ, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων ἀπεδείχθη ὅτι αἱ ὑπὲρ τῶν ἀμπελοκτημόνων εὐνοϊκαὶ διαθέσεις τοῦ ὑπουργείου εἰσὶν ἀνεπάρμοστοι, πιστεύει δὲ ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἐπιτυχίας των, καθ' ὅσον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου θέλουσι δοθῇ ὁδηγίαι. Ἀλλ' ἐὰν αὐταὶ θέλουν εἶσθαι συμπληρωτικαὶ τῶν ἀνὰ χεῖρας διατάξεων, ἀμφιβάλλει ἂν δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐκδώσῃ αὐτὰς οἱκοθεν, ἄνευ συμπράξεως τῶν Σωμάτων. Θεωρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ἀνεπάρμοστον τὴν τοῦ νομοσχεδίου διάταξιν, διότι ἐνδέχεται μὲν εὑρεθέντες καὶ εὐσυνείδητοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπάλληλοι, νὰ θέλωσι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκ τῆς νόσου παθόντων ἀμπελοκτημόνων· ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίσωσιν οὗτοι τοὺς ἀληθῶς ἐκ τῆς νόσου ταύτης ζημιουμένους; Πρέπει λοιπὸν νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἄλλα μέσα ἐπιβλέψεως καὶ ἐλέγχου. Ἐντεῦθεν πρὸς εὐκολίαν τῆς διατάξεως εἰς μὲν ἐπρότεινε νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐνταῦθα τὸ σύστημα τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νόμου, ἀλλὰ τότε ἡ πολλοὶ θέλουσι δηλώσει ψευδῶς ὅτι αἱ ἄμπελοι αὐτῶν ἔπαθον, ἢ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος θέλει ζητήσει ἴσως νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὅλας τὰς ἀμπέλους. Ἄλλος δέ τις ἐπρότεινεν ἀντὶ τῆς κεντρικῆς νὰ διορισθῇ ἐπιτροπή τις δημοτική, ἀλλ' ὡς δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀφιεροῦται ἡ τύχη τῶν φορολογουμένων εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀπόφασιν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, οὕτω δὲν εἶναι δίκαιον νὰ κανονίζωνται τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα ὑπὸ μόνης τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Διὰ τοῦτο ἀποδεχόμενος μὲν τὴν κατὰ τὸ νομοσχέδιον σχηματιζομένην ἐκ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου ἐπιτροπήν, ἀλλὰ μὴ εὑρίσκων τὴν δέουσαν ἐν αὐτῇ ἀναλογίαν, προτείνει νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς πρωτευούσης, ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας νὰ ἐπέρχηται ἡ τοῦ εἰρηναδίκου ψῆφος, τοῦ μᾶλλον ἀπαθεστέρου τούτου προσώπου ἐκ τῶν ὑπαλλήλων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, πρέπει νὰ ὑπάρχωσι καὶ δύω κατὰ δῆμον πραγματογνώμονες, οἵτινες λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τῶν φορολογουμένων,

νὰ φέρωσι τὴν ἐπ' αὐτῶν ἔκθεσίν των, ἣν θέλουσι διαβιβάζει εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, ἂν παρακολουθήσῃ τις τὸ νῆμα τῆς συζητήσεως, θέλει ἴδει ὅτι οἱ μὲν ὑποστηρίξαντες τὸ σύστημα τῶν δηλώσεων, ὡς ἂν ἐπρόκειτο ἡ καταστροφή του, οἱ δὲ ἀγόρευσαν περὶ καθυστερούντων, ἐν ᾧ οὐδὲ περὶ τούτου πρόκειται ἐνταῦθα. Συμφωνῶν δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι ἀκαταλλήλως ἐξεφράσθη τὸ ὑπουργεῖον, εἰπὸν, ὅτι *πρήγθησαν αἱ Βουλαὶ καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια*, θεωρεῖ τοῦτο ὡς ψευκτέαν παρατυπίαν, ἀλλὰ προστίθησιν, ὅτι εὐλόγως εἶπε τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ νομοσχεδίου του, ὅτι θέτει βάσιν τινὰ, ὡς πρὸς τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀμπέλων, δυνάμει τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζονται τοῦ φόρου αἱ προσβληθεῖσαι. Ἀλλὰ πῶς θέλει γίνει ἡ διάκρισις τῶν τοιούτων ἀμπέλων; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐπασχόλει τὴν Βουλήν. Νὰ παρεμβάλωμεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τὴν δέουσαν διαδικασίαν; Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ μονίμου νόμου, καὶ ἡ διόρθωσις ἐν γένει καθίσταται δύσκολος, διότι τοσαῦται ἐπανέβησαν προτάσεις. Διὸ συμπεραίνει ὅτι πρέπει νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τεθεῖσαν βάσιν, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ δώσῃ ἡ Βουλὴ πίστιν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς καταλλήλου ἐνεργείας τοῦ νόμου. Δυστυχῶς ὅμως πολλάκις οἱ διενεργοῦντες τὸν νόμον ὑπάλληλοι ἐμπίνονται ὑπὸ ὑπερβολικοῦ ζήλου, ὅστις καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα καταστρέφει, καὶ εἰς αὐτοὺς τῷ ὄντι ἁρμόζει ἡ ῥῆσις «ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.» Ἀλλὰ τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν ταύτας εἰς ποῖον ἀποτείνομεν σήμερον; ποῖος θέλει τὰς ἐκτελέσει; Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός; ἀλλὰ ποῦ εἶναι ὅπως ἀκούσῃ ὅτι εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ ὑπουργείου ἐμπιστεύεται ἡ Βουλή, ὅτι ἔχει ἀνάγκην περιστολῆς ὁ ζῆλος πολλῶν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων; Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς παρόντας ὑπουργοὺς νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ἐκδοθησομένας ἐπὶ τοῦ νόμου ὁδηγίας, καὶ νὰ περιληφθῶσιν ἐν αὐταῖς αἱ ὑπὸ τῆς Βουλῆς γενόμεναι παρατηρήσεις.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εὗρε τὸ ἐλαττωματικὸν τῆς διατάξεως εἰς τὴν δυσπιστίαν τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' εἰς τὸ δυσχερὲς τῆς ἐφαρμογῆς της, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπρότεινε δύω γνώμας ἰδίας. Ἂν δὲ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μιᾶς τούτων οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν πληρώσει ἐν ἀκριβεστάτῃ ἀναλογίᾳ, ἡ ἐπιτροπὴ προσωρινὸν ὑποδεικνύουσα μέτρον, ἐζήτησε τὸ σχετικῶς καλόν. Ἀλλ' ἐὰν, ὡς ἐρρέθη, ἐντὸς τῆς αὐτῆς

περιφερείας ὑπάρχωσι καὶ δεδαμμέναι καὶ ὑγιεῖς ἀμπελοι, τοῦτο ὅμως συμβαίνει καὶ ἐντὸς μιᾶς μόνης ἀμπέλου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἐριστή. Ἀδίκως δὲ κατεκρίθη ὑπὲρ τὸ δέον καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἐπιτροπῆς γνώμη, διότι δὲν ἐζήτησε νὰ καθιερώσῃ τὸ αὐστηρὸν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀλλ' ἁπλῶς εἶπεν, ὅτι, ἂν δὲν ὑπάρχῃ καταλληλότερον μέσον, δύναται ὁ φορολογούμενος νὰ πληρώσῃ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς παραγωγῆς.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι εἰς δύω μάλιστα περιστρέφη μέχρι τοῦδε ἡ συζήτησις, εἰς τὸ περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἀμπέλων καὶ εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν αὐτῶν, ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν πάντες ὅτι ἡ ἀμφισβήτησις ἡμῶν ἀντικείμενον ἔχει νεκρὸν σῶμα. Ποῦ αἱ καρποφόροι ἄμπελοι διὰ τὴν φορολογίαν τῶν ὁποίων τοσοῦτον διαφωνοῦμεν σήμερον; Ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς ἐρημώθη σχεδὸν ἀπὸ τὸ προϊὸν τοῦτο, τῆς δὲ Πελοποννήσου ὁλόκληροι ἐπαρχίαι κατεστράφησαν ἕνεκα τῆς τῶν ἀμπέλων νόσου, ἐν ᾧ ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσοδος ἦτον ἡ ὑπαρξὶς πλήθους ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὅταν πηγὴ ὠφελείας διὰ τὸ δημόσιον. Καὶ σήμερον ἀρκεῖ νὰ μεταβῇ τις εἰς τὴν ἄλλοτε ζηλωτὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, καὶ θέλει ἴδει ὅτι ἔντιμοι οἰκογένειαι ὑπὸ τὸ σκότη κρυπτόμεναι τῆς νυκτὸς, τείνουσι χεῖρα ἐπαίτιδα, τῶν ἄρτων τοῦ ἐλέους ζητοῦσαι. Μετὰ τοιαύτην λοιπὸν καταστροφὴν, ἂς κρίνῃ πᾶς τις ἂν ἦναι δίκαιον νὰ ὑποβάλωμεν αὐτοὺς καὶ εἰς φόρον. Δὲν πρέπει δὲ ν' ἀμελεθῶμεν, ὡς εἶπε τις, εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῆς Κυβερνήσεως, διότι καθῆκον τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς νόσου τῶν ἀμπέλων καταστραφέντων διὰ τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων νόμου. Ἄλλως τε, πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ εἰς ἀπόκεντρον κατοικοῦντες χωρίον ἢ δῆμον νὰ δώσωσι τὰς πρὸς τὸν ἔφορον ἀναφορὰς των; Νὰ ἀναχωρήσωσιν ὅλοι πρὸς τοῦτο; δὲν εἶναι βέβαια δυνατόν. Νὰ τὰς ἐξαποστείλωσι δι' ἄλλου προσώπου; πλὴν ποῦ ἡ βεβαιότης ὅτι ἔλαβε ταύτας ὁ ἔφορος; Νὰ συστήσωμεν κατὰ περιφέρειαν ἰδίους πραγματογνώμονας; ἀλλ' ἀπαιτεῖται τότε μεγάλη δαπάνη. Διὸ προτείνει νὰ ἐξαιρεθῇ ἐντεῦθεν ἡ τῶν ἀμπέλων φορολογία, καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰδικὸς περὶ τούτου νόμος, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ ὥρα τοῦ χρόνου ἐπιτρέπει τὴν τοιαύτην ἀναβολήν.

Ἐπανέλαβεν εἷς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι εἴτε διὰ τὸν ὑπερβολικὸν αὐτῶν ζῆλον εἴτε δι' ὁπουνδήποτε ἄλλον λόγον εἶναι καλὸν νὰ περιορισθῇ ὁπωσοῦν ἡ τῶν ὑπαλλήλων ἐνέργεια, τοῦτο δὲ πρὸς εὐκολίαν ἔτι καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων. Διὸ συνίστησι νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ τροπολογία αὐτοῦ, συγχωνευθεῖσα μετὰ τῆς τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας καὶ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τεθειμένη προθεσμία τῶν δηλώσεων εἶναι ἀνεπαρκὴς μέχρι τέλους τοῦ Ἰουλίου, διότι πολλαὶ ἄμπελοι προσβάλλονται πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, προτείνει νὰ παραταθῇ διὰ μὲν τὰ πεδινὰ μέρη μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου, διὰ δὲ τὰ ὀρεινὰ μέχρι τέλους αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἀναγνώσθη ἡ συγχωνευθεῖσα τροπολογία τῶν ἀνωτέρω βουλευτῶν, ἔχουσα ὡς ἑπεται·

«Εἷς ἕκαστον δῆμον θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ἐφόρου καὶ ἀρμοδίου δημάρχου τριμελὴς ἐπιτροπὴ, ἥτις, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἰδιοκτητόνων, θέλει ἐξετάζει καὶ συντάσσει πρωτόκολλον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀμπέλων, ὁσάκις ὁ ἔφορος τὴν διατάσσει. Ἡ προθεσμία κτλ. ὡς ἀνωτέρω.»

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι, κατὰ τὴν τροπολογίαν ταύτην, διορίζεται τριμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου πρὸς βεβαίωσιν τῆς τῶν ἀμπέλων βλάβης, καὶ ἐν τούτοις, ἐν ᾧ δὲν δίδομεν πίστιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ τρία ταῦτα ἐπίσημα πρόσωπα, ἀναθέτομεν τὸ ἔργον εἰς πρόσωπα ἄλλα, ὀλιγωτέραν παρέχοντα ἀξιοπιστίαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ποῖα θέλουσιν εἶσθαι τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης; θέλουσιν ὁρισθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των; Ἐὰν τυχὸν δὲν δεχθῶσι, τί πρέπει νὰ γίνῃ; Ὅλα ταῦτα εἶναι ἀνάγκη νὰ διαγραφῶσι διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας ὑπάρχουσιν ἕτοιμα διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένην. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν δὲν παραδέχεται τὴν τροπολογίαν, καὶ θεωρεῖ καλλιτέραν τὴν τοῦ ἄρθρου διάταξιν ὡς ἔχει. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προθεσμίαν, ἡ νόσος ἀναφαίνεται μέχρι τέλους τοῦ Ἰουλίου, καὶ περιττὴ ἐπομένως ἡ τῆς προθεσμίας παράτασις. Ἀφ' οὗ δὲ πολλαχοῦ μὲν τρυγῶσι περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου, ἀλλαχοῦ δὲ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, ἐννοεῖται ὅτι δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ προθεσμία μέχρι τέλους Αὐγούστου.

Ἀπήντησεν εἷς τῶν ὑποβαλόντων τὴν τροπολογίαν, ὅτι εἶπε μὲν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἡ παρ' αὐτῶν προτεινομένη τροπολογία παρέχει ὀλιγώτερα ἐγγύησι τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἐξέφρασαν δισταγμόν τινα διὰ τὸν ἔφορον, τὸν ἔπαρχον κλπ., διότι τότε δὲν ἤθελον προτείνει νὰ ἐκλέγηται ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τούτων. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ καθήκοντά της, ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ καλεῖται νὰ ἐκτελέσῃ χρέη πραγματο-

γνωμόνων, θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ περιττὸν νὰ φέρωμεν ὁδηγίας νέας.

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἤθελε διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην διπλῆν προθεσμίαν, ἐὰν δὲν ἔβλεπεν ὅτι δι' αὐτῆς ἠθέλομεν ἐμπέσει εἰς περιπλοκὰς πολλὰς καὶ ἀνωμαλίας, διότι δὲν δύναται νὰ τεθῇ ὅριόν τι διακεκριμένον μεταξὺ τῶν ὀρεινῶν ἀμπέλων καὶ τῶν πεδινῶν, ἐντεῦθεν δὲ θέλει ἀμφισβητεῖσθαι πολλαχοῦ ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς εἴδους ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου. Ἄλλως τε αἱ πεδιναὶ ἀμπελοι εἰς τινα μέρη εἰσὶν ὀψιμώτεραι, αἱ δὲ ὀρειναὶ μᾶλλον πρώϊμοι, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς κανόνα. Ἡ τιθεμένη λοιπὸν μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου προθεσμία εἶναι καταλληλοτάτη, διότι καὶ ἡ προσβολὴ τῆς νόσου ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἀναφαίνεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνει καιρὸν νὰ περαιώσῃ τὰς ἐργασίας της. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δύναται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ συντάξῃ πρωτόκολλον γενικὸν διὰ τὰς ἀμπέλους ὁλοκλήρου περιφερείας, ὅταν ὑπάρχωσιν ὡς πρὸς τοῦτο αἰτήσεις, καὶ νὰ διακρίνῃ ἐν αὐτῇ τὰς ὑπὸ τῆς νόσου προσβεβλημένας ἀπὸ τὰς μὴ προσβεβλημένας.

Προσέθηκε δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ ἀνάχειρας νόμος ὢν γενικώτερος, δὲν ἀποκλείει διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου καὶ τὸν διορισμὸν πραγματογνωμόνων, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ὡς ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου συγκειμένη, ἐπίσημος οὖσα, ἐννοεῖται ὅτι θέλει παραγγέλλει καὶ τοὺς πραγματογνώμονας τοὺς εἰς περιφέρειάν τινα οἰκοῦντας νὰ βεβαιώσωσι τὴν ἄμπελον τὴν νόσον.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι, προκειμένου νὰ διορίζηται ἡ ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν τροπολογίαν, ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, ἐννοεῖται ὅτι αἱ ῥῆσαι θέλουσιν ἐπίσης ὁρίστασθαι, καὶ στερούμεθα μόνον τῆς ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένης ἐπιτροπῆς, ἥτις παρέχει πλείονας ἐγγυήσεις. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ συντάξεως πρωτοκόλλων, ἐπειδὴ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ὡρμήθη εἰς τὰς προτάσεις της ἐκ μόνης τῆς ἰδέας τοῦ ἀναγραμμάτου, μετὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀποσύρει αὐτάς.

Μετὰ ταῦτα προτείναντός τινος νὰ τεθῶσιν εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 4 ἄρθρου μετὰ τὰς λέξεις *προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος* καὶ αἱ λέξεις *ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου*, τῶν δὲ ὑπουργῶν συναινεσάντων εἰς τοῦτο· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς τροπολογίας, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα.

Ἀκολούθως δὲ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ μέρος τοῦτο τοῦ 4 ἄρθρου μετὰ τῶν γενομένων μικρῶν ἀνωτέρω ἐξηγήσεων τῶν δύω ὑπουργῶν καὶ τῆς προσθήκης τῶν λέξεων *ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου*.

Μετὰ ταῦτα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τῆς 10 Μαΐου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀναβληθείσης τῆς τῶν πρακτικῶν ἀναγνώσεως, ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίαν ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὸν βουλευτὴν Κ. Πονηρόπουλον.

Ἠρώτησεν ὁ βουλευτὴς Μαντινείας ἂν ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, καθ' ἣν ἀπηύθυνεν ἐπερώτησίν τινα, καὶ ποίαν ἡ Βουλὴ ἡμέραν ὁρίζει πρὸς συζήτησίν της.

Τῆς δὲ Βουλῆς προσδιορισάσης ὡς τοιαύτην τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς παρούσης συνεδριάσεως, καθ' ὅσον τὰ πρακτικὰ δὲν ἀνεγνώσθησαν σήμερον, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως παραλίων γηπέδων εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ κατασκευῆς αἱμασιᾶς εἰς τὴν παραλίαν τοῦ δήμου Γαυρίου, καὶ ἐκτιμήσασα τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων ἐκτεθειμένους λόγους, περιορίζεται εἰς δύω μικροῦ λόγου προσθήκας. Ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ἄρθρου παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ὁρισθεῖσα προθεσμία τῶν δύω ἐτῶν διὰ τὴν χέρωσιν τῶν ὑποθαλασσίων τεμαχίων, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς λίαν βραχεῖα καὶ μὴ ἀνάλογος μὲ τὴν

καταπτασιν τοῦ δήμου· ὡσαύτως καὶ ἡ τοῦ δευτέρου ἄρθρου προθεσμία.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἰδίου ἄρθρου παρατηρεῖ, ὅτι τὰ ὑπὸ στοιχείων Α καὶ Β τεμάχια δὲν ἀνήκουσιν εἰς δημότας, ἀλλ' εἰς τὸν δῆμον, μόνον δὲ τὸ ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Γ τετραγώνου εἰς δημότας.

Διὸ προτείνει ἡ ἐπιτροπή σας τὴν παραδοχὴν τοῦ ξηθέντος νομοσχεδίου, ὑπὸ τὰς ἑξῆς τροπολογίας·

Νὰ προστεθῇ εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον μετὰ τὰς λέξεις « συνιστάμενα ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 412 περίπου » καὶ ἀνήκοντα τὰ μὲν ὑπὸ στοιχ. Α καὶ Β εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου, τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Γ εἰς ἰδιώτας, » καὶ τοῦτο, λέγει, ἵνα μὴ εἰσχωρήσῃ σύγχυσις τις εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ δήμου καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία τοῦ 1 καὶ 2 ἄρθρου ἐπὶ πέντε ἔτη διὰ τὸν δῆμον, καὶ ἐπὶ δύω διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας, ἀναλόγως τῆς ἐργασίας.

Συνίστησι δ' ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπὴ τὴν πραγματοποίησιν καὶ ἄλλων ὁμοίας φύσεως κοινωφελῶν ἔργων, κατὰ τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δοθεῖσαν διαβεβαίωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαΐου 1856.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ν. Ματθαίου, Α. Γιαννουλίδης,
Μ. Σολωμός, Κ. Πανηρόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Ῥενιεράρδος.»

*

Ἐξέθηκέ τις μετὰ ταῦτα, ὅτι ὁ περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν νόμος εἶναι ἡ πρώτη τῶν ἐλευθερίων βάσις, εἰς ἣν ὀφείλομεν τὸ συνταγματικὸν ἡμῶν πολίτευμα. Ἐν τούτοις ὁ οὐσιώδης οὗτος νόμος παραβιάζεται μὲ τὸν θρασύτερον τρόπον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παρνασσίδος, ἣν ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύῃ, ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Μὴ δυνάμενος δὲ σήμερον νὰ ἐξιστορήσῃ τὰς παραβιάσεις, αἵτινες φρίκην θέλουν προξενήσει εἰς τὴν Βουλήν, περιορίζεται μόνον νὰ εἴπῃ, ὅτι, ἐν ᾧ ὁ νόμος προσδιορίζει συντόμους προθεσμίας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται οἱ πολῖται τῶν ἐργασιῶν των, αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ Παρνασσίδος ἀναβάλλουν ἐπ' ἄπειρον τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν Γαλαξειδίου. Ἔχων λοιπὸν ἀνάγκην νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν τὰς αἰτίας τῆς τοιαύτης ἀναβολῆς καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκτεθησομένων παραβάσεων, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐμφανιζόμενος ὁ ὑπουργός, δώσει τὰς ζητουμένας πληροφορίας.

Ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισεν ὡς τοιαύτην τὴν δευτέραν ἐπίσης ἀπὸ τῆς παρούσης συνεδρίασιν.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 συζητήσεως, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μία τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας τὸ προκείμενον νομοσχέδιον φέρει, εἶναι καὶ ἡ πρώτην φὸν φορὰν ἐπιβαλλομένη ἐπὶ τοῦ θεριστοῦ χόρτου φορολογία· ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀσήμαντον τῆς προσόδου αὐτῆς ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰς ἀναγκαιούσας δι' αὐτὴν δαπάνας, καὶ παρατηρήσασα ὅτι καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἴδη ἀσήμαντα, ὡς τὰ ἄγυμνα καὶ λοιπὰ, ὁ νόμος ἀφῆκεν ἀφορολόγητα χάριν τῆς γεωργίας, ἐνόμισε δίκαιον νὰ προτείνῃ τὴν ἀπάλειψιν τῆς νέας ταύτης περὶ τοῦ χόρτου διατάξεως, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐν Ἑλλάδι τὸ θεριστὸν χόρτον δὲν παράγεται εἰς μεγάλας ποσότητας, ἀλλ' ὅσον μόνον ἀρκεῖ πρὸς διατροφὴν τῶν ζώων τοῦ γεωργοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησε καὶ δικαίαν καὶ ἀναγκαίαν τὴν τοῦ θεριστοῦ χόρτου φορολογίαν, διότι δὲν βλέπει τὸν λόγον τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἀφ' οὗ φορολογοῦνται τὰ γρασίδια καὶ τριφύλλια, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται μάλιστα καὶ δαπάνη. Τὴν ἀπόφασίν του δὲ ταύτην ἐστήριξε τὸ ὑπουργεῖον εἰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, διὰ τῶν ὁποίων παρέστησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι πολλαχοῦ τὸ εἶδος τοῦτο παρέχει ἱκανὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην πρόσοδον. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀφίνοντες τὸ χόρτον ἀφορολόγητον, ἀδικοῦμεν καὶ τὴν γεωργίαν, διότι ἕκαστος ἀντὶ γρασιδίων καὶ τριφυλλίων θέλει προτιμᾷ τὴν παραγωγὴν τοῦ χόρτου. Οὐδεὶς δὲ φόβος ὑπάρχει διενέξεων μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ὡς ὁ προαγορεύσας διϊσχυρίσθη, διότι τὸ χόρτον ὑπάγεται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν καὶ οὐχὶ εἰς ἐνοικίασιν.

Ἐπήγγειλεν ἕτερος, ὅτι ἡ τοῦ χόρτου φορολογία ναι ὅλως νέα, καὶ ἐπιμένως, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἐπιμένῃ εἰς τὴν φορολογίαν αὐτοῦ, στηριζόμενον εἰς τὰς πληροφορίας τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ἀπαιτεῖται νὰ δοθῶσι διασαφήσεις τινὲς ὡς πρὸς τὴν ὀνομασίαν, διότι θεριστὸν χόρτον λέγεται πᾶν χόρτον θερίζόμενον καὶ ἔχον ἑνὸς ποδὸς ὕψος. Θεωρεῖ λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ διευκρινισθῇ ποῖον χόρτον θέλει ὑπόκεισθαι εἰς φορολογίαν πρὸς ἀποφυγὴν ἀδικημάτων.

Ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅτι διὰ τῆς φράσεως *θεριστὸν χόρτον* τὸ ὑπουργεῖον ἐννοεῖ τὸ

φυόμενον ἀπὸ γαίας, αἵτινες δὲν παράγουσιν ἄλλο εἶδος, διότι τοιοῦτον χόρτον παράγεται καὶ ἀπὸ γαίας, αἵτινες καλλιεργοῦνται ἐν ᾧ δύω ἔτη, μένουσιν ἓν ἔτος ἀκαλλιέργητοι, καὶ δίδουσι τοιοῦτον χόρτον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ὑπάγεται εἰς φορολογίαν.

Ὑπέρεμεν ἕτερος, ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν εἰσάγεται ἐν τῷ νόμῳ τοιαύτη διάταξις, ἥτις οὐ μόνον δὲν θέλει πραγματοποιηθῇ, ἀλλὰ καὶ ὀλίγην θέσιν προξενήσει εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἐπὶ ἀντιβασιλείας εἶχον προσκληθῇ οἱ ἔφοροι νὰ σημειώσωσιν εἰς τὰς διακοινώσεις των, ὅτι ἐνοικιάζεται καὶ ἡ τοῦ χόρτου φορολογία, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ κερδοσκοποῦντες, προσήνεγκον ὑπερόγκους τιμάς. Ἀλλὰ πολλῶν γενομένων παραπόνων, ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ ἐλεύθερον φόρου τὸ χόρτον, καὶ ἐκ τούτου πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπέστησαν οἱ ἐνοικιασταὶ ζημίας. Ἀλλὰ τί ἐστὶ χόρτον θεριστόν; Πολλαὶ γαῖαι μένουσαι ἀκαλλιέργητοι, παράγουσι χόρτον μιᾶς σπιθαμῆς ὕψους καὶ εἰς εὐτελεῖς ποσότητας, τὸ ὁποῖον πολλάκις κόπτουν διὰ τῶν χειρῶν των αἱ γυναῖκες, καὶ τὸ ὁποῖον, καθ' ἣν ἔδωκεν ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐξήγησιν, δὲν ὑπόκειται εἰς φορολογίαν. Ὅπως δήποτε ὅμως πολλαὶ θέλουσιν ἐγερθῇ διενέξεις καὶ πολλὰ ἄτοπα λάβει χώραν, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ θερμῶς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραιτηθῇ μιᾶς τοσούτου καταστρεπτικῆς διατάξεως, ἥτις οὐδεμίαν ὑπόσχεται εἰς τὸ δημόσιον ὠφέλειαν. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπὶ Βαυαροκρατίας τοσαῦται ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων εὐκολίαι, ἄτοπον θεωρεῖ νὰ ζητῶμεν νὰ χειροτερεύσωμεν τὴν θέσιν αὐτῶν σήμερον.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι, ἐὰν ὑπάρχωσι γαῖαι ἐκτεταμέναι, αἵτινες παράγουσι χόρτον εἰς ἱκανὴν ποσότητα, τότε δικαίως πρέπει νὰ φορολογηθῇ, ἄλλως ἡ διάταξις ἀποβαίνει περιττή. Διότι, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, οἱ μὲν ἀγροί, οἱ παράγοντες χόρτον καθ' ἕκαστον ἔτος μένουσιν ἀκαλλιέργητοι, δὲν φορολογοῦνται, οἱ δ' εὐτελεῖς ποσότητας παράγοντες οὐδεμίαν σημαντικὴν πρόσοδον φέρουν εἰς τὸ δημόσιον. Καθ' ἣν ὅμως περίπτωσιν θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ φορολογία, τότε ἀπαιτεῖται νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ χόρτον ὡς φορολογητέον ἀντικείμενον ἐν τῷ σταθερῷ νόμῳ, καθ' ὃν ὁ παρὼν τὸ ποσὸν μόνον τοῦ φόρου ὁρίζει.

Ἐπέρασεν ἄλλος, ὅτι, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἕκαστος πρέπει νὰ φορολογῆται ἀναλόγως τῆς περιουσίας του, καὶ ἐπειδὴ τὸ χόρτον εἶναι περιουσία, ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῇ εἰς φορολογίαν. Καθ' ἃς δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἔχει ἐπισήμους πληροφορίας, θεριστὸν χόρ-

τον ὑπάρχει καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῦτο πρόκειται νὰ φορολογηθῇ. Ἀλλ' ἡ διάταξις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τοσοῦτον γενικὴ καὶ ἀσαφὴς, ὥστε μυρία θέλουν συμβῆ ἄτοπα. Ἐνταῦθα π.χ. εἷς θερίζει ἐντὸς τοῦ μποστανίου του καὶ φόρτωμά τι χόρτου, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπόκειται εἰς φορολογίαν, κατὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ· ἀλλ' ἂν μὲν τὸ θεριστὸν χόρτον ἐνοικιασθῇ, ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει ἀπαιτήσει φόρον, ἂν δὲ εἰσπραχθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, τὸ δημόσιον θέλει δαπανήσει εἰς ἐπιστασίας πλειότερον παρ' ὅσον θὰ εἰσπράξῃ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γίνῃ διασάφησίς τις περὶ τοῦ φορολογητέου χόρτου, ὁριζομένων τῶν μερῶν, εἰς ἃ παράγεται τὸ φορολογητέον.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος εἶναι ἄδικος, διότι τὸ χόρτον πωλεῖται εἰς πολὺ κατωτέραν τιμὴν τοῦ γρασιδίου καὶ τῶν τριφυλλίων· ἐπήνεγκέ τις, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἀνέφερε μόνον αὐσιώδη τοῦ Συντάγματος διάταξιν περὶ δικαίας διανομῆς τῶν φόρων. Ἀλλ' ἐωτᾷ αὐτὸν καὶ τοὺς ὑπουργοὺς ἐὰν ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζηται ἐξίσου εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν, καὶ ἂν πάντες οἱ Ἕλληνες συνεισφέρουν ἀναλόγως τῆς περιουσίας των. Λάβετε εἰς χεῖρας τὸν προϋπολογισμόν, καὶ θέλετε ἰδῇ ὅτι τὰ 18 ἑκατομμύρια τῶν ἐσόδων πληρόνει ὅλα ἡ γεωργία, ἐν ᾧ ὁ μεγαλείτερος κλάδος τοῦ ἔθνους εἶναι ἡ ναυτιλία, ἥτις ὅμως οὐδὲν ἔσοδον παρέχει εἰς τὸ δημόσιον. Μὲ ἀπορίαν δὲ ἤκουσε τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης εἰπόντα, ὅτι ἡ προκειμένη διάταξις δὲν ἀφορᾷ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ τὸ τῆς γεωργίας, ἵνα μὴ τρέπωνται οἱ γεωργοὶ εἰς τὴν τοῦ χόρτου παραγωγήν, παραμελοῦντες οὐσιωδέστερα προϊόντα. Παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις οὐδέποτε ἠθέλησε δυστυχῶς νὰ κυβερνήσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, καὶ εὐτυχεῖς ἠθέλομεν εἶσθαι, ἐὰν τοὐλάχιστον ἄφινεν αὐτὸν ἐλεύθερον εἰς τὰς προσπαθείας του, καθ' ὅσον αὐτὸς γνωρίζει καλῶς τὸ συμφέρον του. Ἐνῷ δὲ εἰς ὅλα τὰ κράτη πᾶσα νέα πρόσοδος ἐμψυχοῦται διὰ παντὸς μέσου, ἐνταῦθα ζητοῦμεν νὰ τὴν καταστρέψωμεν. Προτείνει διὰ ταῦτο τὴν ἀπάλειψιν τοῦ θερισοῦ χόρτου, ὡς ὅλως ἀσημάντου προσόδου.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ἂν καὶ ἄπειρος περὶ τὰ φορολογικὰ ἀντικείμενα, ἐξ ὅσων ὅμως ἐλέχθησαν νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἤθελεν εὑρεθῇ σύμφωνος, ἐὰν ἡ περὶ χόρτου διάταξις ἐτροποποιεῖτο οὕτω· «τὰ θεριστὰ χόρτα ἐπὶ γαιῶν ἐκτάσεως ἀνωτέρας τοῦ ἑνὸς στρέμματος, ἀπὸ τῆ παραγωγῇ ἢ τῇ καλλιεργείᾳ ταύτῃ προσδιωρισμένων.»

Ἑτέρου δὲ προτείναντος τὴν ἑπομένην ὑποτροπολογίαν· «βεβαιωτὰ χόρτα, ὅσα θερίζονται εἰς γαίας συσσωματωμένας καὶ προσδιωρισμένας εἰς παραγωγὴν αὐτοῦ, λεπτὰ 50, ἐξαιρουμένων τῶν σποράδην συλλεγομένων, καὶ δύω στρεμμάτων δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην.»

Ἐνταῦθα θεωρηθείσης ἐξηντλημένης τῆς συζητήσεως, ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν παρουσίασε τὴν ἑπομένην τροπολογίαν· ἀκαθῶς καὶ τὰ βεβαιωτὰ χόρτα τὰ παραγόμενα ἀπὸ γαίας ἐκτάσεως ἀνωτέρας τῶν δύω στρεμμάτων καὶ προσδιωρισμένας ἐπὶ τῇ παραγωγῇ ἢ τῇ καλλιεργείᾳ ταύτῃ» μεθ' ἧς συνεχώνευσε καὶ ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ προταθεῖσαν. Ταύτην δὲ παραδεχομένης καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, διεσάφησεν ὅτι ἐννοεῖ γαίας συσταθὲν κειμένας.

Παρετήρησέ τις μετὰ ταῦτα, ὅτι σκοπὸς τοῦ ὑπουργείου εἶναι νὰ φορολογηθῇ τὸ πρὸς ἐμπορίαν παραγόμενον εἰς μεγάλην ποσότητα χόρτον, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει νὰ φορολογῆται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, τιμημένης τῆς περὶ φορολογίας αὐτοῦ διατάξεως εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων, καὶ ἀφαιρουμένης ἐντεῦθεν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ πρόεδρος ἀνακεφαλαιώσας τὰ λεχθέντα, παρετήρησεν, ὅτι τέσσαρες ἐπροτάθησαν τροπολογίαι· α') ἡ τῆς εἰσαγγελικῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἐντελῆ ἀπαλλαγὴν τῆς φορολογίας τοῦ χόρτου· β') ἡ τοῦ βουλευτοῦ Καλαμῶν, μεθ' ἧς συνεχωνεύθη καὶ ἡ τοῦ βουλευτοῦ Πανεπιστημίου· γ') ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ναυπακτίας, καὶ δ') ἡ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, ζητούντος τὴν μεταθεσιν τῆς διατάξεως ἀπὸ τοῦ παντὸς κεφαλαίου εἰς τὸ τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰ τελωνεῖα φόρων.

Ἐγένετο οὕτω ἐπὶ τῆς πρώτης αἰτήσει δέκα βουλευτῶν ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Χ. Τσαλαμιδᾶν. Ἀλλὰ μὴ ὑπολειπομένης πλήρους τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἀποχώρησίν τινων, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 1/2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Δ. Ν. Πετιμεζᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.
Τῆς 11 Μαΐου 1855.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν δύω παρελθουσῶν συνεδριάσεων, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Προκειμένου νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ χθὲς ἀναβληθεῖσα ὑπηρεσία, λαβὼν τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, παρετήρησεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον σκοπὸν εἶχε διὰ τῆς διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου νὰ φορολογήσῃ τὰς μεγάλης ποσότητος χόρτον παραγούσας γαίας χάριν τῆς ἴσης τῶν φόρων διανομῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ δυσδιάκριτον τοῦ φορολογητέου χόρτου ἐπροκάλεσε διαφόρους τροπολογίας, καὶ ἐπειδὴ, παρελθούσης τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου θέλει μείνει ἀπραγματοποίητος, διότι τὸ χόρτον εἰς τὰ πλεῖστα μέρη ἐθερίσθη ἤδη, διὰ νὰ λάβῃ δὲ καὶ τὸ ὑπουργεῖον εὐκρινεστέρας πληροφορίας πρὸς σαφῆ διάκρισιν τοῦ φορολογητέου χόρτου, εὐβόλως δυσκολεύεται νὰ παραδεχθῇ τὴν περὶ ἀπαλείψεως τῆς φορολογίας τοῦ χόρτου πρότασιν, ἂν καὶ ἡ φορολογία αὕτη δὲν εἰσάγεται πρώτην ἤδη φοράν, ἀλλ' ἐνεκιβάσθη καὶ κατὰ τὸ 1844 καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ ἀπαλείψεως τοῦ χόρτου γενομένην πρότασιν.

Ἀκούων μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς, παρετήρησεν, ὅτι ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρῳ περιέχεται καὶ ἡ φορολογία τῶν καπνῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐβεβαιώθη ὅτι ὑπάρχουσι γαῖαι μὴ παράγουσαι καπνὸν ἀξίας πλείονος τῶν 30 δραχμῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐθεώρησεν ἄδικον αἱ γαῖαι αὗται νὰ πληρόωσι φόρον ἴσον μὲ τὰς παραγούσας καπνὸν 50 δραχμῶν, ἐθεώρησε δίκαιον νὰ προτείνῃ τὸν σχηματισμὸν δ.' τάξεως χάριν τῆς ἴσης τῶν φόρων διανομῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ κακὸν δὲν θεραπεύεται διὰ τοῦ σχηματισμοῦ κατωτέρας τάξεως, διότι, ἐν ᾧ ὁ καλλιεργῶν καπνὸν δηλόνει κατὰ τὸν ἰούλιον ὅτι ἐφύτευσε 50 στρέμματα γῆς, αἴφνης ἕνεκα ξηρασίας δὲν καρποφορεῖ εἰμὴ μόνον τὰ 30 ἢ 20 στρέμματα, ἢ καταστρέφεται ὑπὸ τῆς ἀκρίδος τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ καρποῦ, καὶ μολαταῦτα ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ἐπὶ 50 στρεμμάτων,

τὰ ὁποῖα ἐθέλωσε, καὶ οὕτω πληρόνει φόρον διὰ πρόσοδον 50 στρεμμάτων, ἐνῷ συνέλεξε καπνὸν 20 ἢ 30 στρεμμάτων. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοῦ μεγάλου τούτου ἀδικήματος προτείνει νὰ σχηματίζηται μία ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἥτις νὰ βεβαιοῖ διὰ πρωτοκόλλου τὸν ἀριθμὸν τῶν καρποφορηπάντων στρεμμάτων.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἑπομένως ἀπόκειται εἰς τὸν ἔφορον νὰ συγχωνεύσῃ τὰ καρποφορήσαντα στρέμματα· ἐπέτεγεν ἄλλος, ὅτι πραγματικῶς τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως, διότι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται ἄλλοι σχεδὸν οἱ ὄψιμοι καρποί, ὡς τὰ βαμβάκια, οἱ σικυώνες καὶ λοιπά.

Ἐπέτεγεν ἕτερος, ἀπαντῶν εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι βάσις τῆς φορολογίας εἶναι τὸ 10 τοῖς 0[0, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῇ ὡρίσθη ἡ φορολογία τῶν καπνῶν, ἐν ᾧ, ὡς παρετηρήσαμεν εἰς τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κλίμακα, δὲν ἐτηρήθη ἡ αὐτὴ ἀναλογία καὶ εἰς τὰ λοιπὰ εἴδη ἢ κτήματα. Εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἀμπέλων π. χ. τὸ ἥμισυ τῆς παραγωγῆς τῆς πρώτης τάξεως εἶναι δραχμαὶ 50, διὰ τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ φόρος 50 λεπτῶν, καὶ ἐν τοσούτῳ ὁρίζεται φόρος λεπτῶν 70, λαμβανομένων ὡς βάσις τῆς παραγωγῆς ἑπτὰ δραχμῶν ἀντὶ 5. Οὕτως ἐπίσης καὶ εἰς τὰ περιβόλια τὸ ἥμισυ τῆς παραγωγῆς τῶν τῆς α. τάξεως εἶναι δραχμαὶ 22 καὶ 50, καὶ ἀντὶ 2 καὶ 25 ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 3, λαμβανομένου ὡς βάσις τῆς παραγωγῆς πλέον τοῦ ἡμίσεως. Ὁ νομοθέτης λοιπὸν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν περίστασιν, ἣν ἡ ἐπιτροπὴ προβλέπει, καὶ διὰ τοῦτο ἐφάνη ἐπιεικέστερος εἰς τὴν τῶν καπνῶν φορολογίαν, λαβὼν ὡς βάσιν τὸ ἥμισυ τῆς παραγωγῆς.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τὸ ζήτημα, ὅπερ ἔφερε σήμερον ὁ βουλευτὴς Ἄργους, ἀναφανὲν καὶ πέρυσι, δὲν ἀφορᾷ μόνον τὰ καπνά, κοκκάρια καὶ βαμβάκια, ἀλλ' ὅλα σ' ἀντικείμενα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4. Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι δύσκολον, ὡς ἀποβλέπον τὴν τῶν φόρων ἐλάττωσιν, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ προβῶμεν σήμερον ἐκ τοῦ προχείρου εἰς τὴν εὕρεσιν μιᾶς διατάξεως, τὸ δὲ κατ' ἐξαίρεσιν ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων ληφθὲν μέτρον ἐπροκαλέσθη ἐκ τοῦ ὅτι ἡ νόσος ὑπάρχει γενικὴ πρὸ χρόνων, καταστρέφουσα τὰς ἀμπέλους, καὶ διὰ τοῦτο ἦτον ἔργον ἀπολύτου δικαιοσύνης νὰ ληφθῇ ἐξαιρετικὴ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια. Καλὸν λοιπὸν εἶναι ν' ἀκουσθῶμεν σήμερον εἰς ἁπλῆν πρὸς τὴν κυβέρνησιν σύστασιν

περὶ εἰσαγωγῆς νόμου προβλέποντος τὴν περίστασιν, ἣν ἀνέφερεν ὁ βουλευτὴς Ἄργους, καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Οὕτω δὲ τοῦ προέδρου παρατηρήσαντος, ὅτι δύω ὑπάρχουσι προπολογίαι, ἡ τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως ἑκατέραν αὐτῶν, καὶ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 4 καθ' ἃ ἐπροπολογήθη, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 5 καὶ 6 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχουσι δ' οὕτως·

«Ἄρθρ. 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς·

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἔγγειος φόρος.		Δικαίωμα ἐπικαρπίας	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Ἀμπέλοι	Ἔλαττον τῶν δρ. 10		70		70
	Ἀπὸ 10 ἕως 19	1	50	1	50
	» 20 » 29	2	50	2	50
	» 30 » 39	3	50	3	50
	» 40 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	3		3	
	Ἀπὸ δρ. 45—74	6		6	
	» » 75—104	9		9	
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12		12	
Ἀμυγδαλέαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2		2	
Λαχανόκηποι, σικυώνες (μποσάνια) γεώμηλα, κρίμμυα καὶ σκόροδα.	Ἔλαττον τῶν δρ. 45	3		4	50
	Ἀπὸ δρ. 45 ἕως 64	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	8		12	
Γραιδία καὶ τριφύλλια	Ἔλαττον τῶν δρ. 30	2		3	
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	3	50	5	25
Καπνὰ καὶ κοκκάρια	Ἔλαττον τῶν δρ. 50	2	50	3	75
	Ἀπὸ δρ. 50 ἕως 69	6		9	
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	8	50	12	75
Βαμβάκια	Ἔλαττον τῶν δρ. 20	1		1	50
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29	2		3	
	» » 30 » 39	3		4	50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	4		6	

Τὰ συστάδην περυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβληθεῖσαι ἄμπελοι, ὅσων τὸ προϊὸν ἠλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσοδός των τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην. Αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως ἄμπελοι, αἱ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, ἐὰν ἡ ἐρευνηθεῖσα πρόσοδός των δὲν φθάνῃ τὰς δραχμὰς 5, ἀπαλλάττονται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, εἰς ἣν συνερχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος, ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν 31 Ἰουλίου εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν κτῆμά τι παράγῃ ἀναμιξὶ διάφορα προϊόντα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ πίνακι, ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος αὐτῶν συγκεφαλαιοῦται καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιβάλλονται ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, χαρακτηριζομένου τοῦ κτήματος κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον προϊὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἀλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν. »

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 7, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι μεταξὺ τῶν προϊόντων τοῦ Κράτους, ἅτινα εἴτε πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς καλλιεργείας αὐτῶν εἴτε πρὸς εὐκολίαν τῶν φορολογουμένων ὑπήγαγον ἄλλοτε εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, ἦσαν καὶ τὰ σῦκα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μέτρου αὐτοῦ ὑπῆρξε σχεδὸν τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως, ἐν ᾧ συγχρόνως καὶ ὁ λαὸς ἀπηλλάγη ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν. Ὅταν ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐνοικιάσεως εἴδη τινα πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων ἐκ τῶν λαθρεμπορίων προερχομένων, ὑπῆγαγε καὶ τὰ σῦκα, ἐν ᾧ εἰς αὐτὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ λαθρεμπόριον, διότι 10,000 ὁρμαθιῶν ἀπαιτοῦσι πρὸς μεταφορὰν εἰς τὸ παράλιον μέγαν ἀριθμὸν ζώων, καὶ ἀπὸ τοῦ παραλίου εἰς τὸ πλοῖον ἐπίσης ἱκανὸν ἀριθμὸν λεμβῶν, καὶ ἑπομένως οὔτε κἂν ὑπόνοια λαθρεμπορίου τῶν σύκων δύναται

νὰ ὑπάρχῃ. Ἕτερος δὲ λόγος τοῦ νὰ ὑπαχθῶσι τὰ σῦκα εἰς τὴν ἐνοικίασιν ἦτον καὶ ἡ ἐσωτερικὴ αὐτῶν κατανάλωσις, ἥτις δὲν ἐφορολογεῖτο. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῶν ζήτησις ὑπῆρχε πάντοτε μεγάλη, ἐντὸς τοῦ Κράτους μικρὰ μόνον ποσότης κατηναλίσκετο, καὶ ἡ ἐντεῦθεν τοῦ δημοσίου ζημία μόλις ἀνέβαινεν εἰς 15,000 δραχμῶν, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ἐὰν θέλωμεν τὴν ἐμψύχωσιν τῆς καλλιεργείας τοῦ προϊόντος αὐτοῦ. Αἱ παρατηρήσεις του αὗται ἔτυχον ὑποδοχῆς ἀρίστης καὶ πλησίον τῶν ἄλλων τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνήκει εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαμῶν, ὅπου παράγονται τὰ σῦκα, δὲν ἠθέλησιν ἐξ ἀβροφροσύνης νὰ φέρῃ τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ παρατηρήσεις μόνον, ἀρίνων εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀφ' οὗ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, νὰ φέρῃ τὴν ἀπαιτουμένην διόρθωσιν τὸ προσεχὲς ἔτος, ἐπαναφέρων τὸ προϊὸν τοῦτο εἰς τὸ σύστημα τῆς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν φορολογίας. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι περὶ τούτου καὶ τὰ δημοτικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἀπηύθυναν εὐχὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐγνωμοδότησαν ὑπὲρ τῆς μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας.

Διαδεχθέντος τὴν ἕδραν τοῦ ἀντιπροέδρου, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι δὲν ἠθέλησε διστάσει τὸ ὑπουργεῖον νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην μεταβολὴν, ἂν δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς ἐπιβλαβεῖς αὐτοῦ συνεπείας. Τῷ 1851, 1852 καὶ 1853 ὑπῆρχε μὲν ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὰ σῦκα τὸ ἔμμεσον σύστημα τῆς φορολογίας, ἀλλ' ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ἀπέβαινεν ἐπιζήμιον εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἕνεκα τῶν ἐργουμένων λαθρεμπορίων καὶ τῆς μεγάλης ἐσωτερικῆς κατανάλωσεως. Ἠναγκάσθη λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ν' ἀντικαταστήσῃ τῷ 1855 τὸ μνησθὲν σύστημα διὰ τῆς ἀμέσου φορολογίας, καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ πείθουσιν ὅτι πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸ νέον τοῦτο σύστημα, διότι, ἐν ᾧ τὸ δημόσιον εἰσέπραξεν ἐκ τοῦ φόρου τῶν σύκων τὸ μὲν 1851 δραχμ. 108,000 περίπου, τὸ δὲ 1852 περὶ τὰς 142,000, καὶ τὸ 1853 137 000, διὰ τῆς ἀμέσου φορολογίας εἰσέπραξε τῷ 1855 ὑπὲρ τὰς 195,000 δραχμῶν. Καὶ ἔχει μὲν δίκαιον ἡ ἐπιτροπὴ θεωροῦσα τὸ σύστημα τῆς ἐμμέσου εἰσπράξεως ἀνεκτώτερον, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέχωμεν ὥστε νὰ μὴ στερῶνται καὶ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων αὐτοῦ δικαιωμάτων. Δὲν ἔχει δὲ ὑπόστασιν καὶ ὁ προτεινόμενος τῆς ἐπιτροπῆς φόβος, ὅτι διὰ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν σύκων θέλουσι προκύψει καθυστερήσεις, ἐπειδὴ ὥρισεν ἤδη ὁ πάγιος νόμος ὅτι

γίνονται δεκτοί μόνον οἱ ὁμολογουμένως ἀξιόχρεοι ἐνοικιασταί, ὑπ' εὐθύνην τῆς διενεργούσης τὴν δημοπρασίαν ἀρχῆς, καὶ ἐπρονόησεν ἐν γένει οὕτως, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμβῶσι καθυστερήσεις. Ἄλλως τε, ἀφ' οὗ ὁ πάγιος οὗτος νόμος ἐκδοθεὶς εἶπεν, ὅτι τὰ σῦκα Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης ἐνοικιάζονται, δυνάμεθα ἤδη νὰ μεταβάλωμεν τὰς διατάξεις αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νόμου, ὅστις καὶ προσωρινὸς εἶναι καὶ εἰς μόνον περιορίζεται τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ; Δι' ὅλα ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον ἐμμένει εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου καθιερούμενον σύστημα, ἀλλὰ θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς εὐχὰς τοῦ προαγορεύσαντος εἰσηγητοῦ, ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

Ἐπέρασε μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὅτι, ἂν καὶ δὲν εἶχε σκοπόν, λαμβάνει τὸν λόγον ἵνα ἀποκρούσῃ κυρίως ἰδέαν τινὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς γενομένης προτάσεως. Εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, ὅτι διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας νομοσχεδίου δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τῶν σύκων, διότι τὸ σύστημα τοῦτο κανονίζεται ὑπὸ τοῦ παγίου νόμου. Ἀλλὰ πῶς εἰσήχθη τότε ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ ἡ περὶ φορολογίας τῶν ἀμπέλων προπολογία; πῶς τὸ ὑπουργεῖον ἐπέρασε πολλὰς ἄλλας διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου μεταβολάς, ἀφ' οὗ ὁ πάγιος νόμος, ἀπροσβλήτος εἰς τὰς διατάξεις του, ἐμποδίζει τοῦτο; Λφ' οὗ ἄρα τὸ ὑπουργεῖον ἐνόμισεν ὅτι δὲν κωλύεται ὑπὸ τοῦ παγίου νόμου νὰ φέρῃ τὰς ἀναγκαίας μεταβολάς, ἡ κατὰ τῆς προτεινομένης γνώμης ἔνστασις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ δὲν δύναται νὰ ἦναι ἰσχυρά. Ἄλλως τε τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν νομοσχέδιον εἶναι ὁ πρῶτος καὶ κύριος νόμος, ὅστις κανονίζει ποῖα τὰ φορολογητέα ἤδη, καὶ διατάσσει πῶς πρέπει νὰ φορολογῶνται. Μετὰ τὰς γενικὰς δὲ ταύτας βάσεις ἐπέρχεται ὁ πάγιος νόμος, ἵνα ἐπεξηγήσῃ τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλουσιν ἐνεργηθῆ αἱ διατάξεις ἐκείνου· ὥστε οὐχὶ ὁ πάγιος ἀλλ' ὁ ἀνὰ χεῖρας νόμος εἶναι ὁ πρώτιστος, καὶ ἤθελεν εἶσθαι περίεργον νὰ λέγωμεν, ὅτι ὁ πάγιος χρησιμεύει ὡς ὅπως τοῦ νόμου τούτου, τοῦ ὁποίου ἐπεξηγεῖ τὰς διατάξεις. Ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς καὶ εἰς ἄλλο περιέπεσε λάθος, εἰπών, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου φορολογίας τῶν σύκων χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ **1855**, ἐν ᾧ διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ **1850** ἢ **1851**, ὥστε τὸ ἐντεῦθεν συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς προσόδου ἤθέλησε νὰ ἐξηγήσῃ, δὲν εἶναι ἀκριβές. Δὲν ἐπροκάλεσε λοιπὸν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ συστήματος ἡ τῶν δημοσίων συμφερόντων ζημία, ἀλλ' ὁ ἀκάματος

περὶ τὴν δενδροφυτείαν ζῆλος τῶν κατοίκων, διότι, ἐν ᾧ ἡ Μεσσήνη παρῆγεν ἐπὶ Καποδιστρίου **500,000** ὁρμαθῶν σύκων, παράγει σήμερον ἐννέα περίπου ἑκατομμύρια, καὶ ἀφθονία τοιαύτη δὲν παρέχει τῷ ὄντι μικρὰς ὠφελείας διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο κατέστη μισητὸν εἰς τὸν τόπον, διότι αἱ πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ κατοίκους ἀδικίαι τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν ἔχουσιν ὅρον. Γνωστὸν εἶναι ὅτι οἱ ἔμποροι ἰδίως ἐνδιαφέρονται τὶς πρῶτος νὰ ἐξαγάγῃ τὸ προϊόν, ἐλπίζοντες ἐκ τούτου μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Καταφεύγουσιν ἑτοιμένως εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ζητοῦντες τὴν ἔδειαν τῆς ἐξαγωγῆς, ἀλλ' ὁ ἐνοικιαστὴς ἀπαντᾷ, ὅτι δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο πρὶν ἡ συγκομισθῶσιν ὅλα τὰ σῦκα, πολλάκις δὲ ἀφίνει καὶ νὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὸ παράλιον, ὅτε ἀπαγορεύει τὴν ἐξαγωγὴν αἰφνιδίως. Ἐν τοιαύτῃ ἀμηχανίᾳ οἱ ἔμποροι πληρώνουσι τότε ὅ,τι ὁ ἐνοικιαστὴς τοῖς ζητήσῃ, καὶ τὸ ἐκπίπτουσιν ἔπειτα ἀπὸ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν κατοίκων. Ἐν γένει δὲ τοσοῦτον καταπιεστικὴ ἀπέβη ἡ τῶν ἐνοικιαστῶν ἰδιοτέλεια, ὥστε ἤκουσε πολλάκις ἐμπόρους ὁρκιζομένους νὰ παύσωσι τὴν μετὰ τῆς Μεσσήνης ἐμπορίαν ταύτην, ἵνα ἀπαλλαγῶσι τῆς μάστιγος τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἀλλὰ σκιαγραφῶν ταῦτα πάντα, ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι δὲν ὁρμᾶται ὑπὸ σκοποῦ ἄλλου ἢ τοῦ ν' ἀπομακρύνῃ καὶ ἀπὸ τοῦ προϊόντος τούτου τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, τὸ ὁποῖον καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀποκρούει, καὶ ν' ἀπαλλάξῃ, εἰ δυνατόν, τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὰς καταχρήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν. Τοῦτο καὶ μόνον εἶναι ἡ πρόθεσίς του, καθ' ὅσον ὅλη ἡ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ συστήματος ὠφέλεια τῶν κατοίκων θὰ ἦναι ἡ μικρὰ ἐσωτερικὴ κατανάλωσις. Δὲν ἔχει δὲ ὑπόστασιν καὶ ὁ φόβος, ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς φορολογίας δίδει χώραν εἰς λαθρεμπορια, α) διότι ὁ λιμὴν, περίοπτος πανταχόθεν, δὲν ἔχει τὰς παρεγκλίσεις ἐκείνας αἵτινες διευκολύνουσι τὴν λαθραίαν ἐξαγωγήν, καὶ β') διότι ὁ φυσικὸς ὄγκος τῶν σύκων δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτην ἀπόπειραν. Παύων, παρατηρεῖ, ὅτι ἀπέχων μακρὰν τοῦ νὰ θέλῃ νὰ ὑφαρπάσῃ τὸ ζήτημα, ὑποβάλλει μόνον τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὸ ὑπουργεῖον, παρακαλῶν αὐτὸ, ἀφ' οὗ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ πεισθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν λόγων του, νὰ ἐπαναφέρῃ ἐν καιρῷ τὸ πρῶτον φορολογικὸν σύστημα.

Προσέθηκε δὲ καὶ ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἰς δύω τινὰ ἐστήριξεν ἰδίως τὴν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου

φορολογίας τῶν σύκων ὑπεράσπισίν του, εἰπών, ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τούτου εἰσπράττει πολὺ πλειότερα τὸ δημόσιον, καὶ ὅτι ὁ τῶν καθυστερημάτων φόρος δὲν ὑπάρχει ἕνεκα τῶν ἐν τῷ παγίῳ νόμῳ διατάξεων. Ἀλλ' ἅπαντα τὰ μέτρα ταῦτα τοῦ νόμου πρὸ εἰκοσαετίας ὑπῆρχον ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ οὐδεμία προῆλθεν ὠφέλεια, διότι ἀπέναντι τῆς κακῆς πίστεως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ νόμος ἀμηχανεῖ. Ὁ φόρος λοιπὸν τῶν καθυστερημάτων ἔγκειται εἰς τὴν φύσιν τοῦ συστήματος. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐξ αὐτοῦ προσγινομένας ὠφελείας τοῦ δημοσίου, παρατηρεῖ, ὅτι, ἂν ἐγνώριζε τοὺς λόγους τούτους τοῦ ὑπουργοῦ, δὲν ἤθελε διστάσει νὰ διατυπώσῃ τὴν τροπολογίαν του ὑπὲρ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ συστήματος· διότι, ὡς ὁ ὑπουργὸς εἶπεν, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ εἰσεπράχθη τῷ 1855 περιττεύον ποσόν τι ἀσήμαντον, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῇ διπλάσιον τοῦ τῶν ἄλλων ἐτῶν, καθ' ὅσον τῷ 1855 ἕνεκα τῆς βιαίας τῆς σταφίδος τὰ σῦκα ἐπωλήθησαν εἰς ἀνωτάτας τιμάς. Τὸ σύστημα λοιπὸν τῆς ἀμέσου φορολογίας ἀνωφελὲς διὰ τὸ δημόσιον καὶ ἐπιζήμιον διὰ τοὺς φορολογουμένους, ὑπὲρ μόνων τῶν ἐνοικιαστῶν εἶναι πηγὴ πλούτου, διότι κατὰ τὴν περυσινὴν ἐνοικίασιν μόνου τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν σύκων Καλαμῶν γνωρίζει ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ ὠφελήθησαν 50.000 δραχμῶν. Πλέον παρατηρεῖ, ὅτι ἐξέθηκε τὰς ὀλίγας ταύτας σκέψεις, ἵνα καὶ τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἡ Βουλὴ λάβωσιν ἀφορμὴν νὰ σχηματίσωσι τὴν δέουσαν περὶ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος τῶν σύκων ἰδέαν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὸ 7 ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπίσης δ' ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη καὶ τὰ ἄρθρα 8, 9, 10, 11 καὶ 12 δι' εἰδικῆς ἑκάστου ἀναστάσεως ὡς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειοῦνται.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ 13 ἄρθρου, ἠρώτησέ τις ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφίου αὐτοῦ ἂν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς πωλῶν τὸ ἐξαγόμενον προϊόν του ἐκ τοῦ ἀφιερωμένου πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ ἀφορολογήτου στρέμματος, δύναται νὰ προμηθευθῇ ἕτερον εἶδος προϊόντος, χωρὶς ἐπίσης νὰ φορολογῆται, ἀφ' οὗ ἐπρομηθεύθη αὐτὸ πάλιν δι' ἰδίαν του χρῆσιν; Ἀπήντησε δὲ ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται τοῦτο, ἐπειδὴ ὡρίσθη νὰ μεταχειρίζωνται τὸ προϊὸν τοῦ στρέμματος τούτου πρὸς ἰδίαν μόνον χρῆσιν καὶ οὐχὶ ὁπωσδήποτε νὰ τὸ πωλῶσιν.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὅτι πολλοὶ ἔφοροι καὶ δήμαρχοι ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ δηλόνωσι καὶ τὸ στέμμα τοῦτο, διότι ἄλλως πωλοῦσιν ἐκ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ. οὗτοι δὲ φοβούμενοι τὰς συνεπείας, βιάζονται νὰ δηλόνωσι καὶ τὸ μνησθὲν στρέμμα. Διὸ συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου ὁδηγίας.

Παρετήρησε δὲ ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ἐπὶ τοῦ 3 ἐδαφίου, ὅτι, κατὰ τὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν, τὰ εἰς ἐθνικοὺς ἢ ἐκκλησιαστικοὺς ἀγροὺς σποράδην εὑρισκόμενα ὀπωροφόρα δένδρα δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς φόρου κτλ. Ἀλλ' εἶναι ἄδικον νὰ διατίθενται ὡς ἐθνικὰ δένδρα ὀπωροφόρα, τὰ ὁποῖα ἐκαλλιέργησαν οἱ κάτοικοι διὰ πολλῶν κόπων, καὶ νὰ μὴ ἀπολαύωσι τοῦ καρποῦ των, μόνον διότι εὑρίσκονται ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς. Διὸ προτείνει νὰ φορολογῶνται τὰ δένδρα ταῦτα ὡς ἐθνικοῖδιόκτητα.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἐξαίρεσις περιορίζεται εἰς μόνα τὰ ἐπὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν καίμενα δένδρα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς εὑρισκομένων· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐγκριθέντος δὲ καὶ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ συνόλου ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Νάζον καὶ Ν. Ματθαίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, εἰς ἣν συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 71. Ἔχει δ' οὕτως·

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Διὰ τὸ ἔτος 1856 ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρ. 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται·

α') Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100· δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β'.) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν·

Ἔγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρῶσιν ἢ παράγονται εἰς δήμους, ἔνθα δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ δύω τὴν ὀκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ δύω ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ ἑκατὸν τὴν ὀκάν.

γ'.) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0/0.**

δ'.) Ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0/0.**

Δικαίωμα ἐπικαρπίας **10** τοῖς **0/0.**

ε) Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος·

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0/0.**

ς') Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου.

Ἔγγειος φόρος **10** τοῖς **0/0.**

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης **15** τοῖς **0/0.**

Ἄρθρ. 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων προσδιορίζεται **10** τοῖς **100**· ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μουσοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας, πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρ. **4.** Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς.

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἔγγειος φόρος Δ.	Ἔγγειος φόρος Λ.	Δικαίωμα ἐπικαρπ. Δ.	Δικαίωμα ἐπικαρπ. Λ.
Ἀμπελοι	Ἐλαττον τῶν δρ. 10		70		70
	Ἀπὸ 10 ἕως 19	1	50	1	50
	» 20 » 29	2	50	2	50
	» 30 » 39	3	50	3	50
	» 40 καὶ ἐπέκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἐλαττον τῶν δρ. 45	3		3	·
	Ἀπὸ δρ. 45—74	6	·	6	·
	» » 75-104	9	·	9	·
	» » 105 καὶ ἐπέκεινα	12	·	12	·

Ἀμυγδαλέαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2	·	2	·
Λαχανόκηποι, σπαρτοὶ (χερσάκια) γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα.	Ἐλαττον τῶν δρ. 45	3	·	4	50
	Ἀπὸ δρ. 45 ἕως 64	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	8	·	12	·
Γραιδία καὶ τριφύλλια.	Ἐλαττον τῶν δρ. 30	2	·	3	·
	Ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα	3	50	5	25
Καπνὰ καὶ κουκκάρια	Ἐλαττον τῶν δρ. 50	2	50	3	75
	Ἀπὸ δρ. 50 ἕως 69	6	·	9	·
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα	8	50	12	75
Βαμβάκια	Ἐλαττον τῶν δρ. 20	1	·	1	50
	Ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29	2	·	3	·
	» » 30 » 39	3	·	4	50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	4	·	6	·

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται μὲ περιβόλια.

Αἱ ὑπὸ τῆς νόσου μύκητος προσβληθεῖσαι ἄμπελοι, ὅσων τὸ προϊὸν ἠλαττώθη τοσοῦτον, ὥστε ἡ πρόσοδος τῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐξομοιοῦται μὲ πρόσοδον ὑπαγομένην εἰς κατωτέραν τάξιν, θέλουσι φορολογεῖσθαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος κατὰ τὴν τάξιν ταύτην. Αἱ δὲ τῆς κατωτάτης τάξεως ἄμπελοι, αἱ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου, ἐὰν ἡ ἐφετινὴ πρόσοδος των δὲν φθάνῃ τὰς δραχμὰς 5, ἀπαλλάττονται ἐντελῶς τοῦ τε ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ περιστατικὸν τοῦτο βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, εἰς ἓν συνεχομένων, προηγουμένης αἰτήσεως τοῦ ἀμπελοκτήμονος, ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου διδομένης τὸ βραδύτερον τὴν **31** Ἰουλίου εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν κτῆμά τι παράγῃ ἀναμιξ διάφορα προϊόντα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ πίνακι, ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἐτησία πρόσοδος αὐτῶν συγκεφαλαιοῦται, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιβάλλονται ὅ,τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, χαρακτηριζομένου τοῦ κτήματος κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον προϊὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6. Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον εἰς ἄλλοίαν φορολογίαν, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα εἰσπρατταμένων φόρων καὶ ἐπικαρπιῶν.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὡς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος βασιλογίου κανονίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα.

Εἶδος προϊόντος.		Ἔγγειος φόρος Δ.	Ἔγγειος φόρος Λ.	Ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. Δ.	Ἔγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρ. Λ.	Ἐξαγωγικὸν τέλος Δ.	Ἐξαγωγικὸν τέλος Λ.
Σταφὶς δι' ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν		15	-	-	-	9	-
Βαλανίδια.							
1) Διὰ τὰς νομοὺς Μεσσήνης	Ἐπ' ἐκάστου κατοίκου	-	-	3	-	-	60
2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἤλείας		-	-	2	50	-	60
3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν		-	-	2	-	-	60
4) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα		4	40	-	-	-	65
5) Διὰ τὴν Ἀττικήν, Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον		4	05	-	-	-	60
Κικέδια.							
1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἤλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν	Ἐπὶ ἑπτὰ ἐπὶ	-	-	-	25	-	06
2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους		-	40	-	-	-	06
Πρινοκόκκιον ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		4	50	-	-	-	90
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστου καντηρίου		2	-	-	-	4	20
Ξηρὰ σῦκα		1	-	-	-	-	60
Δαμάσια ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος		1	-	-	-	-	60
Πορτοκάλλια		4	-	-	-	4	20
Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὀκᾶς		-	02	-	-	-	01

Ἐὰν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἤλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος καὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται ὁ μὲν ἐπὶ τῆς σταφίδος κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν σύκων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν, ἀμφότεροι μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα.

Ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλάνων, τῶν κικιδίων, τῆς σταφίδος, τοῦ πρινοκοκκίου, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου.

Ἐὰν δέ τινα ἐκ τῶν προϊόντων τούτων ἀποδίδωσι τὸν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κτλ. νόμου.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 8. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύω ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ 8 τὴν ὀκάν.

2) Ἐπὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετάξης πρὸς δραχ. 2 καὶ 50 τὴν ὀκάν.

3) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δραχ. 1 τὴν ὀκάν.

4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μούστου ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμήν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 9. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποὶ καὶ τὸ προϊὸν τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ἰδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας, διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ὑφ' οἱονδήποτε τίτλον παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιοῦχοις μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1856.

Ἄρθρ. 12. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

1) Αἱ ἄμπελοι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) Αἱ ἐνοικιαζόμεναι ἰδιωτικαὶ ἄμπελοι καὶ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων.

Ἄρθρ. 13. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

1) Τὰ ἄγυρα.

2) Ἓν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιεργητοῦ.

3) Τὰ σποράδην ὑπάρχοντα δένδρα τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω

στρέμματος, εἰς τὰς αὐλάς, τοὺς ἰδιοκτήτους ἀγροὺς καὶ τοὺς ἰδιοκτήτους ἀμπελῶνας ἢ σταφιδαμπελῶνας εὑρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύω μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Οἱ ἀπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομορεῶν ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥώδη, ὁ βίκος καὶ τ' ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζωνται.

8) Πεντήκοντα ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ 1856 ἔτος νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι ;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δημήτριος Ὀρεινός		Δ. Π. Πετραπουλάκης	
Λουκᾶς Λόντος	N	Γεωρ. Δ. Τσιγκουράκος	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Ἀναγνώσ. Παπαθανασίου	N
Πέτρος Καμπάνης		Γεώργιος Κονδύλης	
Νικόλαος Π. Καΐρης		Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Ἀναγνώστης Γιαννουλίδης	N	Ἰωάννης Ἀποστολίδης	N
Δημήτριος Τσάκρης		Βασίλειος Νώνης	N
Γεώργιος Τσάκρης	N	Σταμάτιος Μήτσας	N
Νικόλαος Ἰατρός	N	Δημήτριος Ζῶτος	N
Σκαρλάτος Σοῦτσος	N	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ν. Α. Γρανίτσας	
Ἀνδρέας Μεταξᾶς		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Σταῦρος Βλάχος		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N
Ἀνδρέας Ἴσκος		Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Σωτήριος Στράτος		Σόλων Κρεστενίτης	N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Δημήτριος Ἀθανασίου	
Φίλων Φίλωνος	N	Γεώργιος Διαμάντης	N
Ἀντώνιος Φ. Γρίβας		Ν. Δελένδας	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Δ. Γαβρᾶς	N
Κωνστ. Γριβογεώργης	N	Ν. Βαρβαρῆγος	N

Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Ἰω. Προβιλέγιος	N
Ἀτωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰω. Ταταράκης	N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Σ. Βαρότσης	N
Ἠλίας Παπαδαῖος	N	Χ. Σουμαρίπας	
Ἀθανάσιος Δανηλόπουλος		Δ. Δημητρακόπουλος	
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Π. Χρυσοβέργης	N
Ἰωάννης Ζάρκος	N	Α. Παπαδημητριάδης	N
Βελισάριος Νικολαΐδης	N	Δ. Κοκοτάκης	
Ἰωάν. Μπαλάφας		Ἰωάννης Ἀμβροσιάδης	
Πέτρος Δελιγιάννης		Ἰωάννης Εὐσταθίου	N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Γεώργιος Μαδεμοχωρίτης	N
Κωνστ. Ἀσημπρινόπουλος	N	Γεώργιος Μπάνης	N
Νικόλαος Μπούκουρας	N	Νικόλαος Πιεράκος	
Π. Κολποδίνος		Γερμανὸς Μαυρομιχάλης	
Ἠμ. Ἀντίπας	N	Δημήτριος Πουλικάκος	
Γ. Πανοπριφτόπουλος	N	Γρηγόριος Πατριαρχέας	N
Μιχαὴλ Τριανταφυλλόπουλος		Π. Χριστόπουλος	
Χρῆστος Ῥάγκος	N	Π. Κανελλόπουλος	
Ῥὺθ. Κανελλόπουλος		Νικόλαος Μοσχούλας	
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Σπ. Πήλληκας	N
Νικόλαος Ματθαίου	N	Ν. Πανουργιᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Κωνσταντῖνος Βλάμης	
Σ. Κοπανίτσας	N	Ῥὺθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἐμμ. Μελετόπουλος		Σιδέρης Πράτσικας	
Α. Κορφιωτάκης	N	Π. Πατρινός	
Γ. Γιατράκος	N	Χρ. Τσαλαμιδᾶς	N
Λουκᾶς Στεφάνου		Περικλῆς Καλαμογδάρτης	N
Ἰωάννης Παπαλουκόπουλος	N	Νικόλαος Α. Χ. Ἀναργύρου	
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Ν. Α. Μπότασης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Κ. Δαρειώτης	
Β. Π. Δημητρακόπουλος		Ἰωάν. Σκαβέντσος	
Ἀναγνώστης Δεδόπουλος	N	Γ. Νικολάου	N
Α. Μαυροειδής		Γεώργιος Ναύτης	N
Γ. Κεφάλας	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Ἀναγνώστης Τσάκας	N	Ἀν. Ρενουάρδος	N
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος		Στ. Δάρας	N
Κωνστ. Ἰω. Κουρκουμέλης	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Παναγ. Ψάθης	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Νικόλαος Ναζὸς	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀναγν. Παπατσώρης	N

Δημ. Πολυχρονόπουλος	. .	Μ. Χουρμούζης	. . . . .
Κυριάκος Παναγόπουλος	. . Ν	Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	. . Ν
Δημ. Στάϊκος	. . . . . Ν	Γεώργιος Ριζόπουλος	. . .
Α. Κιζάνης	. . . . . Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	. .
Παντολ. Κουντουριώτης	. .	Αὐγερινὸς Λέβερωρ	. . . Ν
Δημήτριος Βουδούρης	. . .	Νικόλαος Β. Μπουδούρης	. .
Σταμάτιος Γ. Δοκός	. . . Ν	Α. Μάντσαρος	. . . . .

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ κατασκευῆς αἱμακιᾶς ἐν τῷ δήμῳ Γαυρίου νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
Ὁ προεδεύσας Ἀντιπρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΝΑΓΙΑΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 11 Μαΐου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ χήρα τοῦ μακαρίτου Γιατράκου δι' ἀναφορᾶς ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὸ Σῶμα δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐξέφρασεν αἰσθήματα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συντάξεως τῆς θυγατρός της νομοσχεδίου, ἡ δὲ Βουλὴ ἐπέτρεψε τὴν ἀναγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς.

Κληρωθεῖσα ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Κερκύρας πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Κ. Δημητριάδου, διορισθέντος διὰ θ. ντοῦ τῶν Ἀστυνομίας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ζηρολεκτῶν Σ. Καπανίτσα καὶ Π. Καλαμογδάρτου, ἔλαχεν εἰς τὸ α'. τμῆμα.

Ἀναγγελθέντος ἔπειτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀπευθυνθείσας τρεῖς ἐπε-

ρωτήσεις, καὶ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως παραλίων γηπέδων εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προταχθῇ ἡ εἰς τὰς ἐπερωτήσεις ἀπάντησις.

Ἀποσύραντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος τὴν περὶ παρεδιάσεως τοῦ περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν νόμου κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος ἐπερώτησίν του, διότι ἐπαύθη ὁ παραδιάσας τὸν νόμον ὑπάλληλος· λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς περὶ μισθοδοσίας τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων ἐπερωτήσεως, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ὁ ὑπάλληλος ὁ κατέχων δύω ἐμμίσθους θέσεις λαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης· δύναται δὲ νὰ λάβῃ καὶ ἐπιμίσθιον διὰ τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας ὅπως καὶ ὅταν ὁ νόμος ὁρίζῃ. Ἂς ἴδωμεν λοιπὸν ἂν οἱ εἰς δασονομικὰς θέσεις διοριζόμενοι ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσιν ἐπιμίσθιον. Γνωρίζομεν ὅτι κατὰ τὸ 1843 πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἐτέθησαν εἰς ἀργίαν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔλαβε τὸ μέτρον νὰ διορίσῃ αὐτοὺς εἰς δασονομικὰς θέσεις μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 70 κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ δασονομικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπερώτησις κυρίως ἀφορᾷ οὐχὶ τοὺς δασονόμους, ἀλλὰ τοὺς δύω δασάρχας Ἀρκαδίας καὶ Ἀργολίδος, οἵτινες, ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των, ὡς ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ λαμβάνουσι καὶ πλήρη τὸν μισθὸν τοῦ δασάρχου, παρατηρεῖ εἰς τὸν ἐπερωτήσαντα, ὅτι καὶ τοῦτο στηρίζεται εἰς τὸ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1843 διάταγμα, καὶ ἐπομένως εἰς οὐδένα ἐπῆλθε ποτε ἡ ἰδέα ν' ἀποτείνῃ τοιαύτην ἐπερώτησιν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἀνέγνωσεν ἀπὸ ἀρχὴν τινα τῷ ὄντι νόμιμον, εἰπών, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ὑπάλληλος κατέχων δύω θέσεις λαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης· δύναται δὲ νὰ λάβῃ καὶ ἐπιμίσθιον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζῃ. Συγχρόνως δὲ ἀπέστειλεν αὐτῷ καί τινα ἐπιστολὴν εἰπὼν, ὅτι εἰς οὐδένα ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα τοιαύτης ἐπερωτήσεως, διότι τὸ διδόμενον ἐπιμίσθιον στηρίζεται εἰς διατάγματα ἰσχὺν νόμου ἔχοντα· ἀλλὰ παρατηρεῖ, ὅτι τὰ διατάγματα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἰσχὺν μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ὅστις ῥητῶς ὁρίζει ὅτι ὁ δύω ἐμμίσθους κατέχων θέσεις λαμβάνει τὸν μισθὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης, τὸ δὲ διδόμενον ἐπιμίσθιον δὲν στηρίζεται εἰς νόμον, διότι τὰ διατάγματα, ὧν ἐμνήσθη ὁ ὑπουργὸς, δὲν δύνανται

νὰ ἔχωσιν ἰσχὺν νόμου, ὡς μὴ φέροντα τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν ὑπουργῶν οὐδ' ὑποβληθέντα εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ περὶ ἐπιμισθίου διάταγμα ἔχει ἰσχύν, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς δασάρχας, ἀλλ' εἰς μόνους τοὺς δασονόμους. Παρατηρεῖ δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὸ **1843** ἡ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ θέσῃ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς εἰς ἀργίαν, καὶ ἐπειδὴ ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ των δὲν ἐπήρκει εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας των, χάριν τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεών των ἀπεφάσισε νὰ τοὺς διορίσῃ εἰς δασονομικὴν ὑπηρεσίαν διὰ νὰ λαμβάνωσι τὸ ἐπιμίσθιον· ἀλλ' ἤδη ἐγένετο νέος νόμος δια τοὺς ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικούς, ὅστις εἶναι ἐν πλήρει ἰσχύϊ, καὶ ἑπομένως ὁ νόμος ἐκεῖνος τῆς ἀνάγκης ἔπαυσε πλέον τοῦ νὰ ἔχῃ ἰσχύν, διότι ἄλλως θέλουσιν ἔχει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δύω νόμους, ὅπερ ἄτοπον. Ὑπενθυμίζει δὲ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι πρὸ μικροῦ εἰσήχθη καὶ ἓν ἕτερον νομοσχέδιον, καθ' ὃ οἱ ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των καὶ τῆς ἐνεργείας, καὶ ἑπομένως οἱ τοιοῦτοι θέλουσι λαμβάνει δύω μισθοὺς πλήρεις, ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον **30** τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ἰδέαν τοῦ προαγορεύσαντος περὶ τῶν πρὸ τοῦ **1843** Β. διαταγμάτων, διότι αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ὑπουργῶν ἀπηντῶντο εἰς τοὺς νόμους καὶ οὐχὶ εἰς τὰ διατάγματα, ἅτινα ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύωσι καὶ μόνην τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ τὴν ὑπογραφὴν φέροντα. Παρατηρεῖ δὲ, ὅτι τὸ διδόμενον ἐπιμίσθιον οὐ μόνον νόμιμον εἶναι, ὡς στηριζόμενον εἰς Β. διάταγμα ἰσχὺν νόμου ἔχον, ἀλλὰ καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον. Καὶ δίκαιον μέν, διότι ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι λίαν εὐτελὴς καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπηρετῶσιν ἐπὶ μόνῳ τῷ μισθῷ αὐτῷ· συμφέρον δέ, διότι οἱ ἀξιωματικοὶ διοριζόμενοι εἰς δασονομικὴν ὑπηρεσίαν ἄνευ ἄλλης τινος ἀντιμισθίας, ἤθελον ἀναγκάζεσθαι νὰ καταχρῶνται ἢ καὶ νὰ παραμελῶσι τὸ καθῆκόν των.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου τεθὲν θέμα ὡς ἑξῆς· «Ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεχθέντα, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

Ἐπιληφθείσης εἶτα τῆς Βουλῆς τῆς ἑτέρας περὶ τῶν τουρκικῶν νομισμάτων ἐρωτήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἐτέθη εἰσέτι εἰς ἐνέργειαν ὁ περὶ τουρκικῶν νομισμάτων νόμος, διότι τὸ ὑπουργεῖον

δὲν εὑρήκησε κατάλληλον τὴν ἐποχήν, βλέπον ὅτι ἐκ τῆς πληθύος αὐτῶν πολλαὶ ἠδύναντο νὰ προκύψωσι ζημίαι, τὰς ὁποίας θέλον ν' ἀποφύγῃ, ἀνέβαλε μέχρι τοῦδε τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν. Ἅμα ὅμως ἴδῃ κατάλληλον τὸν καιρὸν, θέλει σπεύσει εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος.

Ἀπήντησέ τις, ὅτι ὁ περὶ κυκλοφορίας τῶν τουρκικῶν νομισμάτων νόμος ῥητῶς ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἀξία, εἰς ἣν θέλουσιν εἶσθαι δεκτά, θέλει προσδιορισθῇ διὰ Β. διατάγματος, καὶ ἑπομένως εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νόμου οὐδεὶς ταμίας ἠδύνατο νὰ δεχθῇ νομίσματα τουρκικὰ, ἅτινα οὐδεμίαν εἶχον ὡρισμένην ἀξίαν. Δὲν εὑρίσκει δὲ ἰσχυρὸν τὸν προτεινόμενον τῆς ἀναβολῆς λόγον, διότι ὅσον βραδύνει ἡ τοῦ νόμου ἐφαρμογὴ, τοσοῦτον αἱ ζημίαι καὶ περιπλοκαὶ θέλουν εἶσθαι μεγαλείτεραι.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὁ περὶ τουρκικῶν νομισμάτων νόμος ἐψηφίσθη μὲν καὶ ἐκυρώθη, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου ἀφίθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἐξουσία νὰ θέσῃ αὐτὸν εἰς ἐνέργειαν ὅταν αὐτὸ θεωρήσῃ τὴν ἐποχὴν κατάλληλον πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλων ζημιῶν. Συνεπεῖς λοιπὸν πρὸς τὴν ἀπόφασιν μας ἐκείνην, ὀφείλομεν ν' ἀφήσωμεν τὸ ὑπουργεῖον ἐλεύθερον εἰς τὴν τῆς ἐποχῆς ἐκτίμησιν.

Ἀντεῖπεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀποτείνας, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀφῆκεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ τουρκικοῦ νομίσματος εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἀξίαν, ὅταν θεωρήσῃ τὴν ἐποχὴν κατάλληλον, ἵνα μὴ ἡ αἰρνιδία ἔκπτωσις φέρῃ μεγάλας ζημίας εἴς τε τοὺς πολίτας καὶ τὸ δημόσιον. Σήμερον ὅμως δὲν πρόκειται περὶ ἐλαττώσεως τῆς ἀξίας, ἀλλὰ περὶ προσδιορισμοῦ αὐτῆς, ἀδιάφορον δὲ ποίας, ἥτις κατὰ τὸν νόμον ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ διὰ Β. διατάγματος, τὸ ὁποῖον ὅμως εἰσέτι δὲν ἐξεδόθη.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι, ἐν ᾧ σκοπὸς ἡμῶν ἦτον νὰ καταδικάσωμεν τὸ τουρκικὸν νόμισμα, ζητοῦντες ἤδη νὰ ὁρισθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ, ἔστω καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν, ἐρχόμεθα εἰς βοήθειάν του, ἐν ᾧ οὕτω θεωρεῖται ὡς ἐμπόρευμα κυκλοφοροῦν εἰς τιμὴν μὴ ὡρισμένην διὰ νόμου, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐμπορίου.

Ἐπανέλαβέ τις, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς νόμου, τὸν ὁποῖον ἐψηφίσαν τὰ νομοθετικὰ σώματα καὶ ἐπεκύρωσεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ τὸν ὁποῖον ὁ προαγορεύσας προσέβαλε σήμερον. Προσδιορίζοντες δὲ τὴν ἀξίαν τῶν τουρκικῶν νομισμάτων, εἰς ἣν θέλουν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, οὔτε ὑπερασπιζόμεθα οὔτε καταδικάζομεν τὸ νόμισμα, ἀλλ'

ἁπλῶς ἐκπληροῦμεν τοῦ νόμου τὴν θέλησιν, ἀδιάφορον δὲ εἰς ποίαν τιμὴν θέλει κυκλοφορεῖ ὡς ἐμπόρευμα.

Ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ὁ περὶ τουρκικῶν νομισμάτων νόμος ἐξεδόθη μὲν, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἀφῆκαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἀξίαν των, ὅταν θεωρήσῃ τὴν ἐποχὴν ἁρμοδίαν. Τὸ ὑπουργεῖον δὲ ἀνέβαλε μέχρι τοῦδε τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν, διότι ἔβλεπεν ὅτι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νόμου, καὶ οἱ ἔμποροι ἤθελον φροντίσει νὰ ἐξαφανίσωσι τὸ νόμισμα αὐτὸ κατὰ μικρὸν καὶ τὰ δημόσια ταμεῖα ἤθελον φροντίσει να τὸ διαθέσωσιν, ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ μεγάλη ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ζημία. Καὶ πραγματικῶς βλέπομεν σήμερον ὅτι ἡ κυκλοφορία τοῦ τουρκικοῦ νομίσματος ἠλαττώθη κατὰ πολὺ, καὶ πιστεύει ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλομεν εὑρεθῆ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ προέλθωμεν εἰς ἐλάττωσιν ἀνευ ἐπαισθητῆς ζημίας.

Ἐπῆνεγκέ τις, ὅτι ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργείου ἐνυπῆρχεν ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ τουρκικὸν νόμισμα θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ κυκλοφορῇ κατὰ τὰς εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους τρεχούσας τιμὰς, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ὁρίσασα αὐτὴν εἰς 5:20, ἐπρότεινε νὰ ἐλαττωθῇ εἰς δραχ. 4:95. Ὁ τότε ὅμως ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης μετέβαλε τὸ ζήτημα εἰς ζήτημα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἵνα κάθη ν' ἀρνηθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἐλεύθερον εἰς τὸν κατὰ μικρὸν ἐλάττωσιν τῆς ἀξίας του. Οὐχ ἧττον ὅμως τὸ ὑπουργεῖον ὠφείλεν εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νόμου νὰ ὁρίσῃ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ἀόριστον ἦδη οὖσαν, διότι ἠμποροῦσαν ἐκ τούτου νὰ συμβῶσιν ἀτοπήματα. Ὑποθέσατε π. χ. ὅτι εἷς ὀφειλέτης προσφέρει εἰς τὸν δανειστήν του πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του τουρκικὰ τάλληρα πρὸς 5:20, ὁ δὲ δανειστής του, θέλων νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ὑπερτίμιον, δὲν τὰ δέχεται, διότι οὐδεὶς νόμος ὑπάρχει αὐτὸν νὰ τὰ δεχθῇ εἰς τὴν τιμὴν ταύτην. Νομίζει λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ ἡ ἀξία τοῦ τουρκικοῦ νομίσματος διὰ Βασ. διατάγματος, κατὰ τὸν νόμον, πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἀτοπημάτων.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν, ἐπέφερε τελευταῖον ὁ βουλευτὴς Παναϊστυμίου, ὅτι ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀποστείλας ἀπαιτεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν μιᾶς διατυπώσεως ἣ ὁ τοῦ νόμου διατασσομένης. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν μὴ τυχὸν ὑπάρχει περίστασις τις μεγαλειτέρα, δικαιολογοῦσα τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκπληρώσεως μιᾶς ἀτελοῦς διατυπώτεως. Τὸ

νὰ ὁρισθῇ ἡ ἀξία τοῦ τουρκικοῦ ταλλήρου εἰς δραχ. 5:20, ἐν ᾧ ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ ἀξία δὲν εἶναι τοσαύτη, τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἐν ψεῦδος, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ νομιμοποιήσωμεν· ἀλλὰ τὸ νὰ ἐλαττώσωμεν πάλιν κατὰ μικρὸν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, τοῦτο ἤθελεν ἐπιφέρει ἀδικακόπους καὶ ἐπιζημίους εἰς τὰς συναλλαγὰς συγχύσεις καὶ ἀνωμαλίας. Ἔργον λοιπὸν φρονήσεως εἶναι νὰ εὑρεθῇ ἡ κατάλληλος ἐποχὴ τοῦ νὰ ὁρισθῇ συγχρόνως ἡ πραγματικὴ τοῦ νομίσματος ἀξία. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ διήρκει ὁ πόλεμος καὶ αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ εὑρίσκοντο εἰς ἀδιάκοπον κίνησιν, συνέβαλλε σύμφορα νὰ ῥέωμεν ἡμεῖς κατὰ τοῦ ἐμπορίου τοιοῦτον κτύπημα, τὸ ὁποῖον ἐπαισθητὴν ἤθελε φέρει ζημίαν. Ἤδη δ' ἐπελθούσης τῆς εἰρήνης, πιστεύει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ προβῇ εἰς τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ συμφωνήσασα μετὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς αἱμαστιᾶς εἰς τὸν λιμένα Γαυρίου. Διαδεχθέντος δὲ τὸν ἕ'ρα τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς παρατηρήσεως, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Νάζον καὶ Π. Καλαμογδάρτην· ἀλλὰ μὴ ὑπολειπομένης πλήρους τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἀναχώρησιν τριῶν βουλευτῶν, ὁ προεδρεύων διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ

Οἱ γραμματεῖς
Ἰω. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΔ'.

τῆς 18 Μαΐου 1856.

Συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθείσης πλήρους τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν. Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων, ἑνὸς τῶν γραμματέων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Τσκα-

ράκη καὶ Χ. Ῥάγκου κλήρωσις ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 20 Μαΐου· ἔλαχον δὲ οἱ βουλευταὶ Α. Παπατσώρης, Δ. Καλλιῤῥονᾶς, Ν. Ἀναργύρου, Π. Ψάθης, Λ. Ἀόντος, Δ. Ζῶτος, Γ. Νικολάου, Γ. Ναύτης, Ν. Πιεράκος καὶ Α. Ῥενουάρδος.

Ἐπαναληφθείσης τῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς αἰμασιᾶς εἰς τὸν λιμένα Γαυρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Πονηροπούλου καὶ Ἰω. Ταμπακοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74.

Προκειμένου δὲ νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἐγένετο ἡ παρατήρησις, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει μικράς τινας τροποποιήσεις, ἀπαιτεῖται ἵνα οἱ ὑποστηρίζοντες τὸ νομοσχέδιον ὑπουργοὶ ὦσι παρόντες, διὰ νὰ ἐκφρασθῶσιν ἂν δέχωνται ἢ οὔ τὰς τροποποιήσεις ταύτας.

Ὁ δὲ πρόεδρος εἰπὼν, ὅτι ἐγκαίρως εἰδοποίησε τοὺς ὑπουργοὺς ὅτι ἡ Βουλὴ συνεδριάζει, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Οἱ γραμματεῖς
Ἰωάν. Ἀποστολίδης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Σελὶς

Συνεδρίασις Α'. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1855.

Ἀναγόρευσις τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου καὶ κλήρωσις τῆς ὑποδεχθησομένης τὰς ΑΑ. ΜΜ. ἐπιτροπῆς 3

Προσλεύσεις τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Β. λόγου . . 4

Συνεδρίασις Β'. τῆς 7 Νοεμβρίου 1855.

Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν 6

Συνεδρίασις Γ'. τῆς 9 Νοεμβρίου 1855.

Ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν ὁριστικοῦ προέδρου καὶ ἀναγόρευσις τοῦ Κ. Α. Κουμουνδούρου· ἐπίσης ἀναγόρευσις τῶν Κ. Εὐθ. Κεχαγιᾶ καὶ Δ. Βουδούρη ὡς ἀντιπροέδρων 7

Ἐπίσης ἀναγόρευσις ὡς ὁριστικῶν γραμματέων τῶν Κ. Ἰω. Ἀποστολίδου, Λ. Πετιμεζᾶ καὶ Ν. Καίρου. Εὐχαριστήριος προσφώνησις τοῦ πρώτου τῶν ἀντιπροέδρων 8

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 9

Συνεδρίασις Δ'. τῆς 10 Νοεμβρίου 1855.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων 10

Ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν ταμίου τε καὶ ἐφόρου τῆς Βουλῆς· ἀναγόρευσις τῶν Κ. Α. Ἀδίρωφ καὶ Δ. Καλλιφρονᾶ. Ἐκλογὴ Γ. Τερτσέτου ὡς βιβλιοφύλακος, καὶ κλήρωσις πρὸς παραπομπὴν εἰς τὰ τμήματα τῶν ἐκλογῶν Μαντινείας καὶ Μεσσήνης 11

Συνεδρίασις Ε'. τῆς 12 Νοεμβρίου 1855.

Ἀρχαιρεσίαι τοῦ 6'. τμήματος· ἀνάγνωσις σχεδίου ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον 12

Ἔναρξις τῆς συζητήσεως αὐτοῦ· συζήτησις ἐπὶ τοῦ 6'. παραγράφου 14

Διακοπὴ τοῦ ἀγορεύοντος ὑπό τινων βουλευτῶν 15

Προτροπὴ πρὸς τὸν ἀγορεύοντα ὅπως ἐξακολουθήσῃ· ἐπιφύλαξις αὐτοῦ καὶ ἐπιψήφισις ὅλων τῶν παραγράφων τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως. Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου αὐτοῦ 16

Κλήρωσις μεγάλης πρεσβεύσεως ἵνα ὑποβάλῃ πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς 18

Συνεδρίασις Ϛ'. τῆς 14 Νοεμβρίου 1855.

Συζητήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πρακτικῶν περὶ τῆς γενομένης διακοπῆς τοῦ ἀγορεύσαντος 19

Σελὶς

Ἀπάλειψις ἐκ τῶν ἀνωτέρω πρακτικῶν ἀμφισβητουμένης τινὸς φράσεως 24

Προσφώνησις τοῦ προέδρου πρὸς τὴν Α. Μ. καὶ ἀπάντησις τῆς Α. Μ. Ἀνακοίνωσις τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Γερουσίας. Χορήγησις ἀδειῶν 25

Συνεδρίασις Ζ'. τῆς 22 Νοεμβρίου 1855.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων· ἀντιφώνησις τῆς Α. Μ. πρὸς τὴν μεγάλην πρέσβευσιν τῆς Βουλῆς· ἀπάντησις τῆς χήρας τοῦ ἀειμνήστου Φαβιέρου πρὸς τὴν συλλυπητήριον πρᾶξιν τῆς Βουλῆς. 26

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Γ. Γλαράκη 27

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων 28

α) Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 240,168 δραχ. ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου . . . 29

β') Περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐξαγωγῆς ἐπὶ τῶν ἀνθράκων . . 32

γ') Περὶ ἐπιβολῆς σταθεροῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν σιτηρῶν 33

Σύστασις περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν οἰκογενειῶν Μανσόλα, Γιατράκου κλπ. 34

Συνεδρίασις Η'. τῆς 24 Νοεμβρίου 1855.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων 35

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιβολῆς τέλους εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου 36

Πληροφορίαι περὶ τῶν εἰς τὰ τμήματα παραπεμφθεισῶν ἐκλογῶν Μεσσήνης καὶ Μαντινείας· ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως. Πρότασις περὶ ἐκτυπώσεως τῆς ἀπολογίας τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σ. Μηλίου 37

Παραδοχὴ τῆς προτάσεως 38

Συνεδρίασις Θ'. τῆς 27 Νοεμβρίου 1855.

Εὐχαριστήριος προσφώνησις τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ . . . . . »

Πρότασις περὶ ἐκτυπώσεως ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων τὴν ὑπόθεσιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σ. Μηλίου . 39

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως. Συζήτησις ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ Μηνύτορος τῆς Γαλλίας δημοσιευομένων περὶ ἐπιστολῆς τινος ἀποσταλείσης ὑπὸ ληστῶν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου 43

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τούτου 45

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐπιβολῆς ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν σιτηρῶν νομοσχεδίου· πρωτοκόλλου ψηφοφορίας . . . 46 48

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου . . . 52

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας . . 54

Χορήγησις ἀδειῶν 55

Συνεδρίασις Ι'. τῆς 28 Νοεμβρίου 1855.

Πρότασις περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν λεχθέντων περὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς τῶν ληστῶν . . 56

Σελὶς

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 240,168 νομοσχεδίου καὶ τοῦ περὶ χορηγίας συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Γλαράκη 56

Χορήγησις ἀδείας 57

Συνεδρίασις ΙΑ'. τῆς 29 Νοεμβρίου 1855.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ χορηγίας συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Γλαράκη νομοσχεδίου. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου 58

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 71

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 240,168 νομοσχεδίου· πρωτοκόλλου ψηφοφορίας . . . 72

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου 74

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως προνομίου διὰ τὴν ἐξ ἀσφοδέλων κατασκευὴν οἰνοπνεύματος 77

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἀνθράκων νομοσχεδίου, καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 81

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου, ἐν ᾧ καὶ περὶ καθυστερουμένης ἀντιμισθίας τῶν μεταφερόντων τὴν σμύριδα ἐργατῶν . 83

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 85

Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 86

Συνεδρίασις ΙΒ'. τῆς 2 Δεκεμβρίου 1855.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 88

Συνεδρίασις ΙΓ'. τῆς 5 Δεκεμβρίου 1855.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων 89

Εἰσαγωγὴ προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἐκθέσεως ἐπ' αὐτοῦ 90

Ἐπερωτήσεις περὶ τῶν λεχθέντων μέτρων πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ληστείας καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεινάντων ἀργῶν ἐκ τῆς διαλυθείσης ὁροφυλακῆς· χορήγησις ἀδειῶν 93

Συνεδρίασις ΙΔ'. τῆς 7 Δεκεμβρίου 1855.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς τοῦ συντάκτου τῆς Ἀναταλῆς περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν τεῦ Σώματος διὰ τῆς ἐφημερίδος αὐτοῦ. »

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τούτου· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἐπὶ τῶν ἀσφοδέλων· συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς . 94

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ δ'. κεφαλαίου 95

Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ γ'. 97

Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ ε'. 98

Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ ς'. 99

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ προϋπολογισμοῦ 100

Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 101

Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν γενεθλίων τῆς Βασιλίσσης 103

Συνεδρίασις ΙΕ'. τῆς 8 Δεκεμβρίου 1855.

Πρότασις περὶ τῆς ἀπὸ τοῦδε ἐκλογῆς τῆς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως

Σελὶς
τοῦ Κ. Σ. Μηλίου ἀπαιτουμένης εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς . . . 104
Παραδοχὴ τῆς προτάσεως. Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ παραχωρήσεως προνομίου κατεργασίας τῶν ἀτροβέλλων· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 105
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 107
Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου 109
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 111
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων· ἡ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐξ 7,000 δραχμῶν πρὸς συνδρομὴν τοῦ θεάτρου καὶ ἡ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως 15,000 δραχμῶν δι' ἀναφαιρετικὰ ἔξοδα 113

Συνεδρίασις ΙΣ'. τῆς 15 Δεκεμβρίου 1855.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων 116
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων ἐξ 7,000 καὶ 15,000 δραχ. εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς ἑσπερᾶς αἴτου εἰς τοὺς γεωργούς 117
Ἄμεσος συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου τούτου καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ· πρωτοκόλλων ψηφοφορίας 119
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου περὶ αὐξήσεως τοῦ διανυκτερίου ποσοῦ 121
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου 123
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 126
Σύστασις τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ ὑπὲρ τῶν μαστιζομένων ἐκ σεισμοῦ ἐπαρχιῶν 127

Συνεδρίασις ΙΖ'. τῆς 16 Δεκεμβρίου 1855.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐξ 7,000 δραχ. νομοσχεδίου διὰ συνδρομὴν τῷ θεάτρῳ . 128
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου 132
Πρωτοκόλλων ψηφοφορίας ἐπ' αὐτῆς 133
Ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου προτάσεως πρὸς ἐλάττωσιν 1,000 δραχ. ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ· ματαίωσις τῆς ψηφοφορίας 135

Συνεδρίασις ΙΗ'. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1855.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μαντινείας . 138
Πράτασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς ἐκλογῆς . . . 140
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προτάσεως κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, καὶ παραδοχὴ τῆς ἀναβολῆς· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 140
Ἐπανάληψις τῆς περὶ ἐλαττώσεως 1,000 δραχμῶν ματαιωθείσης ψηφοφορίας· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 142
Μέτρον τῆς Βουλῆς περὶ τῶν ἀποχωρούντων ἐκ τῆς συνεδριάσεως βουλευτῶν 144

Συνεδρίασις ΙΘ'. τῆς 19 Δεκεμβρίου 1855.

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως πρὸς συνδρομὴν τοῦ θεάτρου νομοσχεδίου· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 145

Σελὶς
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν περὶ τυπώσεως τῶν πρακτικῶν ἀναφόρων αἰτήσεων 147
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 15,000 δραχμῶν νομοσχεδίου δι' ἀναφαιρετικὰ ἔξοδα . 148
Πρωτοκόλλων ψηφοφορίας 149
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου . . . 150
Παραδοχὴ αὐτοῦ μετὰ συστάσεως τῶν γενομένων προτάσεων· ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 156
Πρωτοκόλλων ψηφοφορίας 157
Συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μαντινείας 159
Πρωτοκόλλων ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς γενομένης προτάσεως περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς εἰς Μαντίνειαν, καὶ παραδοχὴ τῆς προτάσεως 162

Συνεδρίασις Κ'. τῆς 21 Δεκεμβρίου 1855.

Προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἀποστελλομένης εἰς Μαντίνειαν ἐπιτροπῆς, καὶ ἀναβολὴ τῆς ἐκλογῆς· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως περὶ κατοχυρώσεως τῶν πρακτικῶν ἐν τινι πολιτικῇ ἐφημερίδι 165
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως· χορήγησις μηνιαίας ἀδείας . . 170

Συνεδρίασις ΚΑ'. τῆς 22 Δεκεμβρίου 1855.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 . . . . . »

Συνεδρίασις ΚΒ'. τῆς 28 Δεκεμβρίου 1855.

Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς ἁ. Ἰωαννιαρίου· ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Σ. Μηλίου, καὶ ἐπιστολῆς τοῦ δικηγόρου τοῦ Κ. Ἀξελοῦ περὶ παρεμποδίσεως τῶν δικηγόρων τοῦ κρατουμένου εἰς τὸ νὰ συνεννοηθῶσι μετ' αὐτοῦ 187
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς 188
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἄμεσος τῶν πρακτικῶν ἐπικύρωσις· ὑποβολὴ ἀναφορᾶς περὶ χρειῶν τῶν κοινοτήτων 190

Συνεδρίασις ΚΓ'. τῆς 4 Ἰανουαρίου 1856.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων . . . . . »
Περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς μέλους τοῦ ς'. τμήματος ὑπαπελθόντος μέρος τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς . . . 191
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τούτου· συζήτησις ἐπὶ τῆς γενομένης κατεπάσεως τῶν καθυστερουμένων βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων 192
Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς 193

Συνεδρίασις ΚΔ'. τῆς 9 Ἰανουαρίου 1856.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ ἀναστολῆς τοῦ περὶ χρεμματοσήμου νόμου . . . 194
Ἄμεσος ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 195
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 197

Σελὶς

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ συνόλου 198

Ἀγόρευσις ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μακαρίτου Α. Νάκου καὶ σύστασις ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ ἄλλων πρωταγωνιστῶν . 200

Συναίνεσις τῆς Βουλῆς· ἐπανάληψις ἐπερωτήσεως περὶ παραχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας εἰς ξένα πλοῖα 204

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς· ἀνάγνωσις ἐγγράφου τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης, δι' οὗ ὑποβάλλεται ὁ διὰ τὴν 6ην. ἐξαμηνίαν τοῦ λήξαντος ἔτους ἰσολογισμὸς αὐτῆς· ἐπερώτησις ὡς πρὸς τὸ μένον ἐν ἀχρηστίᾳ ἀποταμιεύματος τῆς Τραπέζης· προσθήκη 100 δραχμῶν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως τοῦ Σ. Μηλίου . 206

Ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ περὶ καθυστερουσῶν ἀποζημιώσεων καταλόγου· χορήγησις ἀδειῶν· ἀρχαιρεσίαι τοῦ δ'. τμήματος . . . 207

Συνεδρίασις ΚΒ'. τῆς 12 Ἰανουαρίου 1856.

Συζήτησις περὶ τοῦ ἀποφασισθέντος ποσοῦ διὰ τὰς καθυστερούσας βουλευτικὰς ἀποζημιώσεις . . . . . "

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς 208

Συζήτησις ἐπὶ τῆς γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ἐν ἀχρηστίᾳ ἀποταμιεύματος τῆς Τραπέζης 209

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς 218

Συνεδρίασις ΚΓ'. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1856.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ παραχωρήσεως τῆς ἑλληνικῆς σημαίας εἰς ξένα πλοῖα καὶ περὶ παρανόμου ἀπονομῆς πλοιαρχικῶν διπλωμάτων 219

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως 226

Ἐκλογὴ τῆς ἐξελεγχούσης τὸν κατάλογον τῶν πληρωθεισῶν βουλευτ. ἀποζημιώσεων ἐπιτροπῆς· χορήγησις ἀδειῶν . . . 227

Συνεδρίασις ΚΖ'. τῆς 16 Ἰανουαρίου 1856.

Ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν . . . . . "

Συνεδρίασις ΚΗ'. τῆς 19 Ἰανουαρίου 1856.

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν διά τινος ἐφημερίδος· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γιατράκου 228

Συζήτησις περὶ τοῦ παρουσιαζομένου ἐλλείμματος 362,000 δρ. ἤτοι τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη σημειωμένων 232

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς καὶ χορήγησις ἀδειῶν 238

Συνεδρίασις ΚΘ'. τῆς 21 Ἰανουαρίου 1856.

Ἀρχαιρεσίαι τμημάτων· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν τοῦ Σ. Μηλίου εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς. 239

Συναίνεσις τῆς Βουλῆς εἰς τὸ νὰ τυπωθῇ ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις ἐν ἰδιωτικῷ τυπογραφείῳ· κατάθεσις τῶν ἀφορώντων τὴν παραχώρησιν ἑλληνικῆς σημαίας κτλ. ἐγγράφων· κλήρωσις συγχρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς 25 Ἰανουαρίου 311

Συνεδρίασις Λ'. τῆς 23 Ἰανουαρίου 1856.

Ἀρχαιρεσίαι τμημάτων· παρακατάθεσις τῶν ζητηθέντων ἐγγράφων ἐπὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη . . . . "

Σελὶς

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν διά τινος ἐφημερίδος ἀντικειμένου 312

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ 1856 κτλ. 318

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν συζητήσεως 319

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς· ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐπιψηφισθεισῶν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων προτάσεων περὶ καταργήσεως τοῦ πολιτικοῦ θανάτου καὶ περὶ τόπου διαμονῆς τῶν ἀξιωματικῶν. 321

Συνεδρίασις ΛΑ'. τῆς 26 Ἰανουαρίου 1856.

Ἀνακοίνωσις τοῦ προέδρου περὶ συστάσεως ἐφημερίδος διὰ τὰ πρακτικὰ κτλ. καὶ περὶ καθυστερήσεως τῶν ἐργασιῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν 322

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων διὰ τὸ 1856 323

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἐλλείποντος ἀριθμοῦ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 330

Συνεδρίασις ΛΒ'. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1856.

Ἀρχαιρεσίαι τμημάτων· αἴτησις τοῦ προέδρου περὶ αὐξήσεως τοῦ ὁριοθέντος διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ποσοῦ, καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς . . . . . "

Ἐξήγησις τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος Γ. Κονδύλη ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Μ ε σ ι μ ν ῃ δημοσιευομένης κατ' αὐτοῦ ἐπιστολῆς ὡς ὑποβάλλοντος τὴν λησταρχίαν 334

Εἰσαγωγὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1856 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως 333

Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς τοῦ νὰ προταχθῇ ἡ συζήτησις τῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ Σ. Μηλίου κατηγοριῶν ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς· παραδοχὴ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 334

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου καὶ πρωτοκόλλων ψηφοφορίας 337

Πρότασις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου 338

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου 339

Συνεδρίασις ΛΓ'. τῆς 31 Ἰανουαρίου 1856.

Ἐκλογὴ εἰσηγητοῦ· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως περὶ προσθήκης μετάλλου ποσοῦ διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Βουλῆς· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης 345

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς 349

Ἀπόρριψις τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς γνώμης καὶ . 355

Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 356

Ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν παραδέχηται ἡ Βουλὴ τὴν ἕνωσιν τῆς ψηφοφορίας τῶν περὶ προσόντων τοῦ Σ. Ἀντωνοπούλου καὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης ζητημάτων· ἰσοψηφία τῶν ἀντιθέτων γνωμῶν καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 358

Σελὶς

Συνεδρίασις ΛΔ'. τῆς 1 Φεβρουαρίου 1856.

Ἔνστασις ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας καὶ διάλυσις τῆς συνεδριάσεως 360

Συνεδρίασις ΛΕ'. τῆς 2 Φεβρουαρίου 1856.

Ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν πρακτικῶν 361
Χορήγησις ἀδειῶν· κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν ἀποβατηρίων τῆς Βασιλίσσης· συζήτησις ἕνεκα τῆς ἀναφορᾶς ἰσοψηφίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσηνίης 362
Ψηφοφορία ἐπὶ δύω νέων προτάσεων πρὸς λύσιν τῆς ἐκ τῆς ἰσοψηφίας προκυψάσης δυσχερείας 363
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 364
Ψηφοφορία περὶ τοῦ ἂν ἡ ἕνωσις τῶν δύω ζητημάτων τῆς ἐκλογῆς ἦτον ἡ κυρία πρότασις, καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας . 366
Ἀναγνώρισις τοῦ Σ. Ἀντωνοπούλου ὡς βουλευτοῦ Μεσσήνης, καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας 368

Συνεδρίασις ΛΣ'. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1856.

Ἐξήγησις τοῦ προέδρου ἐπὶ τῆς ἐπενεχθείσης ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ Σ. Μηλίου κατηγοριῶν, καὶ 370
Διάψευσις τῶν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς δημοσιευθέντων· παραδοχὴ τῆς ὑπὲρ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Βουλῆς προταθείσης αὐξήσεως· χορήγησις ἀδειῶν 371
Ὁρκωμοσία τοῦ ἀναγνωρισθέντος βουλευτοῦ Σ. Ἀντωνοπούλου· μερικαὶ κλήρωσις τῶν τμημάτων 372
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων, α') περὶ τετραμήνου πιστώσεως διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους, καὶ 373
β') Περὶ ἀνεπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 1,095,948·46 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου · 375
Ἀμεσος ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνώτερω περὶ τετραμήνου πιστώσεως νομοσχεδίου, καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας · · 381
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου καὶ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν· ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου ἐπὶ τοῦ 8 ἄρθρου · 383
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 16 ἄρθρου 389
Σημείωσις ἐν τοῖς πρακτικοῖς 393
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 396

Συνεδρίασις ΛΖ'. τῆς 7 Φεβρουαρίου 1856.

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου. 397
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 406
Συζήτησις ἐπὶ τῆς καθυστερήσεως τῶν ἐκλογῶν 4 τμημάτων ἐπὶ τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου 408

Συνεδρίασις ΛΗ'. τῆς 8 Φεβρουαρίου 1856.

Λύσις τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος· χορήγησις ἀδείας· παραπομπὴ ἀναφορᾶς τοῦ ὑπολοχαγοῦ Σπυρίδου, αἰτοῦντος συνδρομὴν διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαν βιογραφίαν τοῦ μακαρίτου Χ. Χρήστου· ὑπόμνησις περὶ καταναυᾶς λιμένος εἰς Νάξον 412

Σελὶς

Συνεδρίασις ΛΘ'. τῆς 13 Φεβρουαρίου 1856.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τῆς μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου περὶ τοῦ ξενηλατείου Ἀλῆ-Τσελεπῆ · 413

Συνεδρίασις Μ'. τῆς 15 Φεβρουαρίου 1856.

Εἰσαγωγὴ τῶν περὶ ἀγορᾶς τῆς οἰκίας τοῦ μακαρίτου Χ. Χρήστου καὶ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχεδίων ὡς ἐπροποιήθησαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας· ἅμεσος ἐπιψήφισις τοῦ δευτέρου τῶν νομοσχεδίων τούτων· συζήτησις ἐπὶ τῆς γενομένης παρὰ τῆς Ἀστυνομίας προσβολῆς κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος · · 414
Λύσις τοῦ ἐντεῦθεν ζητήματος· διορισμὸς τῶν ΚΚ. Α. Ραγκαβῆ καὶ Μ. Σκαλιστήρη ὡς ὑπουργῶν 423
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ παραιτήσεως τῆς ἀνικιάσεως τῆς ημίσειας Νάξου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἄββουτ . . . 424
Χορήγησις ἀδειῶν· ἐπερώτησις περὶ τῆς ἐθνικότητος κλπ. τοῦ πρωτοσυγγέλου Γερασίμου Καλοκαιρινοῦ 430
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γιατράκου 431

Συνεδρίασις ΜΑ'. τῆς 22 Φεβρουαρίου 1856.

Ἀρχαιρεσίαι τμημάτων· ἀναφορὰ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Ῥεβελιώτου, ἀσθενοῦντος καὶ αἰτουμένου τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀποζημιώσεώς του 432
Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τῆς χήρας τοῦ μακαρίτου Μακρῆ, ζητούσης σύνταξιν· συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γιατράκου 433
Ἀπάλειψις φράσεώς τινος περιεχομένης ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐκθέσει 435
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου· συζήτησις ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου 436
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου 441

Συνεδρίασις ΜΒ'. τῆς 29 Φεβρουαρίου 1856.

Αἰτίασις ἐπὶ τῇ παραλείψει δύω προτάσεων μὴ ὑποβληθεισῶν εἰς ψηφοφορίαν 442
Πρότασις περὶ ἐπαπειλήσεως νόμου πρὸς σύνταξιν τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τῶν πρωταγωνιστῶν 443
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κλπ. νομοσχεδίου· χορήγησις ἀδειῶν· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν μελισσίων διὰ τὸ 1856 444
Παραπομπὴ ἀναφορᾶς τῆς χήρας τοῦ μακαρίτου Ἰω. Στράτου εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν 450

Συνεδρίασις ΜΓ'. τῆς 1 Μαρτίου 1856.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν . . . . . »
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου, καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας · · · 458
Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου 460

Σελίς

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου. Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀγορᾶς τῆς οἰκίας τοῦ στρατηγοῦ Χ. Χρήστου . . 461
Πρότασις περὶ ἀμέσου ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 462
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 463
Ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν καὶ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 464
Σύστασις περὶ ταχείας τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπεξεργασίας ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς 465

Συνεδρίασις ΜΔ'. τῆς 7 Μαρτίου 1856.

Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἀναβολὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἵνα δώσῃ ὁ ὑπουργὸς πληροφορίας 466
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῶν λοιπῶν 467
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 περὶ παραχωρήσεως τοῦ χωρίου Ἀγᾶ εἰς τὸν Εὐαγ. Κοντογιάννην 472
Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων· α') περὶ περιθάλψεως τοῦ ἐκ τῆς λῃστείας παθόντος Ν. Βουδούρη. 474
β') Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 50,000 δραχ. δι' ἔξοδα μαρτύρων καὶ διατροφὴν ὑποδίκων 476
Ἐπίσης περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 40,000 δραχ. διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας καὶ διατήρησιν καταδίκων 478
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν 480
Εἰσαγωγὴ ἀναφορᾶς τῆς χήρας Παπανικολῆ· ἀνάπτυξις ἐπ' αὐτῆς 484
Ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς 485

Συνεδρίασις ΜΕ'. τῆς 10 Μαρτίου 1856.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων· χορήγησις ἀδειῶν· παραδοχὴ ἐκτάκτου δαπάνης διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐγγράφων ἐπὶ τῆς ὑποβολῆς τοῦ Σ. Μηλίου· συζήτησις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως βουλευτῶν τινων ζητούντων τὴν ἀποζημίωσίν των διὰ τὴν τεσσαρακονθήμερον διακοπήν 486
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν μελισσίων 488
Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐκ δραχ. 1,095,918:46 489

Συνεδρίασις ΜΣ'. τῆς 13 Μαρτίου 1856.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου· ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς 490
Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 491
Συζήτησις πρὸ τοῦ συνόλου 493
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 497
Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 499
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων νομοσχεδίου· πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 501
Ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῆς φερομένης τροπολογίας ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου· ἀπόρριψις αὐτῆς καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 503
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 507
Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 510
Ἀρχαιρεσίαι τοῦ καθυστεροῦντος α. τμήματος 512

Σελίς

Συνεδρίασις ΜΖ'. τῆς 15 Μαρτίου 1856.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 40,000 δραχ. διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας κλπ. ἀναπολόγησις τῆς ἀποδιώσεως τοῦ μακαρίτου Κ. Ζωγράφου. 513
Ἀπονομὴ ἀμοιβῆς εἰς τοὺς θιασώσαντας τὸ περιέχον τὸν συνταγματικὸν χάρτην κιβώτιον κτλ. ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 50000 δρ. δι' ἔξοδα μαρτύρων καὶ διατροφὴν ὑποδίκων· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν 514
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ περιθάλψεως τοῦ λῃστευθέντος Βουδούρη 516
Προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς ἀποσταλησομένης εἰς Μαντίνειαν ὅπως ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Κ. Βάρβογλη 517

Συνεδρίασις ΜΗ'. τῆς 16 Μαρτίου 1856.

Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 40,000 δραχ. διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας κτλ. πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 518
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 520
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ 50,000 δραχ. δι' ἔξοδα μαρτύρων κτλ. ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 521

Συνεδρίασις ΜΘ'. τῆς 19 Μαρτίου 1856.

Χορήγησις ἀδειῶν· συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ πονήματος τοῦ Γ. Πράτσικα· συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν 522
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ περιθάλψεως τοῦ ἐκ τῆς λῃστείας παθόντος Βουδούρη 528
Ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῆς προτάσεως ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι προσωπικὸν· λύσις καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας. 531
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 533
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 536
Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 537
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀντιποιουμένων ὑπὸ τῆς Ἐμπιμπὲ Χανούμης βασῶν 539
Περὶ τινων ἀποσταλησομένων εἰς τὸν Σουλτάνον δώρων . . 540

Συνεδρίασις Ν'. τῆς 23 Μαρτίου 1856.

Χορήγησις ἀδειῶν· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων· α') περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου, κελαμποκίου καὶ βρώμης, καὶ 541
β') Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 2,328:75 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου . 542

Σελὶς

Ἀρχαιρεσίαι τμημάτων· ἄμεσος ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου περὶ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου κτλ. 545
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 546
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 547
Ἄμεσος ἐπικόρωσις τῶν πρακτικῶν· ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν συζητήσεως 548
Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25 Μαρτίου 552

Συνεδρίασις ΝΑ'. τῆς 31 Μαρτίου 1856.

Χορήγησις ἀδειῶν καὶ ἀρχαιρεσίαι τμημάτων . . . . . //
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 2,328:75 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου 553

Συνεδρίασις ΝΒ'. τῆς 2 Ἀπριλίου 1856.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 554
Χορήγησις ἀδειῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀντιποιουμένων ὑπὸ τῆς Ἐμπιμπὲ Χανούμης δασῶν 555
Συζήτησις ἐπὶ τῶν προσκομιζομένων καθ' Ἑλλάδος κατηγοριῶν ἕνεκα τῆς λῃστείας 556
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 2,328:75 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου 558
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 559
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 564

Συνεδρίασις ΝΓ'. τῆς 3 Ἀπριλίου 1856.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀντιποιουμένων ὑπὸ τῆς Ἐμπιμπὲ Χανούμης δασῶν . . . . . //
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας . 562
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 564

Συνεδρίασις ΝΔ'. τῆς 10 Ἀπριλίου 1856.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων· α') περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ προξενικῶν ἀρχῶν ἀρχῶν νόμου, καὶ . . 565
β') Περὶ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἀκολούθων 568
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ βουλευτοῦ Γ. Ῥεβελιώτου ζητοῦντος τὴν τακτικὴν τῆς ἀποζημιώσεώς του χορήγησιν κτλ. 570
Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων καὶ νομοσχεδίων· α') περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν τῆς Θήρας οἴνων, καὶ 572
β') Περὶ διορισμοῦ ἐπιστήμονος ἰατροῦ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου. 575
Μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κ. Ῥεβελιώτου καὶ ματαίωσις αὐτῆς 579

Συνεδρίασις ΝΕ'. τῆς 26 Ἀπριλίου 1856.

Χορήγησις ἀδείας καὶ ἀρχαιρεσίαι τμημάτων . . . . . //

Σελὶς

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως παραλίων τινῶν γηπέδων εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου 580
Ἐπερώτησις περὶ τῆς εἰς τινας δασοφυλακικοὺς ὑπαλλήλους χορηγουμένης διπλῆς μισθοδοσίας· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ 1856 582
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας κατὰ τῆς λῃστείας 591
Ἀρχαιρεσίαι τοῦ ε'. τμήματος 595

Συνεδρίασις ΝΣ'. τῆς 28 Ἀπριλίου 1856.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α') περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπαλλήλων, καὶ β') περὶ διορισμοῦ ἐπιστήμονος ἰατροῦ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου 596
Χορήγησις ἀδειῶν καὶ ἀπόφανσις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως κατὰ λῃστείας· εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τοσκάνης . . . 597

Συνεδρίασις ΝΖ'. τῆς 30 Ἀπριλίου 1856.

Χορήγησις ἀδείας 610
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας νομοσχεδίου πρὸς καταστροφὴν τῆς λῃστείας. 611
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας . . . 623
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 625

Συνεδρίασις ΝΗ'. τῆς 3½ Μαΐου 1856.

Ἀρχαιρεσίαι τῶν τμημάτων· ἀγγελίαι πένθους καὶ χορήγησις ἀδειῶν. Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως καὶ νομοσχεδίου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. ΣΛΘ'. νόμου περὶ κανονισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν κτλ. 626
Ἐπίσης περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 17,069 πρὸς πληρωμὴν σκιάδος κτλ. 628
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἀκολούθων· πρωτόκολλον 630
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 632
Ἐπιψήφισις τοῦ περὶ διορισμοῦ ἐπιστήμονος ἰατροῦ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου νομοσχεδίου· ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου καὶ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 633

Συνεδρίασις ΝΘ'. τῆς 8 Μαΐου 1856.

Ἀποστολὴ ἐγγράφου ἀπαντήσεως εἰς τὴν γενομένην ἐπερώτησιν περὶ διπλῆς μισθοδοσίας δασονομικῶν τινων ὑπαλλήλων, καὶ ἀπόφανσις τῆς Βουλῆς· χορήγησις ἀδειῶν· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως καὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου . 635
Ἀρχαιρεσίαι τμημάτων 637
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τοσκάνης νομοσχεδίου· πρωτοκόλλων ψηφοφορίας. 638
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου 640

Σελίς

Συνεδρίασις Ξ'. τῆς 9 Μαΐου 1856.

Ἀγγελία πένθους· ἐπερώτησις περὶ τακτοποιήσεως τοῦ ὀθωμανικοῦ νομίσματος 641
Χορήγησις ἀδειῶν· συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου 643
Ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ 645
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 646
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου 648
Ἀπόρριψις τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας 656

Συνεδρίασις ΞΑ'. τῆς 10 Μαΐου 1856.

Χορήγησις ἀδείας· ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως παραλίων γηπέδων εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου . 657
Ἐπερώτησις περὶ τῆς γενομένης ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν Γαλαξειδίου 658
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχεδίου 659
Ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν μιᾶς τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου φερομένων τροπολογιῶν· ματαίωσις τῆς ψηφοφορίας 662

Συνεδρίασις ΞΒ'. τῆς 11 Μαΐου 1856.

Παραδοχὴ τῆς τροπολογίας καὶ ἐξακολούθησις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 663
Ἀπόρριψις ἑτέρων τροπολογιῶν καὶ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου . 665
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 7 ἄρθρου 666
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 13 ἄρθρου 670
Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου 671
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 676

Συνεδρίασις ΞΓ'. τῆς 14 Μαΐου 1856.

Ἀνάγνωσις εὐχαριστηρίου ἀναφορᾶς τῆς χήρας Γιατράκου· κλήρωσις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυστίας 678
Ἀνάκλησις τῆς περὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν Γαλαξειδίου ἐπερωτήσεως· συζήτησις τῆς περὶ διπλῆς μισθοδοσίας δασονομικῶν τινων ὑπαλλήλων· λύσις αὐτῆς καὶ συζήτησις τῆς περὶ τακτοποιήσεως τῶν ὀθωμανικῶν νομισμάτων 680
Λύσις αὐτῆς καὶ ματαίωσις τῆς γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς αἰμασιᾶς εἰς τὸν λιμένα Γαυρίου 683

Συνεδρίασις ΞΔ'. τῆς 18 Μαΐου 1856.

Κλήρωσις συγγραφητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 20 Μαΐου· ἐπανάληψις τῆς ἀνωτέρω ψηφοφορίας καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου· ἀναβολὴ τῆς κατ' ἄρθρον συζητήσεως . 684

0020659460